KOHALIKE NÕUKOGUDE ÕIGUSED JA KOHUSTUSED

A-30509

KOHALIKE NÕUKOGUDE ÕIGUSED JA KOHUSTUSED

ÕIGUSNORMIDE KOGUMIK

KIRJASTUS «EESTI RAAMAT» · TALLINN 1970

34
S 53

Koostanud I. Sildmäe
Kaane kujundanud H. Mikiver

Kogumiku materjalid on toodud 1. jaanuari 1969. a. seisuga.

2
Tartu Riikliku Ülikooli
Raamatukogu
76480

EESSÕNA

Viimastel aastatel on Nõukogude valitsus ja Kommunistliku Partei Keskkomitee vastu võtnud mitmeid tähtsaid otsuseid kohalike nõukogude töö kohta. Nii pärineb 1967. a. märtsist NLKP Keskkomitee otsus «Külade ja alevite töörahva saadikute nõukogude töö parandamisest». Aprillis 1968. a. andis NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidium seadluse «Külade ja alevite töörahva saadikute nõukogude põhiõigustest». Samal ajal võttis NSV Liidu Ministrite Nõukogu vastu määruse küla- ja alevinõukogude materiaalse baasi tugevdamise kohta. Ka Eesti NSV-s on viimasel ajal vastu võetud akte, mis on suunatud kohalike nõukogude töö korraldamisele, nende õiguste ja kohustuste laiendamisele. Kohalike nõukogude kohta käivate seaduste elluviimise üheks eelduseks on nende kättesaadavaks tegemine asjaosalistele. Sest eks ole ju seaduse tundmine esimeseks sammuks tema täitmise teel.

Käesolev kogumik, mis on esimene sellelaadiline Eesti NSV-s, on mõeldud nii kõikide astmete kohalike nõukogude (küla, alevi, rajooni, linna) kui ka ministeeriumide ja teiste keskhaldusorganite töötajatele, kellel tuleb kokku puutuda kohalike nõukogude töö küsimustega. Samuti on kogumik mõeldud rahvasaadikutele ja nõukogude juures töötavale aktiivile. Vajalik on ta ka kohalike nõukogude territooriumil asuvate asutuste, ettevõtete ja ühiskondlike organisatsioonide juhtijatele, samuti kõikidele ametiisikutele ning kodanikele, kes on huvitatud õigusnormidest, mis reguleerivad nende ja kohalike nõukogude vahelisi suhteid.

Kuna nõukogude võimu aastatel Eesti NSV-s kehtestatud normistik, mis kohalikke nõukogusid puudutab, on väga ulatuslik, siis tuli kogumiku koostamisel teha valik. V a l i k u esimeseks põhimõtteks oli, võtta kogumikku akte mitte tervikuna, vaid tähtsamatest aktidest ainult neid sätteid, millised panevad kohalikele nõukogudele konkreetseid kohustusi või piiritlevad nende õigusi. See võimaldas oluliselt suurendada kogumikus toodud aktide arvu, ning esitada kõik õigused ja kohustused, mis ühel või teisel alal kohalikele nõukogudele kõrgemalseisvate riigiorganite aktide alusel kuuluvad. (Üldse on käesolevas kogumikus toodud väljavõtted 571 aktist.)

Et kogumik võimalikult täielik oleks, ei ole piirdutud mitte ainult Eesti NSV seaduste, seadluste ja määrustega, vaid toodud on ka väljavõtted Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi otsustest (millised seni on avaldatud vaid Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi protokollides) ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu normatiivse iseloomuga korraldustest. NSV Liidu aktidest on toodud vaid need, mille tekst on avaldatud meie vabariigi aktides.

Ajaliselt haarab kogumik Eesti NSV seadusandlust 1940. aastast kuni 1968. a. 31. detsembrini sellel kuupäeval kehtinud redaktsioonis.

Kuna selle pika perioodi jooksul on korduvalt reguleeritud ühtesid ja samu küsimusi, siis esineb seadusandluses ka hulgaliselt sarnase sõnastuse ja sisuga norme. Taolistel juhtudel on kogumikku võetud vaid üks — kõige viimane neist.

Sellistel aladel nagu tööstus ja põllumajandus, mille juhtimises on aset leidnud suured ümberkorraldused, valmistas tõsiseid raskusi küsimuse otsustamine, kas üks või teine norm, mis kunagi oli adresseeritud kohalikele nõukogudele ja seni veel pole ametlikult tühistatud, nüüd veel nende suhtes kehtib. Kõigil nendel juhtudel konsulteeriti vastavate keskhaldusorganitega.

Kogumiku ülesehitamisel on aluseks võetud Eesti NSV seaduse — küla ja alevi töörahva saadikute nõukogu kohta — struktuur, s. t. materjalid on esitatud samasuguse süsteemi järgi (planeerimine, arvestus ja aruandlus; eelarve ja rahandus; tööstus; põllumajandus; maakasutus, metsad ja looduskaitse; ehitus; transport ja side; elamu- ja kommunaalmajandus ning heakorrastamine; elukondlik teenindamine; kaubandus ja ühiskondlik toitlustamine; haridus; kultuurharidus; tervishoid, kehakultuur ja sport; töö; sotsiaalkindlustus; sotsialistlik seaduslikkus; riigikaitse). Kuna kohalike nõukogude tööd ja tegevust reguleerib ka palju üldise iseloomuga akte, siis on need koondatud eraldi peatükki, moodustades esimese osa — kohalike nõukogude töö üldised alused.

Kuna selles süsteemis esineb kõrvuti nii funktsionaalseid kui ka harukondlikke alajaotusi, oli raskusi sellega, kuhu üks või teine akt paigutada — kas vastavalt temas käsitletavale funktsioonile või rahvamajanduse harule (näiteks elamuehituse planeerimine). Üldiselt on võetud põhimõtteks, et iga akt esineb vaid ühe väljavõttena. Ja kui temas on kohalikele nõukogudele pandud ülesandeid mitmelt alalt, siis on väljavõtte paigutamisel lähtutud sellest, mis on aktis põhiline. Kui lugeja soovib sellise küsimuse kohta normi otsida, siis tuleb seda otsida nii ühe kui ka teise alajaotuse alt. Eespool toodud näite korral tuleb seda teha niisiis «ehituse» ja «planeerimise» alt. Sama lugu on ka näiteks «ehitusmaterjalide müügiga», «kommunaal- ja elukondliku teenindamisega», «koolimajade ehitusega», «autotranspordi finantseerimisega», «invaliidsuspensioniga» jne. Et kõiki selle või teise probleemi kohta kehtivaid norme leida, on vajalik läbi vaadata märksõna mõlemad pooled.

Et kogumiku mitmed osad on õige mahukad, siis on nad otsimise hõlbustamiseks jaotatud alajaotusteks. Näiteks «tööstus» on jaotatud: 1) tööstus, artellid, kodutööndus, elektrienergia; 2) vana-, värviline ja väärismetall. Igas osas on aktid toodud kronoloogilises järjekorras.

Sotsialistliku seaduslikkuse alajaotuses «administratiivvastutus» on lisatud kõikide aktide loetelu koos viidetega avaldamiskohale (Teatajale), millistega on ühel või teisel alal kehtestatud eeskirju, mille rikkumise eest võidakse rakendada rahatrahvi administratiivkorras, samuti asutuste loetelu, kellel lasub kohustus kontrollida nende eeskirjade täitmist, ning osutatud, millal on ka kohalikul nõukogul õigus rakendada rahatrahvi administratiivkaristusena.

Eraldi peatükina on kogumikus veel kehtivate põhimäärustе, määrustike, juhendite, eeskirjade, tüüplepingute, võistluse tingimuste jne. loetelu. See on süstematiseeritud samuti nagu kogumik ning varustatud viidetega akti ilmumise aja ja avaldamise koha kohta, et vajaduse korral oleks neid hõlpus leida.

Vajaliku normi leidmise hõlbustamiseks on kogumiku lõppu lisatud kõigi aktide süstematiseeritud nimekiri ja märksõnaline sisujuht.

Mis puutub kogumikus toodud väljavõtete eneste ülesehitusse, siis nagu öeldud, on iga akt esitatud vaid ühes kohas — seal, kuhu ta põhiliselt kuulub — ja seetõttu võib ühes väljavõttes juttu olla mitmest eri küsimusest.

Igale väljavõttele on lisatud akti pealkiri, et oleks näha, seoses millise probleemi lahendamisega on kohalikele nõukogudele see või teine kohustus pandud.

Kuna mõnikord võib osutuda vajalikuks vastava akti kogu teksti leidmine, on toodud viited nii akti esialgsele avaldamiskohale kui ka «Eesti NSV Seadusandlike Aktide Kronoloogilisele Kogule». Nii on kerge leida akti teksti, kas tema esmasel kujul, või siis koos hilisemate muudatustega, nii nagu need on toodud «Kronoloogilises Kogus». See võimaldab hoida kogumikku vananemisest, sest järgnevatel aastatel, kui tekib kahtlus kas üks või teine avaldatud säte kehtib, saab seda kontrollida «Kronoloogilise Kogu» järgi. Ametlike väljaannete lühenditena on kasutatud samu lühendeid, mis on kasutusel seadusandluses.

Väljavõtte alajaotused on säilitatud sellisena, nagu nad esinevad akti originaaltekstis (paragrahvid, punktid, alapunktid jne.). Joonealustes märkustes on toodud hilisemad muudatused ametiasutuste nimedes[1], kompetentsi ümberjaotamised, alluvuse muutumised, muudatused ja täiendused tekstis jne. Viidete numeratsioon on antud aktide ulatuses, mistõttu juhtudel, kui ühel leheküljel on mitu

[1] Väga suure arvu kordamiste vältimiseks ei ole kõikjale, kus tekstis esineb Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, tehtud märkust tema likvideerimise kohta Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178).

akti, võib sellel leheküljel olla kaks viidet nr. 1. Sellisel juhul esimene nendest kuulub eespool oleva akti juurde.

Kogumiku koostamine ja ilmumine on saanud võimalikuks tänu Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimehe asetäitja A. Ansbergi ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Juriidilise Komisjoni esimehe K. Paasi initsiatiivile ja abile. Väärtusliku koostöö eest on koostaja tänulik Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Juriidilise Komisjoni töötajale M. Nirgile, samas asutuses töötanud [E. Leppikule] ja H. Kukermannile.

Koostaja

Kohalike nõukogude töö üldised alused

1. KONSTITUTSIOONILISED ALUSED, RIIGILIPP JA -VAPP, PITSAT

Väljavõte

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI KONSTITUTSIOON

(PÕHISEADUS)

Vastu võetud Eesti NSV Riigivolikogu poolt 25. augustil 1940. a.
(Riigi Teataja 1940, nr. 111, art. 1117)

I peatükk

Ühiskondlik korraldus

§ 1. Eesti Nõukogude Sotsialistlik Vabariik on tööliste ja talupoegade sotsialistlik riik.

§ 2. Eesti NSV poliitiliseks aluseks on kapitalistide ja suurmaaomanike võimu kukutamise ja proletariaadi diktatuuri kehtimapaneku tulemusena kindlustunud töörahva saadikute nõukogud.

§ 3. Kogu võim Eesti NSV-s kuulub linna ja maa töörahvale töörahva saadikute nõukogude näol.

§ 4. Eesti NSV majanduslikuks aluseks on sotsialistlik majandussüsteem ja tootmisriistade ning -vahendite sotsialistlik omandus, mis on kindlustunud kapitalistliku majandussüsteemi likvideerimise, tootmisriistade ning -vahendite eraomanduse kaotamise ja inimese teise inimese poolt ekspluateerimise hävitamise tulemusena.

§ 5. Sotsialistlik omandus Eesti NSV-s esineb kas riikliku omanduse (kogu rahva vara) või kooperatiiv-kolhoosliku omanduse kujul (üksikute kolhooside omand, kooperatiivkoondiste omand).

§ 6. Maa, maapõuevarad, veed, metsad, tehased, vabrikud, kaevandused, murrud, raudtee-, vee- ja õhutransport, pangad, sidevahendid, riigi poolt organiseeritud põllumajanduslikud suurettevõtted (sovhoosid, masina-traktorijaamad jne.), samuti ka kommunaalettevõtted ja põhiline elamufond linnades ja tööstusasulais on riigi omand, s. o. kogu rahva vara.

§ 7. Kolhooside ja kooperatiivsete organisatsioonide ühiskondlikud ettevõtted koos nende elusa ja eluta inventariga, kolhooside ja kooperatiivsete organisatsioonide poolt toodetavad saadused,

samuti ka nende ühiskondlikud ehitused moodustavad kolhooside ja kooperatiivsete organisatsioonide ühiskondliku, sotsialistliku omandi.

Peale ühiskondlikust kolhoosimajapidamisest saadava põhisissetuleku on igal kolhoosiperel isiklikuks kasutamiseks väike õueaiamaa ja isiklikuks omandiks abimajapidamine õueaiamaal, elumaja, tootlikud kariloomad, kodulinnud ja põllumajanduslik väikeinventar — vastavalt põllumajandusliku artelli põhikirjale.

§ 8. Kolhooside käes olev maa kinnistatakse neile tasuta ning tähtajata kasutamiseks, s. o. põliselt.

§ 9. Sotsialistliku majandussüsteemi kõrval, mis on Eesti NSV-s valitsevaks majandusvormiks, on seadusega lubatud üksiktalupoegade ja käsitööliste väike, isiklikule tööle rajatud ning ilma võõra tööjõu ekspluateerimiseta eramajapidamine.

§ 10. Seadus kaitseb kodanike isikliku omanduse õigust nende töötuludele ja säästudele, elumajale ja kodusele abimajapidamisele, koduse majapidamise inventarile ja tarbeesemeile, isikliku tarbimise ja mugavuse esemeile, samuti ka kodanike isikliku omandi pärimise õigust.

§ 11. Eesti NSV majanduslikku elu määrab ja suunab riiklik rahvamajandusplaan ühiskondliku rikkuse suurendamise, töörahva ainelise ja kultuurilise taseme järjekindla tõusu, NSV Liidu sõltumatuse kindlustamise ja ta kaitsevõime tugevdamise huvides.

§ 12. Töö on Eesti NSV-s iga töövõimelise kodaniku kohuseks ja auasjaks — põhimõttel: «kes ei tee tööd, see ei pea ka sööma». Eesti NSV-s teostatakse sotsialismi põhimõtet: «igaühelt tema võimete kohaselt, igaühele tema töö järgi».

II peatükk

Riiklik korraldus

§ 14. Eesti NSV koosseisu kuuluvad rajoonid: Haapsalu, Harju, Hiiumaa, Jõgeva, Kingissepa, Kohtla-Järve, Paide, Pärnu, Rakvere, Rapla, Tartu, Valga, Viljandi ja Võru ning vabariigilise alluvusega linnad: Tallinn, Kohtla-Järve, Narva, Pärnu, Sillamäe ja Tartu.

III peatükk

Eesti NSV kõrgemad riigivõimuorganid

§ 31. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium:

d) tühistab Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrusi ja korraldusi, samuti ka rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude otsuseid ja korraldusi, kui need ei vasta seadusele;

IV peatükk

Eesti NSV riigivalitsemisorganid

§ 43. Eesti NSV Ministrite Nõukogu:

e) juhib ja kontrollib rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede tööd;

§ 44. Eesti NSV Ministrite Nõukogul on õigus Eesti NSV ministrite käskkirju ja juhendeid ning rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede otsuseid ja korraldusi tühistada, samuti ka rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude otsuste ja korralduste täitmist seisma panna.

V peatükk

Kohalikud riigivõimuorganid

§ 52. Riigivõimuorganeiks rajoonides, linnades, alevites ja külades on töörahva saadikute nõukogud.

§ 53. Rajoonide, linnade, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogud valitakse vastava rajooni, linna, alevi või küla töörahva poolt kaheks aastaks.

§ 54. Rajoonide, linnade, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogud juhivad oma territooriumil kultuurpoliitilist ja majanduslikku ülesehitustööd, määravad kindlaks kohaliku eelarve, juhivad neile alluvate valitsemisorganite tegevust, kindlustavad riikliku korra kaitset, aitavad kaasa maa kaitsevõime tugevdamisele ning kindlustavad seaduste täitmist ja kodanike õiguste kaitset.

§ 55. Töörahva saadikute nõukogud võtavad vastu otsuseid ja annavad korraldusi neile NSV Liidu ja Eesti NSV seadustega antud õiguste piirides.

§ 56. Rajoonide, linnade, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude täidesaatvaiks ja korraldavaiks organeiks on nende poolt valitavad täitevkomiteed järgmises koosseisus: esimees, tema asetäitjad, sekretär ja liikmed.

§ 57. Töörahva saadikute nõukogude täidesaatvaks ja korraldavaks organiks väikestes linnades, alevites ja külades on vastavate töörahva saadikute nõukogude poolt valitavad esimees, esimehe asetäitja ja sekretär.

§ 58. Töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed teostavad oma territooriumil kultuur-poliitilise ja majandusliku ülesehitustöö juhtimist vastavate töörahva saadikute nõukogude ja kõrgema astme riigiorganite otsuste alusel.

§ 59. Rajoonide, linnade, linnarajoonide, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude istungjärgud kutsutakse kokku nende täidesaatvate organite poolt vähemalt kuus korda aastas.

§ 60. Rajoonilise jaotusega linnade töörahva saadikute nõukogude istungjärgud kutsutakse kokku nende täitevkomiteede poolt vähemalt neli korda aastas.

§ 61. Töörahva saadikute nõukogud valivad oma istungjärgu ajaks juhataja ja sekretäri koosolekute juhatamiseks.

§ 62. Külanõukogu esimees kutsub kokku külanõukogu ja juhatab selle koosolekuid.

§ 63. Töörahva saadikute nõukogude täidesaatvad organid annavad otseselt aru nii töörahva saadikute nõukogule, kes on nad valinud, kui ka töörahva saadikute kõrgema astme nõukogu täidesaatvale organile.

§ 64. Töörahva saadikute nõukogude kõrgema astme täitevkomiteedel on õigus alama astme täitevkomiteede otsuseid ja korraldusi tühistada ja töörahva saadikute alama astme nõukogude otsuste ja korralduste täitmist seisma panna.

§ 65. Töörahva saadikute kõrgema astme nõukogudel on õigus töörahva saadikute alama astme nõukogude ja nende täitevkomiteede otsuseid ja korraldusi tühistada.

§ 66. Rajoonide töörahva saadikute nõukogud, lähtudes kohalikest tingimustest, moodustavad vastavad täitevkomitee osakonnad ja valitsused Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi kinnitusel.

§ 67. Vastavalt rajooni oludele moodustab Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeerium[1] NSV Liidu ja Eesti NSV seaduste alusel ning Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi kinnitusel oma osakonnad rajoonide töörahva saadikute nõukogude juures.

§ 68. Rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede osakonnad alluvad oma tegevuses nii rajooni töörahva saadikute nõukogule ja tema täitevkomiteele kui ka Eesti NSV vastavale ministeeriumile.

§ 69. Linnade töörahva saadikute nõukogud, lähtudes kohalikest tingimustest, moodustavad vastavad täitevkomitee osakonnad ja valitsused Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi kinnitusel.

§ 70. Linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede osakonnad alluvad oma tegevuses nii linna töörahva saadikute nõukogule ja tema täitevkomiteele kui ka rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee vastavale osakonnale.

§ 71. Tallinna, Kohtla-Järve, Narva, Pärnu ja Tartu linna töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede osakonnad alluvad oma tegevuses nii oma linna töörahva saadikute nõukogule ja tema täitevkomiteele kui ka otseselt Eesti NSV vastavale ministeeriumile.

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 4. detsembri 1968. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1968, nr. 50, art. 386) nimetati Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeerium Eesti NSV Siseministeeriumiks.

§ 72. Töörahva saadikute nõukogude volituste lõppemisel säilitavad nende täidesaatvad ja korraldavad organid oma volitused kuni uute täidesaatvate ja korraldavate organite moodustamiseni uute töörahva saadikute nõukogude poolt.

VI peatükk

Eesti NSV eelarve

§ 76. Rajoonide, linnade, alevite ja külade nõukogude eelarved sisaldavad tulusid kohalikust majandusest, neile eraldatava osa nende territooriumil laekuvaist riigituludest ja ka laekumisi kohalikest maksudest piirides, mis on kindlaks määratud NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusega.

IX peatükk

Valimissüsteem [2]

§ 105. Saadikute valimisi kõigisse töörahva saadikute nõukogudesse — Eesti NSV Ülemnõukogusse, rajoonide, linnade, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogudesse — teostavad valijad üldise, ühetaolise ja otsese valimisõiguse alusel salajasel hääletamisel.

§ 106. Saadikute valimised on üldised: kõigil Eesti NSV kodanikel, kes on saanud 18-aastaseks, sõltumata rassilisest ja rahvuslikust kuuluvusest, soost, usutunnistusest, haridusliku tsensusest, paiksusest, sotsiaalsest päritolust, varanduslikust seisundist ja endisest tegevusest, on õigus osa võtta saadikute valimisest ja olla valitav, välja arvatud isikud, kes seaduses ettenähtud korras on tunnistatud nõdrameelseiks.

Eesti NSV Ülemnõukogu saadikuks võidakse valida iga Eesti NSV kodanik, kes on saanud 21-aastaseks, sõltumata rassilisest ja rahvuslikust kuuluvusest, soost, usutunnistusest, haridusliku tsensusest, paiksusest, sotsiaalsest päritolust, varanduslikust seisundist ja endisest tegevusest.

§ 107. Saadikute valimised on ühetaolised: igal kodanikul on üks hääl; kõik kodanikud võtavad valimistest osa võrdsetel alustel.

§ 108. Naistel on meestega võrdne õigus valida ja olla valitav.

§ 109. NSV Liidu relvastatud jõudude ridades teenivail kodanikel on kõigi kodanikega võrdne õigus valida ja olla valitav.

---

[2] Üksikasjalikult reguleerib valimiste korda «Eesti NSV rajoonide, linnade, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude valimiste määrustik» (Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 20. detsembri 1954. a. seadlus — ENSV T 1955, nr. 4, art. 15).

§ 110. Saadikute valimised on otsesed: valimisi kõigisse töörahva saadikute nõukogudesse, alates küla ja linna töörahva saadikute nõukogust kuni Eesti NSV Ülemnõukoguni, teostavad kodanikud vahetult otseselt valimisel.

§ 111. Hääletamine saadikute valimistel on salajane.

§ 112. Kandidaadid seatakse valimistel üles valimisringkondade järgi.

Kandidaatide ülesseadmise õigus on kindlustatud töörahva ühiskondlikele organisatsioonidele ja ühinguile: kommunistliku partei organisatsioonidele, ametiühinguile, kooperatiividele, noorsoo-organisatsioonidele, kultuurilistele ühingutele.

§ 113. Iga saadik on kohustatud oma tööst ja töörahva saadikute nõukogu tööst valijaile aru andma ja seaduses ettenähtud korras võib teda valijate enamiku otsusel igal ajal ära kutsuda.

§ 114. Valimisi Eesti NSV töörahva saadikute nõukogudesse teostatakse valimisringkondade järgi normide alusel, mis määratakse Eesti NSV töörahva saadikute nõukogude valimiste määrustikuga.

X peatükk

Vapp, lipp, pealinn

§ 115. Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi riigivapp koosneb sirbi ja vasara kujutusest tõusva päikese kiirtes, raamitud vasakul okaspuu okstest ja paremal rukkipeadest pärjaga. Mõlemad pärjapooled on põimitud punase lindiga, pealkirjadega eesti ja vene keeles: «Kõigi maade proletaarlased, ühinege!» ja all tähed «Eesti NSV». Vapi ülaosas on viieharuline täht.

§ 116. Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi riigilipuks on punast värvi kangas, mida läbib sinine laineline vööt kahe valge triibuga ülalpool, kujundades kuus teravatipulist lainet piki lippu. Sinine laineline vööt koos valgete triipudega moodustab kolm kümnendikku lipu laiusest. Ülemine punane vööt moodustab poole lipu laiusest, alumine punane vööt ühe viiendiku lipu laiusest. Lipukanga ülemise punase osa vasakus ülemises nurgas lipu pikkusest ühe kuuendiku kaugusel vardast on kujutatud kuldne sirp ja vasar ning nende kohal kuldääristuses punane viisnurk. Lipu laiuse suhe pikkusega on 1:2.

§ 117. Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi pealinnaks on Tallinn.

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI RIIGIVAPI KUJUTISE TARVITAMISE KOHTA

Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu 11. novembri 1940. a. määrus (ENSV T 1940, nr. 43, art. 497)

1. Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi riigivapi kujutist tarvitatakse p. 4 tähendatud riigiasutuste pitsatites, samuti riigiasutuste poolt väljaantavatel tähtsamatel dokumentidel ja diplomitel.

3. Käesolevas määruses tähendamata juhtudel võib riigivapi kujutist tarvitada ainult Rahvakomissaride Nõukogu loal.

4. Riigivapiga varustatud pitsatit võivad tarvitada:

c) maakonna [1], linna, linnarajooni, valla [1], alevi ja küla töörahva saadikute nõukogud ja nende täitevkomiteed (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 7. juuni 1948. a. määruse nr. 553 — ENSV T 1948, nr. 19, art. 115 — redaktsioonis);

f) muud riigiasutused ja organisatsioonid, kellele selleks luba antakse Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu [2] poolt.

NSV LIIDU RIIGILIPU PÕHIMÄÄRUS [1]

Kinnitatud NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 19. augusti 1955. a. seadlusega (NSVL ÜT 1955, nr. 15, art. 304)

1. Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liidu riigilipp sümboliseerib NSV Liidu riiklikku suveräänsust ja tööliste ning talupoegade vääramatut liitu võitluses kommunistliku ühiskonna ülesehitamise eest.

2. NSV Liidu riigilipuks on punane täisnurkne kangas, mille ülemises nurgas, varda lähedal on kujutatud kuldne sirp ja vasar ning nende kohal kuldääristuses punane viisnurk. Lipu laiuse suhe pikkusega on 1:2.

Sirp ja vasar on kujundatud ruutu, mille külg võrdub $^1/_4$ lipu laiusest. Sirbi teravik ühtub ruudu ülakülje keskkohaga, sirbi ja vasara käepidemed toetuvad ruudu alumistele nurkadele. Vasara ja käepideme kogupikkus on $^3/_4$ ruudu diagonaalist.

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 26. septembri 1950. a. seadlusega (ENSV T 1950, nr. 11, art. 114) likvideeriti Eesti NSV-s maakonnad ja vallad ning moodustati rajoonid.

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. märtsi 1946. a. seadlusega (ENSV T 1946, nr. 19, art. 144) kujundati Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu Eesti NSV Ministrite Nõukoguks.

[1] Vt. ENSV T 1956, nr. 5, art. 64 — KK 1956, I, akt 26.

Seal on toodud «NSV Liidu riigilipu põhimääruse rakendamise juhend», mis on NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt vastu võetud 30. novembri 1955. a. määrusega nr. 1975.

Viisnurk on kujundatud ringjoonde, mille läbimõõt on $^1/_8$ lipu laiusest ja mis riivab ruudu ülaküljе.

Viisnurga ning sirbi ja vasaraga vertikaaltelje kaugus vardast on $^1/_3$ lipu laiusest. Lipu ülaservast viisnurga keskkohani on $^1/_8$ lipu laiusest.

3. NSV Liidu riigilipp heisatakse:

a) hoonel, kus toimub NSV Liidu Ülemnõukogu istungjärk — kogu istungjärgu ajaks;

b) NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu hoonetel — alaliselt;

c) liidu- ja autonoomsete vabariikide ülemnõukogude presiidiumide ja ministrite nõukogude, üleliiduliste ja vabariiklike ministeeriumide ja keskasutuste, kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede ja teiste riigiasutuste hoonetel — 8. märtsil, 22. aprillil, 1. ja 2. mail, 9. mail, 7. ja 8. novembril ja 5. detsembril.

NSV Liidu riigilippu on lubatud välja panna käesolevas punktis mainitud hoonetele ka teistel pidupäevadel ja pidulike sündmuste puhul (NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 4. augusti 1966. a. seadluse — NSVL ÜT 1966, nr. 34, art. 783 — redaktsioonis);

d) NSV Liidu diplomaatiliste esinduste, kaubanduslike esinduste ja konsulaarasutuste hoonetel ja liiklusvahenditel — vastavalt NSV Liidu Välisministeeriumi juhendile, mille kinnitab NSV Liidu Ministrite Nõukogu;

e) mere- ja jõelaevadel ning teistel liiklusvahenditel, millel viibivad ametlike isikutena: NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi esimees, NSV Liidu Ministrite Nõukogu esimees või teised isikud, kes esindavad NSV Liidu Ülemnõukogu, NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu, samuti ka NSV Liidu diplomaatilised esindajad ja konsulid — mainitud isikute nõusolekul;

f) ahtrilipuna merelaevadel, mis on registreeritud NSV Liidu sadamates, samuti ka NSV Liidu siseveeteedel liikuvatel laevadel;

g) sõjalaevastiku laevadel — vastavalt sõjaväemäärustikele;

h) NSV Liidu Ministrite Nõukogu korraldusel.

4. NSV Liidu riigilipp heisatakse ettevõtete, ühiskondlike organisatsioonide ja asutuste hoonetele ning elumajadele 8. märtsil, 22. aprillil, 1. ja 2. mail, 9. mail, 7. ja 8. novembril ja 5. detsembril.

NSV Liidu riigilippu on lubatud välja panna käesolevas punktis mainitud hoonetele ja elumajadele ka teistel pidupäevadel ja pidulike sündmuste puhul (NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 4. augusti 1966. a. seadluse — NSVL ÜT 1966, nr. 34, art. 783 — redaktsioonis).

5. NSV Liidu riigilippu võib välja panna ka tseremooniate ja teiste pidulike ürituste puhul, mida viivad läbi riiklikud või ühiskondlikud asutused ja organisatsioonid.

6. Kui NSV Liidu riigilipp pannakse välja üheaegselt liiduvaba-

riigi riigilipuga, ei või NSV Liidu riigilipp olla mõõdetelt väiksem liiduvabariigi riigilipust.

7. Juhendi [2] käesoleva põhimääruse rakendamiseks annab välja NSV Liidu Ministrite Nõukogu.

EESTI NSV RIIGILIPU PÕHIMÄÄRUS

Kinnitatud Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 22. oktoobri 1955. a. seadlusega (ENSV T 1955, nr. 13, art. 103 — KK 1955, akt 65)

1. Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi riigilipp sümboliseerib Eesti NSV riiklikku suveräänsust ja tööliste ning talupoegade vääramatut liitu võitluses kommunistliku ühiskonna ülesehitamise eest.

2. Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi riigilipuks on punast värvi kangas, mida läbib sinine laineline vööt kahe valge triibuga ülalpool, kujundades kuus teravatipulist lainet piki lippu. Sinine laineline vööt koos valgete triipudega moodustab kolm kümnendikku lipu laiusest. Ülemine punane vööt moodustab poole lipu laiusest, alumine punane vööt ühe viiendiku lipu laiusest. Lipukanga ülemise punase osa vasakus ülemises nurgas lipu pikkusest ühe kuuendiku kaugusel vardast on kujutatud kuldne sirp ja vasar ning nende kohal kuldääristuses punane viisnurk. Lipu laiuse suhe pikkusega on 1:2.

3. Eesti NSV riigilipp heisatakse:

a) hoonetel, kus toimuvad Eesti NSV Ülemnõukogu või kohalike töörahva saadikute nõukogude istungjärgud — kogu istungjärgu ajaks;

b) Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede hoonetel — alaliselt;

c) Eesti NSV ministeeriumide, keskasutuste ja teiste riigiasutuste hoonetel — 8. märtsil, 22. aprillil, 1., 2. ja 9. mail, 21. juulil, 7. ja 8. novembril ja 5. detsembril (Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 24. detsembri 1966. a. seadluse — ENSV ÜVT 1966, nr. 57, art. 423 — redaktsioonis).

Eesti NSV riigilippu on lubatud välja panna käesolevas punktis mainitud hoonetel ka teistel pühadel ja pidupäevadel;

d) Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldusel.

4. Eesti NSV riigilipp heisatakse ettevõtete, ühiskondlike organisatsioonide ja asutuste hoonetel ning samuti elamutel — 8. märtsil, 22. aprillil, 1., 2. ja 9. mail, 21. juulil, 7. ja 8. novembril ja 5. detsembril (Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 24. detsembri

[2] Vt. NSV Liidu Ministrite Nõukogu 30. novembri 1955. a. määrust nr. 1975 (ENSV T 1956, nr. 5, art. 64 — KK 1956, I, akt 26).

1966. a. seadluse — ENSV ÜVT 1966, nr. 57, art. 423 — redaktsioonis).

Eesti NSV riigilippu on lubatud välja panna käesolevas punktis nimetatud hoonetel ka teistel pühadel ja pidupäevadel kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede korraldusel.

5. Eesti NSV riigilippu võib välja panna ka tseremooniate ja teiste pidulike ürituste puhul, mida viivad läbi riiklikud või ühiskondlikud asutused ja organisatsioonid.

6. Kui NSV Liidu riigilipp pannakse välja üheaegselt Eesti NSV riigilipuga, ei või Eesti NSV riigilipp olla mõõdetelt suurem NSV Liidu riigilipust.

7. Juhendi[1] käesoleva põhimääruse rakendamiseks annab välja Eesti NSV Ministrite Nõukogu.

KÜLA JA ALEVI TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGU KOHTA

Eesti NSV 14. juuni 1968. a. seadus
(ENSV ÜVT 1968, nr. 26, art. 182)

I peatükk

Küla ja alevi töörahva saadikute nõukogu moodustamise ja tegevuse põhialused

§ 1. Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu on riigivõimuorganiks oma territooriumil ning lahendab seadusega antud õiguste piires kõiki kohaliku tähtsusega küsimusi, lähtudes üldriiklikest ning küla või alevi töötajate huvidest.

Küla või alevi töörahva saadikute nõukogul on õigus arutada ka rajoonilise, vabariikliku ja üleliidulise tähtsusega küsimusi ning esitada nende kohta oma arvamused ja ettepanekud kõrgemalseisva nõukogu täitevkomiteele või vastavale riigivalitsemisorganile.

§ 2. Küla ja alevi töörahva saadikute nõukogu valitakse antud nõukogu territooriumil elunevate kodanike poolt üldise, ühetaolise ja otsese valimisõiguse alusel salajasel hääletamisel kaheks aastaks.

Küla- ja alevinõukogu valimiste kord määratakse kindlaks «Eesti NSV rajoonide, linnade, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude valimiste määrustikuga».

§ 3. Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu juhib vastavalt NSV Liidu konstitutsioonile ja Eesti NSV konstitutsioonile majanduslikku, sotsiaalset ja kultuurilist ülesehitustööd nõukogu territooriumil, määrab kindlaks küla või alevi eelarve, juhib temale

[1] Vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. märtsi 1956. a. määrust nr. 66 (ENSV T 1956, nr. 5, art. 65 — KK 1956, I, akt 27).

alluvate ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide tegevust, tagab seaduste täitmist, avaliku korra ja kodanike õiguste kaitset ning aitab kaasa riigi kaitsevõime tugevdamisele.

Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu kontrollib nõukogu territooriumil asuvate kolhooside, sovhooside, kohaliku tööstuse, elukondliku teenindamise, kaubanduse ja ühiskondliku toitlustamise ning elamu- ja kommunaalmajanduse ettevõtete, tervishoiu-, haridus-, kultuuri- ja sideasutuste ning muude kõrgemalseisvatele organitele alluvate ja vahetult elanikkonda teenindavate organisatsioonide tööd, organiseerib kontrolli nende poolt seaduste täitmise üle, kuulab nimetatud ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhatajate ettekandeid ning koordineerib nende tegevust elanike sotsiaalsel, kultuurilisel ja elukondlikul teenindamisel.

§ 4. Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu tegevuse aluseks on juhtimise kollektiivsus, avalikkus, rahvasaadikute regulaarne aruandmine valijatele ja täitevkomitee regulaarne aruandmine nõukogule ja elanikele, töötajate laialdane kaasatõmbamine nõukogu töösse.

Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu töötab tihedas kontaktis kolhooside, sovhooside, ettevõtete, asutuste ja muude nõukogu territooriumil asuvate organisatsioonide ühiskondlike organisatsioonidega.

§ 5. Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu juhindub oma tegevuses NSV Liidu konstitutsioonist ja Eesti NSV konstitutsioonist, käesolevast seadusest «Küla ja alevi töörahva saadikute nõukogu kohta», muudest NSV Liidu ja Eesti NSV seadustest, NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi ja Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlustest, NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrustest ja korraldustest, kõrgemalseisvate töörahva saadikute nõukogude ja nende täitevkomiteede otsustest.

§ 6. Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu otsused ja korraldused, mis on vastu võetud talle antud õiguste piires, on täitmiseks kohustuslikud kõigile nõukogu territooriumil asuvatele kolhoosidele, sovhoosidele, ettevõtetele, asutustele ja muudele organisatsioonidele, samuti ametiisikutele ja kodanikele.

§ 7. Külade ja alevite töörahva saadikute nõukogude moodustamine, ühendamine, likvideerimine või ümbernimetamine, külanõukogu ja alevi piiride kindlaksmääramine ja muutmine, samuti külanõukogu administratiivkeskuse kindlaksmääramine kuulub Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi pädevusse, kusjuures arvestatakse territooriumi majanduslikku terviklikkust, elanike arvu ja töötajate teenindamise huvisid ning vastavate külade või alevite töörahva saadikute nõukogude arvamust.

§ 8. Vastavalt «Eesti NSV riigilipu põhimäärusele» heisatakse Eesti NSV riigilipp hoonel, kus toimub küla või alevi töörahva saadikute nõukogu istungjärk, kogu istungjärgu ajaks, küla ja alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee hoonel aga alatiseks.

§ 9. Küla ja alevi töörahva saadikute nõukogul on juriidilise isiku õigused.

Küla ja alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteel on riigivapiga pitsat, mis vastab Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi poolt kinnitatud näidisele.

II peatükk

Küla ja alevi töörahva saadikute nõukogu õigused ja kohustused

§ 10. **Planeerimise, arvestuse ja aruandluse** alal küla või alevi töörahva saadikute nõukogu:

1) kinnitab tema haldamisel oleva majandusliku, sotsiaalse ja kultuurilise ülesehitustöö plaanid;

2) kinnitab temale alluvate ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide tootmis- ja finantsplaanid;

3) võtab osa perspektiiv- ja aastaplaanide arutamisest kolhoosides, sovhoosides ja kohaliku tööstuse ettevõtetes; teeb ettepanekuid kolhooside, sovhooside, ettevõtete, asutuste ja muude kõrgemalseisvatele ogranitele alluvate organisatsioonide tootmis- ja finantsplaanide projektide kohta elamuehituse, elanike sotsiaalse, kultuurilise, elukondliku ja kaubandusliku teenindamise, külade ja alevite heakorrastamise, kohalike teede ehitamise ning kohalike tooraine- ja tööjõuressursside kasutamise alal;

4) saab kõrgemalseisva nõukogu täitevkomiteelt andmeid nõukogu territooriumil asuvate kolhooside, sovhooside ning kohaliku tähtsusega ettevõtete ja organisatsioonide plaanide kohta ja kontrollib nende täitmist;

5) kontrollib arvestust ja aruandlust temale alluvates ettevõtetes, asutustes ja organisatsioonides; esitab aruandeid kõrgemalseisvatele riigiorganitele; peab külanõukogu territooriumil kehtestatud vormi kohaseid majapidamisraamatuid ja isikliku omandiõiguse alusel kodanikele kuuluvate elamute ja majapidamishoonete arvestust, samuti elanike arvestust;

6) vajaduse korral taotleb ja saab nõukogu territooriumil asuvatelt kolhoosidelt, sovhoosidelt ning kohaliku tähtsusega ettevõtetelt ja organisatsioonidelt kindlaksmääratud statistilisi ja muid andmeid nende töö kohta.

§ 11. **Eelarve ja rahanduse alal** küla või alevi töörahva saadikute nõukogu:

1) vaatab läbi ja kinnitab küla või alevi eelarve, kinnitab eelarve kassalise käibefondi ning tulude ja kulude kvartalijaotuse; jaotab eelarvevahendid kuluartiklite järgi; vajaduse korral paigutab eelarvevahendeid ümber ühest osast teise, samuti ühest artiklist

teise (peale assigneeringute töötasuks); organiseerib küla või alevi eelarve täitmist; vaatab läbi ja kinnitab eelarve täitmise aruande;

2) kinnitab küla või alevi eelarvel olevate asutuste eelarved, tagab nimetatud asutuste õigeaegse finantseerimise ning palga maksmise nende asutuste töötajatele kindlaksmääratud ajal; määrab kindlaks alluvate ettevõtete ja organisatsioonide poolt eelarvesse tehtavate maksete suuruse ning nimetatud ettevõtete ja organisatsioonide finantseerimise ulatuse eelarvest; otsustab NSV Liidu Riigipanga asutustes või hoiukassades arvete avamise küsimusi;

3) tagab maksude, kindlustus- ja muude maksete laekumise elanikkonnalt, võtab külanõukogu territooriumil vastu neid makseid ja annab vastuvõetud raha õigeaegselt üle NSV Liidu Riigipanga asutusele, aitab alevi territooriumil kaasa riiklike hoiukassade tööle nimetatud maksete vastuvõtmisel elanikkonnalt;

4) kontrollib, et maksed nõukogu territooriumil asuvatelt kolhoosidelt, sovhoosidelt, ettevõtetelt ja organisatsioonidelt laekuksid õigeaegselt küla või alevi eelarvesse, samuti kontrollib, et kolhoosid kannaksid õigeaegselt eraldised kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse üleliidulisse tsentraliseeritud fondi; kuulab kolhooside, sovhooside, ettevõtete ja organisatsioonide juhatajate ettekandeid neis küsimustes;

5) annab soodustusi kohalike maksude alal vastavalt NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadluse «Kohalike maksude kohta» §-le 2, samuti rajooni rahandusorganite eelneva arvamuse põhjal põllumajandusmaksu alal vastavalt NSV Liidu seaduse «Põllumajandusmaksu kohta» §-le 18;

6) suunab küla või alevi eelarve täitmisel täiendavalt saadud vahendeid, samuti summasid, mille võrra tulud ületavad aasta lõpuks kulusid tuludeosa ületamise või kulude alal tehtud kokkuhoiu tulemusena, nõukogu haldamisel oleva majanduse ning sotsiaalsete ja kultuuriürituste finantseerimiseks, kaasa arvatud kapitaalmahutused, sealhulgas küla- või alevinõukogu täitevkomitee hoonete ehitamiseks ja remontimiseks, talle transpordivahendite, inventari ja seadmete muretsemiseks (käesolevas punktis nimetatud summade äravõtmine küla- või alevinõukogult ei ole lubatud);

7) võtab vastu otsuseid, mille alusel annavad NSV Liidu Riigipanga asutused ettenähtud korras laenu individuaalelamuehituseks küla- või alevinõukogule eraldatud limiidi ulatuses;

8) aitab kaasa riiklike hoiukassade tööle ja vabatahtliku kindlustuse läbiviimisele;

9) organiseerib vajaduse korral ja vastavalt kehtivatele seadustele maaelanike enesemaksustamist kindlaks otstarbeks;

10) jaotab ümber vara ja seadmete ülejääke küla või alevi eelarvel olevate asutuste ja organisatsioonide vahel.

§ 12. **Põllumajanduse alal** küla või alevi töörahva saadikute nõukogu:

1) kontrollib seadustest kinnipidamist, riiklike plaanide ja kohustuste õigeaegset täitmist kolhoosides, sovhoosides ning teistes põllumajanduslikes ettevõtetes;

2) abistab kolhoose, sovhoose ja teisi põllumajanduslikke ettevõtteid põllumajandusliku tootmise arendamisel, tootmis- ja finantsplaanide ning riiklike kohustuste täitmisel, kõlvikute ning materiaalsete ja tööjõuressursside efektiivsel kasutamisel, abiettevõtete organiseerimisel ja arendamisel, tööviljakuse tõstmisel ja töödistsipliini tugevdamisel, kolhoosnikute, sovhooside ja teiste ettevõtete tööliste ning teenistujate elujärje ja kultuuritaseme tõstmisel, arutab neis küsimustes nõukogu territooriumil asuvate kolhooside juhatuste, sovhooside direktorite, teiste põllumajanduslike ettevõtete juhatajate, brigadiride, farmide ja osakondade juhatajate ettekandeid, annab neile soovitusi, vajaduse korral aga esitab oma ettepanekud kõrgemalseisva nõukogu täitevkomiteele või vastavale riigivalitsemisorganile;

3) esitab kõrgemalseisva nõukogu täitevkomiteele märkusi ja ettepanekuid nõukogu territooriumil asuvate kolhooside põhikirjade kohta; kontrollib kolhoosipõhikirjast kinnipidamist;

4) kontrollib kolhoosides, sovhoosides ja teistes põllumajanduslikes ettevõtetes põllumajandusmasinate ja -seadmete, samuti mineraalväetiste ja mürkkemikaalide hoidmist ja õiget kasutamist;

5) osutab kaasabi tootmissidemete arendamisel kolhooside vahel ning kolhoosidevaheliste ettevõtete ja organisatsioonide töö korraldamisel;

6) kontrollib kolhooside, sovhooside ning teiste riiklike ja ühiskondlike majandite põllukultuuride ja istandike kaitsmiseks ettenähtud abinõude rakendamist, kolhooside, sovhooside, metsamajandite ja muude ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide ning kodanike poolt kohustuslike abinõude täitmist võitluses põllukultuuride kahjurite ja haiguste ning umbrohu vastu, ohutustehnika eeskirjade järgimist keemiliste taimekaitsevahendite kasutamisel ja taimede karantiini eeskirjadest kinnipidamist;

7) kontrollib kolhooside, sovhooside ning teiste ettevõtete ja organisatsioonide loomakasvatusfarmide veterinaar-sanitaarset olukorda, samuti vastavalt kehtivatele seadustele karatiinieeskirjadest kinnipidamist ning muude abinõude täitmist loomade haiguste ärahoidmiseks ja likvideerimiseks;

8) kontrollib nõukogu territooriumil varumisorganisatsioonide tööd põllumajandussaaduste ülejääkide kokkuostmise alal;

9) soodustab üritusi riigi- ja kolhoosimetsade istutamisel ja kaitsmisel ning metsakuivenduse ja -korralduse alal, vajaduse korral esitab oma ettepanekud nendes küsimustes kõrgemalseisva nõukogu täitevkomiteele või vastavale riigivalitsemisorganile.

§ 13. **Maakasutuse alal** küla või alevi töörahva saadikute nõukogu:

1) kontrollib nõukogu territooriumil maaseadusandluse ning

maakuivendusseadmete ja kuivendatud maade kasutamise kohta käiva seadusandluse täitmist kõigi maakasutajate poolt;

2) eraldab oma otsusega maa-asula või alevi maadest maatükke seaduses ettenähtud suuruses ja korras;

3) kontrollib kolhooside ja sovhooside õueaiamaafondi õiget kasutamist ning õueaiamaade normidest kinnipidamist; lahendab kodanike vaidlusi maaküsimustes;

4) jaotab ettevõtete, asutuste, organisatsioonide ja kodanike vahel küla- või alevinõukogule kindlaksmääratud korras eraldatud riigi tagavaramaast maatükke aia-, heina- ja karjamaaks.

§ 14. **Tööstuse alal** küla või alevi töörahva saadikute nõukogu:

1) juhib temale alluvate kohaliku tööstuse ettevõtete tööd ning tagab nende poolt tootmis- ja finantsplaanide täitmise;

2) organiseerib seaduste täitmise kontrolli nõukogu territooriumil asuvates kõrgemalseisvatele organitele alluvates tööstusettevõtetes;

3) abistab nõukogu territooriumil asuvaid tööstusettevõtteid tootmise arendamisel, materiaalsete ja tööjõuressursside efektiivsel kasutamisel, tööviljakuse tõstmisel, tööliste ja teenistujate elujärje ja kultuuritaseme tõstmisel, arutab neis küsimustes ettevõtete juhatajate ettekandeid, annab neile soovitusi, vajaduse korral aga esitab oma ettepanekud kõrgemalseisva nõukogu täitevkomiteele või vastavale riigivalitsemisorganile;

4) rakendab abinõusid rahvatarbekaupade ja ehitusmaterjalide tootmise suurendamiseks kohaliku tooraine ning nõukogu territooriumil asuvate tööstusettevõtete tootmisjäätmete baasil, põllumajandussaaduste töötlemiseks, rahvalike tööndus- ja käsitööharude arendamiseks; selgitab välja täiendavaid kohaliku tooraine ja kütuse ressursse ning vajaduse korral teeb vastavatele kõrgemalseisvatele organitele ettepanekuid nende kasutamise kohta;

5) rakendab abinõusid kala- ja jahimajanduse arendamiseks.

§ 15. **Looduskaitse** ja looduslike ressursside ratsionaalse kasutamise alal küla või alevi töörahva saadikute nõukogu:

1) tagab kontrolli kõikide kolhooside, sovhooside, ettevõtete, asutuste, organisatsioonide ja kodanike poolt looduskaitse kohta kehtivatest seadustest ning jahipidamis- ja kalapüügieeskirjadest kinnipidamise üle;

2) tagab riiklike looduskaitse- ja keelualade, parkide ja teiste looduskaitseobjektide kaitse nõukogu territooriumil;

3) tagab maastiku kaitseks ja hooldamiseks ettenähtud abinõude rakendamist nõukogu territooriumil;

4) jälgib mittemaaksete maavarade (savi, kruus, liiv, kivi, turvas jne.) õiget kaevandamist; kontrollib, et kõik nõukogu territooriumil asuvad maakasutajad rakendaksid erosioonivastaseid abinõusid;

5) aitab korraldada riigi- ja kolhoosimetsade ning haljasalade

kaitseks ja taastamiseks ettenähtud üritusi; rakendab abinõusid töötajate puhkepaikade korrashoidmiseks;

6) rakendab abinõusid veekogude reostamise vastu;

7) jälgib kalavarude ja jahifauna säilitamiseks ja taastamiseks ettenähtud abinõude tarvituselevõtmist;

8) abistab ühiskondlikke organisatsioone ja looduskaitseorganeid nende töös looduslike ressursside ja looduskaitseobjektide säilitamisel ja taastamisel;

9) esitab vastavatele kõrgemalseisvatele organitele ettepanekuid looduslike ressursside säilitamise ja ratsionaalse kasutamise kohta.

§ 16. **Ehituse, transpordi ja side alal** küla või alevi töörahva saadikute nõukogu:

1) vaatab läbi ja esitab kõrgemalseisva nõukogu täitevkomiteele nõukogu territooriumil asuvate asulate planeerimise ja hoonestamise projektid; kontrollib hoonestamisplaanide täitmist; peatab ehitustöö, kui sellega rikutakse asulate hoonestamise plaane;

2) kontrollib elamute, sotsiaal- ja kultuuriasutuste ning kommunaalettevõtete ehitamise käiku nõukogu territooriumil, arutab kolhooside, sovhooside, ettevõtete ja ehitusorganisatsioonide juhatajate ettekandeid nende objektide ehitamise käigu kohta;

3) organiseerib elamute, kommunaalettevõtete ja kommunaalmajandusobjektide (veevärk, kanalisatsioon, elektriliinid, soojustrassid, gaasimajandus, veekogud, kaevud, saunad jt.) ehitamist kohalikele nõukogudele eraldatavate vahendite arvel;

4) otsustab kooskõlastatult nõukogu territooriumil asuvate kolhooside, sovhooside, ettevõtete ja muude organisatsioonidega nende vahendite ühise kasutamise küsimusi, mis on eraldatud elamute ja kommunaalmajandusobjektide ehitamiseks ning remontimiseks, vajaduse korral tsentraliseerib neid vahendeid;

5) organiseerib kohaliku tähtsusega teede ja sildade ehitamist ja remontimist, kontrollib nende korrasolekut ning tõmbab kehtestatud korras nendele töödele kaasa kolhoose, sovhoose, ettevõtteid ja muid organisatsioone;

6) kontrollib kohalike maanteede ehitamise ja remontimise plaanide täitmist, samuti seda, et nõukogu territooriumil asuvad kolhoosid, sovhoosid, tööstus-, transpordi-, ehitus- ja muud ettevõtted ning majandusorganisatsioonid kannaksid õigeaegselt makseid teedefondi;

7) kontrollib, kuidas transpordiorganisatsioonid nõukogu territooriumil teenindavad elanikke auto- ja muud liiki transpordi alal;

8) annab kolhoosidele, sovhoosidele, ettevõtetele, asutustele ja muudele organisatsioonidele korraldusi transpordivahendite andmise kohta võitluseks loodusõnnetuste ja tulekahjudega, haigete transportimiseks, meditsiinitöötajate väljasõitudeks raskete haigete juurde ja muudel erakorralistel juhtudel;

9) abistab sideorganeid kohaliku telefon- ja postside arenda-

misel, radiofitseerimisel ja televisiooni arendamisel ning sideliinide ja -seadmete remontimisel ja kaitsel; kontrollib sidejaoskondade ja -agentuuride tööd nõukogu territooriumil postisaadetiste vedamisel ja kättetoimetamisel.

§ 17. **Elamu- ja kommunaalmajanduse ning heakorrastamise alal** küla või alevi töörahva saadikute nõukogu:

2) kontrollib oma territooriumil asuvate kolhooside, sovhooside, ettevõtete, asutuste ja muude kõrgemalseisvatele organitele alluvate organisatsioonide tegevust elamu- ja kommunaalmajanduse alal, nendele kuuluva elamufondi, kommunaalettevõtete ja kommunaalmajandusobjektide õiget ekspluateerimist;

3) jaotab nõukogu korralduses olevat elamufondi; kinnitab administratsiooni ja ametiühingu vabriku-, tehase- või kohaliku komitee ühised otsused elamispinna andmise kohta riiklike, kooperatiivsete ja ühiskondlike organisatsioonide majades, välja arvatud seaduses ettenähtud juhud;

4) rakendab abinõusid küla või alevi eelarvel olevate haridus-, kultuuri- ja tervishoiuasutuste varustamiseks kütte, valgustuse ja inventariga, nende ruumide remontimiseks ning nende asutuste töötajatele vajalike korteri- ja elukondlike tingimuste loomiseks, tõmbab kaasa kolhoose, sovhoose, ettevõtteid ja muid organisatsioone, olenemata nende ametkondlikust alluvusest, nimetatud üritustest osavõtmisele;

5) kinnitab alevi või külanõukogu asulate heakorrastustööde plaani, juhib neid töid, tõmmates kaasa kolhoose, sovhoose, ettevõtteid, asutusi ja muid organisatsioone, olenemata nende ametkondlikust alluvusest; ühendab kolhooside, sovhooside, ettevõtete ja muude organisatsioonide nõusolekul nende poolt heakorrastamiseks eraldatavaid vahendeid; kontrollib tootmisterritooriumide heakorda; organiseerib asulate haljastamist; annab vastavalt kehtivale seadusandlusele tänavatele nimetusi ja määrab kindlaks majade numeratsiooni;

6) kinnitab ametisse ja vabastab ametist nõukogule alluvate elamu- ja kommunaalmajandusettevõtete juhatajad kooskõlastatult kõrgemalseisva elamu- ja kommunaalmajanduse organitega;

7) organiseerib tuletõrjealaste abinõude läbiviimist asulates; juhib vabatahtlike tuletõrjesalkade tööd;

8) algatab kõrgemalseisva nõukogu täitevkomitee ees taotlusi medaliga «Vapruse eest tulekahjul» autasustamiseks esitamise kohta;

9) rakendab abinõusid loodusõnnetuste ärahoidmiseks ja nende tagajärgede likvideerimiseks, vajaduse korral rakendab kehtestatud korras elanikke võitluseks loodusõnnetuste vastu ja nende tagajärgede likvideerimiseks;

10) tagab kalmistute ja vennashaudade korrashoiu.

§ 18. **Kaubanduse, ühiskondliku toitlustamise ja elukondliku teenindamise alal** küla või alevi töörahva saadikute nõukogu:

1) kontrollib riiklikku, kooperatiivset ja kolhoosikaubandust nõukogu territooriumil; kinnitab kaubandus- ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtete paigutamise ja spetsialiseerimise plaanid; aitab kaasa elanikkonna kaubandusliku teenindamise progressiivsete normide juurutamisele;

2) rakendab abinõusid elukondliku teenindamise organiseerimiseks, pesumajade, juuksuri-, kingsepa- ja õmblustöökodade, rõivaste ja jalatsite paranduse töökodade ning majapidamisesemete remondi töökodade võrgu laiendamiseks, kontrollib nende tööd; aitab kaasa elukondliku teenindamise uute liikide ja vormide juurutamisele;

3) kontrollib kaubanduse ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtete ja turgude tööd, kaubanduseeskirjadest ja kehtestatud hindadest kinnipidamist ning ostjate teenindamist, kaupade kohaleveo õigeaegsust, arvestades elanike nõudmisi;

4) kontrollib tarbijate kooperatiivi ettevõtete tööd põllumajandussaaduste ja -tooraine kokkuostmisel, töötlemisel ning müümisel;

5) kuulab kaubanduse ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtete juhatajate ning tarbijate kooperatiivide juhatuste ettekandeid kaubanduse olukorra, kaubakäibe ja muude plaaniülesannete täitmise kohta, samuti elukondliku teenindamise ettevõtete juhatajate ettekandeid nende tootmisalasest tegevusest;

6) kontrollib tarbijate kooperatiivi põhikirja täitmist;

7) kinnitab ametisse ja vabastab ametist nõukogule alluvate elukondliku teenindamise ettevõtete juhatajad kooskõlastatult kõrgemalseisvate elukondliku teenindamise organitega;

8) määrab kindlaks kohalikke tingimusi arvesse võttes kaubanduse, ühiskondliku toitlustamise ja elukondliku teenindamise ettevõtete lahtioleku aja, mis on elanikkonnale sobiv, ning kontrollib nendele ettevõtetele määratud lahtioleku ajast kinnipidamist.

§ 19. **Hariduse alal** küla või alevi töörahva saadikute nõukogu:

1) tagab üldise koolikohustuse täitmise ja peab koolieelse laste arvestust;

2) kontrollib nõukogu territooriumil asuvate koolide, kooliinternaatide, koolieelsete ja koolivälise lasteasutuste tööd;

3) otsustab vastavalt kehtivatele seadustele küla või alevi eelarvel olevates pikapäevakoolides (-rühmades) ja kooliinternaatides laste toitlustamise eest võetavast tasust vabastamise küsimusi;

4) rakendab abinõusid koolide, kooliinternaatide, koolieelsete ja koolivälise lasteasutuste võrgu laiendamiseks; toetab kolhooside, sovhooside ja ettevõtete algatust ehitada ja remontida neile kuuluvate vahendite arvel koole, alatisi ja hooajalisi koolieelseid ja koolivälise lasteasutusi, otsustab nende asutuste paigutuse nõukogu territooriumil;

5) rakendab abinõusid hoolduseta jäänud laste paigutamiseks internaatkoolidesse, lastekodudesse ja kasvatamiseks kodanike perekondadesse; kontrollib nõukogu territooriumil asuvate lastekodude tööd;

6) rakendab abinõusid maal elunevate alg-, kaheksaklassiliste koolide ja keskkoolide õpilaste tasuta sõidu tagamiseks kooli ja tagasi;

7) kinnitab ametisse ja vabastab ametist nõukogule alluvate koolide ning koolieelsete ja koolivälise lasteasutuste juhatajad kooskõlastatult kõrgemalseisvate haridusorganitega;

8) moodustab eelarve summadest üldise koolikohustuse fondi, tõmmates sinna kaasa majandite, tarbijate kooperatiivide ja ametiühingute vahendeid, jaotab üldise koolikohustuse fondi koolide vahel ning kontrollib selle fondi kasutamist.

§ 20. **Kultuuritöö alal** küla või alevi töörahva saadikute nõukogu:

1) juhib nõukogule alluvate klubide, rahva- ja kultuurimajade, raamatukogude, punanurkade ja muude kultuuriasutuste tööd; kontrollib ja koordineerib teiste nõukogu territooriumil asuvate kultuuriasutuste tööd, olenemata nende alluvusest; rakendab abinõusid kultuuriasutuste võrgu laiendamiseks;

2) kontrollib nõukogule alluvate kultuuriasutuste erivahendite kasutamise õigsust, samuti kolhooside ja tarbijate kooperatiivide kultuurifondi summade eraldamise ja kulutamise õigsust ning võtab nendega kooskõlastatult vajaduse korral tarvitusele abinõud tähendatud vahendite tsentraliseeritud korras kasutamiseks;

3) organiseerib loengute, ettekannete ja vestluste korraldamist elanikkonnale; abistab ühiskondlike teadusalaste teadmiste levitamise organisatsioonide tööd;

4) kinnitab ametisse ja vabastab ametist nõukogule alluvate kultuuriasutuste juhatajaid kooskõlastatult kõrgemalseisvate kultuuritööd juhtivate organitega;

5) rakendab abinõusid elanike regulaarseks kinoalaseks teenindamiseks, rahvaloomingu ja kunstilise isetegevuse arendamiseks;

6) korraldab massiüritusi riiklike pühade ja tähtpäevade puhul; aitab kaasa ilmalike kombetalituste juurutamisele;

7) tagab ajalooliste mälestiste, arhitektuuri- ja kultuurimälestiste kaitse nõukogu territooriumil.

§ 21. **Tervishoiu, emade ja laste kaitse, kehakultuuri ja spordi alal** küla või alevi töörahva saadikute nõukogu:

1) rakendab abinõusid elanikkonnale tasuta arstiabi tagamiseks; juhib küla või alevi eelarvel olevate tervishoiuasutuste töö korraldamist; kontrollib nõukogu territooriumil asuvate kõrgemalseisvatele organitele alluvate tervishoiuasutuste tööd;

2) rakendab abinõusid jaoskonnahaiglate, velskri- ja ämmaemandapunktide, apteekide ja teiste tervishoiuasutuste ratsionaalseks paigutamiseks nõukogu territooriumil;

3) kuulab nõukogu territooriumil asuvate tervishoiuasutuste juhatajate ettekandeid elanikkonna meditsiinilise ja sanitaarprofülaktilise teenindamise kohta;

4) kinnitab ametisse ja vabastab ametist nõukogule alluvate tervishoiuasutuste juhatajad kooskõlastatult kõrgemalseisvate tervishoiuorganitega;

5) abistab tervishoiuorganeid sanitaarprofülaktiliste ja epideemiavastaste ürituste läbiviimisel ning sanitaarharidustöö organiseerimisel elanike hulgas; kontrollib asulate, kaevude, kaubandus- ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtete, elamute, koolide ja teiste asutuste sanitaarset olukorda;

6) tagab epideemiate puhkemisel ruumid haigete jaoks, rakendab karantiiniabinõusid ja kontrollib nende täitmist;

7) algatab kõrgemalseisva nõukogu täitevkomitee ees taotlusi medaliga «Uppujate päästmise eest» autasustamiseks esitamise kohta;

8) rakendab abinõusid kehakultuuri ja spordi laialdaseks arendamiseks elanike hulgas, spordiväljakute ja muude spordiehitiste rajamiseks;

9) tagab emade- ja lastekaitsealaste ürituste läbiviimist;

10 algatab kõrgemalseisva nõukogu täitevkomitee ees taotlusi kangelasema aunimetuse andmise ning ordeniga «Ema au» ja «Emamedaliga» autasustamiseks esitamise kohta.

§ 22. **Töö ja sotsiaalkindlustuse alal** küla või alevi töörahva saadikute nõukogu:

1) aitab kaasa kodanike töölerakendamisele, abistab neid eriala omandamisel; võtab koos ametiühinguorganisatsioonidega osa tööseadusandluse ning töökaitse ja ohutustehnika eeskirjade täitmise kontrollimisest nõukogu territooriumil asuvates kolhoosides, sovhoosides ja ettevõtetes; kontrollib alaealiste ja noorukite töölevõtmise ja töölt vallandamise eeskirjade täitmist;

2) tagab invaliidide, samuti sõjaväelaste, langenud sõjameeste ja partisanide perekonnaliikmete töölerakendamise, kontrollib nendele isikutele seadusega kehtestatud soodustuste ja eeliste andmist, aitab kaasa invaliidide kutsealasele väljaõpetamisele;

3) kontrollib pensioniseaduste täitmist; abistab vajaduse korral töölisi, teenistujaid, kolhoosnikuid ja nende perekonnaliikmeid pensionide taotlemisel; kontrollib kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse kolhoosinõukogude ja kolhooside ühiskondlike vastastikuse abistamise kassade tööd; kontrollib kolhoosnikute tööraamatute pidamise õigsust ning arhiividokumentide säilitamist kolhoosides;

4) määrab küla või alevi eelarves ettenähtud assigneeringute piires toetusi isikutele, kellel ei ole riikliku pensioni saamise õigust;

5) esitab kõrgemalseisva nõukogu täitevkomiteele ettepanekuid toetuste määramiseks lasterikastele ja vallasemadele ning ühekordsete toetuste andmiseks kodanikele, kes on saanud kannatada loodusõnnetuste läbi; aitab kaasa aegateenivate sõjaväelaste perekondadele seadusega ettenähtud toetuste saamisele;

6) hoolitseb lasterikaste perekondade aineliste, korteri- ja elukondlike tingimuste parandamise eest;

7) rakendab sotsiaalkindlustusorganite kaudu abinõusid nende isikute invaliidide ja vanadekodudesse paigutamiseks, kes seda vajavad; aitab kaasa kolhooside ja kolhoosidevaheliste invaliidide ja vanadekodude asutamisele; kontrollib invaliidide ja vanadekodude tööd.

§ 23. **Sotsialistliku seaduslikkuse tagamise, riikliku ja avaliku korra ning kodanike õiguste kaitse alal** küla või alevi töörahva saadikute nõukogu:

1) kontrollib seaduste täitmist nõukogu territooriumil asuvate kolhooside ja sovhooside, ettevõtete, asutuste ja muude organisatsioonide, samuti ametiisikute ja kodanike poolt; tagab kodanike poliitiliste, tööalaste, korteri- ja teiste isiklike ja varaliste õiguste ning seaduslike huvide kaitse;

2) tühistab küla- või alevinõukogule alluvate ettevõtete ja asutuste juhatajate seadusega vastuolus olevaid käskkirju ja korraldusi; peatab kolhoosiliikmete ja tarbijate kooperatiivide osanike üldkoosolekute ning kolhooside juhatuste ja tarbijate kooperatiivide juhatuste otsuste täitmise, nõukogu territooriumil asuvate kõrgemalseisvatele organitele alluvate ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhatajate käskkirjad ja korraldused maakasutamise, asulate heakorrastamise ja hoonestamise, looduskaitse- ja kultuurimälestiste kaitse küsimustes, juhul kui nad on seadusega vastuolus, ja teatab sellest vastavatele kõrgemalseisvatele organitele;

3) abistab rahvakontrolligruppe nõukogu territooriumil asuvates kolhoosides, sovhoosides, ettevõtetes ja muudes organisatsioonides;

4) juhib avaliku korra kaitse rahvamalevate tegevust ja kolhooside ning kodanike elukohajärgsete seltsimehelike kohtute tegevust; kontrollib miilitsa piirkonnavoliniku tööd nõukogu territooriumil;

5) võtab vastu kodanikke; vaatab seadusega kehtestatud korras ja tähtaja jooksul läbi töötajate ettepanekud, avaldused ja kaebused ning võtab nende suhtes tarvitusele vajalikud abinõud; kontrollib ettepanekute, avalduste ja kaebuste läbivaatamise korrast kinnipidamist nõukogu territooriumil asuvates kolhoosides, sovhoosides, ettevõtetes, asutustes ja muudes organisatsioonides;

6) teostab ettenähtud korras kodanike sisse- ja väljaregistreerimist, tagab ametiisikute ja kodanike poolt passisüsteemi eeskirjade täitmise;

7) määrab ametiisikutele ja kodanikele administratiivkaristusi avaliku korra rikkumise, asulates puhtuse hoidmise eeskirjade, looduse ja kultuurimälestiste kaitse, asulate heakorrastamise ja hoonestamise eeskirjade ning alkohoolsete jookidega kauplemise eeskirjade rikkumise eest, samuti kolhooside ja sovhooside põllukultuuride kahjustamise eest ning muude õiguserikkumiste eest juhtudel ja korras, mis on ette nähtud Eesti NSV seadusandlusega;

8) moodustab vajaduse korral kõrgemalseisva nõukogu täitevkomitee loal küla- või alevinõukogu täitevkomitee juurde administ-

ratiivkomisjoni nende õiguserikkumiste läbivaatamiseks, mis kuuluvad karistamisele administratiivkorras, ja kontrollib tema tegevust;

9) registreerib vastavalt Eesti NSV seadustele perekonnaseisuakte;

10) määrab eestkostjaid ja hooldajaid ning kontrollib, kuidas nad täidavad oma kohustusi;

11) registreerib kolhoosiperede (talundiperede) vara jaotamist;

12) teostab notariaaltoiminguid vastavalt «Eesti NSV notariaadi määrustikule»;

13) annab kodanikele välja seadusega ettenähtud tõendeid;

14) rakendab abinõusid peremeheta vara, samuti riigile pärandina üleläinud vara hoidmiseks ja kasutamiseks;

15) kontrollib usukultuste kohta kehtivate seaduste täitmist.

§ 24. **Riigikaitse alal** küla või alevi töörahva saadikute nõukogu:

1) tagab üldise sõjaväekohustuse seaduse täpse täitmise kõigi kodanike poolt; peab ettenähtud korras sõjaväekohuslaste ja kutsealuste algarvestust; teatab sõjaväekohuslastele ja kutsealustele nende väljakutsumisest sõjakomissariaati ja aitab kaasa nende õigeaegsele kohaleilmumisele selle väljakutse järgi;

2) rakendab abinõusid tsiviilkaitse organiseerimiseks;

3) tagab NSV Liidu relvastatud jõududest reservi arvatud ja demobiliseeritud kodanike töölerakendamise.

§ 25. Peale käesolevas seaduses ettenähtud küsimuste võib küla või alevi töörahva saadikute nõukogu lahendada ka teisi NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandlusega tema pädevusse antud küsimusi.

III peatükk

Küla ja alevi töörahva saadikute nõukogu töö korraldus

1. Küla ja alevi töörahva saadikute nõukogu istungjärk

§ 26. Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu istungjärgud kutsub kokku nõukogu täitevkomitee vähemalt kuus korda aastas.

Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu istungjärgu võib kokku kutsuda ka vähemalt $^1/_3$ küla- või alevinõukogu saadikute nõudmisel.

Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu uue koosseisu esimese istungjärgu kutsub kokku eelmise koosseisu küla või alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee hiljemalt kahe nädala jooksul pärast valimisi.

Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu uue koosseisu esimese istungjärgu avab vanim saadik, kõik järgmised istungjärgud

aga küla- või alevinõukogu täitevkomitee esimees. Istungjärgu juhtimiseks valib küla- või alevinõukogu juhataja ja sekretäri.

§ 27. Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu istungjärk on otsustusvõimeline, kui kohal on vähemalt $^2/_3$ küla- või alevinõukogu saadikute üldarvust.

§ 28. Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu istungjärgu päevakorda küsimuste esitamise õigus on küla- või alevinõukogu täitevkomiteel, alalistel komisjonidel ja saadikutel. Istungjärgu päevakord kinnitatakse nõukogu istungjärgul.

Ettepanekuid küla- või alevinõukogu istungjärgu päevakorra kohta võivad teha nõukogu territooriumil asuvate kolhooside juhatused, ettevõtete, asutuste ja muude organisatsioonide administratsioonid ja ühiskondlikud organisatsioonid, samuti elanike koosolekud.

§ 29. Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu istungjärgud on avalikud. Istungjärgu tööst võivad nõuandva häälega osa võtta kõrgemalseisvate nõukogude rahvasaadikud. Istungjärgule võidakse kutsuda riigiasutuste, ettevõtete, kolhooside, kooperatiivsete ja ühiskondlike organisatsioonide esindajaid ning kolhoosnikuid, töölisi ja teenistujaid.

Istungjärgu koha ja aja, samuti istungjärgule otsustamiseks esitatavad küsimused teeb küla või alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee rahvasaadikutele ja elanikkonnale teatavaks hiljemalt kümme päeva enne istungjärku. Küla- või alevinõukogu täitevkomitee tutvustab eelnevalt rahvasaadikuid istungjärgule läbivaatamiseks esitatavate otsuste projektidega.

§ 30. Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu istungjärgul võidakse lahendada kõiki küla- või alevinõukogu pädevusse kuuluvaid küsimusi, kusjuures ainult istungjärkudel võib arutada ja otsustada järgmisi küsimusi:

1) rahvasaadikute volituste tunnustamine; rahvasaadikute volitustest vabastamine nende avalduste alusel;

2) täitevkomitee valimine ja tema koosseisu muutmine; alaliste komisjonide moodustamine ja nende koosseisu muutmine;

3) täitevkomitee ja alaliste komisjonide aruanded;

4) nõukogu täitevkomitee juurde administratiivkomisjoni moodustamine;

5) küla või alevi eelarve ja selle täitmise aruande kinnitamine;

6) nõukogu haldamisel oleva majandusliku, sotsiaalse ja kultuurilise ülesehitustöö plaanide kinnitamine;

7) valijate juhendite täitmiseks rakendatavate abinõude plaanide kinnitamine;

8) otsuste vastuvõtmine rahvasaadikute arupärimiste põhjal;

9) küla või alevi eelarve tuludeosa ületamise ja kulude alal tehtud kokkuhoiu tulemusena täiendavalt saadud summade suunamine;

10) kolhooside, sovhooside, ettevõtete ja muude organisatsioo-

nide poolt elamute, kultuuriasutuste, kommunaal- ja elukondliku teenindamise ettevõtete ehitamiseks ning heakorrastuseks eraldatavate vahendite ühendamine ja suunamine;

11) koolide, koolieelsete ja koolivälise lasteasutuste, tervishoiu- ja kultuuriasutuste ning kommunaal- ja elukondliku teenindamise ettevõtete juhatajate ametisse kinnitamine ja ametist vabastamine;

12) kolhooside põhikirjade kohta tehtavate märkuste ja ettepanekute läbivaatamine;

13) kõrgemalseisva nõukogu täitevkomiteele saadetavate küla- või alevinõukogu moodustamist, ühendamist, likvideerimist või ümbernimetamist, küla- või alevinõukogu territooriumi piiride kindlaksmääramist ja muutmist ning külanõukogu administratiivkeskuse muutmist käsitlevate esildiste kinnitamine.

§ 31. Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu otsused võetakse vastu lahtisel hääletamisel nõukogu saadikute lihthäälteenamusega. Otsused protokollitakse ja istungjärgu protokollile kirjutavad alla istungjärgu juhataja ja sekretär.

§ 32. Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu otsused tehakse teatavaks asjaomastele organisatsioonidele, ametiisikutele ja kodanikele hiljemalt kümne päeva jooksul.

Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu otsustes tehtud ettepanekud ja soovitused nõukogu territooriumil asuvate kolhooside, sovhooside, ettevõtete, asutuste ja teiste kõrgemalseisvatele organitele alluvate organisatsioonide aadressil peavad nende organisatsioonide juhatajad läbi vaatama ja nõukogule läbivaatamise tulemustest teatama hiljemalt kümne päeva jooksul, arvates otsuse saamise päevast.

§ 33. Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu otsuseid võib vastavalt Eesti NSV konstitutsioonile tühistada kõrgemalseisev töörahva saadikute nõukogu ja peatada kõrgemalseisva nõukogu täitevkomitee.

2. Küla ja alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee

§ 34. Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee on küla- või alevinõukogu täidesaatev ja korraldav organ, kes valitakse rahvasaadikute hulgast koosseisus: esimees, esimehe asetäitja, sekretär ja 2 kuni 4 täitevkomitee liiget.

§ 35. Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee annab vahetult aru teda valinud nõukogule, samuti kõrgemalseisva nõukogu täitevkomiteele.

§ 36. Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee juhib majanduslikku, sotsiaalset ja kultuurilist ülesehitustööd nõukogu territooriumil küla- või alevinõukogu ning kõrgemalseisvate riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite otsuste alusel.

Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsus-

tab nõukogu pädevusse antud küsimusi, välja arvatud need, mis vastavalt käesoleva seaduse §-le 30 kuuluvad otsustamisele ainult küla- või alevinõukogu istungjärgul.

§ 37. Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee võtab vastu otsuseid ja annab korraldusi oma volituste piires.

Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsused võetakse vastu kogu täitevkomitee koosseisu lihthäälteenamusega ja nendele kirjutavad alla täitevkomitee esimees ja sekretär.

Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee nimel annab korraldusi ja kirjutab nendele alla täitevkomitee esimees, tema äraolekul aga esimehe asetäitja. Täitevkomiteel on õigus neid korraldusi tühistada või muuta.

§ 38. Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsuseid ja korraldusi võib tühistada küla või alevi töörahva saadikute nõukogu ja kõrgemalseisva nõukogu täitevkomitee.

§ 39. Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee tagab nõukogu istungjärkude ettevalmistamise, organiseerib tähtsamates küsimustes nõukogu otsuste projektide arutelu elanike osavõtul.

§ 40. Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee abistab rahvasaadikuid nende kohustuste täitmisel, aruandluse ettevalmistamisel ja läbiviimisel valijate ees, informeerib rahvasaadikuid nõukogu otsuste täitmise käigust ja abinõudest, mis nõukogu istungjärgul rahvasaadikute poolt tehtud kriitiliste märkuste ning ettepanekute põhjal on tarvitusele võetud, samuti oma töö põhiküsimustest istungjärkudevahelisel ajal.

§ 41. Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee üldistab valijate juhendeid, töötab välja ja esitab nõukogule arutamiseks abinõude plaanid nende elluviimiseks ning kontrollib süstemaatiliselt kavandatud abinõude täitmist.

§ 42. Istungjärkudevahelisel ajal koordineerib küla või alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee alaliste komisjonide tööd, tõmbab neid kaasa nõukogu istungjärkudel ja tema täitevkomitee istungitel arutatavate küsimuste ettevalmistamisele.

§ 43. Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee annab vähemalt kord aastas aru oma tööst küla või alevi töörahva saadikute nõukogule, samuti elanike koosolekutele.

§ 44. Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee esimees organiseerib täitevkomitee tööd ning küla või alevi töörahva saadikute nõukogu ja tema täitevkomitee otsuste täitmist, käsutab krediiti ja jooksvat arvet NSV Liidu Riigipanga asutuses või riiklikus hoiukassas.

§ 45. Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee sekretär valmistab ette materjale küla- või alevinõukogu istungjärkudeks, tema täitevkomitee istungiteks, protokollib täitevkomitee istungeid, jälgib, et küla- või alevinõukogu ja tema täitevkomitee otsused oleksid täitjatele õigeaegselt teatavaks tehtud, vastutab

asjaajamise, arvestuse ja aruandluse eest, küla- või alevinõukogu dokumentide hoidmise eest ning täidab teisi kohustusi, mis on temale pandud küla- või alevinõukogu täitevkomitee poolt.

§ 46. Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu volituste lõppemisel säilitab küla- või alevinõukogu täitevkomitee oma volitused kuni uue täitevkomitee moodustamiseni küla või alevi töörahva saadikute nõukogu uue koosseisu poolt.

3. Küla ja alevi töörahva saadikute nõukogu alalised komisjonid

§ 47. Nõukogu pädevusse kuuluvate küsimuste eelnevaks arutamiseks ja ettevalmistamiseks ning nõukogu ja tema täitevkomitee otsuste elluviimisele kaasaaitamiseks moodustab küla või alevi töörahva saadikute nõukogu oma volituste ajaks rahvasaadikute hulgast alalised komisjonid. Vajaduse korral võib alaliste komisjonide koosseisu valida ka teisi eesrindlikke töötajaid.

§ 48. Alalised komisjonid juhinduvad oma tegevuses «Eesti NSV kohalike töörahva saadikute nõukogude alaliste komisjonide põhimäärusest», vastutavad küla või alevi töörahva saadikute nõukogu ees ja annavad temale aru.

4. Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu saadik

§ 49. Küla- või alevinõukogu saadiku volitused algavad tema valimise päevast ja lõpevad küla- või alevinõukogu uue koosseisu valimiste päeval.

§ 50. Küla- või alevinõukogu saadik on kohustatud osa võtma küla- või alevinõukogu tööst, täitma temalt saadud ülesandeid, pidama sidet valijatega, informeerima neid nõukogu ja tema täitevkomitee otsustest, taotlema valijate juhendite ja ettepanekute elluviimist, vastu võtma kodanikke ja osutama abi nende avalduste ja kaebuste lahendamisel.

§ 51. Küla- või alevinõukogu saadikul on õigus esitada nõukogule, tema täitevkomiteele ja alalistele komisjonidele arutamiseks saadikutegevuses üleskerkinud küsimusi.

§ 52. Küla- või alevinõukogu saadikul on õigus pärida istungjärgul aru küla- või alevinõukogu täitevkomiteelt, samuti nõukogu territooriumil asuvate kolhooside, sovhooside, ettevõtete, asutuste ja muude organisatsioonide juhatajatelt.

Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee, kolhoosi, sovhoosi, ettevõtte, asutuse või muu organisatsiooni juhataja, kelle poole rahvasaadik arupärimisega pöördub, on kohustatud arupärimisele vastama nõukogu istungjärgul, kui aga vastuse ette-

valmistamiseks on vaja pikemat aega, siis küla- või alevinõukogu poolt määratud aja jooksul. Rahvasaadiku arupärimisele antud vastuse põhjal võtab nõukogu vastu otsuse.

§ 53. Juhul kui küla- või alevinõukogu saadik pöördub saadikutegevusega seotud küsimustes külanõukogu territooriumil asuvate kolhooside, sovhooside, ettevõtete, asutuste ja muude organisatsioonide juhatajate poole, peavad need juhatajad hiljemalt kümne päeva jooksul rahvasaadiku küsimusele vastama.

§ 54. Küla- või alevinõukogu saadik võib nõukogu, tema täitevkomitee ja alaliste komisjonide ülesandel osa võtta nõukogude territooriumil asuvate kolhooside, sovhooside, ettevõtete, asutuste ja muude organisatsioonide töö kontrollimisest ning vastavalt kontrolli tulemustele teha oma ettepanekud.

§ 55. Küla- või alevinõukogu saadikul on õigus nõuandva häälega osa võtta küla- või alevinõukogu täitevkomitee istungitest, küla- või alevinõukogu territooriumil asuvate ettevõtete, asutuste ja muude organisatsioonide kollektiivide koosolekutest ja nõupidamistest, samuti töötajate ühiskondlike omaalgatuslike organite koosolekutest.

§ 56. Vastavalt Eesti NSV konstitutsioonile on küla- või alevinõukogu saadik kohustatud valijatele oma tööst ning küla või alevi töörahva saadikute nõukogu tööst regulaarselt aru andma.

Valijate nõudmisel võidakse saadiku aruannet igal ajal ära kuulata.

§ 57. Küla- või alevinõukogu saadikut ei või administratsiooni algatusel vallandada töölt ettevõttes, asutuses või organisatsioonis või heita välja kolhoosist; samuti ei või teda nõukogu territooriumil võtta kriminaalvastutusele või areteerida küla- või alevinõukogu nõusolekuta, küla- või alevinõukogu istungjärkude vahelisel ajal aga nõukogu täitevkomitee nõusolekuta.

§ 58. Küla- või alevinõukogu saadik vabastatakse oma tootmisülesannete või ametikohustuste täitmisest istungjärgu ja selle täitevkomitee istungi ajaks, kelle koosseisu ta on valitud, kusjuures säilitatakse palk või keskmine töötasu alalises töökohas.

§ 59. Küla- või alevinõukogu saadikut, kes ei ole õigustanud temale osutatud usaldust, võib valijate enamiku otsusel seadusega kehtestatud korras igal ajal ära kutsuda.

§ 60. Juhul kui küla- või alevinõukogu saadik asub alaliselt elama väljapoole küla- või alevinõukogu territooriumi või kui ta muudel põhjustel ei saa oma valimisringkonnas saadikukohustusi täita, pöördub ta küla- või alevinõukogu poole avaldusega vabastada ta saadiku volitustest. Küla- või alevinõukogu vaatab rahvasaadiku avalduse oma istungjärgul läbi ja võtab selles küsimuses vastu otsuse, mille teeb valijatele teatavaks.

§ 61. Küla- või alevinõukogu saadiku volitused lõpevad enne tähtaega juhul, kui rahvasaadiku kutsuvad ära valijad, samuti nõukogu otsuse põhjal, vabastada rahvasaadik oma volitustest.

§ 62. Rahvasaadiku väljalangemise korral küla või alevi töörahva saadikute nõukogu koosseisust määrab küla- või alevinõukogu täitevkomitee hiljemalt kahe kuu jooksul pärast rahvasaadiku väljalangemist vastavas valimisringkonnas uue rahvasaadiku valimised.

5. Elanikkonna osavõtt küla või alevi töörahva saadikute nõukogu tööst. Elanike üldkoosolekud

§ 63. Küla või alevi töörahva saadikute nõukogu tagab kodanike aktiivse osavõtu kohaliku ja üldriikliku tähtsusega küsimuste lahendamisest, tõmbab neid kaasa nõukogu tegevusse, juhib elanike ühiskondlike omaalgatuslike organite tööd.

§ 64. Kõige tähtsamate küsimuste arutamiseks, mis puudutavad küla- või alevielanike elu-olu, ning seaduste ja kohalike nõukogude tähtsamate otsuste selgitamiseks töötajaile kutsub küla või alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee kogu nõukogu territooriumi või üksikute asulate ulatuses kokku kodanike üldkoosolekuid, samuti küla- või alevielanike esindajate koosolekuid.

Elanike või nende esindajate koosolek arutab elanikkonna elu-olu, kultuurilise teenindamise, avaliku korra kaitse ja muid küsimusi ning kuulab aruandeid küla- või alevinõukogu täitevkomitee tööst.

Väljavõte

RAJOONI, LINNA, LINNARAJOONI, ALEVI JA KÜLA TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGU TÄITEVKOMITEE RIIGIVAPIGA PITSATI NÄIDISE NING KIRJELDUSE KINNITAMISE KOHTA

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 4. detsembri 1968. a. seadlus (ENSV ÜVT 1968, nr. 50, art. 385)

Kinnitada rajooni, linna, linnarajooni, alevi ja küla töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee riigivapiga pitsati näidis (lisa nr. 1) [1] ja kirjeldus (lisa nr. 2).

[1] Lisa nr. 1 ei tooda.

Rajooni, linna, linnarajooni, alevi ja küla töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee riigivapiga pitsati kirjeldus

Lisa 2

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1968. a. 4. detsembri seadluse «Rajooni, linna, linnarajooni, alevi ja küla töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee riigivapiga pitsati näidise ning kirjelduse kinnitamise kohta» juurde

Rajooni, linna, linnarajooni, alevi või küla töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee riigivapiga pitsat on kautšukist, ümmargune, läbimõõduga 40 mm.

Pitsati keskel on Eesti NSV riigivapi kujutis.

Ümber riigivapi kujutise on paigutatud eesti- ja venekeelne tekst vabariigi nime lühendi ja vastava rajooni, linna, linnarajooni, alevi või küla töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee nimega. Lisaks sellele on rajoonilise alluvusega linna, alevi või küla töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee pitsatil ka rajooni nimi, aga linnarajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee pitsatil linna nimi.

Vabariigilise alluvusega linna töörahva saadikute nõukogule alluva alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee pitsatil on peale alevi nime ka vabariigi nime lühend ja vastava vabariigilise alluvusega linna nimi.

Vabariigilise alluvusega linna töörahva saadikute nõukogule alluva teise linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee pitsati tekstis ei ole vabariigilise alluvusega linna nime.

2. KOHALIKE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE PÄDEVUSE LAIENDAMINE

Väljavõte

EESTI NSV MAJANDUSE RIIKLIKU PLANEERIMISE JA FINANTSEERIMISE KORRA MUUTMISEST NING EESTI NSV MINISTRITELE LAHENDAMISEKS ANTAVATEST KÜSIMUSTEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. augusti 1955. a. määrus nr. 238 (KK 1955, akt 49)

Eesti NSV rahvamajanduse planeerimise ja finantseerimise parandamiseks ning majandusliku ja kultuurilise ehitustöö küsimuste operatiivsema lahendamise kindlustamiseks, kooskõlas NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. mai 1955. a. määrusega nr. 861, Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

7. Lubada Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel, Eesti Vabariiklikul Tööndusskooperatsiooni Nõukogu[1] ja töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel suunata täiendavateks kapitaalmahutusteks vahendid, mis on saadud kõlbmatuks muutunud hoonete ja ehitiste lammutamisel saadud materjalide müügist.

8. Lubada rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

a) ümber jaotada elamu-ekspluatatsiooni organisatsioonide vahel vahendite vaba jääk, mis tekib pärast elamufondi ekspluateerimise kõikide kulude katmist (välja arvatud kulutused kapitaalremondiks) ja kehtestatud korras vahendite suunamist stimuleerimisfondide moodustamiseks (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 7. aprilli 1969. a. määruse nr. 156 — ENSV ÜVT 1969, nr. 15, art. 170 — redaktsioonis).

b) kooskõlastatult vastavate ministeeriumide ja Eesti NSV Rahandusministeeriumiga suurendada vajalikel juhtudel assigneeringuid kohalike nõukogude elamufondi ja kultuur-elutarbeliste objektide (koolide, haiglate, lasteasutuste jne.) kapitaalremondiks, kohaliku eelarve kulul;

[1] Eesti Vabariiklik Tööndusskooperatsiooni Nõukogu on likvideeritud.

c) kasutada kommunaalettevõtteist (võõrastemajad, saunad, pesumajad, juuksuritöökojad) saadud üleplaanilisi akumulatsioone inventari ja seadmete soetamiseks neile ettevõtteile;

d) ette näha vajalikul juhul kommunaalelamumajanduse väikeettevõtete finantsplaanides dotatsiooni kohaliku eelarve kulul vahe katmiseks teenuste osutamisel tehtud kulutuste ja saadud sissetulekute vahel ning eraldada eelarvelisi assigneeringuid nende ettevõtete kapitaalremondiks üle amortisatsiooni mahaarvamise summade;

f) lubada täitevkomiteede töötajaile komandeeringuid väljapoole vabariigi piire;

g) määrata kindlaks bensiinikulu limiidid sõiduautodele täitevkomiteele eraldatud bensiinifondi piires.

Väljavõte

EESTI NSV VABARIIGILISE ALLUVUSEGA LINNADE JA RAJOONIDE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE TÄITEVKOMITEEDELE LAHENDAMISEKS ANTAVATEST KÜSIMUSTEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. veebruari 1956. a. määrus nr. 36 (ENSV T 1956, nr. 4, art. 52 — KK 1956, I, akt 14)

... Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Anda vabariigilise alluvusega linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele lahendamiseks järgmised küsimused:

1. Suunata kohaliku eelarve täitmisel täiendavalt selgunud ja saadud tulusid ehituse, kommunaalmajanduse ja sotsiaal-kultuuriliste ürituste finantseerimiseks (kaasa arvatud kapitaalmahutused), peale selleks otstarbeks Eesti NSV riigieelarve kohaliku eelarve üldisteks kuludeks ettenähtud summade, ilma halduskulude suurendamiseta.[1]

2. Teostada rajoonilise ja linnalise alluvusega ettevõtete kapitaalremondiks ettenähtud amortisatsiooni mahaarvamiste ümberjaotamist tingimusel, et oleks kindlustatud remonditööd rahvamajandusplaani võetud objektide alal.

---

[1] NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 7. oktoobri 1961. a. määrusega nr. 920 — NSVL MK 1961, nr. 16, art. 126 (EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. detsembri 1961. a. määrus nr. 498 — ENSV MKK 1961, nr. 46, art. 165) kehtestati, et täiendavate tulude arvel, mis on selgunud ja saadud liiduvabariikide riigieelarvete täitmisel, võib kapitaalehitusi teha ainult neil juhtudel, kui selle ehituse juures pole vaja fondeeritavaid ehitusmaterjale ega seadmeid.

3. Teostada kuni 100 000 rbl.[2] suuruse maksumusega objekti kapitaalremondi finantseerimist üksushinnete järgi (ilma eelarveta).

4. Lubada kasutada oma käibevahendite puudujäägi katmiseks, mis selgus rajoonilise ja linnalise alluvusega ettevõtete ja organisatsioonide aastaaruande järgi, nende ettevõtete ja organisatsioonide kapitaalremondiks ettenähtud amortisatsiooni eraldiste ja nende ettevõtete ning organisatsioonide teiste fondide jääke.[3]

5. Kinnitada kooskõlastatult vastavate ministeeriumide või vabariiklike asutustega rajoonilise ja linnalise alluvusega tervishoiu, hariduse, sotsiaalkindlustuse, kultuuri, kehakultuuri ja spordi, kommunaal- ja põllumajanduslike asutuste, ettevõtete ja organisatsioonide koosseisud tüüpkoosseisude alusel tööjõu plaani ja haldustöötajate limiidi piires.

6. Jätta oma käsutusse 25 protsenti rajoonilise ja linnalise alluvusega ettevõtete poolt üle plaani toodetud rahvatarbekaupade toodangust, realiseerimiseks esmajoones kaubandusvõrgu kaudu elanikkonnale.

7. Jätta oma käsutusse kuni 50 protsenti rajoonilise ja linnalise alluvusega ettevõtete poolt toodetud ehitusmaterjalidest (telliskivi ja teised seinamaterjalid).

8. Teostada vastavalt kohalikele vajadustele muudatusi kaubandusvõrgus kooskõlastatult Eesti NSV Kaubandusministeeriumiga, ETKVL-iga ja teiste kaubandusvõrku omavate ametkondadega.

9. Rajoonilise ja linnalise alluvusega ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele määratud üldise töötasufondi piirides maksta ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide töötajaile preemiaid tähtsate ülesannete täitmise eest väljaspool kehtivaid töötasu maksmise ja premiaalsüsteemi määrustikke, samuti anda neist summadest ühekordset toetust, kulutades mainitud otstarbeks mitte üle 0,05 protsendi üldisest töötasufondist.

11. Kinnitada kommunaalettevõtete kuuplaanid rahvamajandusplaanis ettenähtud aasta- ja kvartaliplaanide alusel.

12. Kinnitada linnade ja rajoonide heakorratööde plaanid.

13. Jaotada autotranspordi kohalike vedude limiit asutuste ja ettevõtete vahel kvartalite ja kuude lõikes Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt kinnitatud aastalimiidi piires.

---

[2] NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. mai 1960. a. määrusega nr. 470 (NSVL MK 1960, nr. 10, art. 69; ENSV ÜT 1960, nr. 7) muudeti alates 1. jaanuarist 1961. a. hindade mastaap kümnekordselt.

[3] Punkt 4 tühistati alates 1. jaanuarist 1963. a. linnade (vabariigilise alluvusega) ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele õiguse andmise osas lubada kasutada kapitaalremondiks ettenähtud amortisatsioonieraldiste jääke ettevõtete ja organisatsioonide oma käibevahendite puudujäägi katmiseks — vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. oktoobri 1961. a. määrust nr. 439 (ENSV MKK 1961, nr. 39, art. 146).

14. Kinnitada elanikkonna tööst osavõtu plaanid inim-, hobu- ja autopäevades Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt kinnitatud tööde üldmahu ulatuses.

15. Teostada teenustöökodade võrgu ja elanikkonna elukondliku teenindamise töö mahu summalist planeerimist ja vastavate plaanide kinnitamist kooskõlastatult Eesti NSV Kohaliku, Põlevkivi- ja Keemiatööstuse Ministeeriumiga. [4]

16. Kooskõlastatult vastavate ministeeriumide või vabariiklike asutustega lubada teostada rajoonilise ja linnalise alluvusega ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele kuuluvate üleliigsete ja kasutamata materjalide, sisseseade, transpordivahendite ja teiste materiaalsete väärtuste ümberjaotamist ja realiseerimist, vastavalt NSV Liidu Riikliku Majanduskomisjoni ja NSV Liidu Rahandusministeeriumi poolt kinnitatud juhendile 2. aug. 1955. a. nr. 39—27/567 NSV Liidu Ministrite Nõukogu 14. mai 1955. a. määruse nr. 938 «Üleliigsete ja kasutamata materjalide, sisseseade, transpordivahendite ja teiste materiaalsete väärtuste ümberjaotamise ja realiseerimise korra muutmisest» rakendamise kohta.

Väljavõte

MÕNEDE KÜSIMUSTE LAHENDAMISE ÜLEANDMISEST EESTI NSV VABARIIGILISE ALLUVUSEGA LINNADE JA RAJOONIDE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE TÄITEVKOMITEEDELE

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. aprilli 1957. a. määrus nr. 125 (KK 1957, I, akt 32)

Anda vabariigilise alluvusega linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele lahendamiseks järgmised küsimused:

1. Kinnitada kommunaalettevõtete tööplaanid, välja arvatud näitajad elektrienergia ja gaasiga varustamise alal.

2. Kinnitada kohalike teede remondi ja korrashoiu plaanid koos-

[4] Eesti NSV 7. juuni 1957. a. seadusega likvideeriti Eesti NSV Kohaliku, Põlevkivi- ja Keemiatööstuse Ministeerium ja moodustati Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium, mis Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks. Vt. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. aprilli 1959. a. määruse nr. 155 p. 10.

kõlastatult Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumiga.

3. Kinnitada rajooni tervishoiuvõrgu haiglakohtade arvu jaotus lastehaiguste, tuberkuloosi, sünnitusabi ja teiste erialade järgi.

4. Avada ja sulgeda tervishoiupunkte rahvamajandusplaani ja eelarveliste assigneeringute piires.

5. Jaotada rajoonile sihtotstarbeliseks müügiks (sovhoosidele, masina-traktorijaamadele[1], kinnistele asutustele jne.), eraldatud kaupade turufondid, välja arvatud põllumajandussaaduste kokkuostu vastukaubad.

6. Lubada kooskõlastatult vastavate ministeeriumide ja keskasutustega maha kanda kohaliku alluvusega ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide bilansilt lõpetamata jäänud kapitaaltöödeks ja teostamata ehituste uurimis- ja projekteerimistöödeks tehtud kulutusi, maksumusega kuni 25 tuhat rubla.[2]

7. Lubada linna ja rajooni alluvusega ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele kulutada neile kapitaalmahutusteks eraldatud summasid kolhoosidele, üksikutel juhtudel ka eraisikutele kuuluvate ehituste ostuks hinnaga, mis ei ületa kindlustushinnet.

8. Lubada tehnilise komisjoni määramisel maha kanda bilansilt kommunaalmajandi maju, mis on kasutamiskõlbmatuks muutunud ja millele ei tasu teha kapitaalremonti.

9. Kindlaks määrata linnale, rajoonile kinnitatud üldise töötasufondi piires mittekoosseisuliste töötajate töötasufond.

10. Ette näha linna, rajooni eelarve kulude reserv ettenägemata kulude katteks 0,2 protsendi ulatuses üldistest eelarve kuludest.

11. Lubada linnade ja rajoonide rahandusosakondade juhatajatel:

a) anda vajaduse korral linna või rajooni eelarvest laenu külade, alevite ja rajoonilise alluvusega linnade eelarvetele ajutiste kassalünkade täitmiseks, laenu tasumisega jooksval aastal;

b) teostada peakrediidikäsutaja taotlusel krediitide ümberpaigutamist paragrahvist paragrahvi peakrediidikäsutaja üldise eelarve piires.

17. Vabastada külanõukogude esildusel kolhoosiasulatesse taludest ümberasuvate kolhoosidesse mittekuuluvate isikute majandid põllumajandusmaksust kaheks aastaks, kaasa arvatud ümberasumise aasta, samuti eraldada kolhoosiasulatesse taludest ümberasuvatele kolhoosnikutele ja kolhoosidesse mittekuuluvatele isikutele majandi kohta 15 kuni 50 tihumeetrit tarbepuitu, kuid keskmiselt mitte üle 30 tihumeetri ühe majandi kohta rajoonis, vabastades nad kännurahast.

---

[1] Masina-traktorijaamad on likvideeritud.

[2] NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. mai 1960. a. määrusega nr. 470 (NSVL MK 1960, nr. 10, art. 69; ENSV ÜT 1960, nr. 7) muudeti alates 1. jaanuarist 1961. a. hindade mastaap kümnekordselt.

Taludest kolhoosiasulatesse ümberasuvad kolhoosnikud vabastatakse rajoonide rahandusosakondade poolt põllumajandusmaksust ja taime- ning loomakasvatussaaduste, välja arvatud piim, kohustuslikust riigile müügist tähtajaga kuni 3 aastaks, ümberasumise aasta kaasa arvatud.[3]

18. Kooskõlastatult Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumiga ning teiste asjaosaliste ministeeriumide ja keskasutustega:

a) teostada maa-alade eraldamist riikliku maafondi maadest riiklikeks, ühiskondlikeks ja teisteks vajadusteks (tehaste, vabrikute, elektrijaamade, hüdrotehniliste ehitiste, kaitseobjektide ehitusteks, maapõuevarade kaevandamiseks), samuti kolhoosidele, sovhoosidele, masina-traktorijaamadele[4] ja muudeks põllumajanduslikeks vajadusteks;

b) teostada kooskõlastatult kolhoosidega maa-alade eraldamist kolhooside maadest kuni 3 ha objektide ehituse alla, mis on seotud kolhooside teenindamisega (ravi- ja kultuur-elukondlikud asutused, kaubandusettevõtted, koolid, põllumajandussaaduste varumise punktid, kolhooside põllumajandussaaduste ümbertöötamise ettevõtted jne.);

c) teostada maa-alade eraldamist riikliku maafondi, riikliku metsafondi, kolhooside (viimaste nõusolekul), sovhooside, abimajandite, samuti ka ettevõtete, asutuste ning organisatsioonide maast vajalikus ulatuses niisutus-, kuivatus- ja teiste kanalite alla, maanteede ja teiste teede õgvendamiseks, kruusa- ja liivaaukude ning elektriliinide alla;

d) lubada asutustel ja organisatsioonidel, kes teostavad geoloogilise uurimise, topograafilisi ning teisi uurimistöid, kasutada tähtajaga kuni üks aasta, kooskõlas kinnitatud uurimistööde plaanidega, maa-alasid riikliku maafondi, riikliku metsafondi, sovhooside, kolhooside, samuti ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide maadest õigusega raiuda sihte metsaga kaetud maa-aladel, andes üle riigimetsast raiutud puidu metsamajandite käsutusse selle realiseerimiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt eraldatud fondide järgi, kolhoosimetsadest raiutud puit aga kolhoosidele ning riikliku maafondi metsadest raiutud puit rajoonide täitevkomiteedele.

19. Teostada maa-alade eraldamist tähtajaga kuni üks aasta tööliste ja teenistujate aiamaade alla kolhooside (viimaste nõusolekul), sovhooside ja abimajandite maade ülejääkidest, mis ületavad neile külvi- ja kesa ülesharimise plaani täitmiseks vajaliku pindala, kolhooside vabastamisega põllumajandussaaduste riiklikest müügi-

---

[3] NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. juuli 1957. a. määrusega nr. 794 (NSVL MK 1957, nr. 7, art. 77) muudeti alates 1. jaanuarist 1958. a. kolhoosnike majandite riiklikud müügikohustused.

[4] Vt. viide 1 lk. 44.

kohustustest eraldatava maa-ala osas, vähendamata rajooni riiklike müügikohustuste plaani. [5]

20. Lubada kolhoosidele, kes seda vajavad, ajutiselt teostada külve, heinaniitmist ning loomade karjatamist teiste kolhooside mittekasutatavatel maadel (viimaste nõusolekul) tingimusel, et põllumajandussaaduste riiklikke müügikohustusi nendelt maadelt täidavad need kolhoosid, kes ajutiselt teostavad neil maadel külve, heinaniitmist ja loomade karjatamist. [5]

21. Lubada kooskõlastatult vastavate ministeeriumide ja keskasutustega üle anda kolhoosidele ehitusi, mis kuuluvad linna või rajooni alluvusega riiklikele ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele tasu eest linna või rajooni täitevkomitee hindamiskomisjoni poolt kindlaksmääratud hindamisväärtuste järgi.

22. Lubada üle anda ühtedelt alluvatelt organisatsioonidelt teistele kohaliku alluvusega organisatsioonidele, samuti vabariiklikele organisatsioonidele hooneid, ehitusi, elanikkonna elukondliku teenindamise töökodasid, sisseseadeid, transpordivahendeid bilansist bilanssi, kooskõlastatult vastavate ministeeriumide ja keskasutustega.

23. Kinnitada kohalike nõukogude elamufondi kuuluvate ühe- ja kahekorruseliste elumajade müüki kodanikele, kus tubade arv on ühest kuni viieni (kaasa arvatud), juhul kui nende majade pidamine kohalike nõukogude elamufondis ei ole otstarbekohane.

24. Lubada rajoonilise alluvusega linnade täitevkomiteedel eraldada individuaalehituseks maad ettenähtud suuruses.

Väljavõte

MÕNINGATE MAJANDUSLIKU JA KULTUURILISE ÜLESEHITUSTÖÖ KÜSIMUSTE TÄIENDAVALT EESTI NSV MINISTEERIUMIDELE, KESKASUTUSTELE NING LINNADE JA RAJOONIDE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE TÄITEVKOMITEEDELE OTSUSTAMISEKS ANDMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. jaanuari 1966. a. määrus nr. 46
(ENSV ÜVT 1966, nr. 4, art. 21 — KK 1966, I, akt 21)

Vastavalt NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. oktoobri 1965. a. määrusele nr. 730 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Anda Eesti NSV ministeeriumidele, keskasutustele ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele õigus:

---

[5] Kolhooside riiklike müügikohustuste muutmise kohta vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. augusti 1958. a. määrust nr. 282.

1) vastu võtta otsuseid elamute heakorrastamise tööde tegemise kohta kapitaalremondiks määratud vahendite arvel;

2) lubada ekspluatatsiooni antavate tööstusettevõtete direktsioonidel (8 kuu jooksul ettevõtte ekspluatatsiooni andmise algusest), samuti ehitus-, montaaži- ning remondi- ja ehitusorganisatsioonidel üürida üksikutel juhtudel kodanikelt eluruume töötajate (õpilaste) majutamiseks juurdemaksuga korteriüüri määradele, mis on kehtestatud kohalike töörahva saadikute nõukogude poolt, mitte üle 3 rubla kuus ühe töötaja kohta.

Kehtestada, et nimetatud juurdemakse sooritavad:

ehitus- ja montaažiorganisatsioonid, samuti remondi- ja ehitusorganisatsioonid vahendite arvel, mis on ette nähtud eelarvetega ajutiste hoonete ja ehitiste püstitamiseks ning ettenägemata kuludeks;

ekspluatatsiooni antavate tööstusettevõtete direktsioonid — tootmiskulude alaste plaaniliste kulutuse arvel ja piirides.

2. Lubada Eesti NSV Sotsiaalkindlustuse Ministeeriumil vajaduse korral anda tasuta mootorkärusid invaliididele, kes on invaliidistunud nende tööga seotud vigastuse või üldhaigestumise tagajärjel, assigneeringute piirides, mis ministeeriumile selleks otstarbeks riigieelarvega on ette nähtud.

3. Kehtestada, et Eesti NSV ministeeriumid ja keskasutused ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed, kelle alluvuses on tsiviiltoodangut valmistavaid ettevõtteid, võivad moodustada uue tehnika juurutamise fondi kehtestatud korras.

4. Anda linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele õigus:

1) teostada tulude arvel, mis on täiendavalt välja selgitatud ja saadud kohaliku eelarve täitmisel, ja eraldatud materiaalsete fondide piirides rajoonide ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede ning rahvakohtute hoonete remonti, samuti soetada külanõukogudele inventari; [1]

2) teostada koolide, kultuurimajade, klubide, raamatukogude rekonstrueerimist ja laiendamist vahendite arvel, mis on ette nähtud kapitaalremondiks, samuti vahendite arvel, mis on täiendavalt saadud eelarve täitmisel, eraldatud materiaalsete fondide piirides.

Üldhariduslike koolide rekonstrueerimine ja laiendamine kooskõlastatakse eelnevalt Eesti NSV Haridusministeeriumiga, kultuurimajade, klubide ja raamatukogude rekonstrueerimine ja laiendamine aga Eesti NSV Kultuuriministeeriumiga;

3) suurendada laste kontingente koolieelsetes asutustes (lastesõimedes, -päevakodudes ja -aedades) ja voodikohtade arvu haiglates üle vabariigi rahvamajandusplaaniga kindlaksmääratud

---

[1] Vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. mai 1968. a. määrust nr. 171 (ENSV ÜVT 1968, nr. 21, art. 150).

arvude, täiendavate kulude finantseerimisega vastava rajooni või linna kohalikust eelarvest.

5. Lubada Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Kinematograafia Komiteel:

1) ehitada kooskõlastatult NSV Liidu Riigipanga Eesti Vabariikliku Kontoriga linnades üheaegselt mitut kino NSV Liidu Riigipanga laenude arvel;

Väljavõte

MAJANDUSLIKU JA KULTUURILISE ÜLESEHITUSTÖÖ KÜSIMUSTE KOHTA, MIS ON TÄIENDAVALT ANTUD EESTI NSV MINISTEERIUMIDE JA KESKASUTUSTE NING VABARIIGILISE ALLUVUSEGA LINNADE JA VABARIIGI RAJOONIDE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE TÄITEVKOMITEEDE OTSUSTADA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. detsembri 1967. a. määrus nr. 488 (KK 1967, III, akt 227)

Anda täiendavalt Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste ning vabariigilise alluvusega linnade ja vabariigi rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede otsustada järgmised majandusliku ja kultuurilise ülesehitustöö küsimused:

Eesti NSV vabariiklike, liidulis-vabariiklike ministeeriumide ja keskasutuste ning vabariigilise alluvusega linnade ja vabariigi rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede otsustada

28. Kulutada kapitaalmahutuste vahendeid kolhoosidelt ja üksikutel juhtudel ka eraisikutelt hoonete ostmiseks hindadega, mis ei ületa kindlustushinnet.

29. Anda vajaduse korral ettevõtete, organisatsioonide (välja arvatud ettevõtted ja organisatsioonid, kelle kohta kehtib «Sotsialistliku riikliku tootmisettevõtte põhimäärus») ja asutuste (kaasa arvatud ministeeriumide, keskasutuste ja täitevkomiteede aparaat) töötajatele nende soovil lühiajalist palgata puhkust.

30. Lubada teostada:

elamute, kaubanduslike ruumide, kommunaal-, kultuur-elukondlike, tervishoiu-, haridus- ja sotsiaalkindlustuse ning sideobjektide rekonstrueerimist, laiendamist ja heakorrastamist nende objektide kapitaalremondiks ettenähtud vahendite arvel;

riigieelarvest finantseeritavate elamute ja kultuur-elukondlike, tervishoiu-, haridus- ning sotsiaalkindlustuse objektide rekonstrueerimist, laiendamist ja heakorrastamist tuludest, mida eelarve täitmisel täiendavalt on saadud, tingimusel, et need tööd on tagatud vajalike materiaalsete ressurssidega.

Eesti NSV vabariiklike ministeeriumide ja keskasutuste ning vabariigilise alluvusega linnade ja vabariigi rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede otsustada

31. Säilitada kvalifitseeritud töölistele ja insenertehnilistele töötajatele üksikutel juhtudel nende üleviimise korral käikuantavatesse uutesse ettevõtetesse teistest vabariiklike ministeeriumide ja keskasutuste ning kohaliku alluvusega ettevõtetest keskmist palka tootmise omandamise perioodiks, kuid mitte üle 6 kuu, kui nende palk uuel töökohal on madalam nende eelmisel töökohal saadud töötasust.

32. Kindlaks määrata ettevõtetes ja organisatsioonides (välja arvatud ettevõtted ja organisatsioonid, kelle kohta kehtib «Sotsialistliku riikliku tootmisettevõtte põhimäärus») tööliste vastavate kategooriate puudumisel tööliste kutsealade loetelusid, milles märgitud kutsealade töölistele on lubatud kutsealade ühitamine lisatasu maksmisega kuni 30 protsenti asendatava töölise tariifimäärast või palgast, kasutades selleks osa palgafondi (ümberarvutatuna vastavalt plaani täitmise protsendile) säästust, mis on saadud nende kutsealade tööliste arvu vähendamisest kehtivatest normatiivides ettenähtud arvuga võrreldes.

Vabariigilise alluvusega linnade ja vabariigi rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede otsustada

33. Tsentraliseerida nendele alluvate kommunaalettevõtete (välja arvatud ettevõtted, kelle kohta kehtib «Sotsialistliku riikliku tootmisettevõtte põhimäärus») kapitaalremondiks ettenähtud amortisatsioonieraldisi nimetatud ettevõtete kapitaalremondi tegemiseks.

34. Kulutada igal aastal kuni 10 protsenti elamufondi kapitaalremondiks ettenähtud vahenditest elamumajanduse remondi-, transpordi- ja varustuskontorite, töörahva saadikute nõukogude remondikontorite ning remondi- ja ehitustrustide, samuti töörahva saadikute nõukogude elamufondi remondiks vajalike ehitusmaterjale ja -detaile tootvate ettevõtete põhivahendite (välja arvatud elamute ja ühiselamute ehitus) ning käibevahendite moodustamiseks ning täiendamiseks, samuti majavalitsuste töökodade ja laoruumide ehituseks ning rekonstrueerimiseks ning nendele remondiseadmete, inventari ja tööriistade soetamiseks.

35. Lubada vajaduse korral suurendada riigivalitsemisorganitele tarviliku inventari soetamise ja nende organite hoonete kapitaalremondi kulusid eelarve täitmisel täiendavalt saadud tulude ja kulusid ületavate tulude summade arvel, mis jäävad kohalike nõukogude käsutusse.

MAJANDUSLIKU JA KULTUURILISE ÜLESEHITUSTÖÖ KÜSIMUSTE KOHTA, MIS ON TÄIENDAVALT ANTUD EESTI NSV VABARIIKLIKE JA LIIDULIS-VABARIIKLIKE MINISTEERIUMIDE NING KESKASUTUSTE JA VABARIIGILISE ALLUVUSEGA LINNADE NING VABARIIGI RAJOONIDE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE TÄITEVKOMITEEDE OTSUSTADA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. mai 1968. a. määrus nr. 170
(ENSV ÜVT 1968, nr. 24, art. 171)

Eesti NSV vabariiklike ja liidulis-vabariiklike ministeeriumide ning keskasutuste ja vabariigilise alluvusega linnade ning vabariigi rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede otsustada

15. Lubada kooskõlastatult Eesti NSV Riikliku Plaanikomiteega ettevõtetel, organisatsioonidel ja asutustel ühendada teiste ettevõtete organisatsioonide ning asutustega neile elamu-, kommunaal- ja kultuur-elukondlikuks ehituseks, samuti tervishoiu- ja haridusobjektide ehituseks eraldatud kapitaalmahutusi, teatades sellest Eesti NSV Rahandusministeeriumile, Eesti NSV Statistika Keskvalitsusele ja finantseerivatele pankadele.

Vabariigilise alluvusega linnade ja vabariigi rajoonide töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteede otsustada

16. Maha kanda erandjuhtudel üksikutelt laenusaajatelt neile NSV Liidu Riigipanga või NSV Liidu Ehituspanga poolt individuaalelamuehituseks antud laenude osas esinevat sissenõudmiseks lootusetut võlgnevust kohaliku eelarve arvel, teatades sellest järgnevalt Eesti NSV Rahandusministeeriumile.

17. Kindlaks määrata töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede vahetult alluvate isemajandavate asutuste ja organisatsioonide, samuti kohalikust eelarvest finantseeritavate asutuste ja organisatsioonide mittekoosseisuliste (mittenimestikuliste) töötajate palgafondi — rahvamajandusplaani ja riigieelarvega kehtivas korras kinnitatud üldpalgafondi piires.

KÜLADE JA ALEVITE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE MATERIAALSE JA RAHANDUSLIKU BAASI TUGEVDAMISE ABINÕUDE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. mai 1968. a. määrus nr. 171
(ENSV ÜVT 1968, nr. 21, art. 150)

1. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel varustada aastatel. 1968—1970 külade ja alevite töörahva saadikute nõukogud heakorrastatud ruumidega olemasolevate kordaseadmise, teiste ruumide andmise ja uute ehitamise teel, samuti sisustuse ja inventariga.

2. Eesti NSV Riiklikul Plaanikomiteel ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ette näha rahvamajanduse arendamise plaanide projektides külade ja alevite töörahva saadikute nõukogude hoonete ja ruumide ehitamine.

3. Eesti NSV Riiklikul Ehituskomiteel kindlustada külade ja alevite töörahva saadikute nõukogude hoonete ehitus ökonoomsete, kohalikele tingimustele vastavate tüüpprojektidega.

4. Eesti NSV Riiklikul Plaanikomiteel ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Materiaal-Tehnilise Varustuse Peavalitsusel ette näha rahvamajanduse arendamise plaanides vajalike materjalide eraldamine külade ja alevite töörahva saadikute nõukogude hoonete ja ruumide ehitamiseks nii tsentraliseeritud kapitaalmahutuste kui ka tsentraliseerimata finantseerimisallikate arvel.

5. Eesti NSV Riiklikul Plaanikomiteel ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Materiaal-Tehnilise Varustuse Peavalitsusel võtta tarvitusele abinõud külade ja alevite töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede varustamiseks transpordivahenditega aastatel 1968—1972.

Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel esitada igal aastal, Eesti NSV rahvamajanduse arendamise riikliku plaani projektide väljatöötamiseks kindlaksmääratud tähtaegadel, nõudeavaldused transpordivahenditele külade ja alevite töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede jaoks.

6. Lubada külade ja alevite töörahva saadikute nõukogudel erandina osta jaekaubandusvõrgust nõukogude hoonete remondiks vajalikke ehitusmaterjale ja nende hoonete jaoks inventari arvestamata neid väikehulgimüügi limiidi hulka.

7. Anda linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele õigus remontida alevite töörahva saadikute nõukogude hooneid ja soetada neile inventari kohaliku eelarve täitmisel täiendavalt väljaselgitatud ja saadud tulude arvel ja summade arvel, mille võrra tulud ületavad kulusid ning mis jäävad kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede käsutusse, nagu see on ette nähtud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. jaanuari 1960. a.

TRÜ Raamatukogu

määruse nr. 46 (ENSV ÜVT 1966, nr. 4, art. 21) punkti 4 alapunktiga 1 külanõukogude kohta.

8. Eesti NSV Rahandusministeeriumil kohalike nõukogude eelarvete projektide läbivaatamisel kooskõlastatult Eesti NSV Kohaliku Tööstuse Ministeeriumiga näha ette külade ja alevite töörahva saadikute nõukogude käsutusse asulate heakorrastamise assigneeringute eraldamine vahendite arvel, mis kohaliku tööstuse arendamise fondist suunatakse elamu- ja kultuur-elukondlikuks ehituseks.

9. Soovitada külade ja alevite töörahva saadikute nõukogudel organiseerida nõukogu territooriumil asuvate ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide poolt (olenemata nende ametkondlikust alluvusest) eraldatavate vahendite ühine kasutamine asulate heakorrastamiseks ning kommunaal-elukondlikeks ja sotsiaal-kultuurilisteks üritusteks.

10. Soovitada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel jätta külade ja alevite töörahva saadikute nõukogude käsutusse kõik tulud, mis on täiendavalt saadud küla- ja alevinõukogude eelarvete täitmisel, ja nende nõukogude eelarvetes aasta lõpuks tulude ületamisest või kulude kokkuhoiust tekkivad summad, mille võrra tulud ületavad kulusid, nimetatud vahendite suurenemiseks alluva majanduse finantseerimiseks, sotsiaal-kultuurilisteks ja muudeks üritusteks, kaasa arvatud kapitaalmahutused (sealhulgas nõukogude täitevkomiteede hoonete ehitamine ja remont, transpordivahendite soetamine ja ülalpidamine, inventari ja sisustuse soetamine).

11. Kehtestada, et vahendite äravõtmine küla- või alevinõukogu eelarvest ilma vastava küla- või alevinõukogu täitevkomitee nõusolekuta on lubatud ainult teistele eelarvetele kuuluvate summade ebaõige kandmise korral küla või alevi eelarve tuludesse või liigselt tasutud maksete tagastamise korral maksjatele.

12. Teha linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele ülesandeks läbi vaadata ja otsustada külade ja alevite eelarvete tuluallikate laiendamise küsimus selleks, et need eelarved üldreeglina saaksid läbi dotatsioonita.

13. Anda külade ja alevite töörahva saadikute nõukogudele õigus:

1) otsustada küsimusi soodustuste andmisest kohalike maksude ja lõivude osas vastavalt NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 10. aprilli 1942. a. seaduse «Kohalikest maksudest ja lõivudest» §-le 2, samuti rajoonide ja linnade rahandusorganite eelseisukohtade alusel — põllumajandusmaksu osas vastavalt NSV Liidu 8. augusti 1953. a. «Põllumajandusmaksu seaduse» §-le 18;

2) vabastada külade ja alevite eelarvetest finantseeritavates pikendatud päevaga koolides (rühmades) väikese sissetulekuga perekondade lapsi toitlustamise eest võetavast maksust EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. märtsi 1960. a. mää-

rusega nr. 108 (ENSV MKK 1960, nr. 1, art. 1) kehtestatud korras;

3) ümber jaotada liigset vara ja liigseid seadmeid küla- või alevinõukogude eelarvel olevate ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide vahel.

14. Kehtestada, et küla või alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee esimehe, esimehe asetäitja või sekretäri ametikohal töötamise aeg arvatakse tööstaaži hulka selle eriala järgi, millel nad töötasid kuni valimiseni küla- või alevinõukogusse.

15. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel ning kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhindumiseks, et NSV Liidu Kaubandusministeeriumile ja NSV Liidu Riigipangale tehti ülesandeks ette näha külade ja alevite töörahva saadikute nõukogude eelarvetel olevatele asutustele müük riiklikust ja kooperatiivsest jaekaubandusvõrgust: sularahata arvelduste alusel, väikehulgimüügi limiidi hulka arvestamata, tööstuskaupu, mida on lubatud müüa ettevõtetele ja organisatsioonidele; sularaha eest tööstuskaupu ja materjale — kuni 10 rubla eest ühe kulu kohta.

Väljavõte

RAHANDUSORGANITE ÕIGUSTE EDASISE LAIENDAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. detsembri 1968. a. määrus nr. 421 (ENSV ÜVT 1968, nr. 51, art. 402)

2. Soovitada rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel anda rahandusosakondadele lahendamiseks järgmised küsimused:

1) määrata kindlaks rajoonilise (linnalise) eelarve tulude ja kulude kvartalijaotus kooskõlastatult täitevkomitee vastavate osakondadega (valitsustega);

2) kinnitada vastavalt rajoonilisel (linnalisel) eelarvel olevate asutuste erivahendite koondeelarved, juhindudes Eesti NSV Rahandusministeeriumi poolt kindlaksmääratud erivahendite loetelust;

3) teha muudatusi rajooniliste ja linnaliste eelarvete tuludes ja kuludes Eesti NSV Rahandusministeeriumilt saadud vastastikuste arvelduste teadaannete alusel, juhindudes seejuures plaaniorganite andmetest täitevkomitee üksikute osakondade (valitsuste) plaaninäitajate muutmise kohta, nende puudumisel aga kooskõlastatult täitevkomitee vastavate osakondadega (valitsustega).

3. NÕUKOGU ISTUNGJÄRK, ALALISED KOMISJONID, RAHVASAADIK, SOTSIALISTLIK VÕISTLUS

Väljavõte

EESTI NSV KOHALIKE NÕUKOGUDE SAADIKUTE ARUANDLUSEST OMA VALIJATELE

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 29. aprilli 1955. a. otsus

1. Nõuda kõikidelt Eesti NSV kohalike töörahva saadikute nõukogudelt Eesti NSV konstitutsiooni paragrahvi 113 nõude kõrvalekaldumatut täitmist, mille kohaselt iga saadik on kohustatud oma tööst ja töörahva saadikute nõukogu tööst valijatele aru andma.

2. Kohustada rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade täitevkomiteesid:

esitama rajooni-, linnanõukogu järgmisele istungjärgule arutamiseks küsimus saadikute sidemete tugevdamisest oma valijatega ning välja töötama abinõud selleks, et kõik saadikud esineksid regulaarselt valijate ees oma ja nõukogu tööst, võtaksid valijaid vastu oma valimisringkonnas ning viiksid läbi valijatega vestlusi partei ja valitsuse poliitikast ning nõukogu poolt vastuvõetud otsustest;

abistama pidevalt saadikuid nende saadikukohustuste täitmisel, varustama neid nõukogu otsustega ning aruannete ja vestluste läbiviimiseks vajalike materjalidega, aitama neid organiseerida valijate koosolekuid;

koguma ja uurima saadikute positiivseid kogemusi saadikukohustustest täitmise alal ning andma neid edasi teistele saadikutele; läbi viima regulaarselt saadikute nõupidamisi saadikutegevuse küsimuses ning vastavate kogemuste vahetamiseks; pidama arvestust saadikute aruannete ja esinemiste üle valijate ees;

arvele võtma kõik valijate märkused ja ettepanekud ning nende elluviimiseks tarvituselevõetud abinõudest teatama valijatele saadikute kaudu;

avaldama kohalikus ajakirjanduses artikleid parimate saadikute tööst ning positiivsetest kogemustest valijate ees aruannetega esinemisel;

kindlustama, et kõik alamalseisvad nõukogud arutaksid samuti saadikute tööd valijatega sidemete tugevdamise alal ning võtaksid tarvitusele käesolevas otsuses näidatud abinõud selle töö parandamiseks.

KOHALIKE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE ISTUNGJÄRKUDE ETTEVALMISTAMISEST JA LÄBIVIIMISEST

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. augusti 1956. a. otsus (KK 1956, II, akt 92)

1. Kohustada kõikide rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade täitevkomiteesid:

a) esitama rajooni- või linnanõukogule arutamiseks kõige põhilisemaid ning määravamaid majandusliku ja kultuurilise ülesehitustöö küsimusi ning kindlustama, et nõukogud ise või nende alalised komisjonid saaksid osa võtta istungjärkudele küsimuste planeerimisest;

b) tagama istungjärkudel arutamisele tulevate küsimuste põhjalik ettevalmistamine alaliste komisjonide, vastava ala eriteadlaste ning aktiivi abil, pannes pearõhu kohapealse olukorra kontrollimisele ning põhjalikule tundmaõppimisele; organiseerima arutatavas küsimuses kaasaruandega esinemine vastava alalise komisjoni poolt; ette valmistama otsuste projektid laialdase aktiivi osavõtul;

c) tõstma saadikute aktiivsust istungjärkudel, andes neile konkreetseid ülesandeid seoses istungjärkude ettevalmistamisega; teatama toimuvast istungjärgust ning arutamiseks esitatud küsimustest saadikutele aegsasti arvestusega, et nad jõuaksid ühendusse astuda oma valijatega, tutvuda oma valimisringkonnas olukorraga ning ette valmistuda osavõtuks küsimuse arutamisest; võimaldama saadikutel tutvuda otsuste projektidega juba enne vastava küsimuse arutamist; tegema kohaliku ajalehe kaudu elanikkonnale teatavaks iga eelolev istungjärk ning arutamiseks esitatud küsimused;

d) selgitama kohalike nõukogude saadikutele nende õigust esitada nõukogu istungjärgul arupärimisi täitevkomiteele, tema osakondadele või teistele asutustele ja organisatsioonidele kõikides küsimustes, mis kuuluvad vastava nõukogu võimkonda; kindlustama, et saadiku arupärimisele antaks ammendav vastus samal istungjärgul või üksikutel juhtudel, kui küsimus nõuab põhjalikumat uurimist, nõukogu poolt määratud tähtajal, kusjuures nõukogu informeeritakse antud vastusest järgmisel istungjärgul;

e) suurendama istungjärkudel valitud redaktsioonikomisjonide osatähtsust nõukogu otsuste projektidesse täienduste ja paranduste tegemisel kooskõlas saadikute sõnavõttudega, nende kriitiliste märkuste ja ettepanekutega;

f) suhtuma suurima tähelepanuga valijate ning rahvasaadikute poolt tehtud kriitilistesse märkustesse ja ettepanekutesse, kindlustades nendele viivitamatu reageerimine ning tehes teatavaks esiletoodud puuduste kõrvaldamiseks ning tehtud ettepanekute elluviimiseks tarvituselevõetud abinõud;

g) pöörama erilist tähelepanu nõukogu otsuste täitmise organiseerimisele ja täitmise kontrollimisele, tõmmates sellele tööle kaasa nõukogu alalisi komisjone, saadikuid ning aktiivi; kindlustama nõukogude otsuste elanikkonnale teatavaks tegemist saadikute, kohalike ajalehtede kaudu ja muul teel; organiseerima nõukogu tähtsamate otsuste läbiarutamine vastavate ettevõtete, kolhooside asutuste kollektiivides täitevkomitee juhtivate töötajate või saadikute osavõtul; esitama istungjärkudel informatsioone nõukogu otsuste täitmisest;

h) esitama 7 päeva jooksul pärast istungjärku Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumile ja Eesti NSV Ministrite Nõukogule rajooninõukogu ja vabariigilise alluvusega linna linnanõukogu istungjärkude protokollide ärakirjad;

i) teatama Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumile ja Eesti NSV Ministrite Nõukogule rajooninõukogu ja vabariigilise alluvusega linna linnanõukogu istungjärkude kokkukutsumisest ning arutamiseks esitatud küsimustest; vajaduse korral aga saatma istungjärgu kutse vabariigi vastavatele ministritele või keskasutuste juhatajatele;

j) andma alluvatele täitevkomiteedele juhiseid istungjärkude ettevalmistamise ja läbiviimise parandamiseks seoses nõukogude istungjärkude kokkukutsumise sageduse vähendamisega; seadma sisse korra, et rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade täitevkomiteede osakondade töötajad ja teised eriteadlased aitaksid ette valmistada alamalseisvate nõukogude istungjärke ning võtaksid ise neist osa, kui seal on arutusel vastava ala küsimused.

2. Määrata, et ainult need Eesti NSV töörahva saadikute kohalike nõukogude istungjärgud on otsustusvõimelised, mille tööst võtab osa vähemalt $^2/_3$ vastava nõukogu saadikute üldarvust.

3. Pidada vajalikuks, et vabariigi ministrid ja keskasutuste juhatajad võtaksid osa rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude istungjärkudest või saadaksid sinna oma esindajad, kui seal tuleb arutusele vastava ala küsimus.

EESTI NSV KOHALIKE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE ALALISTE KOMISJONIDE PÕHIMÄÄRUS

Kinnitatud Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 26. jaanuari 1957. a. seadlusega (ENSV T 1957, nr. 4, art. 29 — KK 1957, I, akt 5)

Eesti NSV kohalike töörahva saadikute nõukogude alaliste komisjonide põhimäärus

I. Üldeeskirjad

1. Kohalike töörahva saadikute nõukogude alalised komisjonid on vastavate nõukogude organid. Nende eesmärgiks on nõukogule kaasabi osutamine majandusliku ja kultuurilis-poliitilise töö ning nõukogule alluvate valitsemisorganite juhtimisel ja sotsialistliku seaduslikkuse kindlustamisel; nõukogu saadikute ja elanikkonna kaasatõmbamine riigivalitsemistööle ning sidemete tugevdamine kohalike töörahva saadikute nõukogude ja laiade rahvahulkade vahel.

2. Alalised komisjonid moodustatakse iga töörahva saadikute nõukogu poolt majandusliku ja kultuurilise töö mitmesugustel aladel, olenevalt kohalikest tingimustest ja konkreetsetest vajadustest.

Alaliste komisjonide moodustamisel määrab töörahva saadikute nõukogu kindlaks iga alalise komisjoni põhiülesanded, lähtudes käesolevast põhimäärusest ning töörahva saadikute nõukogu ees seisvatest ülesannetest.

3. Alalised komisjonid moodustatakse töörahva saadikute nõukogu uue koosseisu esimesel istungjärgul nõukogu koosseisu volituste ajaks.

Töörahva saadikute nõukogu võib oma volituste kestel moodustada uusi alalisi komisjone, olemasolevaid likvideerida ja teha muudatusi alaliste komisjonide koosseisus.

4. Alalised komisjonid moodustatakse vastava töörahva saadikute nõukogu saadikutest.

Vajaduse korral võib alaliste komisjonide koosseisu valida ka teisi eesrindlikke töötajaid.

5. Töörahva saadikute nõukogu määrab kindlaks iga oma alalise komisjoni arvulise koosseisu ning valib alaliste komisjonide esimehed ja liikmed.

Alaline komisjon valib oma koosseisust komisjoni sekretäri ja vajaduse korral ka komisjoni esimehe asetäitja.

6. Alalise komisjoni esimeheks ja tema asetäitjaks võib valida ainult vastava nõukogu saadikuid.

Täitevkomitee esimeest, tema asetäitjaid ega täitevkomitee sekretäri ei või valida vastava nõukogu alaliste komisjonide koosseisu.

Alalise komisjoni esimeheks ega tema asetäitjaks ei või valida täitevkomitee vastava osakonna juhatajat (Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 26. oktoobri 1963. a. seadluse — ENSV ÜT 1963, nr. 44, art. 183 — redaktsioonis).

7. Alalised komisjonid alluvad oma töös ning on aruandekohustuslikud ainult sellele töörahva saadikute nõukogule, kes on nad moodustanud.

II. Alaliste komisjonide põhiülesanded ja õigused

8. Kohalike töörahva saadikute nõukogude alalised komisjonid:

a) selgitavad elanikkonnale partei ja valitsuse poliitikat ning osutavad töörahva saadikute nõukogule igakülgset abi rahvahulkade mobiliseerimisel selle poliitika elluviimiseks;

b) võtavad osa töörahva saadikute nõukogude arutamiseks esitatud küsimuste ettevalmistamisest, esitavad nõukogule neis küsimustes oma arvamusi ja ettepanekuid ning esinevad istungjärkudel kaasaruannetega;

c) aitavad igati kaasa töörahva saadikute nõukogu ja kõrgemalseisvate organite otsuste elluviimisele ja kontrollivad nende täitmist;

d) kontrollivad nendele määratud ülesannete kohaselt vastava nõukogu territooriumil asuvate ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide, samuti täitevkomitee vastavate osakondade tööd;

e) aitavad kaasa sotsjalistliku võistluse organiseerimisele ning võtavad osa eesrindlaste kogemuste uurimisest, üldistamisest ja levitamisest;

f) kontrollivad valijate juhendite täitmist, selgitavad välja elanikkonna vajadusi ja soove ning esitavad oma ettepanekud töörahva saadikute nõukogule, tema täitevkomiteele või nendele asutustele, ettevõtetele ja organisatsioonidele, kellele kuulub antud küsimuste lahendamine;

g) aitavad töörahva saadikute nõukogul ja tema täitevkomiteel välja selgitada täiendavaid võimalusi ja reserve mitmesuguste majandus- ja kultuurialade arendamiseks;

h) kontrollivad kodanike avalduste ja kaebuste lahendamist.

9. Oma ülesannete täitmiseks on kohalike töörahva saadikute nõukogude alalistel komisjonidel õigus:

a) esitada töörahva saadikute nõukogule või tema täitevkomiteele arutamiseks küsimusi vastavalt alalise komisjoni tööalale;

b) tutvuda töörahva saadikute nõukogu täitevkomitees kõrgemalseisvate organite otsuste ja juhenditega ning täitevkomitee otsuste ja korraldustega;

c) tutvuda töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee osakondades, samuti nõukogu territooriumil asuvates asutustes, ettevõtetes ja organisatsioonides nende juhatajate käskkirjade ja juhendi-

tega ning teiste dokumentide ja materjalidega, mis on vajalikud vastava asutuse, ettevõtte või organisatsiooni tegevuse uurimiseks ning töörahva saadikute nõukogu, tema täitevkomitee ja kõrgemalseisvate organite otsuste täitmise kontrollimiseks; tutvuda nende asutuste, ettevõtete ja organisatsioonide tööga;

d) nõuda täitevkomitee osakondade, asutuste, ettevõtete ja organisatsioonide juhatajatelt seletust nõukogu, tema täitevkomitee või kõrgemalseisvate organite otsuste täitmise kohta ja esitada ametiisikuile arupärimisi;

e) kutsuda komisjoni koosolekule küsimuste arutamisest osa võtma nõukogu territooriumil tegutsevate asutuste, ettevõtete ja organisatsioonide vastutavaid töötajaid;

f) tõmmata kaasa eriteadlasi konsulteerimiseks küsimustes, mis on üles kerkinud alalise komisjoni töös.

10. Alaliste komisjonide otsustel on üldreeglina ettepanekute iseloom. Alalised komisjonid võivad vastu võtta kohustavaid otsuseid ainult neis küsimustes, mis töörahva saadikute nõukogu või kõrgemalseisvate organite poolt on antud nende lahendada (Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 26. oktoobri 1963. a. seadluse — ENSV ÜT 1963, nr. 44, art. 183 — redaktsioonis).

III. Alaliste komisjonide töökorraldus

11. Alalised komisjonid panevad pearõhu organiseerivale tööle elanikkonna hulgas ning kontrollivale tegevusele asutustes ja ettevõtetes.

12. Oma ülesannete edukaks täitmiseks organiseerivad alalised komisjonid enda ümber laialdase aktiivi elanikkonna hulgast ning loovad koostöö alamal- ja kõrgemalseisvate nõukogude samanimeliste alaliste komisjonidega.

13. Alalistel komisjonidel on oma tööplaan, mis kinnitatakse komisjoni koosolekul.

Tööplaani koostamisel lähtub komisjon töörahva saadikute nõukogu ees seisvatest ülesannetest, arvestades nõukogu täitevkomitee tööplaani.

14. Alalised komisjonid töötavad tihedas koostöös töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteega, abistades viimast tema istungeil arutamisele tulevate küsimuste ettevalmistamisel, esinedes täitevkomitee istungeil ettekannete ja kaasaruannetega ning võttes täitmiseks teisi ülesandeid.

15. Kontrollimise tulemused, töörahva saadikute nõukogu istungjärgule või täitevkomitee istungile esitatavad ettekanded, kaasaruanded ning muud komisjoni töö tähtsamad küsimused arutatakse läbi alalise komisjoni koosolekul.

16. Alalised komisjonid võivad läbi viia ühiseid koosolekuid küsimustes, mis on seotud mitme alalise komisjoni tööga.

17. Alalise komisjoni koosolekud on otsustusvõimelised, kui neist võtab osa üle poole komisjoni koosseisust.

Kõik küsimused otsustatakse komisjoni koosolekul lihthäälteenamusega.

Isikud, kes võtavad osa alalise komisjoni tööst, kuid ei ole valitud selle koosseisu, võtavad komisjoni koosolekutest osa nõuandva häälega.

18. Alalise komisjoni koosoleku kohta koostatakse protokoll, millele kirjutavad alla alalise komisjoni esimees ja sekretär.

19. Alalise komisjoni esimees:

a) organiseerib ja suunab komisjoni tööd vastavalt komisjoni tööplaanile;

b) kutsub regulaarselt kokku komisjoni koosolekud;

c) suhtleb komisjoni nimel asutuste, ettevõtete ja organisatsioonidega ning peab alalist sidet töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteega;

d) jälgib komisjoni ettepanekute lahendamist;

e) kontrollib komisjoni liikmetele antud ülesannete täitmist.

20. Alalise komisjoni sekretär:

a) teeb komisjoni liikmetele teatavaks komisjoni koosolekute aja ja koha;

b) protokollib komisjoni koosolekuid;

c) peab arvestust komisjoni liikmete ja aktivistide komisjoni tööst osavõtu ja neile antud ülesannete täitmise kohta;

d) hoiab korras komisjoni asjaajamise ning saadab komisjoni poolt vastuvõetud ettepanekud õigeaegselt edasi vastavaile organeile.

21. Töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel on nõukogude alaliste komisjonide töö korraldamise alal järgmised ülesanded:

a) tutvustada alalisi komisjone partei ja valitsuse otsustega, samuti oma ning kõrgemalseisvate nõukogude ja nende täitevkomiteede otsustega, mis puutuvad antud komisjoni tööalasse;

b) kaasa tõmmata alalised komisjonid täitevkomitee tööplaanide koostamisele; anda igale alalisele komisjonile täitevkomitee tööplaan hiljemalt 3 päeva pärast selle kinnitamist;

c) informeerida alaliste komisjonide liikmeid täitevkomitee ees seisvatest ülesannetest ja anda neile nõu kontrollimiste läbiviimiseks;

d) organiseerida alaliste komisjonide vahel kogemuste vahetamist ning levitada nende paremaid töökogemusi;

e) suunata täitevkomitee osakondade juhatajaid osa võtma vastavate alaliste komisjonide koosolekutest;

f) kaasa tõmmata alalised komisjonid nõukogule või täitevkomiteele arutamiseks esitatud küsimuste ettevalmistamisele ning nõukogu, tema täitevkomitee ja kõrgemalseisvate organite otsuste täitmise organiseerimisele ja kontrollimisele;

g) viivituseta läbi vaadata alaliste komisjonide poolt esitatud ettepanekud ning igati toetada initsiatiivi;

h) kutsuda täitevkomitee istungitest osa võtma alaliste komisjonide esindajaid komisjoni töösse puutuvate küsimuste arutamisel;

i) abistada alalisi komisjone ühiste koosolekute organiseerimisel;

j) korraldada alaliste komisjonide majanduslikku ja tehnilist teenindamist ning nende asjaajamisega seotud materjalide hoidmist.

Väljavõte

RAJOONIDE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE ISTUNGJÄRKUDE ETTEVALMISTAMISEST JA LÄBIVIIMISEST

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 26. aprilli 1958. a. otsus

1. ... Soovitada rajoonide töörahva saadikute nõukogudele:

a) laiendada istungjärkudel arutatavate küsimuste ringi, võttes istungjärkudel arutamiseks rajooni majandus- ja kultuurielu akuutseid küsimusi;

b) süstemaatiliselt arutada istungjärkudel aruandeid täitevkomitee, tema osakondade, majandusorganite ja kultuuriasutuste tööst ja valijate ettepanekute täitmisest;

c) tõsta rajooninõukogude alaliste komisjonide osatähtsust, kuulates istungjärkudel nende kaasaruandeid ning ettepanekuid arutatavates küsimustes;

d) järjekindlalt kuulata istungjärkudel vastavate ametiisikute informatsioone nõukogu otsuste täitmise kohta;

e) organiseerida rajooninõukogu otsuste ellurakendamisele elanikkonda rahvasaadikute ja alaliste komisjonide abil.

RAJOONIDE JA LINNADE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE TÄITEVKOMITEEDE JUURES ASUVATE JÄRELEVALVEKOMISJONIDE PÕHIMÄÄRUSE KINNITAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. aprilli 1960. a. korraldus nr. 494-k (ENSV MKK 1960, nr. 2, art. 7 — KK 1960, I, akt 90)

1. Kinnitada rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvate järelevalvekomisjonide põhimäärus vastavalt lisale.

RAJOONIDE JA LINNADE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE TÄITEVKOMITEEDE JUURES ASUVATE JÄRELEVALVEKOMISJONIDE PÕHIMÄÄRUS

Kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. aprilli 1960. a. korraldusega nr. 494-k

1. Järelevalvekomisjonid moodustatakse kõigi rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juurde.

2. Järelevalvekomisjonid moodustatakse töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede poolt nõukogude organite, partei-, komsomoli-, ametiühingu- ja teiste ühiskondlike organisatsioonide esindajaist 7—11-liikmelises koosseisus töörahva saadikute nõukogu antud koosseisu volituste kehtivuse ajaks. Komisjoni esimeheks määratakse üks rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee liikmetest.

3. Järelevalvekomisjonid annavad oma tegevusest aru rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele, kes perioodiliselt kuulab ära oma istungitel nende tööaruanded.

4. Järelevalvekomisjonide põhiülesandeks on:

a) kontrollida paranduslike tööde asutuste tegevust sotsialistlikust seaduslikkusest kinnipidamisel;

b) teostada järelevalvet paranduslike tööde kolooniate ja vanglate põhimääruse täitmise üle kinnipeetavate ümberkasvatamisel ühiskondlikult kasulikule tööle rakendamise, töö õige organiseerimise, elutingimuste, kultuurilise teenindamise, tootmistehnilise ja üldhariduslikku väljaõppe parandamise alusel;

c) organiseerida üldsuse osavõttu kinnipeetavate ümberkasvatamisest;

d) osutada kaasabi kinnipidamiskohtadest, asumiselt või väljasaatmiskohtadest vabanenud isikute töölepaigutamisel ja neile vajalike elutingimuste loomisel;

e) kontrollida kasvatusliku töö läbiviimist ettevõtetes, asutustes ja organisatsioonides töötavate isikute suhtes, kes on enne tähtaega tingimisi vabastatud, tingimisi või paranduslike töödega karistatud, antud ühiskondlike organisatsioonide ja töötajate kollektiivide käendusele või karistatud arestiga administratiivkorras, samuti kaasa aidata selle töö paremale organiseerimisele.

5. Järelevalvekomisjonil on õigus:

a) külastada komisjoni tegevuspiirkonnas asuvaid paranduslike tööde asutusi ja kontrollida nende tööd, nõuda administratsioonilt järelevalvekomisjonile vajalike dokumentide esitamist; jutule võtta kinnipeetavaid, tutvuda nende isiklike toimikutega;

b) nõuda miilitsa-, kohtu- ja prokuratuuriorganitelt vajalike andmete esitamist isikute kohta, kes vabanevad kinnipidamiskohtadest, asumiselt ja väljasaatmiskohtadest, samuti isikute kohta, kes on antud ühiskondlike organisatsioonide ja töötajate kollektiivide käendusele, karistatud tingimisi või paranduslike töödega;

c) esitada töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele arutamiseks küsimusi, mis on seotud paranduslike tööde asutuste tegevusega, kinnipidamiskohtadest, asumiselt ja väljasaatmiskohtadest vabanenud isikute töölepaigutamisega, samuti kasvatusliku töö küsimusi isikute suhtes, kes on karistuse kandmisest enne tähtaega tingimisi vabastatud, tingimisi või paranduslike töödega karistatud, antud ühiskondlike organisatsioonide või töötajate kollektiivide käendusele või karistatud arestiga administratiivkorras.

6. Kinnipeetavate suhtes, kes oma eeskujuliku käitumise ja ausa suhtumisega töösse on näidanud, et nad on ennast parandanud, on järelevalvekomisjonil õigus:

a) teha ettepanek armuandmiseks;

b) ühiskondlike organisatsioonide või töötajate kollektiivide taotlusel või oma algatusel teha ettepanek süüdimõistetute enne tähtaega tingimisi või enne tähtaega vabastamise kohta või karistuse kandmata osa asendamise kohta kergema karistusega, kui süüdimõistetud on kandnud teatud osa karistusest ja kui on olemas muud tingimused, mis on ette nähtud «NSV Liidu ja liiduvabariikide kriminaalseadusandluse aluste» 44. ja 45. paragrahvis.

Ülaltähendatud küsimused vaadatakse läbi järelevalvekomisjoni istungil vastava ettevõtte, asutuse, sealhulgas ka paranduslike tööde asutuse, ja ühiskondliku organisatsiooni või töötajate kollektiivi esindajate kohustuslikul osavõtul. Komisjoni istungile kutsutakse samuti isik, kelle asja arutatakse.

7. Järelevalvekomisjonid võtavad paranduslike tööde asutuste ning vastavate ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide administratsiooni kaudu kohapeal tarvitusele abinõud avastatud puuduste kõrvaldamiseks.

Komisjoni ettepanekud kehtiva seadusandluse piires kuuluvad kohustuslikule täitmisele. Administratsiooni mittenõustumisel komisjoni ettepanekuga esitatakse küsimus läbivaatamiseks töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele või Eesti NSV Siseministeeriumile.

8. Järelevalvekomisjonid töötavad plaani kohaselt, mis on kinnitatud komisjoni istungil.

Järelevalvekomisjonide istungid kutsub kokku komisjoni esimees vajaduse korral. Kõik küsimused otsustatakse komisjoni istungil lihthäälteenamusega.

9. Järelevalvekomisjonide istungile kutsutakse vajaduse korral prokuratuuri, miilitsa ja kohtu esindajad, samuti ettevõtete, asutuste, kolhooside ja ühiskondlike organisatsioonide esindajad.

10. Järelevalvekomisjonide tehnilist teenindamist teostab töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee aparaat, kelle juures komisjon töötab.

Järelevalvekomisjonide tööga seotud kulud kannab töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee.

EESTI NSV RAJOONI, LINNA, ALEVI JA KÜLA TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGU SAADIKU ÄRAKUTSUMISE KORRA KOHTA

Eesti NSV 19. augusti 1960. a. seadus
(ENSV ÜT 1960, nr. 27, art. 65 — KK 1960, II, akt 214)

Rahvasaadiku ärakutsumise õigus kui sotsialistliku demokratismi üks põhiteese väljendab töörahva võimutäiust ja tagab seda, et rahvasaadik on tõeliselt vastutav valijate ees.

Sellest lähtudes Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu kooskõlas Eesti NSV konstitutsiooni §-ga 113 otsustab:

1. Eesti NSV rajooni, linna, alevi ja küla töörahva saadikute nõukogu saadiku võib vastava valimisringkonna valijate enamiku otsusel igal ajal ära kutsuda, kui ta ei ole õigustanud valijate usaldust või on toime pannud tegusid, mis ei sobi kokku rahvasaadiku kõrge nimetusega.

2. Eesti NSV rajooni, linna, alevi ja küla töörahva saadikute nõukogu saadiku ärakutsumise algatamise õigus on kindlustatud töörahva ühiskondlikele organisatsioonidele ja ühingutele: Kommunistliku Partei organisatsioonidele, ametiühingu-, kooperatiiv- ja noorsoo-organisatsioonidele ning kultuuriühingutele, nende vabariiklike, rajooni- ja linnaorganite näol, samuti tööliste ja teenistujate üldkoosolekutele ettevõtete, tsehhide ja asutuste järgi, talupoegade üldkoosolekutele kolhooside, brigaadide ja külade järgi, sõjaväelaste üldkoosolekutele sõjaväeosade ja allüksuste järgi ning valijate üldkoosolekutele, millest võtab osa vähemalt üks kolmandik vastava valimisringkonna valijate üldarvust.

3. Ühiskondlikud organisatsioonid, kes algatavad rahvasaadiku ärakutsumise küsimust, teatavad sellest rahvasaadikule ning informeerivad teda ärakutsumise algatamise motiividest.

Rahvasaadikul on õigus anda ärakutsumist algatavaile ühiskondlikele organisatsioonidele või töötajate üldkoosolekutele suuliseit või kirjalikult seletust nende asjaolude kohta, mis olid tema ärakutsumise algatamise aluseks.

4. Rahvasaadiku ärakutsumise algatanud ühiskondlike organisatsioonide või töötajate üldkoosolekute otsused saadetakse vastava rajooni, linna, alevi või küla töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele.

Töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee vaatab esitatud materjalid läbi ja, kui rahvasaadiku ärakutsumine on algatatud käesoleva seaduse nõudeid järgides, määrab hääletamise rahvasaadiku ärakutsumise küsimuses.

5. Eesti NSV rajooni, linna, alevi ja küla töörahva saadikute nõukogu saadiku ärakutsumise küsimus arutatakse läbi ja otsustatakse vastava valimisringkonna valijate koosolekutel, mis kutsutakse kokku käesoleva seaduse §-s 2 mainitud ühiskondlike organi-

satsioonide poolt ettevõtete, tsehhide, asutuste, kolhooside, brigaadide, sõjaväeosade ja allüksuste, samuti valijate elukoha järgi.

Otsus Eesti NSV rajooni, linna, alevi ja küla töörahva saadikute nõukogu saadiku ärakutsumise küsimuses võetakse vastu lahtisel hääletamisel.

6. Igale ühiskondlikule organisatsioonile ja igale Eesti NSV kodanikule kindlustatakse pärast seda, kui vastava töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee on määranud hääletamise rahvasaadiku ärakutsumise küsimuses, õigus takistamatult agiteerida rahvasaadiku ärakutsumise poolt või vastu kooskõlas Eesti NSV konstitutsiooni §-ga 96.

7. Rahvasaadiku ärakutsumise küsimuses läbiviidaval hääletamisel käesoleva seaduse täitmise järele valvamiseks ning hääletamise tulemuste kindlakstegemiseks, moodustab vastava rajooni, linna, alevi või küla töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee antud valimisringkonnas töörahva ühiskondlike organisatsioonide ja ühingute esindajaist ning töötajate koosolekute esindajaist ringkonnakomisjoni koosseisus: esimees, esimehe asetäitja, sekretär ja 2 kuni 4 komisjoni liiget.

8. Valijate koosolekute protokollides näidatakse ära koosoleku aeg ja koht, koosolekul viibinud valijate arv ning rahvasaadiku ärakutsumise poolt ja vastu antud häälte arv.

Valijate koosoleku protokollile kirjutavad alla kõik koosoleku juhatuse liikmed ja see esitatakse kolme päeva jooksul rahvasaadiku ärakutsumise hääletamise ringkonnakomisjonile.

9. Valijate koosolekute protokollide alusel loendab rahvasaadiku ärakutsumise hääletamise ringkonnakomisjon valimisringkonnas rahvasaadiku ärakutsumise poolt ja vastu antud hääled ning teeb kindlaks ärakutsumise hääletamise tulemused.

Ringkonnakomisjon esitab protokolli rahvasaadiku ärakutsumise hääletamise tulemuste kohta vastava rajooni, linna, alevi või küla töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele.

10. Eesti NSV rajooni, linna, alevi ja küla töörahva saadikute nõukogu saadik loetakse ärakutsutuks, kui ärakutsumise poolt on hääletanud enamik antud valimisringkonna valijaid.

11. Rahvasaadiku ärakutsumise hääletamise tulemused avaldab rahvasaadiku ärakutsumise hääletamise ringkonnakomisjon hiljemalt kolme päeva jooksul pärast hääletamise tulemuste kindlakstegemist.

12. Kaebused selle üle, et rajooni, linna, alevi või küla töörahva saadikute nõukogu saadiku ärakutsumise hääletamisel on rikutud käesolevat seadust, vaatab läbi rahvasaadiku ärakutsumise hääletamise ringkonnakomisjon.

Kaebused, mis esitatakse rahvasaadiku ärakutsumise hääletamise ringkonnakomisjoni ebaõige tegevuse üle, vaatab läbi vastava rajooni, linna, alevi või küla töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee.

Väljavõte

ENSV VABARIIKLIKU LASTE JA NOORUKITE JÄRELEVALVETUSE VASTU VÕITLEMISE NING NENDE ELUKORRALDUSE KOMISJONI ÜMBERMUUTMISEST JA SELLE KOOSSEISU KINNITAMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. veebruari 1961. a. määrus nr. 58 (KK 1961, II, akt 34)

1. Nimetada Eesti NSV vabariiklik laste ja noorukite järelevalvetuse vastu võitlemise ning nende elukorralduse komisjon ümber Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuvaks alaealiste asjade komisjoniks.

3. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel muuta täitevkomiteede juures asuvad laste ja noorukite järelevalvetuse vastu võitlemise ning nende elukorralduse komisjonid ümber linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvateks alaealiste asjade komisjonideks.

Väljavõte

«ASULATE LINNADEKS JA ALEVITEKS ÜMBERKUJUNDAMISE KORRA PÕHIMÄÄRUSE» KINNITAMISE KOHTA

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 13. mai 1961. a. seadlus (ENSV ÜT 1961, nr. 19, art. 59 — KK 1961, III, akt 91)

1. Kinnitada «Asulate linnadeks ja aleviteks ümberkujundamise korra põhimäärus».

2. Tühistada alevite senine liigitus töölisaleviteks, linna tüüpi aleviteks ja kuurortaleviteks ning nimetada neid kõiki edaspidi aleviteks.

3. Määrata, et «Asulate linnadeks ja aleviteks ümberkujundamise korra põhimääruses» linnaliste asulate moodustamiseks ettenähtud normid ei laiene neile linnadele ja alevitele, mis on moodustatud enne käesoleva seadluse vastuvõtmist.

Asulate linnadeks ja aleviteks ümberkujundamise korra põhimäärus

1. Kõik asulad Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi territooriumil jagunevad linnalisteks ja maa-asulateks.

2. Linnalisteks asulateks on vabariigilise ja rajoonilise alluvusega linnad ning alevid.

3. Rajoonilise alluvusega linnadeks võib ümber kujundada asulad, kus on üle 8000 elaniku, kellest vähemalt $^2/_3$ on töölised, teenistujad ja nende perekonnaliikmed, ning kus on tööstusettevõtteid, arenenud kommunaalmajandus ja riiklik elamufond, samuti õppe-, kultuurhariduslike ja raviasutuste võrk ning kaubandusettevõtteid.

4. Vabariigilise alluvusega linnadeks võib ümber kujundada üle 50 000 elanikuga asulad, mis on kujunenud vabariigi tähtsateks majanduslikeks, kultuurilisteks ja poliitilisteks keskusteks ning mida on vaja vahetult juhtida vabariiklike organite poolt.

Erandjuhtudel võib vabariigilise alluvusega linnadeks ümber kujundada ka alla 50 000 elanikuga asulaid, kui need on vabariigi tähtsad majanduslikud ja kultuurilised keskused ning on ette näha nende edasist kiiret arenemist.

5. Aleviteks võib ümber kujundada vähemalt 2000 elanikuga asulad, mis asetsevad tööstusettevõtete, suurte ehituste, raudteejaamade või muude tähtsate majanduslike objektide juures, kui nende elanikkonnast vähemalt $^2/_3$ on töölised, teenistujad ja nende perekonnaliikmed.

Aleviteks võib ümber kujundada ka vähemalt 2000 elanikuga asulad, mis paiknevad raviks sobivates maakohtades, juhul kui nendesse asulatesse ennast ravima ja puhkama sõitnud isikute arv moodustab igal aastal vähemalt 50 protsenti alaliste elanike arvust.

Erandjuhtudel võib aleviteks ümber kujundada asulaid, kus on vähem kui 2000 elanikku, kui need asulad asetsevad eriti tähtsate tööstuslike ehituste juures või neil on administratiivne tähtsus ning nad on majanduse ja kultuurielu keskusteks.

6. Uusi linnalisi asulaid moodustab ja viib neid üle ühest liigist teise Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium Eesti NSV Ministrite Nõukogu esildisel.

7. Linnaliste asulate piirid kinnitab Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium Eesti NSV Ministrite Nõukogu esildusel.

8. Kõik teised Eesti NSV asulad, mis ei ole linnad ega alevid, on maa-asulad.

Väljavõte

RAJOONIDE JA LINNADE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE TÄITEVKOMITEEDE ÜHISKONDLIKE (MITTEKOOSSEISULISTE) OSAKONDADE TÖÖ KOHTA

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 30. augusti 1961. a. otsus (KK 1961, III, akt 183)

2. Kohustada rajooni- ja linnanõukogude täitevkomiteesid igati abistama ja suunama oma ühiskondlikke (mittekoosseisulisi) osakondi ning muutma need tõelisteks operatiivse juhtimise organiteks.

3. Kohustada vabariigi ministeeriume ja keskasutusi suunama ja abistama rajooni- ja linnanõukogude täitevkomiteede vastavaid ühiskondlikke (mittekoosseisulisi) osakondi ning uurima ja üldistama nende töökogemusi.

Väljavõte

NÕUKOGUDE TÖÖ EESRINDLIKE KOGEMUSTE ÜLDISTAMISEST JA LEVITAMISEST VABARIIGIS

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 23. septembri 1961. a. otsus

I. Juhtida vabariigi töörahva saadikute kohalike nõukogude ning nende täitevkomiteede tähelepanu vajadusele süstemaatiliselt üldistada ja levitada nõukogude töö eesrindlikke kogemusi, sest see on majandusliku ja kultuurilise ülesehitustöö juhtimise parandamise ning sotsialistliku demokraatia igakülgse arendamise ja täiustamise vajalik tingimus. Selle töö parandamiseks tuleb kohalike nõukogude täitevkomiteedel:

1) regulaarselt arutada nõukogude istungjärkudel ja täitevkomiteede istungitel nõukogude töö eesrindlikke kogemusi ning abinõusid nende rakendamiseks kõikide nõukogude töös;

2) arutada igal aastal läbi kohalike nõukogude saadikute, alaliste komisjonide ja nõukogude istungjärkude kokkukutsumise kohta käiva statistilise aruande tulemused ning koos sellega teha kokkuvõte nõukogude demokraatia printsiipidest kinnipidamise olukorrast;

3) organiseerida regulaarselt kogemuste vahetamist nõukogude töötajate ja rahvasaadikute vahel, korraldades selleks seminare, nõupidamisi, saadikute päevi jne.;

4) parandada rajooni- ja linnanõukogude täitevkomiteede instruktorite tööd paremate nõukogude kogemuste üldistamisel ning nende rakendamise organiseerimisel;

5) valgustada kohalikes ajalehtedes ulatuslikumalt nõukogude tööd ning selle töö eesrindlikke kogemusi, rohkem levitada rahvasaadikute ja nõukogude töötajate seas ajakirju «Eesti Kommunist» ning «Sovetõ Deputatov Trudjaštšihsja».

2. Pidada soovitavaks, et kõik vabariigi kohalike nõukogude täitevkomiteed telliksid endale ajakirjad «Eesti Kommunist» ja «Sovetõ Deputatov Trudjaštšihsja».

Väljavõte

ESMAKORDSELT VALITUD RAHVASAADIKUTE INSTRUEERIMISEST JA ABISTAMISEST TARTU LINNAS JA VALGA RAJOONIS

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1. juuni 1963. a. otsus

2. Teha rajooninõukogude ja vabariigilise alluvusega linnade linnanõukogude täitevkomiteedele ülesandeks:

a) selgitada kõikidele esmakordselt valitud rahvasaadikutele nende kohustusi, õigusi ja töövorme, korraldada neile kogenud rahvasaadikute paremate kogemuste edasiandmist, tutvustada rahvasaadikutele rajooni või linna majanduse ja kultuurielu põhiprobleeme ning luua rahvasaadikutele kõik tingimused nõukogude tegevusest aktiivseks osavõtuks ning riigivalitsemise vilumuse omandamiseks;

b) abistada rahvasaadikuid kontakti loomisel valijatega, valijate vastuvõtu korraldamisel, nende avalduste ja kaebuste lahendamisel ning valijatele rahvasaadikute aruannete organiseerimisel; regulaarselt informeerida rahvasaadikuid valijate juhendite ja ettepanekute elluviimise käigust ning juhul kui mõne ettepaneku elluviimine pole võimalik või otstarbekohane, selgitada rahvasaadikutele üksikasjaliselt selle mitteelluviimise põhjusi;

c) üldistada ja levitada regulaarselt rahvasaadikute paremaid kogemusi ning hoolitseda selle eest, et rahvasaadikutel oleks rahvasaadikute tegevust ning nõukogude tööd käsitlevat kirjandust.

KOHALIKE NÕUKOGUDE ALALISTE KOMISJONIDE TÖÖ KOHTA HAAPSALU RAJOONIS JA KOHTLA-JÄRVE LINNAS

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 31. augusti 1963. a. otsus

3. Kohustada vabariigi rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude kõiki täitevkomiteesid igati kaasa aitama alaliste komisjonide organiseerimistöö tugevnemisele, laiendama pidevalt nende osavõttu praktilisest riigivalitsemistööst, tõmbama neid kaasa täitevkomitee kompetentsi kuuluvate küsimuste läbivaatamisele (näiteks asulate väljaehitamise, heakorrastamise, elukondliku teenindamise võrgu ja kaubandusvõrgu väljaarendamise plaanid jt.) ning tegema ettevalmistusi mõne sellise küsimuse, mis praegu kuulub täitevkomitee või nende osakondade kompetentsi, üleandmiseks alaliste komisjonide lahendada.

EESTI NSV MINISTRITE JA KESKASUTUSTE JUHATAJATE OSAVÕTU KOHTA RAJOONIDE JA VABARIIGILISE ALLUVUSEGA LINNADE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE ISTUNGJÄRKUDEST

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 26. oktoobri 1963. a. otsus

1. Nõuda Eesti NSV ministritelt ja keskasutuste juhatajatelt, et nad kõrvalekaldumatult täidaksid Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. augusti 1956. aasta otsuses kehtestatud nõuet, mille kohaselt vabariigi ministritel ja keskasutuste juhatajatel tuleb osa võtta rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude istungjärkudest või saata sinna oma esindaja, kui seal tuleb arutusele vastava ministeeriumi või keskasutuse poolt juhitavat ala puudutav küsimus.

2. Kohustada Eesti NSV rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid teatama vabariigi ministeeriumidele ja keskasutustele rajooninõukogude ja vabariigilise alluvusega linnade linnanõukogude kõikidest istungjärkudest, kus tuleb arutusele vastava ministeeriumi või keskasutuse poolt juhitavat ala puudutav küsimus.

Väljavõte

VABARIIGILISE ALLUVUSEGA LINNADE JA VABARIIGI RAJOONIDE VAHEL SOTSIALISTLIKU VÕISTLUSE ORGANISEERIMISE KOHTA TÖÖSTUSE, EHITUSE NING TRANSPORDI ALAL

EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 25. jaanuari 1965. a. määrus nr. 37
(ENSV MKK 1965, nr. 4, art. 7 — KK 1965, I, art. 14)

Seoses kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuste parteikomiteede reorganiseerimisega partei rajoonikomiteedeks ning tööstusliku tootmise parteikomiteede likvideerimisega Eestimaa Kommunistliku Partei Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

1. Seada sisse EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu rändpunalipp ja rahaline preemia 1500—2000 rubla suuruses summas vabariigilise alluvusega linnade vahelise sotsialistliku võistluse võitjatele tööstuse, ehituse ja transpordi alal.

2. Seada sisse EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu rändpunalipp ja esimene rahaline preemia 1000 rubla suuruses summas tööstuse, ehituse ja transpordi alal sotsialistlikus võistluses esikohale tulnud rajoonidele, samuti teine rahaline preemia 750 rubla suuruses summas sotsialistlikus võistluses teisele kohale tulnud rajoonidele.

Väljavõte

VABARIIGILISE ALLUVUSEGA LINNADE NING VABARIIGI RAJOONIDE TÖÖSTUS-, EHITUS- JA TRANSPORDIALASE SOTSIALISTLIKU VÕISTLUSE TINGIMUSTE MUUTMISE KOHTA

EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 27. veebruari 1968. a. määrus nr. 61
(ENSV ÜVT 1968, nr. 12, art. 92)

Seoses tööstus- ja autotranspordiettevõtete ning -organisatsioonide uutele planeerimise ja majandusliku stimuleerimise tingimustele üleviimisega ning Eestimaa KP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 25. jaanuari 1965. a. määruse nr. 37 (ENSV MKK 1965, nr. 4. art. 7) muutmiseks Eestimaa Kommunistliku Partei Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

1. Kinnitada vabariigilise alluvusega linnade ja vabariigi rajoonide tööstus-, ehitus- ja transpordialase sotsialistliku võistluse uued tingimused vastavalt lisale.

Uued tingimused kehtestada alates 1968. aasta I kvartali kokkuvõtete tegemisest.

Lisa

Eestimaa KP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 27. veebruari 1968. a. määrus nr. 61 juurde

Eesti NSV vabariigilise alluvusega linnade ja Eesti NSV rajoonide tööstus-, ehitus- ja transpordialase vabariikliku sotsialistliku võistluse tingimused

1. Eestimaa KP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu rändpunalipud ning rahalised preemiad määratakse vabariigilise alluvusega linnadele ja vabariigi rajoonidele, kes täitsid võetud sotsialistlikud kohustused ja saavutasid kvartali töö kokkuvõtete järgi paremaid tulemusi järgmiste näitajate osas:

toodangu realiseerimise plaani ja kasumiplaani täitmine linna (rajooni) tööstuse poolt;

põhifondide, peamiste tootmisvõimsuste, elamute, koolide ja koolieelsete lasteasutuste ekspluatatsiooniandmise plaani täitmine;

veoste veo plaani (tonnides) ja kasumiplaani täitmine üldkasutatava autotranspordi organisatsioonide poolt.

2. Peale selle arvestatakse sotsialistliku võistluse tulemuste kokkuvõtmisel järgmisi näitajaid:

tootmise kasv (kogutoodangu osas), realiseerimise mahu, kasumi ja tööviljakuse kasv eelmise aasta sama kvartaliga võrreldes;

tööstustoodangu ning ehitus- ja montaažitööde mahu juurdekasvu osa tööviljakuse kasvu arvel;

toodangu väljalaske plaani täitmine naturaalväljenduses;

tööstus-, transpordi- ja ehitusettevõtete ning -organisatsioonide arv, kes ei täitnud toodangu realiseerimise plaani, kasumiplaani, tööettevõtutööde plaani ja veoste veo plaani;

kapitaalmahutuste plaani täitmine;

elukondliku teenindamise plaani täitmine;

kultuur-elukondlike kaupade ja majapidamistarvete tootmise plaani täitmine;

vagunite kehtivatest seisuajanormidest kinnipidamine linna (rajooni) ettevõtete poolt.

Andmed põhi- ja arvestatavate näitajate kohta vabariigi linnade ja rajoonide osas töötab välja Eesti NSV Statistika Keskvalitsus ning need esitatakse komisjonile, kes teeb tööstus-, ehitus- ja trans-

pordialase vabariikliku sotsialistliku võistluse kokkuvõtteid, hiljemalt kvartalile järgneva kuu 25. päevaks.

Sotsialistliku võistluse kokkuvõtete tegemisel lugeda põhinäitajateks kvartalinäitajaid; kuid põhifondide, tootmisvõimsuste, elamute, koolide, lasteasutuste ja kapitaalmahutuste ekspluatatsiooniandmise tulemuste hindamisel arvestada teisest kvartalist alates ka tulemusi aasta algusest saadik.

3. Eestimaa KP linna- ja rajoonikomiteed koos töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega esitavad hiljemalt kvartalile järgneva kuu 25. päevaks Eestimaa KP Keskkomiteele ettekanded tööstuse, transpordi ja ehituse töötulemustest kvartalis ja abinõudest, mida rakendatakse, et tagada plaani ja sotsialistlike kohustuste täitmist linna (rajooni) kõigi ettevõtete poolt.

4. Rahalised preemiad jaotatakse eesrindlaste, insenertehniliste ja juhtivate töötajate vahel olenevalt nende osavõtust töös saavutatud edusammudest. Rahaliste preemiate summadest võib premeerida ka partei linna- ja rajoonikomiteede sekretäre, töörahva saadikute nõukogude täitevkomitede esimehi, komsomoli linna- ja rajoonikomiteede sekretäre, linna- ja rajoonikomiteede ning täitevkomiteede vastutavaid töötajaid, partei- ja komsomoli-algorganisatsioonide sekretäre, tööstus-, transpordi- ja ehitusettevõtete ametiühingu kohalike komiteede esimehi.

Väljavõte

KOHALIKE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE, NENDE TÄITEVKOMITEEDE NING ASUTUSTE JA ETTEVÕTETE ADMINISTRATSIOONIDE ÕIGUSLIKE AKTIDE SEADUSLIKKUSE KOHTA

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 24. aprilli 1965. a. otsus

1. Kohustada kohalikke töörahva saadikute nõukogusid tagama, et kohalike nõukogude organite ning asutuste ja ettevõtete juhtide õiguslikud aktid oleksid täpses vastavuses kehtiva seadusandlusega, milleks:

1) nõuda kohalike töörahva saadikute nõukogude organite ning asutuste ja ettevõtete vastutavatelt töötajatelt kehtiva seadusandluse süstemaatilist ja põhjalikku tundmaõppimist ning organiseerida neile seminare ja õppusi seadusandluse tutvustamiseks;

2) organiseerida töörahva saadikute nõukogude ja nende täitevkomiteede õiguslike aktide projektide eelnevalt läbivaatamist juristide ning vastava ala spetsialistide poolt;

3) tõhustada kontrolli nõukogule alluvate organite ning ametiisikute tegevuse seaduslikkuse üle.

5. Teha Eesti NSV Ministrite Nõukogule ülesandeks võtta tarvitusele abinõud kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede vastutavate töötajate juriidiliste teadmiste täiendamiseks.

Väljavõte

EESTI NSV RAJOONIDE JA KÜLANÕUKOGUDE NING LINNADE JA TEISTE ASULATE, ETTEVÕTETE, ASUTUSTE JA ORGANISATSIOONIDE NIMETAMISE JA ÜMBERNIMETAMISE KORRA KOHTA

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. septembri 1965. a. seadlus
(ENSV ÜT 1965, nr. 39, art. 158 — KK 1965, III, akt 252)

1. Vabariigi rajoonide ja külanõukogude ning linnade ja teiste asulate nimetamist ja ümbernimetamist teostab Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede taotlusel ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu esitusel.

Nende vabariigi territooriumi administratiivüksuste ja asulate nimetamisest ja ümbernimetamisest, kus on olemas posti- ja telegraafiasutused või raudteejaamad, teatatakse eelnevalt kas NSV Liidu Sideministeeriumile või NSV Liidu Teedeministeeriumile.

2. Asulate nimetamisel või ümbernimetamisel tuleb lähtuda kohalikest ajaloolistest, geograafilistest, looduslikest ja muudest tingimustest ning võtta arvesse elanikkonna soovi.

Vabariigi territooriumi administratiivüksustele ja asulatele ei või anda vabariigis juba esinevat nimetust.

3. Riiklike ettevõtete, asutuste, organisatsioonide ning teiste liidulis-vabariigilise, vabariigilise ja kohaliku alluvusega riiklike objektide nimetamist ja ümbernimetamist teostab Eesti NSV Ministrite Nõukogu.

Vabariigi territooriumil asuvate üleliidulise alluvusega riiklike ettevõtete, raudteejaamade, meresadamate, lennujaamade, asutuste, organisatsioonide ja teiste üleliidulise alluvusega objektide nimetamine ja ümbernimetamine toimub NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt kehtestatud korras.

4. Vabariigi kolhooside ja teiste kooperatiivsete organisatsioonide nimetamine ja ümbernimetamine toimub nende organisatsioonide liikmete üldkoosolekute taotlusel Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt.

5. Linnade ja teiste asulate territooriumil asuvate tänavate, väljakute, puiesteede ning parkide nimetamist ja ümbernimetamist

teostavad vastavate linnade, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed.

6. Vastavalt NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 11. septembri 1957. aasta seadlusele «Korra loomisest riigi- ja ühiskonnategelaste nimede andmisel kraidele, oblastitele, rajoonidele, samuti linnadele ja teistele asulatele, ettevõtetele, kolhoosidele, asutustele ning organisatsioonidele» ei või rajoonidele ning linnadele ja muudele asulatele, ettevõtetele, asutustele, organisatsioonidele, tänavatele, väljakutele ja teistele objektidele anda riigi- ja ühiskonnategelaste nimesid nende eluajal.

Väljavõte

EESTI NSV KOHALIKE NÕUKOGUDE TÖÖST NÕUKOGUDE DEMOKRAATIA PÕHIPRINTSIIPIDE ELLUVIIMISEL 1965. AASTAL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 29. jaanuari 1966. a. otsus

Teha vabariigi kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele ülesandeks:

1) arutada läbi NLKP Keskkomitee otsus Poltaava oblasti kohalike töörahva saadikute nõukogu töö kohta (avaldatud ajakirjades «Sovetõ Deputatov Trudjaštšihsja», 1966, a., nr. 1 ja «Eesti Kommunist», 1966. a. nr. 1) ning võtta see otsus aluseks oma töös;

2) võtta tarvitusele abinõud vabariigi kohalike nõukogude paremate kogemuste ellurakendamiseks oma tegevuses ning parandama tööd nõukogude demokraatia põhiprintsiipide elluviimiseks Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi poolt antud ülesannete täitmisel;

3) organiseerida paremate saadikute kogemuste levitamist esmakordselt saadikuks valitute hulgas; jälgida, et saadikuile oleksid nende töökohas loodud vajalikud tingimused nõukogude ja nende organite tööst osavõtmiseks, korraldada saadikutele regulaarselt loenguid ja vestlusi saadikutöö küsimustes, soovitada saadikuil rohkem osa võtta rahvaülikoolide juriidiliste osakondade tööst ning kaaluda võimalusi neis osakondades saadikute jaoks eri gruppide loomiseks; läbi arutada mõnede nõukogude kogemused mandaatkomisjonide muutmisel alaliselt tegutsevaiks komisjonideks;

5) esitada nõukogudele arutamiseks kõige aktuaalsemaid majandusliku ülesehitustöö, kultuurielu jt. küsimusi, tagades saadikute ja aktiivi osavõtu nende ettevalmistamisest, esitada istungjärkudel regulaarselt informatsioone nõukogude poolt vastuvõetud otsuste täitmise käigust, rahvasaadikute kriitilistele märkustele reageerimisest ning täitevkomiteede poolt tehtud tööst, selgitada saadikutele nende õigust esitada arupärimisi;

6) aidata kohalike nõukogude alalistel komisjonidel tugevdada organiseerimistööd elanike hulgas, pöörata erilist tähelepanu alaliste tööstus- ja põllumajanduskomisjonide tegevuse aktiviseerimisele;

7) jätkata täitevkomiteede ühiskondliku aparaadi töö täiustamist ja ratsionaalset korraldamist, tugevdada nõukogude organite suunavat ja koordineerivat osa nende ümber koondunud ühiskondliku isetegevuse organite suhtes, hoidudes parallelismist nende organite töös.

Väljavõte

NÕUKOGUDE, NENDE ORGANITE JA RAHVASAADIKUTE TÖÖ VALGUSTAMISEST VABARIIKLIKES JA KOHALIKES AJALEHTEDES

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 29. oktoobri 1966. a. otsus

2. Teha rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele ülesandeks jälgida, et vastavates nõukogude häälekandjates valgustataks regulaarselt nõukogude, nende organite ja rahvasaadikute tegevust ja osutada ajalehtede toimetustele selleks igakülgset abi. Selleks on eriti vaja:

1) teha elanikele ajalehtede kaudu varakult teatavaks rajooni- või linnanõukogu istungjärgu kokkukutsumine ning istungjärgule arutamiseks esitatud küsimused, organiseerida ajalehtede veergudel mõttevahetust neis küsimustes, valgustada istungjärgu tööd ning nõukogu poolt vastuvõetud otsuseid, näidata regulaarselt seda, mida on nõukogude otsuste elluviimiseks tehtud ja millised ülesanded seisavad sel alal veel ees;

2) informeerida elanikkonda pidevalt nõukogude täitevkomiteede, alaliste komisjonide ja teiste nõukogude organite tegevusest, rajooni või linna majanduse, kultuurielu ja elanike teenindamise edasiarendamise perspektiiv- ja jooksvatest plaanidest ning nende täitmise käigust, igati õhutada elanikke avaldama oma arvamust lahendamist vajavate küsimuste kohta ning nende aktiivset osavõttu nõukogude ja nende organite tegevusest;

3) valgustada ulatuslikult kohalike nõukogude organite ja rahvasaadikute aruandlust valijatele, valijate poolt ülestõstetud küsimusi ning seda, mida tehakse valijate juhendite ja ettepanekute elluviimiseks;

4) tõsta esile paremaid rahvasaadikuid ning ühiskondliku töö aktiviste, anda edasi nõukogude töö paremaid kogemusi.

KOHALIKE NÕUKOGUDE JUHTIMISEL TEGUTSEVATE ÜHISKONDLIKE ORGANITE TÖÖ KORRALDAMISEST JÕGEVA RAJOONIS

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 24. detsembri 1966. a. otsus

2. Teha rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele ülesandeks jätkata tööd elanike kaasatõmbamisel nõukogude tegevusse ning majandusliku ja kultuurilise ülesehitustöö juhtimisele, täiustada pidevalt selle osavõtu vorme ja tõsta selle efektiivsust, kõrvaldada kohalike nõukogude juhtimisel töötavate ühiskondlike organite tegevusest asjatu dubleerimine ning kujundada välja nende organite ratsionaalne süsteem vastavalt kohalikele tingimustele ja vajadustele.

Selleks:

1) tugevdada kohalike nõukogude alaliste komisjonide suunavat ja koordineerivat osa vastaval alal tegutsevate ühiskondlike organite suhtes, suurendada täitevkomiteede osakondade abi ühiskondlikele organitele nende töö korraldamisel;

2) vaadata üksikute elualade järgi läbi ühiskondlike organite võrk, likvideerida selles liigsed lülid ja liialdused, jaotada ühiskondlike organite vahel ülesanded nii, et nende tegevuses ei tekiks üksteise dubleerimist ega asendamist; hoiduda üksikute töötajate ülekoormamisest erinevate ühiskondlike ülesannetega;

3) panna ühiskondlike organite töö korraldamisel peamõhk nende poolt majandusliku ja kultuurilise ülesehitustöö konkreetsete küsimuste lahendamisele ning hinnata nende tööd mitte niivõrd peetud koosolekute, vastuvõetud otsuste ja läbiviidud kontrollimiste järgi, kuivõrd eelkõige töö tegelike tulemuste järgi;

4) pidevalt üldistada ühiskondlike organite tööd ning levitada nende paremaid kogemusi, igati toetada ühiskondlike aktivistide tegevust, tõsta esile paremaid aktiviste töötajate koosolekutel, ajakirjanduses ja raadiosaadetes, osutada vajalikku tähelepanu ühiskondliku töö eesrindlaste elukondlike ja muude vajaduste rahuldamisele ning rakendada nende suhtes teisi moraalse ja materiaalse ergutamise vahendeid;

5) tagada ühiskondlike kontrollorganite ettepanekute ja märkuste kiire ning tähelepanelik läbivaatamine vastavate ametiisikute poolt ning esiletoodud puuduste kõrvaldamine.

Väljavõte

KÜLADE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VÕISTLUSE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 8. veebruari 1967. a. määrus nr. 50 (ENSV ÜVT 1967, nr. 8, art. 44 — KK 1967, I, akt 24)

1. Kinnitada juurdelisatud «Eesti NSV külade töörahva saadikute nõukogude sotsialistliku võistluse tingimused».

2. Välja anda igal aastal külade töörahva saadikute nõukogude vabariikliku sotsialistliku võistluse võitjaile:

1) esikohale tulnud küla töörahva saadikute nõukogule Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu rändpunalipp koos esimese rahalise preemiaga 1500 rubla suuruses;

2) kolm teist rahalist preemiat à 1000 rubla;

3) kolm kolmandat rahalist preemiat à 750 rubla.

3. Kehtestada külade töörahva saadikute nõukogude vabariikliku sotsialistliku võistluse võitjaile määratud preemiasummade kasutamise ja jaotamise järgmine kord:

1) preemiasummadest kuuluvad premeerimisele vabariiklikus sotsialistlikus võistluses esikohale tulnud küla töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee esimees ja sekretär 1,5 kuupalga suuruses, teise preemia saanud küla töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee esimees ja sekretär 1,25 kuupalga suuruses, kolmanda preemia saanud küla töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee esimees ja sekretär ühe kuupalga suuruses;

2) ülejäänud preemiasumma kasutamise ja jaotamise otsustab küla töörahva saadikute nõukogu, täitevkomitee ettepanekul;

3) preemiasummasid võib kasutada sotsialistliku võistluse tingimuste täitmisel silmapaistnud küla töörahva saadikute nõukogu saadikute ja aktivistide premeerimiseks ning kultuurilis-kasvatuslike ürituste finantseerimiseks.

4. Rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel koos riigiasutuste töötajate ametiühingu rajoonikomiteedega teha külade töörahva saadikute nõukogude sotsialistliku võistluse põhi- ja lisatingimuste täitmisest aastakokkuvõte rajooni ulatuses ning esitada hiljemalt 15. veebruariks materjalid eelmisel aastal põhi- ja lisatingimuste täitmisel parimaid tulemusi saavutanud külade töörahva saadikute nõukogude kohta Eesti NSV Ministrite Nõukogu Asjadevalitsusele ja Riigiasutuste Töötajate Ametiühingu Eesti Vabariiklikule Komiteele.

5. Kehtestada, et Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu rändpunalipu ning rahaliste preemiate määramine külade töörahva saadikute nõukogude vabariikliku sotsialistliku võistluse võitjaile otsustatakse Eesti NSV Ministrite

Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu poolt Eesti NSV Ministrite Nõukogu Asjadevalitsuse ja Riigiasutuste Töötajate Ametiühingu Eesti Vabariikliku Komitee esildisel.

6. Kohustada rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid ja riigiasutuste töötajate ametiühingu rajoonikomiteesid organiseerima sotsialistlikku võistlust ning tegema külade töörahva saadikute nõukogude sotsialistliku võistluse tulemustest kokkuvõtted rajooni ulatuses iga kvartali kohta sotsialistliku võistluse põhitingimuste täitmise järgi.

7. Lubada rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel kulutada rajooni eelarve reservfondist külade töörahva saadikute nõukogude rajoonilise sotsialistliku võistluse organiseerimiseks ja võitjate premeerimiseks kuni 200 rubla kvartalis.

Eesti NSV külade töörahva saadikute nõukogude sotsialistliku võistluse tingimused

Kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 8. veebruari 1967. a. määrusega nr. 50

1. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu rändpunalipp ning rahalised preemiad määratakse külade töörahva saadikute nõukogudele, kes võistlusaasta jooksul on saavutanud kõige paremaid tulemusi sotsialistliku võistluse põhitingimuste täitmises ja täitnud lisatingimused.

2. Vabariikliku sotsialistliku võistluse põhitingimusteks on:

1) külanõukogu territooriumi heakorrastamise koondplaanis ettenähtud ülesannete täitmine;

2) ametkondlike teede remondi ja korrashoiu plaanide ning lumetõrje alal antud ülesannete täitmine;

3) külanõukogu eelarve täitmine tulude ja kulude järgi;

4) põllumajandusmaksu ja riikliku kohustusliku kindlustusmaksu ning kolhooside tulumaksu täielik ning tähtaegne laekumine;

5) elanikkonnalt piima ja liha riikliku kokkuostu plaanide täitmine ning majandite poolt riigile liha, piima ja teravilja müügi plaanide tähtaegne täitmine;

6) kvaliteetne majapidamisraamatute ja sõjaväekohuslaste arvestuse pidamine, notariaaltoimingute teostamine, surma- ja sünnijuhtumite registreerimine ja statistiliste aruannete tähtaegne esitamine;

7) elanikkonna elukondliku teenindamise töökodade ja teenustööde vastuvõtupunktide, kaubanduse ja ühiskondliku toitlustamise

ettevõtete võrgu laiendamine ning teenindamiskultuuri hea tase nendes ettevõtetes;

8) koolide, kooliinternaatide, tervishoiu- ja kultuuriasutuste õigeaegne remontimine ning küttega varustamine;

9) üldise koolikohustuse ellurakendamine;

10) kultuurilis-kasvatuslike ürituste regulaarne läbiviimine kultuuriasutustes;

11) kehakultuuri ja spordi massilisuse arendamine ja spordiürituste organiseerimine;

12) külanõukogu tsiviilkaitseplaanide täitmine;

13) sotsialistlikust seaduslikkusest kinnipidamine ja avaliku korra tagamine.

3. Vabariikliku sotsialistliku võistluse lisatingimusteks on:

1) külanõukogu istungjärkude läbiviimine vastavalt Eesti NSV konstitutsiooni nõuetele ning täitevkomitee istungite regulaarne läbiviimine;

2) külanõukogu alaliste komisjonide plaanipärane ja organiseeriv tegevus;

3) külanõukogu saadikute aruandmine valijaile oma ning nõukogu tööst;

4) külanõukogu täitevkomitee aruandmine oma tööst külanõukogule ja elanikkonnale.

Väljavõte

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU JA KOHALIKE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE VALIMISKOMISJONIDE DOKUMENTIDE JA MATERJALIDE SÄILITAMISE KORRA KOHTA

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 29. septembri 1967. a. otsus

Vastavalt Eesti NSV Ülemnõukogu ja Eesti NSV rajoonide, linnade, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude valimiste määrustikele kehtestada Eesti NSV Ülemnõukogu ja kohalike töörahva saadikute nõukogude valimiskomisjonide dokumentide ja materjalide säilitamise alal järgmine kord.

1. Valimiste jaoskonnakomisjonide hääletamisprotokollid koos neile juurdelisatud valimissedelite, valijate nimekirjade ja teiste valimiste jaoskonnakomisjonide materjalidega hoitakse alal vastavalt «Eesti NSV Ülemnõukogu valimiste määrustiku» paragrahvidele 86 ja 87 ning «Eesti NSV rajoonide, linnade, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude valimiste määrustiku» paragrahvidele 95 ja 96 töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedes kuni saadikute volituste tunnustamiseni vastava nõukogu poolt, mille järel need dokumendid ja materjalid, välja arvatud valimissedelid, antakse säilitamiseks kohalikele riiklikele arhiividele.

2. Valimiste ringkonnakomisjonide hääletamisprotokollid koos neile juurdelisatud valimiste jaoskonnakomisjonide hääletamisprotokollidega, samuti valimiste ringkonnakomisjonide protokollid saadikukandidaatide registreerimise kohta koos neile juurdelisatud protokollidega töötajate või ühiskondlike organisatsioonide koosolekutest, kus saadikukandidaadid üles seati, ning teised valimiste ringkonnakomisjonide materjalid hoitakse Eesti NSV Ülemnõukogu valimiste puhul alal Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumis ning kohalike nõukogude valimiste puhul kohalike nõukogude täitevkomiteedes kuni saadikute volituste tunnustamiseni vastava nõukogu poolt, mille järel need dokumendid ja materjalid antakse säilitamiseks riiklikele arhiividele.

3. Sõjaväeosades ja -koondistes moodustatud valimiste ringkonnakomisjonide hääletamisprotokollid koos neile juurdelisatud jaoskonnakomisjonide hääletamisprotokollidega ja ringkonnakomisjonide protokollid saadikukandidaatide registreerimise kohta neile juurdelisatud protokollidega sõjaväelaste või ühiskondlike organisatsioonide koosolekutest, kus saadikukandidaadid üles seati, ning teised ringkonnakomisjonide materjalid hoitakse alal vastavates poliitorganites kuni saadikute volituste tunnustamiseni vastava nõukogu poolt, mille järel need dokumendid ja materjalid antakse säilitamiseks vastavatele sõjaväearhiividele.

Sõjaväeosades ja -koondistes moodustatud valimiste jaoskonnakomisjonide hääletamisprotokollid koos neile juurdelisatud valimissedelite, valijate nimekirjade ja teiste valimiste jaoskonnakomisjonide materjalidega hoitakse alal vastavates poliitorganites kuni saadikute volituste tunnustamiseni vastava nõukogu poolt, mille järel need dokumendid ja materjalid, välja arvatud valimissedelid, antakse säilitamiseks vastavatele sõjaväearhiividele.

4. Eesti NSV Ülemnõukogu Valimiste Keskkomisjoni dokumendid ja materjalid hoitakse alal Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumis ning valimiste rajooni-, linna-, linnarajooni-, alevi- ja külakomisjonide dokumendid ja materjalid kohalike nõukogude täitevkomiteedes kuni saadikute volituste tunnustamiseni vastava nõukogu poolt, mille järel need dokumendid ja materjalid antakse säilitamiseks riiklikele arhiividele.

5. Pärast saadikute volituste tunnustamist lõigatakse või rebitakse töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedes hoiulolevad valimissedelid väikesteks tükkideks, mis segatakse ära ja pannakse kastidesse või kottidesse, need pitseeritakse ja koostatakse hävitamise kohta akt. Hävitatud valimissedelid antakse sekundaarse tooraine varumise organisatsioonidele tööstuslikuks töötlemiseks. Sõjaväe poliitorganites hoiulolevad valimissedelid hävitatakse põletamise teel, mille kohta koostatakse vastav akt.

6. Valimissedelite hävitamise aktides näidatakse valimisringkondade nimetused ja numbrid, hävitatud valimissedelite arv iga valimisringkonna järgi ja vastavate valimisjaoskondade numbrid.

Aktid antakse hoiule kas rajooni- või linnaarhiivi. Sõjaväeosade ja -koondiste poliitorganite poolt koostatud aktid antakse hoiule vastavatele sõjaväearhiividele.

7. Kasutamata jäänud valimisdokumentide plangid hoitakse alal rajooninõukogu või vabariigilise alluvusega linnanõukogu täitevkomitees kuni vastava nõukogu uue koosseisu valimiseni. Planke võib kasutada ka väljalangenud saadikute asemele uute saadikute valimiste läbiviimiseks.

«ALAEALISTE ASJADE KOMISJONIDE PÕHIMÄÄRUSE» KINNITAMISE KOHTA

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 24. novembri 1967. a. seadlus (ENSV ÜVT 1967, nr. 51, art. 435)

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

1. Kinnitada «Alaealiste asjade komisjonide põhimäärus».

Alaealiste asjade komisjonide põhimäärus

I. Alaealiste asjade komisjonide ülesanded ja nende organiseerimise kord

§ 1. Alaealiste asjade komisjonide peamisteks ülesanneteks on töö organiseerimine alaealiste järelevalvetuse ja õiguserikkumiste ärahoidmise, laste ja noorukite elu korraldamise ja nende õiguste kaitse alal, riigiorganite ja ühiskondlike organisatsioonide tegevuse koordineerimine nimetatud küsimustes, alaealiste õiguserikkumiste läbivaatamine ning alaealiste ülalpidamise ja kasvatustöö tingimuste kontrollimine alaealiste kinnipidamise kohtades ning erikasvatusasutustes.

§ 2. Alaealiste asjade komisjonid moodustatakse rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures.

Kooskõlastatult Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva vabariikliku alaealiste asjade komisjoniga võib alaealiste asjade komisjone moodustada ka rajoonilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures.

Tallinna linnas moodustatakse alaealiste asjade komisjonid Tallinna linna rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede ja Tallinna Linna Töörahva Saadikute Nõukogu Täitevkomitee juures.

§ 3. Rajoonide (linnade) alaealiste asjade komisjonid moodustatakse rajoonide (linnade) töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede poolt ja nende koosseisu kinnitab vastava töörahva saadikute nõukogu oma volituste kehtivuse ajaks.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva vabariikliku alaealiste asjade komisjoni moodustab Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja tema koosseisu kinnitab Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium oma volituste kehtivuse ajaks.

§ 4. Alaealiste asjade komisjonid vastutavad oma tegevuse eest vastavate töörahva saadikute nõukogude ja nende täitevkomiteede, Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu ees ja annavad neile aru. Töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu võivad vastavate alaealiste asjade komisjonide koosseisus teha muudatusi, mis seejärel esitatakse kinnitamiseks töörahva saadikute nõukogule või Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumile.

Oma tööst informeerivad komisjonid süstemaatiliselt ühiskondlikke organisatsioone ja töötajate kollektiive.

§ 5. Alaealiste asjade komisjonid tegutsevad järgmises koosseisus: komisjoni esimees (täitevkomitee esimehe asetäitja või sekretär, Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimehe asetäitja), komisjoni esimehe asetäitja, vastutav sekretär ja 6—12 komisjoni liiget.

Komisjonide liikmete arvu määrab kindlaks, olenevalt töö mahust, see töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee või Eesti NSV Ministrite Nõukogu, kelle juures komisjon moodustatakse.

Komisjonide koosseisu kuuluvad nõukogude saadikud, ametiühingu-, komsomoli- ja muude ühiskondlike organisatsioonide esindajad, samuti haridus-, kutsehariduse, tervishoiu-, sotsiaalkindlustuse ja ühiskondliku korra kaitse organite, kultuuri- ning teiste asutuste töötajad.

Komisjonide jooksva töö tegemiseks ja otsuste täitmise kontrollimiseks seatakse sisse rajoonide (linnade) alaealiste asjade komisjonides vastutava sekretäri ametikoht, vajaduse korral ka lastetöö inspektori ametikoht.

§ 6. Alaealiste asjade komisjonide tegevus toimub nõukogude üldsuse laialdasel osavõtul.

Komisjonide tööle tõmmatakse kaasa ametiühingu vabriku-, tehase- ja kohalike komiteede, komsomolikomiteede, koolide lastevanemate komiteede, lastekodude ja internaatkoolide hooldusnõukogude, vabatahtlike rahvamalevate ja majakomiteede esindajaid, samuti teisi üldsuse esindajaid.

Tööks alaealistega määravad komisjonid kaasatõmmatud aktiivi hulgast ühiskondlikud inspektorid ja ühiskondlikud kasvatajad.

Oma pädevusse kuuluvates küsimustes töötavad alaealiste asjade komisjonid koos töörahva saadikute nõukogude alaliste komisjonidega.

§ 7. Oma pädevusse kuuluvates küsimustes võtavad alaea-

liste asjade komisjonid vastu otsuseid, mis on kohustuslikud riiklikele asutustele, ettevõtetele, ühiskondlikele organisatsioonidele, ametiisikutele ja kodanikele.

Riiklikud asutused, ettevõtted, ühiskondlikud organisatsioonid ja ametiisikud on kohustatud kahe nädala jooksul teatama alaealiste asjade komisjonile komisjoni otsuse täitmiseks tarvituselevõetud abinõudest.

II. Alaealiste järelevalvetuse ja õiguserikkumiste ärahoidmine Alaealiste elu korraldamine

§ 8. Rajoonide (linnade) alaealiste asjade komisjonid töötavad välja ja viivad vastavate riigiorganite ning ühiskondlike organisatsioonide kaudu ellu abinõusid alaealiste järelevalvetuse ja õiguserikkumiste ärahoidmiseks, nende elu korraldamiseks, laste ja noorukite vaba aja kultuurse veetmise organiseerimiseks ning abi andmiseks alaealiste kasvatamisel seadustest ja sotsialistliku ühiselu reeglitest kinnipidamise ning nende austamise vaimus.

§ 9. Rajoonide (linnade) alaealiste asjade komisjonid selgitavad koos haridus-, kutsehariduse, sotsiaalkindlustuse ning miilitsaorganitega ja üldsuse laialdasel osavõtul välja ja võtavad arvele: vanemateta jäänud lapsed ja noorukid; alaealised, kellel on küll vanemad või neid asendavad isikud, kes aga ei ole loonud laste kasvatamiseks vajalikke tingimusi; kooli lõpetanud ja kooli poolelijätnud mittetöötavad noorukid, samuti teised alaealised, kes vajavad riiklikku ja ühiskondlikku abi, ning võtavad tarvitusele abinõusid nende elu korraldamiseks.

Komisjonide otsused, milles on ära näidatud alaealiste elu korraldamise moodused, saadetakse

— haridusosakondadele ja muudele riiklikele ning ühiskondlikele organisatsioonidele laste paigutamiseks üldhariduslikesse koolidesse, internaatkoolidesse, lastekodudesse, vaimselt vähearenenud laste, kurttummade ning pimedate laste koolidesse ja muudesse vastavatesse kasvatusasutustesse või töötajate perekondadesse eestkoste, hoolduse või patronaaži kehtestamiseks või lapsendamiseks;

— sotsiaalkindlustuse organitele vaimselt vähearenenud ja füüsiliste puudustega laste vastavatesse lastekodudesse suunamiseks;

— Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Kutsehariduse Komiteele alaealiste suunamiseks kutsekoolidesse;

— ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste juhatajatele alaealiste töölevõtmiseks.

§ 10. Rajoonide (linnade) alaealiste asjade komisjonid kontrollivad laste ja noorukite ülalpidamis- ja kasvatamistingimusi ravikasvatusasutustes, internaatkoolides, lastekodudes ja kutsekoolides, laste ja noorukite vaba aja kultuurse veetmise organiseeri-

mist elukohtades, vajalikel juhtudel aga ka alaealiste hulgas tehtavat kasvatustööd üldhariduslikes koolides, muudes õppeasutustes ning kultuuriasutustes ja spordiorganisatsioonides.

Üldhariduslikku kooli kaheksat klassi mittelõpetanud alaealise üleviimine või üleminek töölis- või maanoorte kooli on lubatud ainult rajooni (linna) alaealiste asjade komisjoniga kooskõlastatult. Alaealise töölis- või maanoorte kooli üleviimise või ülemineku küsimuse otsustamisel võtab rajooni (linna) alaealiste asjade komisjon tarvitusele abinõud tema tööle paigutamiseks.

Alaealist võib üldhariduslikust koolist või muust õppeasutusest välja heita ainult rajooni (linna) alaealiste asjade komisjoni nõusolekul.

§ 11. Rajoonide (linnade) alaealiste asjade komisjonid kontrollivad alaealistele kindlaksmääratud režiimi ja töötingimuste järgimist ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste administratsiooni poolt, neile vajalike materiaalsete ja elukondlike tingimuste loomist ning tootmisväljaõppe ja kasvatustöö olukorda.

Alla 18 aasta vanuseid isikuid võidakse töölt vallandada administratsiooni algatusel kooskõlas vallandamise üldiste eeskirjadega ja ainult rajooni (linna) alaealiste asjade komisjoni nõusolekul. Alaealise töölt vallandamiseks loa andmise küsimus vaadatakse läbi komisjoni istungil.

Kõikidel juhtudel, kui alaealised esitavad avalduse töölt omal soovil lahkumiseks, on ettevõtte, organisatsiooni või asutuse administratsioon kohustatud kolme päeva jooksul teatama sellest alaealiste asjade komisjonile, selleks, et viimane võiks seadusega kehtestatud tähtaja jooksul selgitada lahkumisavalduse esitamise tegelikud põhjused ja võtta tarvitusele abinõud kas alaealise jätmiseks endisele töökohale või tema töölesuunamiseks teise ettevõttesse, organisatsiooni või asutusse.

§ 12. Rajoonide (linnade) alaealiste asjade komisjonid kontrollivad pidevalt oma rajooni (linna) territooriumil asuvates laste ja noorukite erikasvatusasutustes, alaealiste töökolooniates, miilitsa lastetubades ja laste vastuvõtupunktides tehtavat kasvatustööd, üld- ja kutsehariduse andmist, ülalpidamistingimusi ja töö õiget organiseerimist ning annavad nendele asutustele vajalikku abi.

§ 13. Rajoonide (linnade) alaealiste asjade komisjonid jälgivad koos miilitsa lastetubadega nende alaealiste käitumist, kelle suhtes on kohaldatud kasvatuslikke või administratiivse mõjutamise vahendeid, kellele on mõistetud karistus, mis ei ole seotud vabadusekaotusega, kes on tingimisi süüdi mõistetud või karistuse kandmisest enne tähtaega vabastatud, kes on vabanenud erikasvatusasutustest ja ravikasvatusasutustest või kes on karistuse ära kandnud alaealiste töökoloonias, ning peavad arvestust nende alaealiste kohta.

Vajaduse korral võtavad komisjonid tarvitusele abinõud alaealiste töölepaigutamiseks või õppeasutustesse suunamiseks.

§ 14. Rajoonide (linnade) alaealiste asjade komisjonidel on õigus:

1) kontrollida laste ja noorukite ülalpidamis- ja kasvatamistingimusi internaatkoolides, lastekodudes, kutsekoolides, laste ja noorukite erikasvatusasutustes ning ravikasvatusasutustes, alaealiste töökolooniates, miilitsa lastetubades ja laste vastuvõtupunktides;

2) kontrollida laste ja noorukite hulgas tehtavat kasvatustööd üldhariduslikes koolides ja muudes õppeasutustes, kultuuriasutustes, majavalitsustes, elamu-kommunaalmajanduse kontorites ja ühiselamutes, samuti ettevõtetes, organisatsioonides ja asutustes, kus alaealised töötavad;

3) nõuda ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste administratsioonilt komisjoni tööks vajalike andmete esitamist;

4) kuulata komisjoni istungitel nimetatud ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste administratsiooni seletusi laste ja noorukite ülalpidamise ning kasvatustöö tingimusi puudutavates küsimustes;

5) vastu võtta alaealisi, läbi vaadata nende kaebusi ja avaldusi ning tutvuda nende isiklike toimikutega;

6) kaasa tõmmata üldsust alaealiste ümberkasvatamisest osa võtma ning määrata ühiskondlikke kasvatajaid;

7) teha ettepanekuid riiklikele asutustele, ettevõtetele ja ühiskondlikele organisatsioonidele alaealiste kasvatustööd, tootmisõpetust, tööle paigutamist ja õppima suunamist puudutavates küsimustes;

8) esitada taotlusi armuandmiseks; esitada kohtule taotlusi alaealistele karistuse mittekohaldamiseks, neile kergema karistuse mõistmiseks, tingimisi süüdimõistmiseks, nende karistatuse ennetähtaegseks kustutamiseks, nende enne tähtaega karistusekandmisest vabastamiseks või neile mõistetud karistuse asendamiseks liigilt kergema karistusega «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» §-s 56 ja «Eesti NSV kriminaalprotsessi koodeksi» §-s 334 ettenähtud tingimustel;

9) esitada rajoonide (linnade) töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele läbivaatamiseks küsimusi, mis puudutavad alaealiste kasvatustöö, tootmisõpetuse, töölepaigutamise ja õppima suunamise olukorda, samuti küsimusi, mis on seotud käesoleva paragrahvi alapunktides 1 ja 2 nimetatud ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste tegevusega;

10) teha vastavatele töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele ettepanekuid vajaliku arvu kohtade eraldamiseks käesoleva põhimääruse §-des 9 ja 13 tähendatud alaealiste täielikuks tööga kindlustamiseks kehtiva seadusandlusega kindlaksmääratud broneeringu arvel ja kontrollida seejärel broneeritud kohtade täitmist;

11) tõsta vastavate organite või ühiskondlike organisatsioonide ees üles küsimusi ametiisikutele distsiplinaarkaristuste määramiseks või ühiskondliku mõjutamise vahendite kohaldamiseks, kui ametiisikud ei täida komisjoni otsuseid.

§ 15. Alaealiste asjade komisjon Tallinna Linna Töörahva Saadikute Nõukogu Täitevkomitee juures

— töötab välja ja viib vastavate riigiorganite, ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste kaudu ellu abinõusid alaealiste järelevalvetuse ja õiguserikkumiste ärahoidmiseks, neid nähtusi esilekutsunud põhjuste kõrvaldamiseks, laste ja noorukite elu korraldamiseks ja nende õiguste kaitseks linna ulatuses;

— kontrollib, suunab ja koordineerib Tallinna linna rajoonide alaealiste asjade komisjonide tegevust, annab neile metoodilist abi, üldistab ja levitab nende positiivseid töökogemusi;

— kontrollib Tallinna linna rajoonide alaealiste asjade komisjonide otsuseid alaealiste suunamise kohta erikasvatusasutustesse ja tühistab ebaseaduslikud või põhjendamatud otsused, kui nende peale ei ole edasi kaevatud linnarajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele.

Nende ülesannete täitmisel on Tallinna Linna TSN Täitevkomitee juures asuval alaealiste asjade komisjonil käesoleva põhimääruse §-s 14 ettenähtud õigused.

§ 16. Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuv vabariiklik alaealiste asjade komisjon

— ühendab ja suunab kogu tööd alaealiste järelevalvetuse ja õiguserikkumiste ärahoidmiseks, neid nähtusi esilekutsunud põhjuste kõrvaldamiseks, laste ja noorukite elu korraldamiseks ja nende õiguste kaitsmiseks;

— kontrollib ja koordineerib Tallinna Linna TSN Täitevkomitee juures asuva alaealiste asjade komisjoni ja linnade (rajoonide) töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvate alaealiste asjade komisjonide tegevust, annab neile metoodilist abi ning üldistab ja levitab nende positiivseid töökogemusi.

III. Alaealiste asjade komisjonides arutatavad asjad Mõjutamise vahendid ja nende kohaldamise kord

§ 17. Rajoonide (linnade) alaealiste asjade komisjonid arutavad järgmisi asju:

1) ühiskonnaohtlikke tegusid, mida on toime pannud alaealised kuni neljateistkümne aasta vanuses;

2) alaealiste poolt neljateistkümne kuni kuueteistkümne aasta vanuses toimepandud ühiskonnaohtlikke tegusid, mis ei ole ette nähtud «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» §-s 10 lg. 2;

3) alaealiste poolt neljateistkümne kuni kaheksateistkümne aasta vanuses toimepandud kuritegusid kui alaealiste suhtes keelduti kriminaalasja algatamisest või lõpetati kriminaalasi «Eesti NSV kriminaalprotsessi koodeksi» §-s 8 ettenähtud korras;

4) alaealiste poolt kuni kuueteistkümne aasta vanuses toimepandud pisihuligaansus või kuni kaheksateistkümne aasta vanuses toimepandud pisispekulatsioon ja muud administratiivsed üleastumised, mille eest vastutus on otseselt ette nähtud NSV Liidu ja Eesti NSV kõrgemate riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite aktides, samuti kohalike töörahva saadikute nõukogude otsustes;

5) alaealiste poolt toimepandud muud ühiskonnavastased teod;

6) alaealiste õppimisest või tööst kõrvalehoidumine.

§ 18. Rajoonide (linnade) alaealiste asjade komisjonid võivad käesoleva põhimääruse §-s 17 ettenähtud juhtudel kohaldada alaealiste suhtes järgmisi mõjutamise vahendeid:

1) kohustada vabandama kannatanu ees avalikult või muul viisil;

2) teha hoiatus;

3) teha noomitus või vali noomitus;

4) kohustada alaealist, kes on saanud viieteistkümneaastaseks, hüvitama tekitatud materiaalne kahju, kui alaealine saab iseseisvat töötasu ja kui kahjusumma ei ületa 50 rubla, või kohustada teda oma tööga hüvitama tekitatud materiaalne kahju, kui see ei ületa 50 rubla;

5) määrata alaealisele, kes on saanud kuueteistkümneaastaseks ja kes saab iseseisvat töötasu, rahatrahv NSV Liidu ja Eesti NSV kõrgemate riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite aktides ning kohalike töörahva saadikute nõukogude ja nende täitevkomiteede otsustes ettenähtud juhtudel ja suuruses;

6) anda alaealine vanemate, neid asendavate isikute või ühiskondlike kasvatajate järelevalve alla, samuti töötajate kollektiivi või ühiskondliku organisatsiooni nõusolekul viimaste järelevalve alla;

7) anda alaealine töötajate kollektiivi või ühiskondliku organisatsiooni taotlusel nende käendusele;

8) suunata alaealine ravikasvatusasutusse;

9) paigutada alaealine, kes on saanud üheteistkümneaastaseks, laste ja noorukite erikasvatusasutusse (erikooli, erikutsekooli), kui ta pani toime ühiskonnaohtlikke tegusid või rikkus kuritahtlikult ja süstemaatiliselt ühiskondliku käitumise reegleid (hoidus kõrvale õppimisest, pani toime pisihuligaansusi, pisivargusi, pisispekulatsioone, tarvitas alkoholi või narkootilisi aineid, viibis avalikus kohas joobnud olekus või jooksis ära kodust, internaatkoolist või lastekodust, hulkus ringi, käitus ebamoraalselt, mis põhjustas õppimisest või tööst kõrvalehoidumise jne.). Nimetatud mõjutamise vahendit võib alaealiste asjade komisjon kohaldada ka tingimisi üheaastase katseajaga.

§ 19. Rajoonide (linnade) alaealiste asjade komisjonid võivad kohaldada vanemate või neid asendavate isikute suhtes, kes vääralt suhtuvad lastesse või kuritahtlikult ei täida oma kohustusi laste

kasvatamisel, samuti seoses õiguserikkumisega alaealiste poolt, järgmisi mõjutamise vahendeid:

1) avaldada ühiskondlik laitus;

2) kohustada hüvitama alaealise poolt tekitatud kahju, kui kahjusumma ei ületa 50 rubla;

3) määrata rahatrahvi kuni 30 rubla.

Alaealiste asjade komisjonid võivad vanemate või neid asendavate isikute kohta materjalid üle anda seltsimehelikule kohtule. Komisjonidel on õigus esitada rajooni (linna) rahvakohtule taotlus lastevanematelt vanemlike õiguste äravõtmiseks, kui tehakse kindlaks nende õiguste kuritarvitamine või kuritahtlik kõrvalehoidumine lastekasvatamise kohustustest.

Alaealiste suunamine erikasvatusasutustesse ja ravikasvatusasutustesse võib toimuda alaealiste asjade komisjoni otsusega vanemate või neid asendavate isikute nõusolekuta. Alaealiste suunamisel erikasvatusasutustesse määravad alaealiste asjade komisjonid, arvestades lastevanemate materiaalset olukorda, samaaegselt suunamisega lastevanematelt seaduses ettenähtud korras sissenõutava summa suuruse laste ülalpidamisega seotud kulude täielikuks või osaliseks hüvitamiseks või vabastavad lastevanemad laste ülalpidamise kulude hüvitamisest. Erikasvatusasutustesse ja ravikasvatusasutustesse suunamise asjad vaadatakse läbi prokuröri kohustuslikul osavõtul.

Alaealisi võidakse lastekodusse või internaatkooli suunata vanemate või neid asendavate isikute olemasolu korral viimaste nõusolekuta ainult erandjuhtudel (pikaajaline eemalolek, haigus, süüdimõistmine nende poolt toimepandud kuriteo eest jne.). Ühtlasi võtab komisjon vastu otsuse vanematelt seaduses ettenähtud korras laste ülalpidamisega seotud kulude hüvitamiseks summade sissenõudmise kohta. Erandjuhtudel võidakse alaealiste asjade komisjoni taotlusel lastevanemad kas osaliselt või täielikult vabastada laste ülalpidamise kuludest seaduses ettenähtud korras.

§ 20. Alaealiste asjade komisjonid teevad vastavatele riigiorganitele või ühiskondlikele organisatsioonidele ettepanekuid mõjutamise vahendite kohaldamiseks selliste vanemate või neid asendavate isikute suhtes, kes vääralt suhtuvad laste kasvatamisse, samuti isikute vastutuselevõtmiseks, kes loovad lastele ja noorukitele tingimused õiguserikkumiste toimepanemiseks, kihutavad alaealisi või tõmbavad neid kaasa kuritegude ja muude ühiskonnavastaste tegude toimepanemisele.

§ 21. Käesoleva põhimääruse §-s 18 ettenähtud mõjutamise vahendite kohaldamisel peab rajooni (linna) komisjon arvesse võtma õiguserikkumise iseloomu ja põhjusi, alaealise vanust ja elamistingimusi, tema õiguserikkumisest osavõtu ulatust, samuti käitumist igapäevases elus, koolis ja tööl.

Alaealiste asjade komisjoni otsus hoiatuse, noomituse või valju noomituse tegemise kohta kehtib üks aasta. Mõjutamise vahend

loetakse kustunuks, kui alaealine, kelle suhtes seda kohaldati, ei ole selle tähtaja jooksul toime pannud uut õiguserikkumist. Alaealiste asjade komisjon, kes mõjutamise vahendi kohaldas, võib oma otsusega selle tühistada ka enne aastase tähtaja möödumist, kui alaealine, kelle suhtes mõjutamise vahendit kohaldati, käitub eeskujulikult.

Alaealiste asjade komisjon võib oma otsuse kehtivuse alaealise andmise kohta vanemate, neid asendavate isikute või ühiskondlike kasvatajate järelevalve alla, samuti töötajate kollektiivi või ühiskondliku organisatsiooni järelevalve alla igal ajal lõpetada nende isikute või organisatsioonide taotluse põhjal, kui alaealine eeskujuliku käitumise ning töösse ja õppimisse kohusetruu suhtumisega on tõendanud, et ta on end parandanud.

Kui alaealise suhtes kohaldatud kasvatusliku mõjutamise vahend osutus tagajärjetuks, on komisjonil õigus sellise alaealise suhtes kohaldada käesoleva põhimääruse §-s 18 ettenähtud mõjutamise vahendite hulgast rangemat vahendit.

§ 22. Rajooni (linna) komisjoni otsus alaealise poolt tekitatud kahju hüvitamise kohta alaealise enda, samuti vanemate või neid asendavate isikute poolt põhimääruse §-des 18 ja 19 ettenähtud juhtudel kuulub täitmisele kohtutäituri kaudu.

Kui alaealise poolt on tekitatud materiaalne kahju, mis ületab 50 rubla, lahendab kahju hüvitamise küsimuse kohus asjast huvitatud organisatsioonide või kodanike hagide alusel.

§ 23. Rajooni (linna) alaealiste asjade komisjoni otsus rahatrahvi määramise kohta kuulub täitmisele isiku poolt, kellele trahv määrati, 15 päeva jooksul arvates otsuse kätteandmise päevast.

Alaealiste asjade komisjoni poolt määratud rahatrahv makstakse NSV Liidu Riigipanga osakonda, hoiukassasse või sidejaoskonda ning see laekub eelarvesse kindlaksmääratud korras.

Kui rahatrahvi ei tasuta 15 päeva jooksul, saadetakse komisjoni otsus rahatrahvi määramise kohta trahvitud isiku töökohta trahvisumma vastuvaidlematus korras tema töötasust kinnipidamiseks, töötasu puudumisel aga isiku elukohajärgsele kohtutäiturile sissenõudmise pööramiseks varale.

§ 24. Laste ja noorukite erikasvatusasutustesse paigutatud alaealised viibivad seal kuni nende paranemiseni ja tööalase kvalifikatsiooni omandamiseni. Kasvandiku erikasvatusasutuses viibimise üldine kestus ei tohi ühelgi juhul ületada kolme aastat, kuid kasvandikul võidakse lubada jääda sellesse asutusse pärast määratud tähtaja möödumist, kui see on vajalik õppeaasta lõpetamiseks.

Juhul kui see on vajalik ümberkasvatamiseks ja tööalase kvalifikatsiooni omandamiseks või õppimise lõpetamiseks, võib kasvatusasutuse asukohajärgne rajooni (linna) alaealiste asjade komisjon pikendada täisealiseks saanud kasvandiku viibimist selles asutuses, kuid mitte rohkem kui ühe aasta võrra.

Alaealiste edasise viibimise otstarbekust laste ja noorukite erikasvatusasutustes ja ravikasvatusasutustes arutavad perioodiliselt, kuid mitte harvemini kui kord aastas, nende asutuste asukohajärgsed alaealiste asjade komisjonid omal algatusel, nimetatud asutuste administratsiooni ettepanekul või vanemate või neid asendavate isikute taotlusel.

§ 25. Alaealiste erikasvatusasutustesse ei tohi paigutada kurttummasid, pimedaid, vaimuhaigeid, samuti vaimselt vähearenenud alaealisi.

§ 26. Alaealise viibimine laste ja noorukite erikasvatusasutuses ja ravikasvatusasutuses lõpetatakse nimetatud asutuse asukohajärgse rajooni (linna) alaealiste asjade komisjoni otsusega, millest eelnevalt teatatakse alaealise elukohajärgsele alaealiste asjade komisjonile, kes on kohustatud kaasa aitama alaealiste tööle või õppeasutustesse suunamisele ja neile vajalike elukondlike tingimuste loomisele.

Kui alaealine on suunatud lastekodusse või internaatkooli kasvatuslikel eesmärkidel, siis otsustab tema vabastamise sealt lastekodu või internaatkooli asukohajärgne alaealiste asjade komisjon.

§ 27. Neil juhtudel, kui kasvandikku pärast erikasvatusasutusest või ravikasvatusasutusest, lastekodust või internaatkoolist vabastamist ei ole võimalik saata vanemate või neid asendavate isikute juurde seoses sellega, et viimastelt on seaduses ettenähtud korras ära võetud vanemlikud või eestkosteõigused, samuti juhul, kui kasvandiku tagasipöördumine endisesse elukohta ei ole muudel põhjustel võimalik (vanemate või neid asendavate isikute, vajalike elukondlike, töölepaigutamise või edasise kasvatamise tingimuste puudumine), on selle asutuse asukohajärgne rajooni (linna) alaealiste asjade komisjon koos alaealise nendesse asutustesse suunanud, vanemate või neid asendavate isikute viibimiskohajärgse või alaealise elama asumise koha rajooni (linna) komisjoniga kohustatud tarvitusele võtma abinõud alaealise elukondlike tingimuste korraldamiseks, õppima või tööle suunamiseks, samuti vajaduse korral määrama talle eestkoste või ühiskondliku kasvataja.

Samasugune kohustus lasub alaealiste töökoloonia asukoha järgsel, alaealise endise elukoha järgsel, vanemate või neid asendavate isikute viibimiskohajärgsel või alaealise elama asumise koha rajooni (linna) komisjonil isikute suhtes, kes vabanesid alaealiste töökolooniast seoses kaheksateistkümneaastaseks saamisega.

IV. Asjade ettevalmistamine ja arutamine alaealiste asjade komisjonides

§ 28. Alaealiste asjade komisjonid arutavad asju:

1) mis on neile arutamiseks üle antud «Eesti NSV kriminaalprotsessi koodeksi» §-s 8 ettenähtud korras;

2) töörahva saadikute nõukogude alaliste komisjonide, miilitsaorganite, haridus- ning kutsehariduse organite ettepanekul;

3) vabatahtlike rahvamalevate, ametiühingu- ja komsomoliorganisatsioonide, koolide lastevanemate komiteede ja majakomiteede ning muude ühiskondlike organisatsioonide ettepanekul;

4) kodanike avalduste põhjal;

5) omal algatusel.

Alaealiste asjade komisjonid arutavad asju 15 päeva jooksul arvates nende saabumisest.

§ 29. Materjalid alaealiste õiguserikkumiste kohta, mis kuuluvad arutamisele rajooni (linna) komisjonis, vaadatakse eelnevalt läbi komisjoni esimehe või tema asetäitja poolt, kes otsustavad

1) arutada asja komisjoni istungil;

2) kontrollida täiendavalt asja materjale või uurida saabunud avaldusi ja ettepanekuid;

3) kohaldada alaealiste suhtes paragrahvis 30 ettenähtud tõkkeabinõusid enne asja arutamist komisjoni istungil;

4) saata materjalid vähemtähtsate õiguserikkumiste kohta alaealise töökoha või õppeasutuse ühiskondlikele organisatsioonidele, kui sellega võib saavutada kasvatuslikku mõju õiguserikkuja suhtes.

§ 30. Enne õiguserikkumise arutamist komisjonis võidakse alaealine anda vanemate või neid asendavate isikute järelevalve alla, alaealine aga, keda kasvatatakse lasteasutuses — selle asutuse administratsiooni järelevalve alla.

Kui üheteistkümne- kuni neljateistkümneaastane nooruk on toime pannud raske ühiskonnaohtliku teo ja teda on seoses sellega vaja viivitamata isoleerida, võidakse ta komisjoni esimehe või esimehe asetäitja kirjaliku korralduse alusel paigutada laste vastuvõtupunkti tähtajaga kuni 15 ööpäeva.

Kui tekib kahtlus selle alaealise psüühilises seisundis, kelle asja tuleb arutada, saadetakse ta meditsiinilisele läbivaatusele.

§ 31. Alaealiste asjade komisjon peab asja ettevalmistamisel ja arutamisel täpselt kindlaks tegema alaealise vanuse, tegevusala, elu- ja kasvatustingimused, õiguserikkumise fakti ja andmed, mis tõendavad selle toimepanemist, kas oli täiskasvanud kihutajaid ja teisi õiguserikkumisest osavõtjaid ja kas alaealise suhtes oli varem kohaldatud mõjutamise vahendeid.

Alaealiste asjade komisjon on kohustatud välja selgitama põhjused ja tingimused, mis soodustasid alaealise õiguserikkumist, ning võtma tarvitusele abinõud nende kõrvaldamiseks.

§ 32. Alaealiste asjade komisjon võib välja nõuda vajalikke andmeid ja dokumente, samuti välja kutsuda ametiisikuid ja kodanikke seletuste saamiseks küsimustes, mis on komisjonis arutamisel.

Kui ametiisik või kodanik ilma mõjuva põhjuseta komisjoni kutse peale ei ilmu, võib komisjon asja arutamise edasi lükata ja

võtta nende ilmumiseks tarvitusele abinõusid töökoha või õppeasutuse administratsiooni või ühiskondlike organisatsioonide kaudu. Kui alaealine, kelle asja arutatakse, keeldub ilma mõjuva põhjuseta komisjoni istungile ilmumast, võidakse teda kohale toimetada miilitsaorganite abiga.

§ 33. Tunnistanud asja ettevalmistatuks, tutvustab komisjoni esimees, esimehe asetäitja või liige, kellele see ülesandeks on tehtud, enne asja arutamist alaealist vajalike materjalidega, tema vanemaid või neid asendavaid isikuid, vajaduse korral ka kasvatusasutuste esindajaid aga kõigi materjalidega ja määrab kindlaks asja arutamise aja ja koha ning isikud, keda tuleb kutsuda komisjoni istungile.

Komisjoni istungist teatatakse prokurörile.

§ 34. Alaealiste asjade komisjon on otsustusvõimeline, kui kohal on vähemalt pool tema koosseisust.

Alaealiste asjade komisjoni istungil peab viibima alaealine, kelle asja arutatakse, samuti vanemad või neid asendavad isikud, vajaduse korral ka kasvatusasutuste esindajad. Erandjuhtudel võidakse asja arutada ka vanemate või neid asendavate isikute osavõtuta.

Küsimuste läbivaatamisel, mis on seotud taotluste esitamisega süüdimõistetud alaealise ennetähtaegselt karistuse kandmisest vabastamiseks, mõistetud karistuse asendamiseks liigilt kergemaga või teiste taotlustega süüdimõistetute suhtes, peavad komisjoni istungist osa võtma alaealiste töökoloonia administratsiooni esindaja ja süüdimõistetu ise.

Komisjonil on õigus ajutiselt eemaldada alaealine istungilt, kui selgitatakse asjaolusid, mille arutamine võib talle mõjuda negatiivselt.

§ 35. Alaealiste asjade komisjon vaatab läbi asja kohta kogutud materjalid, kuulab ära alaealise, tema vanemate või neid asendavate isikute seletused, kannatanu ning tunnistaja ütlused ja pärast kõigi asjaolude igakülgset läbikaalumist võtab vastu ühe alljärgnevatest otsustest:

1) kohaldada käesoleva põhimääruse §-des 18 ja 19 ettenähtud mõjutamise vahendeid;

2) asi lõpetada;

3) asja arutamine edasi lükata ja täiendavalt kontrollida;

4) anda asi üle prokuratuuriorganitele.

§ 36. Komisjoni istungil koostatakse protokoll, kus lühidalt märgitakse ära isiku seletused, kelle asja arutatakse, kannatanu ja tunnistajate ütlused, samuti muud asja juurde kuuluvad andmed.

Protokollile kirjutavad alla eesistuja ja sekretär.

Alaealiste asjade komisjon võib korraldada väljasõiduistungeid nende isikute töö- või elukohta, kelle asja arutatakse.

§ 37. Komisjoni otsused võetakse vastu istungil viibivate komisjoniliikmete lihthäälteenamusega.

Komisjoni otsus peab olema koostatud kirjalikus vormis ja motiveeritud. Otsuses mõjutamise vahendite kohaldamise kohta näidatakse ära üleastumise sisu, tõendid, mille alusel otsus tehti ja komisjoni poolt määratud mõjutamise vahend koos selle määramise motiividega.

Komisjoni otsusele kirjutavad alla eesistuja, sekretär ning asja arutamisest osavõtnud komisjoni liikmed. Otsus kuulutatakse eesistuja poolt kohe pärast vastuvõtmist.

Komisjon teatab vastuvõetud otsusest alaealise õiguserikkuja töö-, õppimis- või elukoha, samuti tema vanemate või neid asendavate isikute töö- või elukoha ühiskondlikele organisatsioonidele.

§ 38. Alaealiste poolt toimepandud õiguserikkumiste põhjuste ja neid soodustanud tingimuste selgitamiseks ja kõrvaldamiseks peavad rajoonide (linnade) alaealiste asjade komisjonid nende istungitel arutatud õiguserikkumise asjade arvestust ja üldistavad igas kvartalis rajooni ja linna ulatuses selle arvestuse andmeid. Nimetatud arvestuse andmeid vabariigi ulatuses üldistab üks kord aastas vabariiklik alaealiste asjade komisjon.

§ 39. Alaealiste asjade komisjoni otsuse peale võib edasi kaevata vastava töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele. Täitevkomitee otsus kaebuse suhtes peab olema vastu võetud 7 päeva jooksul ja see on lõplik.

Alaealiste asjade komisjoni otsuse peale rahatrahvi määramise kohta võib edasi kaevata trahvitud isiku elukohajärgsele rajooni (linna) rahvakohtule 10 päeva jooksul arvates otsuse kätteandmise päevast. Kaebuse esitamine kohtule nimetatud tähtaja jooksul peatab trahvi sissenõudmise.

§ 40. Alaealiste asjade komisjonide materiaalne ja tehniline varustamine pannakse vastavalt töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele või Eesti NSV Ministrite Nõukogu Asjadevalitsusele.

«ALAEALISTE ÜHISKONDLIKE KASVATAJATE PÕHIMÄÄRUSE» KINNITAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. juuni 1967. a. määrus nr. 252 (ENSV ÜVT 1967, nr. 26, art. 214 — KK 1967, II, akt 120)

Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

Kinnitada juurdelisatud «Alaealiste ühiskondlike kasvatajate põhimäärus».

Alaealiste ühiskondlike kasvatajate põhimäärus

I. Üldsätted

1. Ühiskondlike kasvatajate institutsioon on asutatud üldsuse osa tõstmiseks alaealiste kasvatamisel, kes on toime pannud õiguserikkumisi.

Ühiskondlike kasvatajate peamiseks ülesandeks on lastevanemate või neid asendavate isikute abistamine alaealiste õiguserikkujate ümberkasvatamisel seaduste ning sotsialistliku ühiselu reeglite austamise ja täitmise vaimus.

2. Ühiskondlikeks kasvatajateks võivad olla kõige aktiivsemad töölised, teenistujad, kolhoosnikud, loomingulise intelligentsi esindajad, sõjaväelased, üliõpilased, pensionärid ja muud kodanikud, kellel on vajalik üldhariduslik ettevalmistus, kes omavad elukogemusi või lastega töötamise kogemusi ja on nõus võtma endale ühiskondliku kasvataja kohustuse.

Ühiskondlikeks kasvatajateks soovitatavaid isikuid esitab töötajate kollektiivi või ühiskondliku organisatsiooni, millesse nad kuuluvad, üldkoosolek või majaelanike koosolek elukoha järgi. Soovitatavate nimekirjad antakse rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee juures asuvale alaealiste asjade komisjonile. Need isikud kuuluvad komisjoni aktiivi koosseisu.

3. Ühiskondlik kasvataja määratakse, kui seda peetakse vajalikuks, sellise alaealise järelevalvetuse ja õiguserikkumiste ärahoidmiseks:

1) kes on toime pannud õiguserikkumise, kuid vanuse või kriminaalkaristuse kohaldamise ebaotstarbekuse tõttu on kriminaalvastutusest vabastatud ja kelle paigutamine erilisse kasvatusasutusse on enneaegne;

2) kes on tingimisi süüdi mõistetud või kellele on mõistetud karistus, mis ei ole seotud vabadusekaotusega;

3) kes on karistuse ära kandnud või karistuse kandmisest enne tähtaega vabastatud;

4) kes on tagasi pöördunud erikoolist, erikutsekoolist, ravikasvatusasutusest, lastekodust või internaatkoolist.

Ühiskondliku kasvataja määramine ei vabasta vanemaid või neid asendavaid isikuid alaealise kasvatamise kohustustest ega vastutusest tema käitumise eest.

4. Alaealise andmist ühiskondliku kasvataja järelevalve alla teostab rajooni (linna) alaealiste asjade komisjon ühiskondliku kasvataja määramise vajalikuks tunnistanud kohtu määruse või otsuse alusel, omal algatusel või riiklike organite, ühiskondlike organisatsioonide ja kodanike algatusel.

Alaealiste asjade komisjon teatab 5 päeva jooksul pärast otsuse vastuvõtmist ühiskondliku kasvataja määramise kohta kohtule,

riiklikele organitele, ühiskondlikele organisatsioonidele ja kodanikele, kelle algatusel asi läbi vaadati, ühiskondliku kasvataja perekonna-, ees- ja isanime, töökoha ning elukoha.

5. Ühiskondliku kasvataja määramisel arvestab komisjon igal üksikul juhul õiguserikkumise iseloomu, alaealise vanust, kalduvusi ja muid asjaolusid, samuti ühiskondliku kasvataja võimalusi ja nõusolekut täita temale selle alaealise suhtes pandavaid kohustusi.

6. Rajooni (linna) alaealiste asjade komisjon annab ühiskondlikule kasvatajale tunnistuse ja meelespea, milles on ära toodud ühiskondliku kasvataja kohustused ja õigused.

7. Ühiskondlikud kasvatajad töötavad tihedas koostöös alaealise vanematega või neid asendavate isikutega, alaealise õppeasutuse, töö- või elukoha ühiskondlike organisatsioonidega, miilitsatöötajatega ja üldsuse esindajatega alaealiste seas tehtava töö alal.

Ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste ametiisikud, samuti ametiühingu-, komsomoli- ja teiste ühiskondlike organisatsioonide juhtijad aitavad igakülgselt kaasa ühiskondlike kasvatajate tööle.

8. Ühiskondlike kasvatajate tööd juhivad ja kontrollivad rajoonide (linnade) alaealiste asjade komisjonid ning juhendavad metoodiliselt rajoonide (linnade) haridusosakonnad, kes organiseerivad ühiskondlike kasvatajate tutvustamist pedagoogika, psühholoogia ja juriidiliste teadmiste alustega.

Ühiskondlik kasvataja annab oma tööst süstemaatiliselt aru alaealiste asjade komisjonile ja teda esitanud kollektiivile või ühiskondlikule organisatsioonile.

9. Ühiskondlikku kasvatajat võib asendada teisega erandjuhtudel, kui rajooni (linna) alaealiste asjade komisjon peab seda vajalikuks.

Kui alaealine vahetab elukohta, siis teatab ühiskondliku kasvataja määranud komisjon vastavale komisjonile alaealise uues elukohas vajadusest määrata teine ühiskondlik kasvataja.

10. Ühiskondlik kasvataja lõpetab oma töö rajooni (linna) alaealiste asjade komisjoni otsusel seoses alaealise käitumise paranemisega või kaheksateistkümneaastaseks saamisega.

II. Ühiskondliku kasvataja kohustused

11. Ühiskondlik kasvataja on kohustatud:

1) abistama vanemaid või neid asendavaid isikuid alaealise kasvatamisel; tegema kõik võimaliku alaealise parandamiseks, temas kahjulike ja ebamoraalsete harjumuste ja arusaamade väljajuurimiseks, tema ettevalmistamiseks teadlikule ühiskondlikult kasulikule tegevusele; kasvatama alaealist meie rahva revolutsiooniliste töö- ja võitlustraditsioonide, vanemate inimeste austamise ja kodumaa-armastuse vaimus; sisendama talle vastutustunnet ühiskonna ja riigi ees;

2) jälgima, et alaealine võtaks korralikult osa õppetööst, kontrollima tema õppeedukust, koduste ülesannete täitmist, käitumist koolis, tööl, perekonnas, tänaval ja avalikes kohtades; tõmbama teda kaasa koolivälistе lasteasutuste ja ringide töösse; võtma tarvitusele abinõud vajalike tingimuste loomiseks, et õigesti organiseerida alaealiste õppetööd, tööd ja puhkeaega;

3) vajaduse korral kaasa aitama alaealise kaasatõmbamisele ühiskondlikult kasulikule tööle, tema paigutamisele õppeasutusse, osavõtule spordi-, tehnika- ning teistest ringidest ja sektsioonidest.

Oma töös peab ühiskondlik kasvataja, arvestades alaealise isiksust, kasutama kõige efektiivsemaid kasvatustöö vorme ja vahendeid, pöördudes vajaduse korral abi saamiseks rajooni (linna) alaealiste asjade komisjoni, ühiskondlike organisatsioonide, miilitsatöötajate, pedagoogide, arstide ja teiste spetsialistide poole.

III. Ühiskondliku kasvataja õigused

12. Ühiskondlikul kasvatajal on õigus:

1) külastada alaealist elukohas, koolis või töökohas, kontrollida tema väljaminekuid, anda vajalikku nõu käitumisreeglite täitmiseks; kui tema nõudmisi ei ole korduvalt täidetud või kui alaealise ümberkasvatamine ei ole andnud positiivseid tulemusi — esitada küsimus arutamiseks alaealiste asjade komisjonile alaealise suhtes teiste mõjutamise vahendite kohaldamiseks;

2) juhtida vanemate või neid asendavate isikute tähelepanu nende poolt vanemlike kohustuste mittenõuetekohasele täitmisele, selgitada neile vastutust alaealise kasvatamise ja käitumise eest; tõstatada alaealiste asjade komisjonis küsimus lastevanemate töökohta teatamisest laste kasvatamise kohustuse ebarahuldava täitmise kohta, vanemate käitumise arutamisest komisjoni istungil ja teiste mõjutamise vahendite kohaldamisest;

3) tõstatada administratsiooni ja ühiskondlike organisatsioonide ees alaealise õppimise, töö- või elukohas küsimus puuduste kõrvaldamisest kasvatustöös ja kõige soodsamate tingimuste loomisest alaealisele õppimiseks ja tööks.

IV. Ühiskondlike kasvatajate ergutusvahendid

13. Ühiskondlikke kasvatajaid, kes aktiivselt ja eeskujulikult täidavad oma kohustusi, ergutavad rajoonide (linnade) töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed, ühiskondlikud organisatsioonid, ettevõtete, asutuste ja teiste organisatsioonide juhtijad:

tänu avaldamisega;
aukirja andmisega;
autahvlile paigutamisega;
rahalise preemia või hinnalise kingitusega.

Kõige silmapaistvamatele ühiskondlikele kasvatajatele võib

nende töökoha ettevõtte, organisatsiooni või asutuse juhtija määrata ergutusvahendina palgalist lisapuhkust kuni kolm tööpäeva aastas.

Väljavõte

SOTSIALISTLIKU SEADUSLIKKUSE JA DEMOKRAATIA TAGAMISE OLUKORRA KOHTA RAPLA RAJOONI KOLHOOSIDES

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 29. märtsi 1968. a. otsus

2. Teha rajoonide ja külade töörahva saadikute nõukogudele ülesandeks arutada perioodiliselt kolhoosides sotsialistlikust seaduslikkusest ja demokraatiast kinnipidamise olukorda nõukogude istungjärkudel ja täitevkomiteede istungitel. Ulatuslikumalt tõmmata nende küsimuste ettevalmistamisele ja arutamisele kaasa saadikuid ja nõukogude alalisi komisjone.

4. ASJAAJAMINE, KODANIKE KAEBUSED JA AVALDUSED

TÖÖ ORGANISEERIMISEST EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGUS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. mai 1955. a. määrus nr. 179 (KK 1955. akt 33)

Töö paremaks organiseerimiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogus ja ministrite, vabariiklike asutuste juhatajate ning rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede esimeeste vastutuse tõstmiseks neile pandud ülesannete täitmisel, Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Mõista hukka väljakujunenud praktika, kus Eesti NSV Ministrite Nõukogus võeti vastu suur hulk otsuseid, kusjuures paljud nendest sisaldasid abinõusid, milliseid peavad ellu viima vahetult ministeeriumid, vabariiklikud asutused ja rajoonide ning linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed, ilma Ministrite Nõukogu erilise otsuseta selle kohta.

Lõpetada niisugune praktika, kus Ministrite Nõukogus võetakse vastu suur hulk otsuseid ja kohustada ministreid, vabariiklike asutuste juhatajaid ja rajoonide ning linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid projektide ettevalmistamisel lähtuma sellest, et Eesti NSV Ministrite Nõukogusse esitatavad projektid peavad olema lühikesed ja sisaldama ainult neid konkreetseid abinõusid, mis nõuavad vabariigi valitsuse otsust.

2. Tunnistada bürokraatlikuks ja tööle kahjulikuks väljakujunenud praktika, kus ministrid ja vabariiklike asutuste juhatajad, rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed, rikkudes riigiaparaadi töö leninlikke põhimõtteid, saadavad Eesti NSV Ministrite Nõukogusse suurel hulgal pabereid igasugustes teisejärgulistes ja pisiküsimustes, hoidudes nende küsimuste iseseisvast lahendamisest neile antud õiguste piirides. See põhjustab Ministrite Nõukogu koormamist pisiasjadega ja tõmbab tema

tähelepanu kõrvale tähtsatest rahvamajanduse, riigivalitsemise ning kultuur-elukondliku ülesehitustöö küsimustest vabariigis.

Nõuda ministreilt, vabariiklike asutuste juhatajailt ja rajoonide ning linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede esimeestelt lõpu tegemist niisugusele väärale ja kahjulikule praktikale ning kohustada neid konkreetselt juhtima töö organiseerimist neile alluvates rahvamajandusharudes; järsult vähendama Eesti NSV Ministrite Nõukogusse suunatavate paberite hulka ja esitama viimasele lahendamiseks ainult need küsimused, mis vajavad vabariigi valitsuse otsust.

3. Pidada vääraks, et ministrid, vabariiklike asutuste juhatajad ja rajoonide ning linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede esimehed üldreeglina ei vaata eelnevalt läbi ega kooskõlasta asjaosaliste ministeeriumide ja asutustega Eesti NSV Ministrite Nõukogusse esitatavaid otsuste projekte, mille tõttu Ministrite Nõukogul tuleb läbi vaadata ja täpsustada hulk lahkarvamusi ja märkusi projektide kohta, mis omakorda põhjustab viivitusi küsimuste lahendamisel.

Pidada samuti ebanormaalseks nähtuseks seda, et Eesti NSV Ministrite Nõukogu aparaat teeb ministeeriumide ja vabariiklike asutuste eest ära suure töö viimaste poolt mitterahuldavalt koostatud otsuste projektide ettevalmistamisel või ümbertegemisel ja nende projektide kooskõlastamisel asjaosaliste organisatsioonidega. Selle tagajärjel Eesti NSV Ministrite Nõukogu aparaat, võttes endale selles suhtes ministeeriumide ja vabariiklike asutuste kohused, ei täida vajalikult talle vabariigi valitsuse poolt esitatavaid nõudeid.

Kohustada ministreid, vabariiklike asutuste juhatajaid ja üldreeglina rajoonide ning linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid, enne kui nad esitavad Eesti NSV Ministrite Nõukogusse ühe või teise projekti või kirjaliku taotluse teiste ministeeriumide, asutuste, ettevõtete ja organisatsioonide huve puudutavais küsimustes, eelnevalt kooskõlastama need viimastega. Lahkarvamuste korral aga üheaegselt oma projekti või taotlusega esitama kirjalikult ministeeriumide, asutuste, ettevõtete ja organisatsioonide seisukohad (märkused) või teatama nende arvamuse.

Esitatavad otsuste projektid peavad olema põhjalikult ette valmistatud ja enne esitamist läbi vaadatud ministeeriumide kolleegiumidel, linnade ja rajoonide täitevkomiteede istungitel.

4. Kohustada Eesti NSV Riiklikku Plaanikomisjoni [1] põhjalikumalt ette valmistama Eesti NSV Ministrite Nõukogusse esitatavaid otsuste projekte, samuti nende kohta antavaid seisukohti, eelnevalt läbi vaatama need projektid koos vastavate ministrite, asu-

[1] Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Plaanikomisjon liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Plaanikomiteeks.

tuste, ettevõtete või organisatsioonide juhatajatega, lahkarvamuste korral nendega aga ette kandma sellest oma kirjas, esitades motiivid, miks Eesti NSV Riiklik Plaanikomisjon [1] lükkas tagasi projekti kohta esitatud vastulaused.

5. Kohustada Eesti NSV Riiklikku Plaanikomisjoni [2], ministeeriume, vabariiklikke asutusi ja rajoonide ning linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid riiklike plaanide projektide koostamisel õigemini ja täpsemalt kindlaks määrama vastavad plaaniülesanded selleks, et parandusi neis tehtaks aasta jooksul ainult erandjuhtudel, seoses asjaoludega, mida ei saanud arvestada plaanide koostamisel.

6. Märkida, et mõned ministeeriumid, vabariiklikud asutused ja rajoonide ning linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed selle asemel, et otsida ettevõtete ja ehituste jooksvate vajaduste rahuldamiseks sisemisi ressursse, paljudel juhtudel, omamata selleks küllaldast alust, nõutavad Eesti NSV Ministrite Nõukogult täiendavaid (üle plaani või plaanis mitte ettenähtud) rahalisi vahendeid, materjale ja seadmeid.

Arvestades, et niisugune ebariiklikul asjasse suhtumisel põhinev väärpraktika on vastuolus sotsialistliku plaanimajanduse organiseerimise põhimõtetega, nõuda ministreilt, vabariiklike asutuste juhatajailt ja rajoonide ning linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedelt niisuguse praktika lõpetamist oma töös ja võtta tarvitusele kõik vajalikud abinõud range kokkuhoiurežiimi kindlustamiseks rahvamajanduses ja sisemiste ressursside mobiliseerimiseks.

7. Pidada ebaõigeks, et üksikud asutused, ettevõtted ja organisatsioonid, vaatamata sellele, et nad alluvad otseselt ministeeriumidele, vabariiklikele asutustele ja organisatsioonidele, rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele, esitavad vahetult Eesti NSV Ministrite Nõukogule läbivaatamiseks küsimusi, mille lahendamine kuulub tähendatud ministeeriumide, vabariiklike asutuste ja rajoonide ning linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede kompetentsi.

8. Märkida, et mõnedes ministeeriumides, vabariiklikes asutustes ja organisatsioonides, rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedes, samuti neile alluvates asutustes, ettevõtetes ja organisatsioonides esineb hoolimatut, pinnapealset bürokraatlikku suhtumist töötajate avaldustesse ja kaebustesse, samuti ettevõtetelt ja organisatsioonidelt sissetulevaisse kirjadesse, mille tagajärjel nende poolt esitatud küsimused on kaua aega lahendamata või ei leia sisulist lahendamist.

Niisugune suhtumine töötajate avaldustesse ja kaebustesse, samuti ettevõtete ja organisatsioonide kirjadesse sunnib viimaseid sageli pöörduma Eesti NSV Ministrite Nõukogu või teiste kõrge-

[2] Vt. viide 1. lk. 100.

malseisvate organite poole. Seepärast nõuda ministeeriumidelt, vabariiklike asutuste juhatajailt ja rajoonide ning linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedelt täiendavate abinõude ellurakendamist, mis kindlustaksid iga avalduse, kaebuse, samuti iga kirja hoolika ja kiire sisulise läbivaatamise.

9. Kinni pidada kehtestatud korrast, mille kohaselt ministeeriumid, vabariiklikud asutused ja rajoonide ning linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed esitavad Eesti NSV Ministrite Nõukogusse küsimused ministri, asutuse juhataja või täitevkomitee esimehe allkirjaga, viimaste äraolekul aga nende esimeste asetäitjate allkirjadega.

Küsimusi, mis esitati Eesti NSV Ministrite Nõukogusse, rikkudes käesolevas määruses tähendatud nõudeid, Eesti NSV Ministrite Nõukogus läbi ei vaadata ja need tagastatakse ministrile, vabariikliku asutuse juhatajale või täitevkomiteele Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimehe või tema asetäitja korraldusel.

10. Juhtida ministrite, vabariiklike asutuste juhatajate ja rajoonide ning linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede tähelepanu ebarahuldavale olukorrale vabariigi valitsuse otsuste täitmise kontrolli alal.

Kohustada ministreid ja vabariiklike asutuste juhatajaid ning rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid kindlustama kontrolli vabariigi valitsuse otsuste täitmise üle, võtma tarvitusele vajalikud abinõud selleks, et need otsused saaks tingimata ellu viidud, võtma vastutusele isikud, kes ajavad nurja nende täitmise ning organiseerima töö selliselt, et rangelt saaks kinni peetud riiklikust distsipliinist ja valitsuse otsused täidetaks täpselt ja vastuvaidlematult.

11. Märkida, et ministeeriumide, vabariiklike asutuste ja rajoonide ning linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juhtimises, samuti neile alluvate asutuste, ettevõtete ja organisatsioonide juhtimises esineb ikka veel formalismi elemente, mis väljendub selles, et kõik korraldused vormistatakse kirjalikult, mis tekitab liigset kirjavahetust ja soodustab kantseleilik-bürokraatlikke töömeetodeid.

Tunnistada samuti vääraks praktika, kus Eesti NSV Ministrite Nõukogu otsuste täitmise kontrollimise tulemusel võetakse vastu üldreeglina uued otsused, mis nõrgendab varem vastuvõetud otsuste jõudu ja tähtsust ning ei tõsta ministrite, vabariiklike asutuste juhatajate, rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede vastutust valitsuse poolt antud ülesannete täpse ja kõrvalekaldumatu täitmise eest.

Täitmise kontrollimise ülesandeks, kus seda ka ei tehtaks, pole mitte uute otsuste produtseerimine, vaid operatiivsete abinõude tarvituselevõtmine varem vastuvõetud otsuste tingimusteta täitmise kindlustamiseks ning sellega riikliku distsipliini tugevdamiseks kõigis aparaadi lülides.

Väljavõte

KOHALIKE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE OTSUSTE TÄITMISEST VILJANDI JA TÕRVA RAJOONIS

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1. novembri 1958. a. otsus (ENSV T 1958, nr. 14, art. 226 — KK 1958, II, akt 126)

3. Kehtestada kord, et vabariigi ministeeriumid ja teised keskasutused annaksid hiljemalt ühe kuu jooksul ja kohaliku alluvusega asutused ja ettevõtted hiljemalt 20 päeva jooksul täitevkomiteedele vastuse kohalike nõukogude poolt tehtud ettepanekute lahendamisest.

Väljavõte

EESTI NSV SEADUSTE, EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU OTSUSTE NING EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUSTE JA OTSUSTE AVALDAMISE JA JÕUSTUMISE KORRAST

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 29. novembri 1958. a. seadlus (ENSV T 1958, nr. 15, art. 246 — KK 1958, II, akt 136)

Eesti NSV Ülemnõukogu ja Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi poolt vastuvõetud aktide avaldamise korra ja jõustumise tähtaegade täpsustamiseks Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

1. Määrata kindlaks, et Eesti NSV Ülemnõukogu poolt vastuvõetud seadused, otsused ja teised aktid ning Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlused ja otsused avaldatakse «Eesti NSV Teatajas»[1] eesti ja vene keeles hiljemalt 7 päeva jooksul pärast nende aktide vastuvõtmist.

2. Eesti NSV Ülemnõukogu, aga samuti ka Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidumi aktid, mis omavad üldist tähtsust, avaldatakse ajalehtedes «Rahva Hääl» ja «Sovetskaja Estonia».

Vajalikel juhtudel võidakse selliseid akte avaldada ka raadio kaudu või edasi anda telegraafi teel.

3. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlused ja otsused, mis ei oma üldist tähtsust ega normatiivset iseloomu, saadetakse

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu ja Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aktid avaldati alates 1. aprillist 1960. a. «Eesti NSV Ülemnõukogu Teatajas» — vt. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1. aprilli 1960. a. otsust (ENSV ÜT 1960, nr. 1, art. 1). Alates 1. jaanuarist 1966. a. ilmuvad need «Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu ja Valitsuse Teatajas».

vastavatele asutustele ja organisatsioonidele, kes teevad need aktid teatavaks neile isikuile, kelle suhtes neid akte rakendatakse.

Vastavalt Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi otsusele võidakse selliseid akte mitte avaldada.

4. Eesti NSV Ülemnõukogu poolt vastuvõetud seadused, otsused ja teised aktid ning Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlused ja otsused, mis omavad üldnormatiivset iseloomu, jõustuvad kogu Eesti NSV territooriumil üheaegselt 10 päeva möödudes pärast nende avaldamist ajalehtedes «Rahva Hääl» ja «Sovetskaja Estonia» või «Eesti NSV Teatajas», [2], kui neis aktides enestes pole ära määratud mõni teine jõustumise tähtaeg.

Need aktid, mis vastavalt käesoleva seadluse p. 2 enne «Eesti NSV Teatajas» avaldamist avaldati ajalehtedes «Rahva Hääl» ja «Sovetskaja Estonia», jõustuvad 10 päeva möödumisel nende avaldamisest nimetatud ajalehtedes.

Kõik teised aktid, mis ei oma üldnormatiivset iseloomu, jõustuvad nende vastuvõtmise momendil, kui neis aktides enestes pole ära määratud mõni teine jõustumise tähtaeg.

5. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlused ja otsused, mis ei ole avaldatud vastavalt käesoleva seadluse punktile 3, jõustuvad momendil, mil nad saabuvad vastavale asutusele või organisatsioonile, kui neis aktides enestes pole ära määratud mõni muu jõustumise tähtaeg.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUSTE JA KORRALDUSTE AVALDAMISE JA JÕUSTUMISE KORRAST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. aprilli 1959. a. määrus nr. 126
(ENSV T 1959, nr. 21, art. 111 — KK 1959, I, akt 60)

1. Kehtestada, et Eesti NSV Ministrite Nõukogu üldise tähtsusega või normatiivse iseloomuga määrused avaldatakse «Eesti NSV Teatajas», [1] mida annab välja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Asjadevalitsus.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrused, mis oma tähtsuse või neis ettenähtud kiireiseloomuliste abinõude tõttu kuuluvad viivita-

---

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu ja Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aktid avaldati alates 1. aprillist 1960. a. «Eesti NSV Ülemnõukogu Teatajas» — vt. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1. aprilli 1960. a. otsust (ENSV ÜT 1960, nr. 1, art. 1). Alates 1. jaanuarist 1966. a. ilmuvad need «Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu ja Valitsuse Teatajas».

[1] Eesti NSV valitsuse aktid avaldati alates 1. aprillist 1960. a. «Eesti NSV Ministrite Nõukogu Määruste ja Korralduste Kogus» — vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. aprilli 1960. a. määrust nr. 131 (ENSV MKK 1960, nr. 1, art. 5). Alates 1. jaanuarist 1966. a. ilmuvad need «Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu ja Valitsuse Teatajas».

matule ulatuslikule avaldamisele, avaldatakse ajalehtedes ning vajalikel juhtudel ka raadios või antakse üle telegraafi teel.

2. Kehtestada, et Eesti NSV Ministrite Nõukogu normatiivse iseloomuga määrustes tuleb ära näidata nende jõustumise tähtaeg.

Neil juhtudel, kui Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrustes pole mainitud jõustumise tähtaega, jõustuvad nad alates vastuvõtmise momendist.

3. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldused jõustuvad alates nende vastuvõtmise momendist ning neid võib vajaduse korral avaldada «Eesti NSV Teatajas». [2]

4. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrusi ja korraldusi, mis pole avaldatud «Eesti NSV Teatajas» [2] või ajalehtedes, võib teistes trükiväljaannetes avaldada vastavate organisatsioonide esildusel üksnes Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja loal.

5. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määruste ja korralduste originaalidele, mis kuuluvad avaldamisele vastavalt käesoleva määruse punktidele 1 ja 3, tehakse järgnevad pealdised:

«Kuulub avaldamisele «Eesti NSV Teatajas»»; [2]

«Kuulub avaldamisele «Eesti NSV Teatajas» [2] ja ajalehtedes»;

«Kuulub avaldamisele «Eesti NSV Teatajas», [2] ajalehtedes ning raadios».

6. Ministeeriumidele, keskasutustele, linnade ja rajoonide täitevkomiteedele ning teistele organisatsioonidele Eesti NSV Ministrite Nõukogu määruste ja korralduste laialisaatmise korra määrab kindlaks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Asjadevalitsus.

Väljavõte

KODANIKELE KIRJALIKE TÕENDITE VÄLJAANDMISE KORRASTAMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. oktoobri 1959. a. määrus nr. 393 (ENSV T 1959, nr. 53, art. 290 — KK 1959, III, akt 196)

... Korra loomiseks kodanikele kirjalike tõendite väljaandmisel Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b :

1. Keelata Rahvamajanduse Nõukogul, ministeeriumidel, keskasutustel, asutuste, ettevõtete ja organisatsioonide juhatajatel nõuda kodanikelt selliste kirjalike tõendite esitamist, mis ei ole ette nähtud seadusandlikes aktides ja valitsuse otsustes.

2. Teha linnade ja rajoonide täitevkomiteedele ülesandeks vaadata läbi küsimus täitevkomiteede poolt töötajatele mitmesuguste tõendite väljaandmise kohta, luua vajalik kord sellel alal, et edaspidi vältida kodanikelt tõendite nõudmist, mille esitamist pole ette nähtud seadusandlikes aktides ja valitsuse otsustes.

[2] Vt. viide 1. lk. 104.

Väljavõte

ABINÕUDEST ASJAAJAMISE PARENDAMISE KOHTA EESTI NSV-s

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. mai 1963. a. määrus nr. 275 (ENSV MKK 1963, nr. 21, art. 84 — KK 1963, I, akt 83)

1. Kinnitada juuresolev «Eesti NSV asutuste, organisatsioonide ja ettevõtete asjaajamise korraldamise näidisjuhend».

2. Teha ülesandeks Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule, ministeeriumidele, keskasutustele ja vabariigilise alluvusega linnade ning rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele:

1) käesoleva määrusega kinnitatud asjaajamise juhendi alusel töötada välja ministeeriumi, keskasutuse ja nendele alluvate asutuste, organisatsioonide ja ettevõtete asjaajamise juhend ja kehtestada see hiljemalt 1. jaanuarist 1964;

2) võtta tarvitusele konkreetsed abinõud kontrolli tõhustamiseks dokumentide ringluse kiirendamise ja täitmise käigu üle;

3) näha ette abinõud ametkondade asjaajamise paremaks mehhaniseerimiseks, töötootlikkuse suurendamiseks ja asjaajamise parendamiseks ning lihtsustamiseks, pidades rangelt kinni käesoleva määrusega kinnitatud näidisjuhendist;

4) pöörata erilist tähelepanu asjaajamisega tegelevate töötajate kvalifikatsiooni tõstmisele, korraldada nendele süstemaatiliselt seminare ja nõupidamisi paremate asjaajamisalaste kogemuste edasiandmiseks ja kasutamiseks.

3. Teha Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitsejale ülesandeks töötada välja ja kinnitada 1. augustiks 1963 käesoleva määrusega kinnitatud asjaajamise juhendi alusel asjaajamise tüüpjuhend rajoonilise alluvusega linnade, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede jaoks. [1]

4. Teha ülesandeks Eesti NSV Haridusministeeriumile organiseerida alates 1963/64. õppeaastast kahes Tallinna üldhariduslikus tootmisõpetusega töökeskkoolis (nendest üks vene õppekeelega) tootmisõpetuse erialane asjaajamine. Nimetatud eriala programmis näha ette masinakirja, stenograafia, dokumentidega töötamise ja asjaajamisel kasutatavate lihtsamate mehhanismide käsitsemise õpetamine.

5. Panna käesoleva määrusega ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. augusti 1958. a. määrusega nr. 320 «Kohalike kaebuste ja avalduste läbivaatamise töö parandamisest» [2] (ENSV T 1958, nr. 12,

[1] Asjaajamise tüüpjuhend rajoonilise alluvusega linnade, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede jaoks on kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja poolt 26. augustil 1963.

[2] Käesoleval ajal kehtib Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. juuli 1968. a. määrus nr. 250 «Kodanike ettepanekute, avalduste ja kaebuste läbivaatamise korra kohta» (ENSV ÜVT 1968, nr. 35, art. 249).

art. 184) kinnitatud asjaajamisraamatute ja plankide tsentraliseeritud trükkimine ja nendega ministeeriumide, keskasutuste ja vabariigilise alluvusega linnade ning rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede varustamine NSV Liidu Statistika Keskvalitsuse Riikliku Statistikakirjastuse Eesti osakonnale.

Eesti NSV asutuste, organisatsioonide ja ettevõtete asjaajamise korraldamise näidisjuhend

Kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. mai 1963. a. määrusega nr. 275 (ENSV MKK 1963, nr. 21, art. 84)

I. Üldeeskirjad

1. Asutuste, organisatsioonide ja ettevõtete tööülesannete täitmisel on tähtis koht laitmatult funktsioneerival asjaajamisaparaadil, mis peab minimaalse tööjõukulu juures tagama küsimuste lahendamiseks vajaliku kirjavahetuse kiire ringluse, võimaldama pidevat kontrolli selle täitmise üle ja olema vaba bürokraatlikkusest.

2. Käesolevas juhendis fikseeritakse Eesti NSV asutuste, organisatsioonide ja ettevõtete asjaajamise korralduse põhinõuded.

Märkus. Salajase asjaajamise korda reglementeerivad erieeskirjad.

3. Asjaajamise õige organiseerimise, dokumentide tähtajalise täitmise ja säilitamise eest vastutavad asutuste, organisatsioonide ja ettevõtete juhatajad.

Asutuse, organisatsiooni ja ettevõtte[1] asjaajamist korraldavaks struktuuriliseks alljaotuseks on asjadevalitsus, sekretariaat, kantselei, üldosakond või administratiiv- ja majandusosakond. Teistes struktuurilistes alljaotustes, samuti väikestes asutustes teostavad asjaajamist sekretärid või asjaajajad.[2]

Märkus. Struktuurilises alljaotuses, kus ei ole koosseisulist asjaajamisala töötajat, pannakse vastavad ülesanded ühele alljaotuse töötajaist.

4. Olenevalt asutuse struktuurist ja dokumentatsiooni mahust võib asjaajamine olla kas tsentraliseeritud või diferentseeritud.

Tsentraliseeritud asjaajamine, mille puhul kõik peamised ope-

---

[1] Edaspidi kasutatakse sõnade «asutus, organisatsioon ja ettevõte» asemel sõna «asutus».

[2] Edaspidi kasutatakse sõnade «asjadevalitsus, sekretariaat, kantselei, üldosakond, administratiiv- ja majandusosakond, sekretär, asjaajaja» asemel sõna «kantselei».

ratsioonid sooritatakse ühes kohas (kantseleis), on rakendatav üksnes struktuuriliste alljaotusteta või lihtsa struktuuriga asutustes, kus dokumentatsiooni on vähe.

Ministeeriumides ja teistes keerukama struktuuriga asutustes reeglina rakendatava diferentseeritud asjaajamisviisi korral toimub kirjade vastuvõtmine ning väljasaatmine tsentraliseeritult (kantselei kaudu), kuna ülejäänud operatsioonid (dokumentide registreerimine, koostamine, täitmise kontroll, toimikute pidamine jne.) sooritatakse osalt kantseleis, osalt struktuurilises alljaotuses; vastav kord määratakse kindlaks asutuse asjaajamise juhendis.

5. Kantselei ülesannete hulka kuuluvad:

1) sissetulnud kirjade vastuvõtmine, arvelevõtmine, jaotamine ja edasitoimetamine kuuluvuse järgi;

2) järelevalve dokumentide vormistamise ja sissetulnud dokumentide õigeaegse täitmise üle;

3) väljamineva kirjavahetuse registreerimine ja väljasaatmine;

4) pitsatite, templite ja plankide hoidmise ning kasutamise kontrollimine;

5) kantselei asjaajamises sisseseatud toimikute ja teiste ühikute pidamine, nende säilitamine, teaduslik-tehniline korraldamine ja üleandmine arhiivi;

6) asutuse teiste struktuuriliste alljaotuste ja allasutuste kontrollimine ning juhendamine kõikides asjaajamisega seotud küsimustes.

6. Asjaajamisega tegelevaid töötajaid tuleb tööle asumisel tutvustada asutuse struktuuriga, instrueerida neid töö korralduses ja asjaajamises.

7. Arhiiviorganite poolt asjaajamise dokumentaalosa korraldamiseks väljaantud juhendite täitmine on asutustele kohustuslik.

8. Rahvasaadikutelt saabuvate kirjade arvelevõtmise ja täitmise kontrolli organiseerimise ning kodanike kaebuste ja avalduste läbivaatamise kord, mis on kindlaks määratud vastavate eriotsustega (ENSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. novembri 1961. a. otsus «ENSV Ülemnõukogu saadikute kirjade, alaliste komisjonide ettepanekute ning Ülemnõukogu istungjärkudel tehtud kriitiliste märkuste ja ettepanekute registreerimise, arvestamise ja täitmise kontrolli organiseerimise kohta» ja ENSV Ministrite Nõukogu 27. augusti 1958. a. määrus nr. 320 «Kodanike kaebuste ja avalduste läbivaatamise töö parandamisest»), käesoleva juhendi kehtestamisega ei muutu.

II. Saabuva kirjavahetuse vastuvõtmine, registreerimine ja läbivaatamine

9. Kogu asutusele sissetuleva posti võtab kantseleis vastu selleks määratud töötaja.

Ümbrikke tuleb enne avamist kontrollida. Saadetisi, millel on

märge «isiklik», ei avata. Postiasutuse poolt valesti kohaletoimetatud saadetised edastatakse kuuluvuse järgi.

10. Kui ümbriku avamisel ei ole seal kõiki loetletud dokumente või dokumendi juures puuduvad sellel märgitud lisad või ümbrikul märgitud dokumendi number ei ühti ümbrikus oleva kirja numbriga, informeeritakse sellest kirja saatjat.

11. Ümbrikus leiduvad dokumendid, mis ei ole adresseeritud antud asutusele või mille täitmine ei kuulu asutuse kompetentsi, edastatakse kuuluvuse järgi ning teatatakse sellest kirja saatjale.

12. Puudulikult vormistatud (allakirjutamata, tõestamata jne.), rikutud või mitteloetava tekstiga dokumente täitmisele ei anta, vaid tagastatakse saatjale.

13. Ümbrikke alles ei hoita, välja arvatud alljärgnevad juhud, mil ümbikud säilitatakse ja lisatakse dokumentide juurde:

1) kui postitemplit on vaja dokumendi väljasaatmise või saabumise kuupäeva tõestamiseks;

2) kui saatja aadress on märgitud ainult ümbrikule;

3) erandjuhud, mis on kindlaks määratud erieeskirjadega.

14. Sissetulnud dokumentatsiooni registreerimine toimub järgmiselt:

tsentraliseeritud asjaajamise puhul registreeritakse kõik sissetulnud dokumendid asutuse kantseleis;

diferentseeritud asjaajamise puhul registreeritakse saabunud post kas kantseleis või alljärgnevalt:

1) asutuse nimele (resp. tema juhtkonnale) adresseeritud kirjad ning kõik kõrgemalseisvatelt organitelt saabunud dokumendid registreeritakse kantseleis;

2) struktuurilistele alljaotustele adresseeritud kirjad registreeritakse vastavates struktuurilistes alljaotustes.

Sissetulnud dokumentide registreerimine peab olema ühekordne.

Märkus. Alapunktis 1 mainitud dokumendid, mis ei saabunud struktuurilisse alljaotusse kantselei kaudu, antakse registreerimiseks viivitamata edasi kantseleisse.

15. Sissetulnud dokumendid, mis ei nõua täitmist või lahendamist (vastust) ega mõjuta lahendamisel olevate küsimuste otsustamist (allasutustelt saabuvad perioodilised statistilised aruanded, informatsioonilise iseloomuga materjalid jm.) registreerimisele ei kuulu. Registreerimist mittevajavate dokumentide liigid määratakse kindlaks asutuse asjaajamise juhendiga.

16. Iga sissetulnud dokument märgistatakse kantseleis templijäljendiga (vorm nr. 1) [3], millele märgitakse saabumise kuupäev ja registreerimisnumber.

Dokumentidele, mida ei registreerita, märgitakse saabumise kuupäev ilma numbrita.

17. Sissetulnud kirjad registreeritakse kaartidele (vorm nr. 2) [3].

---

[3] Lisasid ei tooda.

Kõrgemalseisvatelt organitelt saadud kirjade kiiremaks kätteleidmiseks on soovitav nende registreerimiseks kasutada eraldusvärvidega kaarte (värviline triip kaardi ülaäärel). Asutustes, kus kirjavahetuse maht on väiksem, võib selle registreerimiseks kasutada raamatut (vorm nr. 3) [4] või lauajuhendit (vorm nr. 4) [4, 5].

Registreerimiskaartide või lauajuhendi kasutamise korral asutusele vastusena saabuvatele kirjadele iseseisvat registreerimisnumbrit ei panda ning registreerimiskaarti (lauajuhendi sissekannet) ei täideta. Neile pannakse menetluse aluseks oleva (initsiatiiv-) kirja registreerimisnumber, kaardi (lauajuhendi sissekande) lahtrisse «kirjade täitmise käik» aga tehakse märge vastuse saabumise kohta.

18. Kartoteek-registratuuri puhul täidetakse lahendamist vajavate kirjade registreerimiskaardid järgnevalt:

struktuuriliste alljaotusteta või lihtsa struktuuriga asutustes kahes eksemplaris. Kaardi esimene eksemplar paigutatakse põhikartoteeki ja teine eksemplar kontrollkartoteeki;

ministeeriumides ja teistes keerukama struktuuriga asutustes koostatakse tsentraliseeritud asjaajamise korral kaardid kolmes eksemplaris. Kaardi esimene eksemplar paigutatakse põhikartoteeki, teine eksemplar kontrollkartoteeki, kolmas antakse koos dokumendiga struktuurilisele alljaotusele, kus see paigutatakse vastavasse teatmekartoteeki. Diferentseeritud asjaajamise puhul täidetakse asutuse struktuurilistele alljaotustele adresseeritud kirjade kohta, mida kantseleis ei registreerita, registreerimiskaart ühes eksemplaris (paigutatakse struktuurilise alljaotuse põhikartoteeki).

Märkus. Täidetavate kaartide eksemplaride arv oleneb asjaajamises rakendatava arvestus-teatmematerjali iseloomust ja kirjade täitmise kontrolli meetodist.

19. Sissetulnud kõrgemate riigivõimu- ja -valitsemisorganite seadused, seadlused, otsused, määrused, korraldused ja käskkirjad registreeritakse kirjavahetusest lahus eri liikide järgi vastavas kartoteegis (vorm nr. 5) [4] või raamatus (vorm nr. 6) [4].

Märkus. Dokumentide registreerimisel kaartidele täidetakse kaardid kahes eksemplaris. Kaartide esimesed eksemplarid paigutatakse kartoteeki, teised eksemplarid kinnitatakse dokumentide külge.

20. Sissekanded registreerimiskaartidele ning raamatutesse tehakse tindiga (registreerimiskaardid on soovitav täita masinakirjas).

21. Saabunud dokumentatsioon antakse asutuse (struktuurilisele alljaotusele adresseeritud kirjad aga viimase) juhtkonnale läbivaatamiseks tingimata samal päeval, kiireloomulised dokumendid ning telegrammid aga viivitamata.

---

[4] Lisasid ei tooda.

[5] Muid dokumentide registreerimise viise ja vorme võib asutuse asjaajamises kasutada ainult arhiiviorganite loal.

Sissetulnud dokument, mille tekstis viidatakse teistele dokumentidele, esitatakse juhtkonnale läbivaatamiseks koos nimetatud materjalidega.

Saabunud post tuleb asutuse (resp. struktuurilise alljaotuse) juhtkonnal läbi vaadata võimalikult samal päeval.

22. Asutuse juhtivate töötajate korraldused alluvatele ametiisikutele sissetulnud dokumendi täitmiseks (resp. küsimuse lahendamiseks) vormistatakse kirjalikult — resolutsiooni näol — vastava dokumendi esiküljel tekstist vabal kohal.

23. Saanud dokumendi täitmise suhtes tehtud korralduse, kannab kantselei (resp. struktuurilises alljaotuses asjaajamise eest vastutav isik) resolutsiooni dokumendi registreerimise kaardile (raamatusse) ning seejärel annab dokumendi allkirja vastu täitmiseks kuuluvuse järgi.

Täitmisele kuuluvad kõrgemalseisvate organite aktid (vt. punkt 19), samuti kirjad, mille täitmine vajab erilist kontrollimist, märgistatakse enne täitjale suunamist templijäljendiga «Kontroll», kuhu kantakse ka täitmise tähtaeg (vorm nr. 7)[6], ja võetakse arvele kontrollkaardil (vorm nr. 8)[6].

Dokumendi täitmise kontrolli alla võtmise kohta tehakse registreerimiskaardile või raamatusse vastav märge.

Kõik andmed dokumentide edaspidise liikumise kohta kantakse nende registreerimis- ja kontrollkaartidele (resp. raamatusse).

24. Ametiisikud, kellele juhendi 19. punktis loetletud dokumendid suunatakse tutvumiseks või täitmiseks, annavad nendele või registreerimiskaardile oma allkirja dokumendiga tutvumise (resp. korralduse saamise) kohta. Vastavate dokumentide üleandmine ühest struktuurilisest alljaotusest teise toimub kantselei vahendusel.

25. Sissetulnud dokumendid täidetakse kas nendes või juhtkonna resolutsioonides märgitud tähtajaks. Kui resolutsioonis on vastav tähtaeg antud päevades, hakatakse dokumendi täitmise aega arvestama selle täitjale saabumise päevast. Dokumendid, mille täitmise tähtaega ei ole määratud — juhul kui see ei ole reguleeritud erieeskirjadega — kuuluvad täitmisele 10 päeva jooksul, arvates vastava dokumendi saabumisest. Kiireloomulised dokumendid tuleb täita viivitamatult.

Nõuab aga asja selgitamine või küsimuse lahendamine ettenähtust rohkem aega, on dokumendi saaja kohustatud sellest saatjale teatama, ära tähendades, millal täitmine toimub.

Märkus. Asutusele kooskõlastamiseks (viseerimiseks) saadetud Eesti NSV Ministrite Nõukogu määruste ja korralduste projektid tuleb asjaomastele asutustele tagastada viie päeva jooksul. Projektis esitatud seisukohtadega mittenõustumisel on asutus kohustatud tagastatavatele dokumentidele lisama vastava motivee-

[6] Lisasid ei tooda.

ritud põhjenduse ühes konkreetse ettepanekuga tõstatatud küsimuse lahendamise kohta. Kui viseerija ei saa antud tähtajaks esitada oma seisukohta, peab ta taotlema projekti esitajalt tähtaja pikendamist.

Kooskõlastamiseks esitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu määruse või korralduse projekti kohta seisukoha või selle tähtaja pikendamise taotluse mitteesitamisel käesoleva märkuse esimeses lõigus nimetatud tähtaja jooksul, loetakse küsimus kooskõlastatuks (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. veebruari 1968. a. määruse nr. 60 — ENSV ÜVT 1968, nr. 10, art. 79 — redaktsioonis).

26. Dokumentide (resp. nendes sisalduvate ülesannete) täitmine peab toimuma õigel ajal ning olema ammendav. Sissetulnud dokument loetakse täidetuks pärast küsimuse kohta lõpliku vastuse andmist. Küsimused, mis ei nõua kirjalikku vastust, lahendatakse operatiivselt (telefoni teel jne.).

Pärast dokumendi täitmist teeb täitja sellele ning registreerimiskaardile (resp. raamatusse) vastava märkuse, ära näidates, millal ja kuidas küsimus lahendati (kirjaliku vastuse, ettekande jne. puhul märgitakse sellele number ja kuupäev), ning tõestab seda oma allkirjaga.

27. Käesoleva juhendi 19. punktis loetletud dokumendid tagastatakse pärast täitmist kantseleile.

III. Ametialaste dokumentide koostamine, vormistamine ja paljundamine

28. Ametialased dokumendid vormistatakse (trükitakse) vastavatel plankidel (vormid nr. 9—14) [7]. Mitme asutuse nimel vormistatavad dokumendid trükitakse harilikule paberile.

29. Määruste, korralduste, protokollide, otsuste, käskkirjade, plaanide, aruannete jt. teadusliku ja ajaloolise väärtusega dokumentide originaaleksemplarid, samuti nende alaliselt säilitamisele kuuluvad ärakirjad peavad olema trükitud kõrgekvaliteedilisele paberile.

Märkus. Määrused, korraldused, protokollid, otsused ja käskkirjad kuuluvad säilitamisele alaliselt kahes eksemplaris (originaal ja üks ärakiri).

30. Asutuses koostatavate määruste, korralduste, otsuste, käskkirjade ja juhendite projektid viseeritakse koostaja, asjaomaste struktuuriliste alljaotuste juhatajate ja juriskonsuldi poolt. Projektile lisatakse asutuste nimekiri, kellele vastav dokument tuleb saata. Projektid esitatakse kollegiaalsele organile läbivaatamiseks või asutuse juhatajale allakirjutamiseks.

Väljasaadetavaid dokumentide projekte ei ole lubatud vormistada asutuse ametlikele plankidele.

---

[7] Lisasid ei tooda.

31. Määruste, korralduste, otsuste, protokollide, juhendite ja käskkirjade juurde kuuluvate lisade ülemisele parempoolsele nurgale märgitakse «Lisa nr. . . . . (asutuse nimetus) « » . . . . . 19 . . . a. (dokumendi nimetus) nr. . . . juurde».

Mõningad dokumendid, nagu juhendid, põhimäärused, tööplaanid, tegevusaruanded jt., varustatakse kehtestamisel märkusega «Kinnitatud», dokumendi nimetus, kuupäev ja nr. (millega kinnitati) või «Kinnitan» « » . . . . . 19 . . . a. isiku allkiri ja ametinimetus.

32. Allakirjutatud määrused, korraldused, protokollid, otsused, käskkirjad ja juhendid antakse kantseleisse registreerimiseks ja asjaomastele asutustele väljasaatmiseks.

33. Iga eelmises sättes loetletud dokumendi liik registreeritakse eraldi raamatusse (vorm nr. 15)[8]. Juhul kui üheliigilisi dokumente koguneb aasta vältel suhteliselt vähe, võib ühte raamatusse registreerida mitut liiki dokumente, reserveerides eelnevalt igale liigile teatava arvu lehti.

Asutuse juhataja käskkirjad ja korraldused asutuse põhitegevuse kohta nummerdatakse ja registreeritakse lahus isikulist koosseisu käsitlevatest käskkirjadest ja korraldustest. Viimaste registreerimisnumbritele lisatakse litera «-k».

34. Asutuse kollegiaalse organi (kolleegium, presiidium, juhatus, büroo, komitee) koosoleku või istungi kohta koostatakse protokoll (vorm nr. 11)[8], milles märgitakse ära arutamisest osavõtnud isikute nimed, arutusel olevad küsimused, ettekandjate ning sõnavõtjate nimed, vastuvõetud otsused ja vajaduse korral ka sõnavõttude sisu.

35. Ametlik kiri (vorm nr. 14)[8] peab käsitlema ühtainsat küsimust. Pikema kirja puhul tuleb enne teksti algust ära tuua mõnesõnaline sisuseletus.

Vastusena saadetavate kirjade alguses märgitakse eraldi real ära selle kirja number ja kuupäev, millele vastatakse.

36. Ametlik kiri peab olema võimalikult lühike, ülesehituselt loogiline, mõtteliselt selge ning asjalik, sõnastatud keeleliselt ja juriidiliselt õigesti ja ilma igasuguste parandusteta.

37. Kirjad tuleb adresseerida asutuse või struktuurilise alljaotuse (mitte selle juhataja) nimele.

Kirjad, samuti telegrammid, milles kantakse ette saadud ülesande (korralduse) täitmisest, adresseeritakse vahetult sellele ametiisikule, kes vastava korralduse andis.

38. Kõrgemalseisvatele organitele ning teistele keskasutustele saadetavate kirjade lõppu — allkirjadest madalamale või viimase lehe tagaküljele (vasemale poolele) märgitakse dokumendi koostaja perekonnanimi ja telefoninumber.

---

[8] Lisasid ei tooda.

39. Enne kirja allakirjutamiseks esitamist viseerivad selle asutusse jääva ärakirja koostaja ja asjaomased ametiisikud.

40. Kõrgemalseisvatele organitele saadetavatele kirjadele (kaasa arvatud nende asutusse jäävad ärakirjade eksemplarid) kirjutab alla asutuse juhataja, viimase äraolekul tema ametlik kohustetäitja (esimene asetäitja). Teistele asutustele saadetavatele kirjadele kirjutavad alla juhtivad töötajad vastavalt oma võimupiiridele.

41. Kui kirjale lisatakse materjale, tehakse kirja tekstist allpool sellekohane märge («lisa . . . . . .»), ära näidates dokumentide nimetused ja lehtede arvu. Lisad peavad olema alla kirjutatud või viseeritud.

42. Asutuste poolt kõrgematele organitele läbivaatamiseks esitatavad seaduste, seadluste, määruste, otsuste, korralduste ja käskkirjade projektid peavad olema eelnevalt kooskõlastatud (viseeritud) asjaomastes asutustes ja nendele peab olema lisatud ammendav seletuskiri (põhjendus) vastava dokumendi vastuvõtmise vajalikkuse kohta.

43. Masinakirjutajale trükkimiseks antavad materjalid peavad olema kirjutatud loetavalt ja tindiga. Koostaja peab käsikirja ülemisele vasakpoolsele nurgale märkima tarvisminevate eksemplaride arvu, oma perekonnanime, telefoninumbri ja kuupäeva.

44. Dokumendi trükkimisel jäetakse paberi (plangi) vasak äär 3—4 sm ja parem äär 1—2 sm laiuselt tekstist vabaks.

45. Dokumentide massilise paljundamise kohta (rotaatoril, rotaprindil, trükitehniliselt jne.) kehtivad erieeskirjad.

IV. Kontroll dokumentide tähtajalise täitmise üle

46. Asutuses peab olema sisse seatud kontroll:

1) saabunud seadusandlike aktide ja kõrgemalseisvate organisatsioonide direktiivsete dokumentide õigeaegse täitmise üle;

2) asutuse oma aktide (määrused, korraldused, käskkirjad, kollegiaalse organi otsused) tähtajalise täitmise üle struktuuriliste alljaotuste ja allasutuste poolt;

3) asutusele sissetulnud taotluste ja järelepärimiste lahendamise üle;

4) asutusest väljunud instruktiiv- ja initsiatiivkirjade täitmise üle.

47. Sissetulnud kirjade raamatus või lauajuhendis registreeritud dokumentide täitmist jälgitakse raamatu vastava lahtri («Kirja täitmise käik», «Märge dokumendi täitmise kohta») sissekannete süstemaatilise kontrollimise teel. Kartoteegis registreeritud sissetulnud dokumentide täitmist kontrollitakse selleks otstarbeks peetava kontrollkartoteegi abil. Viimane moodustatakse dokumentide registreerimise kaartide teistest eksemplaridest (vt. punkt 18) ning

kontrollkaartidest (vt. punkt 23), mis järjestatakse dokumentide täitmise tähtaegade järgi.

Asutustest väljuvate direktiivdokumentide täitmist kontrollivad neid koostanud ametiisikud, kes hoiavad vastust ootavate dokumentide ärakirjad kuni vastuse saabumiseni enda käes (eraldi kaante vahel).

Suuremates asutustes on otstarbekohane väljasaadetud dokumentide täitmise kontroll tsentraliseerida ning pidada arvestust nende täitmise üle kartoteegi abil, milleks väljuvate dokumentide registreerimise raamatu (vorm nr. 16) kasutamisel võetakse kontrolli alla kuuluvad dokumendid arvele kontrollkaartidele (vorm nr. 8) [9], kartoteek-registratuuri puhul aga täidetakse nende registreerimiskaardid kahes eksemplaris. Vastavatest kaartidest moodustatakse kartoteek, mis on analoogiline sissetulnud dokumentide kontrollkartoteegile.

Märkus. Vajaduse korral võib dokumentide täitmise üle arvestuse pidamiseks sisse seada veel teisi abikartoteeke, milles kaardid süstematiseeritakse mitmesuguste tunnuste alusel (korrespondentide, dokumendi liikide, struktuuriliste alljaotuste jne. järgi).

48. Kui kontrolli alla võetud dokument antakse üle ühelt töötajalt teisele, tehakse selle kontrollkaardile vastav märge.

49. Kui kontrolli all olev dokument on täidetud, tehakse selle registreerimis- või kontrollkaardile (raamatusse) vastav märge, näidatakse ära täitmise kuupäev ja vastuse (kirja) number ning kaart paigutatakse ümber kartoteegi täidetud dokumentide rubriiki.

V. Väljuva kirjavahetuse vormistamine ja väljasaatmine

50. Asutusest väljuv kirjavahetus saadetakse välja kas otse struktuurilise alljaotuse poolt või kantselei kaudu. Väljasaatmisele kuuluv dokumentatsioon tuleb edasi toimetada võimalikult samal päeval, kiireloomulised dokumendid ja telegrammid aga viivitamatult.

51. Väljuva kirja number koosneb toimiku nomenklatuurinumbrist (s. o. struktuurilise alljaotuse toimiku indeks, kuhu dokumendi ärakiri paigutatakse) ja registreerimisnumbrist.

52. Asutustes, mille sissetulev dokumentatsioon registreeritakse kaartidel või lauajuhendis, kuuluvad väljasaadetavad kirjad registreerimisele vastavas eelnimetatud kartoteegis või lauajuhendis.

Menetlust algatavad kirjad saavad registreerimisnumbriks põhikartoteegi või lauajuhendi jooksva järjekorranumbri. Kartoteek-registratuuri kasutavates asutustes registreeritakse menetlust algatavad kirjad eraldi kaartidele (vorm nr. 17) [9], mis koostatakse

[9] Lisasid ei tooda.

vastavalt vajadusele kas ühes või kahes eksemplaris. Kaartide esimesed eksemplarid paigutatakse põhikartoteeki, teised eksemplarid (mis vormistatakse ainult kontrolli alla võetavate dokumentide kohta) — kontrollkartoteeki.

Vastusena saadetavatele kirjadele iseseisvat registreerimisnumbrit ei anta ning eraldi kaarti (lauajuhendi sissekannet) ei täideta. Nad saavad vastava menetluse algatanud dokumendi registreerimisnumbri ning kaardi (lauajuhendi sissekande) lahtrisse «Kirjade täitmise käik» tehakse märge küsimuse lahendamise (vastuse) kohta.

Asutustes, kus sissetulevate dokumentide registreerimiseks kasutatakse raamatut (vorm nr. 3) [10], tuleb väljaminevad kirjad registreerida eraldi raamatus (vorm nr. 16) [10].

53. Kui väljasaadetavale dokumendile lisatakse ka saadud algdokument, tehakse selle kohta märge registreerimiskaardile (resp. raamatusse).

Asutusele tagastamisele kuuluva dokumendi esiküljele lüüakse templijäljend «Kuulub tagastamisele».

54. Ühele ja samale adressaadile üheaegselt saadetavad kirjad pannakse kõik ühte ümbrikku. Ümbrikule märgitakse saaja nimetus ja aadress, samuti saatja nimetus ja aadress ning ümbrikusse pandud dokumentide numbrid.

Alalistele korrespondentidele saadetava kirjavahetuse väljasaatmise hõlbustamiseks on soovitav kasutada ümbrikke, millele on eelnevalt trükitud saaja ja saatja aadressid.

55. Posti teel väljasaadetavad kirjad kantakse läbi postiregistrist (vorm nr. 18) [10].

56. Kohalikele adressaatidele toimetatakse kirjad edasi käsipostiga ning antakse üle allkirja vastu postikanderaamatus (vorm nr. 19) [10].

VI. Jooksva asjaajamise toimikute moodustamine

57. Jooksva asjaajamise toimikute moodustamise kord fikseeritakse asutuse toimikute nomenklatuuriga (vorm nr. 20) [10]; mis kooskõlastatakse arhiiviorganiga ja kinnitatakse asutuse juhataja poolt.

Arhiiviorganiga kooskõlastatud nomenklatuurid kuuluvad edaspidi kooskõlastamisele üks kord kolme aasta jooksul, samuti asutuse struktuuri, funktsioonide või töö iseloomu muutumise korral.

58. Toimikute nomenklatuur kehtestatakse iga aasta 1. jaanuarist ning on aluseks dokumentide grupeerimisele toimikutes jooksva aasta ulatuses.

Toimikute nomenklatuuri iga-aastasel läbivaatamisel on soovitav säilitada toimikute nomenklatuurinumbrid.

---

[10] Lisasid ei tooda.

59. Toimikute nomenklatuur peab hõlmama kogu asutuse asjaajamises tekkiva dokumentatsiooni. Alalisele säilitamisele kuuluvatest dokumentidest moodustatakse toimikud eraldi ajutiselt säilitatavatest dokumentidest.

Kui asjaajamisel on aasta kestel tekkinud vajadus avada täiendavaid toimikuid, tuleb need samuti sisse kanda toimikute nomenklatuuri.

Asjaajamisdokumente hoitakse kiirköitjates või registraatorites.

60. Ministeeriumid ja keskasutused on kohustatud välja töötama oma allasutuste jaoks toimikute näidisnomenklatuurid, mis enne kehtestamist peavad olema kooskõlastatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Arhiivide Valitsusega.

VII. Dokumentide säilitamine

61. Asutusse sissetulnud kõrgemate riigivõimu- ja -valitsemisorganite akte ning asutuse oma määruste, korralduste, otsuste, protokollide, käskkirjade ja juhendite algeksemplare hoitakse asutuse kantseleis.

Märkus. Käskkirja (resp. korraldusi) asutuse isikulise koosseisu kohta hoitakse kaadriosakonnas.

62. Sissetulnud kõrgemate riigivõimu- ja -valitsemisorganite aktid, mis sisaldavad andmeid või fakte vastava asutuse või selle allasutuste kohta, kuuluvad alalisele säilitamisele ning koondatakse toimikutesse dokumentide liikide järgi, lahus ülejäänud (s. o. muudest juhindumiseks, samuti teadmiseks saadud) aktidest, mida tuleb alal hoida vaid vajaduse möödumiseni. Vastavad dokumendid järjestatakse toimiku piires kronoloogiliselt, kusjuures asutuse tegevust kajastavate materjalide toimiku algusesse paigutatakse selles asuvate dokumentide loetelu.

Ülejäänud dokumentatsioon asub direfentseeritud asjaajamise korral asjaomastes struktuurilistes alljaotustes. Tsentraliseeritud asjaajamise puhul hoitakse kogu asutuse dokumentatsiooni kantseleis.

63. Avaldamisele mittekuuluvaid dokumente ning trükiseid (millel on märge «Ei kuulu avaldamisele», «Ametialaseks kasutamiseks», «Saadetakse nimekirja järgi», «Eks. nr. . . . . .» jne.) tuleb hoida muudest dokumentidest eraldi. Nende tutvustamine töötajatele, väljasaatmine teistele asutustele ning nendest ärakirjade tegemine toimub asutuse juhataja poolt kehtestatud korra kohaselt.

64. Toimikuid tuleb hoida lukustatud kappides. Igas kapis peab olema nimekiri selles asuvate toimikute kohta. Toimiku seljale (köitele) märgitakse tema nomenklatuurinumber.

Toimikud antakse asutuse töötajatele välja allkirja vastu. Asutuse töötajad võivad hoida enda käes (laualaegastes) ainult täitmisel olevaid dokumente.

65. Asjaajamise toimikuid peetakse jooksva aasta (kalendri-

aasta) lõpuni, s. o. ühe aasta jooksul. Erandi moodustavad isiklikud toimikud, kohtutoimikud ja toimikud, mille jätkamise vajaduse tingib vastava asjatoimetuse iseloom (küsimuste lahendamise käik).

Valitavate organite alalised komisjonid võivad asjaajamises sisseseatud toimikuid pidada oma volituste lõpuni.

66. Aastavahetusel täitmata jäänud dokumendid, mida ei täidetud järgneva aasta 1. veebruariks, võetakse arvele järgneva aasta vastavate dokumentide registreerimise raamatus või kartoteegis, kus nad saavad uued registreerimisnumbrid. Nende senises arvestus- ja teatmematerjalis (raamatud, kartoteegid) tehakse vastav märge ühes dokumentide uute registreerimisnumbrite äranäitamisega.

67. Asutuse asjaajamises moodustatud toimikuid ja teisi ühikuid (raamatud, kartoteegid jm.) eraldab säilitamiseks ja hävitamiseks alaliselt tegutsev ekspertiisikomisjon, lähtudes dokumentaalmaterjalide sisulisest väärtusest ning vastavate loeteludega kindlaksmääratud säilitamistähtaegadest.

Pärast seda korrastatakse dokumentaalmaterjal vastavalt arhiiviorganite eeskirjadele ja antakse kehtiva korra kohaselt hoiule asutuse arhiivi ühes juurdekuuluva arvestus- ja teatmematerjaliga (registreerimiskartoteegid, temaatilised kataloogid jne.).

VIII. Asjaajamise üleandmine töötaja lahkumise puhul

68. Asutuse juhataja töölt lahkumisel toimub asutuse üleandmine vastavalt Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu 14. novembri 1945. a. määrusele nr. 989 «Asutuse juhatajate vahetamisel asutuste üleandmise ja vastuvõtmise korra kohta» ning ametkondlikele juhenditele. Käitise juhataja töölt lahkumisel vormistatakse üleandmine Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu 19. novembri 1940. a. määrusega kehtestatud korra kohaselt (ENSV Teataja 1940, 52, art. 605).

69. Asutuse töötaja töölt lahkumisel annab viimane oma valduses olevad dokumendid ja toimikud (raamatud, kartoteegid) üle vastavale ametikohale määratud uuele töötajale või ametiisikule, kellele on tehtud korraldus asendada antud töötajat, akti alusel asutuse juhataja (või tema asetäitja) poolt määratud kolmanda ametiisiku juuresolekul. Akt koostatakse kahes eksemplaris ja sellele kirjutavad alla üleandja, vastuvõtja ja juuresolnud ametiisik. Aktis peavad olema ära näidatud kõik lõpetamata küsimused ja vastavad dokumendid ning nende lahendamise täpne olukord. Akti üks eksemplar esitatakse asutuse juhatajale kinnitamiseks ja antakse seejärel (alaliseks) säilitamiseks kantselei kausta, kuna teine eksemplar jääb vastavale struktuurilisele alljaotusele.

Väljavõte

RAJOONILISE ALLUVUSEGA LINNA-, ALEVI-, KÜLANÕUKOGU TÄITEVKOMITEE ASJAAJAMISE KORRALDAMISE TÜÜPJUHEND

Kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja poolt 26. augustil 1963. a. kooskõlas Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. mai 1963. a. määrusega nr. 275

I. Üldeeskirjad

1. Rajoonilise alluvusega linna-, alevi-, külanõukogu täitevkomitee[1] asjaajamise õige organiseerimise, dokumentide tähtajalise täitmise ja säilitamise eest vastutab täitevkomitee esimees.

2. Asjaajamise korraldamisel täitevkomitee sekretäri ülesannete hulka kuuluvad:

1) sissetulnud kirjade vastuvõtmine ja arvelevõtmine;

2) dokumentide vormistamise ja sissetulnud dokumentide õigeaegse täitmise kindlustamine;

3) väljamineva kirjavahetuse registreerimine ja väljasaatmine;

4) templite ja plankide hoidmine;

Märkus. Täitevkomitee vapipitsati hoidmise eest vastutab täitevkomitee esimees.

5) asjaajamises sisseseatud toimikute ja teiste ühikute pidamine, nende säilitamine, tehniline korraldamine ja üleandmine arhiivi;

6) allasutuste kontrollimine ning juhendamine asjaajamisega seotud küsimustes.

3. Täitevkomitee asjaajamine rahandusalastes küsimustes, perekonnaseisuaktide registreerimise, sõjaväearvestuslaua pidamise ja notariaalsete toimingute kohta määratakse kindlaks vastavate ministeeriumide ja keskasutuste erijuhendite alusel.

4. Kodanike kaebused ja avaldused registreeritakse kirjavahetusest lahus, vaadatakse läbi ja lahendatakse vastavalt Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. augusti 1958 a. määrusele nr. 320 «Kodanike kaebuste ja avalduste läbivaatamise ja lahendamise parandamisest vabariigis».[2]

---

[1] Edaspidi kasutatakse sõnade «rajoonilise alluvusega linna-, alevi-, külanõukogu täitevkomitee» asemel sõna «täitevkomitee».

[2] Käesoleval ajal on kodanike ettepanekute, avalduste ja kaebuste läbivaatamise kord reguleeritud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. juuli 1968. a. määrusega nr. 250 (ENSV ÜVT 1968, nr. 35, art. 249).

5. Rahvasaadikutelt saabuvad kirjad registreeritakse eraldi muust kirjavahetusest kirjade registreerimise lauajuhendis selleks eraldatud kohas. Rahvasaadikute ettepanekute ja kirjade lahendamine ning vastamine toimub korras ja tähtaegadel, mis on ette nähtud teiste kodanike kaebustele ja avaldustele.

II. Saabuva kirjavahetuse vastuvõtmine, registreerimine ja läbivaatamine

6. Täitevkomiteele saabunud kirjad registreeritakse kirjade registreerimise lauajuhendis (vorm. nr 4).[3]

7. Iga sissetulnud dokument märgistatakse templijäljendiga (vorm nr. 1)[3], millele märgitakse saabumise kuupäev ja registreerimisnumber.

8. Täitevkomiteele saabunud post tuleb eelnevalt kontrollida. Postiasutuse poolt valesti kohaletoimetatud saadetised edastatakse kuuluvuse järgi.

9. Kui ümbriku avamisel ei ole seal kõiki loetletud dokumente või dokumendi juures puuduvad sellel märgitud lisad või ümbrikul märgitud dokumendi number ei ühti ümbrikus oleva kirja numbriga, informeeritakse sellest kirja saatjat.

10. Ümbrikus leiduvad dokumendid, mis ei ole adresseeritud antud täitevkomiteele, või mille täitmine ei kuulu täitevkomitee kompetentsi, edastatakse kuuluvuse järgi ning teatatakse sellest kirja saatjale.

11. Puudulikult vormistatud (allakirjutamata, tõestamata jne.), rikutud või mitteloetava tekstiga dokumente täitmisele ei anta, vaid tagastatakse saatjale.

12. Ümbrikke alles ei hoita, välja arvatud alljärgnevad juhud, mil ümbrikud säilitatakse ja lisatakse dokumentide juurde:

1) kui postitemplit on vaja dokumendi väljasaatmise või saabumise kuupäeva tõestamiseks;

2) kui saatja aadress on märgitud ainult ümbrikule.

13. Sissetulnud kõrgemalseisvate riigivõimu- ja -valitsemisorganite seadused, seadlused, otsused, määrused ja korraldused registreeritakse kirjavahetusest lahus eri liikide järgi vastavas raamatus (vorm nr. 6) [3].

Märkus. Täitevkomitee liikmeid, alaliste komisjonide esimehi, vajaduse korral kõiki saadikuid, tutvustatakse sissetulnud kõrgemate riigivõimu- ja -valitsemisorganite seadusandlike ja direktiivsete dokumentidega.

14. Sissekanded registreerimise lauajuhendis tehakse tindiga.

---

[3] Lisasid ei tooda. Peale vormide nr. 11-a ja 11-b viidatakse käesolevas juhendis Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. mai 1963. a. määrusega nr. 275 «Abinõudest asjaajamise parendamise kohta Eesti NSV-s» kinnitatud dokumentide vormidele.

Saabunud post tuleb täitevkomitee esimehel (tema äraolekul esimehe asetäitjal või sekretäril) läbi vaadata ja registreerida samal päeval.

15. Täitevkomitee esimehe asetäitja või sekretäri korraldused alluvatele ametiisikutele sissetulnud dokumendi täitmiseks või küsimuse lahendamiseks vormistatakse kirjalikult — resolutsiooni näol — vastava dokumendi esiküljel tekstist vabal kohal.

16. Resolutsioon kantakse dokumendi registreerimise lauajuhendisse ning seejärel antakse dokument allkirja vastu täitmiseks kuuluvuse järgi.

Kõik andmed dokumentide edaspidise liikumise kohta kantakse nende registreerimise lauajuhendisse.

17. Sissetulnud dokumendid täidetakse kas nendes või juhtkonna resolutsioonides märgitud tähtajaks. Kui resolutsioonis on vastav tähtaeg antud päevades, hakatakse dokumendi täitmise aega arvestama selle täitjale saabumise päevast. Dokumendid, mille täitmise tähtaega pole määratud — juhul kui see ei ole reguleeritud eri eeskirjadega — kuuluvad täitmisele 10 päeva jooksul, arvates vastava dokumendi saabumisest. Kiireloomulised dokumendid tuleb täita viivitamatult.

Nõuab aga asja selgitamine või küsimuse lahendamine ettenähtust rohkem aega, on dokumendi saaja kohustatud sellest saatjale teatama, ära tähendades, millal täitmine toimub.

18. Dokumentides sisalduvate ülesannete täitmine peab toimuma õigel ajal ning olema ammendav. Sissetulnud dokument loetakse täidetuks pärast küsimuse kohta lõpliku vastuse andmist. Küsimused, mis ei nõua kirjalikku vastust, lahendatakse operatiivselt (telefoni teel jne.).

Pärast dokumendi täitmist teeb täitja sellele ning kirjade registreerimise lauajuhendisse vastava märkuse, ära näidates, millal ja kuidas küsimus lahendati (kirjaliku vastuse, ettekande jne. puhul märgitakse selle number ja kuupäev), ning tõestab seda oma allkirjaga.

III. Ametialaste dokumentide koostamine ja vormistamine

19. Ametlik kiri (vorm nr. 14) [4] peab olema võimalikult lühike, ülesehituselt loogiline, mõtteliselt selge ning asjalik, sõnastatud keeleliselt ja juriidiliselt õigesti ja ilma igasuguste parandusteta.

20. Kirjad tuleb adresseerida asutuse (mitte selle juhataja) nimele. Ametlik kiri peab käsitlema ühtainsat küsimust. Pikema kirja puhul tuleb enne teksti algust ära tuua mõnesõnaline sisuseletus.

[4] Lisasid ei tooda.

Vastusena saadetavate kirjade alguses märgitakse eraldi real selle kirja number ja kuupäev, millele vastatakse.

21. Väljastatavad kirjad kirjutatakse alla täitevkomitee esimehe, viimase äraolekul tema asetäitja poolt.

Juhul kui kirjale lisatakse materjale, tehakse kirja tekstist allpool sellekohane märge («Lisa...»), ära näidates dokumentide nimetused ja lehtede arvu. Lisad peavad olema alla kirjutatud.

22. Täitevkomitee istungi kohta koostatakse protokoll (vorm nr. 11-a) [5], milles märgitakse arutamisest osavõtnud isikute nimed, arutusel olevad küsimused, ettekandjate ning sõnavõtjate nimed ja vastuvõetud otsused.

Nõukogu istungjärgu kohta peetavas protokollis märgitakse peale ülaltähendatu ka sõnavõttude sisu (vorm nr. 11-b) [5].

Analoogiliselt koostatakse protokoll ka täitevkomitee organiseerimisel läbiviidud kodanike üldkoosolekute kohta.

23. Täitevkomitee istungite protokollid ja otsused, samuti kodanike üldkoosolekute protokollid nummerdatakse alates jooksva aasta algusest kuni aasta lõpuni (1, 2, 3 jne.).

24. Ärakirjad nõukogu istungjärkude protokollidest saadetakse rajooninõukogu (linnanõukogu) täitevkomiteele 10 päeva ja täitevkomitee istungite ning kodanike üldkoosolekute protokollidest 7 päeva jooksul.

Asutustele, organisatsioonidele ja isikutele saadetakse väljavõtted protokollidest või ärakirjad otsustest neid vahetult puudutavate küsimuste kohta viivitamatult.

Protokollide ja otsuste ärakirjade ning nendest tehtud väljavõtete õigsust tõendatakse täitevkomitee pitseriga.

Iga protokolli lõppu märgitakse, kellele saadeti protokollide ja otsuste ärakirjad ja väljavõtted.

IV. Kontroll dokumentide tähtajalise täitmise üle

25. Täitevkomitees peab olema sisse seatud kontroll:

1) saabunud seadusandlike aktide ja kõrgemalseisvate organisatsioonide direktiivsete dokumentide õigeaegse täitmise üle;

2) nõukogu ja täitevkomitee oma otsuste ja korralduste tähtajalise täitmise üle;

3) sissetulnud taotluste ja järelepärimiste lahendamise üle;

4) väljunud instruktiiv- ja initsiatiivkirjade täitmise üle.

26. Kirjade registreerimise lauajuhendis ja kõrgemate riigivõimu- ja -valitsemisorganite aktide registreerimise raamatus registreeritud dokumentide täitmist jälgitakse raamatute vastavate lahtrite («Kirja täitmise käik» ja «Andmed akti täitmise kohta») sissekannete süstemaatilise kontrollimise teel.

---

[5] Lisasid ei tooda.

Kontrolli alla võetud nõukogu ja täitevkomitee otsuste täitmise arvestust peab vastava täitevkomitee esimees, kes hoiab üht eksemplari otsusest koos sinna juurde laekuva kontrollmaterjalidega (ettekanded, õiendid, informatsioonid jne.) kuni selle täitmiseni enda käes (eraldi kaante vahel).

Vajaduse korral võib otsuste, taotluste ja kirjade täitmise kontrolli üle arvestamise pidamiseks sisse seada kartoteegi, milleks kõik kontrolli alla kuuluvad kõrgemalseisvate organite direktiivsed dokumendid, nõukogu ja täitevkomitee otsused ning korraldused, sissetulnud taotlused ja järelepärimised ning väljunud initsiatiivkirjad võetakse arvele kontrollkaartidel (vorm nr. 8) [6].

V. Väljuva kirjavahetuse vormistamine ja väljasaatmine

27. Väljastatavad kirjad ja tõendid vormistatakse (trükitakse) vastavatel plankidel (vorm nr. 14) [6], nende puudumisel harilikul paberil. Viimasel juhul väljastatava kirja ja tõendi vasakpoolsele ülemisele nurgale lüüakse täitevkomitee nurgatempli jäljend, milles märgitakse kirja või tõendi väljastamise kuupäev ja number.

28. Väljuva kirja number koosneb toimiku nomenklatuuri- (s. o. toimiku indeks, kuhu dokumendi ärakiri paigutatakse) ja registreerimisnumbrist.

29. Väljasaadetavad kirjad kuuluvad registreerimisele lauajuhendis.

Menetlust algatavad kirjad saavad registreerimisnumbriks lauajuhendi jooksva järjekorranumbri.

Vastusena saadetavatele kirjadele iseseisvat registreerimisnumbrit ei anta. Need numereeritakse vastava menetluse algatanud dokumendi registreerimisnumbriga ning lauajuhendi sissekande lahtrisse «Kirjade täitmise käik» tehakse märge küsimuse lahendamise (vastuse) kohta.

30. Täitevkomitee poolt väljaantavad tõendid kantakse läbi tõendite registreerimise raamatust ning tõendi vastuvõtmise kohta võetakse kodanikult allkiri samas raamatus. Tõendi väljastamisel posti teel märgitakse raamatusse tõendi väljastamise kuupäev.

Täitevkomitee poolt väljaantavatele tõenditele kirjutavad alla täitevkomitee esimees ja sekretär.

Tõend varustatakse täitevkomitee vapipitsati jäljendiga.

31. Posti teel väljastatavad, kui ka adressaatidele kätteantavad dokumendid kantakse läbi dokumentide registrist (vorm nr. 18) [6].

Kohalikele adressaatidele toimetatakse kirjad edasi käsipostiga ning antakse üle allkirja vastu postikanderaamatus (vorm nr. 19) [6].

---

[6] Lisasid ei tooda.

VI. Jooksva asjaajamise toimikute moodustamine

32. Jooksva asjaajamise toimikute moodustamise kord määratakse kindlaks täitevkomitee toimikute nomenklatuuriga (vorm nr. 20) [7], mis kooskõlastatakse rajooni (linna) riikliku arhiiviga ja kinnitatakse täitevkomitee esimehe poolt.

Arhiiviorganiga kooskõlastatud nomenklatuurid kuuluvad edaspidi kooskõlastamisele üks kord kolme aasta jooksul, samuti täitevkomitee struktuuri, funktsioonide või töö iseloomu muutumise korral.

33. Toimikute nomenklatuur kehtestatakse iga aasta 1. jaanuarist ning on aluseks dokumentide grupeerimisele toimikutes jooksva aasta ulatuses.

Toimikute nomenklatuuri iga-aastasel läbivaatamisel on soovitav säilitada toimikute nomenklatuurinumbrid.

34. Toimikute nomenklatuur peab hõlmama kogu täitevkomitee asjaajamises tekkiva dokumentatsiooni. Alalisele säilitamisele kuuluvatest dokumentidest moodustatakse toimikud eraldi ajutiselt säilitatavatest dokumentidest.

Kui asjaajamisel on aasta kestel tekkinud vajadus avada täiendavaid toimikuid, tuleb need samuti sisse kanda toimikute nomenklatuuri.

Asjaajamisdokumente hoitakse kiirköitjates või registraatoreis.

VII. Dokumentide säilitamine

35. Sissetulnud kõrgemate riigivõimu- ja -valitsemisorganite aktid, samuti rajooni- või vabariigilise alluvusega linnanõukogu ja selle täitevkomitee otsused, mis sisaldavad andmeid või fakte vastava nõukogu või selle täitevkomitee töö kohta, kuuluvad alalisele säilitamisele ning koondatakse toimikutesse dokumentide liikide järgi, lahus ülejäänud (s. o. muudest juhindumiseks, samuti teadmiseks saadud) aktidest, mida tuleb alal hoida vaid vajaduse möödumiseni. Vastavad dokumendid järjestatakse toimiku piires kronoloogiliselt, kusjuures täitevkomitee tegevust kajastavate materjalide toimiku algusesse paigutatakse selles asuvate dokumentide loetelu.

36. Toimikuid tuleb hoida lukustatud kappides. Kapis, kus toimikud asuvad, peab olema nimekiri selles olevate toimikute kohta. Toimiku seljale (köitele) märgitakse tema nomenklatuurinumber.

37. Asjaajamise toimikuid peetakse jooksva aasta (kalendriaasta) lõpuni, s. o. ühe aasta jooksul. Erandi moodustavad nõukogude poolt moodustatud alalised komisjonid, kes võivad asjaajamises sisseseatud toimikuid pidada oma volituste lõpuni.

---

[7] Lisasid ei tooda.

38. Aastavahetusel täitmata jäänud dokumendid, mida ei täideta järgneva aasta 1. veebruariks, võetakse arvele järgneva aasta vastavate dokumentide registreerimise raamatus, kust nad saavad uued registreerimisnumbrid. Nende senises registreerimise raamatus tehakse vastav märge ühes dokumentide uute registreerimisnumbrite äranäitamisega.

39. Täitevkomitees moodustatud toimikuid ja teisi ühikuid (raamatud, kartoteegid jm.) eraldab säilitamiseks ja hävitamiseks alaliselt tegutsev ekspertiisikomisjon (moodustatakse täitevkomitee esimehe korraldusega), lähtudes dokumentaalmaterjalide sisulisest väärtusest ning vastavate loeteludega kindlaksmääratud säilitamistähtaegadest.

Pärast seda korrastatakse dokumentaalmaterjal vastavalt arhiiviorganite eeskirjadele ja antakse kehtiva korra kohaselt hoiule arhiivi ühes juurdekuuluva arvestus- ja teatmematerjalidega (registreerimisraamatud jm.).

VIII. Asjaajamise üleandmine töötaja lahkumise puhul

40. Täitevkomitee esimehe või sekretäri töölt lahkumisel toimub täitevkomitee üleandmine vastavalt Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu 14. novembri 1945. a. määrusele nr. 989 «Asutuse juhataja vahetamisel asutuste üleandmise ja vastuvõtmise korra kohta».

Täitevkomitee esimehe või sekretäri töölt lahkumisel annab nimetatu oma valduses olevad dokumendid ja toimikud (raamatud, kartoteegid) üle vastavale ametikohale valitud uuele töötajale või ametiisikule, kellele on tehtud korraldus asendada antud töötajat, akti alusel, rajooni- või vabariigilise alluvusega linnanõukogu täitevkomitee esindaja juuresolekul. Akt koostatakse kahes eksemplaris ja sellele kirjutavad alla üleandja, vastuvõtja ja juuresolnud ametiisik. Aktis peavad olema ära näidatud kõik lõpetamata küsimused ja vastavad dokumendid ning nende lahendamise täpne olukord. Akti üks eksemplar esitatakse rajooni- või vabariigilise alluvusega linnanõukogu täitevkomitee esimehele või asetäitjale kinnitamiseks. Teine eksemplar aktist jääb vastava kõrgemalseisva nõukogu täitevkomiteele.

KODANIKE ETTEPANEKUTE, AVALDUSTE JA KAEBUSTE LÄBIVAATAMISE KORRA KOHTA [1]

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 12. aprilli 1968. a. seadlus (NSVL ÜT 1968, nr. 17, art. 144)

Meie maal kommunismi ehitamise, sotsialistliku demokraatia igakülgse arendamise ja täiustamise tingimustes muutub üha tähtsamaks kodanike ettepanekute, avalduste ja kaebuste õige ja õigeaegne läbivaatamine.

Kodanike ettepanekud poliitilise, majandus- ja kultuurielu küsimustes, samuti seadusandluse täiustamiseks on üks vorme, mille abil töötajad võtavad osa riigi valitsemisest ja mille eesmärgiks on riigiaparaadi töö parandamine ja kontrolli tugevdamine tema tegevuse üle, võitlus bürokratismi ja asjaajamisega venitamise vastu ning sotsialistliku seaduslikkuse kindlustamine. Üha suurenev arv ettepanekuid ühiskonna ja riigi elu mitmesugustes küsimustes on nõukogude rahva poliitilise aktiivsuse pideva kasvu üks näitajaid.

Riiklike ja ühiskondlike organite töös on tähtsal kohal kodanike poolt sotsiaalsetes, kultuurilistes, korteri- ja elukondlikes ning muudes küsimustes esitatud avalduste läbivaatamine seoses kodanikele antud õiguste teostamisega.

Nõukogude ühiskonna praegustes arengutingimustes kujutavad kaebused endast reeglina üht kodanike õiguste ja seadusega kaitstud huvide rikkumise faktidele reageerimise vormi, sääraste rikkumiste kõrvaldamise ja ärahoidmise vahendit. Kaebused annavad tunnistust ka tõsistest puudustest, mis esinevad veel paljude riiklike ja ühiskondlike organite töös. Riiklike ja ühiskondlike organite töö järjekindel parandamine ning elanikkonna heaolu ja kultuuritaseme tõus viivad kodanike kaebuste arvu vähenemisele.

Tuleb ette, et kaebusi ja avaldusi ei vaadata läbi õigeaegselt ning et neile antavad vastused on formaalsed. Ei teostata küllaldaselt kontrolli kodanike ettepanekute, avalduste ja kaebuste põhjal tehtud otsuste täitmise üle. Sageli hoiduvad riigiorganite, ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhtijad ettepanekute, avalduste ja kaebuste lahendamisest ega võta kodanikke isiklikult vastu. Asjaajamisega venitamises ja bürokratismis süüdiolevad ametiisikud jäävad tihti karistamata. Üksikutes riiklikes ja ühiskondlikes organites ei tehta küllaldaselt üldistusi kodanike ettepanekutest, avaldustest ja kaebustest; ei uurita tingimusi ja põhjusi, mis kaebusi tekitavad, ega võeta õigeaegselt tarvitusele abinõusid nende põhjuste kõrvaldamiseks; liiga vähe selgitatakse elanikele Nõukogude seadusi. Real juhtudel põhjustavad kodanikud sellega, et nad kohalikest organitest mööda minnes pöörduvad kõr-

[1] Vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. juuli 1968. a. määrust nr. 250 (ENSV ÜVT 1968, nr. 35, art. 249) käesolevas kogumikus lk. 131.

gemate organite poole, ise asjaajamisega venitamist, sest kõrgemad organid on sunnitud kodanike ja riigi huve ning seadusi silmas pidades nõutama vastavaid õiendeid kohtadelt ning sel kombel viivitama avalduste ja kaebuste läbivaatamisega.

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidium o t s u s t a b:

1. Kõik riiklikud ja ühiskondlikud organid peavad tagama vastavad tingimused, mis võimaldavad teostada NSV Liidu kodanikele antud ja garanteeritud õigust esitada kirjalikult või suuliselt ettepanekuid, avaldusi ja kaebusi.

Riigiorganid, ettevõtted, asutused, organisatsioonid, kolhoosid ning muud kooperatiivsed või ühiskondlikud organisatsioonid, nende juhtijad ja teised ametiisikud on kohustatud vastu võtma ja oma volitustele vastavalt lahendama kodanike ettepanekuid, avaldusi ja kaebusi.

2. Kodanike ettepanekuid, avaldusi ja kaebusi lahendavad riigiorganid vastavalt oma kompetentsile, mis on kindlaks määratud NSV Liidu konstitutsioonis, liiduvabariikide ja autonoomsete vabariikide konstitutsioonides ning NSV Liidu, liiduvabariikide ja autonoomsete vabariikide seadustes.

NSV Liidu organid lahendavad kodanike ettepanekuid, avaldusi ja kaebusi, mis kuuluvad NSV Liidu pädevusse.

NSV Liidule ja liiduvabariikidele ühiselt alluvates küsimustes lahendavad NSV Liidu organid kodanike ettepanekuid, avaldusi ja kaebusi siis, kui antud küsimused on arvatud liiduliste organite kompetentsi, samuti niisuguste otsuste peale esitatud kaebuste läbivaatamise korras, mida avalduste ja kaebuste põhjal on teinud liiduvabariigi keskorganid, juhul kui need otsused ei vasta NSV Liidu seadustele.

Muudes küsimustes kuuluvad kodanike ettepanekud, avaldused ja kaebused liiduvabariikide organite lahendada.

3. Et kodanike ettepanekud, avaldused ja kaebused õigeaegselt läbi vaadataks, selleks:

esitavad kodanikud ettepanekud ja avaldused nendele riigiorganitele, ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele või nendele ametiisikutele, kelle kompetentsi antud küsimuse lahendamine vahetult kuulub;

kaebused esitatakse nendele organitele või nendele ametiisikutele, kellele vahetult allub see riigiorgan, ettevõte, asutus, organisatsioon või ametiisik, kelle tegevust kaebus käsitleb.

Kaebused kolhooside ja muude oma kõrgema organite kooperatiivsete organisatsioonide liikmete üldkoosolekute otsuste peale, samuti kohalike töörahva saadikute nõukogude juhtimisel tegutsevate ühiskondlike organite otsuste peale esitatakse vastava kohaliku nõukogu täitevkomiteele.

Seaduses ettenähtud juhtudel võib kaebusi esitada rajooni (linna) rahvakohtule.

4. Riigiorganid, ettevõtted, asutused, organisatsioonid ja nende

ametiisikud, kelle pädevusse ei kuulu ettepanekutes, avaldustes või kaebustes tõstatatud küsimuste lahendamine, saadavad need hiljemalt viie päeva jooksul vastavale asutusele, teatades sellest esitajaile, isiklikul vastuvõtul aga selgitavad, kuhu tuleb ettepaneku, avalduse või kaebusega pöörduda.

5. On keelatud suunata kodanike kaebusi lahendamiseks neile ametiisikutele, kelle tegevuse peale kaevatakse.

6. Riigiorganite, ettevõtete, asutuste, organisatsioonide, kolhooside ja muude kooperatiivsete ning ühiskondlike organisatsioonide juhtijad ja teised ametiisikud on kohustatud kodanikke isiklikult vastu võtma.

Kodanikke tuleb vastu võtta kindlaksmääratud ja neile teatavaks tehtud päevadel ja kellaaegadel elanikele sobival ajal, vajaduse korral õhtutundidel.

Isiklikku vastutust kodanike vastuvõtu organiseerimise ning kodanike ettepanekute, avalduste ja kaebuste läbivaatamise eest riigiorganites, ettevõtetes, asutustes, organisatsioonides, kolhoosides ning muudes kooperatiivsetes ja ühiskondlikes organisatsioonides kannavad nende juhtijad.

7. Ettepanekute, avalduste ja kaebuste lahendamisel on ametiisikud kohustatud:

tähelepanelikult tungima nende sisusse, nõudma vajaduse korral vastavate dokumentide esitamist, suunama töötajaid kohtadele kontrollimiseks ning rakendama muid abinõusid küsimuse objektiivseks lahendamiseks;

tegema põhjendatud otsuseid ettepanekute, avalduste või kaebuste kohta ning kindlustama nende otsuste õigeaegne ja õige täitmine;

teatama kodanikele otsustest, mis nende ettepanekute, avalduste või kaebuste põhjal on vastu võetud, tagasilükkamise korral aga esitama motiivid;

õigeaegselt välja selgitama ja kõrvaldama põhjused, mis tekitavad kodanike õiguste ja seadusega kaitstud huvide rikkumist.

8. Kodanikul, kes pole nõus tema avalduse või kaebuse põhjal tehtud otsusega, on õigus selle otsuse peale edasi kaevata kõrgemalseisvale organile, kellele säärase otsuse teinud riigiorgan, ettevõte, asutus või organisatsioon vahetult allub.

9. Avaldusi ja kaebusi lahendatakse kõigis organeis ühe kuu jooksul, neid aga, mis ei nõua täiendavat uurimist ja kontrollimist, lahendatakse viivitamata, igal juhul hiljemalt 15 päeva jooksul arvates päevast, mil nad jõudsid organini, kes on kohustatud lahendama küsimuse sisuliselt.

Liiduvabariikide seadustega võib kehtestada lühemad avalduste ja kaebuste lahendamise tähtajad vabariiklikes ja kohalikes organites, samuti ettevõtetes, asutustes ja organisatsioonides.

Neil juhtudel, kui avalduse või kaebuse lahendamiseks on tarvis ette võtta spetsiaalne kontrollimine, nõuda täiendavaid materjale

ja rakendada muid abinõusid, võib avalduse või kaebuse lahendamise tähtaega erandina pikendada vastava organi juhtija või tema asetäitja, kuid mitte rohkem kui ühe kuu võrra, kusjuures sellest tuleb avalduse või kaebuse esitanud isikule teatada.

Kodanike ettepanekud vaadatakse läbi ühe kuu jooksul, välja arvatud need ettepanekud, mis nõuavad täiendavat uurimist.

10. Sõjaväelaste ja nende perekonnaliikmete avaldusi ja kaebusi lahendatakse:

NSV Liidu organites ja vabariiklikes organites 15 päeva jooksul arvates päevast, mil nad saabusid organisse, kes on kohustatud seda küsimust sisuliselt lahendama;

kohalikes riigivõimuorganites, samuti ettevõtetes, asutustes ja organisatsioonides — viivitamata, kuid mitte hiljem kui 7 päeva möödudes avalduse või kaebuse saabumisest organisse, kes on kohustatud seda küsimust sisuliselt lahendama.

Neil juhtudel, kui avalduse või kaebuse lahendamiseks on tarvis ette võtta spetsiaalne kontrollimine, nõuda täiendavaid materjale ja rakendada muid abinõusid, võib avalduse või kaebuse lahendamise tähtaega erandina pikendada vastava organi juhtija või tema asetäitja, kuid mitte rohkem kui 15 päeva võrra, kusjuures sellest tuleb teatada avalduse või kaebuse esitanud isikule.

Sõjaväelaste ettepanekuid, avaldusi ja kaebusi, mis on seotud väeteenistuses olemisega, arutatakse ja lahendatakse vastavalt NSV Liidu relvastatud jõudude sise- ja distsiplinaarmäärustikule.

11. Ajalehtede ja ajakirjade toimetustelt saabuvaid kodanike ettepanekuid, avaldusi ja kaebusi, samuti nende lahendamisega seotud artikleid ja muid ajakirjanduses avaldatud materjale arutatakse käesolevas seadluses ettenähtud korras ja tähtaegade jooksul.

12. Töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed tõmbavad kodanike ettepanekute, avalduste ja kaebuste läbivaatamisele kaasa rahvasaadikuid ja vastavate nõukogude aktiivi.

Ettepanekute, avalduste ja kaebuste läbivaatamiseks, nende põhjal täiendava kontrolli teostamiseks ja muude abinõude rakendamiseks tõmbavad riigiorganid, ettevõtted, asutused ja organisatsioonid kaasa üldsuse esindajaid, rahvakontrolli aktiivi, eesrindlikke töölisi, teenistujaid ja kolhoosnikuid.

Vajaduse korral tuleb kodanike ettepanekuid, samuti ühiskondliku tähtsusega avalduste ja kaebuste läbivaatamise ja lahendamise tulemusi arutada ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide kollektiivide koosolekutel ning kodanike elukohtades.

13. Kehtestada, et kõik riigiorganid on kohustatud süstemaatiliselt kontrollima, kuidas neile alluvates ettevõtetes, asutustes ja organisatsioonides vaadatakse läbi kodanike ettepanekuid, avaldusi ja kaebusi, võtma tarvitusele abinõud kodanike õiguste ja seadusega kaitstud huvide rikkumist võimaldavate põhjuste ja tingimuste kõrvaldamiseks, mis tekitavad korduvaid avaldusi ja kaebusi.

14. Töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed on kohustatud süstemaatiliselt kontrollima kodanike ettepanekute, avalduste ja kaebuste läbivaatamist täitevkomitee osakondades ja valitsustes, antud nõukogu territooriumil paiknevates ettevõtetes, asutustes ja organisatsioonides ning arutama kontrolli tulemusi oma istungitel, vajaduse korral aga esitama arutamiseks töörahva saadikute nõukogude istungjärkudel.

Töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede, nende osakondade ja valitsuste juhtijad ning ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhtijad peavad töörahva saadikute nõukogude istungjärkudel, täitevkomiteede istungitel ning samuti kodanike koosolekutel perioodiliselt esitama aruandeid töö kohta, mis on seotud ettepanekute, avalduste ja kaebuste läbivaatamisega.

15. Kodanike ettepanekute, avalduste ja kaebuste läbivaatamiseks kehtestatud korra rikkumine, asjaajamisega venitamine ning bürokraatlik suhtumine ettepanekutesse, avaldustesse ja kaebustesse toob endaga kaasa süüdiolevate ametiisikute distsiplinaarvastutuse vastavalt kehtivatele seadustele.

Ametiisikute tegevus, mis on tekitanud olulist kahju riigi või ühiskonna huvidele, kodanike õigustele või seadusega kaitstud huvidele, samuti kodanike tagakiusamine ametiisikute poolt seoses kaebuste või avalduste esitamisega toovad kaasa kriminaalvastutuse liiduvabariikide kriminaalkoodeksite ametialaste kuritegude kohta käivate paragrahvide alusel.

Kaebuse või avalduse esitamine kodaniku poolt laimamise eesmärgil toob kaasa vastutuse vastavalt kehtivatele seadustele.

16. Prokuratuuri- ja rahvakontrolliorganid peavad järjekindlalt teostama järelevalvet ja kontrolli Nõukogude seaduste täitmise üle kodanike ettepanekute, avalduste ja kaebuste läbivaatamisel, kontrollima selle töö seisukorda kõigis ministeeriumides ja keskasutustes, neile alluvates ettevõtetes, asutustes ja organisatsioonides, samuti kolhoosides ning muudes kooperatiiv- ja ühiskondlikes organisatsioonides, võttes rangele vastutusele neid, kes on süüdi seaduste rikkumises, asjaajamisega venitamises, formalismis, bürokratismis ning ettepanekute, avalduste ja kaebuste põhjal vastuvõetavate otsuste täitmatajätmises.

17. Käesolev seadlus ei kehti kodanike kaebuste, avalduste ja ettepanekute suhtes, mida arutatakse korras, mis on ette nähtud NSV Liidu ja liiduvabariikide kriminaalprotsessi ja tsiviilprotsessi seadusandluses, töötülide läbivaatamise korra põhimääruses, avastuste, leiutiste ja ratsionaliseerimisettepanekute põhimääruses ning muudes seadustes.

Väljavõte

KODANIKE ETTEPANEKUTE, AVALDUSTE JA KAEBUSTE LÄBIVAATAMISE KORRA KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. juuli 1968. a. määrus nr. 250 (ENSV ÜVT 1968, nr. 35, art. 249)

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 12. aprilli 1968. a. seadluse «Kodanike ettepanekute, avalduste ja kaebuste läbivaatamise korra kohta» täitmiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kinnitada juurdelisatud juhend kodanike ettepanekute, avalduste ja kaebuste läbivaatamise korra kohta Eesti NSV asutustes, ettevõtetes, organisatsioonides, sovhoosides, kolhoosides ning muudes kooperatiiv- või ühiskondlikes organisatsioonides.

2. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel, rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, ettevõtetel, asutustel, organisatsioonidel, sovhoosidel ja kolhoosidel sisse seada kodanike ettepanekute, avalduste ja kaebuste arvestuse, läbivaatamise ja lahendamise ühtne kord vastavalt käesoleva määrusega kinnitatud juhendile.

3. Eesti NSV Prokuratuuril ja Eesti NSV Rahvakontrolli Komiteel teostada pidevat järelevalvet ja kontrolli Nõukogude seadustest kinnipidamise üle kodanike ettepanekute, avalduste ja kaebuste läbivaatamisel, kontrollida selle töö olukorda kõigis ministeeriumides ja keskasutustes, neile alluvates ettevõtetes, asutustes, organisatsioonides, sovhoosides ja kolhoosides ning võtta rangele vastutusele isikud, kes on süüdi seaduste rikkumises, asjaajamisega venitamises, formalismis, bürokratismis ja ettepanekute, avalduste ja kaebuste kohta vastuvõetud otsuste mittetäitmises.

KODANIKE ETTEPANEKUTE, AVALDUSTE JA KAEBUSTE LÄBIVAATAMISE JA LAHENDAMISE KORRA JUHEND

Kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. juuli 1968. a. määrusega nr. 250

1. Üldsätted

Käesolevat juhendit kodanike ettepanekute, avalduste ja kaebuste läbivaatamise ja lahendamise kohta rakendatakse Eesti NSV ministeeriumides, keskasutustes, kohalike töörahva saadikute nõu-

kogude täitevkomiteedes, asutustes ja ettevõtetes, organisatsioonides, sovhoosides, kolhoosides, kooperatiiv- ja muudes ühiskondlikes organisatsioonides (tekstis edaspidi — asutused).

Kodanike ettepanekud poliitilise, majandus- ja kultuurielu küsimustes, samuti seadusandluse täiustamiseks on üks vorme, mille abil töötajad võtavad osa riigi valitsemisest ja mille eesmärgiks on riigiaparaadi töö parandamine ja kontrolli tugevdamine tema tegevuse üle, võitlus bürokratismi ja asjaajamisega venitamise vastu ning sotsialistliku seaduslikkuse kindlustamine.

Riiklike ja ühiskondlike organite töös on tähtsal kohal kodanike poolt sotsiaalsetes, kultuurilistes, korteri ja elukondlikes ning muudes küsimustes esitatud avalduste läbivaatamine seoses kodanikele antud õiguste teostamisega.

Nõukogude ühiskonna praegustes arengutingimustes kujutavad kaebused endast üht kodanike õiguste ja seadusega kaitstud huvide rikkumise faktidele reageerimise vormi, sääraste rikkumiste kõrvaldamise ja ärahoidmise vahendit. Oma õigustele seadusliku kaitse otsimisega ning ametiasutuste töö puudustest ja seaduserikkumise juhtudest signaliseerimisega võtavad kodanikud vahetult osa sotsialistliku seaduslikkuse tugevdamisest ning Nõukogude riigivõimu kindlustamisest.

Sellepärast peab iga ettepanek, avaldus või kaebus, ükskõik kellelt see ka ei tuleks, leidma nõukogude asutustes kõige suuremat tähelepanu ja selle lahendamisse tuleb suhtuda kui poliitilise ja riikliku ülesande täitmisse, kus ei tohi olla pealiskaudsust, hoolimatust ega bürokraatlikku asjaajamist.

Töö kodanike ettepanekute, avalduste ja kaebuste alal peab asutuses olema organiseeritud nii, et oleks tagatud kõigi ettepanekute, avalduste ja kaebuste rangelt seaduslik lahendamine.

2. Kodanike vastuvõtmise kord asutustes

Selleks et kodanikel oleks võimalus isiklikult kokku saada asutuste juhtivate töötajatega, esitada neile ettepanekuid, avaldusi või kaebusi ning anda nende juurde üksikasjalisi seletusi, tuleb igas asutuses korraldada jutulesoovijate kodanike vastuvõtmist kindlatel päevadel ja kellaaegadel, elanikele sobival ajal, vajaduse korral õhtutundidel.

Vastuvõtuaeg ja -koht tehakse kodanikele teatavaks asutuse ruumis väljapandud teatega.

Asutuse juhataja on kohustatud väljakuulutatud kõnetundidest rangelt kinni pidama. Kui ta ettenähtud ajal temast olenematutel põhjustel kodanikke vastu võtta ei saa, on ta kohustatud kindlustama, et jutulesoovijaid võtaks vastu tema asetäitja.

Küla, alevi ja rajoonilise alluvusega linna töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedes peab olema töö korraldatud nõnda, et

kodanikel oleks igal tööpäeval kindlaksmääratud kellaajal võimalus isiklikult kokku saada kas täitevkomitee esimehe või sekretäriga.

Vastuvõtul esitatud suulised ettepanekud, avaldused ja kaebused registreeritakse selleks sisseseatud raamatusse (vorm lisas nr. 1)[1] ning need lahendatakse ühesugustel alustel kirjalikult esitatud ettepanekute, avalduste ja kaebustega.

3. Kodanike kirjalike ettepanekute, avalduste ja kaebuste registreerimine

Kodanikelt kirjalike ettepanekute, avalduste ja kaebuste vastuvõtmine peab asutuses toimuma ühes kindlas kohas kogu tööaja vältel. Ettepanekute, avalduste ja kaebuste vastuvõtmise ja kodanikele nende esitamise hõlbustamiseks pannakse asutuses nähtavale kohale eraldi veel postkast pealkirjaga «Ettepanekute, avalduste ja kaebuste jaoks».

Sõltumata sellest, kuidas kodaniku ettepanek, avaldus või kaebus asutusse on saabunud, kuulub see eelkõige registreerimisele.

Kodanike ettepanekute, avalduste või kaebuste kaotsimineku vältimiseks ja nende täitmise kontrollimiseks tuleb vabariigi igas asutuses organiseerida ühtne, tsentraliseeritud registratsioon. Ühtegi ettepanekut, avaldust ja kaebust ei või täitmiseks võtta, käest kätte edasi anda ega ka sellele vastust saata ilma tsentraliseeritud korras registreerimata.

Registreerimisele eelneb kirjade avamine ja ja nende pakilisuse selgitamine. Kiire iseloomuga kirjad registreeritakse ja kantakse asutuse juhatajale ette viivitamatult.

Kui asutusse saabub kodaniku kiri, mis sisaldab andmeid, millised ei kuulu avaldamisele, siis tuleb seda kirja käsitleda ja hoida vastavalt salajase kirjavahetuse eeskirjadele.

Ümbrikust väljavõetud kiri ja selle juurde kuuluvad lisadokumendid tuleb hoolikalt kokku kinnitada. Ümbrik säilitatakse kirja juures, selleks et tarviduse korral tõestada kirja postipanemise ja kättesaamise kuupäeva.

Ettepaneku, avalduse ja kaebuse registreerimine toimub kas lauajuhendi- või kartoteegisüsteemis nii kronoloogilises kui ka tähestikulises järjestuses.

---

[1] Lisa ei tooda.

REGISTREERIMINE LAUAJUHENDIS

1. Registreerimine tähestikulises järjekorras

Asutustes, kus saabuvate ettepanekute, avalduste ja kaebuste arv on väike, piisab nende arvelevõtmisest üksnes lauajuhendis (vorm lisas nr. 2) [2], mida peetakse lahus asutuse üldisest kirjavahetuse registratsioonist. Kodanike ettepanekute, avalduste ja kaebuste registreerimise lauajuhend valmistatakse tähestiku jaoks väljalõigatud äärega, mis kergendab edaspidist tööd.

Registreerimine toimub ettepaneku, kaebuse esitaja või avaldaja perekonnanime esimese tähe järgi lauajuhendi sama tähe jaoks määratud leheküljel (registris), kirja sissetulemise järjekorras. Täht, mille all avaldus on registreeritud, järjekorranumber ja registreerimise kuupäev märgitakse avalduse esikülje kõige vabamale servale.

Sissetulemise järjekorranumber koos registri tähega on ühtlasi kodanikuga (või tema suhtes) peetava kirjavahetuse numbriks.

Märkused. Anonüümsed ja kollektiivsed avaldused registreeritakse lauajuhendi eriregistritesse («An» või «Kol» all).

Korduv ettepanek, avaldus või kaebus samas küsimuses registreeritakse esimese avalduse juurde (lahter nr. 10) märkusega «teistkordne — kuupäev». Kui samalt kodanikult saabub avaldus teises küsimuses, registreeritakse see uue järjekorranumbri all.

2. Registreerimine kronoloogilises järjekorras

Kodanike ettepanekud, avaldused ja kaebused registreeritakse lauajuhendis nende saabumise järjekorras.

Igale sissetulnud kirjale pannakse number saabumise järjekorras. Saabunud kirja leidmise hõlbustamiseks kodaniku nime järgi peetakse tähestikulist registrit, kuhu märgitakse kodaniku nimi ja kirja registreerimise number.

REGISTREERIMINE KARTOTEEGISÜSTEEMIS

Asutustes, kus sissetulnud ettepanekute, avalduste ja kaebuste hulk aastas on suurem kui 600, on otstarbekohane pidada kartoteegilist arvestust.

Registreerimine kartoteegisüsteemis seisneb selles, et iga ettepaneku esitaja, avaldaja või kaebaja kohta avatakse eraldi kaart (lisa nr. 3)[2], kuhu kantakse kõigi temalt saabunud ettepanekute,

[2] Lisasid ei tooda.

avalduste või kaebuste sisu kokkuvõte, ning andmed nende lahendamise ja dokumentide säilitamise kohta.

Kartoteegilise arvestuse juures hoitakse kaardid kartoteegis ettepaneku, kaebuse esitaja või avaldaja perekonna- ja eesnime järgi tähestikulises järjestuses, selleks et eksimatult kindlaks teha ettepaneku, avalduse või kaebuse olemasolu ja anda kiiresti õiendid kõigis lahendamisse puutuvates küsimustes.

Sissetulnud ettepanekute, avalduste ja kaebuste üldarvu kindlakstegemiseks, s. o. neile järjekorranumbri andmiseks ja analüüsiks vajalike andmete kogumiseks seatakse kartoteegilise arvestuse juures sisse abilauajuhend lihtsustatud vormis (lisa nr. 4)[3]. Abilauajuhendi järjekorra number on ühtlasi ettepaneku, avalduse või kaebuse esitanud kodanikuga (või tema suhtes) peetava kirjavahetuse numbriks ning see märgitakse arvestuskaardile registreerimise numbrina.

Märkus. Korduva ettepaneku, avalduse või kaebuse puhul kasutatakse väljastamisnumbrina esimese avalduse registreerimise numbrit.

Arvestuskaardile registreeritakse samuti ettepaneku, avalduse või kaebuse lahendamisse puutuv kirjavahetus ja kodanikule antud vastus.

Väljaminevate kirjade lauajuhendit ettepanekute, avalduste ja kaebuste alal eraldi ei peeta

4. Kodanike kirjalike ettepanekute, avalduste ja kaebuste läbivaatamine

Pärast registreerimist esitatakse ettepanekud, avaldused ja kaebused läbivaatamiseks asutuse juhatajale, tema asetäitjale või selleks määratud vastutavale töötajale, kes iga avalduse lahendmise suhtes teeb konkreetse korralduse. Seejärel antakse läbivaadatud ettepanekud, avaldused ja kaebused tagasi registreerijale, kes kannab juhtkonna korraldused lauajuhendisse või arvestuskaardile ja korraldab kodanike kirjade üleandmist või edasisaatmist täitjaile.

Asutused ja nende ametiisikud, kelle pädevusse ei kuulu ettepanekutes, avaldustes ja kaebustes tõstatatud küsimuste lahendamine, saadavad need hiljemalt 5 päeva jooksul vastavale asutusele, teatades sellest esitajaile.

Kui ettepanek või avaldus saadetakse allasutusele täitmiseks, tuleb selle üle samaaegselt organiseerida ka pidev kontroll.

Kodanike kaebusi, milles kritiseeritakse ametiisikute tegevust, ei või ühelgi juhul suunata lahendamiseks nendele ametiisikutele, kelle tegevuse peale kaevatakse.

---

[3] Lisa ei tooda.

Kui ettepanek, avaldus või kaebus kuulub lahendamisele allasutuses ja viimane peab oma otsusest teatama ettepaneku, kaebuse esitajale või avaldajale, siis saadetakse vastavale allasutusele selleks koos saatekirjaga ettepaneku, avalduse või kaebuse originaal.

Märkus. Ettepaneku, avalduse või kaebuse originaal saadetakse ja see jääb sellesse asutusse, kes annab kodanikule vastuse.

Kui lahendamine võetakse keskasutuse kontrolli alla, jätab viimane endale ettepaneku, avalduse või kaebuse ärakirja või selle sisu lühikokkuvõtte, originaali aga saadab lahendavale allasutusele. Sel puhul informeerib allasutus keskasutust kodanikule antud vastuse ärakirjaga (vastuse ärakirja teine eksemplar säilitatakse ettepaneku, avalduse või kaebuse originaali juures).

Märkus. Erandjuhtumeil, kui asjaolud seda nõuavad, teatatakse kontrollivale asutusele ettepaneku, avalduse või kaebuse lahendamise tulemus koos selgitavate materjalidega eraldi ettekandes.

Kui ettepanek, avaldus või kaebus saadetakse allasutusele mitte lahendamiseks, vaid kontrollimiseks, s. o. asjaolude selgitamiseks ja ettepaneku esitamiseks, saadetakse koos saatekirjaga, milles on konkreetselt näidatud, mida vaja kontrollida või selgitada, ka ettepaneku, avalduse, kaebuse ärakiri või originaal. Originaali saatmise korral nõutakse koos kontrolli tulemuste esitamisega ka ettepaneku, avalduse või kaebuse tagastamist. Sel juhul teeb ettepaneku, avalduse või kaebuse kohta otsuse ja annab avaldajale vastuse kõrgemalseisev (kontrolliv) asutus.

5. Ettepanekute, avalduste ja kaebuste lahendamine ning täitmise kontrollimine

Asutus, kelle kompetentsi kuulub kodaniku ettepanekus, avalduses või kaebuses tõstatatud küsimuse lahendamine, on kohustatud viivitamatult välja selgitama võimalused esitatud taotluste ja pretensioonide seaduspäraseks rahuldamiseks, suhtudes seejuures tähelepanelikult kodaniku õigustatud nõudmistesse ja vajadustesse.

Kaebused ja avaldused, milles kodanikud otsivad seaduslikku kaitset oma õiguste piiramise ja rikkumise vastu, või millised teatavad asutuse töös esinevatest puudustest, peavad olema asutuse juhataja erilise tähelepanu objektiks. Asutuse juhtaja on kohustatud tagama kõigi kaebuses esitatud faktide ja seaduserikkumiste kohapealse kontrollimise, võtma tarvitusele kõik abinõud kodaniku õiguste taastamiseks ja tema seaduslike huvide kaitsmiseks. Asutuse juhataja on seejuures kohustatud välja selgitama tekkinud vigade ja seaduserikkumiste põhjused ning rakendama kõik abinõud selleks, et vältida nende kordumist tulevikus.

Asutuse juhataja on kohustatud teatama kodanikule otsusest, mis ettepaneku, avalduse või kaebuse põhjal on vastu võetud, tagasilükkamise korral aga esitama motiivid.

Kodanikul, kes pole nõus tema avalduse või kaebuse põhjal tehtud otsusega, on õigus selle otsuse peale edasi kaevata kõrgemalseisvale organile, kellele säärase otsuse teinud asutus vahetult allub.

Kaebused kolhooside ja muude oma kõrgema organita kooperatiivorganisatsioonide liikmete üldkoosolekute otsuste peale, samuti kohalike töörahva saadikute nõukogude juhtimisel tegutsevate ühiskondlike organite otsuste peale esitatakse vastava kohaliku töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele.

Avaldusi ja kaebusi lahendatakse kõigis asutustes ühe kuu jooksul, neid aga, mis ei nõua täiendavat uurimist ja kontrollimist, lahendatakse viivitamatult, igal juhul hiljemalt 15 päeva jooksul arvates päevast, mil nad jõudsid asutusse, kes on kohustatud lahendama küsimuse sisuliselt.

Neil juhtudel, kui avalduse või kaebuse lahendamiseks on tarvis ette võtta spetsiaalne kontrollimine, nõuda täiendavaid materjale ja rakendada muid abinõusid, võib vastava asutuse juhataja või selle asetäitja vastava avalduse või kaebuse lahendamise tähtaega erandina pikendada, kuid mitte rohkem kui ühe kuu võrra, kusjuures sellest tuleb avalduse või kaebuse esitanud isikule teatada.

Kodanike ettepanekud vaadatakse läbi ühe kuu jooksul, välja arvatud need ettepanekud, mis nõuavad täiendavat uurimist.

Sõjaväelaste ja nende perekonnaliikmete avaldusi ja kaebusi lahendatakse:

vabariiklikes organites 15 päeva jooksul arvates päevast, mil nad saabusid organisse, kes on kohustatud seda küsimust sisuliselt lahendama; kohalikes riigivõimuorganites, samuti ettevõtetes, asutustes ja organisatsioonides — viivitamatult, kuid mitte hiljem kui 7 päeva möödudes avalduse või kaebuse saabumisest organisse, kes on kohustatud seda küsimust sisuliselt lahendama.

Neil juhtudel, kui avalduse või kaebuse lahendamiseks on tarvis ette võtta spetsiaalne kontrollimine, nõuda täiendavaid materjale ja rakendada muid abinõusid, võib vastava organi juhtija või tema asetäitja vastava avalduse või kaebuse lahendamise tähtaega erandina pikendada, kuid mitte rohkem kui 15 päeva võrra, kusjuures sellest tuleb teatada avalduse või kaebuse esitanud isikule.

Sõjaväelaste ettepanekuid, avaldusi ja kaebusi, mis on seotud väeteenistuses olemisega, arutatakse ja lahendatakse vastavalt NSV Liidu relvastatud jõudude sise- ja distsiplinaarmäärustikule.

Ajalehtede ja ajakirjade toimetustelt saabuvaid kodanike ettepanekuid, avaldusi ja kaebusi, samuti nende lahendamisega seotud artikleid ja muid ajakirjanduses avaldatud materjale arutatakse käesolevas juhendis ettenähtud korras ja tähtaegade jooksul.

Märkus. Kui erieeskirjades on mõne liigi ettepanekute, avalduste või kaebuste lahendamiseks ette nähtud lühemad tähtajad, siis tuleb rakendada neid tähtaegu.

Neist tähtaegadest kinnipidamise üle tuleb igas asutuses kehtestada pidev kontroll. Täitmise kontrolli teostamise korra määrab kindlaks asutuse juhataja.

Ettepanek, avaldus või kaebus loetakse lahendatuks ainult siis, kui lahendamise korraldus on sisuliselt (tegelikult) täidetud ja tulemus ettepaneku esitajale, avaldajale või kaebajale teatavaks tehtud.

Asutuse töötajate või töötajate grupp, kellele on tehtud ülesandeks kohapeal kontrollida ettepanekus, avalduses või kaebuses esitatud asjaolude tõepärasust ja teha küsimuse lahendamiseks vastav ettepanek, on kohustatud kontrolli tulemuste kohta koostama kirjaliku õiendi, kus on üksikasjalikult ära näidatud asjade tõeline olukord, samuti isikud, kelle seletuste põhjal kaebust selgitati, ning kontrolli teostanud ametiisikute motiveeritud seisukoht lõpliku otsuse tegemiseks.

Eriti tähtsatel juhtudel ja massiliselt saabuvate kaebuste puhul teostavad faktide kontrollimist keskusest kohale komandeeritud ametiisikud kohaliku aktiivi kaasabil või selleks moodustatud uurimiskomisjonid, kui kaebuses esitatud faktid ei sisalda seaduserikkumisi, mille uurimine ja lahendamine kuulub juurdlus-, uurimis- ja kohtuorganite kompetentsi. Nende kaebuste lahendamine peab olema asutuse juhataja isikliku kontrolli all.

Otsused kaebuste kohta tehakse küla-, alevi-, linna ja rajooniorganites pärast kohapeal teostatud kontrollimist, vajaduse korral avaldaja isiklikku väljakutsumist ja temaga kõnelemist ning asjast huvitatud asutuste esindajate seisukohtade ärakuulamist.

Tähtsamad, põhimõttelist laadi küsimused otsustatakse aga kodaniku ja asjast huvitatud asutuste esindajate juuresolekul rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee istungil, küla, alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee istungil või küla, alevi töörahva saadikute nõukogu istungjärgul.

Vajaduse korral tuleb kodanike ettepanekuid, samuti ühiskondliku tähtsusega avalduste ja kaebuste läbivaatamise ja lahendamise tulemusi arutada ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide kollektiivide koosolekutel ning kodanike elukohtades.

Tehtud otsusest ja abinõudest, mis ettepanekus, avalduses või kaebuses näidatud puuduste likvideerimiseks tarvitusele on võetud, teatatakse avaldajale ja selle kaebuse või avalduse lahendamiseks saatnud kõrgemale, kontrollivale organile. Kodaniku ettepanekud, avaldused ja kaebused, mis on lõplikult lahendatud, õmmeldakse koos kogu kirjavahetusega, mis seoses nende lahendamisega on peetud, kronoloogilises järjekorras toimikusse.

Märkus. Asutuses, kus on tegemist suure hulga avaldus-

tega, mis hõlmavad väga laia küsimuste ringi, seatakse toimikud sisse avalduste sisu liigitelu järgi.

Ettepaneku, avalduse või kaebuse kohta tehtud otsus kantakse kokkuvõtlikult lauajuhendisse (või registreerimiskaardile) koos täitevkomitee või kolleegiumi protokollilise otsuse kuupäeva ja numbriga.

Asjaajamises lõpetatud ettepanekud, avaldused ja kaebused koos nende kohta peetud kirjavahetusega säilitatakse asutuse arhiivis kuni nende üleandmiseni riiklikku arhiivi. Asutuse arhiivis säilitatakse ettepanekute, avalduste ja kaebuste lahendamisega seoses olevaid dokumentaalseid materjale vastavalt asutuste, organisatsioonide ja ettevõtete arhiivide töö eeskirjadele.

6. Vastuse andmine avaldajale

Kõik Eesti NSV asutused on kohustatud andma ettepaneku, kaebuse esitajale või avaldajale vastused eesti keeles või NSV Liidu rahvaste vastastikuse suhtlemise keeles — vene keeles.

Kodanikule antav vastus peab olema konkreetne ja hõlmama kogu küsimuste ringi, mis on tõstatatud tema ettepanekus, avalduses või kaebuses. Üldsõnaliste vastuste andmine kodanikule on lubamatu.

Kui kodaniku ettepanekus, avalduses või kaebuses tõstatatud taotlust ei ole võimalik rahuldada, tuleb eitavat otsust põhjendada.

Vastustes neile avaldustele või kaebustele, milles teatatakse mitmesugustest väärnähtustest, asutuse või üksiku töötaja töös esinevatest puudustest, tuleb juhul, kui esitatud faktid leidsid kontrollimisel kinnitust, üksikasjalikult ära näidata ka need abinõud, mis on tarvitusele võetud nimetatud puuduste likvideerimiseks.

Kui ettepaneku, kaebuse esitaja või avaldaja pole rahul antud vastusega ja esitab samas küsimuses uue kaebuse kõrgemalseisvale, kontrollivale organile, paludes avalduse või kaebuse suhtes tehtud otsust tühistada, ei ole lubatud saata seda ettepanekut, avaldust või kaebust uuesti lahendamiseks samale asutusele, kelle peale kaevati. Protestivad kaebused või vastulaused vaatab läbi ja lahendab kontrolliv organ.

Vastulause või korduva kaebuse kohta tehtud otsus tuleb teatavaks teha kaebajale ja ühtlasi ka sellele allasutusele, kelle otsuse peale kaebus oli esitatud.

Kui allasutuse otsus kontrolliva ja kõrgemalseisva organi otsusega muudetakse või tühistatakse, näidatakse vastuses ära ka see seaduslik alus, mille põhjal eelnev otsus tühistati, ühtlasi kohustatakse allasutust tegema sellest muudatusest tulenevad järeldused. Allasutus on kohustatud viivitamatult ja ilma kodaniku erilise avalduseta tema õigusliku seisundi taastama ja võtma tarvitusele kõik vajalikud abinõud tehtud eksituse parandamiseks.

7. Ettepanekute, avalduste ja kaebuste lahendamise üldistamine ja analüüs

Nõukogude aparaadi töö parandamiseks ning kodanike avalduste ja kaebuste vähendamise huvides on suur tähtsus nende põhjuste tundmaõppimisel, mis sundisid kodanikku üht või teist avaldust või kaebust kirjutama.

Sel eesmärgil organiseeritakse Eesti NSV ministeeriumides, keskasutustes, rajoonide ja vabariikliku alluvusega linnade täitevkomiteedes kodanike ettepanekute, avalduste ja kaebuste lahendamise üldistamine ja analüüsimine, mis võimaldaks kindlaks teha, millal ja millistes küsimustes esineb massiliselt kaebusi, millistes küsimustes ja missugustes asutustes tuleb kõige sagedamini ette seaduserikkumisi. Samuti on kõrgemalseisvail organeil oluline teada, kui palju saabunud ettepanekutest, avaldustest ja kaebustest oleks tulnud sisuliselt lahendada antud süsteemi allasutustel või kohalikel haldus- ja kohtuorganitel.

Selleks on vaja teatud ajavahemikul kontrollida ja analüüsida olukorda ettepanekute, avalduste ja kaebuste saabumise ja lahendamise alal ning kindlaks teha:

1) kaebuste üldarv nii sisu liigituse kui ka territoriaalse jaotuse, rahvamajandusharude ja sotsiaal-kultuuriliste asutuste järgi;

2) kui palju oli iga liigi hulgas kaebusi kodanike õiguste kitsenduste ja sotsialistliku seaduslikkuse rikkumise kohta;

3) kui palju oli üksikute liikide hulgas selliseid ettepanekuid, avaldusi ja kaebusi, mida oleksid pidanud lahendama vastavad allasutused, kelle otseseks ülesandeks on antud küsimustega tegelemine;

4) kui palju oli antud ajavahemikul avaldusi ja kaebusi, mille põhjustajaks oli kodaniku teadmatus seaduse olemasolu suhtes; seaduse sätete halb seletamine asutuses; bürokraatlik-formaalne suhtumine tema õiguste ja vajaduste rahuldamisse jne.;

5) nende avalduste ja kaebuste arvu, milliste suhtes kõrgemalseisev organ muutis või tühistas allasutuse eksliku otsuse.

Nende andmete analüüsimine võimaldab juhtival ja kontrollival asutusel:

1) saada selge ettekujutuse ettepanekute, avalduste ja kaebuste tekkimise põhjustest antud süsteemi üksikutes lülides;

2) kindlaks määrata, missuguses majandusharus, süsteemis, millises linnas või rajoonis on vaja esmajärjekorras rakendada abinõusid kodanike ettepanekute, avalduste ja kaebuste lahendamise töö parandamiseks ja vastava kaadri tugevdamiseks;

3) tõsta tunduvalt Nõukogude haldusaparaadi iga lüli autoriteeti ja vastutust temale pandud ülesannete korraliku täitmise eest.

Eespool loetletud üldistusi ja analüüse tehakse ainult kõrgemalseisvais (kontrollivais) organeis, samuti kohtadel teostatud kontrollimisel kogutud andmete alusel. Üldistatud materjal esita-

takse organi juhtkonnale koos eelmise perioodi võrdlusandmetega, analüüsist tulenevate järelduste ja ettepanekutega.

Ettepanekute, avalduste ja kaebuste lahendamise ja sellega seoses oleva asjaajamise üle tuleb teostada süstemaatilist kontrolli ning tulemused läbi arutada ministeeriumi kolleegiumil, töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee istungil, vajaduse korral aga esitada arutamiseks töörahva saadikute nõukogu istungjärkudele.

Allasutuste kontrollimisel ja instrueerimisel tuleb pöörata erilist tähelepanu ettepanekute, avalduste ja kaebuste õigele arvestusele, seaduspärasele lahendamisele ja nende tekkepõhjuste kõrvaldamisele. Kõrgemalseisvad organid on kohustatud süstemaatiliselt kuulama kolleegiumi, komitee või juhatuse istungil allasutuste juhtijate ettekandeid tööst kodanike ettepanekute, avalduste ja kaebuste lahendamisel ja nende tekkepõhjuste kõrvaldamisel ning vastu võtma sellekohaseid otsuseid.

Rahvamajanduse planeerimine, arvestus ja aruandlus

1. PLANEERIMINE, VARUSTAMINE, STATISTIKA JA ARUANDLUS

Väljavõte

KOHALIKE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE ETTEVÕTETE JA ORGANISATSIOONIDE STATISTILISE ARVESTUSE JA ARUANDLUSE ORGANISEERIMISEST[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 15. oktoobri 1957. a. määrus nr. 348 (KK 1957, II, akt 83)

1. Nõustuda Eesti NSV Statistikavalitsuse[2] ettepanekuga, mis on kooskõlastatud Eesti NSV Riikliku Plaanikomisjoni[3] ja Kohaliku Majanduse Ministeeriumiga, kohalike nõukogude ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste statistilise aruandluse esitamise korra ja tähtaegade kohta, vastavalt lisale nr. 1[4].

4. Kohustada kohalike nõukogude ettevõtete, ehituste ja organisatsioonide juhatajaid, linnade ja rajoonide täitevkomiteesid esitama statistilist aruandlust täpselt ettenähtud tähtaegadeks ja aadressidel, tagades aruandeandmete täielikku tõepärasust.

Ettevõtete, ehituste ja organisatsioonide juhatajad vastutavad isiklikult aruandeandmete õigeaegse esitamise ja nende tõepärasuse eest.

5. Keelata riiklikel ja ühiskondlikel organisatsioonidel nõuda ning ettevõtete, ehituste ja organisatsioonide juhtajail koostada ja esitada posti ja telegraafi teel statistilist aruandlust mitteettenähtud aadressil ja vormide järgi, mis ei ole kinnitatud NSVL Statistika Keskvalitsuse või vabariigi Statistikavalitsuse[4] poolt.

---

[1] Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. septembri 1958. a. korraldusega nr. 1408-k kehtestati, et kohalike töörahva saadikute nõukogude ettevõtete, ehituste, asutuste ja organisatsioonide statistilise aruandluse mahu ja vormid kinnitab Eesti NSV Statistika Keskvalitsus kooskõlastatult Eesti NSV Riikliku Plaanikomiteega.

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 4. aprilli 1960. a. seadlusega (ENSV ÜT 1960, nr. 1, art. 3) muudeti Eesti NSV Statistikavalitsus Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuvaks Statistika Keskvalitsuseks.

[3] Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Plaanikomisjon liidulisvabariiklikuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Plaanikomiteeks.

[4] Lisa ei tooda.

EESTI NSV RAHVAMAJANDUSE ARENDAMISE 1959. A. PLAANIST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 7. jaanuari 1959. a. määrus nr. 2 (KK 1959, I, akt. 1)

3. Juhtida Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumide, keskasutuste ning töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juhtivate töötajate tähelepanu sellele, et reas ettevõtetes ja ehitustel muudetakse korduvalt kvartali- ja kuuplaane, millega rikutakse ettevõtete ja ehituste tootmistegevuse plaanipärast organiseerimist.

Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume, keskasutusi ning töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid looma sellel alal range korra. Määrata, et kvartaliplaane võib vajaduse korral muuta mitte hiljem kui 45 päeva enne vastava kvartali lõppu ning kuuplaane — mitte hiljem kui 20 päeva enne vastava kuu lõppu.

Raudtee- ja meretranspordi vedude kvartaliplaane ning raudtee- ja meretranspordi veosekäibeplaane võib vajaduse korral muuta vähemalt 35 päeva enne vastava kvartali lõppu, raudtee- ja meretranspordi vedude kuuplaane aga vähemalt 15 päeva enne vastava kuu lõppu (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. novembri 1962. a. määruse nr. 545 redaktsioonis).

7. Juhtida Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumide, keskasutuste ning töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede tähelepanu sellele, et kapitaalmahutuste riikliku plaani täitmiseks eraldatud materiaalseid ressursse ei ole lubatud kasutada tsentraliseerimata finantseerimisallikate ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu finantsreservi arvel teostatavate objektide ehitamiseks.

Üle kapitaalmahutuste riikliku plaani teostatavaks ehituseks eraldatavad materiaalsed ressursid suunata eeskätt elamu-, kommunaal- ja kultuur-elukondlikku ehitusse ning rahvatarbeesemete tootmise ettevõtete ehitamiseks, eriti aga kohalike ehitusmaterjalide tööstuse arendamiseks, et paremini varustada kohalike ehitusmaterjalidega üle kapitaalmahutuste plaani teostatavaid ehitusi.

Väljavõte

RAUDTEEVEDUDE PLANEERIMISE EDASISEST TÄIUSTAMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. aprilli 1959. a. korraldus nr. 451-k (KK 1959, I, akt 55)

Raudteevedude planeerimise edasiseks täiustamiseks:

1. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume, linnade (rajoonide) täitevkomiteesid, varustuse ja turustuse organisatsioone:

a) andma Eesti Raudtee Valitsusele[1] määratud kuuplaanid hiljemalt 14 päeva enne planeeritava kuu algust, pidades rangelt kinni veokäskude väljaandmise tähtaegadest, mis on ette nähtud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 22. jaanuari 1959. a. määruses nr. 87 «NSV Liidu rahvamajanduse materiaalse ja tehnilise varustamise korrast» ning võimaluse korral andma veokäsud välja 20—25 päeva enne planeeritava kuu algust;

b) katkestama veokäskude väljaandmine «ise väljaveetava» või «tarbija transpordiga veetava» toodangu hankimiseks, välja arvatud vabariigi ettevõtetest või hulgibaasidest väikeste partiidena tarbijatele väljastatav toodang.

Väljavõte

EESTI NSV RAHVAMAJANDUSE MATERIAAL-TEHNILISE VARUSTAMISE KORRAST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. aprilli 1959. a. määrus nr. 124 (KK 1959, I, akt 58)

Tootmise ja kapitaalehituse plaanide täielikumaks seostamiseks vabariigi rahvamajanduse materiaal-tehnilise varustuse plaanidega ning kooskõlas NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1959. a. 22. jaanuari määrusega nr. 87 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Määrata, et vabariigi rahvamajanduse vajaduste igakülgse tundmaõppimise alusel töötab Eesti NSV Riiklik Plaanikomisjon[1] iga aasta välja rahvamajanduse materiaal-tehnilise varustuse riikliku plaani ja toodangu hankimise plaanid.

---

[1] Eesti, Leedu ja Läti raudteed ühendati 1963. a. Balti Raudteeks, kusjuures likvideeritava Eesti Raudtee asemel moodustati Balti Raudtee Eesti Raudteekond.

[1] Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Plaanikomisjon liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Plaanikomiteeks.

3. Määrata, et Eesti NSV rahvamajanduse materiaal-tehnilise varustamise plaani kinnitab:

a) Eesti NSV Ministrite Nõukogu tähtsamate toodanguliikide osas, mille nomenklatuur määratakse iga aasta;

b) Eesti NSV Riiklik Plaanikomisjon [2]:

— NSV Liidu Riikliku Plaanikomitee ja NSV Liidu Riikliku Plaanikomitee juures asuvate toodangu vabariikidevaheliste hangete peavalitsuste poolt jaotatava toodangu nomenklatuuri osas, välja arvatud toodang, mille jaotuskavad kinnitab Eesti NSV Ministrite Nõukogu;

— liiduvabariikide, NSV Liidu ministeeriumide ja keskasutuste poolt jaotatava toodangu nomenklatuuri osas;

— Eesti NSV-s valmistatava toodangu nomenklatuuri osas vastavalt lisale nr. 2.[3]

Vabariigis toodetava ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu ning Eesti NSV Riikliku Plaanikomisjoni [2] poolt jaotatavasse nomenklatuuri mitte võetud toodangu jaotavad Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV ministeeriumid ja keskasutused, kes toodavad mainitud toodangut, arvestades kujunenud tootmissidemeid, kusjuures rahvatarbekaubad jaotatakse kooskõlastatult Eesti NSV Kaubandusministeeriumiga.

4. Määrata, et vabariigi rahvamajanduse varustamine NSV Liidu Riikliku Plaanikomitee, liiduvabariikide, NSV Liidu ministeeriumide ja keskasutuste nomenklatuuri mittekuuluva toodanguga toimub tarbijate ja nimetatud toodangu hankijate vahel otseste sidemete korras.

6. Määrata, et kohalike nõukogude majanduse vajaduste materiaal-tehniline varustamine (välja arvatud tahke ja vedelkütus, paber ja autod), samuti linnade, rajoonide, alevite ja külanõukogude eelarvetel olevate haridus-, tervishoiu- ja kultuuriasutuste varustamine remondimaterjalidega toimub Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumi[4] kaudu, kellele selleks otstarbeks eraldatakse materjalide fondid.

Teha Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumile[4] ülesandeks kooskõlastatult Eesti NSV Riikliku Plaanikomisjoniga [2] jaotada nimetatud materiaalsed ressursid vabariigi linnadele ja rajoonidele.

---

[2] Vt. viide l. lk. 147.

[3] Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. oktoobri 1965. a. määrusega nr. 429. (ENSV MKK 1965, nr. 35, art. 149) tunnistati lisa nr. 2 kehtetuks.

[4] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeerumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

Tahke ja vedelkütuse, paberi ja autode fondid eraldatakse linna- ja rajooninõukogudele vahetult.

8. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume, keskasutusi, linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteesid ning varustuse ja turustuse organeid kindlustama tööstustoodangu hankeplaanide tingimusteta täitmine, eriti vabariikidevaheliste hangete osas, samuti hangete osas üleliidulisteks vajadusteks. Mitte lubada kolkapoliitikat toodangu varustamise ja turustamise küsimuses.

10. Keelata Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul, ministeeriumidel, keskasutustel, linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteedel, ettevõtetel ja ehitusorganisatsioonidel neile tootmisprogrammi ja kapitaalehituste plaani täitmise kindlustamiseks eraldatud materiaalsete ressursside mittesihipärane kasutamine ilma Eesti NSV Ministrite Nõukogu loata.

Materiaalsete ressursside mittesihipärast kasutamist Eesti NSV Ministrite Nõukogu loata lugeda riikliku distsipliini jämedaks rikkumiseks ja selles süüdiolevad ametiisikud võtta rangele vastutusele.

11. Määrata, et Eesti NSV Riikliku Plaanikomisjoni[5] korraldused vabariigile eraldatud ja vabariigi poolt hangitava toodangu hankimise ja realiseerimise korra kohta on kohustuslikud kõigile vabariigi hankijatele ning varustus- ja turustusorganitele.

NSV Liidu Riikliku Plaanikomitee poolt kinnitatud vabariikidevaheliste hangete plaani mittekuuluva ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Riikliku Plaanikomisjoni[5] poolt jaotatava toodangu hankimine väljapoole vabariigi piire toimub Eesti NSV Ministrite Nõukogu loal.

Väljavõte

EESTI NSV RAHVAMAJANDUSE ARENDAMISE PLAANI JA EELARVE TÄITMISE TULEMUSTEST 1960. a. I KVARTALIS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. mai 1960. a. määrus nr. 179
(KK 1960, II, akt 125)

1. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume, keskasutusi ja töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

b) tõhustama kontrolli vabariikidevaheliste hangete, plaanide täitmise üle, kindlustades nende täitmise esimeses järjekorras; igas kvartalis hiljemalt aruandekvartalile järgneva kuu 20. kuupäevaks

[5] Vt. viide l. lk. 147.

esitama Eesti NSV Ministrite Nõukogule ja ärakirjas Eesti NSV Riiklikule Plaanikomisjonile[1] aruande vabariikidevaheliste hangete plaani täitmise kohta;

c) tõhustama kontrolli Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1959. a. 19. märtsi määruse nr. 95 «Abinõudest vähenõutava toodangu ületplaanilise tootmise vältimiseks ja materiaalsete väärtuste ülenormatiivsete varude vähendamiseks» täitmise üle.

3. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume, keskasutusi, linnade ja rajoonide täitevkomiteesid:

b) lõpetama ebaõige praktika, kus elamuehituse objektid võetakse vastu ja antakse ekspluatatsiooni puudustega ning halvakvaliteediliselt teostatud ehitus- ja viimistlustöödega; parandama ehitus-montaažitööde ja eriti viimistlustööde kvaliteeti ning võtma kõik tööd vastu ehituse protsessis täielikus vastavuses nende tööde teostamise tehniliste tingimuste nõuetega.

Väljavõte

ABINÕUDE KOHTA RIIGI PETMISE FAKTIDE VÄLTIMISEKS NING KONTROLLI TÕHUSTAMISEKS PLAANIDE JA KOHUSTUSTE TÄITMISE ARUANNETE AUTENTSUSE ÜLE

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. juuli 1961. a. määrus nr. 304
(ENSV MKK 1961, nr. 27, art. 105 — KK 1961, III, akt 152)

1. Kohustada partei linna- ja rajoonikomiteesid, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume ja keskasutusi:

a) võtma tarvitusele vajalikud abinõud juurdekirjutuste ja muude aruandluse moonutamise faktide väljajuurimiseks, käsitama neid kui kuritegu partei ja rahva suhtes. Isikud, kes on süüdi nimetatud kuritegudes ja on sundinud teisi neid sooritama, vallandama ametikohalt, võtma rangele parteilisele ja riiklikule vastutusele kuni parteist väljaheitmiseni ja kohtu alla andmiseni. Tagama terava kriitika ja enesekriitika töös, tõhustama võitlust igasuguste katsete vastu kriitikat maha suruda, luues seega riiki petvate isikute suhtes sallimatuse õhkkonna;

b) võtma tarvitusele vajalikud abinõud kontrolli tõhustamiseks arvestuse ja aruandluse seisukorra üle kolhoosides, sovhoosides, ettevõtetes, ehitustel, varustus-, varumis-, kaubandus- ja teistes organisatsioonides, tagama riiklikust distsipliinist kinnipidamise

[1] Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Plaanikomisjon liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Plaanikomiteeks.

ning ettevõtete ja organisatsioonide juhtijate vastutuse suurendamise riikliku aruandluse andmete õigeaegse esitamise ja autentsuse eest;

c) süstemaatiliselt kuulama ära ettekandeid arvestuse ja aruandluse seisukorra kohta linnade ja rajoonide rahvamajanduses ning abinõude kohta, mis võetakse tarvitusele aruandeandmete autentsuse kindlustamiseks;

d) parandama raamatupidamist ettevõtetes, ehitustel, kolhoosides, sovhoosides, varumis- ja teistes organisatsioonides, pidada silmas, et aruandlust tuleb koostada autentsete algdokumentide ning vastavate raamatupidamise kirjendite alusel;

e) tõhustama revisjonitööd ettevõtetes, ehitustel, kolhoosides, sovhoosides ja organisatsioonides ning hoolikalt kontrollima aruandeandmete autentsust.

2. Kohustada partei linna- ja rajoonikomiteesid parandama tööd kaadri valikul, paigutamisel ja ideelisel karastamisel. Tegema otsustavalt lõpu mis tahes katsetele edutada töötajaid mitte ametialaste ja poliitiliste omaduste järgi, vaid omamehesuhete, isikliku ustavuse ja sõbramehelikkuse põhimõttel.

Kasvatama pidevalt kaadrit aususe ja tõearmastuse, parteilise printsipiaalsuse vaimus, suure vastutustunde vaimus partei ja rahva ees. Arendama ulatuslikumalt kriitikat ja enesekriitikat, looma leppimatuse õhkkonna nende suhtes, kes mätsivad kinni ja varjavad puudusi, asendavad organiseerimistööd paraaditsemise ja kõmutegemisega. Looma vajaliku korra töötajate kirjade ja avalduste läbivaatamisel, arutama hoolikalt kriitilisi signaale ning võtma tarvitusele vastavad abinõud.

3. Panna ette partei linna- ja rajoonikomiteedele tõsta parteialgorganisatsioonide osatähtsust pideva kontrolli kindlustamisel riiklike plaanide ja kohustuste täitmise käigu ning aruandlusandmete autentsuse üle. Parteiorganisatsioonid peavad suhtuma kriitiliselt majandustegevuse tulemustesse, andma saavutustele ja puudustele õige hinnangu, otsustavalt ja printsipiaalselt välja astuma tegelikkuse ilustamise, juurdekirjutuste ja puru silmaajamise vastu.

10. Kohustada vabariiklike, linnade, rajoonide ajalehtede ja ajakirjade toimetusi avaldama ajakirjanduses teateid aasta-, kvartali- ja kuuplaanide täitmise kohta vabariigi, linnade, rajoonide, Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumide, keskasutuste poolt, samuti võetud kohustuste täitmise kohta kõigis rahvamajandusharudes:

a) vabariiklikus ajakirjanduses — ainult pärast nende täitmise kontrollimist Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Statistika Keskvalitsuse poolt;

b) kohalikus rajooni, linna ajakirjanduses — ainult pärast nende täitmise kontrollimist Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Statistika Keskvalitsuse linna-, rajooniinspektuuride poolt.

Väljavõte

KAPITAALEHITUSE JUHTIMISE TÄIUSTAMISE KOHTA VABARIIGIS

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. märtsi 1964. a. määrus nr. 100
(ENSV MKK 1964, nr. 10, art. 36 — KK 1964, I, akt 39)

5. Määrata, et Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumide, keskasutuste ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede poolt Eesti NSV Ministrite Nõukogule esitatavate plaanide projektid vaadatakse läbi:

kapitaaehituse osas — Eesti NSV Riiklikus Plaanikomisjonis[1] koos Eesti NSV Riikliku Ehituskomiteega;

ehitus-montaažitööde ja tööettevõtu korras tehtavate tööde materiaal-tehnilise varustamise osas — Eesti NSV Riiklikus Plaanikomisjonis[1] koos Eesti NSV Riikliku Ehituskomiteega;

ehituses uue tehnika arendamise ja juurutamise alal — Eesti NSV Riiklikus Ehituskomitees.

---

[1] Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Plaanikomisjon liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Plaanikomiteeks.

Eelarve ja rahandus

1. EELARVE, MAKSUD, MAARENDIS

Väljavõte

KÄIBEMAKSU LAEKUMISE, MAKSUDISTSIPLIINI JA ARUANNETE KONTROLLI KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. septembri 1947. a. määrus nr. 692

3. Kohustada linnade ja maakondade[1] töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid tugevdama rahandusosakondade juhtimist käibemaksu sissenõudmise alal, ära kuulates kord kvartalis rahandusosakondade juhatajate ettekanded. Süstemaatiliselt kuulata ettevõtete ja majandusorganisatsioonide juhatajaid ja pearaamatupidajaid, kes ei täida kohustusi eelarve vastu.

Väljavõte

PUUDUSTEST KÄIBEMAKSU PLAANIMISES, ARVUTAMISES JA LAEKUMISES

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. aprilli 1951. a. määrus nr. 306

3. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid sisse seadma süstemaatilise kontrolli kaupade tootmis- ja realiseerimisplaanide täitmise ning kohustuste täitmise üle riigieelarve vastu ettevõtete ja majandusorganisatsioonide poolt, süstemaatiliselt ära kuulama kohalike rahandusorganite juhatajate aruanded riikliku finantsdistsipliini seisukorrast ettevõtetes ja majandusorganisatsioonides, võttes distsipliinirikkujad rangele vastutusele.

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 26. septembri 1950. a. seadlusega (ENSV T 1950, nr. 11, art. 114) likvideeriti Eesti NSV-s maakonnad ja moodustati rajoonid.

Väljavõte

TÖÖ SEISUKORRAST KÜLAEELARVETE TÄITMISE ALAL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. juuli 1953. a. määrus nr. 512

1. Kohustada rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

a) kõrvaldama külanõukogude rahandusalases töös esinevad puudused ning kindlustama materiaalsete väärtuste arvestuse sisseseadmist kõigis külanõukogudes;

b) korraldama seminare külanõukogu töötajatele külaeelarve täitmise ja raamatupidamise küsimustes ning läbi viima instruktaaže neis küsimustes igas kvartalis;

c) tugevdama kontrolli rahandusorganite töö üle külanõukogude revideerimiste osas . . .;

d) võtma tarvitusele abinõud küla- ja alevi eelarvel olevate asutuste töötajate töötasude õigeaegseks väljamaksmiseks ning mitte võimaldama palgavõlgnevuse tekkimist.

Väljavõte

RIIKLIKE JA KOHALIKE MAKSUDE NING LÕIVUDE MÄÄRADE MUUTMISEST EESTI NSV-S ALATES 1. JAANUARIST 1961. A.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. septembri 1960 a. määrus nr. 389 (KK 1960, III, akt 252)

2. Kooskõlas varem vastu võetud Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrustega linnade, töölisalevite[1] ja teiste asulate arvamise kohta vastavatesse klassidesse, arvutada alates 1. jaanuarist 1961. a. maarendist järgmiste määrade järgi:

Tallinna, Tartu ja Pärnu linnas, millised on arvatud I klassi — maarendise määr 1,8 kop. ruutmeetrilt;

Kohtla-Järve[2], Viljandi, Rakvere, Narva (kaasa arvatud Narva-Jõesuu), Sillamäe linnas ja Viivikonna alevis, millised on arvatud II klassi — maarendise määr 1,5 kop. ruutmeetrilt;

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 13. mai 1961. a. seadlusega (ENSV ÜT 1961, nr. 19, art. 59) tühistati alevite liigitus töölisaleviteks, linna tüüpi aleviteks ja kuurortaleviteks ning nimetati neid kõiki aleviteks.

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 14. oktoobri 1960. a. seadlusega (ENSV ÜT 1960, nr. 37, art. 94) ühendati Kohtla-Järve, Jõhvi ja Ahtme linn ning Sompa töölisalev üheks vabariigilise alluvusega Kohtla-Järve linnaks.

Valga linnas, milline on arvatud III klassi — maarendise määr 1,2 kop. ruutmeetrilt;

Võru Jõgeva, Jõhvi[3] Haapsalu, Kingissepa, Kiviõli, Tapa, Kunda, Türi, Paide, Ahtme[3] linnas ja Sompa[3] alevis, millised on arvatud IV klassi — maarendise määr 0,9 kop. ruutmeetrilt;

Kärdla, Keila, Paldiski, Sindi, Elva, Kilingi-Nõmme, Mõisaküla, Otepää, Mustvee, Kallaste, Tõrva, Mustla, Suure-Jaani, Põltsamaa, Antsla linnas ja Abja-Paluoja, Lihula, Loksa, Märjamaa, Pärnu-Jaagupi, Rapla, Vändra, Ambla, Järva-Jaani, Võhma, Kehra, Kohila, Lavassaare, Maardu, Nuia, Räpina, Tootsi, Aegviidu, Järvakandi, Püssi ning Tamsalu alevis, millised on arvatud V klassi[4] — maarendise määr 0,6 kop. ruutmeetrilt;

Kõigis ülejäänud alevites ja maakohtades, millised on arvatud VI klassi — maarendise määr 0,4 kop. ruutmeetrilt.

3. Kehtestada alates 1. jaanuarist 1961. a. maks loomade valdajailt järgmises suuruses aastas.

Maksustamisobjekti nimetus	Tallinnas	Teistes vabariigi linnades, suvitus- ja kuurortasulais[5]	Töölisasulais[5]
Veised	5 rbl.	3 rbl.	2 rbl.

4. Kehtestada alates 1. jaanuarist 1961. a. maks transpordivahendite valdajatelt[6] järgmises suuruses:

Maksustamisobjekti nimetus	Tallinnas	Teistes vabariigi linnades, suvitus- ja kuurortasulais[5]	Töölisasulais[5]
1	2	3	4
1. Autod ja mootorpaadid iga hobujõu pealt	2.50 rbl.	1.50 rbl.	1 rbl.
2. Mootorrattad iga hobujõu pealt . . .	1.50 „	0.70 „	0.50 „

[3] Vt. viide 2. lk. 156.

[4] Vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. detsembri 1961. a. korraldust nr. 1698-k.

[5] Vt. viide 1. lk. 156.

[6] Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1. detsembri 1966. a. määrusega nr. 491 (ENSV ÜVT 1966, nr. 54, art. 409) lõpetati arvates 1. jaanuarist 1967. a. Eesti NSV linnades ja alevites elunevate kodanike maksustamine transpordivahendite valdajailt võetava maksuga mootor- ja sõudepaatidelt ning julladelt.

1	2	3	4
3. Paadid ja jullad:			
a) mida kasutatakse inimeste veoks tööndusena . .	5.— „	3.— „	2.— „
b) muudel juhtudel	1.50 „	0.70 „	0.50 „
4. Praamid, veopaadid ja jahtlaevad	10.— „	5.— „	2.50 „
5. Hobused . .	25.— „	15.— „	10.— „
6. Veotöönduses kasutatavad loomad (peale hobuste) .	10.— „	5.— „	2.50 „

Märkus. Punktides 1, 2 ja 5 märgitud transpordivahendilt, mis on omandatud teisel poolaastal, võetakse maksu pooles suuruses.

5. Kehtestada, et loomade valdajad tasuvad maksu hiljemalt 1. aprilliks ning transpordivahendite valdajad hiljemalt 1. maiks.

6. Kehtestada alates 1. jaanuarist 1961. a. kolhoositurgudel alljärgnevad ühekordse maksu määrad iga kauplemispäeva eest.

Maksustamisobjekti nimetus	Tallinna, Tartu, Pärnu, Narva, Rakvere, Haapsalu, Paide, Viljandi, Kingissepa, Valga, Võru, Kohtla-Järve[7], Jõhvi[7] ja Kiviõli linnas (rublades)	Teistes kohtades (rublades)
a) müügil autodelt	1.—	1.—
b) „ koormalt . . .	0.50	0.50
c) „ kandeloomalt . .	0.20	0.20
d) „ käest, maast, kandelaudadelt, korvidest, käsivankritelt, laudadelt jms.	0.20	0.10
e) suurte loomade müügil iga looma pealt	0.50	0.50
f) väikeste loomade müügil iga looma pealt	0.25	0.25
g) käsitööndusega tegelemise eest	0.20	0.20

[7] Vt. viide 2. lk. 156.

8. Kehtestada alates 1. jaanuarist 1961. a. üksiktalumajanditelt 21. augusti 1938. a. seaduse alusel võetava riikliku hobustemaksu määrad järgmises suuruses:

— ühelt hobuselt 50 rubla;

— igalt järgmiselt hobuselt üle ühe — 80 rubla.

9. Kohustada Eesti NSV Rahandusministeeriumi ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid kindlustama riiklike ja kohalike maksude ja lõivude õige määramise ning maksete õigeaegse laekumise eelarvesse.

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI JA EESTI NSV KOHALIKE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE EELARVEÕIGUSTE KOHTA

Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seadus
(ENSV ÜT 1961, nr. 23, art. 77 — KK 1961, III, akt 117)

I osa

Üldeeskirjad

§ 1. Eesti NSV riigieelarve on Eesti NSV rahaliste vahendite riikliku fondi moodustamise ja kasutamise põhiline finantsplaan. Eesti NSV riigieelarvesse koondatakse osa Nõukogude Liidu rahvuslikust tulust, mis suunatakse tööstuse, põllumajanduse, transpordi, elamu- ja kommunaalmajanduse, kaubanduse ning teiste rahvamajandusharude plaanipäraseks arendamiseks, töötajate ainelise heaolu ja kultuuritaseme tõstmiseks ning Eesti NSV riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite ülalpidamiseks.

Eesti NSV riigieelarve vahendid moodustatakse peamiselt sotsialistlikust majandusest saadavate tulude arvel, mis järjest suurenevad sotsialistliku tootmise pideva laiendamise ja täiustamise alusel. Eesti NSV riigieelarve tulude moodustamisest võtavad oma isiklike sissetulekutega osa ka Eesti NSV kodanikud, kes maksavad NSV Liidu seadustega kindlaksmääratud makse ning teevad vabatahtlikke sissemakseid.

Eesti NSV riigieelarve koostamise ja täitmise käigus kontrollitakse ettevõtete ja organisatsioonide finants- ja majanduslikku tegevust ning seda, kuidas nad täidavad rahvamajandusplaani ülesandeid.

§ 2. Eesti NSV eelarvekorralduse määrab kindlaks Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi riiklik korraldus.

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi kui vabatahtlikult võrdõiguslike liiduvabariikidega liitriiki — Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liitu — ühinenud riigi riigieelarve ühendatakse

NSV Liidu riigieelarves liidulise eelarvega ja teiste liiduvabariikide riigieelarvetega.

Eesti NSV riigieelarve ja teiste liiduvabariikide riigieelarvete NSV Liidu riigieelarves liidulise eelarvega ühendamise alusel tagatakse rahvamajanduse arendamise plaanis kogu NSV Liidu ja liiduvabariikide alal ettenähtavate ürituste finantseerimine, Eesti NSV osavõtt üleliidulise tähtsusega üritustest, Eesti NSV ja teiste liiduvabariikide majanduse ja kultuuri igakülgne arendamine ja nende vastastikune abi.

Rajoonidest ja vabariigilise alluvusega linnadest koosneva Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi riigieelarve sisaldab Eesti NSV vabariikliku eelarve ning rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalikud eelarved.

§ 3. Igal rajoonil on oma kohalik eelarve, mille kinnitab rajooni töörahva saadikute nõukogu.

Rajoonieelarve koosneb rajoonilisest eelarvest ning alevite, külade ja rajoonilise alluvusega linnade eelarvetest.

§ 4. Igal vabariigilise alluvusega linnal on oma kohalik eelarve, mille kinnitab linna töörahva saadikute nõukogu.

Rajoonilise jaotusega vabariigilise alluvusega linna eelarve koosneb linnalisest eelarvest ja linna koosseisu kuuluvate rajoonide eelarvetest.

Kui vabariigilise alluvusega linna eelarvesse võetakse alevite ja külade eelarved, koosneb linnaeelarve linnalisest eelarvest ning alevite ja külade eelarvetest.

§ 5. Igal rajoonilise alluvusega linnal on oma kohalik linnaeelarve, mille kinnitab linna töörahva saadikute nõukogu.

§ 6. Igal alevinõukogul on oma kohalik alevieelarve, mille kinnitab alevi töörahva saadikute nõukogu.

§ 7. Igal külanõukogul on oma kohalik külaeelarve, mille kinnitab küla töörahva saadikute nõukogu.

§ 8. Eesti NSV riigieelarve koostamine, kinnitamine ja täitmine ning selle tulude ja kulude jaotamine vabariikliku eelarve ning rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalike eelarvete vahel toimub demokraatliku tsentralismi printsiibil, mis tagab kohalike töörahva saadikute nõukogude õigused ning Nõukogude sotsialistliku riigi eelarvesüsteemi ja finantspoliitika ühtsuse.

§ 9. Eesti NSV riigieelarve kinnitatakse Eesti NSV Ülemnõukogu poolt üheks aastaks — 1. jaanuarist 31. detsembrini (kaasa arvatud). Kinnitatud Eesti NSV riigieelarve on Eesti NSV seadus.

Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV ministeeriumid ja keskasutused, ettevõtted, organisatsioonid ja asutused on kohustatud Eesti NSV riigieelarvet täpselt ja kõrvalekaldumatult täitma, täielikult ja õigeaegselt kandma eelarvesse kindlaksmääratud makseid ning rangelt kokku hoidma riiklikke vahendeid.

Eesti NSV riigieelarve

§ 10. Eesti NSV riigieelarve tulude- ja kuludeosa koostatakse vastavalt NSV Liidu rahvamajanduse arendamise plaanile ja Eesti NSV rahvamajanduse arendamise plaanile.

§ 11. Eesti NSV riigieelarve tuludeks on:

a) kasumieraldised ja muud laekumised Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule, Eesti NSV ministeeriumidele ja keskasutustele ning töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele alluvatelt ettevõtetelt ja majandusorganisatsioonidelt, välja arvatud see osa Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu ettevõtete ja majandusorganisatsioonide kasumieraldistest, mis antakse üle liidulisse eelarvesse;

b) metsatulud, kolhoosi tulumaks, tarbijate kooperatsioonile ja ühiskondlikele organisatsioonidele alluvate vabariikliku ja kohaliku tähtsusega ettevõtete ja organisatsioonide tulumaks;

c) põllumajandusmaks;

d) eraldised elanikkonna tulumaksust 50 protsendi ulatuses;

e) riigilõiv, kohalikud maksud ja muud tulud, mis on kindlaks määratud NSV Liidu seadusandluses ettenähtud korras.

§ 12. Lisaks käesoleva seaduse 11. paragrahvis ettenähtud tuludele on Eesti NSV riigieelarve tuludeks NSV Liidu riigieelarves ettenähtavates määrades:

a) riikliku sotsiaalkindlustuse vahendid pensionide maksmiseks;

b) eraldised käibemaksust ja muudest üleliidulistest riigituludest.

§ 13. Eesti NSV riigieelarve koosseisu kuuluvad kulud:

a) Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule, Eesti NSV ministeeriumidele ja keskasutustele ning töörahva saadjkute nõukogude täitevkomiteedele alluvate ettevõtete ja organisatsioonide finantseerimiseks;

b) Eesti NSV asutuste ja organisatsioonide poolt hariduse, teaduse, kultuuri, tervishoiu ja kehalkultuuri alal läbiviidavate ürituste finantseerimiseks, pensionide maksmiseks, toetusteks lasterikastele ja vallasemadele ning muudeks üritusteks sotsiaalhoolduse alal;

c) Eesti NSV riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite, Eesti NSV Ülemkohtu, rahvakohtute ja notariaalkontorite ülalpidamiseks;

d) muudeks üritusteks, mida NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandluse järgi finantseeritakse Eesti NSV riigieelarvest.

§ 14. Eesti NSV riigieelarves nähakse ette Eesti NSV Ministrite Nõukogu reservfond edasilükkamatuteks kulutusteks rahvamajandusele ning sotsiaal-kultuurilisteks ja muudeks üritusteks,

mida ei olnud võimalik ette näha Eesti NSV riigieelarve kinnitamisel.

§ 15. Peale ettenähtud kulude moodustatakse Eesti NSV riigieelarves planeeritava aasta alguseks olevate eelarveliste vahendite jääkide arvel kassaline käibefond. Kassalise käibefondi suurus määratakse kindlaks Eesti NSV riigieelarve kinnitamisel.

Kassalist käibefondi võib kasutada aasta jooksul ajutiste kassalünkade katmiseks ja see tuleb taastada eelarve kinnitamise kindlaksmääratud suuruses selsamal aastal.

§ 16. Eesti NSV riigieelarve tulude ja kulude jaotamist vabariikliku eelarve, rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade eelarvete vahel reguleerib Eesti NSV Ülemnõukogu Eesti NSV Ministrite Nõukogu esildusel.

§ 17. Kooskõlas NSV Liidu riigieelarve projekti koostamiseks NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt kindlaksmääratava korra ja tähtaegadega koostab Eesti NSV Ministrite Nõukogu NSV Liidu rahvamajanduse arendamise plaani ja Eesti NSV rahvamajanduse arendamise plaani alusel Eesti NSV riigieelarve projekti ning esitab selle NSV Liidu Ministrite Nõukogule läbivaatamiseks ja NSV Liidu riigieelarve projekti võtmiseks.

§ 18. Kooskõlas Eesti NSV riigieelarve projekti koostamiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt kindlaks määratava korra ja tähtaegadega:

a) Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV ministeeriumid ja keskasutused koostavad Eesti NSV rahvamajanduse arendamise plaanis ettenähtud ülesannete alusel finantsplaanide ja alaeelarvete projektid ning esitavad need Eesti NSV Ministrite Nõukogule vabariikliku eelarve projekti koostamiseks;

b) rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed koostavad Eesti NSV rahvamajanduse arendamise plaani ning rajoonide ja linnade rahvamajanduse arendamise plaanide alusel rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalike eelarvete projektid ning esitavad need Eesti NSV Ministrite Nõukogule läbivaatamiseks ja Eesti NSV riigieelarve projekti võtmiseks;

c) Eesti NSV Rahandusministeerium vaatab eelnevalt läbi:

Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste finantsplaanide ja alaeelarvete projektid nende esindajate osavõtul;

rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalike eelarvete projektid rajoonide ja linnade esindajate osavõtul.

Pärast nimetatud projektide läbivaatamist Eesti NSV Rahandusministeerium:

koostab vabariikliku eelarve projekti;

koostab vabariikliku eelarve ning rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalike eelarvete projektide alusel Eesti NSV

riigieelarve projekti ja esitab selle Eesti NSV Ministrite Nõukogule.

§ 19. Eesti NSV Ministrite Nõukogu vaatab läbi NSV Liidu riigieelarve seaduses Eesti NSV riigieelarve kohta ettenähtud näitajate alusel koostatud Eesti NSV riigieelarve projekti ning esitab Eesti NSV Ülemnõukogule:

a) Eesti NSV riigieelarve — tulude üldsummas, näidates eraldi tulude põhiallikad, ja kulude üldsummas, näidates eraldi assigneeringud rahvamajanduse ning sotsiaal-kultuuriliste ürituste finantseerimiseks, riigivõimu-, riigivalitsemis- ja kohtuorganite ning notariaalkontorite ülalpidamiseks;

b) vabariikliku eelarve — tulude üldsummas, näidates eraldi tulude põhiallikad, ja kulude üldsummas, näidates eraldi kulude põhiliigid ja eelarvesse laekuvate maksete, samuti assigneeringute jaotuse Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste järgi;

c) Eesti NSV riigieelarvesse võetud rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalikud eelarved;

d) ettepanekud üleliiduliste riiklikest maksudest ja tuludest rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalikesse eelarvetesse tehtavate eraldiste suuruse kohta;

e) ettepanekud vabariikliku eelarve ning rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalike eelarvete kassaliste käibefondide suuruse kohta.

§ 20. Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt Eesti NSV Ülemnõukogule esitatud Eesti NSV riigieelarve vaatab eelnevalt läbi Eesti NSV Ülemnõukogu eelarvekomisjon.

§ 21. Eesti NSV Ülemnõukogu eelarvekomisjon Eesti NSV riigieelarve läbivaatamisel;

a) kuulab ära Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste ettekanded nende finantsplaanide ja alaeelarvete kohta ning rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede ettekanded kohalike eelarvete tulude ja kulude kohta, samuti vaatab läbi Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste ning rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede poolt esitatud ettepanekud, mis puudutavad Eesti NSV riigieelarve tulude ja kulude muutmist;

b) koostab ja esitab Eesti NSV Ülemnõukogule seisukoha Eesti NSV riigieelarve kohta.

§ 22. Eesti NSV Ülemnõukogu arutab Eesti NSV riigieelarve läbi Eesti NSV Ministrite Nõukogu ettekande ja Eesti NSV Ülemnõukogu eelarvekomisjoni seisukoha alusel ning vaatab läbi Eesti NSV Ülemnõukogu saadikute poolt Eesti NSV riigieelarve arutamisel tehtud ettepanekud.

§ 23. Eesti NSV Ülemnõukogu kinnitab:

a) Eesti NSV riigieelarve — tulude üldsummas, näidates eraldi tulude põhiallikad, ning kulude üldsummas, näidates eraldi assigneeringud:

rahvamajanduse finantseerimiseks;

sotsiaal-kultuurilisteks üritusteks;

riigivõimu-, riigivalitsemis- ja kohtuorganite ning notariaalkontorite ülalpidamiseks;

b) vabariikliku eelarve;

c) üleliidulistest riiklikest maksudest ja tuludest rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalikesse eelarvetesse tehtavate eraldiste suuruse;

d) vabariikliku eelarve kassalise käibefondi suuruse.

Eesti NSV riigieelarves määratakse rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalikud eelarved kindlaks tulude üldsummas ja kulude üldsummas iga rajooni ja vabariigilise alluvusega linna järgi, samuti määratakse kindlaks nende eelarvete kassaliste käibefondide suurused.

§ 24. Eesti NSV riigieelarve seadus avaldatakse üldiseks teadmiseks.

§ 25. Eesti NSV Ministrite Nõukogu organiseerib Eesti NSV riigieelarve täitmist Eesti NSV Rahandusministeeriumi, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste ning rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede kaudu.

Eesti NSV Rahandusministeerium, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV ministeeriumid ja keskasutused ning kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed tagavad kõigi eelarves ettenähtud tulude laekumise ja eelarvesummade kokkuhoidliku kulutamise ranges kooskõlas sihtotstarbega ning vastavalt tootmis- ja finantsplaanide täitmisele.

Eesti NSV riigieelarve kassalist täitmist teostavad NSV Liidu Riigipanga asutused.

§ 26. Kui pärast Eesti NSV riigieelarve kinnitamist võetakse vastu NSV Liidu seadusi ja Eesti NSV seadusi või NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrusi, mille põhjal rajoonid ja vabariigilise alluvusega linnade kohalike eelarvete kulud suurenevad või tulud vähenevad, hüvitatakse Eesti NSV riigieelarve täitmise käigus vastavad summad vabariiklikust eelarvest kohalikesse eelarvetesse; rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalike eelarvete kulude vähenemise või tulude suurenemise korral kantakse vastavad summad vabariiklikku eelarvesse.

§ 27. Aruande Eesti NSV riigieelarve täitmise kohta koostab Eesti NSV Rahandusministeerium ning esitab selle Eesti NSV Ministrite Nõukogule viimase poolt kindlaksmääratud korras ja tähtajaks.

§ 28. Eesti NSV Ministrite Nõukogu esitab Eesti NSV Ülemnõukogule aruande Eesti NSV riigieelarve täitmise kohta.

§ 29. Eesti NSV Ülemnõukogu eelarvekomisjon vaatab läbi Eesti NSV riigieelarve täitmise aruande, koostab aruande kohta seisukoha ja esitab selle Eesti NSV Ülemnõukogule.

§ 30. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ettekande ja eelarvekomisjoni seisukoha põhjal arutab Eesti NSV Ülemnõukogu läbi ja kinnitab Eesti NSV riigieelarve täitmise aruande, mis sisaldab vabariikliku eelarve ning rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade kohalike eelarvete täitmise aruanded.

Eesti NSV Ülemnõukogu otsus Eesti NSV riigieelarve täitmise aruande kohta avaldatakse üldiseks teadmiseks.

§ 31. Eesti NSV riigieelarve täitmist kontrollib Eesti NSV Rahandusministeerium Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt kindlaksmääratud korras.

III osa

Vabariiklik eelarve

§ 32. Vabariiklik eelarve on Eesti NSV riigieelarve koostisosa ja tagab vajalikud rahalised ressursid majandusliku ja kultuurilise ülesehitustöö alal ülevabariigilise tähtsusega ürituste finantseerimiseks. Vabariikliku eelarve kaudu toimub osa rahaliste ressursside ümberjaotamine rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade vahel selleks, et igakülgselt arendada nende majandust ning tõsta Eesti NSV töötajate ainelist heaolu ja kultuuritaset.

§ 33. Vabariiklikku eelarvesse kuuluvad järgmised tulud:

a) Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule, Eesti NSV ministeeriumidele ja keskasutustele alluvate riiklike ettevõtete ja majandusorganisatsioonide kasumieraldised ning nendelt laekuvad muud summad, välja arvatud see osa Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule alluvate ettevõtete ja majandusorganisatsioonide kasumieraldistest, mis antakse üle liidulisse eelarvesse;

b) tarbijate kooperatsioonile ja ühiskondlikele organisatsioonidele alluvate vabariikliku tähtsusega ettevõtete ja organisatsioonide tulumaks;

c) eraldised elanikkonna tulumaksust 50 protsendi ulatuses;

d) põllumajandusmaks, metsatulud ja kolhoosi tulumaks;

e) muud tulud, mis kooskõlas Eesti NSV seadusandlusega suunatakse vabariikliku eelarve moodustamiseks.

Lisaks käesolevas paragrahvis näidatud tuludele kuuluvad Eesti NSV vabariiklikku eelarvesse Eesti NSV riigieelarves ettenähtavates määrades:

a) eraldised käibemaksust ja muudest üleliidulistest riigituludest;

b) riikliku sotsiaalkindlustuse vahendid pensionide maksmiseks.

§ 34. Vabariiklikku eelarvesse kuuluvad kulud:

a) Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule, Eesti NSV ministeeriumidele ja keskasutustele alluvate ettevõtete ja majandusorganisatsioonide finantseerimiseks;

b) Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu ning vabariigi ministeeriumide ja keskasutuste poolt hariduse, teaduse, kultuuri, tervishoiu ja kehakultuuri alal läbiviidavate vabariikliku tähtsusega ürituste finantseerimiseks, pensionide maksmiseks, toetusteks lasterikastele ja vallasemadele ning muudeks üritusteks sotsiaalhoolduse alal;

c) Eesti NSV riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite, Eesti NSV kohtuorganite ja notariaalkontorite ülalpidamiseks;

d) muudeks ürtusteks, mida Eesti NSV seadusandluse järgi finantseeritakse vabariiklikust eelarvest.

Eesti NSV vabariikliku eelarve kuludesse võetakse summad, mis antakse üle kohalikele eelarvetele eraldistena üleliidulistest riigituludest ja maksudest.

§ 35. Vastavalt käesoleva seaduse 14. paragrahvile moodustatakse vabariikliku eelarve koosseisus Eesti NSV Ministrite Nõukogu reservfond.

§ 36. Peale ettenähtud kulude moodustatakse vabariiklikus eelarves planeeritava aasta alguseks olevate vabariikliku eelarve ülejääkide arvel kassaline käibefond. Kassalise käibefondi suurus määratakse kindlaks vabariikliku eelarve kinnitamisel.

Kassalist käibefondi võib kasutada aasta jooksul ajutiste kassalünkade katmiseks ja see tuleb taastada vabariikliku eelarve kinnitamisel kindlaksmääratud suuruses selsamal aastal.

§ 37. Vabariikliku eelarve täitmisel täiendavalt saadud tulud suunatakse NSV Liidu seadusandlusega ja Eesti NSV seadusandlusega kindlaksmääratud korras rahvamajanduse ning sotsiaalkultuuriliste ürituste finantseerimiseks, kaasa arvatud kapitaalmahutused.

§ 38. Summad, mille võrra vabariiklikus eelarves tulud ületavad aasta lõpuks kulusid tuludeosa ületamise või kulude alal tehtud kokkuhoiu tulemusena, välja arvatud Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule alluvate ettevõtete ja organisatsioonide kasutamata assigneeringud kapitaalmahutusteks, jäävad Eesti NSV Ministrite Nõukogu käsutusse ja kulutatakse tema äranägemisel.

§ 39. Vabariiklikku eelarvet täidetakse tulude ja kulude loendi järgi, mille Eesti NSV Rahandusministeerium koostab vastavalt Eesti NSV Ülemnõukogu poolt kinnitatud eelarvele.

IV osa

Kohalikud eelarved

§ 40. Eesti NSV rajoonide, linnade, alevi- ja külanõukogude kohalikud eelarved moodustavad Eesti NSV riigieelarve koostisosa ja tagavad vajalikud rahalised ressursid vastavate kohalike riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite poolt teostatava majandusliku ja kultuurilise ülesehitustöö finantseerimiseks.

§ 41. Kohalikesse eelarvetesse laekuvad järgmised tulud:

a) töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele alluvate ettevõtete ja majandusorganisatsioonide kasumieraldised ning muud laekumised;

b) tarbijate kooperatsiooni ja ühiskondlike organisatsioonide kohaliku tähtsusega ettevõtete ja organisatsioonide tulumaks;

c) riigilõiv, kohalikud maksud ja muud tulud, mis suunatakse kohalike eelarvete moodustamiseks kooskõlas Eesti NSV seadusandlusega.

Lisaks käesolevas paragrahvis näidatud tuludele laekuvad kohalikesse eelarvetesse eraldised käibemaksust metsatuludest, elanikkonna tulumaksust, põllumajandusmaksust kolhoosi tulumaksust ja muudest üleliidulistest riigituludest.

§ 42. Kohalikesse eelarvetesse kuuluvad kulud:

a) kohalikele töörahva saadikute nõukogudele alluvate tööstus-, põllumajandus-, elamu- ja kommunaalmajandus-, kaubandus- ja teiste rahvamajandusharude ettevõtete, majandusorganisatsioonide ja asutuste finantseerimiseks;

b) töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede asutuste ja organisatsioonide poolt hariduse, kultuuri, tervishoiu ja kehakultuuri alal läbiviidavate ürituste finantseerimiseks, pensionide maksmiseks ning muudeks üritusteks sotsiaalhoolduse alal;

c) kohalike riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite ülalpidamiseks;

d) muudeks üritusteks, mida Eesti NSV seadusandluse järgi finantseeritakse kohalikest eelarvetest.

§ 43. Rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade eelarvete tulude ja kulude jaotamist rajooniliste, linnaliste (rajoonilise alluvusega linnade), alevite ja külanõukogude, vabariigilise alluvusega linnade linnaliste ja linnarajoonide eelarvete vahel reguleerivad vastavate rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogud nende täitevkomiteede esildusel.

§ 44. Vabariigilise alluvusega linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogud võivad linnade ja rajoonide eelarvete kinnitamisel suurendada seda tulude üldsummat ja kulude üldsummat, mis on kindlaks määratud käesoleva seaduse 23. paragrahvi kohaselt, muutmata Eesti NSV riigieelarves igale linna- ja rajoonieel-

arvele ettenähtud üleliidulistest riigmaksudest ja -tuludest eraldamiste määrasid.

Rajoonilise alluvusega linnade, linnarajoonide, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogud võivad vastavate linnade, rajoonide, alevite ja külanõukogude eelarvete kinnitamisel suurendada seda tulude üldsummat ja kulude üldsummat, mis on neile eelarvetele kindlaks määratud rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade eelarvetes, muutmata rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade eelarvetes linnade, rajoonide, alevite ja külanõukogude eelarvetele ettenähtud üleliidulistest riigimaksudest ja -tuludest eraldamiste määrasid.

§ 45. Peale ettenähtud kulude moodustatakse kohalikes eelarvetes planeeritava aasta alguseks nendes eelarvetes esinevate eelarveliste vahendite jääkide arvel kassaline käibefond. Kassalise käibefondi suurus määratakse kindlaks Eesti NSV riigieelarve ja kohalike eelarvete kinnitamisel.

Kassalist käibefondi võib kasutada aasta jooksul ajutiste kassalünkade katmiseks ja see tuleb taastada eelarve kinnitamisel kindlaksmääratud suuruses selsamal aastal.

§ 46. Kohalike eelarvete täitmisel täiendavalt saadud tulusid võivad vastavad kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed kooskõlas NSV Liidu seadusandlusega ja Eesti NSV seadusandlusega suunata rahvamajanduse ja sotsiaal-kultuuriliste ürituste finantseerimiseks, kaasa arvatud kapitaalmahutused.

§ 47. Summad, mille võrra kohalikes eelarvetes tulud ületavad aasta lõpuks kulusid tuludeosa ületamise või kulude alal tehtud kokkuhoiu tulemusena, välja arvatud kasutamata assigneeringud plaanilisteks kapitaalmahutusteks, samuti Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt vabariiklikust eelarvest üle riikliku plaani kapitaalehituseks eraldatud vahendite kasutamata jäägid, jäävad kohalike töörahva saadikute nõukogude käsutusse ja kulutatakse nende äranägemisel kooskõlas kehtiva NSV Liidu seadusandlusega ja Eesti NSV seadusandlusega.

Nende summade kulutamise kord, mis on üle jäänud seoses sellega, et kapitaalmahutusteks ettenähtud assigneeringuid ei ole ära kasutatud, määratakse kindlaks Eesti NSV riigieelarve kinnitamisel.

§ 48. Kui rajooni või vabariigilise alluvusega linna töörahva saadikute nõukogu või tema täitevkomitee võtab peale rajooni, linna eelarve kinnitamist vastu otsuseid, millega suurendatakse rajoonilise alluvusega linnade, linnarajoonide, alevite ja külanõukogude eelarvete kulusid või vähendatakse tulusid, hüvitatakse neile eelarvetele rajooni-, linnaeelarve täitmise käigus vastavad summad rajoonilisest, linnalisest eelarvest; rajoonilise alluvusega linnade, linnarajoonide, alevite ja külanõukogude eelarvete kulude vähendamise või tulude suurendamise korral kantakse vastavad

summad rajoonilisse või vabariigilise alluvusega linna linnalisse eelarvesse.

§ 49. Rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed määravad kindlaks rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade eelarvete projektide koostamise korra ja tähtajad, millele vastavalt:

a) rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede osakonnad ning üksikud rajoonilise ja linnalise alluvusega ettevõtted ja majandusorganisatsioonid koostavad rajooni või linna rahvamajanduse arendamise plaani alusel finantsplaanide ja alaeelarvete projektid ning esitavad need rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele rajoonilise või linnalise eelarve projekti koostamiseks;

b) rajoonilise alluvusega linnade, rajoonilise jaotusega linnade rajoonide, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed koostavad rajooni või vabariigilise alluvusega linna rahvamajanduse arendamise plaanis ettenähtud ülesannete alusel eelarvete projektid ja esitavad need rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele läbivaatamiseks ja rajooni või vabariigilise alluvusega linna eelarve projekti võtmiseks;

c) rajoonide ja linnade rahandusosakonnad vaatavad eelnevalt läbi:

rajoonilise alluvusega linnade, rajoonilise jaotusega linnade rajoonide, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude eelarvete projektid nende esindajate osavõtul;

rajoonilise ja linnalise alluvusega ettevõtete ja organisatsioonide finantsplaanid ning eelarveliste asutuste alaeelarved.

Pärast nimetatud eelarvete, finantsplaanide ja alaeelarvete projektide läbivaatamist koostavad rajoonide ja linnade rahandusosakonnad vastavalt rajooni või vabariigilise alluvusega linna eelarve projekti ja esitavad selle rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele.

§ 50. Rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed vaatavad läbi Eesti NSV riigieelarve seaduses rajoonide ja linnade kohta ettenähtud näitajate alusel koostatud rajoonide ja linnade eelarvete projektid ning esitavad rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogudele:

a) rajoonide ja linnade eelarved — tulude üldsummas, näidates eraldi tulude põhiallikad, ning kulude üldsummas, näidates eraldi assigneeringud rahvamajanduse finantseerimiseks, sotsiaal-kultuurilisteks üritusteks ning kohalike riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite ülalpidamiseks;

b) rajoonilised ja linnalised eelarved — tulude üldsummas, näidates eraldi tulude põhiallikad, ning kulude üldsummas, näidates eraldi assigneeringud linnalise, rajoonilise alluvusega ettevõtete ja majandusorganisatsioonide finantseerimiseks, linnalise,

rajoonilise alluvusega asutuste ja organisatsioonide poolt hariduse, kultuuri, tervishoiu, kehakultuuri ja sotsiaalkindlustuse alal läbiviidavate ürituste finantseerimiseks, rajoonide, linnade töörahva saadikute nõukogude, rajoonide, linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede ja nende osakondade ülalpidamiseks;

c) rajoonilise jaotusega linnade rajoonide eelarved, rajoonilise alluvusega linnade, alevite ja külanõukogude eelarved tulude üldsummas ja kulude üldsummas iga rajooni, linna, alevi ja külanõukogu järgi;

d) ettepanekud üleliidulistest riigimaksudest ja -tuludest iga rajoonilise jaotusega linna rajooni, rajoonilise alluvusega linna, alevi ja külanõukogu eelarvesse eraldamiste suuruse kohta;

e) ettepanekud rajoonilise eelarve, vabariigilise alluvusega linna linnalise eelarve ning rajoonilise jaotusega linnade rajoonide, rajoonilise alluvusega linnade, alevite ja külanõukogude eelarvete kassaliste käibefondide suuruse kohta.

§ 51. Rajooni, vabariigilise alluvusega linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee poolt rajooni, linna töörahva saadikute nõukogule esitatud rajooni, vabariigilise alluvusega linna eelarve projekti vaatab eelnevalt läbi rajooni, linna töörahva saadikute nõukogu eelarvekomisjon.

Rajooni, linna töörahva saadikute nõukogu eelarvekomisjon:

a) kuulab ära rajoonilise alluvusega linnade, rajoonilise jaotusega linnade rajoonide, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede ettekanded linnade, rajoonide, alevite ja külanõukogude eelarvetest ja rajooni, vabariigilise alluvusega linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee osakondade ettekanded nende finantsplaanidest ja alaeelarvetest, samuti vaatab läbi ettepanekud, mis puudutavad rajooni, linna eelarve muutmist;

b) koostab ja esitab rajooni, linna töörahva saadikute nõukogule seisukoha rajooni, linna eelarve kohta.

§ 52. Rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogud vaatavad eelarve läbi töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee ettekande ja eelarvekomisjoni seisukoha alusel, samuti vaatavad läbi töörahva saadikute nõukogu saadikute poolt eelarve arutamisel tehtud ettepanekud.

§ 53. Rajooni, vabariigilise alluvusega linna töörahva saadikute nõukogu kinnitab:

a) rajooni, linna eelarve tulude üldsummas, näidates eraldi tulude põhiallikad, ning kulude üldsummas, näidates eraldi assigneeringud:

rahvamajanduse finantseerimiseks;

sotsiaal-kultuurilisteks üritusteks;

riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite ülalpidamiseks;

b) rajoonilise, linnalise (vabariigilise alluvusega linna) eelarve tulude üldsummas, näidates eraldi tulude põhiallikad, ning kulude üldsummas, näidates eraldi kulude põhiliigid, samuti

eelarvesse laekuvate maksete ja assigneeringute jaotuse täitevkomitee üksikute osakondade, ettevõtete ja organisatsioonide järgi;

c) üleliidulistest riigimaksudest ja -tuludest rajoonilise alluvusega linnade, rajoonilise jaotusega linnade, rajoonide, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude eelarvetesse tehtavate eraldiste suuruse;

d) rajoonilise ja linnalise eelarve kassalise käibefondi suuruse.

Rajooni, vabariigilise alluvusega linna töörahva saadikute nõukogu määrab kindlaks rajoonilise alluvusega linnade, rajoonilise jaotusega linnade rajoonide, alevite ja külanõukogude eelarved tulude üldsummas ja kulude üldsummas eraldi igā linna, rajooni, alevi ja küla töörahva saadikute nõukogu järgi, samuti iga eelarve kassalise käibefondi suuruse.

§ 54. Kooskõlas rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu poolt kindlaksmääratud eelarve mahuga ning üleliidulistest riigimaksudest ja -tuludest tehtavate eraldiste suurusega koostavad rajoonilise alluvusega linnade, rajoonilise jaotusega linnade rajoonide, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed vastavalt linna-, rajooni-, alevi- ja külaeelarved.

§ 55. Rajoonilise alluvusega linna, rajoonilise jaotusega linna rajooni, alevi ja küla töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee vaatab koostatud eelarveprojekti läbi ja esitab selle kinnitamiseks vastavale töörahva saadikute nõukogule.

§ 56. Läbivaatamiseks ja kinnitamiseks esitatud rajoonilise alluvusega linna, rajoonilise jaotusega linna rajooni, alevi ja küla töörahva saadikute nõukogu eelarve vaatab eelnevalt läbi vastava töörahva saadikute nõukogu eelarvekomisjon, kes koostab seisukoha eelarve kohta.

§ 57. Rajoonilise alluvusega linnade, rajoonilise jaotusega linnade rajoonide, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogud:

arutavad vastavad eelarved läbi töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee ettekande ja eelarvekomisjoni seisukoha alusel, samuti vaatavad läbi eelarve arutamisel saadikute poolt tehtud ettepanekud;

kinnitavad eelarve tulude üldsummas, näidates eraldi kõik tulude allikad ja kulud üldsummas, näidates eraldi assigneeringud elamu- ja kommunaalmajanduse heakorra, põllumajanduse ja kaubanduse finantseerimiseks, haridusele, kultuurile, tervishoiule, kehakultuurile ja sotsiaalkindlustusele ning kohalike riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite ülalpidamiseks;

kinnitavad vastavate eelarvete kassaliste käibefondide suurused.

§ 58. Kohalike töörahva saadikute nõukogude otsused kohalike eelarvete kinnitamise kohta avaldatakse üldiseks teadmiseks.

§ 59. Töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed organiseerivad vastavate kohalike eelarvete täitmist ja tagavad kõigi eelarves ettenähtud tulude laekumise ja eelarvesummade kokkuhoidliku kulutamise ranges kooskõlas sihtotstarbega ning vastavalt tootmis- ja finantsplaanide, samuti eelarveliste asutuste võrgu, kontingentide ja koosseisude plaanide täitmisele.

§ 60. Rajooni, vabariigilise alluvusega linna eelarve täitmise aruande koostab vastav rahandusosakond, rajoonilise alluvusega linna, alevi ja külanõukogu eelarve täitmise aruande aga koostab vastava töörahva saadikute nõukogu täievkomitee.

Rajooni, linna, alevi ja küla töörahva saadikute nõukogu eelarvekomisjon vaatab läbi eelarve täitmise aruande, koostab selle kohta seisukoha ja esitab selle vastavale töörahva saadikute nõukogule.

Töörahva saadikute nõukogud kinnitavad aruanded täitevkomiteede ettekannete ja eelarvekomisjonide seisukohtade alusel. Kinnitatud aruanne avaldatakse üldiseks teadmiseks.

§ 61. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab kindlaks Eesti NSV riigieelarve koostamise ja täitmise eeskirjad kooskõlas käesoleva seadusega.

Väljavõte

PUUDUSTEST PÕLLUMAJANDUSMAKSU MÄÄRAMISEL JA SISSENÕUDMISEL EESTI NSV-S

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. jaanuari 1964. a. määrus nr. 21

2. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta pideva range kontrolli alla rahandusosakondade töö elanikkonnale maksude määramise ja sissenõudmise alal, tõmmata sellele tööle kaasa üldsust ja tagada õige maksupoliitika.

3. Rajoonide ja Kohtla-Järve linna töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuval Statistika Keskvalitsusel kontrollida süstemaatiliselt majapidamisraamatute pidamise õigsust külanõukogudes.

6. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel tugevdada massilist selgitustööd elanikkonna hulgas nii kehtivate maksusoodustuste kui ka maksude õigeaegse ning ennetähtaegse tasumise kohta. Läbi arutada oma istungitel maksude määramise tulemused. Mitte lubada maksude sundsissenõudmise abinõude põhjendamatut rakendamist.

Väljavõte

KÄIBEMAKSUMÄÄRADE VÄHENDAMISE KORRA KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1. juuni 1964. a. määrus nr. 252
(KK 1964, II, akt 104)

Anda Eesti NSV Rahandusministeeriumile ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede rahandusosakondadele õigus ajutiselt vähendada üksikutele ettevõtetele kehtivaid käibemaksumäärasid realiseeritavate kaupade osas, milliste tootmine ei ole rentaabel.

Väljavõte

EESTI NSV 1967. AASTA RIIGIEELARVE TÄITMISE ARUANDE KINNITAMISE JA 1968. AASTA EELARVE TÄITMISE KÄIGU KOHTA

Eesti NSV Ülemnõukogu 14. juuni 1968. a. otsus
(ENSV ÜVT 1968, nr. 27, art. 194)

1. Kommunistliku ühiskonna materiaal-tehnilise baasi ülesehitamise tähtsaks lüliks on uue majandusreformi elluviimine, mis on suunatud tootmise efektiivsuse tõstmisele, teaduse ja tehnika progressi ja rahvatulu kasvutempo kiirendamisele ning rahva elatustaseme edasise tõusu saavutamisele.

Nende ülesannete ellurakendamine nõuab vabariigi ministeeriumidelt ja keskasutustelt, ettevõtetelt ja majandusorganisatsioonidelt ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogudelt selliste oluliste abinõude kasutuselevõtmist, mis tagaksid tootmisfondide õige kasutamise, tööviljakuse tõusu, teaduse ja tehnika saavutuste tootmisse juurutamise, toodangu kvaliteedi parandamise ja selle omahinna alandamise ning toodangu rentaabluse ja riigieelarve tulude kasvu.

Töörahva saadikute nõukogude alalised komisjonid ja kõik rahvasaadikud peavad oma tähelepanu keskendama ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste finants-majandusliku tegevuse ning riigieelarve täitmise küsimustele, et otsustavamalt esile tuua puudusi ettevõtete ja organisatsioonide töös ning rakendama abinõusid nende kõrvaldamiseks, selgitama välja tootmise kasvu, akumulatsiooni ja eelarve tulude suurendamise reserve, võitlema riigi raha ebaökonoomse kulutamise ja finantsdistsipliini rikkumise vastu.

2. Kohustada ministeeriume, keskasutusi ja kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid analüüsima tootmis- ja finantsplaane mittetäitvate ettevõtete ja organisatsioonide finants-majanduslikku tegevust, selgitama välja plaanide mittetäitmise põhjused ning võtma tarvitusele abinõud selleks, et iga ettevõte ja organisatsioon täidaks oma kohustused riigieelarve suhtes.

2. FINANTSEERIMINE (PLAANID, ARUANDLUS, KONTROLL), HINNAD, TARIIFID, RIIKLIK KINDLUSTUS, PEREMEHETA VARA

LIMIIDIVÄLISTE KAPITALIMAHUTUSTE FINANTSEERIMISE KORRAST LIIDUVABARIIKIDE EELARVELISTE VAHENDITE ARVEL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. novembri 1955. a. korraldus nr. 1321-k (KK 1955, akt 67)

1. Teha teatavaks ministeeriumidele, keskasutustele, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrusega 24. septembrist 1955. a. nr. 1734 «Limiidiväliste kapitalimahutuste finantseerimise korrast liiduvabariikide eelarveliste vahendite arvel» kehtestas, et

a) limiidiväliste kapitalimahutuste korras kooskõlas NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. mai 1955. a. määrusega nr. 861 teostatavad kulutused inventari, sisseseadete ja transpordivahendite soetamiseks liiduvabariikide eelarvelistele asutustele ja organisatsioonidele, samuti linnade- töölis-[1] ja kuurortalevite[1], maarajoonikeskuste välise heakorrastamise töödeks, monumentide ja rinnakujude püstitamiseks, telefoniseerimise ja radiofitseerimise läbiviimiseks maal ja rajoonikeskustes tehakse summade arvel, mis selleks otstarbeks on ette nähtud liiduvabariikide riigieelarves ja vastavalt asutuste eelarvetes;

b) limiidiväliste kapitalimahutuste finantseerimine liiduvabariikide eelarveliste vahendite arvel toimub:

NSV Liidu Riigipanga kaudu — inventari, sisseseadete ja transpordivahendite soetamiseks liiduvabariikide eelarvelistele asutustele ja organisatsioonidele (välja arvatud projekteerimisorganisatsioonid); linnade, töölis-[1] ja kuurortalevite[1], maarajoonikeskuste väliseks heakorrastamiseks, monumentide ja rinnakujude püstitamiseks, telefoniseerimise ja radiofitseerimise läbiviimiseks maal ja rajoonikeskustes, kui objekti maksumus ei ületa 50. tuh. rubla[2];

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 13. mai 1961. a. seadlusega (ENSV ÜT 1961, nr. 19, art. 59) tühistati alevite liigitus töölisaleviteks, linna tüüpi aleviteks ja kuurortaleviteks ning nimetati neid kõiki aleviteks.

[2] NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. mai 1960. a. määrusega nr. 470 (NSVL MK 1960, nr. 10, art. 69; ENSV ÜT 1960, nr. 7) muudeti alates 1. jaanuarist 1961. a. hindade mastaap kümnekordselt.

pikaajaliste mahutuste pankade kaudu — inventari seadmete ja transpordivahendite soetamiseks liiduvabariikide projekteerimisorganisatsioonidele, linnade, töölis-[3] ja kuurortalevite[3], maarajoonikeskuste väliseks heakorrastamiseks, monumentide ja rinnakujude püstitamiseks, telefoniseerimise ja radiofitseerimise läbiviimiseks maal ja rajoonikeskustes, kui objekti maksumus ületab 50 tuh. rubla[4];

c) ... Pikaajaliste mahutuste pangad teostavad ehitusalaste limiidiväliste kapitalimahutuste finantseerimist, kui on esitatud tiitelnimestikud ja õiend kinnitatud projekteelarvelise dokumentatsiooni olemasolu kohta.

Vahendid ehitusalasteks limiidivälisteks kapitalimahutusteks annab välja NSV Liidu Riigipank pärast õiendi esitamist eelarve klassifikatsiooni vastava artikli järgi avatud krediitide jäägi kohta;

d) objektide ehitust, mille finantseerimine toimub plaanilisteks kapitalimahutusteks eraldatud vahendite arvel, ei tohi samaaegselt finantseerida limiidiväliste kapitalimahutuste assigneeringute arvel;

e) NSV Liidu Rahandusministeeriumile on antud õigus teha vajalikud muudatused kehtivas kuluartiklite loetelus eelarve klassifikatsiooni paragrahvides vabariiklikul ja kohalikel eelarvetel olevatele asutustele.

Väljavõte

ALGARVESTUSE JA ARUANDLUSE VORMIDE KINNITAMISEST KÜLADE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDELE

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. veebruari 1956. a. korraldus nr. 207-k (KK 1956, I, akt 17)

1. Seoses külade töörahva saadikute nõukogudele raha vastuvõtmise kohustuste panemisega elanikkonnalt laekuvate maksude ja teiste maksete näol ning vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 20. veebruaril 1956. a. korraldusele nr. 878-r seada sisse algarvestuse ja aruandluse vormid külade töörahva saadikute nõukogudes vastavalt toodud lisadele nr. 1—6[1].

[3] Vt. viide 1. lk. 174.
[4] Vt. viide 2. lk. 174.
[1] Lisasid ei tooda.

KOHALIKU ALLUVUSEGA ETTEVÕTETE JA MAJANDUSORGANISATSIOONIDE RAAMATUPIDAMISARUANNETE JA BILANSSIDE KOOSTAMISE, ESITAMISE NING LÄBIVAATAMISE KORRAST JA TÄHTAEGADEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. jaanuari 1958. a. määrus nr. 3
(KK 1958, I, akt 2)

Kehtestada alates 1. jaanuarist 1958. a. kohaliku alluvusega ettevõtete ja majandusorganisatsioonide raamatupidamisaruannete ja bilansside koostamiseks, esitamiseks ja läbivaatamiseks alljärgnev kord:

1. Kohaliku alluvusega ettevõtted ja majandusorganisatsioonid koostavad raamatupidamise kuu-, kvartali- ja aastaaruanded ning -bilansid mahus ja vormide kohaselt, mille määravad kindlaks Eesti NSV Rahandusministeerium ja Eesti NSV Statistikavalitsus[1], ning esitavad need

— rajooni (linna) täitevkomiteele, kellele nad alluvad;

— kohalikule rahandusorganile;

— NSV Liidu Statistika Keskvalitsuse organeile korras, mille määrab NSV Liidu Statistika Keskvalitsus;

— nimetatud ettevõtteid ja organisatsioone krediteerivaile ja finantseerivaile NSV Liidu Riigipanga asutustele ja pikaajaliste mahutuste pankadele.

2. Ettevõtted ja majandusorganisatsioonid esitavad raamatupidamisaruanded ja bilansid alljärgnevatel tähtaegadel:

— kuu- ja kvartaliaruanded ja bilansid — hiljemalt aruandeperioodile järgneva kuu 15. kuupäeval;

— aastaaruanded ja -bilansid — hiljemalt aruandeaastale järgneval 25. jaanuaril.

3. Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed:

a) vaatavad neile alluvate kombinaatide ja teiste majandusorganisatsioonide raamatupidamise kuu- ja kvartaliaruanded ning bilansid läbi ning võtavad tarvitusele vajalikud abinõud ebarahuldavalt töötavate ettevõtete ja organisatsioonide tegevuse parandamiseks;

b) vaatavad läbi ja kinnitavad alluvate ettevõtete raamatupidamise aastaaruanded ja -bilansid ning teevad neile teatavaks oma otsused nende aruannete kohta hiljemalt 15 päeva jooksul, arvates nende saamise päevast;

c) koostavad raamatupidamise aasta ja kvartali koondaruan-

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 4. aprilli 1960. a. seadlusega (ENSV ÜT 1960, nr. 1, art. 3) muudeti Eesti NSV Statistikavalitsus Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuvaks Statistika Keskvalitsuseks.

ded ja -bilansid tegevusharude järgi, tuues eraldi välja tähtsamad näitajad, mille loetelu määrab NSV Liidu Statistika Keskvalitsus ja esitavad need Eesti NSV Rahandusministeeriumile;

— kvartalite kohta — hiljemalt aruandeperioodile järgneva kuu 30. kuupäeval;

— aasta kohta — hiljemalt aruandeaastale järgneval 15. märtsil.

Väljavõte

EESTI NSV RIIKLIKU KINDLUSTUSE ORGANITE ÜLEANDMISEST EESTI NSV RAHANDUSMINISTEERIUMI ALLUVUSSE

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. mai 1958. a. määrus nr. 176
(KK 1958, I, akt 54)

6. Kohustada rajoonide ja linnade TSN täitevkomiteesid tõhustama riikliku kindlustuse alase töö juhtimist, perioodiliselt kuulama täitevkomitee koosolekutel aruandeid kindlustusalase töö seisukorra kohta ning võtma tarvitusele abinõud asetleidnud puuduste kõrvaldamiseks.

Väljavõte

VABARIIGI PARTEI-, NÕUKOGUDE JA MAJANDUSORGANITE VASTUTUSE SUURENDAMISEST RAHARINGLUSE SEISUKORRA EEST, KAUBAKÄIBE KINDLUSTAMISE EEST VAJALIKE KAUBAFONDIDEGA NING KONTROLLI TÕHUSTAMISEST TÖÖTASUFONDIDE KASUTAMISE ÜLE

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. märtsi 1959. a. määrus nr. 89
(ENSV T 1959, nr. 16, art. 79 — KK 1959, I, akt 39)

1. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume ja keskasutusi, Eestimaa KP linna- ja rajoonikomiteesid, linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteesid ulatuslikult selgitama ettevõtete, ehituste ja majandusorganisatsioonide juhatajatele NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 2. jaanuari 1959. a. määrust nr. 24 ning võtma tarvitusele vajalikud abinõud selle kõrvalekaldumatuks täitmiseks.

2. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid süstemaatiliselt kontrollima Riigipanga kassaplaani täitmise käiku ning võtma tarvitusele abinõud kaubakäibe suurendamiseks, elanikele tasulisi teenuseid osutavate ette-

võtete tegevuse laiendamiseks ning riiklike vahendite kokkuhoidmiseks selleks, et kindlustada igale rajoonile määratud kassaplaani täitmine.

3. Kehtestada, et kvartali-kassaplaanid rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade lõikes kinnitatakse NSV Liidu Riigipanga Eesti Vabariikliku Kontori poolt.

4. Eesti NSV Riiklikul Plaanikomisjonil[1], Eesti NSV Kaubandusministeeriumil, ETKV Liidu juhatusel ja NSV Liidu Riigipanga EV Kontoril projektides jaekaubakäibe ja kaubafondide kvartali- ja aastaplaanide jaotamise kohta vabariigi rajoonide vahel kindlustada vajalik vastavus elanikkonna tulude ja kulude, jaekaubakäibe plaanide ja kaubafondide vahel. Kehtestada, et jaekaubakäibe kuuplaanide jaotus rajoonide lõikes kinnitatakse vabariiklike kaubandusorganisatsioonide juhatajate poolt.

11. Kohustada vabariigi Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume ja keskasutusi, linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteesid toodangu väljalaske ja ehitus-montaažitööde mahu plaanide ületamise korral ettevõtete ja ehituste poolt kindlustama neile kehtestatud vahekorra tööviljakuse kasvu ja keskmise töötasu suurenemise vahel ning teostama pidevalt kontrolli sellest nõudest kinnipidamise üle neile alluvate ettevõtete ja ehituste poolt.

12. Kohustada vabariigi Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume ja keskasutusi, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid süstemaatiliselt kontrollima eriallikate arvel üle kapitaalmahutuste riikliku plaani teostatavat ehitust: mitte lubada kasutada selle ehituse finantseerimiseks ettevõtete käibevahendeid, nende töötasufondi ja kapitaalremondi fondi.

Väljavõte

TERVISHOIU-, HARIDUS- JA KULTUURIASUTUSTE EELARVETES ETTENÄHTAVATE VAHENDITE KASUTAMISE KORRAST NENDE ASUTUSTE JUHATAJATE POOLT[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. augusti 1959. a. määrus nr. 338 (ENSV T 1959, nr. 45, art. 245 — KK 1959, II, akt 157)

1. Teha teatavaks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu 6. augusti 1959. a. määrusega nr. 903:

a) andis liidulisel, vabariiklikul ja kohalikul eelarvel olevate tervishoiu-, haridus- ja kultuuriasutuste juhatajatele õiguse kasu-

[1] Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Plaanikomisjon liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Plaanikomiteeks.

[1] Antud määruse kehtivust laiendati Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. septembri 1967. a. määrusega nr. 379 (ENSV ÜVT 1967, nr. 41, art. 338) sotsiaalkindlustuse asutustele.

tada nende asutuste eelarvetes igaks otstarbeks ettenähtud vahendeid aastaassigneeringute piires, olenemata kvartalijaotusest, välja arvatud assigneeringud töötasudeks ja kapitaalmahutusteks;

b) kehtestas, et kvartalikulutusi ühe artikli järgi võib ülalmainitud korras suurendada kulutuste vastava vähendamise arvel teiste artiklite järgi, välja arvatud kulutused töötasudeks, kapitaalmahutusteks, toitlustamiseks ja stipendiumideks (liidulisel eelarvel olevate asutuste osas ka kulutused sisseseade ja inventari muretsemiseks), suurendamata kvartali assigneeringute üldsummat tervikuna kogu eelarve kõigi artiklite järgi.

Väljavõte

PÕLLUMAJANDUSLIKUS ARTELLIS KASSAOPERATSIOONIDE TEOSTAMISE EESKIRJADE NING PÕLLUMAJANDUSLIKU ARTELLI RAAMATUPIDAJA JA REVISJONIKOMISJONI PÕHIMÄÄRUSTE KINNITAMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. novembri 1959. a. määrus nr. 441
(ENSV T 1959, nr. 58, art. 311 — KK 1959, III, akt 230)

2. Kohustada rajoonide **ja linnade töörahva saadikute** nõukogude täitevkomiteesid, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, Eesti NSV Rahandusministeeriumi ja NSV Liidu Riigipanga Eesti Vabariiklikku Kontorit süstemaatiliselt kontrollima käesoleva määrusega kinnitatud eeskirjadest ja põhimäärustest kinnipidamist põllumajanduslike artellide poolt.

Väljavõte

PUUDUSTEST KOLHOOSIDE FINANTSMAJANDUSLIKUS TEGEVUSES

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. märtsi 1960. a. määrus nr. 92
(KK 1960, I, akt 62)

1. Juhtida rajoonide ja linnade täitevkomiteede ja kolhooside juhatuste tähelepanu vajadusele tugevdada igakülgselt kolhooside finantsolukorda majandite tulukuse tõstmise ja vahendite kulutamisel kokkuhoiurežiimist range kinnipidamise teel, mitte lubades seejuures teha kulutusi üle kolhoosidel olevate omade vahendite ja neile eraldatud krediitide, samuti juhtida tähelepanu vajadusele moodustada kolhoosides omad käibefondid normaalse tootmistegevuse kindlustamiseks.

2. Kohustada rajoonide ja linnade täitevkomiteesid[1]:

a) kolhooside tootmis-finantsplaanide läbivaatamisel ja kinnitamisel täitevkomiteede koosolekutel kontrollima rangelt planeeritavate tulude majanduslikku põhjendatust ning tegema vajaduse korral vastavad muudatused;

b) vaatama täitevkomiteede koosolekutel läbi iga kolhoosi finantstegevuse ja töötama välja abinõud esinevate puuduste kõrvaldamiseks ja nende finantsmajanduse tugevdamiseks;

c) organiseerima rahalistes raskustes olevate kolhooside tootmisvajadusteks ja kapitaalmahutusteks rahaliste vahendite kulutamise õigsuse kontrollimist ning võtma tarvitusele abinõud ebatootlike kulutuste ja katteallikatega kindlustamata kulutuste vältimiseks edaspidi;

d) kolhooside aastaaruannete läbivaatamisel täitevkomiteede koosolekutel võtma tarvitusele abinõud võlgnevuse likvideerimiseks vahendite sissemaksude alal jagamatutesse fondidesse möödunud aastate eest ja tagama kolhooside poolt vahendite õige eraldamise jagamatute fondide ja omade käibefondide täiendamiseks vahendite laekumise järgi, aga muude omade vahendite eraldamise kapitaalmahutusteks nende saamise järgi;

e) mitte lubama kolhoosides vahetalituslikku tegevust kaupade ja materjalide ostmisega riiklikele ettevõtetele ja asutustele ning kolhoosidele mitteomaste teenuste osutamist.

4. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, rajoonide ja linnade täitevkomiteesid kindlustama kolhooside raamatupidajate ja teiste arveala töötajate kvalifikatsiooni tõstmise kursustel ja seminaridel ning põllumajandusliku tootmise konkreetse ökonoomika iseseisva õppimise organiseerimise teel[2].

6. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, Riigipanga Eesti Vabariiklikku Kontorit, rajoonide ja linnade täitevkomiteesid:

a) kontrollima ja süstemaatiliselt nõudma kolhooside juhatustelt kassa- ja finantsdistsipliinist kinnipidamist, rahalise sissetuleku õigeaegset üleandmist kolhooside poolt Riigipanga osakondadesse ja tagama raha kulutuse vastavalt sihitusele;

b) seadma sisse range kontrolli kolhoosnikute avansseerimiseks ettenähtud vahendite sihipärase kasutamise üle kolhooside poolt, mitte lubades kulutada neid vahendeid muuks otstarbeks, kolhoosides aga, kus on rakendatud rahaline töötasu, tõhustama kontrolli kolhoosnikutele saadaoleva raha õigeaegse väljamaksmise üle.

---

[1] Punktis 2 näidatud funktsioone teostavad kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsused — vt. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. märtsi 1962. a. määrust nr. 138-a (ENSV MKK 1962, nr. 22, art. 89).

[2] Vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. jaanuari 1965. a. määrust nr. 3 «Põllumajanduse jaoks arveala- ja mehhaniseeritud arvestuse töötajate ettevalmistamise ja kvalifikatsiooni tõstmise parandamise abinõude kohta» (ENSV MKK 1965, nr. 2, art. 3).

Väljavõte

ÜRITUSTE KOHTA, MILLE FINANTSEERIMINE VÕIB TOIMUDA KOHUSTUSLIKU JA VABATAHTLIKU KINDLUSTUSE ERALDISTE ARVEL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. mai 1960. a. määrus nr. 178 (ENSV MKK 1960, nr. 7. art. 28 — KK 1960, II, akt 124)

1. Kinnitada ürituste loetelu, mille finantseerimiseks võib suunata 10-protsendilisi eraldisi kohustusliku määrkindlustuse ja vabatahtliku kindlustuse maksetest vastavalt lisale 1[1].

2. Kinnitada juurdelisatud ühekordse toetuse väljamaksmise kord vabatahtlike tuletõrjeüksuste liikmete surma või töövõime kaotuse puhul.

3. Anda Eesti NSV rahandusministrile õigus kooskõlastatult vastavate ministeeriumide, keskasutuste ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega kinnitada eelarves ettenähtud kohustusliku määrkindlustuse ja vabatahtliku kindlustuse 10-protsendiliste[2] eraldiste jaotus üksikute kululiikide järgi kooskõlas käesoleva määruse punktiga 1 kinnitatud ürituste loeteluga, samuti vajaduse korral aasta jooksul ümber jaotada vahendid üksikute kululiikide järgi antud ministeeriumi, keskasutuse, linna ja rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee piires.

Väljavõte

RAHVAMAJANDUSE ARVELDUSTE PARANDAMISE ABINÕUDEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. veebruari 1964. a. määrus nr. 60 (KK 1964, I, akt 27)

1. Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul, ministeeriumidel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) vaadata läbi alluvate ettevõtete ja organisatsioonide arvel-

---

[1] Lisasid ei tooda.

[2] Kõikide vabatahtliku varakindlustuse liikide maksetest ja kohustusliku määrkindlustuse maksetest eraldatakse 8 protsenti tulekahjude, loomade hukkumise, põllumajanduskultuuride hävimise ja kahjustuste ennetusabinõudeks ning võitluseks tulekahjude ja loomade hukkumisega — vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. novembri 1962. a. määrust nr. 531 (ENSV MKK 1962, nr. 54, art. 196).

duste seisukord ning võtta tarvitusele abinõud süstemaatiliselt maksedistsipliini rikkuvate ettevõtete, tööettevõtu- ja teiste majandusorganisatsioonide finantsmajanduslikus tegevuses esinevate puuduste ning teiste viitmakseid esilekutsuvate põhjuste kõrvaldamiseks;

2) alates 1964. aastast igas kvartalis läbi vaadata rahandusorganite ja pangaasutuste esindajate osavõtul ebarahuldavalt töötavate ettevõtete, tööettevõtu- ja teiste majandusorganisatsioonide finantsmajandusliku tegevuse tulemusi, võtta tarvitusele vajalikud abinõud nende poolt tootmise, kaubakäibe, ehitus-montaažitööde, vedude, teenuste, tööviljakuse kasvu, omahinna alandamise ja käibekulude aastaplaanide täitmiseks ning arvelduste õigeaegseks teostamiseks;

3) võtta tarvitusele abinõud debitoorse võlgnevuse vähendamiseks, mis on ettevõtete, asutuste, organisatsioonide ja üksikisikute arvel;

4) tõsta ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhtijate ja pearaamatupidajate (vanemraamatupidajate) vastutust majapidamises arvestuse ja arvelduste seisukorra eest ning mitte lubada käibevahendite eemaldamist debitoorseks võlgnevuseks. Vähendada preemiate suurust ja jätta preemiast ilma ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide töötajaid, kes on süüdi mitteõigeaegselt sissenõutud debitoorse võlgnevuse tekkimises.

Rahandusorganitel ja pangaasutustel kehtestada range kontroll ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide poolt debitoorse võlgnevuse õigeaegse sissenõudmise üle;

5) parandada finantstöö organiseerimist ja finantsilist planeerimist alluvates ettevõtetes, tööettevõtu- ja teistes majandusorganisatsioonides.

8. Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul, ministeeriumidel ja keskasutustel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta juhindumiseks, et:

...5) NSV Liidu Riigipank ja NSV Liidu Ehituspank annavad Rahvamajanduse Nõukogu ja selle tööstusharuvalitsuste, ministeeriumide, keskasutuste, nende peavalitsuste, koondiste, trustide, samuti linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede valitsuste ja osakondade taotlusel ettevõtetele ja organisatsioonidele (välja arvatud kaubandusorganisatsioonid) krediiti materiaalsete väärtuste alla käibevahendite ümberjaotamiseks tähtajaga kuni 6 kuud.[1]

---

[1] Vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. mai 1965. a. määruse nr. 231 punkti 34 alapunkti 7.

Väljavõte

AMETKONDLIKU KONTROLL-REVISJONITÖÖ PARANDAMISE ABINÕUDE KOHTA VABARIIGIS

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. veebruari 1965. a. määrus nr. 62
(ENSV MKK 1965, nr. 6, art. 19 — KK 1965, I, akt 28)

7. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid viima läbi oma osakondade kaudu ja kooskõlas kehtiva korraga kohaliku alluvusega ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide finantsilise ja majandusliku tegevuse revideerimisi, pöörates erilist tähelepanu revideerimiste kvaliteedi süstemaatilisele tõstmisele ja abinõude rakendamisele, mis tagavad avastatud puuduste kõrvaldamise ja nende vältimise edaspidi.

Väljavõte

RAHVATARBEKAUPADE TOOTMISE LAIENDAMISEKS JA ELANIKKONNA ELUKONDLIKU TEENINDAMISE PARANDAMISEKS TEHTAVATE KULUTUSTE KREDITEERIMISE KOHTA[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. märtsi 1965. a. määrus nr. 108
(KK 1965, I, akt 57)

1. Rahvamajanduse Nõukogul, ministeeriumidel, keskasutustel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhindumiseks, et:

1) NSV Liidu Ehituspangal on lubatud anda riiklikele ja kooperatiivsetele ettevõtetele ja organisatsioonidele krediiti kolmeks kuni kueks aastaks, arvates esimese laenu väljaandmise päevast, järgmisteks üritusteks, mis ei ole kapitaalmahutuste plaanis ette nähtud:

rahvatarbekaupade, toidukaupade ja toidupoolfabrikaatide tootmise ettevõtete laiendamiseks ja uute organiseerimiseks, samuti ühiskondliku toitlustamise ettevõtete laiendamiseks ja uute organiseerimiseks ning muudeks üritusteks, mis on suunatud rahvatarbekaupade tootmise suurendamisele ja kvaliteedi parandamisele;

rõivaste ja jalatsite individuaaltellimise ateljeede, rõivaste ja jalatsite, trikootoodete, kultuur-elukondliku otstarbega esemete ja majapidamistarvete remondi töökodade ja paviljonide, rõivaste kee-

[1] Antud määruse laiendamise kohta vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. novembri 1965. a. määrust nr. 533, 29. novembri 1966. a. määrust nr. 488, 6. juuni 1967. a. määrust nr. 236 ja 24. juuni 1968. a. määrust nr. 225 (ENSV ÜVT 1968, nr. 30, art. 208).

milise puhastuse ja värvimise ettevõtete, juuksuri- ja fototöökodade laiendamiseks ning organiseerimiseks, elanikkonda teenindavate kommunaalmajanduse ettevõtete (pesumajad, dušiseadeldised, hotellid jne.) laiendamiseks ja ehitamiseks, samuti muudeks elanikkonna elukondliku teenindamise parandamise üritusteks.

Krediiti nimetatud ürituste läbiviimiseks antakse summade piirides, mis on ette nähtud NSV Liidu Ehituspanga krediidiplaanis tingimusel, kui kulud end täielikult tasuvad ja kui laenud kustutatakse aja jooksul, mille peale krediit välja antakse, ning ettevõtted ja organisatsioonid on varustatud materiaalsete ja tehniliste ressurssidega, on olemas vajalikud töövõtu ehitusorganisatsioonide võimsused või võimalused teha ehitus- ja montaažitöid majanduslikul teel;

2) laenu käesoleva määruse punkti 1 alapunktis 1 nimetatud üritusteks antakse:

kuni 500 tuhat rubla ühele ettevõttele (organisatsioonile) NSV Liidu Ehituspanga Vabariikliku Kontori juhataja loal Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumide ja keskasutuste taotlusel;

üle 500 tuhande rubla ühele ettevõttele (organisatsioonile) NSV Liidu Ehituspanga juhatuse esimehe või tema asetäitja loal liiduvabariikide ministrite nõukogude, rahvamajanduse nõukogude taotlusel;

3) uute ettevõtete ehitamine peab toimuma reeglina tüüpprojektide järgi, mis on kinnitatud kehtiva korra kohaselt.

Neil juhtudel, kui projekteelarveline dokumentatsioon, mis on vajalik rahvatarbekaupade tootmise suurendamise ja elanikkonna elukondliku teenindamise parandamise ürituste läbiviimiseks NSV Liidu Ehituspanga krediitide arvel, koostatakse väljaspool oleva organisatsiooni poolt, on NSV Liidu Ehituspangal lubatud anda krediiti mainitud dokumentatsiooni väljatöötamiseks.

Krediit projekteelarvelise dokumentatsiooni väljatöötamiseks antakse rahvatarbekaupade tootmise suurendamise ja elanikkonna elukondliku teenindamise parendamise ürituste läbiviimise kulutuste kogusumma piirides, nende kulutuste tasuvuse eelneva arvestuse alusel[2];

4) NSV Liidu Ehituspank, kooskõlas nimetatud määrusega, annab laenu kulutusteks, mis on seotud uusehitustega, tulevad kasutada ära ehituse kestuse normidega ettenähtud tähtaegade piirides, objektide osas aga, kus puuduvad säärased normid — tähtaegade jooksul, mis on määratud kinnitatud projektülesannetes.

NSV Liidu Ehituspangal on antud õigus pikendada vajalikel juhtudel laenude kasutamise tähtaega, kuid mitte rohkem kui kuue kuu võrra;

5) kooskõlas nimetatud määrusega antavate NSV Liidu Ehi-

---

[2] Punkti 1 alapunkti 3 kehtivuse laiendamise kohta vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. augusti 1965. a. määrust nr. 395.

tuspanga krediitide arvel teostatavate ehituse ennetähtaegse lõpetamise korral alaneb krediidi kasutamise protsendi määr, aga ehituse tähtaegade rikkumise korral suureneb protsendi määr korras ja ulatuses, mis määratakse kindlaks NSV Liidu Ehituspanga poolt, kuid mitte rohkem kui kahekordselt.

2. Rahvamajanduse Nõukogul, ministeeriumidel, keskasutustel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel tagada NSV Liidu Ehituspanga krediitide arvel teostatavate ürituste täitmine rahvatarbekaupade tootmise suurendamise ja elanikkonna elukondliku teenindamise parendamise alal.

NSV Liidu Ehituspanga Eesti Vabariiklikul Kontoril tagada süstemaatiline kontroll väljaantavate krediitide õige kasutamise, krediteeritavate objektide ehituseks ja ekspluatatsiooni andmiseks määratud tähtaegadest kinnipidamise ning krediidi õigeaegse tagastamise üle.

Väljavõte

RIIKLIKE VAHENDITE LIIGSE KULUTAMISE KOHTA AKTIIVIDE JA NÕUPIDAMISTE KORRALDAMISEL, SAMUTI VASTUVÕTTUDEKS NING BANKETTIDEKS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. detsembri 1966. a. määrus nr. 499 (KK 1966, III, akt 292)

1. Eesti NSV ministeeriumidel, keskasutustel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) vabariiklike nõupidamiste ja muude vabariikliku tähtsusega massiürituste korraldamisel rangelt kinni pidada Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. veebruari 1966. a. määrusega nr. 79 kehtestatud korrast;

2) mitte lubada korraldada bankette ja vastuvõtte ilma Eesti NSV Ministrite Nõukogu igakordse loata;

3) kategooriliselt keelata riiklike vahendite kulutamine kangete alkohoolsete jookide — viina, konjaki jms. ostmiseks;

4) kulutada riiklikke vahendeid nõupidamiste, aktiivide ja teiste massiürituste korraldamiseks ainult kinnitatud kulude-eelarve olemasolu korral ja rangelt eelarve piirides;

5) tõhustada kontrolli riiklike ja ühiskondlike vahendite kulutamise üle alluvate ettevõtete ja organisatsioonide poolt käesolevas määruses nimetatud üritusteks.

2. Mõista hukka praktika, kus kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed koguvad riiklikelt, kooperatiivsetelt ja ühiskondlikelt ettevõtetelt ning organisatsioonidelt summasid vastuvõttude ja õhtusöökide korraldamiseks.

3. Hoiatada Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juhtijaid riiklike vahendite lubamatu liigse kulutamise eest nõupidamiste, aktiivide ja vastuvõttude korraldamiseks ning nõuda neilt isikute ranget karistamist, kes rikuvad käesoleva määrusega kehtestatud vahendite kulutamise korda.

Väljavõte

VABARIIGI KOLHOOSIDE OTSESELE PANGAKREDITEERIMISELE ÜLEVIIMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. detsembri 1966. a. määrus nr. 523 (KK 1966, III, akt 317)

4. Rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel koos rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustega ning NSV Liidu Riigipanga asutustega läbi vaadata kolhooside tootmis- ja rahandusplaanid, et tagada nendes plaanides reaalsed tulud ja kolhoosnikute töötasustamise nõutav tase, mittetootlike kulude vähendamine, ühiskondlike fondide moodustamine vajalikes suurustes, pangalaenude kustutamine ja möödunud aastate kahjumite katmine, samuti nende plaanide täitmine.

Väljavõte

EESTI NSV MINISTEERIUMIDE JA KESKASUTUSTE KONTROLLI TUGEVDAMISE KOHTA KINNITATUD HINDADEST JA TARIIFIDEST NING KEHTIVAST HINDADE KUJUNDAMISE KORRAST KINNIPIDAMISE ÜLE

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. märtsi 1967. a. määrus nr. 98 (ENSV ÜVT 1967, nr. 13, art. 95 — KK 1967, I, akt 50)

1. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel ning rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel tugevdada kontrolli kinnitatud hindadest, tariifidest ja kehtivast hindade kujundamise korrast kinnipidamise üle. Alluvate ettevõtete ja organisatsioonide revideerimisel võtta need küsimused kontrollimise programmi ning rakendada operatiivseid abinõusid avastatud puuduste ja rikkumiste kõrvaldamiseks.

KOLHOOSIDE VARA RIIKLIKU KOHUSTUSLIKU KINDLUSTUSE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. detsembri 1967. a. määrus nr. 522 (ENSV ÜVT 1968, nr. 3, art. 20 — KK 1967, III, art. 247)

2. Kinnitada kolhooside vara üksikute liikide kindlustuse maksude määrad vastavalt lisale nr. 1[1].

5. Seoses kolhooside vara riikliku kohustusliku kindlustuse tunduva laiendamisega lõpetada 1. jaanuarist 1968. a. kolhooside vara kindlustamine vabatahtliku kindlustuse vormis.

Kindlaks määrata, et kolhooside vara vabatahtliku kindlustuse lepingud, mis on sõlmitud 1967. aastal, kehtivad 1. jaanuarini 1968. a. Seejuures kuulub vastav osa kindlustusmaksudest nimetatud lepingute kehtimise tähtaja lühendamise tõttu kolhoosidele tagastamisele.

6. Kindlaks määrata, et alates 1. jaanuarist 1968. a. makstakse kolhoosidele kindlustushüvist põllumajanduskultuuride, loomade ja muu vara hävimise või rikkumise eest aktide alusel, mis on koostatud riikliku kindlustuse inspektsiooni poolt kolhooside juhatuste ja kohaliku (küla, alevi, rajooni, linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee esindajate kohustuslikul osavõtul.

Kindlustushüvise väljamaksmisel juhinduvad riikliku kindlustuse organid ka Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumi[2], Eesti NSV Hüdrometeoroloogia Teenistuse Valitsuse ja teiste ministeeriumide ning keskasutuste arvamustest kolhooside vara hävimise või rikkumise põhjuste ja asjaolude kohta.

9. Rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel tagada NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 28. augusti 1967. a. seadluse «Kolhooside vara riikliku kohustusliku kindlustuse kohta» ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 28. augusti 1967. a. määruse nr. 814 «Kolhooside vara riikliku kohustusliku kindlustuse kohta», samuti käesoleva määruse laialdane selgitamine kolhoosnikute hulgas.

---

[1] Lisa ei tooda.

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 4. detsembri 1968. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1968, nr. 50, art. 586) nimetati Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeerium Eesti NSV Siseministeeriumiks.

SEADMETE EEST TOIMUVATE ARVELDUSTE PAREMA KORRALDAMISE ABINÕUDE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. jaanuari 1968. a. määrus nr. 13

1. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, ettevõtetel, asutustel ja organisatsioonidel võtta teadmiseks ja juhindumiseks, et:

1) NSV Liidu Ehituspank on kohustatud andma ettevõtetele, ehitustele, organisatsioonidele ja asutustele, kui nendel tekib ajutisi rahanduslikke raskusi, krediiti tasumiseks seadmete eest, mis on ette nähtud mittetootmisotstarbelistele objektidele (välja arvatud kommunaalmajanduse objektid), samuti seadmete eest, mida ei ole ette nähtud ehituste eelarvetes, NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. oktoobri 1965. a. määruse nr. 729 punktis 44 kindlaksmääratud tingimustel;

2) on kindlaks määratud, et tootmisotstarbelistele ja kommunaalmajanduse objektidele ettenähtud seadmete eest tasumiseks eraldatud krediidi kvartalilimiitide täieliku ärakasutamise korral ettevõtete, ehituste, organisatsioonide ja asutuste poolt, annab NSV Liidu Ehituspank selleks otstarbeks krediiti järgmisteks kvartaliteks ettenähtud krediidilimiitide arvel ning NSV Liidu Riigipank — jooksvaks kvartaliks kinnitatud lühiajalise krediteerimise üldplaani arvel. Neid krediite antakse krediidi aastalimiidi piires, mis plaani järgi on ettevõttele, ehitusele, organisatsioonile ja asutusele ette nähtud seadmete eest tasumiseks.

Nimetatud aastalimiidi täieliku ärakasutamise korral ettevõtte, ehituse, organisatsiooni ja asutuse poolt võidakse seadmete eest tasumiseks krediiti anda kasutamata jäänud krediidilimiitide arvel, mis olid sama või teiste ministeeriumide (keskasutuste) ettevõtetele, ehitustele, organisatsioonidele ja asutustele selleks otstarbeks ette nähtud.

Krediidilimiite jaotavad ümber NSV Liidu Ehituspank ja NSV Liidu Riigipank kooskõlastatult NSV Liidu vastavate ministeeriumide ja keskasutustega ning liiduvabariikide ministrite nõukogudega;

3) NSV Liidu Ehituspangal ja NSV Liidu Riigipangal on lubatud anda ettevõtetele, ehitustele, organisatsioonidele ja asutustele ehitussiseste tiitelnimestike kinnitamise ajutise viivituse puhul või eelarvedokumentatsiooni kehtivas korras täpsustamise puhul krediiti tootmisotstarbeliste ja mittetootmisotstarbeliste objektide jaoks ettenähtud seadmete eest tasumiseks. Nimetatud krediiti antakse tingimusel, mis on kindlaks määratud NLKP Keskkomitee ja NSV

Liidu Ministrite Nõukogu 4. oktoobri 1965. a. määruse nr. 729 punkti 44 esimeses lõigus, vahendite piires, mis on seadmete eest tasumiseks ette nähtud finantseelarvelises koondarvutuses, krediidilimiidis ja kapitaalmahutuste finantseerimise plaanis;

4) 1. jaanuarist 1968. a. on 50 protsendi võrra suurendatud protsendimäära möödalastud tähtpäevaga laenudelt, mis on vastavalt käesoleva punkti alapunkti 2 teisele lõigule ja alapunktile 3 antud seadmete eest tasumiseks, samuti viivise määra seadmete eest maksmisega viivitamise eest, mis on seotud sellega, et ostjad ei täida «Ehituse finantseerimise eeskirjades» ettenähtud nõudeid. Nimetatud juhtudel protsentide ja viivise tasumisega seoses olevad kulud kantakse tegutsevate ettevõtete ja organisatsioonide osas põhitegevuse tulemustesse. Ehitatavate ettevõtete osas kaetakse need kulud ministeeriumi (keskasutuse) finantsabi reservist.

Väljavõte

ISIKUKINDLUSTUSE LEPINGUTEGA KINDLAKSMÄÄRATUD KINDLUSTUSMAKSUDE TASUMISE KOHTA TÖÖLISTE JA TEENISTUJATE POOLT SULARAHATA ARVELDUSTE KORRAS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. septembri 1968. a. määrus nr. 314 (ENSV ÜVT 1968, nr. 40, art. 285)

2. Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel anda rahandus- ja kindlustusorganitele vajalikku abi tööliste ja teenistujate seas selgitustöö korraldamiseks isikukindlustuse tähtsusest ning kindlustusmaksude ettevõtete ja organisatsioonide raamatupidamise kaudu sularahata arvelduste korras tasumise paremustest.

6. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel, linnade ning rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhindumiseks, et NSV Liidu Rahandusministeeriumile on tehtud ülesandeks kooskõlastatult NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Töö ja Töötasu Komitee ning Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukoguga kehtestada kord, mille kohaselt ettevõtted, asutused ja organisatsioonid täidavad tööliste ja teenistujate korraldusi neil saadaolevast palgast isikukindlustuse lepingutega kindlaksmääratud kindlustusmaksude ülekandmiseks NSV Liidu Riikliku Kindlustuse organite kontodele NSV Liidu Riigipanga asutustes, samuti mittekoosseisuliste kindlustusagentide ning ettevõtetes, asutustes ja organisatsioonides nimetatud korralduste täitmisega tegelevate raamatupidamise töötajate töötasustamise kord. Seejuures peavad mittekoosseisuliste kindlustusagentide ja raamatupidamise töötajate protsendilise tasu määrad olema kehtestatud

sellise arvestusega, et nende üldsuurus ei ületaks NSV Liidu Ministrite Nõukogu 12. septembri 1961. a. määruse nr. 836 punktis 1 (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. septembri 1961. a. korralduse nr. 1308-k punkt 1) ettenähtud määrasid.

NSV LIIDU RIIGIPANGA POOLT PALKADEKS VAHENDITE ANDMISE KORRA KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1. oktoobri 1968. a. määrus nr. 337

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 9. septembri 1968. a. määrusele nr. 714 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhindumiseks, et alates 1. jaanuarist 1969. a. annab NSV Liidu Riigipank riiklikele, kooperatiivsetele ja ühiskondlikele ettevõtetele, organisatsioonidele ja asutustele palkadeks vahendeid neile kinnitatud kvartali-palgafondist lähtudes, vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 3. aprilli 1967. a. määruse nr. 280 punktis 30 (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. mai 1967. a. määruse nr. 221 punkti 1 alapunkt 30) ettenähtud korrale.

NSV Liidu Riigipangale on tehtud ülesandeks teha vastavad muudatused palgafondi kulutamise kontrolli korras.

Tööstus

1. TÖÖSTUS, ARTELLID, KODUTÖÖNDUS, ELEKTRIENERGIA

«MITTEKOOPEREERUNUD KODUTÖÖNDAJATE JA KÄSITÖÖLISTE REGISTREERIMISE EESKIRJADE» KINNITAMISE KOHTA[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. detsembri 1969. a. määrus nr. 470
(ENSV ÜVT 1969, nr. 49, art. 487)

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 30. juuni 1949. a. määrusele nr. 2883 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kinnitada juuresolevad «Mittekoopereerunud kodutööndajate ja käsitööliste registreerimise eeskirjad».

2. Anda rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade, samuti Tallinna linnarajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele õigus erandina lubada rahandusosakondadel välja anda registreerimistunnistusi pensionäridele, invaliididele ja eakatele kodanikele (mehed — 60 aastat ja vanemad, naised — 55 aastat ja vanemad) kodu- ja käsitööndusega tegelemiseks aladel, mis on loetletud «Mittekoopereerunud kodutööndajate ja käsitööliste registreerimise eeskirjade» punkti 4 alapunktis 16.

Mittekoopereerunud kodutööndajate ja käsitööliste registreerimise eeskirjad

Kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. detsembri 1969. a. määrusega nr. 470

1. Mittekoopereerunud kodutööndajad ja käsitöölised (nagu rätsepad, kingsepad, kellassepad, lukksepad, plekksepad, tinutajad, veevärgitöölised, tislerid, puusepad, elektrimontöörid, maalrid, pottsepad, katusetegijad, klaassepad, polsterdajad, raamatuköitjad,

[1] Käesolev akt pandi raamatu trükkimise ajal tühistatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. juuli 1949. a. määruse nr. 557 asemele, mille tõttu see pole kronoloogilises järjekorras.

juuksurid, fotograafid, poonijad, saapapuhastajad), samuti voorimehed, mullatöölised ja ülevedajad on kohustatud enne iga aasta algust (või enne tööndusliku tegevuse algust, kui see tegevus algab pärast 1. jaanuari) registreerima oma tööndusе rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee rahandusosakonnas ja võtma registreerimistunnistuse tööndusega tegelemise õiguse kohta.

Märkus. Registreerimistunnistuste väljaandmine kodanikele, kes ei ole täisealised (18 aastat vanad), ei ole lubatud.

2. Oma tööndusi on kohustatud registreerima ja nendele registreerimistunnistusi võtma ka:

1) töölised ja teenistujad, kes tegelevad kodu- ja käsitööndustega ettevõtete tööst vabal ajal;

2) kolhoosnikud ja üksiktalupidajad, kes tegelevad kodu- ja käsitööndustega.

3. Isikud, kes töötavad elanike koduse majapidamise teenindamise alal (nagu puude saagimine ja lõhkumine, pesupesemine kodus ilma spetsiaalsete pesuköökide sisseseadmiseta, põrandate ja akende pesemine), ei ole kohustatud oma tööndusi registreerima ega nendele registreerimistunnistusi võtma.

4. Keelatud on alljärgnevad tööndused ja nendele registreerimistunnistuste väljaandmine:

1) kokkuostetud või tellijatele kuuluva teravilja, kanepi, lina ja linase kedruse, samuti kokkuostetud villa ja villase kedruse töötlemine;

2) kokkuostetud või tellijatele kuuluva tubaka ja mahorka, õliseemnete, toorpuuvilla, puuvillakiu, kookonite (siidiussikookonid), siidkedruse, toornahkade ja kasuka-toorlambanahkade töötlemine;

3) keemiatoodete (hapete, lakkide ja värvide, vitrioli, sooda, pesusine, mürkainete jms.) tootmine, samuti värnitsa, parfümeeria- ja kosmeetikatoodete ning seebi tootmine;

4) külm- ja tulirelvade tootmine ning parandamine, lõhke- ja tuleohtlike ainete, sealhulgas pürotehniliste toodete — ilutulestike, bengaalitule jms. tootmine;

5) polügraafilised tööndused (tüpograafiline, klaasitrükkimis-, valguskopeerimis-, tsinkograafiline, litograafiline ja tähevalamistööndus, samuti teised tööndused tüpograafilise, vask- ja köitetrükikirja jms. kasutamisega); paljundusaparaatide (klaasitrükiseadmete, rotaatorite, šapirograafide jms.) tootmine; kummi- ja metalltemplite, -stampide ning -pitsatite ja kirjutusmasinate šriftide valmistamine, samuti optikatööndus;

6) kodutööndaja materjalidest nii elanike individuaaltellimuste peale kui ka müügiks valmisriiete, pesu, trikootoodete, peakatete, jalatsite ja kalosside ning teiste nahk- ja kummitoodete, pudukaupade ja sadulsepatoodete valmistamine; samuti toodete valmistamine värvilistest metallidest (inglistina, vask, alumiinium, plii jt.), sealhulgas värvilistest metallidest üksikosadega toodete valmistamine.

Märkus. Ei ole keelatud registreerimistunnistuste väljaandmine elanike individuaaltellimuste peale kodutööndaja või käsitöölise materjalidest peakatete, korsettide, bandaažide, rinnahoidjate, riidest sukahoidjate, kraede, punutud kaelasidemete, käsitsi kootud, heegeldatud ja punutud pitside valmistamiseks; kodutööndaja ja käsitöölise materjalist puust, luust, kivist, savist ja õlgedest galanteriitoodete, samuti nõelumiskomplektide ja väljaõmblemisnõelte ning kootud (heegeldatud) kandekottide valmistamiseks ja müügiks;

7) lindialuste ja liistakute valmistamine ordenite ja medalite jaoks; vihikute, bloknootide, kirjaümbrikkude ja paberkottide tootmine; peeglite ja küünalde, samuti harjastest ja hobusejõhvist toodete tootmine;

8) toodete valmistamine mitte tellimuse peale, vaid turul müümiseks tööliste ja teenistujate poolt, kes tegelevad kodu- ja käsitööndustega väljaspool tööaega;

9) toiduainete tootmine ostu- ja tellija toorainest, nagu leiva, saia, vorsti ja singi, piima-, puu- ja köögiviljatoodete, pastilaa, moonikompvekkide, klaaskompvekkide, kompvekkide ja teiste kondiitritoodete, roogade, kohvi, pipra, sinepi, äädika, alkoholita jookide jms. tootmine;

10) veini ja alkohoolsete jookide valmistamine ostu- ja tellija toorainest;

11) reisijate ja veoste vedu autode ja mootorratastega;

12) igasugused tööndused palgalise tööjõu kasutamisega, samuti õpilaste abi kasutavad tööndused;

13) fassimine, jahvatamine, villimine, sorteerimine, lõikamine, monteerimine, puhastamine ja muud sellised laooperatsioonid ostukaupadega nende järgnevaks edasimüügiks;

14) iga liiki kauplemine (kokkuost, edasimüük) ja kaubanduslik vahendus samuti kokkuostetud toodete restaureerimine edasimüügiks.

Märkus. Registreerimistunnistusi ei ole vaja võtta oma põllumajandussaaduste müügiks (töötlemata või töödeldud kujul) kolhoosnikute ja üksiktalupidajate, samuti abimajandit pidavate tööliste, teenistujate ja teiste kodanike poolt;

15) sissesõiduhoovide, karussellide, ujulate, kaalude, jõumõõtjate ja lasketiirude pidamine ning igasuguste mängude korraldamine;

16) jalatsite, paberlillede, lambivarjude, oma majapidamisest saadud villast ja villasest kedrusest kootud esemete, kipsist ja muust materjalist kujukeste valmistamine, ornamentide, mustrite ja piltide joonistamine ning maalimine riidele, paberile, kartongile, klaasile ja teistele materjalidele.

5. Registreerimistunnistuste väljaandmine kahele või rohkemale isikule (arvestamata kodutööndaja perekonnaliikmeid) ühesuguse tööndusega tegelemiseks ühes ruumis on keelatud.

6. Tööndusest osavõtvad kodutööndaja perekonnaliikmed, olenemata nende poolt tehtavate tööde iseloomust, näidatakse kodutööndajale väljaantaval registreerimistunnistusel ja eraldi tunnistusi nad ei võta.

7. Registreerimistunnistuste väljaandmine on lubatud kodutööndaja materjalidest müügiks valmistatava mööbli, aamissepa-, laast-, õlg- ja pottsepatoodete, puust, papjeemašeest, plekist jm. lastemänguasjade, näpitsi ja poognaga mängitavate muusikariistade, samuti teiste toodete tootmiseks, välja arvatud need tooted, mis on loetletud käesolevate eeskirjade punkti 4 alapunktides 6 ja 16.

Nimetatud tooteid võivad kodutööndajad, samuti nende perekonnaliikmed müüa selle rajooni või linna piires, kus kodutööndaja alatiselt elab (tööndusega tegeleb), ja piirnevates rajoonides.

Kui kodutööndaja müüb oma tooteid väljaspool tootmispaika või kui nende toodete müügiga tegelevad kodutööndaja perekonnaliikmed, siis näidatakse registreerimistunnistuse pöördel nende perekonnaliikmete perekonna-, ees- ja isanimi, kellel lubatakse antud kodutööndaja tooteid müüa, ja need rajoonid, kus see müük on lubatud.

Peale selle on registreerimistunnistuste väljaandmine lubatud tellijatele kuuluva villa ja villase kedruse töötlemiseks; rõivaste ja nahkesemete keemiliseks puhastamiseks ja värvimiseks; individuaaltellimusel graveerimistööde tegemiseks ilma kodutööndajale kuuluvate värviliste ja väärismetallide kasutamiseta; tellija materjalist sadulsepatoodete, pesu, trikoo-, galanterii- ja teiste toodete valmistamiseks, mis on loetletud käesolevate eeskirjade punkti 4 alapunktis 6.

8. Registreerimistunnistuse annavad kodutööndajate ja käsitööliste alatise elukoha järgsed rajoonide (linnade) töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede rahandusosakonnad, kui aga tööndusega tegeldakse teises rajoonis asuvas alalises ruumis — tööndduse asukoha järgsed rahandusosakonnad.

Registreerimistunnistuse saamiseks peavad kodutööndajad ja käsitöölised esitama kirjaliku avalduse, majavalitsuse või linna (alevi, küla) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee teatise tegevuse liigi kohta, oma foto, ja ette näitama passi.

Registreerimistunnistusi kujutava, dekoratiiv- ja tarbekunsti esemete valmistamiseks võidakse kodanikele välja anda pärast nende toodete kvaliteedi kontrollimist ja vastavate näidiste kinnitamist rajoonide (linnade) töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede kultuuriosakondade poolt, mänguasjade valmistamiseks aga — kohalike tervishoiuorganite loal.

9. Registreerimistunnistusi annavad välja rajoonide (linnade) töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede rahandusosakonnad NSV Liidu Rahandusministeeriumi poolt kinnitatud näidise kohastel plankidel.

Registreerimistunnistustele kirjutavad alla rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee rahandusosakonna juhataja ja riigitulude inspektuuri (osakonna) juhataja (või teda asendav ametiisik), registreerimistunnistused kinnitatakse rahandusosakonna pitseriga ja antakse kodutööndajale või käsitöölisele välja allkirja vastu registreerimistunnistuse kontsul.

10. Iga registreerimistunnnistuse väljaandmise eest võetakse kodutööndajatelt ja käsitöölistelt 5 rubla riigilõivu.

Kolhoosnikutele ja üksiktalupidajatele, kes tegelevad kodu- ja käsitööndustega oma põllumajandusliku majandi asukohas, antakse registreerimistunnistused välja tasuta.

11. Registreerimistunnistus antakse välja tähtajaga kuni jooksva kalendriaasta lõpuni.

Tööonduse lõpetamisel aasta kestel peab kodutööndaja või käsitööline registreerimistunnistuse tagastama selle väljaandnud rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee rahandusosakonnale.

Tööonduslik tegevus loetakse lõpetatuks tunnistuse tagastamise momendist alates.

Kui tööndust alustatakse uuesti, tuleb võtta uus registreerimistunnistus.

12. Kodutööndajad ja käsitöölised, samuti nende tooteid müüvad perekonnaliikmed peavad hoidma registreerimistunnistust enese juures ja selle ette näitama rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee rahandusosakonna inspektori nõudmisel.

13. Registreerimistunnistus kehtib ainult selle tööonduse kohta, milleks ta on välja antud.

Tööonduse muutmisel, kodutööndaja või käsitöölise alatiselt elama asumisel teise rajooni või linna, tuleb võtta uus registreerimistunnistus uue elukoha järgi.

Elukoha või tööonduse asukoha muutmisel ühe rajooni või rajoonideks jaotamata linna piirides peab kodutööndaja või käsitööline sellest kolme päeva jooksul teatama rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee rahandusosakonna riigitulude inspektuuri (osakonna) juhatajale (või teda asendavale ametiisikule), kes teeb registreerimistunnistusele ja selle kontsule vastava märkme.

14. Rajoonide (linnade) töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede rahandusosakonnad on kohustatud süstemaatiliselt kontrollima registreerimistunnistuste õigeaegset väljavõtmist kõigi kodutööndajate ja käsitööliste poolt, iga tööonduse vastavust väljaantud registreerimistunnistusele, samuti välja selgitama isikud, kes riigi petmise eesmärgil on võtnud registreerimistunnistuse lubatud tööndustele, kuid tegelevad keelatud tööonduste või spekulatsiooniga.

15. Käesolevate eeskirjade punktide 1, 2, 7, 12 ja 13 rikkumise

avastamisel on tööndusi kontrolliv inspektor kohustatud rikkujalt ära võtma registreerimistunnistuse (kui see on olemas), passi (või seda asendava dokumendi) järgi välja selgitama rikkuja isiku ja koostama kohapeal protokolli (akti) eeskirjade rikkumise kohta.

Rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee rahandusosakonna juhataja peab inspektori poolt koostatud protokollid (aktid) kolme päeva jooksul kontrollima ja edasi andma rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee juures asuvale administratiivkomisjonile.

Käesolevate eeskirjade punkte 1, 2, 7, 12 ja 13 rikkunud kodanikele võib administratiivkomisjon määrata rahatrahvi kuni 10 rubla, aga kui kodutööndus on neile kodanikele põhiliseks tuluallikaks, — kuni 50 rubla.

16. Kui maksustamise käigus avastatakse isikuid, kes tegelevad käesolevates eeskirjades keelatud tööndustega (punkt 4), on tööndusi kontrolliv inspektor kohustatud rikkujatelt viivitamatult ära võtma registreerimistunnistuse (kui see on olemas), koostama eeskirjade rikkumise kohta protokolli (akti) ja selle koos teiste nimetatud isiku kohta olemasolevate materjalidega edasi andma rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee rahandusosakonna juhatajale, kes peab kolme päeva jooksul need materjalid kontrollima ja saatma rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee juures asuvale administratiivkomisjonile või prokuratuuriorganitele, kui see rikkumine kehtiva seadusandluse järgi toob kaasa kriminaalvastutuse.

Keelatud tööndustega tegelevatele kodanikele, kelle tegevus ei too kaasa kriminaalvastutust, võib administratiivkomisjon määrata rahatrahvi kuni 50 rubla.

Keelatud tööndustega tegelevaid isikuid ei maksustata.

Väljavõte

TÖÖSTUSETTEVÕTETE JA ELEKTRIJAAMADE SOOJUSJÄÄKIDE KASUTAMISEST KOLHOOSIDE, SOVHOOSIDE JA TEISTE ETTEVÕTETE ABIMAJANDITE KASVUHOONETE JA LAVADE KÜTMISEKS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. novembri 1954. a. määrus nr. 502

1. Anda õigus linnade ja rajoonide täitevkomiteedele kooskõlastatult asjaosaliste ministeeriumide ja ettevõtete juhatajatega kasutada tööstusettevõtetes ja elektrijaamades tarvitatud soojust

tööstuslike ministeeriumide abimajandite, kolhooside ja sovhooside kasvuhoonete ja lavade kütmiseks.

2. Määrata, et põhilise soojuse andmine kasvuhoonete ja lavade soojendamiseks toimub elumajadele ja kommunaal-elutarbelistele ettevõtetele kindlaksmääratud tariifide järgi. Tööstusettevõtetes või elektrijaamades tarvitatud soojuse andmine toimub erilise tasuta, välja arvatud täiendavate tehnoloogiliste seadmete ehitamisega seoses olevate kulude tasumine.

Väljavõte

TÖÖNDUSKOOPERATSIOONI REORGANISEERIMISEST

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. juuni 1956. a. määrus nr. 16
(KK 1956, I, akt 62)

15. Tingimuste loomise eesmärgil kohaliku tööstuse kiiremaks arendamiseks ja rahvatarbekaupade tootmise plaanipärase paigutamise kindlustamiseks vabariigis moodustada Eesti NSV kohaliku tööstuse arendamise fond kohaliku alluvusega tööstusettevõtete ning Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumi[1] süsteemi kuuluvate vabariigilise alluvusega tööstusettevõtete kasumieraldiste arvel, mis suunatakse kooskõlas Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. augusti 1960. a. määrusega nr. 325 selle tööstuse laiendamiseks (EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. juuli 1961. a. määruse nr. 324 — ENSV MKK 1961, nr. 29, art. 109 — redaktsioonis).

15. Rajoonide (linnade) täitevkomiteede vastutuse tõstmiseks linnalise ja vabariigilise alluvusega kohaliku tööstuse ettevõtete arendamise eest, mis asuvad antud rajooni (linna) territooriumil, samuti nende huvitatuse tõstmiseks sellel alal, anda üle rajooni (linna) heakorrastamiseks kuni 25 protsenti nende ettevõtete kasumeist, mis kooskõlas Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. augusti

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

1960. a. määrusega nr. 325 suunatakse kohaliku alluvusega töösstuse laiendamiseks (EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. juuli 1961. a. määruse nr. 324 — ENSV MKK 1961, nr. 29, art. 109 — redaktsioonis).

Väljavõte

EESTI VABARIIKLIKU TEADUSLIK-TEHNILISTE ÜHINGUTE NÕUKOGU TÖÖ PARANDAMISEST ETTEVÕTETES JA ASUTUSTES

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. augusti 1958. a. korraldus nr. 1307-k (KK 1958, II, akt 107)

1. Eesmärgil parandada Eesti Vabariikliku Teaduslik-Tehniliste Ühingute Nõukogu tööd ettevõtetes ja asutustes ning korrastada eriharu teaduslik-tehniliste ühingute juhatuste finantsilist baasi, kohustada Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume, keskasutusi, linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteesid, kõrgemaid õppeasutusi ning teadusliku uurimise instituute:

a) abistama eriharu teaduslik-tehniliste ühingute juhatusi ühingute algorganisatsioonide moodustamisel ettevõtetes, asutustes ja organisatsioonides ning nende töö korraldamisel, samuti tagama ettevõtete ja organisatsioonide astumine ühingute juriidilisteks liikmeteks;

b) iga aasta koos vastavate eriharu teaduslik-tehniliste ühingute juhatustega määrama kindlaks juriidiliste liikmete aastase liikmemaksu suuruse, mille kannavad teaduslik-tehnilistele ühingutele üle Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumid, keskasutused, kõrgemad õppeasutused ja teadusliku uurimise instituudid ning neile alluvad ettevõtted, asutused ja organisatsioonid.

2. Kehtestada, et juriidiliste liikmete aastase liikmemaksu suurus määratakse kindlaks lähtudes eriharu teaduslik-tehniliste ühingute juhatuste poolt teostatavatest konkreetsetest ülesannetest ja üritustest 500[1] kuni 5000[1] rbl. ulatuses. Juriidiliste liikmete liikmemaksu ülekanne teostatakse ettevõttefondi, tehase üldiste kulude või administratiiv-majanduskulude arvel üks kord aastas.

[1] NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. mai 1960. a. määrusega nr. 470 (NSVL MK 1960, nr. 10, art. 69; ENSV ÜT 1960, nr. 7) on alates 1. jaanuarist 1961. a. hindade mastaap muudetud kümnekordselt.

KODUSTÖÖTAJATE TÖÖJÕU KASUTAMISE KORRASTAMISEST RIIKLIKES, KOOPERATIIVSETES JA ÜHISKONDLIKES ETTEVÕTETES

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. septembri 1958. a. määrus nr. 328
(ENSV T 1958, nr. 12, art. 185 — KK 1958, II, akt 110)

1. Kohustada ETKV Liitu, EVTK Nõukogu[1], linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteesid:

a) keelama alluvatel ettevõtetel, artellidel[1], kohaliku majanduse kombinaatidel[2] võtta tööle kodustöötajatena töövõimelisi isikuid, kes saavad töötada üldtöökodades;

b) keelama võtta tööle kodustöötajatena isikuid, kes ei ela ettevõtte või artelliga[1] samas rajoonis;

c) võtma tarvitusele abinõud kodustöötajate arvu vähendamiseks, tagades kõigi töövõimeliste kodustöötajate üleviimise üldtöökodadesse 1958. a. lõpuks. Lubada töötada kodus töövõimelistel paljulapselistel emadel ning väikseid lapsi omavatel emadel, kui lapsi pole võimalik paigutada lasteasutusse.

Erandjuhtudel lubada töötada kodus ka töövõimelistel isikutel, kui üldtöökojas puudub vastav töökoht või see asub kaugemal kui 5 km kodustöötaja elukohast;

d) kehtestama, et kodustöötajad täidavad üksnes neid tellimusi, mis on elanikkonnalt vastu võetud ning neile töökäskude järgi üle antud selle ettevõtte poolt, kellele nad tööd teevad. Keelama kodustöötajatel elanikkonnalt vahetult vastu võtta tellimusi ning tasu tehtud töö eest;

e) tõsta ettevõtete ja artellide[1] juhatajate vastutust kodustöötajatele väljaantavate materjalide ja tellimuste täieliku ja õige vor-

---

[1] EVTK Nõukogu likvideeriti 1958. a. ja EVTK Nõukogu tööndus- ja invaliidide kooperatsiooni artellid reorganiseeriti riiklikeks ettevõteteks ja anti üle Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumi, rajoonide ning vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede alluvusse. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks, kusjuures kohaliku tööstuse ettevõtted ja nende tsehhid, mis ei olnud vahetult seotud elanikkonna elukondliku teenindamisega, anti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumi ja linnade ning rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede poolt Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumide ja keskasutuste alluvusse.

[2] Vastavalt Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. detsembri 1962. a. määrusele nr. 591 moodustati tööstuskombinaatide ja kohaliku majanduse kombinaatide baasil alates 1. jaanuarist 1963. a. teeninduskombinaadid.

mistamise eest töökäskudena. Kehtestada, et ettevõtete juhatajad ning artellide[3] esimehed on isiklikult vastutavad töökäskude vormistamise õigsuse, kodustöötajate töö täpse arvestuse ja nende tegevuse kontrolli seisukorra eest.

Väljavõte

ÄÄRMISTES SUURUSTES ÕMBLUSTOODETE JA JALATSITE VALMISTAMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. oktoobri 1958. a. korraldus nr. 1640-k (ENSV T 1958, nr. 14, art. 240 — KK 1958, II, akt 125)

1. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti Vabariiklikku Tööndusкooperatsiooni Nõukogu[1], linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteesid, kes omavad õmblus- ja jalatsitööstuse ettevõtteid, vastu võtma kaubandusorganisatsioonidelt ning linnade ja rajoonide täitevkomiteede poolt selleks kindlaksmääratud kauplustelt tellimusi äärmistes suurustes õmblustoodete ja jalatsite ning invaliidide jaoks poolpaariliste (üksikute) jalatsite valmistamiseks, samuti ühekordseid tellimusi müügil puuduvatele õmblustoodetele ja jalatsitele üksikutes suurustes ja kasvudes.

2. Tellimuste vastuvõtmist käesoleva korralduse 1. punktis nimetatud õmblustoodetele ja jalatsitele teostada kaubandusorganisatsioonidelt ja kauplustelt neile määratud hankimisplaani arvel.

Tellimuse täitmise tähtajaks määrata 15 päeva tellimuse saabumise päevast arvates.

---

[3] Vt. viide 1. lk. 201.

[1] EVTK Nõukogu likvideeriti 1958. a. ja EVTK Nõukogu tööndus- ja invaliidide kooperatsiooni artellid reorganiseeriti riiklikeks ettevõteteks ja anti üle Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumi, rajoonide ning vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede alluvusse. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks, kusjuures kohaliku tööstuse ettevõtted ja nende tsehhid, mis ei olnud vahetult seotud elanikkonna elukondliku teenindamisega, anti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumi ja linnade ning rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede poolt Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumide ja keskasutuste alluvusse.

Väljavõte

ABINÕUDEST LEIUTISTE JA RATSIONALISEERIMISETTEPANEKUTE RAHVAMAJANDUSSE JUURUTAMISE PARANDAMISEKS

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. juuni 1960. a. määrus nr. 247
(KK 1960, II, akt 165)

9. Teha teatavaks, et NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 20. mai 1960. a. määrusega nr. 531 andsid õiguse rahvamajanduse nõukogudele, ministeeriumidele, keskasutustele, töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele, ettevõtetele, organisatsioonidele ja asutustele kulutada nende koosseisus olevate spetsialistide töö tasustamiseks, keda rakendati pärast tööaega või põhitööst vabastamisega osa võtma leiutiste ja ratsionaliseerimisettepanekute ekspertiisist ja juurutamise töödest, kuni 20 protsenti ettevõtete ja organisatsioonide eelarvetes leiutustegevuseks ja ratsionaliseerimiseks ettenähtud vahenditest, samuti eelarvelistest assigneeringutest töötasufondi piirides.

Väljavõte

ELEKTRIENERGIA KASUTAMISE KORRALDAMISEST EESTI NSV LÕUNARAJOONIDES

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. novembri 1961. a. määrus nr. 455
(KK 1961, IV, akt 215)

3. Teha elektrienergia andmise reguleerimine ja tarbijatele jaotamine ülesandeks linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele koos energiaga varustatavate organisatsioonidega.

Väljavõte

ELEKTRI- JA SOOJUSENERGIA NING KÜTUSE SÄÄSTLIKU KULUTAMISE KOHTA EESTI NSV-S

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. jaanuari 1965. a. määrus nr. 42
(KK 1965, I, akt 15)

5. Kehtestada, et reklaamide ja gaasivalgustusseadmete vitriinide valgustuse projektid tuleb kohustuslikus korras kooskõlastada linnade peaarhitektidega ja välisvalgustusseadmeid ekspluateerivate organisatsioonidega.

Väljavõte

TÖÖDE ORGANISEERIMISE PARANDAMISE KOHTA RAHVAMAJANDUSES MASINATE, SEADMETE, LAEVADE, HOONETE, EHITUSTE, ALLMAAKOMMUNIKATSIOONIDE JA METALLTOODETE KAITSEKS KORROSIOONI VASTU

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. juuli 1965. a. määrus nr. 349 (KK 1965, III, akt 200)

1. Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumidel, keskasutustel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel pöörata rohkem tähelepanu metallide korrosiooni vastu võitlemise küsimustele, milleks:

1) iga aasta välja töötada ja teostada abinõud materjalide ning vahendite kvaliteedi tõstmiseks masinate, seadmete, hoonete, laevade, ehituste, allmaakommunikatsioonide ja metalltoodete protsesside ning mehhaniseerimise ja automatiseerimise vahendite juurutamiseks korrosioonivastastel töödel.

2. Korrosioonivastaste tööde juhtimine masinate, seadmete, hoonete ja ehituste, laevade, allmaakommunikatsioonide ning metalltoodete kaitseks teha ülesandeks keskaparaadi või täitevkomitee ühele juhtivatest töötajatest;

3) ettevõtetes ja tööstuse, ehituse, side ning kommunaalmajanduse organisatsioonides kinnitada vastutavad töötajad korrosioonivastaste kaitsetööde eest, vajaduse korral aga luua selleks otstarbeks rühmad või eriteenistused.

6. Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul, ministeeriumidel, keskasutustel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) välja töötada ja esitada planeeritavale aastale eelneva aasta 20. augustiks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikule Teaduslike Uurimistööde Koordineerimise Komiteele[1] ja ärakirjas ENSV Riiklikule Plaanikomisjonile[2] teaduslike uurimistööde ning katse- ja konstrueerimistööde plaanide projektid metallide kaitseks korrosiooni vastu.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Teaduslike Uurimistööde Koordineerimise Komiteel koostada nimetatud plaanide projektide alusel teaduslike uurimistööde ning katse- ja konstrueerimistööde koordineeritud aastaplaanid metallide korrosioonivastaseks kaitseks ja kooskõlastatult ENSV Riikliku Plaanikomisjoniga[2]

[1] Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) likvideeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Teaduslike Uurimistööde Koordineerimise Komitee. Vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 7. juuni 1966. a. määrust nr. 278 (ENSV ÜVT 1966, nr. 28, art. 185).

[2] Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Plaanikomisjon liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Plaanikomiteeks.

esitada need planeeritavale aastale eelneva aasta 1. septembriks Eesti NSV Ministrite Nõukogule;

2) igal aastal kindlaks teha korrosioonivastaste tööde teostamiseks vajalike seadmete, mõõteriistade, aparaatide, inhibiitorite, kemikaalide ja materjalide vajadus ja esitada nõudmised nende eraldamiseks ENSV Riiklikule Plaanikomisjonile[3] ja ENSV Rahvamajanduse Nõukogule.

Väljavõte

RAHVATARBEKAUPADE SORTIMENDI LAIENDAMISE JA KVALITEEDI PARENDAMISE NING NÕUKOGUDE VÕIMU 50. AASTAPÄEVAKS UUDISKAUPADE JA SUVENIIRIDE VÄLJALASKMISE KOHTA MÜÜGIKS ELANIKKONNALE

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1. novembri 1966. a. määrus nr. 457 (KK 1966, III, akt 264)

4. Eesti NSV Kohaliku Tööstuse Ministeeriumil, Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil[1], Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumil[2], Eesti Tarbijate Kooperatiivide Vabariiklikul Liidul ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel lubada laialdaselt kaasa tõmmata rahvakunstimeistreid ja teisi spetsialiste rahvakunstitoodete mudelite väljatöötamisele ja valmistamisele, kunstilisele kujundamisele ja tootmisele ning varustada neid vajalike materjalidega.

Väljavõte

OLEMASOLEVATE RESERVIDE JA KOHALIKE VÕIMALUSTE MAKSIMAALSE KASUTAMISE KOHTA RAHVATARBEKAUPADE TOOTMISE SUURENDAMISEKS

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. veebruari 1967. a. määrus nr. 46

1. Kohustada Eesti NSV ministeeriume ja keskasutusi, partei linna- ja rajoonikomiteesid ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

---

[3] Vt. viide 2. lk. 204.

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 4. detsembri 1968. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1968, nr. 50, art. 586) nimetati Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeerium Eesti NSV Siseministeeriumiks.

4) ette nägema seal, kus see tooraineressursside poolest võimalik on, elanikkonnale kaupu tootvate ettevõtete vahetustega töö koefitsiendi tõstmine;

5) laiendama kõigi tööstusharude ettevõtete laiatarbetsehhides ja -jaoskondades kaupade tootmist, pöörates tähelepanu nende toodete valmistamise suurendamisele, mille järele on elanikkonna hulgas suur nõudmine;

6) tagama toodangu kvaliteedi põhjaliku parendamise, elanikkonna kasvanud nõudmistele vastavate uute kaupade tootmisele võtmise ja massilise väljalaskmise heas kujunduses ja pakendis;

7) tagama rahvatarbekaupade näituste-ülevaatuste regulaarse korraldamise, selleks et elanikkonna ettepanekuid ja märkusi arvestades süstemaatiliselt uuendada sortimenti, laiendada väljalastava toodangu nomenklatuuri lõpetada mittenõutavate vananenud kaupade ja toodete valmistamine;

8) võtma tarvitusele abinõud rahvatarbekaupu tootvates ettevõtetes, samuti kaubandus- ja elukondliku teenindamise ettevõtetes tootmisvõimsuste käikuandmise ja võimsuste saavutamise ülesannete tingimusteta täitmiseks;

9. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel võtta teadmiseks, et NSV Liidu Riiklik Plaanikomitee, NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riiklik Materiaal-Tehnilise Varustamise Komitee, NSV Liidu ministeeriumid ja keskasutused on kohustatud:

1) viibimatult läbi vaatama kohalike partei- ja nõukogude organite ettepanekud uute ettevõtete asutamise kohta rahvatarbekaupade väljalaskmiseks ja majandusliku otstarbekuse korral asutada sellised ettevõtted ning varustada need vajalike seadmete, tooraine ja materjalidega;

2) tagama tooraine, materjalide ja seadmete eraldamise ja hankimise ettevõtetele, kes toodavad rahvatarbekaupu, tootmise planeeritud mahtude täielikus ulatuses, suunama üleplaanilised materiaalsed ressursid eelisjärjekorras kaupade täiendavaks väljalaskmiseks elanikkonna jaoks.

Väljavõte

LEIUTISTE JA TÖÖSTUSLIKE NÄIDISTE PATENTEERIMISE NING KAUBAMÄRKIDE REGISTREERIMISE EEST VÕETAVATE LÕIVUDE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. novembri 1967. a. määrus nr. 465
(ENSV ÜVT 1967, nr. 53, art. 454)

Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhindumiseks, et:

1. Ühekordset patendiavalduselõivu võetakse igalt leiutise kohta patendi väljaandmiseks esitatud avalduselt 58 rubla ja igalt tööstusliku näidise kohta patendi väljaandmiseks esitatud avalduselt 29 rubla. Ühekordset avalduselõivu võetakse avaldajatelt nimetatud avalduste esitamisel.

Esialgse avalduse jaotamisel mitmeks iseseisvaks avalduseks eraldi patentide väljaandmiseks leiutiste või tööstuslike näidiste kohta, samuti täiendavate materjalide esitamisel, mis muudavad esialgse avalduse olemust ja on vormistatud iseseisvate avaldustena, tasub avaldaja iga sellise uue, iseseisvana esitatud avalduse eest ühekordset patendiavalduse lõivu (maha arvates varem tasutud lõivusumma). Nimetatud lõivu tasub avaldaja 2 kuu jooksul alates teate saamisest esialgse avalduse jaotamise kohta või täiendavate materjalide esitamisest, mis muudavad avalduse olemust ja ja on vormistatud iseseisvate avaldustena.

2. Leiutise kohta patendi väljaandmisest keeldumise otsuse peale või patendi väljaandmise otsuses kindlaksmääratud leiutisevormeli kohta esitatavatelt vastulausetelt tasutakse nende esitamisel ühekordset patendilõivu 40 rubla.

Tööstusliku näidise kohta patendi väljaandmisest keeldumise otsuse peale esitatavatelt vastulausetelt tasutakse nende esitamisel ühekordset patendilõivu 20 rubla.

Ühekordset patendilõivu ei võeta organisatsioonidelt ja isikutelt, kes vaidlustavad leiutiste või tööstuslike näidiste kohta patentide väljaandmise otsuseid.

3. Lõivu võetakse ka järgmiste operatsioonide eest, mis on seotud leiutiste või tööstuslike näidiste patenteerimisega:

1) patendi väljaandmise eest — 45 rubla. See lõiv tasutakse kahe kuu jooksul alates avaldamise momendist NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Leiutiste ja Avastuste Komitee ametlikus bülletäänis;

2) tööstusliku näidise patendi kehtivuse tähtaja pikendamise eest — 10 rubla.

4. Patendi valdajalt võetakse aasta-patendilõivu järgmiselt:

leiutiste patentidelt: patendi kehtivuse esimese, teise ja kolmanda aasta eest — 50 rubla aastas, neljanda aasta eest — 75 rubla, viienda eest — 100 rubla, kuuendast kuni viieteistkümnenda aastani — 125 rubla aastas;

tööstuslike näidiste patentidelt: patendi kehtivuse esimese, teise ja kolmanda aasta eest — 25 rubla aastas, neljanda aasta eest — 38 rubla, viienda eest — 50 rubla, kuuendast kuni kümnenda aastani — 65 rubla aastas.

Aasta-patendilõivu arvutatakse leiutise või tööstusliku näidise kohta patendi väljaandmise avalduse esitamise päevast.

Täiendava leiutise kohta väljaantud sõltuva patendi eest tasutakse lõivu nagu sõltumatu patendi eest.

5. Aasta-patendilõivu esimene makse tehakse ühel ajal lõivu

tasumisega patendi väljaandmise eest. Järgnevate aastate eest tasutakse lõiv igal aastal ette patendi kehtivuse iga aasta esimese kahe kalendrikuu jooksul.

6. Patendilõivude mittetasumisel nimetatud määruses ettenähtud tähtaegadel võetakse patendi valdajalt viivist 0,2 protsenti iga viivitatud päeva eest. Aasta-patendilõivu tasumisega üle kuue kuu viivitamise korral lõpetatakse patendi kehtivus.

7. Dokumendi vormistamisel leiutise või tööstusliku näidise kohta juba väljaantud patendist tulenevate õiguste loovutamiseks teistele isikutele võetakse patendilõivu 60 rubla.

Dokumendi vormistamisel litsentsi väljaandmise kohta võetakse lõivu 30 rubla.

8. Autoritunnistuste vastu vahetatud patentidelt lõpetatakse patendilõivu võtmine nimetatud vahetuse kohta avalduse esitamise päevast.

9. Lõivud on ette nähtud järgmiste operatsioonide eest, mis on seotud kaubamärkide registreerimisega:

1) avalduse esitamise eest kaubamärgi registreerimise kohta ja avalduse esitamise eest kaubamärgi kasutamise ainuõiguse tunnistuse kehtivuse tähtaja pikendamise kohta — 15 rubla iga kaubaklassi eest;

2). vastulause esitamise eest kaubamärgi registreerimisest keeldumise otsuse peale, kaubamärgi esialgse ekspertiisi tegemise eest enne kaubamärgi registreerimist, kaubamärgi kasutamise ainuõiguse loovutamise vormistamise eest, litsentsi väljaandmise eest kaubamärgi kasutamise õiguse kohta, samuti muudatuste tegemise eest kaubamärgi kasutamise ainuõiguse tunnistuses (seoses tunnistuse valdaja nime muutmise või tunnistusega kaitstavate kaupade loetelu muutumise või teiste muudatustega) — 10 rubla iga kaubaklassi eest.

10. Välisriikide kodanikud, kes elavad alaliselt välismaal, tasuvad nimetatud määruses ettenähtud lõivu vastavate summade ülekandmisega välisvaluutas.

11. Leiutiste ja tööstuslike näidiste patenteerimise ning kaubamärkide registreerimise eest makstud lõivud tagastamisele ei kuulu.

12. NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Leiutiste ja Avastuste Komitee poolt organisatsioonide ja isikute palvel osutatavate kõigi teenuse eest, mis on seotud patentide väljaandmisega, kaubamärkide registreerimisega, samuti ekspertiisiotsuste, informatsiooni ja teatmete ettevalmistamisega patendimaterjalide alusel, ja muude patendialaste teenuste eest (välja arvatud teenused, mille eest võetakse lõivu) tasub avaldaja komitee poolt kinnitatavate tariifide järgi.

NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuval Leiutiste ja Avastuste Komiteel on õigus kooskõlastatult NSV Liidu Rahandusmi-

nisteeriumiga anda nimetatud määruse rakendamise kohta täitmiseks kohustuslikke juhiseid ja seletusi.

14. Nimetatud määrus kehtestatakse 1. jaanuarist 1968. a.

Varem väljaantud patentidelt tasutakse patendilõivu 1. jaanuarist 1968. a. vastavalt nimetatud määrusele.

Väljavõte

ETTEVÕTETE JA ORGANISATSIOONIDE MATERIAALSE VASTUTUSE KOHTA ÜLESANNETE NING KOHUSTISTE MITTETÄITMISE EEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. novembri 1967. a. määrus nr. 474 (ENSV ÜVT 1967, nr. 52, art. 450)

Ettevõtete ja organisatsioonide isemajandamise tugevdamiseks, majanduslepingute osatähtsuse tõstmiseks ning materiaalse vastutuse suurendamiseks ülesannete ja kohustiste mittetäitmise eest ning vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 27. oktoobri 1967. a. määrusele nr. 988 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhindumiseks järgmised ettevõtete ning organisatsioonide materiaalse vastutuse tingimused ülesannete ja kohustiste mittetäitmise eest;

I. Materiaalse vastutuse suurendamisest hankekohustiste mittetäitmise eest

1. Toodangu (kaupade) viivitusega hankimise või lepingus ettenähtud tähtajaks puuduhankimise eest maksab hankija ostjale:

1) tootmistehnilise otstarbega toodangu osas: viivituse puhul kuni 10 päeva — leppetrahvi 3 protsenti ja viivituse puhul üle 10 päeva — täiendavalt leppetrahvi 5 protsenti tähtajaks hankimata jäetud toodangu maksumusest sortimendi üksikute nimetuste järgi.

Käikuandmisele kuuluvatele ehitustele minevate seadmete viivitusega hankimise või nende puuduhankimise eest, samuti Kaug-Põhja ja muudesse ennetähtaegse kohaleveo piirkondadesse mineva toodangu või tootmise hooajalise iseloomuga ettevõtetele kiiresti rikneva toodangu nende poolt varumise, töötlemise või valmistamise perioodil mineva toodangu viivitusega hankimise või selle puuduhankimise eest nõutakse leppetrahvi poolteisekordselt.

Hanke eritingimustes võidakse ette näha teistsugune leppetrahvi suurus katsemasinate ja -seadmete, samuti individuaalselt

valmistatud masinate ning seadmete viivitusega hankimise või nende puuduhankimise eest;

2) rahvatarbekaupade osas: viivituste puhul kuni 10 päeva — leppetrahvi 2 protsenti ja viivituse puhul üle 10 päeva — täiendavalt leppetrahvi 3 protsenti tähtajaks hankimata jäetud kaupade maksumusest sortimendi üksikute nimetuste järgi.

Teistesse liiduvabariikidesse, Kaug-Põhja ja muudesse ennetähtaegse kohaleveo piirkondadesse minevate rahvatarbekaupade viivitusega hankimise või nende puuduhankimise eest nõutakse leppetrahvi poolteisekordselt.

Põllumajandussaaduste (kaupade) viivitusega hankimise või nende puuduhankimise eest nõutakse leppetrahvi: viivituse puhul kuni 10 päeva — 1 protsent ja viivituse puhul üle 10 päeva — täiendavalt leppetrahvi 2 protsenti tähtajaks hankimata jäetud toodangu (kaupade) maksumusest sortimendi üksikute nimetuste järgi.

Kui toodangu (kaupade) sortiment ei ole hankelepingus ette nähtud, nõutakse leppetrahvi tähtajaks hankimata jäetud toodangu (kaupade) üldmaksumusest.

Märkus. Järgnevates punktides mõeldakse sõna «toodang» all nii tootmistehnilise otstarbega toodangut kui ka rahvatarbekaupu.

2. Kui ilma ostja nõusolekuta hangitakse toodangut, mis ei ole lepingus ette nähtud (kaasa arvatud toodangu hankimine üle lepingus ettenähtud koguse sortimendi üksikute nimetuste järgi ja ennetähtaegne hankimine), või kui ostja keeldub selle toodangu kasutamiseks vastuvõtmisest ja jätab selle vastutavale hoiule, maksab hankija ostjale leppetrahvi: tootmistehnilise otstarbega toodangu puhul 3 protsenti, rahvatarbekaupade puhul 2 protsenti ning kiiresti rikneva toodangu puhul 5 protsenti vastuvõtmata jäänud toodangu maksumusest.[1]

3. Kui toodang on välja praagitud riiklikele standarditele, tehnilistele tingimustele või näidistele mittevastavuse tõttu, on ostja (saaja) kohustatud toodangu vastuvõtmisest või selle eest tasumisest keelduma ja nõudma tootjalt (hankijalt) trahvi 20 protsenti väljapraagitud toodangu maksumusest, kui aga toodangu eest on juba tasutud, nõudma ka tasutud summade tagastamist kindlaksmääratud korras.

Kui väljapraagitud toodangu vastuvõtmisest keeldunud ostja (saaja) pretensioon on tunnistatud põhjendatuks, on tootja (hankija) kohustatud 10 päeva jooksul, kiiresti rikneva toodangu puhul aga 24 tunni jooksul pretensiooni esitamise momendist alates selle toodangu kohta korralduse tegema.

Kui tootja (hankija) ei tee nimetatud tähtaegadel korraldust

[1] Punkti 2 ja 6 rakendamise kohta vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. oktoobri 1968. a. korraldust nr. 1059-k.

väljapraagitud toodangu kohta, on ostjal (saajal) õigus seda kohapeal realiseerida või tootjale (hankijale) tagastada.

Kiiresti riknev toodang kuulub igal juhul realiseerimisele kohapeal.

Käesolevas punktis ettenähtud sanktsioone ei rakendata standardite või tehniliste tingimuste nõuetest kõrvalekalduva kvaliteediga kartulite, köögi- ja puuvilja hankimisel juhtudel, kui vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja liiduvabariikide ministrite nõukogude otsustele niisugune hankimine on lubatud ühes kindlaksmääratud mahahindluste rakendamisega.

4. Kui hangitud toodangus avastatakse tootmisalaseid puudusi, mida on võimalik kohapeal kõrvaldada, on ostjal (saajal) õigus kõrvaldada need oma vahenditega, kuid tootja (hankija) kulul või nõuda puuduste kõrvaldamist tootja (hankija) poolt toodangu asukohas. Lisaks sellele nõuab ostja (saaja) tootjalt (hankijalt) trahvi: tootmistehnilise toodangu puhul 5 protsenti, rahvatarbekaupade puhul, kui ostja (saaja) on nõus nimetatud kaubad vastu võtma, 2 protsenti selle toodangu maksumusest.

Kui puudused kuuluvad ostja (saaja) nõudmisel kõrvaldamisele tootja (hankija) poolt, tuleb puuduste kõrvaldamine lõpule viia tehniliselt võimalikult lühima aja jooksul, mis määratakse poolte kokkuleppel.

Kui tootja (hankija) ei kõrvalda puudusi määratud tähtajaks, maksab ta ostjale (saajale) trahvi 20 protsenti kõrvaldamata jäänud puudustega toodangu maksumusest.

Kui puudused kõrvaldatakse toodangus, millel on garantiitähtajad, pikendatakse neid tähtaegu selle aja võrra, mille kestel toodangut avastatud puuduste tõttu ei kasutatud.

5. Mittekomplektse toodangu hankimise korral on ostja (saaja) kohustatud:

1) nõudma toodangu täielikku komplekteerimist või mittekomplektse toodangu asendamist komplektse toodanguga tehniliselt võimalikult lühima aja jooksul, mis määratakse poolte kokkuleppel;

2) kuni mittekomplektse toodangu täieliku komplekteerimiseni või komplektsega asendamiseni keelduma selle eest tasumisest, kui aga toodangu eest on juba tasutud, ettenähtud korras nõudma tasutud summade tagastamist;

3) nõudma tootjalt (hankijalt) trahvi 20 protsenti mittekomplektse toodangu maksumusest, kaasa arvatud puuduvate osade maksumus.

Kui tootja (hankija) ei komplekteeri täielikult toodangut poolte vahel kokkulepitud tähtajaks, on ostjal (saajal) õigus mittekomplektne toodang tagastada.

6. Kui hangitud toodang kuulub madalamasse sorti (on halvema kvaliteediga), kui on näidatud toodangu kvaliteeti tõendavas dokumendis, aga vastab riiklikele standarditele, tehnilistele tingimustele või näidistele, on ostjal (saajal) õigus:

1) keelduda toodangu eest tasumisest ja toodangu vastuvõtmisest, kui aga selle eest on juba tasutud, ettenähtud korras nõuda tasutud summade tagastamist või võtta toodang vastu ja tasuda selle eest hinnaga, mis on hinnakirjas ette nähtud vastavat sorti (vastava kvaliteediga) toodangule;

2) nõuda tootjalt (hankijalt) trahvi 200 protsenti toodangu allahindluse summast, kuid mitte üle 20 protsendi maksumusest, mis oli toodangul enne allahindamist.[2]

7. Kvaliteedilt või komplektsuselt riiklikele standarditele, tehnilistele tingimustele, näidistele või lepingutele mittevastava toodangu eest tasumise korral on ostjal (saajal) õigus 10 päeva jooksul pärast seda, kui kindlaksmääratud tähtajal on koostatud akt toodangu mittenõuetekohase kvaliteedi või mittekomplektsuse kohta, esitada panka maksenõue ülemäära tasutud summade mahakandmise kohta tootja (hankija) kontolt aktseptita korras.

8. Riiklike standardite, tehniliste tingimuste või lepingute nõuetest hoolimata markeerimata jäetud või mittenõuetekohaselt markeeritud toodangu hankimise, samuti taarata või pakendita toodangu või mittenõuetekohases taaras või pakendis toodangu hankimise eest maksab toitja (hankija) ostjale (saajale) trahvi 5 protsenti selle toodangu maksumusest.

9. Ostja (saaja) poolt vastutavale hoiule võetud toodangu kasutamise kohta korralduse tegemisega viivitamise eest üle kindlaksmääratud tähtaegade maksab hankija ostjale (saajale) iga viivitatud päeva eest viivist 0,2 protsenti toodangu maksumusest, kuid mitte üle 5 protsendi selle maksumusest.

Toodangu eest tasumisest kõrvalehoidumise eest (akreditiivi mitteesitamine, tšeki mitteväljaandmine, maksukorralduse mitteesitamine panka) maksab ostja (maksja) hankijale trahvi 5 protsenti summast, mille tasumisest ta on hoidunud kõrvale.

11. Kui ostja ei esita hankijale õigel ajal jaotuskava toodangu ärasaatmise kohta, on hankijal õigus lepingus ettenähtud hanketähtaja saabumisel nõuda lisaks jaotuskava mitteõigeaegse esitamise eest ettenähtud trahvile selle toodangu maksumuse tasumist, mille kohta ostja ei ole jaotuskava andnud, ning esitada selle toodangu olemasolu garantiid.

12. Lepingu sõlmimisega viivitamise või lepingu sõlmimisest põhjendamatu kõrvalehoidumise korral maksab süüdiolev pool teisele poolele trahvi 50 rubla iga viivitatud päeva eest, kuid mitte üle 500 rubla.

13. Kui lepingus on ette nähtud, et hankija või ostja esitab kindlaksmääratud tähtajal toodangu tehnilise iseloomustusega või laiendatud sortimendiga spetsifikatsiooni, siis toob spetsifikatsiooni mitteesitamine või mitteõigeaegne esitamine kaasa trahvi maksmise 2 protsendi ulatuses selle toodangu maksumusest, mille kohta

[2] Vt. viide 1. lk. 210.

spetsifikatsioon on jäänud esitamata või on esitatud mitteõigeaegselt.

14. Hankelepingus võidakse ette näha sanktsioonid selliste kohustiste mittetäitmise või mittenõuetekohase täitmise eest, milliste rikkumise eest ei ole kehtivas seadusandluses sanktsioone ette nähtud.

15. Eksportkaupade viivitusega hankimise või nende puuduhankimise eest kindlaksmääratud tähtajal maksab hankija tellijale viivituse puhul kuni 10 päeva leppetrahvi 5 protsenti ja viivituse puhul üle 10 päeva täiendavalt leppetrahvi 7 protsenti tähtajaks hankimata jäetud kaupade maksumusest sortimendi üksikute nimetuste järgi.

Kui kaupade sortiment ei ole ette nähtud, nõutakse leppetrahvi tähtajaks hankimata jäetud kaupade üldmaksumusest.

16. On kindlaks määratud, et nimetatud määruse punktides 2, 9 ja 10 ettenähtud sanktsioone tootmistehnilise otstarbega toodangu hangete kohta rakendatakse vastavatel juhtudel ka eksportkaupade hankimise ülesannete ja kohustiste mittetäitmise korral.

II. Materiaalse vastutuse suurendamisest veoplaani mittetäitmise, veoste viivitusega kohaletoimetamise, nende säilimise eest vedamisel ja veovahendite mittenõuetekohase kasutamise eest

17. On kindlaks määratud, et kui raudtee ei anna vaguneid ja konteinereid veoplaani täitmiseks ja kui veose saatja ei kasuta antud vaguneid ning konteinereid või loobub plaanis ettenähtud vagunitest ja konteineritest, maksavad nad trahvi järgmiselt:

veoste osas, mille vedu planeeritakse tonnides ja vagunites, 1 rubla tonnilt, olenemata veereva koosseisu liigist ja telgede arvust;

veoste osas, mille vedu planeeritakse ainult vagunites, 15 rubla iga arvestusvaguni eest;

veoste osas, mida veetakse konteinerites, 6 rubla iga viietonnise ja suurema kandejõuga konteineri eest, 3 rubla iga kolmetonnise kandejõuga konteineri eest ning 1 rubla 50 kopikat iga konteineri eest kandejõuga alla 3 tonni.

Samasugust vastutust kannavad raudtee ja veoste saatja veoste üleplaanilise ja plaanivälise vedamise kohustiste mittetäitmise eest veoste saatja tellimisavalduse osas, kui see on raudtee poolt vastu võetud.

Liiduvabariikide ministrite nõukogudele on soovitatud läbi arutada küsimus autotranspordiorganisatsioonide ja veoste saatjate vastastikuse materiaalse vastutuse vastavast suurendamisest autotranspordiga toimuvate veoste veoplaani mittetäitmise eest.

18. Kui raudtee, merelaevandus (veoste kabotaažveo puhul), jõelaevandus või autotranspordiorganisatsioon ei anna oma süü

läbi veovahendeid kuu-veoplaani täitmiseks, on nad kohustatud veose saatja nõudel eraldama veovahendeid vaeglaadimise tasategemiseks jooksva kvartali järgmise kuu kestel. Kvartali viimasel kuul andmata jäänud veovahendid tuleb eraldada järgmise kvartali esimesel kuul.

Jõe- ja meretranspordis toimub vaeglaadimise tasategemine navigatsiooniperioodi piires.

Vaeglaadimise tasategemiseks vajalike veovahendite eraldamise kord määratakse kindlaks transpordiorganisatsiooni ja veose saatja vahelisel kokkuleppel. Kokkulepitud korra rikkumisel kannab transpordiorganisatsioon veovahendite mitteandmise ja veose saatja veoste vedamiseks mitteesitamise eest vastutust, mis on ette nähtud veoplaani mittetäitmise eest.

19. Teedeministeeriumile on tehtud ülesandeks kehtestada 1. jaanuarist 1968. a. katseliselt kahel-kolmel raudteel tasu vagunite ja konteinerite kasutamise eest nende seismise ajal raudteede juurdeveoteedel ja laadimisel jaamades, samuti vagunite eest, mis veoste saajate süü läbi on tühjakslaadimisel etteandmise ootel kinni peetud, ja lõpetada seoses sellega «NSV Liidu raudteede määrustiku» paragrahvides 156 ja 157 ettenähtud trahvide nõudmine vagunite üle normi seismise ja konteinerite kinnipidamise eest.

NSV Liidu Riikliku Plaanikomitee juures asuvale Riiklikule Hindade Komiteele on Teedeministeeriumi esildisel tehtud ülesandeks kinnitada vagunite ja konteinerite kasutamise eest võetava tasu määrad.

Teedeministeerium on kohustatud esitama 1. aprilliks 1969. a. NSV Liidu Ministrite Nõukogule ettekande katse tulemustest.

20. Tarbijatele veoste kiiremaks kättetoimetamiseks on peetud vajalikuks revideerida lühendamise otstarbel tähtaegu, mille jooksul toimetavad veoseid kohale raudteed, merelaevandused (veoste kabotaažveo puhul) või jõelaevandused, samuti autotranspordiorganisatsioonid (linnadevahelise tsentraliseeritud veo puhul).

Teedeministeeriumile, Merelaevanduse Ministeeriumile ning liiduvabariikide jõe- ja autotranspordi juhtimise vabariiklikele organitele on tehtud ülesandeks 3 kuu jooksul välja töötada ning kooskõlastatult NSV Liidu Riikliku Plaanikomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Materiaal-Tehnilise Varustamise Komiteega kinnitada uued veoste kohaletoimetamise tähtajad.

Kahekordseks on suurendatud veoste viivitusega kohaletoimetamise eest ettenähtud trahvid, mida maksavad raudteed, merelaevandused (veoste kabotaažveo puhul) ja jõelaevandused.

Liiduvabariikide ministrite nõukogudele on soovitatud läbi arutada küsimus autotranspordiorganisatsioonide materiaalse vastutuse vastavast suurendamisest veoste viivitusega kohaletoimetamise eest linnadevahelise tsentraliseeritud veo puhul.

21. On kindlaks määratud, et veose viivitusega kohaletoimetamise tõttu veoste riknemisest tingitud kahju hüvitamine mere- ja

jõelaevanduste poolt ei vabasta neid trahvi maksmisest veose viivitusega kohaletoimetamise eest.

22. Transpordiorganisatsioonide materiaalse vastutuse suurendamiseks veose säilimise eest vedamisel on kindlaks määratud, et:

1) raudteed, merelaevandused (veoste kabotaažveo puhul), jõelaevandused ja autotranspordiorganisatsioonid tagastavad nende poolt veetava veose kaotsimineku või puudujäägi korral lisaks kahju kehtivas korras hüvitamisele ka selle veose eest sissenõutud veoraha, kui see ei kuulu kaotsiläinud või puudujäänud veose hinna hulka;

2) kui autotranspordiorganisatsioonid teostavad veoste tsentraliseeritud väljavedu raudteejaamadest, sadamatest ja lennujaamadest, on vastavad transpordiorganisatsioonid kohustatud veosed autotranspordiorganisatsioonidele üle andma pärast kaalu või kohtade arvu, samuti veose seisukorra kontrollimist. Taarastatud ja tükkveosed antakse välja pärast seda, kui veose kaalu ja seisukorda on kontrollitud ainult rikutud kohtades.

23. On kindlaks määratud, et vagunite tehniliste normideni või täieliku kandejõuni (mahutavuseni) täislaadimata jäämise eest maksavad veoste saatjad raudteele trahvi veoste veotariifides ettenähtud suuruses.

Trahvi vaeglaadimise eest ei nõuta, kui veose saatja teostas vaguni täiendava laadimise.

Trahv nõutakse sisse krediidiasutuste kaudu vaieldamatus korras (ilma eelneva aktseptita).

NSV Liidu Riikliku Plaanikomitee juures asuv Riiklik Hindade Komitee on kohustatud veoste veotariifides ette nägema vagunite vaeglaadimise eest võetava trahvi määra.

24. Teedeministeeriumile koos NSV Liidu Kaubandusministeeriumi, Väliskaubanduse Ministeeriumi, NSV Liidu Toiduainete Tööstuse Ministeeriumi, NSV Liidu Liha- ja Piimatööstuse Ministeeriumi, NSV Liidu Kalamajanduse Ministeeriumi, NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi ja Üleliidulise Tarbijate Kooperatiivide Keskliiduga on tehtud ülesandeks esitada 3 kuu jooksul NSV Liidu Ministrite Nõukogu ettepanekud raudteel veetavate toidukaupade, eriti puuvilja, kartulite ja köögivilja, samuti kuhjas veetavate eskportkaupade vastuvõtmise ja väljaandmise korra parendamise kohta ning nende säilimise parema tagamise kohta.

25. On tunnistatud vajalikuks kindlaks määrata, et:

1) nimetatud määruse punktis 18 ja punkti 22 alapunkti «a» (käesoleva määruse punkti 22 alapunkt 1) ettenähtud sätteid kohaldatakse samuti veoste vedamisel õhutranspordi ettevõtete poolt;

2) kapteni, laevameeskonda kuuluvate teiste isikute ja lootsi süüline tegevus või hooletus laeva juhtimisel veoste kabotaažveo korral ei ole aluseks vedaja vabastamiseks vastutusest veose kaotsi-

mineku ja rikkumise eest, kui kaotsiminek ja rikkumine olid selle tegevuse või hooletuse tagajärjeks;

3) veose kaotsimineku ja rikkumise eest tasutava hüvituse maksimaalmäära piiramist, mis on ette nähtud «NSV Liidu kaubandusliku meresõidu koodeksi» paragrahvis 118, ei rakendata veoste kabotaažveol.

Seoses sellega on NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumile esitatud seaduseelnõu «Õhu- ja meretranspordiorganisatsioonide materiaalse vastutuse suurendamise kohta».

III. Materiaalsest vastutusest projekteerimistööde mittenõuetekohase kvaliteedi eest

26. Projekteerimisorganisatsioon on kohustatud tellija nõudel kõrvaldama omade vahenditega ja omal kulul tehniliselt võimalikult lühima aja jooksul, mis on tellijaga kooskõlastatud, projekteerimisorganisatsiooni süü läbi põhjustatud defektid projekteerimisdokumentatsioonis.

Kui nimetatud defekte ei kõrvaldata poolte vahel kokkulepitud aja jooksul, maksab projekteerimisorganisatsioon tellijale leppetrahvi 4 protsenti parandamisele kuuluvate projekteerimistööde maksumusest. Leppetrahvi maksmine ei vabasta projekteerimisorganisatsiooni defektide kõrvaldamisest.

27. Projekteerimisorganisatsioon hüvitab tellijale projekteerimisdokumentatsiooni mittenõuetekohasest kvaliteedist tingitud tegelikud kahjud summas, mida ei katnud leppetrahv, kuid mitte üle üksikute tsehhide, hoonete ja rajatiste defektsete ehitusprojektide koostamise maksumuse, mis on lepingus ette nähtud.

IV. Materiaalsest vastutusest konstrueerimistööde mittenõuetekohase kvaliteedi eest

28. Konstrueerimisorganisatsioon on tellija nõudel kohustatud kõrvaldama omade vahenditega ja omal kulul tehniliselt võimalikult lühima ajaga, mis on tellijaga kooskõlastatud, konstrueerimisorganisatsiooni süü läbi põhjustatud defektid tehnilises dokumentatsioonis, kaasa arvatud defektid, mis on avastatud toodete juurutamise protsessis, mida teostab tootjaettevõte nimetatud organisatsiooniga sõlmitud lepingu alusel, või mis on avastatud uute toodete ekspluateerimisel, samuti konstruktiivsed puudused konstrueerimisorganisatsiooni poolt valmistatavas katsenäidises.

Kui nimetatud defekte ei kõrvaldata poolte vahel kokkulepitud aja jooksul, maksab konstrueerimisorganisatsioon tellijale leppetrahvi 4 protsendi parandamisele kuuluvate konstrueerimistööde

maksumusest. Leppetrahvi tasumine ei vabasta konstrueerimisorganisatsiooni defektide kõrvaldamisest.

29. Konstrueerimisorganisatsioon hüvitab tellijale (tootjaettevõttele) konstrueerimistööde mittenõuetekohasest kvaliteedist tingitud tegelikud kahjud summas, mida ei katnud leppetrahv, kuid mitte üle nende tööde maksumuse, mis on lepingus ette nähtud.

*

30. Majanduslepingu pooltel on mõlema poole nõusoleku korral õigus suurendada kehtivas seadusandluses lepingutingimuste rikkumise eest ettenähtud sanktsioonide määrasid, välja arvatud viivis maksmisega viivitamise eest.

31. Arbitraažiorganitel on erandjuhtudel õigus vähendada kohustist rikkunud poolelt sissenõudmisele kuuluvate sanktsioonide määrasid.

Arbitraažiorganitel on õigus nõuda lepingutingimusi jämedalt rikkunud lepingupooltelt leppetrahvi, trahvi, viivist kuni 50 protsenti suuremas ulatuses ja suunata see osa sissenõutud summadest liidueelarve tuludesse.

32. Nimetatud määrus ülesannete ja kohustiste mittetäitmise eest materiaalse vastutuse suurendamise osas kehtestatakse 1. jaanuarist 1968. a.

On kindlaks määratud, et nimetatud määruse kehtivus ei laiene sõjatehnikaalastele toodetele.

Väljavõte

1968/69. A. SÜGIS-TALVEPERIOODIL EESTI NSV RAHVAMAJANDUSE ELEKTRIENERGIAGA VARUSTAMISE TAGAMISE EDASILÜKKAMATUTE ABINÕUDE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. novembri 1968. a. määrus nr. 399

2. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ning liidulise alluvusega ettevõtetel:

2) tagada abinõude väljatöötamine koos Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsusega elektrienergia tarbimise vähendamiseks 3—5 protsendi võrra energiasüsteemide tippkoormuse tundidel, viies toodangu väljalaskmist mittemõjutavate üksikute agregaatide töö üle ööpäeva teistele tundidele, muutes vahetuste alguse ja lõpu aegu ning rakendades muid abinõusid.

2. VANA-, VÄRVILINE, VÄÄRISMETALL

Väljavõte

HÕBEDAT SISALDAVATE JÄÄTMETE KOGUMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1. septembri 1958. a. korraldus nr. 1327-k (KK 1958, II, akt 109)

1. Keelata kirjastustel, fotoateljeedel, raviasutustel ning teistel ettevõtetel ja asutustel, kus on olemas röntgenikabinetid ja fotolaboratooriumid, välja kallata ning hävitada kasutatud kinnitit ja teisi fotomaterjale neist hõbedat eraldamata.

3. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV Kultuuriministeeriumi, Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumi, Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumi,[1] EVTK Nõukogu[2], ETKV

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks. Vastavalt EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. novembri 1962. a. määrusele nr. 527 (ENSV MKK 1962, nr. 56, art. 200) viidi kohaliku tööstuse ettevõtted ja nende tsehhid, mis ei olnud vahetult seotud elanikkonna elukondliku teenindamisega, Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumi ja linnade ning rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede alluvusest Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumide ja keskasutuste alluvusse.

[2] EVTK Nõukogu likvideeriti 1958. a. ja EVTK Nõukogu tööndus- ja invaliidide kooperatsiooni artellid reorganiseeriti riiklikeks ettevõteteks ja anti üle Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumi, rajoonide ning vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede alluvusse.

Liitu, rajoonide ja linnade täitevkomiteesid ning teisi Eesti NSV organisatsioone ja asutusi vastavalt kehtivatele NSV Liidu Rahandusministeeriumi juhenditele ja eeskirjadele kindlustama hõbedat sisaldavate jäätmete täielik kogumine neile alluvates ettevõtetes ja asutustes, kes kasutavad hõbedat sisaldavaid materjale, kasutatud kinniti, fotopaberi, fotoplaatide ning röntgenipiltide näol, nende jäätmete järgneva üleandmisega «Estvtormeti» vastuvõtupunktidele hõbeda eraldamiseks.

Väljavõte

EESTI NSV RAHVAMAJANDUSES SEKUNDAARSE TOORAINE KOGUMISE JA KASUTAMISE PLANEERIMISE KORRASTAMISE ABINÕUDE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. mai 1964. a. määrus nr. 216
(ENSV MKK 1964, nr. 22, art. 78 — KK 1964, I, akt 89)

... Et võtta tootmisse suuremas ulatuses sekundaarse tooraine ressursse ja tõsta selle tooraine osatähtsust üldises toorainete bilansis ning kooskõlas NSV Liidu Ministrite Nõukogu 12. veebruari 1964. a. määrusega nr. 132 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Panna Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule vastutus kõigi sekundaarse tooraine liikide kogumise organiseerimise ja varumise plaani täitmise eest ettevõtetes, asutustes ja organisatsioonides ning Tallinna, Tartu, Kohtla-Järve, Pärnu ja Narva linna elanikelt; Harju rajooni Viimsi, Jõelähtme, Kurtna, Nabala, Prangli, Raasiku, Saue, Sommerlingi ja Harku külanõukogu territooriumil; Tartu rajooni Võnnu, Kärevere, Lemmatsi, Luunja, Mäksa, Tartu, Tähtvere, Haaslava ja Äksi külanõukogu ning Pärnu rajooni Audru, Kihnu, Ruhnu, Sauga, Seliste, Surju, Taali, Tõstamaa ja Uulu külanõukogu territooriumil, samuti vastutus nimetatud tooraine algtöötlemise eest.

Ülejäänud linnades, alevites ja maa-asulates jätta sekundaarse tooraine varumine ja algtöötlemine endiselt Eesti Tarbijate Kooperatiivide Vabariiklikule Liidule.

2. ... Kehtestada, et Eesti Tarbijate Kooperatiivide Vabariikliku Liidu varumisorganisatsioonid hangivad tarbijatele töötlemata või töödeldud sekundaarset toorainet Sekundaarse Tooraine Varumise, Töötlemise ja Turustuse Valitsuse kaudu.

Määrustik

ettevõtete ja organisatsioonide töötajate premeerimise kohta vana väärismetalli ja väärismetallide jäätmete kogumise ning riiklikku fondi andmise eest[1]

Kinnitatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. jaanuari 1967. a. määrusega nr. 10

---

[1] Vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. jaanuari 1967. a. määrust nr. 39 (ENSV ÜVT 1967, nr. 7, art. 40).

Põllumajandus

1. PÕLLUMAJANDUSLIK TOOTMINE JA INDIVIDUAALLOOMAPIDAMINE

Väljavõte

RAJOONIDE PÕLLUMAJANDUSNÄITUSTE ORGANISEERIMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. augusti 1951. a. määrus nr. 643 (ENSV T 1951, nr. 10, art. 94)

1. Lugeda otstarbekohaseks korraldada 1951. aastast alates iga aasta kõigis rajoonides oktoobri-novembrikuul põllumajandusnäitusi.

3. Rajooni põllumajandusnäituste korraldamine panna rajooni TSN täitevkomiteele.

5. Rajoonide TSN täitevkomiteedel ette näha iga aasta kohalikust eelarvest summad näituseväljaku väljaehitamiseks ja põllumajandusnäituse läbiviimiseks.

Väljavõte

ABINÕUDEST PÕLLUMAJANDUSLIKU ARTELLI PÕHIKIRJA RIKKUMISTE LIKVIDEERIMISEKS VABARIIGI KOLHOOSIDES

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. juuli 1952. a. määrus nr. 630

1. Kohustada Tallinna, Tartu ja Pärnu oblasti[1] täitevkomiteed, rajoonide täitevkomiteesid, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, rajoonide põllumajandusosakondi[2] ja traktorijaamu[3] kõrval-

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. aprilli 1953. a. seadlusega (ENSV T 1953, nr. 7, art. 60) likvideeriti Eesti NSV-s oblastid.

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 8. mai 1954. a. seadlusega (ENSV T 1954, nr. 6, art. 71) likvideeriti rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee põllumajanduse osakond.

[3] Masina-traktorijaamad on likvideeritud.

dama vead ja puudused, mis esinevad põllumajandusliku artelli põhikirjast kinnipidamise kontrollimise alal partei ja valitsuse poolt antud direktiivide täitmisel, kolhooside ühiskondliku vara kaitsmisel varguse ja laialijagamise eest ning võitlusel kuritegeliku ebamajanduslikkusega, mis tekitab kahju ühiskondlikule majandile.

Suunata nõukogude ja põllumajandusorganite, traktorijaamade[4] töötajate, kolhooside juhtivate töötajate ja kõigi kolhoosnikute jõud peamise ülesande lahendamisele põllumajanduses — kõigi põllukultuuride viljakuse tunduvale tõstmisele, ühiskarja kiirele arvulisele suurendamisele ja selle produktiivsuse tõstmisele, kolhooside edasisele organisatsioonilis-majanduslikule tugevdamisele, kolhoosnikute ainelise heaolu tõstmisele, samuti oma riiklike kohustuste õigeaegsele täitmisele kolhooside poolt, kõikide ühismajandi harude arendamisele ja edasiviimisele ning selle alusel kolhooside naturaalsete ja rahaliste tulude tõstmisele, pidades silmas, et nende ülesannete edukas lahendamine sõltub tunduval määral sellest, et rangelt kinni peetaks põllumajandusliku artelli põhikirjast ja kõrvalekaldumatult täidetaks partei ja valitsuse määrusi kolhoosiehituse alal.

2. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, oblastite[5] ja rajoonide täitevkomiteesid:

c) parandama tõsiselt kolhooside juhtimist, pidevalt abistama neid tööde organiseerimisel ja majandi juhtimisel, ebamajanduslikkuse likvideerimisel, kolhoosnikute jõu suunamisel ühismajandi edasisele igakülgsele arendamisele, olemasolevate materiaalsete vahendite ja tööjõuressursside õigele ärakasutamisele selleks, et kõigiti tõsta põllukultuuride viljakust ja arendada ühisloomakasvatust, õigeaegselt täita riiklikud kohustused, suurendada naturaal- ja rahalisi tulusid ning tõsta edasiselt kolhoosnikute ainelist heaolu;

3. Panna ette Tallinna, Tartu ja Pärnu oblasti[5] täitevkomiteele, rajoonide täitevkomiteedele, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumile, rajoonide põllumajandusosakondadele[6], traktorijaamade[4] direktoritele ja kolhooside esimeestele tagada range kinnipidamine põllumajandusliku artelli põhikirjast kolhoosides ja partei ning valitsuse määruste täitmine kolhoosiehituse alal. Selleks:

b) ... Teha ülesandeks oblastite[5] ja rajoonide täitevkomiteedele sisse seada range kontroll arvelduste käigu üle, mis teostatakse mitmesuguste organisatsioonide poolt kolhoosidega nende

---

[4] Vt. viide 3. lk. 223.
[5] Vt. viide 1. lk. 223.
[6] Vt. viide 2. lk. 223.

poolt müüdud toodangu ja tehtud tööde eest ning kolhoosidega peetavate arvelduste viivitamisel võtta vastutusele selles süüdiolevad ametiisikud;

d) kõrvaldada puudused ühiskondlike fondide moodustamisel, tulude jaotamisel ja kasutamisel, kolhooside ühismajandi tugevdamisel ja arendamisel. Kindlustada mahaarvamised kolhooside jagamatutesse fondidesse vastavalt põllumajandusliku artelli põhikirjale 15 kuni 20 protsendi suuruses kolhoosi üldistest rahalistest tuludest ja regulaarselt, vahendite laekumise ulatuses, nende kandmine kapitalimahutuste arvele Põllumajanduspanka, võttes ühtlasi tarvitusele abinõud kolhooside võlgnevuse kustutamiseks sissemaksude alal jagamatutesse fondidesse ning sisse seades kontrolli nende õige kasutamise üle.

Selgitada, et rahasummad kapitalimahutuste arvetelt tuleb esmajärjekorras suunata kolhooside loomakasvatus- ja muude majapidamishoonete ehituseks, elektrifitseerimiseks, maaparandustööde läbiviimiseks, suure produktiivsusega kariloomade ja põllutöömasinate muretsemiseks, täiendavate põllumajandusharude — aianduse, lavamajanduse, mesinduse arendamiseks ja muudeks tootmisvajadusteks;

e) tulude jaotamist kolhoosides teostada ranges kooskõlas põllumajandusliku artelli põhikirjaga ja partei ning valitsuse määrustega selles küsimuses. Pärast oma riiklike kohustuste täitmist müüginormide ja kontraheerimislepingute järgi, ühiskondlike fondide — seemne-, kindlustus- ja üleminevate seemne- ja söödafondide moodustamist, pärast toodangu eraldamist jaotamiseks normipäevade järgi teostada oma toodangu ülejäägi müüki riiklike ja kooperatiivorganisatsioonidega sõlmitud lepingute järgi, samuti kolhoosikaubanduse korras turul kujunevate hindadega;

f) mitte lubada kolhoosides ühiskondlike kariloomade, teravilja ja muude saaduste, söötade ja mitmesuguste materiaalsete väärtuste tasuta väljaandmist ning müüki madala hinnaga organisatsioonidele ja isikuile;

g) likvideerida liialdused rahaliste ja naturaalsete vahendite kulutamisel tasu maksmiseks väljastpoolt palgatud tööjõule, kui kolhoosnikute tööjõudu kolhoosis ei kasutata täielikult. Ajutiste tööliste palkamist võib lubada ainult erandjuhtudel vastavalt põllumajandusliku artelli põhikirjale.

k) lõpetada kolhoosidemokraatia rikkumised, vältida kriitika summutamist, tagada kolhooside koosolekute kokkukutsumine vajaliku kolhoosnikute arvuga vastavalt põllumajandusliku artelli põhikirjale. Vältida kolhooside juhtivate töötajate ebaseaduslikke valimisi, ebaõigete otsuste vastuvõtmist kolhoosnikute üldkoosolekuil ja kolhooside juhatuste istungeil, ebaseaduslike lepingute sõlmimist ja kokkuleppeid mitmesuguste organisatsioonide ja isikutega, rahasummade ja materiaalsete väärtuste ebaseaduslikku kasutamist

kolhoosi juhatuse esimehe ja teiste töötajate poolt, mis nõrgendab kolhoosnikute aktiivsust, vähendab nende vastutust kolhoositöö eest ja kahjustab kolhoosi majandit.

4. ... Lugeda ebaõigeks kolhooside ja kolhoosnikute loomade ühine karjatamine karjamaal.

Soovitada kolhoosidel eraldada ausalt töötavate kolhoosnikute isikliku karja jaoks üksikuid karjamaid sealt, kus see osutub võimalikuks, kahjustamata ühisloomakasvatust, lubades eraldada kolhoosides mõningaid karjamaatükke üksikute kolhoosnikute gruppide isiklike loomade karjatamiseks, arvestades kolhoosnikute elukohtade laialipillatust.

5. ... Kolhoosides teostatud kvartalirevisjonide ja kontrollimiste tulemused tuleb süstemaatiliselt ära kuulata rajoonide täitevkomiteede istungeil, kolhooside esimeeste ja arvepidajate, revisjonikomisjonide, külanõukogude esimeeste ja muude töötajate osavõtul, rakendades rangeid karistusabinõusid põllumajandusliku artelli põhikirja rikkumises süüdiolevaile isikuile ja nende soosijaile, saavutades kolhoosidele tekitatud kahjude vastuvaidlematu ja õigeaegse tasumise.

6. Panna ette rajoonide prokuröridele, rajoonide täitevkomiteede esimeestele, rajoonide põllumajandusosakondade[7] juhatajaile, instruktoreile-raamatupidajaile ja põllumajanduse spetsialistidele, traktorijaamade[8] direktoreile ja spetsialistidele kontrollida väljasõitudel kolhoosidesse kolhooside juhatuste istungite ja üldkoosolekute protokolle, vastuvõetud otsuste õigsust, rakendades kohapeal kolhooside juhatuste või rajoonide täitevkomiteede kaudu abinõusid ebaõigete otsuste, samuti kolhooside ja üksikute organisatsioonide ning isikute vahel sõlmitud ebaseaduslike lepingute ja kokkulepete tühistamiseks, saavutades ühtlasi süüdiolevate isikute arvel kolhoosidele ebaseaduslike otsuste ja tehingutega tekitatud kahjude tingimusteta ja kiire tasumise.

7. Kohustada oblastite[9] ja rajoonide täitevkomiteede esimehi, rajoonide põllumajandusosakondade[7] juhatajaid ja traktorijaamade[8] direktoreid kooskõlas partei ja valitsuse korraldusega läbi vaatama kolme päeva jooksul kolhooside, kolhoosnikute ja teiste isikute kaebusi põllumajandusliku artelli põhikirja rikkumise kohta, samuti rakendama viivitamatuid abinõusid kolhoosnikute suuliste kaebuste puhul põllumajandusliku artelli põhikirja rikkumise kohta.

Kolhooside ja külanõukogude esimehed on kohustatud viivitamatult vastu võtma kaebajaid põllumajandusliku artelli põhikirjast kinnipidamise küsimustes ja läbi vaatama kaebuste ja avalduste

---

[7] Vt. viide 2. lk. 223.
[8] Vt. viide 3. lk. 223.
[9] Vt. viide 1. lk. 223.

tulemusi kolhoosi juhatuse või külanõukogu täitevkomitee istungeil, kusjuures tähtsamate kaebuste tulemuste läbiarutamiseks kokku kutsuda kolhoosi juhatuse erakorralised istungid või külanõukogu täitevkomitee istungid.

Kõik kaebuste kohaselt kindlakstehtud põllumajandusliku artelli põhikirja rikkumise faktid tuleb kõrvaldada, kolhoosnikutele tekitatud kahju tasuda ja põhikirja rikkujad ning kolhoosi omandi omastajad rangele vastutusele võtta.

8. ... Hoiatada rajoonide täitevkomiteede esimehi, rajoonide põllumajandusosakondade[10] juhatajaid, traktorijaamade[11] direktoreid, põllumajanduse spetsialiste ja teisi rajoonide töötajaid selles, et kooskõlas nõukogude seadustega võetakse põllumajandusliku artelli põhikirja rikkunud isikud, samuti isikud, kes soosivad põhikirjas rikkujaid, vastutusele võrdselt kriminaalkurjategijatega. Samuti kuuluvad rangele vastutuselevõtmisele kohalikud juhtivad töötajad, kes lubavad kolhoosides neile isiklikult kuuluvate loomade vahetamist ja nende pidamist kolhoosides, kolhooside veoloomade ja transpordi tasuta kasutamist, kes soosivad vargusi ja kolhoosi loomade arvu varjamist arvestuse eest, samuti loomade juurdekirjutamist NSV Liidu Statistika Keskbüroo[12] organitele esitatavas aruandluses.

Panna ette Tallinna, Tartu ja Pärnu oblasti[13] täitevkomiteele, rajoonide täitevkomiteedele, rajoonide põllumajandusosakondadele[10] ja rajoonide prokuröridele tagada range kinnipidamine NSV Liidu valitsuse poolt kehtestatud korrast kolhoosidele tekitatud kahju sissenõudmisel loomade lõpmise ja hukkumise, külvide hävinemise ja saagi kadude ning hävinemise, igasuguse vara ja ühisomandi riknemise puhul, mis on tekkinud üksikute isikute süü tõttu, lubamata tekitatud kahjude põhjendamatut mahakandmist kolhooside arvel.

Hoiatada kolhooside esimehi ja teisi töötajaid, et nad vastutavad materiaalselt kolhoosi ees võimaldatud ebaperemehelikkuse ja hoolimatu suhtumise eest kolhoosi varasse, ning võetakse kohtulikule vastutusele kuritegeliku lohakuse eest kolhoosi tootmises, kolhooside ühisomandi kasutamises ja kaitsmises, eriti loomade lõpmise ja hukkumise, külvide hävinemise ja kadude eest saagi koristamisel, vilja ja muude põllumajandussaaduste, söötade, masinate, põllumajandusliku inventari, väetiste, metsa-, ehitus- ja muude materjalide riknemise ja hävimise eest.

---

[10] Vt. viide 2. lk. 223.
[11] Vt. viide 3. lk. 223.
[12] Käesoleval ajal NSV Liidu Statistika Keskvalitsus.
[13] Vt. viide 1. lk. 223.

VILJAPUU- JA MARJAPÕÕSASTE ISTANDUSTE LOENDUSE TULEMUSTEST JA EESTI NSV-S AIANDUSE ARENDAMISE ABINÕUDEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. detsembri 1952. a. määrus nr. 977

1. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, Eesti NSV Sovhooside Ministeeriumil[1], Eesti NSV Toiduainetetööstuse Ministeeriumi, oblasti[2] täitevkomiteesid, rajooni täitevkomiteesid ja linna täitevkomiteesid:

a) ... välja töötada praktilised üritused ... aianduse edasiseks arendamiseks sovhoosides, kolhoosides ja kolhoosnike, tööliste ning teenistujate õueaiamaadel;

b) parandada aedade rajamise ja laiendamise juhtimist ning võtta tarvitusele konkreetsed organisatsioonilised abinõud aedade rajamise plaani tingimatuks täitmiseks, pöörates erilist tähelepanu südamikkividega puuviljade ja marjapõõsaste kultuuride all pindade suurendamisele.

5. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, oblastite täitevkomiteesid[2] ja rajoonide täitevkomiteesid:

b) eraldada kolhoosiaedade alla maatükid, mis vastavad viljakuse, asukoha ja reljeefi poolest aianduse nõuetele. Viljapuude ja marjapõõsaste aedade alla maatükkide eraldamiseks organiseerida komisjonid aianduse eriteadlaste kohustusliku osavõtuga nendes. Kolhoosikeskuste planeerimisel lugeda vajalikuks teostada kolhoosiaedade projektide koostamist aianduse eriteadlaste jõududega. Aedade projektid läbi arutada ja kinnitada rajooni põllumajandusosakondades;

c) pärast aia alla maatüki valimist kindlustada aia territooriumi ümber aiakaitsevööndi istutamine, pärast istutamisplaani rajooni täitevkomitees kinnitamist teostada tuulevarjeribade istutamine;

d) kolhoosiaedade rajamisel ja nende hooldamisel kindlustada vastava agrotehnika rakendamine. Selleks kinnitada igas rajoonis ja MTJ[3]-i tegevuspiirkonnas üks agronoom, kes on vastutav aedade rajamisel ja nende hooldamisel agrotehnika õige rakendamise eest;

e) Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil sisse seada viljapuude ja marjapõõsaste rohkem proovitud külmakindlate ning

---

[1] Eesti NSV 7. juuni 1957. a. seadusega ühendati Eesti NSV Põllumajanduse Ministeerium ja Eesti NSV Sovhooside Ministeerium üheks liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumiks.

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. aprilli 1953. a. seadlusega (ENSV T 1953, nr. 7, art. 60) likvideeriti Eesti NSV-s oblastid.

[3] Masina-traktorijaamad on likvideeritud.

rahvaliku sordivaliku standardsortiment, ühtlasi vähendada vähem stabiilsete Lääne-Euroopa sortide arvu;

f) suurendada lääne- ja põhjaranniku ning saarte rajoonide aedades pirnipuude, kreegipuude ja kohalike liikide ploomipuude protsenti;

g) igal aastal võtta traktoribrigaadide tööplaani kolhoosides viljapuu- ja marjaaedade hooldamise, samuti uute viljapuu- ja marjaaedade rajamise ettevalmistavad traktoritööd.

9. Kohustada linnade täitevkomiteesid ja alevite töörahva saadikute nõukogusid arvele võtma aiad elamuvalitsuste-kommunaalorganite majade juures ja kindlustada nende õige hooldamine ning kohane kasutamine majaelanike poolt, samuti organiseerida edasine laiendamine ja uute aedade rajamine majade juures.

11. Kohustada rajoonide täitevkomiteesid ja alevite töörahva saadikute nõukogusid osutada igakülgset abi kolhoosnikele, töölistele ja teenistujatele nende poolt õueaiamaadel viljapuude ja marjapõõsaste istutamisel.

Väljavõte

ABINÕUDEST NLKP KESKKOMITEE JA NSV LIIDU MINISTRITE NÕUKOGU 24. JAANUARI 1956. A. MÄÄRUSE NR. 96 «VARUMISTÖÖ PARANDAMISEST JA MASINA-TRAKTORIJAAMADE, SOVHOOSIDE, PÕLLUMAJANDUS- NING VARUMISORGANITE TÖÖTAJATE VASTUTUSE TÕSTMISEST PÕLLUMAJANDUSSAADUSTE TOOTMISE JA VARUMISE SUURENDAMISE EEST» TÄITMISEKS

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. veebruari 1956. a. määrus nr. 4
(KK 1956, I, akt 10)

9. Määrata, et vastutus põllumajandussaaduste müügikohustuse täitmise kindlustamise eest kolhoosnikute ja teiste kodanike majandite poolt tervikuna kogu vabariigis pannakse Eesti NSV Rahandusministeeriumile, rajoonides aga — rajoonide täitevkomiteede rahandusosakondadele.[1]

[1] Punktid 9, 10, 11 tühistati kolhoosnikute, tööliste, teenistujate ja kalurikolhooside liikmete majandite poolt antavate müügikohustuste osas EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. mai 1963. a. määrusega nr. 237 (ENSV MKK 1963, nr. 17, art. 71); punkt 10 tühistati abimajandite osas EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. oktoobri 1963. a. määrusega nr. 476 (ENSV MKK 1963, nr. 38, art. 137).

10. Panna rajoonide täitevkomiteede rahandusosakondadele ettevõtete ja organisatsioonide abimajandite ning kolhoosnikute ja teiste kodanike majandite arvestus, kellele määratakse normikohustus, samuti müügikohustuste suuruse arvestus, kohustuste väljakirjutamine ja kätteandmine normikohuslastele, seaduses ettenähtud soodustuste andmine, abimajandeile teadete kätteandmine riigile põllumajandussaaduste andmiseks, üht liiki põllumajandussaaduste arvestamine ja asendamine teiste saadustega kehtiva korra kohaselt, samuti mittekorralike normikohuslaste hoiatamine ning nende suhtes seaduses ettenähtud mõjutamisabinõude rakendamine.[2]

11. Kohustada Eesti NSV Liha- ja Piimasaaduste Tööstuse Ministeeriumi[3] ja Eesti Tarbijate Kooperatiivide Vabariiklikku Liitu garanteerima, et neile alluvad varumisorganisatsioonid esitavad rahandusosakondadele määratud tähtajaks aruanded liha, piima, kartuli, munade, villa ja toornahkade laekumise kohta müügikohustuste katteks kolhoosnikutelt ja teistelt kodanikelt, samuti abimajanditelt.[2]

Väljavõte

LIHA TOOTMISE JA VARUMISE PLAANI TÄITMISE KÄIGUST 1956. A. I POOLAASTAL

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. mai 1956. a. määrus nr. 13
(KK 1956, I, akt 48)

2. Tühistada Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja EKP Keskkomitee 27. oktoobri 1954. a. määrus nr. 19 «Loomade väljapraakimise korra muutmisest» ja määrata, et loomade valikut riigile müümiseks ettenähtud tähtaegadel teostavad kolhooside juhatused veterinaartöötajate osavõtul ilma loomade väljapraakimise aktide kinnitamiseta rajoonide täitevkomiteede poolt.

Partei rajoonikomiteedele ja rajoonide täitevkomiteedele sisse seada kontroll loomade väljapraakimise üle kolhoosides, mitte lubada põhjendamatult vähendada loomade arvu.

---

[2] Vt. viide 1. lk. 229.

[3] Eesti NSV 7. juuni 1957. a. seadusega likvideeriti Eesti NSV Liha- ja Piimasaaduste Tööstuse Ministeerium ja vastavalt Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. juuni 1957. a. määrusele nr. 198 anti kõik Eesti NSV Liha- ja Piimasaaduste Tööstuse Ministeeriumi ettevõtted ja organisatsioonid üle Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule. Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) likvideeriti Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu ja moodustati liidulis-vabariiklik Eesti NSV Liha- ja Piimatööstuse Ministeerium.

TERAVILJA, LINA JA HEINTAIMEDE SEEMNEKASVATUSE PARANDAMISEST EESTI NSV-S[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1. juuni 1956. a. määrus nr. 119 (KK 1956, I, akt 50)

1. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, Eesti NSV Sovhooside Ministeeriumi[2], rajoonide täitevkomiteesid, masina-traktorijaamade[3] ja sovhooside direktoreid võtma tarvitusele abinõud selleks, et iga kolhoos ja sovhoos varustaks ennast iga aasta kõrgekvaliteediliste, rajoonitud sortide sordiseemnetega kevad- ja sügiskülvi plaani täitmiseks ning omaks seemnete kindlustusfondi ja ülemineva fondi vajalikus suuruses.

Mitte lubada kulutada seemnefonde, kindlustus- ja üleminevaid fonde muuks otstarbeks kui külviks.

Võtma vastutusele isikud, kes sunnivad kolhoose ja sovhoose andma seemneks jäetud vilja riigile, samuti neid, kes on süüdi seemnevilja riknemises või kolhooside ja sovhooside seemne-, kindlustus- ja üleminevate fondide ebasihipärases kulutamises.

4. Soovitada kolhooside juhatustel koos masina-traktorijaamadega[3] 1. juuliks 1956 koostada 1957. a. saagiks vajalike seemnete salvestamise plaan kultuuride ja sortide järgi ning edaspidi eelolevaks aastaks külviplaani väljatöötamisel koostada samaaegselt ka järgmise aasta saagi alla minevate seemnete salvestamise plaan.

Rajoonide täitevkomiteedel läbi vaadata 1957. a. saagi alla ettenähtud seemnete salvestamise plaan 15. juuliks 1956. a., tulevikus aga samas korras ja samaks tähtajaks kui külviplaanidki, samuti lubada erandina kolhoosidel ja sovhoosidel, kui ei jätku mõne kultuuri seemneid, salvestada seemnefondidesse teiste kultuuride seemneid enne teravilja riikliku müügikohustuse täitmist.

6. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, Eesti NSV Sovhooside Ministeeriumi[2], Eesti NSV Linna- ja Maaehituse

---

[1] Vt. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrusi 27. juulist 1960. a. nr. 287 (ENSV MKK 1960, nr. 22, art. 71) ja 28. veebruarist 1961. a. nr. 88 (ENSV MKK 1961, nr. 8 art. 24).

[2] Eesti NSV 7. juuni 1957. a. seadusega ühendati Eesti NSV Põllumajanduse Ministeerium ja Eesti NSV Sovhooside Ministeerium üheks liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumiks.

[3] Masina-traktorijaamad on likvideeritud.

Ministeeriumi[4] ja rajoonide täitevkomiteesid tagama vajalike seemnehoidlate, kaetud rehepeksukohtade, katusealuste ja teraviljakuivatite ehitamine sovhoosides ning vastuvõetud ehitusplaanide piirides kolhoosides.

22. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, rajoonide täitevkomiteesid ja masina-traktorijaamade[5] direktoreid:

b) määrama kolhoosidevahelisse kindlustusfondi mineva teravilja ja heinaseemne iga-aastase sissemaksu suuruse igas kolhoosis kooskõlas vastuvõetud teraviljakülvi ja ristiku seemnepõldude plaanidega.

Väljavõte

ABINÕUDEST PÕLLUMAJANDUSE VARUSTAMISE PAREMAKS KORRALDAMISEKS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. jaanuari 1957. a. määrus nr. 12 (KK 1957, I, akt 1)

16. Kohustada rajoonide täitevkomiteesid ja masina-traktorijaamade[1] direktoreid koos kolhooside juhatustega läbi arutama küsimuse kolhoosidevaheliste ladude ja katusealuste ehitamiseks raudteejaamade ja sadamate juurde, nende kolhooside aadressil saabuvate mineraalväetiste hoidmiseks, kindlaks määrama ehitatavate ladude ja katusealuste arvu, abistades kolhoose nende ehitamisel.

Väljavõte

VEISTE, EESKÄTT LEHMADE ARVU SUURENDAMISE KINDLUSTAMISEST KOLHOOSIDES

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. septembri 1957. a. korraldus nr. 1266-k (KK 1957, II, akt 73)

1. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi ja rajoonide täitevkomiteesid:

a) organiseerima kõigis kolhoosides tõunoorveiste remondi-

---

[4] Eesti NSV 7. juuni 1957. a. seadusega likvideeriti Eesti NSV Linna- ja Maaehituse Ministeerium ja vastavalt Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. juuni 1957. a. määrusele nr. 198 anti kõik selle ettevõtted ja organisatsioonid üle Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 31. jaanuari 1963. a. seadlusega (ENSV ÜT 1963, nr. 6, art. 25) moodustati Eesti NSV RMN Ehitusvalitsuse, selle ettevõtete ja organisatsioonide baasil Eesti NSV Ehitusministeerium. Vt. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. jaanuari 1963. a. määrust nr. 12.

[5] Vt. viide 3. lk. 231.

[1] Masina-traktorijaamad on likvideeritud.

gruppide valikut ja kasvatamist emasloomade karja täiendamiseks niisugusel määral, mis kindlustaks loomade arvu normaalse juurdekasvu vanusegruppide järgi.

Looma tõunoorloomadele paremad söötmise ja pidamise tingimused, samuti kindlustama nende vajaliku hooldamise;

b) organiseerima kolhoosnikutel, töölistel ja teenistujatel müüa olevate lehmade, mullikate ja igasuguses vanuses vasikate kindlakstegemist ja korraldama nende ostmist kolhooside poolt.

2. Kohustada rajoonide täitevkomiteesid rajoonide peaveterinaararstide, masina-traktorijaamade[1] zoo-vetspetsialistide ja kolhooside spetsialistide jõududega kindlustama süstemaatilist kontrolli loomade üle, kes kolhooside, sovhooside ja teiste majandite poolt antakse Loomade Varumise Kontori[2] vastuvõtupunktidesse, ja organiseerima neis punktides taastootmiseks kõlblike lehmade, tiinete mullikate ja lehmmullikate vahetamist kolhoosides olevate halvemate loomade vastu.

Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu tegema Elusloomade Varumise Kontori[2] vastuvõtupunktidele korralduse takistusteta vahetada punkti saabuvaid loomi kolhooside halvemate loomade vastu, kes on ilmselt kõlbmatud edasiseks taastootmiseks, kilogramm kilogrammi vastu arvestuskaalus.

Väljavõte

MESINDUSE ARENDAMISE ABINÕUDEST EESTI NSV-S

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. oktoobri 1957. a. määrus nr. 352 (KK 1957, II, akt 84)

1. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, rajoonide täitevkomiteesid, masina-traktorijaamade[1] ja sovhooside direktoreid ning soovitada kolhooside juhatustel võtta tarvitusele konkreetsed abinõud mesinduse laialdasemaks arendamiseks kolhoosides ja sovhoosides. Selleks:

a) asutada kolhoosides ja sovhoosides 40—50 mesilasperega mesilaid, kus täielikult saab ära kasutada ühe kvalifitseeritud mesiniku tööjõudu;

---

[1] Masina-traktorijaamad on likvideeritud.

[2] Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. veebruari 1959. a. määrusega nr. 31 likvideeriti Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi Loomade Varumise Vabariiklik Kontor sellele alluvate rajoonidevaheliste kontoritega, ning kolhoosidest, riiklikest majanditest ja individuaalmüüjatelt loomade ja lindude varumine pandi Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu Liha- ja Piimatööstuse Valitsuse lihakombinaatidele, jättes loomade tööstusliku nuumamise Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi sovhooside ülesandeks.

[1] Masina-traktorijaamad on likvideeritud.

b) komplekteerida mesilad kvalifitseeritud mesinikega, suunates mesinikke-praktikuid mesinduse ja aianduse õppeasutustesse ja Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi poolt korraldatud kursustele;

c) parandada mesilaste hooldamist, tagada mesilaste zootehniline teenindamine vastavalt mesindustehnilisele juhendile, otsustavalt teostada mesilaste haiguste tõrjet;

d) meesaagi suurendamise eesmärgil korraldada mesilate viimist lähemale meetaimedele — tatra, valge mesika, päevalille, valge ja rootsi ristiku põldudele, samuti viljapuuaedadele, kanarbikule ja muudele meetaimedele. Kindlustada saadud toodangu (mee, vaha) arvestus, samuti mesilastele söödavarud talveks;

e) korraldada mesilaste kasutamist punase ristiku seemnepõldude tolmutamiseks mesilaste dresseerimise abil.

Väljavõte

AIANDUSNÄDALA ORGANISEERIMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. aprilli 1958. a. määrus nr. 139
(ENSV T 1958, nr. 6, art. 88 — KK 1958, I, akt 43)

1. Organiseerida iga aasta, alates 1958. aastast, maikuu esimesel tervel nädalal aiandusnädal.

2. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi ja linnade ning rajoonide täitevkomiteesid:

a) organiseerima aiandusnädalal kolhoosides, sovhoosides ja teistes riiklikes majandites puuvilja- ja marjaaedade rajamist ning viljapuude ja marjapõõsaste istutamist kolhoosnikute, tööliste ja teenistujate majandites;

b) abistama individuaalmajandeid viljapuude ja marjapõõsaste istutusmaterjali saamisel ning organiseerima nende äratoomist;

c) organiseerima aiandusnädalal olemasolevates aedades hooldus- ning harimistöid ja haiguste ning kahjurite tõrjet.

3. Kohustada linnade ja rajoonide täitevkomiteesid ja külanõukogusid organiseerima aiandusnädalal viljapuu- ja marjaaedade rajamist haiglate, koolide, lasteaedade, kultuurimajade territooriumil, parkides ja väljakutel mälestusmärkide ümbruses.

6. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, Eesti NSV Kultuuriministeeriumi, linnade ning rajoonide täitevkomiteesid laialdaselt propageerima aiandusnädala jooksul puuvilja- ja marjaaedade rajamise ja hooldamise eesrindlikke meetodeid, paremaid puuvilja- ja marjasorte, kasutades selleks ajakirjandust, raadiot, kino ja korraldama populaarseid loenguid aianduse alal linna- ja maaelanikkonnale.

EESTI NSV KOLHOOSIDE, SOVHOOSIDE, REMONDI- JA TEHNIKAJAAMADE NING MASINA-TRAKTORIJAAMADE STATISTILISE ARUANDLUSE JA PÕLLUMAJANDUSSAADUSTE VARUMISE ARUANDLUSE TSENTRALISEERIMISEST NSV LIIDU STATISTIKA KESKVALITSUSE ORGANITES

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. juuli 1958. a. määrus nr. 241 (ENSV T 1958, nr. 9, art. 148 — KK 1958, II, akt 77)

1. Tsentraliseerida NSV Liidu Statistika Keskvalitsuse rajooniinspektuurides ja Eesti NSV Statistikavalitsuses[1] kolhooside, sovhooside, remondi- ja tehnikajaamade[2] ning masina-traktorijaamade[2] kogu statistiline aruandlus, samuti põllumajandussaaduste varumise aruandlus.

Kehtestada, et alates 1. juulist 1958. a.:

a) kolhoosid, sovhoosid, remondi- ja tehnikajaamad[2] ning masina-traktorijaamad[2], samuti varumispunktid ja rajoonide varumisorganisatsioonid (põllumajandussaaduste varumise alal) esitavad NSV Liidu Statistika Keskvalitsuse rajooniinspektuuridele statistilise aruandluse NSV Liidu Statistika Keskvalitsuse poolt määratud korras ja tähtaegadel;

b) NSV Liidu Statistika Keskvalitsuse rajooniinspektuurid töötavad saadud aruandluse läbi ja esitavad vajalikud aruandlusandmed rajoonide juhtivatele organitele, rajoonide plaanikomisjonidele ja rajoonide põllumajanduse inspektuuridele[3], samuti Eesti NSV Statistikavalitsusele[1]:

Kohustada rajoonide täitevkomiteesid ja Pärnu linna täitevkomiteed tagama NSV Liidu Statistika Keskvalitsuse ja Eesti NSV Statistikavalitsuse[1] poolt määratud statistilise aruandluse esita-

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 4. aprilli 1960. a. seadlusega (ENSV ÜT 1960, nr. 1, art. 3) muudeti Eesti NSV Statistikavalitsus Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuvaks Statistika Keskvalitsuseks.

[2] Masina-traktorijaamad on likvideeritud. Vastavalt EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. märtsi 1961. a. määrusele nr. 114 (ENSV MKK 1961, nr. 11, art. 36) lülitati remondi- ja tehnikajaamad Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondise «Eesti Põllumajandustehnika» rajooniosakondade koosseisu. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. oktoobri 1963. a. määrusega nr. 462 (ENSV MKK 1963, nr. 38, art. 136) reorganiseeriti koondise «Eesti Põllumajandustehnika» rajooniosakonnad rajoonikoondisteks ja osakondadeks.

[3] EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. aprilli 1961. a. määrusega nr. 146 (ENSV MKK 1961, nr. 14, art. 51) likvideeriti rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude põllumajanduse inspektuurid.

mine sovhooside, remondi- ja tehnikajaamade[4], masina-traktorijaamade[4], varumisorganisatsioonide ja kolhooside poolt täpselt kindlaksmääratud tähtaegadel ja aadressil, samuti tagama aruandlusandmete täieliku autentsuse.

Väljavõte

ABINÕUDEST TÖÖSTUS- JA MUUDE KAUPADE NING MATERJALIDE RIIKLIKEST ORGANISATSIOONIDEST KÕRVALDAMISE JA KOLHOOSIDELE MÜÜMISE VÄLTIMISEKS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. juuli 1958. a. määrus nr. 260 (KK 1958, 11, akt 79)

2. Kohustada rajoonide ning Kohtla-Järve ja Pärnu linna täitevkomiteesid:

a) tagama kolhooside poolt tööstus- ja muude kaupade ning materjalide ostmise seaduslikkuse regulaarse kontrollimise rahandustöötajate ja põllumajanduse inspektuuride[1] töötajate ning nõukogude aktiivi kaasabil. Kaupade ja materjalide ebaseadusliku soetamise faktide avastamisel võtma selles süüdiolevad isikud vastutusele;

b) võtma tarvitusele abinõud selleks, et kolhooside revisjonikomisjonid tõhustaksid kontrolli tööstus- ja muude kaupade ning materjalide kolhooside poolt soetamise seaduslikkuse ning nende ostude kohta dokumentide õige vormistamise üle;

c) selgitama kolhooside raamatupidajatele, et Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. novembri 1959. a. määrusega nr. 441 «Põllumajanduslikus artellis kassaoperatsioonide teostamise eeskirjade ning põllumajandusliku artelli raamatupidaja ja revisjonikomisjoni põhimääruste kinnitamisest» kinnitatud põhimääruse alusel kolhoosi arvepidaja (raamatupidaja) õiguste ja kohustuste kohta on nad vastutavad ebaseaduslike dokumentide vormistamise ja läbikandmise eest;

d) süstemaatiliselt kontrollima riiklikes ja kooperatiivsetes organisatsioonides kolhoosidele eraldatud kaubafondide realiseeri-

[4] Vt. viide 2. lk. 235.

[1] EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. aprilli 1961. a. määrusega nr. 146 (ENSV MKK 1961, nr. 14, art. 51) likvideeriti rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude põllumajanduse inspektuurid. Vastavalt EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. märtsi 1962. a. määrusele nr. 138-a (ENSV MKK 1962, nr. 22, art. 89) pandi kontrolli ja revisjoni teostamine kolhoosides ja sovhoosides territoriaalsetele kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustele. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. aprilli 1965. a. määrusega nr. 202 (ENSV MKK 1965, nr .17, art. 68) moodustati kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsused ümber rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsusteks.

mise õigsust (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. juuni 1960. a. määruse nr. 219 redaktsioonis).

7. Panna ette Eesti NSV Riiklikule Plaanikomisjonile[2], ETKV Liidule, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumile rajoonide täitevkomiteedele ja Pärnu linna täitevkomiteele võtta tarvitusele abinõud tööstus- ja muude kaupade ning materjalide paremaks jaotamiseks vabariigi kolhoosidele.

Väljavõte

ABINÕUDEST NSV LIIDU MINISTRITE NÕUKOGU 30. JUUNI 1958. A. MÄÄRUSE NR. 690 «MÜÜGIKOHUSTUSTE JA MASINA-TRAKTORIJAAMADE TÖÖ EEST NATURAALTASU MAKSMISE KAOTAMISEST NING PÕLLUMAJANDUSSAADUSTE VARUMISE UUEST KORRAST, VARUMISE HINDADEST JA TINGIMUSTEST» TÄITMISEKS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. augusti 1958. a. määrus nr. 282 (KK 1958, II, akt 88)

10. Kohustada linnade ja rajoonide täitevkomiteesid abistama kolhoose linnades ja töölisasulates oma kioskite, müügipunktide ja kaupluste avamisel, et organiseerida köögivilja (värskel ja töödeldud kujul), kartuli, rõõsa piima ja piimasaaduste, lindude, munade ja muude põllumajandussaaduste alalist müüki.

11. Kehtestada, et varem põllumajandussaaduste kokkuostu vastukaubanduseks eraldatud kontsentreeritud söödad (välja arvatud õlikoogid, mis eraldati linaseemnete kokkuostu jaoks), ehitusmaterjalid, autod ja muud kaubad müüakse tarbijate kooperatsiooni ning remondi- ja tehnikajaamade[1] poolt kolhoosidele rajoonide täitevkomiteede jaotuskavade põhjal. Rajoonide täitevkomiteed peavad

---

[2] Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Plaanikomisjon liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Plaanikomiteeks.

[1] Vastavalt EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. märtsi 1961. a. määrusele nr. 114 (ENSV MKK 1961, nr. 11, art. 36) lülitati remondi- ja tehnikajaamad Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondise «Eesti Põllumajandustehnika» rajooniosakondade koosseisu. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. oktoobri 1963. a. määrusega nr. 462 (ENSV MKK 1963, nr. 38, art. 136) reorganiseeriti rajooniosakonnad koondise «Eesti Põllumajandustehnika» rajoonikoondisteks ja osakondadeks.

nimetatud kaupade jaotamisel kolhooside vahel lähtuma põllumajandussaaduste tootmise tasemest ja nende müümisest riigile kolhooside poolt.

16. ... Kohustada rajoonide täitevkomiteesid seadma sisse range kontroll varumis- ja kaubandusorganisatsioonide ning tööstusettevõtete töö üle põllumajandussaaduste ja põllumajandusliku tooraine vastuvõtmisel, töötlemisel ja säilitamisel.

Väljavõte

PÕLLUMAJANDUSE ARENDAMISE PLAANI TÄITMISE ARVESTAMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. septembri 1958. a. korraldus nr. 1493-k (KK 1958, II, akt 118)

1. Vabariigi põllumajanduse arendamise plaani täitmise õigeks arvestamiseks kohustada rajoonide täitevkomiteesid, Pärnu linna täitevkomiteed ja Eesti NSV Statistikavalitsust[1] põllumajanduse jooksva aruandluse koostamisel ja analüüsimisel juhinduma kolhooside poolt vastuvõetud rajoonide täitevkomiteede poolt kinnitatud ja Eesti NSV Riiklikule Plaanikomisjonile[2] esitatud plaanidest ning sovhooside osas — Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi poolt kinnitatud tootmis-finantsplaanidest.

Väljavõte

ARUANDE KINNITAMISEST EESTI NSV MAADE JAGUNEMISE KOHTA KÕLVIKUTE JA MAAKASUTAJATE JÄRGI NING NENDE MAADE KASUTAMISE KOHTA SEISUGA 1. NOVEMBER 1958. A. (VORM NR. 22)

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. veebruari 1959. a. määrus nr. 44 (KK 1959, I, akt 21)

6. Määrata, et põllumajanduslike kõlvikute pindala vähendamine, samuti künnimaa üleviimine väheväärtuslike kõlvikute kategooriasse (heina- ja karjamaad), kui see pole seotud lapimaasüs-

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 4. aprilli 1960. a. seadlusega (ENSV ÜT 1960, nr. 1, art. 3) muudeti Eesti NSV Statistikavalitsus Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuvaks Statistika Keskvalitsuseks.

[2] Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Plaanikomisjon liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Plaanikomiteeks.

teemiga, on lubatud üksnes erandjuhtudel Eesti NSV Ministrite Nõukogu loal.

7. ... Kohustada rajoonide ning vabariigilise alluvusega linnade täitevkomiteesid esitama Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumile iga aasta 5. detsembriks aruande maade jagunemise kohta (vorm nr. 22).

Väljavõte

ABINÕUDEST KÜÜLIKUKASVATUSE ARENDAMISEKS EESTI NSV KOLHOOSIDES, SOVHOOSIDES, KOOLIDES, KOLHOOSNIKUTE, TÖÖLISTE JA TEENISTUJATE MAJANDITES

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. märtsi 1959. a. määrus nr. 107
(KK 1959, I, akt 49)

2. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, Eesti NSV Haridusministeeriumi, partei linna- ja rajoonikomiteesid, linnade ja rajoonide täitevkomiteesid, külanõukogude täitevkomiteesid, sovhooside abi-, õppe- ja teiste majandite direktoreid, kolhooside juhatusi, kolhooside, sovhooside ja koolide partei- ning komsomoli-algorganisatsioonide sekretäre kindlustama küülikufarmide asutamise 1959. aastal kolhoosides, sovhoosides, koolides, lastekodudes, abi- ja õppemajandites; viima läbi vajalikku selgitustööd küülikukasvatuse kasulikkusest.

Viltpeakatete tootmisele vajaliku toorainebaasi loomiseks vabariigis soovitada kasvatada villaküülikuid.

Teha partei linna- ja rajoonikomiteedele, linnade ja rajoonide täitevkomiteedele ülesandeks määrata kindlaks majanditele, koolidele ja organisatsioonidele küülikukasvatuse ülesanded vastavalt nende võimalustele ning seada sisse kontroll nende ülesannete täitmise üle.

6. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, rajoonide ja linnade täitevkomiteesid:

a) korraldama seminarid küülikukasvatuse küsimustes kolhoosnikutele ja sovhooside töölistele, kes töötavad küülikufarmides, tõmmates seminaridele kaasa ka individuaalseid küülikukasvatajaid;

b) ette nägema jõusöötade eraldamise küülikukasvatamisega tegelevatele majanditele ETKV Liidu süsteemi kaudu.

Väljavõte

KOLHOOSIDE ABISTAMISEST TÖÖKODADE SISUSTAMISEL

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. aprilli 1959. a. määrus nr. 147
(KK 1959, I, akt 69)

2. Kohustada EKP Tallinna, Pärnu, Tartu, Kohtla-Järve ja Narva linnakomiteed ja linnade täitevkomiteesid koos partei rajoonikomiteede ja maarajoonide täitevkomiteedega šefluse korras abistama kolhoose töökodade ehitamisel ja sisustamisel, põllutöömasinate õigel kasutamisel ja remontimisel.

Väljavõte

SOODUSTUSTEST VABARIIGI KOLHOOSIDESSE JA SOVHOOSIDESSE ÜMBERASUJATELE[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. juuni 1959. a. määrus nr. 215
(ENSV T 1959, nr. 34, art. 179 — KK 1959, II, akt 99)

1. Kohustada rajoonide ja linnade täitevkomiteesid:

a) tegema süstemaatilist selgitustööd elanikkonna seas soodustustest, mis antakse isikutele, kes soovivad ümber asuda vabariigi kolhoosidesse ja sovhoosidesse;

b) välja selgitama kolhoosid ja sovhoosid, kus on puudus tööjõust ning töötama välja tööliste ja teenistujate perekondade ümberasumise plaani, kes avaldavad soovi linnadest, töölisasulatest ja rajoonikeskustest asuda ümber kolhoosidesse ja sovhoosidesse, samuti välja töötama plaani kolhoosnikute ümberasumiseks liigset tööjõudu omavatest kolhoosidest tööjõudu vajavatesse vabariigi kolhoosidesse.

2. Määrata kolhoosidesse ja sovhoosidesse ümberasuvatele perekondadele riigi arvel antava ühekordse rahalise toetuse, elumajade ja kõrvalhoonete ehitamiseks antava krediidi ning lehmade või teiste kariloomade ostmiseks (kolhoosidesse ümberasuvatele perekondadele) antava krediidi määrad vastavalt lisale[2].

---

[1] Antud määruse kehtivuse pikendamise kohta vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrusi 3. juunist 1961. a. nr. 348 (ENSV MKK 1961, nr. 29, art. 115), 22. jaanuarist 1966. a. nr. 42 (ENSV ÜVT 1966, nr. 3, art. 18), 13. veebruarist 1966. a. nr. 504 (ENSV ÜVT 1966, nr. 55, art. 416), 13. oktoobrist 1967. a. nr. 401, 15. jaanuarist 1969. a. nr. 24 (ENSV ÜVT 1969, nr. 4, art. 60), 13. oktoobrist 1969. a. nr. 405 (ENSV ÜVT 1969, nr. 41, art. 407).

[2] Lisa ei tooda.

Ümberasujatele annavad ühekordset rahalist toetust linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed vastava kohaliku eelarve vahendite arvel (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. märtsi 1962. a. määruse nr. 106 — ENSV MKK 1962, nr. 14, art. 55 — redaktsioonis).[3]

6. Kohustada rajoonide ja linnade täitevkomiteesid organiseerima vajalikku kontrolli ümberasujatele majade ehitamise ja selle ehituse varustamise üle materjalidega ja majade valmisdetailidega.

7. Kohustada rajoonide ja linnade täitevkomiteesid müüma kolhoosidele ümberasujate vajadusteks ehitusmaterjale neile eraldatud turufondide arvel.

8. Kohustada Eesti NSV Kaubandusministeeriumi ja ETKV Liitu eraldama rajoonide ja linnade täitevkomiteedele turufondi arvel müümiseks tarbijaskooperatsiooni kaudu ümberasujatele ümberasumise kohtades 1,5 tsentnerit jahu perekonnapea ja 0,5 tsentnerit jahu iga perekonnaliikme kohta. Jahu müüki teostada jaehindadega.

9. Määrata, et käesoleva määrusega ettenähtud soodustused ümberasumise puhul antakse nendele perekondadele, kes asuvad ümber vabariigi kolhoosidesse ja sovhoosidesse aastail 1959—1961, samuti nendele kolhoosidele, kuhu need perekonnad asuvad.[4]

Kolhoosnikud ja muu elanikkond, kes asusid ümber enne käesoleva määruse kehtestamist, kasutavad ehituseks ja kariloomade ostmiseks Põllumajanduspanga[5] krediiti tingimustel, mis on kehtestatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu otsustega, mille kohaselt toimus nende ümberasumine.

Dokumendiks, mis tõendab õigust soodustuste saamiseks, on ümberasumise tunnistus, mis antakse ümberasujale saabumiskoha rajooni või linna täitevkomitee poolt.

Ümberasumise tunnistus antakse välja:

a) rajooni või linna täitevkomitee poolt kolhoosnikute üldkoosoleku kinnitatud otsuse alusel saabuva ümberasuja perekonnaliikmete vastuvõtmise kohta kolhoosiliikmeks ning kolhoosnikute üld-

[3] Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. detsembri 1966. a. määrusega nr. 504 (ENSV ÜVT 1966, nr. 55, art. 416) kehtestas, et kolhoosnikute ja teiste kodanike perekondadele, kes vabariigi piirides kolhoosidesse ja sovhoosidesse plaanilises korras ümber asuvad kuivendatud maade kasutuselevõtmiseks, antakse elamute ühes kõrvalhoonetega ehitamiseks laenu kuni 3500 rubla ühe perekonna kohta (olenevalt maja kõrvalhoonete ehituse eelarvelisest maksumusest kehtivate tüüpprojektide, samuti Eesti NSV Riikliku Ehituskomitee poolt kinnitatud individuaalehitusprojektide järgi), laenust 35 protsendi võtmisega riigieelarve arvele.

Kolhoosidele ja sovhoosidele antakse nimetatud laene kustutamisega kümne aasta jooksul alates kolmandast aastast pärast laenu saamist.

[4] Vt. viide 1. lk. 240.

[5] NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 7. aprilli 1959. a. seadlusega (NSVL ÜT 1959, nr. 14, art. 88) likvideeriti NSV Liidu Põllumajanduspank. Põllumajanduspanga funktsioonid pandi osaliselt NSV Liidu Ehituspangale ja osaliselt NSV Liidu Riigipangale.

koosoleku otsuse ärakirja alusel, millega anti luba kolhoosist lahkumiseks;

b) sovhoosi direktori poolt antud õiendi alusel saabuva ümberasuja perekonnaliikmete vastuvõtmise kohta tööle sovhoosi ning ümberasuja lahkumiskoha linna, asula või küla töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee poolt antud õiendi alusel väljakirjutamise kohta nende poolt varem kasutatud elamispinnalt.

10. Panna rajoonide ja linnade täitevkomiteedele kontroll kolhoosidesse ja sovhoosidesse ümberasujate arvestuse ja nende majapidamise sisseseadmise üle.

Väljavõte

LOOMADE JA LINDUDE PAREMA TÖÖTLEMISE ABINÕUDEST

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. novembri 1959. a. määrus nr. 432
(KK 1959, III, akt 222)

5. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, partei rajoonikomiteesid, partei Kohtla-Järve, Narva ja Pärnu linnakomiteed, rajoonide ja linnade (Kohtla-Järve, Narva ja Pärnu) töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid ning Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu:

a) parandama loomade nuuma ja karjamaanuuma kolhoosides ja sovhoosides. Vältima alatoidetud loomade, eriti alakaaluliste noorloomade andmist tapale. Kohustama kolhooside juhatusi ja sovhoosidirektoreid kindlustama rammusate ja heas kaalukonditsioonis loomade müümise ja andmise riigile:

poolteiseaastaste noorveiste osas kaaluga vähemalt 250 kg;

kuni kuue kuu vanuste noorloomade osas kaaluga mitte alla 130 kg;

lammaste osas kaaluga mitte alla 32 kg;[1]

b) võtma tarvitusele abinõud selleks, et kolhoosid ja sovhoosid kogu aasta kestel toodaksid liha ja müüksid ning annaksid riigile loomi ja linde senisest ühtlasemalt, et luua tingimused lihatööstuse tootmisvõimsuse paremaks ärakasutamiseks ning elanikkonna häireteta varustamiseks liha ja lihasaadustega.

6. Teha ülesandeks Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumile ja Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu Liha- ja Piimatöös-

[1] Vt. ka Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. veebruari 1965. a. määrust nr. 88.

tuse Valitsusele[2] kooskõlastatult linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega kinnitada kuugraafikud loomade ja lindude hankimiseks lihatöötlemisettevõtetele, pidades silmas vähendada hooajalisust vabariigi kolhooside ja sovhooside poolt liha äraandmisel.

13. Kohustada partei linna- ja rajoonikomiteesid võtma käesoleva määruse täitmine oma kontrolli alla, pöörates erilist tähelepanu abinõudele lihatöötlemisettevõtete võimsuste suurendamiseks käesoleva määrusega kehtestatud tähtajaks.

Väljavõte

PIIRITUSE- JA KARTULIPRAAGA KOLHOOSIDELE, SOVHOOSIDELE JA TEISTELE PÕLLUMAJANDUSLIKELE ETTEVÕTETELE VÄLJASTAMISE KORRAST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. novembri 1959. a. korraldus nr. 1608-k (KK 1959, III, akt 226)

2. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, rajoonide ja linnade täitevkomiteesid piirituse- ja kartulipraaga jaotamisel eraldama nimetatud söödajäätmeid eeskätt neile majandeile, kes täitsid neile määratud kartuli varumise plaani ning sõlmisid toiduainete tööstuse ettevõtetega lepingud kartuli müümiseks riigile üle neile määratud varumisplaani.

[2] Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. jaanuari 1962. a. korraldusega nr. 95-k (ENSV MKK 1962, nr. 7, art. 31) liideti Liha- ja Piimatööstuse Valitsus ja Toiduainete Tööstuse Valitsus üheks Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu Toidukaupade Tööstuse Valitsuseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. veebruari 1962. a. määrusega nr. 80 (ENSV MKK 1962, nr. 10, art. 40) nimetati Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu Toidukaupade Tööstuse Valitsus ümber Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu Toiduainete Tööstuse Valitsuseks. Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) moodustati Eesti NSV Liha- ja Piimatööstuse Ministeerium.

Väljavõte

MAAPARANDUSTÖÖDE KORRASTAMISEST VABARIIGIS

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. veebruari 1960. a. määrus nr. 39
(KK 1960, I, akt 22)

1. Liita masina-maaparandusjaamad remondi- ja tehnikajaamadega[1] seisuga 1. jaanuar 1960. a. ning kinnitada remondi- ja tehnikajaamade[1] võrk vastavalt lisale nr. 1.[2]

2. Panna alates 1960. aastast kõigi maaparandustööde teostamine rajooni piirides remondi- ja tehnikajaamale[1], metsamelioratsioonitööd ja suurte veekogude reguleerimine aga kogu vabariigis tervikuna Tamsalu ja Pärnu-Jaagupi remondi- ja tehnikajaamale.[3]

11. Seoses maaparandustööde teostamiseks kehtestatud uue korraga kohustada partei rajooni- ja linnakomiteesid, rajoonide ja linnade täitevkomiteesid parandama remondi- ja tehnikajaamade[1] tegevuse juhtimist ja kontrollimist viimaste poolt maaparandustööde teostamisel riiklikel ja kolhooside objektidel.

Väljavõte

KOLHOOSIDE POOLT KULTUUR-ELUKONDLIKE OBJEKTIDE EHITAMISEST[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. märtsi 1960. a. korraldus nr. 278-k
(KK 1960, I, akt 53)

4. Pidada koolide, koolide internaatide, haiglate, kultuurimajade, rahvamajade ja muude sotsiaal-kultuuriliste objektide ehitused, mida teostavad kolhoosid, oma kulul riiklike vahendite osa-

---

[1] EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. märtsi 1961. a. määrusega nr. 114 (ENSV MKK 1961, nr. 11, art. 36) lülitati remondi- ja tehnikajaamad Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» rajooniosakondade koosseisu. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. oktoobri 1963. a. määrusega nr. 462 (ENSV MKK 1963, nr. 78, art. 136) reorganiseeriti rajooniosakonnad koondise «Eesti Põllumajandustehnika» rajoonikoondisteks ja osakondadeks.

[2] Lisa ei tooda.

[3] EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. oktoobri 1963. a. määrusega nr. 462 (ENSV MKK 1963, nr. 38, art. 136) reorganiseeriti Tamsalu remondi- ja tehnikajaam koondise «Eesti Põllumajandustehnika» osakonnaks. Pärnu-Jaagupi remondi- ja tehnikajaam lülitati «Eesti Põllumajandustehnika» Pärnu rajoonikoondise koosseisu.

[1] Antud korralduse täiendamise kohta vt. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. augusti 1963. a. määrust nr. 393 (ENSV MKK 1963, nr. 31, art. 109).

võtul, kolhooside ehituseks ning lubada ehitada neid kolhoosidevahelistel ehitusorganisatsioonidel.

Anda rajoonide ja linnade täitevkomiteedele õigus lubada erandjuhtudel, kui puuduvad muud võimalused, kolhoosidevahelistel ehitusorganisatsioonidel ehitada kultuur-elukondlikke objekte riiklike vahendite arvel.

Väljavõte

PÕLLUMAJANDUSLIKU ARTELLI PÕHIKIRJA JA SEADUSLIKKUSE RIKKUMISE FAKTIDEST VILJANDI RAJOONI KOLHOOSIDES

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. mai 1960. a. määrus nr. 187
(KK 1960, II, akt 132)

2. Kohustada rajoonide ja linnade täitevkomiteesid:

b) tagama üldkoosolekute ja kolhooside juhatuste otsuste seaduslikkuse süstemaatilise kontrollimise, võttes vajalikel juhtudel tarvitusele abinõud põllumajandusliku artelli põhikirja ja seaduse rikkumiste likvideerimiseks.

5. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, rajoonide ja linnade täitevkomiteesid tõhustama vabariigi kolhoosides selgitustööd sotsialistliku seaduslikkuse, kolhoosidemokraatia ja põllumajandusliku artelli põhikirjast kinnipidamise küsimustes.

Väljavõte

TERAVILJA JA HEINTAIMEDE SEEMNEKASVATUSE PARANDAMISE KOHTA

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. juuli 1960. a. määrus nr. 287
(ENSV MKK 1960, nr. 22, art. 71 — KK 1960, II, akt 188)

4. ... Partei linna- ja rajoonikomiteedel ning linnade ja rajoonide täitevkomiteedel abistada kolhoose ja sovhoose niisuguste agronoomide valikul seemnekasvatusbrigaadide brigadiride ja osakondade juhatajate kohale, kes on võimelised lühikese aja jooksul õigesti organiseerima seemnekasvatust kolhoosides ja sovhoosides.

5. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, partei rajooni- ja linnakomiteesid ning rajoonide ja linnade täitevkomiteesid kindlustama kolhoosides ja sovhoosides seemnepõldude õigeaegse koristamise, seemne puhastamise ja kuivatamise ning õige hoidmise. Kasutada seemnekasvatuse brigaadides ja osakondades kasvatatud sordiseemet ainult seemneks. Seada sisse kontroll sordi-

seemne tootmise üle kolhoosides ja sovhoosides ning suurendada nõudlikkust kolhoosiesimeeste, sovhoosidirektorite ja agronoomide suhtes seemnefondidesse kõrgekvaliteedilise sordiseemne salvestamise ja säilitamise kindlustamise eest.

9. Teha ülesandeks rajoonide ja linnade täitevkomiteedele kindlustada järgmise aasta sordiseemne plaanide-tellimuste esitamine Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumile kolhooside, sovhooside ja teiste majandite lõikes vastavalt sordiuuenduse ja sordivahetuse plaanile hiljemalt 15. oktoobriks 1960. a. ning järgnevail aastail iga aasta hiljemalt 15. augustiks.

Väljavõte

PUUDUSTEST SÖÖDAKS KÕLBLIKE TÖÖSTUSJÄÄTMETE KASUTAMISEL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. septembri 1960. a. määrus nr. 381 (KK 1960, III, akt 248)

2. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, rajoonide ja linnade täitevkomiteesid:

a) kinnistama igale toiduainete tööstuse, liha- ja piimatööstuse ja kalatööstuse ettevõttele kolhoosid, sovhoosid ja abimajandid söödaks kõlblike jäätmete saamiseks, andes need jäätmed esmajärjekorras loomade nuumamisega tegelevatele majanditele.

Söödaks kõlblike jäätmete jaotamisel kolhoosidele ja sovhoosidele vältima õigustamatult kaugeid vedusid;

b) teostama kontrolli kõigi tööstusettevõtetest saadavate söödaks kõlblike jäätmete täieliku ja ratsionaalse kasutamise üle ühisloomakasvatuse vajadusteks kolhoosides ja sovhoosides.

Väljavõte

PÕLLUMAJANDUSORGANITE ALAMASTME LÜLI REORGANISEERIMISE KOHTA

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. aprilli 1961. a. määrus nr. 146 (ENSV MKK 1961, nr. 14, art. 51 — KK 1961, II, akt 70)

1. Teaduse saavutuste ja eesrindlike kogemuste paremaks juurutamiseks põllumajanduslikku tootmisse moodustada paremate sovhooside baasil näidis-katsemajandid[1] kui põllumajandusorganite alamastme lüli.

[1] Näidis-katsemajandid on ümber nimetatud näidismajanditeks.

Kinnitada rajoonide näidis-katsemajandite[2] nimestik ja nende majandite töö põhisuunad vastavalt lisadele nr. 1—2[3].

Seoses sellega likvideerida 1. maist 1961. a. rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude põllumajandusinspektsioonid.

3. Määrata näidis-katsemajandite[2] juhatajate ja spetsialistide ametipalgad 20—30 protsenti kõrgemad võrreldes antud kategooria harilikes majandites töötavate juhatajate ja spetsialistide palkadega.

4. Kohustada EKP rajooni- ja linnakomiteesid, rajoonide ja linnade täitevkomiteesid ning Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi valima välja ja suunama näidis-katsemajanditesse[2] tööle kõrge kvalifikatsiooniga spetsialiste ja teadlasi ning tagama nende majandite juhtimise kõrgel teaduse ja praktika tasemel.

Väljavõte

KALURIKOLHOOSIDE MAJANDUSE EDASISE TUGEVDAMISE ABINÕUDEST

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. mai 1961. a. määrus nr. 223 (KK 1961, III, akt 96)

6. Kohustada koondist «Eesti Põllumajandustehnika», rajoonide, linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid organiseerima kalurikolhooside teenindamist võrdselt põllumajanduslike artellidega EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. märtsi 1961. a. määrusega nr. 114 kehtestatud korras.

---

[2] Vt. viide 1. lk. 246.

[3] Lisasid ei tooda. Lisa nr. 1 on kehtetu — vt. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. aprilli 1962. a. määrust nr. 194.

Väljavõte

LOOMADE NUUMA, KARJAMAANUUMA JA JÄRELNUUMA PARANDAMISE ABINÕUDEST EESTI NSV-S

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1. juuni 1961. a. määrus nr. 252 (KK 1961, III, akt 109)

1. Kohustada rajoonide täitevkomiteesid, Pärnu ja Kohtla-Järve linna täitevkomiteed, rajoonide põllumajandussaaduste kokkuostu riiklikke inspektsioone[1]:

a) võtma tarvitusele abinõud loomade nuuma, karjamaanuuma ja järelnuuma parandamiseks, et kindlustada lähemail aastail riigile loomade müümise reeglina mitte alla keskmise toitumuse;

b) soovitama kolhoosidele anda halva toitumusega loomi varumispunktidesse üksnes pärast kolhoosi juhatuse otsust, mis on tehtud veterinaarorganite otsuse alusel loomade edasise nuumamajandusliku mitteotstarbekuse kohta.

7. Määrata, et ühiskondliku toitlustamise ettevõtted, mis ei oma nuumamajandeid, annavad kõik söödaks kõlblikud toidujäätmed üle kolhoosidele ja sovhoosidele rajoonide täitevkomiteede jaotuskavade järgi.

8. Kohustada linnade ja rajoonide täitevkomiteesid parandama toidujäätmete kogumist linnade ja alevite elanikkonnalt kolhooside ja sovhooside poolt, praktiseerima sellel eesmärgil ulatuslikumalt majandite kinnistamist majavalitsuste juurde, sõlmima nendega lepingud kindlaksmääratud koguse heakvaliteediliste toidujäätmete kogumiseks.

Väljavõte

LINDUDE NUUMAMISE, VASTUVÕTMISE JA TÖÖTLEMISE PARANDAMISE ABINÕUDEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. juuli 1961. a. määrus nr. 323 (KK 1961, III, akt 164)

1. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, rajoonide ning Pärnu ja Kohtla-Järve linna täitevkomiteesid võtma tarvitusele abinõud lindude paremaks nuumamiseks vabariigi kolhoosides ja sovhoosides, igati laiendades üldkasutatavate (liha-muna) linnutõugude kasvatamist.

---

[1] EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. märtsi 1962. a. määrusega nr. 138-a (ENSV MKK 1962, nr. 22, art. 89) seoses territoriaalsete kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuste moodustamisega likvideeriti rajoonide põllumajandussaaduste kokkuostu riiklikud inspektsioonid.

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. aprilli 1965. a. määrusega nr. 202 (ENSV MKK 1965, nr. 17, art. 68) reorganiseeriti kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsused rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsusteks.

Väljavõte

ABINÕUDE KOHTA MASINA-TRAKTORIPARGI TEHNILISE TEENINDAMISE JA HOIDMISE PARANDAMISEKS VABARIIGI KOLHOOSIDES JA SOVHOOSIDES

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. novembri 1961. a. määrus nr. 456 (ENSV MKK 1961, nr. 41, art. 151 — KK 1961, IV, akt 216)

6. Kohustada koondist «Eesti Põllumajandustehnika» ja selle rajooniosakondi[1], rajoonide ja Pärnu ning Kohtla-Järve linna täitevkomiteesid:

a) viima läbi vähemalt kaks korda aastas masina-traktoripargi riikliku tehnilise järelevalve inspektorite ja teiste insenertehniliste töötajate jõul masina-traktoripargi tehnilise ülevaatuse kolhoosides, sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajanduslikes ettevõtetes.

Masina-traktoripargi tehnilise ülevaatuse tulemused arutada läbi rajoonide täitevkomiteede, Pärnu ja Kohtla-Järve linna täitevkomitee koosolekutel, võttes rangele vastutusele isikud, kes on süüdi masinate hoidmise ja hooldamise eeskirjade rikkumises;

b) tõstma riikliku tehnilise järelevalve inspektorite osatähtsust ja vastutust masina-traktoripargi seisukorra eest ning mitte lubama kasutada inspektoreid teistel töödel, mis ei ole seotud tehnika ekspluatatsiooni inspekteerimisega kolhoosides ja sovhoosides.

Väljavõte

ABINÕUDEST VABARIIGI KOLHOOSIDE TUGEVDAMISEKS KVALIFITSEERITUD ARVESTUSALATÖÖTAJATEGA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. detsembri 1961. a. määrus nr. 484 (KK 1961, IV, akt 227)

2. Kolhooside arvestusalatöötajate kvalifitseeritud kaadri ettevalmistamiseks kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi koos rajoonide ja linnade täitevkomiteedega teostama igal aastal õpilaste organiseeritud värbamist kolhooside arvestusala-

[1] EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. oktoobri 1963. a. määrusega nr. 462 (ENSV MKK 1963, nr. 38, art. 136) reorganiseeriti «Eesti Põllumajandustehnika» rajooniosakonnad «Eesti Põllumajandustehnika» rajoonikoondisteks ja osakondadeks.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. veebruari 1966. a. määrusega nr. 106 (ENSV T 1966, nr. 10, art. 56) anti masinapargi riikliku tehnilise järelevalve funktsioonid Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondiselt «Eesti Põllumajandustehnika» üle Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumile.

töötajate hulgast, kel ei ole spetsiaalset ettevalmistust, ja keskkooli lõpetanute hulgast Eesti Põllumajanduse Akadeemiasse ja põllumajanduse tehnikumidesse ning peale nende õppeasutuste lõpetamist suunata nad tööle kolhoosidesse.

Väljavõte

EESTI NSV 1962. A. RAHVAMAJANDUSE ARENDAMISE PLAANI KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. detsembri 1961. a. määrus nr. 496 (ENSV MKK 1961, nr. 45 art. 164 — KK 1961, IV, akt 234)

34. Et luua tingimused tööjõukulu järsuks vähendamiseks põllumajanduslikus tootmises, kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, koondist «Eesti Põllumajandustehnika», linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid eraldama ja müüma majanditele põllumajandustehnikat sellise arvestusega, et kindlustada kolhooside ja sovhooside osas üksikute tootmisharude kompleksne mehhaniseerimine nii maaviljeluses, söötade tootmises kui ka loomakasvatuses. Selleks jaotada põllumajandusmasinate ja -seadmete fonde, võttes arvesse antud majandis olevaid masinaid, kindlustada sellise mehhanismide komplekti loomist, mis annab võimaluse vastavalt tehnoloogilistele kaartidele läbi viia üksikute tootmisharude kompleksset mehhaniseerimist.

Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil organiseerida teadusliku uurimise instituutide ning näidis-katsemajandite jõududega üksikute põllumajandusliku tootmise harude komplekssе mehhaniseerimise majandusliku efektiivsuse tundmaõppimist.

Väljavõte

PÕLLUMAJANDUSSAADUSTE ÜLEJÄÄKIDE REALISEERIMISEST TEADUSLIKU UURIMISE ASUTUSTE JA ÕPPEASUTUSTE KATSE- JA TOOTMISMAJANDITE NING ÕPPE- JA KATSEMAJANDITE NING TEISTE RIIKLIKE MAJANDITE POOLT

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 15. detsembri 1961. a. määrus nr. 497 (KK 1961, IV, akt 235)

1. Määrata kindlaks, et alates 1962. aastast kuuluvad kontraheerimise korras müümisele põllumajandussaadusi vastuvõtvatele riiklikele ja kooperatiivsetele organisatsioonidele ning kaubandusvõrku teravilja, kartuli, liha, piima, munade ja teiste põllumajandussaaduste ülejäägid, mille kohta on kehtestatud riikliku kokku-

ostu plaanid, teadusliku uurimise asutuste ja õppeasutuste katsemajandites katse- ja tootmismajandites ning õppe- ja katsemajandites ning selektsiooni-, katse- ja masinakatsejaamades ja viljapuukoole omavates sovhoosides, kelle kohta ei ole kehtestatud toodangu riigile andmise plaani, pärast sordiseemnete (eliit ja esimene reproduktsioon), tõuloomade, tõulindude ja nende munade müümist kolhoosidele ja sovhoosidele ning pärast nende majandite vajaduste rahuldamist seemnete ja loomasöötade osas, samuti pärast teiste tootmis-, katse- ja õppevajaduste rahuldamist.

Nimetatud majandite poolt kontraheerimise korras müüdud toodang arvestatakse põllumajandussaaduste kokkuostu riikliku plaani täitmisse.

Nimetatud majandite poolt kontraheerimise korras müüdavate põllumajandussaaduste hulk määratakse kindlaks majandite tootmis- ja finantsplaanide alusel, mis kinnitatakse kindlaksmääratud korras vastavate ministeeriumide, keskasutuste ja organisatsioonide poolt.

Eesti NSV Siseministeeriumi ja teiste keskasutuste, ettevõtete, organisatsioonide ning asutuste abimajanditele määratakse oma süsteemi majandites ja ettevõtetes mittekasutatava teravilja, liha, piima ja teiste põllumajandussaaduste ülejääkide kokkuostu plaanid ning sõlmitakse kontraheerimislepingud nende saaduste müümise kohta riigile. Saaduste kohta, mida abimajandid hangivad ettevõtete tööliste varustamise osakondadele ja teistele oma süsteemi organisatsioonidele, kontraheerimislepinguid ei sõlmita.

Raviasutuste (haiglad, sanatooriumid jt.), puhkekodude, lastekodude, kooliväliste ja koolieelsete lasteasutuste, internaatkoolide, invaliidide ja vanadekodude abimajanditele ning üldhariduslike ja põllumajanduslike koolide, tööstuskoolide, põllumajanduse ja mehhaniseerimise koolide ja maa kutsekoolide õppe- ning õppe- ja katsemajanditele põllumajandussaaduste kokkuostu plaani ei kehtestata ja kontraheerimislepinguid nende majanditega ei sõlmita.

2. Keelata rajoonide täitevkomiteedel, Pärnu, Kohtla-Järve ja Narva linna täitevkomiteedel kehtestada käesoleva määruse punktis 1 näidatud majanditele ülesandeid kolhoosidele ja sovhoosidele müümiseks määratud sordiseemnete ja tõuloomade ning tööstus- ja finantsplaani järgi majandite vajaduste rahuldamiseks eraldatava seemnevilja, söödavilja ja teiste põllumajandussaaduste müümiseks põllumajandussaaduste kokkuostu plaani täitmise arvel.

Väljavõte

MASINATE JA TEISTE MATERIAALSETE JA TEHNILISTE VAHENDITE REALISEERIMISE KORRA KOHTA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU KOONDISE «EESTI PÕLLUMAJANDUSTEHNIKA» KAUDU

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. detsembri 1961. a. määrus nr. 530 (ENSV MKK 1962, nr. 2, art. 9 — KK 1961, IV, akt 250)

5. Anda koondisele «Eesti Põllumajandustehnika» ja tema rajooniosakondadele[1] õigus kooskõlastatult rajoonide ja linnade täitevkomiteedega jaotada ümber teistele põllumajanduslikele tarbijatele materiaalseid ja tehnilisi vahendeid, mida tellija pole välja ostnud 10 päeva jooksul arvates sellest päevast, mil ta sai teate kauba saabumise kohta.

Väljavõte

MAAEHITUSE ORGANISEERIMISE PARANDAMISE KOHTA VABARIIGIS[1]

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. märtsi 1962. a. määrus nr. 135 (ENSV MKK 1962, nr. 17, art. 73 — KK 1962, I, akt 60)

1. Lugeda ehitustöö tähtsaimaks ülesandeks kolhoosides ja sovhoosides kapitaalmahutuste efektiivne kasutamine, loomakasvatushoonete, elumajade ja kultuuri- ning elukondlike hoonete ehitamise kiirendamine, paigutades nad vastavalt rajooni planeerimise skeemidele; põllumajanduse elektrifitseerimise kiirendamine ja üha rohkemate uute melioreerimata põllukõlvikute arvel ettevalmistatud maade võtmine külvikorda, esmajärjekorras põllumaaks.

Selle ülesande täitmiseks pidada vajalikuks korraldada maaehituse organiseerimist, tugevdada Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondise «Eesti Põllumajandustehnika» töövõtuorganisatsioonide ja kolhoosidevaheliste ehitusorganisatsioonide tootmisbaase, suurendada tunduvalt monteeritava raudbetooni ja tehases valmista-

[1] EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. oktoobri 1963. a. määrusega nr. 462 (ENSV MKK 1963, nr. 38, art. 136) reorganiseeriti «Eesti Põllumajandustehnika» rajooniosakonnad «Eesti Põllumajandustehnika» rajoonikoondisteks ja osakondadeks.

[1] Antud määruse osalise muutmise kohta vt. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. aprilli 1963. a. määrust nr. 187 (ENSV MKK 1963, nr. 14, art. 57).

tud laudsepatoodete hankeid maaehituse jaoks, tõsta ehitustööde mehhaniseerimise taset, parandada mehhanismide kasutamist ehitustöödel ja tugevdada maaehituse juhtimist rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede, Põllumajanduse Ministeeriumi ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondise «Eesti Põllumajandustehnika» poolt.

2. Määrata kindlaks, et lähematel aastatel (alates 1963. aastast) tuleb maaehitus järk-järgult üle viia tööettevõtu meetodile, seejuures:

loomakasvatushooneid ja muid tootmisobjekte, elumaju ning kultuuri- ja elukondlikke hooneid peavad ehitama:

Kohtla-Järve ja Narva linnapiirkonna riiklikes majandites ja kolhoosides ning Tartu, Elva[2], Võru, Põlva, Abja[2] ja Kingissepa rajooni riiklikes majandites põhiliselt Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu Ehitusvalitsuse[3] ehitusorganisatsioonid;

Hiiumaa rajooni riiklikes majandites ja kolhoosides põhiliselt Hiiumaa Rajooni Töörahva Saadikute Nõukogu Täitevkomitee remondi- ja ehitusorganisatsioon;

teiste rajoonide riiklikes majandites ja Pärnu linnapiirkonnas põhiliselt koondise «Eesti Põllumajandustehnika» ehitusorganisatsioonid, üksikutes majandites Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu Ehitusvalitsus[3];

kolhoosides põhiliselt kolhoosidevahelised ehitusorganisatsioonid.

Madal- ja kõrgepingeliine ning transformaatoralajaamu peab koos sovhooside ja kolhooside loomakasvatusfarmide elektrifitseerimisega ehitama:

Kohtla-Järve, Narva ja Pärnu linnapiirkonnas ning Abja[2], Võru, Kingissepa, Vändra[2], Tapa[4], Valga, Tartu, Märjamaa[2] ja Jõgeva rajoonis põhiliselt Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu Ehitusvalitsuse[3] trust «Elektromontaaž»;

Haapsalu, Harju, Hiiumaa, Viljandi, Rakvere, Väike-Maarja[4], Põlva, Põltsamaa[2], Keila[4], Elva[2] ja Rapla rajoonis põhiliselt koondise «Eesti Põllumajandustehnika» maa-elektrivõrkude «Maaelekter» jõududega[5].

---

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 21. detsembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 51, art. 183) likvideeriti Abja, Vändra, Märjamaa, Elva ja Põltsamaa rajoon.

[3] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 31. jaanuari 1963. a. seadlusega (ENSV ÜT 1963, nr. 6, art. 25) moodustati Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu Ehitusvalitsuse baasil Eesti NSV Ehitusministeerium.

[4] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 28. märtsi 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 14, art. 48) likvideeriti Keila, Tapa ja Väike-Maarja rajoon.

[5] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 23. oktoobri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 43, art. 152) moodustati Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu Energeetika Valitsuse «Eesti Energia» ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondise «Eesti Põllumajandustehnika» maaelektrivõrkude «Maaelekter» baasil Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuv Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsus.

Mõnede tootmisehitiste, kultuuri- ja elukondlike hoonete ning elamute lülitamine kõigis rajoonides olemasolevatesse madalpingevõrkudesse ning elektriseadmete paigaldamine üksikutes ruumides peab toimuma põhiliselt koondise «Eesti Põllumajandustehnika» maa-elektrivõrkude «Maaelekter» jõududega[6] ja kolhoosidevaheliste ehitusorganisatsioonide poolt.

4. Määrata kindlaks, et käesoleva määruse punktile 2 vastavad tööd võetakse sisse Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu Ehitusvalitsuse[7] ehitusorganisatsioonide, Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika», Kohaliku Majanduse Ministeeriumi[8] remondi- ja ehitusorganisatsioonide ning kohalike töörahva saadikute nõukogude plaanide projektidesse objektidejärgsete tellimisavalduste alusel, mis esitatakse vastavalt Rahvamajanduse Nõukogule, Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondisele «Eesti Põllumajandustehnika», Kohaliku Majanduse Ministeeriumile, rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele: riiklike majandite kohta Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi ja kolhooside kohta rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede poolt igal aastal hiljemalt planeeritavale aastale eelneva aasta 15. maiks.

Nende organisatsioonide tööde plaani võetakse ainult need objektid, millel planeeritavale aastale eelneva aasta 1. septembriks on olemas kinnitatud projekt- ja eelarveline dokumentatsioon ja millele on tagatud finantseerimine ning materiaalsed ja tehnilised ressursid.

Kolhoosidevaheliste ehitusorganisatsioonide aastaplaanidesse tööde võtmise korra määrab kindlaks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondis «Eesti Põllumajandustehnika» koos Kolhoosidevaheliste Ehitusorganisatsioonide Vabariikliku Nõukoguga.

18. Kinnitada kolhoosidevaheliste ehitusorganisatsioonide tehnilise baasi tugevdamise fondi põhimäärus (lisa nr. 3)[9].

27. Kolhooside ehitusobjektide kinnitatud projektide põhinäitajaid ei tohi muuta, kuid erandjuhtudel teevad seda:

a) kolhoosi elektrifitseerimise projektide osas — Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondis «Eesti Põllumajandustehnika» kooskõlastatult kolhooside juhatustega ja rajoonide (linnade) töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega;

---

[6] Vt. viide 5. lk. 253.

[7] Vt. viide 3. lk. 253.

[8] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

[9] Lisa ei tooda.

b) kolhooside muude ehitusobjektide projektide osas: kui ehituse maksumus on alla 50 tuhande rubla — rajoonide (linnade) töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed; kui eelarveline maksumus on 50 tuhat kuni 1500 tuhat rubla — rajoonide (linnade) töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed kooskõlastatult Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondisega «Eesti Põllumajandustehnika».

Instantsid, kes varem kinnitasid projektid, võivad neid ilma nimetatud kooskõlastamiseta uuesti läbi vaadata ja kinnitada neil juhtudel, kui eelarveline maksumus ei suurene ja tootmisvõimsus ei alane.

Määrata kindlaks, et kolhooside ehitusobjektide kinnitatud projektide põhinäitajate muutmine, mis toob endaga kaasa tüüpprojektide ümbertegemise, võib toimuda ainult Eesti NSV Ministrite Nõukogu loal.

Väljavõte

EESTI NSV PÕLLUMAJANDUSE JUHTIMISE ÜMBERKORRALDAMISEST

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. märtsi 1962. a. määrus nr. 138-a
(ENSV MKK 1962, nr. 22, art. 89 — KK 1962, I, akt 61)

NLKP Keskkomitee märtsipleenumi otsuse «Kommunistliku ülesehitustöö käesolev etapp ja partei ülesanded põllumajanduse juhtimise parandamisel» elluviimiseks ja kooskõlas NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 22. märtsi 1962. a. määrusega nr. 267 «Põllumajanduse juhtimise ümberkorraldamisest» EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu *määravad*:

1. ... EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu peavad tootmisvalitsuste loomist eriti tähtsaks, sest need peavad saama peamiseks lüliks põllumajanduse juhtimise põhjalikul parandamisel. Kogu territoriaalse tootmisvalitsuse tegevus peab olema suunatud põllumajandussaaduste tootmise suurendamisele selle eesmärgiga, et oleks tingimusteta tagatud riiklike kokkuostuplaanide täitmine, vajalike riiklike reservide loomine ning fondide moodustamine kolhoosides ja sovhoosides.

2. Territoriaalsete kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuste[1] ülesandeks on:

[1] EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. aprilli 1965. a. määrusega nr. 202 (ENSV MKK 1965, nr. 17, art. 68) moodustati kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsused ümber rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsusteks.

organiseerida ja kontrollida põllumajanduse ning põllumajandussaaduste tootmise ja varumise suhtes partei ja valitsuse poolt tehtud otsuste täitmist ning ranget kinnipidamist riiklikust distsipliinist;

juhtida põllumajandussaaduste tootmise ja varumise organiseerimist ning garanteerida, et iga kolhoos ja sovhoos täidaks tootmise ja riikliku kokkuostu plaane;

planeerimine, arvestus ja aruandlus põllumajandussaaduste tootmise ja varumise alal, kolhooside ja sovhooside tootmis- ja finantsplaanide ning aastaaruannete läbivaatamine;

välja töötada ja juurutada maaviljeluse ratsionaalseid süsteeme ning efektiivset külvipinnastruktuuri, samuti õigeid agrotehnilisi abinõusid, mis võimaldavad saada maksimaalsel hulgal toodangut põllumaa iga hektari kohta;

organiseerida masinate ja muude tootmisvahendite tootlikku kasutamist kolhoosides ja sovhoosides;

organiseerida seemnekasvatust ja kontrollida, et kolhoosid ja sovhoosid oleksid varustatud omatoodetud kõrgeväärtusliku seemnega, juhtida põllukultuuride haiguste ja kahjurite tõrjet;

organiseerida ja luua igas kolhoosis ja sovhoosis tugev söödabaas maisi, suhkrupeedi, herne, oa ja muude saagirohkete kultuuride laialdase kasvatamise teel, et loomakasvatusele loodaks sööda küllus;

tagada iga liiki loomade ja lindude arvu suurenemine ja produktiivsuse tõus, organiseerida tõuaretustööd ja veterinaarteenistust;

rakendada abinõusid kolhooside ja sovhooside organisatsiooniliseks ja majanduslikuks tugevdamiseks ning suure kaubatoodanguga ja rentaabliteks põllumajandusettevõteteks muutmiseks, juhtida kolhoosidevahelisi ettevõtteid ja organisatsioone;

organiseerida põllumajandussaaduste ja -tooraine kontraheerimise lepingute sõlmimist kolhooside ja sovhoosidega, kontrollida, et vastuvõtupunktid ja ettevõtted õigesti määraksid kokkuostetavate põllumajandussaaduste ja tooraine koguse ja kvaliteedi ning et õigesti ja õigel ajal tehtaks arveldusi kolhooside ja sovhoosidega;

kontrollida põllumajandusliku artelli põhikirjast ja sovhoositootmise juhtimise demokraatlikest alustest kinnipidamist, kolhoosnikute isiklike ja ühiskondlike huvide õiget seostamist;

teha kontrolli ja revisjoni kolhoosides ja sovhoosides ning kaitsta kolhoose ja sovhoose kuritarvituste ja nende vara rikkumise eest.

Territoriaalse kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuse[2] esmaseks kohustuseks on õigesti organiseerida tootmist ning töö normeerimist ja tasustamist kolhoosides ja sovhoosides, laialdaselt juurutada lisatöötasu kolhositootmise kõigis harudes ning töötasu

[2] Vt. viide 1. lk. 255.

akordpremiaalsüsteemi kõigis sovhoositootmise harudes. On vaja, et kogu kaader, kelle ülesandeks on juhtida põllumajandust, saaks aru, et kolhoosnikute, sovhoositööliste ja põllumajanduse spetsialistide materiaalse huvi tõstmine teravilja, liha, piima ja muude saaduste tootmise suurendamise vastu on põllumajanduse eduka arendamise tähtsamaid tingimusi.

Territoriaalne tootmisvalitsus on kohustatud laialdaselt juurutama tootmisse teaduse saavutusi, mustermajandite ja muude paremate majandite kogemusi, tagades sellega põllukultuuride saagikuse ja loomakasvatuse produktiivsuse pideva tõusu kõigis kolhoosides ja sovhoosides.

Territoriaalsete kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuste[3] töös on üheks peamiseks ülesandeks tugevdada kolhoose ja sovhoose kaadriga, valida kolhoosidele ja sovhoosidele juhtivat kaadrit ja spetsialiste ning õpetada kaadrile eesrindlikke töömeetodeid. Valitsused peavad seadma endale eesmärgiks kiiresti likvideerida säärane häbiväärne nähtus, et võrdsetes kliima- ja mullastikutingimustes on kolhoose ja sovhoose, kes saavad täiesti erinevaid resultaate iga tööühiku kohta, jõuda nii kaugele, et nõrgad ja keskmised kolhoosid ning sovhoosid tõuseksid eesrindlike tasemele.

Territoriaalsed tootmisvalitsused peavad olema mitte bürokraatlikud, vaid operatiivsed organid. Nad on kohustatud suunama oma jõupingutused eelkõige sinna, kus täheldatakse suuri puudusi organiseerimis- ja tootmistöös, s. o. peavad tugevdama nõrku kolhoose ja sovhoose, abistama neid õigeaegselt tõhusa organiseerimistööga, saates kolhoosidesse ja sovhoosidesse ning vahetult brigaadidesse ja osakondadesse inspektoreid-organisaatoreid ja teisi põllumajanduse spetsialiste, et kohapeal lahendada tootmis- ja varumisküsimusi.

6. Territoriaalsed tootmisvalitsused juhivad kolhoose ja sovhoose demokraatlikul alusel, milleks moodustatakse tootmisvalitsuse nõukogu järgmises koosseisus: territoriaalse tootmisvalitsuse juhataja, kes on ühtlasi nõukogu esimees; ... kolhoosiesimehed ja sovhoosidirektorid; partei rajoonikomitee esimesed sekretärid ja rajoonide täitevkomiteede esimehed; koondise «Eesti Põllumajandustehnika» osakonnajuhatajad.

Nõukogu kutsutakse kokku umbes kord iga kolme kuu tagant, et arutada ja lahendada põllumajandussaaduste tootmise ja varumise, kolhooside ja sovhooside majanduse arendamise ja tugevdamise ning töö organiseerimise ja tasustamise põhiküsimusi. Nõukogu ettepanekud viib ellu kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsus[3]. Territoriaalse kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuse[3] nõukogu koosseisu kinnitavad EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu.

7. Ühenduses territoriaalsete kolhoosi- ja sovhoositootmise va-

[3] Vt. viide 1. lk. 255.

litsuste[4] moodustamisega likvideerida rajoonide riiklikud põllumajandussaaduste kokkuostu inspektsioonid ja sovhooside trustid. Asutatavate territoriaalsete tootmisvalitsuste alluvusse anda sovhoosid, rajoonide veterinaarravilad, veterinaarjaoskonnad ja -punktid, seemnekontrolli laboratooriumid, haude-linnukasvatusjaamad ning taimehaiguste ja põllukultuuride kahjurite tõrje salgad.

8. Seoses sellega, et territoriaalsetele kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustele[4] pannakse kolhoosides ja sovhoosides põllumajandussaaduste tootmise ja kokkuostu planeerimine, määrata, et Eesti NSV Ministrite Nõukogu annab põllumajanduse arendamise plaanid ettenähtud näitajate osas territoriaalsetele kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustele.[4]

Väljavõte

MEHHANISAATORITE KAADRI PAREMA ETTEVALMISTAMISE KOHTA PÕLLUMAJANDUSE JAOKS[1]

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. mai 1962. a. määrus nr. 222
(ENSV MKK 1962, nr. 24, art. 95 — KK 1962, I, akt 90)

2. Määrata kindlaks, et mehhanisaatorite kaadri ettevalmistamine vabariigi kolhooside jaoks põllumajanduse mehhaniseerimise koolides[2] ja maakutsekoolides toimub 1962. a. alates riigieelarve arvel.

Mehhanisaatorite kaadri ettevalmistamine kolhooside jaoks lühiajalistel kursustel peab toimuma kolhooside vahendite arvel.

Nimetatud kursusi võib vajalikel juhtudel finantseerida vabariigi eelarve vahendite arvel ainult majanduslikult nõrkade kolhooside puhul Eesti NSV Ministrite Nõukogu otsuse kohaselt.

12. Kohustada EKP Keskkomitee parteiorganisaatoreid, territoriaalseid kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsusi[3], partei linna- ja rajoonikomiteesid ning linnade ja rajoonide täitevkomiteesid tagama noorte valiku ja suunamise põllumajanduse mehhaniseerimise koolidesse[2] ja maakutsekoolidesse kolhooside ja sovhooside

---

[4] Vt. viide 1. lk. 255.

[1] Vt. samuti Eesti NSV Ministrite Nõukogu 7. aprilli 1966. a. määrust nr. 153 (ENSV ÜVT 1966, nr. 15, art. 95) «Maakutsekoolides mehhanisaatorite kaadri ettevalmistamise korra kohta».

[2] EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. veebruari 1961. a. määrusega nr. 54 (ENSV MKK 1961, nr. 7, art. 22) reorganiseeriti põllumajanduse mehhaniseerimise koolid 1963. a. alates maakutsekoolideks.

[3] EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. aprilli 1965. a. määrusega nr. 202 (ENSV MKK 1965, nr. 17, art. 68) moodustati kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsused ümber rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsusteks.

lähetuskirjade põhjal. Kontrollida, et mehhanisaatorid peale õppetöö lõppemist pöörduksid tagasi tööle samadesse majanditesse, samuti tagada koolide lõpetanute paremat tööle rakendamist ning neile selliste elamistingimuste loomist, mis soodustaksid alalise mehhanisaatorite kaadri püsimist kolhoosides ja sovhoosides.

Tugevdada kontrolli põllumajanduse mehhaniseerimise koolide[4] ja maakutsekoolide tegevuse üle, abistada neid pidevalt õpetamise ja õpilaste kommunistliku kasvatamise parandamisel.

Tugevdada põllumajanduse mehhaniseerimise koole[4] kõrge kvalifikatsiooniga inseneride-pedagoogide kaadriga.

Väljavõte

SIGADE NUUMAMISE PARANDAMISE ABINÕUDE KOHTA LINNAELANIKELT JA ÜHISKONDLIKU TOITLUSTAMISE ETTEVÕTETELT KOGUTAVATE TOIDUJÄÄTMETEGA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. mai 1962. a. määrus nr. 223 (ENSV MKK 1962, nr. 24, art. 96 — KK 1962, I, akt 91)

2. Kohustada Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumi[1], linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid organiseerima toidujäätmete kogumist elanikkonnalt ja toitlustamisettevõtetelt sigade nuumamiseks linnalähedastes sovhoosides ning tagama vajaliku selgitustöö tegemise elanikkonna hulgas.

3. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

a) tegema kommunaalmajanduse organeile ja elamute valitsustele kohustuseks tagada see, et majavalitsused koguksid elanikkonnalt toidujäätmeid ning paneksid elamute juurde eraldi taara toidujäätmete kogumiseks ja ajutiseks hoidmiseks. Toidujäätmete kogumine ja üleandmine teha ülesandeks koristajaile, majahoidjaile või selleks ettenähtud majavolinikele ning hoolitseda selle eest, et korterites oleksid toidujäätmete kogumiseks eraldi nõud;

b) tagama linnades ja tööstuskeskustes asuvate haiglate, sanatooriumide, puhkekodude, lasteasutuste ja teiste organisatsioonide

---

[4] Vt. viide 2. lk. 258.

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

toidujäätmete kogumise ja üleandmise sigu nuumavatele sovhoosidele ja majanditele.

4. Majavalitsuste materiaalse huvi tõstmiseks elanikkonnalt toidujäätmete kogumise vastu kehtestada kord, et sovhoosid ja nuumamajandid arvestavad majavalitsustele saadud toidujäätmete iga tonni eest 9 rubla 50 kop., millest tasutakse kogujale 8 rubla ja majavalitsejale 1 rubla 50 kop.

Eesti NSV Kaubandusministeeriumil ja ETKV Liidul rakendada abinõud ühiskondliku toitlustamise ettevõtete töötajate huvitatuse tõstmiseks toidujäätmete kogumiseks ja üleandmiseks sovhoosidele.

5. Kohustada Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi[2] ning territoriaalseid kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsusi[3]:

a) eraldama vajaliku arvu linnalähedasi sovhoose sigade nuumamiseks linnadest kogutavate toidujäätmetega;

b) organiseerima sigade nuumamist toidujäätmetega ja tagama kogutavate toidujäätmete korrapärase äraveo sovhooside transpordivahenditega;

c) tagama lepingute sõlmimise toidujäätmeid kasutavate sovhooside ning majavalitsuste ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtete vahel toidujäätmete kogumiseks ja üleandmiseks.

d) kooskõlastatult rajoonide ja linnade täitevkomiteedega tagama selle, et sovhoosid ja kolhoosid müüksid ETKV Liidu ettevõtetele igal aastal 500 põrsast liha tootmiseks toidujäätmete baasil.

Väljavõte

KALAPÜÜGI JA KALASAADUSTE TOOTMISE PARANDAMISEST

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. novembri 1962. a. määrus nr. 525 (KK 1962, III, akt 226)

1. Kohustada Läänebasseini Kalatööstuse Peavalitsuse Eesti Kalatööstuse Tootmisvalitsust, Eesti Kalurikolhooside Vabariiklikku Liitu, EKP Tallinna, Kohtla-Järve, Narva ja Pärnu linnako-

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 13. märtsi 1965. a. seadlusega (ENSV ÜT 1965, nr. 11, art. 38) reorganiseeriti Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeerium Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumiks.

[3] EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. aprilli 1965. a. määrusega nr. 202 (ENSV MKK 1965. nr. 17, art. 68) moodustati kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsused ümber rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsusteks.

miteed ning töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid, EKP Haapsalu, Harju, Hiiumaa, Jõgeva, Keila[1], Kingissepa, Põlva, Rakvere, Tartu, Viljandi ja Elva[1] rajoonikomiteesid ning töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid juhtima paremini kalapüügilaevastikku, kalaettevõtteid, kalurikolhoose ja põllumajandusartellide kaluribrigaade, tugevdama organisatsioonilist tööd kalapüügi ja kalatöötlemise alal töötajate ning kolhoosikalurite seas kalasaagi ja kalasaaduste tootmise suurendamiseks.

Partei-, nõukogude ja majandusorganisatsioonid peavad hoolitsema selle eest, et iga laev, iga ettevõte ja kalurikolhoos suurendaks pidevalt tööviljakust, kiirendaks tootmise tempot, täidaks ja ületaks kalapüügi ja kalakaupade väljalaske plaane, kasutaks täielikumalt ja ratsionaalsemalt olemasolevaid suuri kalapüügilaevastiku, püügivahendite ja tooraineressursside reserve ookeanipüügil, Balti merel ja siseveekogudes.

Võtta tarvitusele abinõud kalapüügilaevastiku alalise kaadri loomiseks, likvideerida ujuvkoosseisu voolavus ja vahetumine.

Väljavõte

NSV LIIDU ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI 1961. AASTA 29. DETSEMBRI SEADLUSE «KRIMINAALVASTUTUSEST PÕLLUMAJANDUSLIKU TEHNIKA KURITEGELIKULT HOOLETU KASUTAMISE VÕI HOIDMISE EEST» ELLUVIIMISE KOHTA[1]

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 26. jaanuari 1963. a. otsus

6. Pidada vajalikuks, et kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsused[2] ning koondise «Eesti Põllumajandustehnika» rajooniosakonnad suurendaksid ühiskondlike tehnikainspektorite arvu ning senisest aktiivsemalt rakendaksid ühiskondlikku aktiivi põllumajandusliku tehnika hoidmise ja kasutamise olukorra kontrollimisele ning puuduste kõrvaldamisele.[3]

7. Kohustada kohalikke töörahva saadikute nõukogusid osutama kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustele[2] ning koondise

---

[1] Keila ja Elva rajoon on likvideeritud — vt. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlusi 28. märtsist 1962. a. (ENSV ÜT 1962, nr. 14, art. 48) ja 21. detsembrist 1962. a. (ENSV ÜT 1962, nr. 51, art. 183).

[1] Põllumajandusliku tehnika kuritegelikult hooletut kasutamist või hoidmist käsitleb «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» § 98[1].

[2] EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. aprilli 1965. a. määrusega nr. 202 (ENSV MKK 1965, nr. 17, art. 68) moodustati kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsused ümber rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsusteks.

[3] Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. veebruari 1966. a. määrusega nr. 106 (ENSV ÜVT 1966, nr. 10, art. 56) anti masinapargi riikliku tehnilise järelevalve funktsioonid Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondiselt «Eesti Põllumajandustehnika» üle Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumile.

«Eesti Põllumajandustehnika» rajooniosakondadele abi põllumajandusliku tehnika hoidmise ja kasutamise korra kontrollimisel, tõmmates sellele tööle kaasa rahvasaadikuid, kohalike nõukogude vastavaid alalisi komisjone ja aktiivi.

10. Rajoonide ja linnade rahvakohtutel korraldada põllumajandusliku tehnika ebaperemeheliku ja kuritegelikult hooletu kasutamise ja hoidmise asjades rohkem väljasõiduistungeid.

KOLHOOSIDE JA SOVHOOSIDE JURIIDILISE TEENINDAMISE PARANDAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. novembri 1964. a. määrus nr. 509 (ENSV MKK 1964, nr. 47, art. 184 — KK 1964, IV, akt 218)

6. Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel arutada perioodiliselt ühiskondliku aktiivi laialdasel osavõtul kolhoosides ja sovhoosides sotsialistliku omandi kaitsmise tugevdamise küsimusi ning võtta tarvitusele abinõud kolhooside ja sovhooside juriidilise teenindamise täiustamiseks ning seltsimehelike kohtute tegevuse parandamiseks.

MAAL ASUVATE ÜKSIKELAMUTE JA VÄIKESTE ASULATE ELEKTRIFITSEERIMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. juuli 1965. a. korraldus nr. 967-k (KK 1965, III, akt 192)

Maal asuvate üksikelamute ja väikeste asulate elektrifitseerimise paremaks korraldamiseks kehtestada, et nimetatud objektide elektrifitseerimise ja elektriliinide rekonstrueerimise otstarbekuse, finantseerimise allika, tehnilise dokumentatsiooni tellija ja ehituse järjekorra igal konkreetsel juhul määravad rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed rajooni põllumajandusliku tootmise valitsuse, kohaliku elektrivõrgu ja asjast huvitatud majandite, organisatsioonide ja ettevõtete ettepanekul.

KOLHOOSI LIIKMEKS MITTEOLEVATELE KODANIKELE KUULUVATE KARILOOMADE NORMI KOHTA

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. septembri 1965. a. seadlus
(ENSV ÜT 1965, nr. 39, art. 157 — KK 1965, III, akt 251)

1. Kehtestada, et 1. jaanuarist 1966 Eesti NSV territooriumil elavate ja kolhoosi liikmeks mitteolevate kodanike (ühe perekonna) isiklikus omanduses võib olla kariloomi mitte rohkem kui:

— üks lehm ja üks noorveis, arvestamata samal aastal sündinud vasikaid;

— üks emis kuni kahe kuu vanuste põrsastega ja üks nuumsiga, emise puudumisel aga kaks nuumsiga;

— kaks lammast (või kitse) kuni üheksa kuu vanuste talledega, lehma puudumisel mitte üle viie vähemalt aasta vanuse lamba, arvestamata tallesid.

Kodulindude, küülikute ja mesilasperede arvu ei piirata.

2. Kehtestada, et ühiskondlikult kasulikku tööd mittetegevatelt töövõimelistelt kodanikelt võidakse rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsuse põhjal ära võtta õigus pidada isiklikus omanduses kariloomi, kodulinde, küülikuid ja mesilasperesid.

3. Teha Eesti NSV Ministrite Nõukogule ülesandeks kinnitada kodanikele isiklikult kuuluvate kariloomade linnades ja asulates pidamise eeskirjad, arvestades sanitaar- ja hügieeninõudeid.

4. Kehtestada, et kariloomad, keda peetakse üle käesoleva seadluse 1. paragrahvis kindlaksmääratud normi, ja ei ole likvideeritud ühe kuu jooksul arvestades vastava hoiatuse saamisest, kuuluvad administratiivkorras äravõtmisele rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsuse põhjal, kusjuures kariloomade pidajatele makstakse 75 protsenti äravõetavate kariloomade väärtusest kehtivate varumishindade järgi.

Samas korras võetakse kariloomad ära töövõimelistelt kodanikelt, kes ei tee ühiskondlikult kasulikku tööd, samuti võetakse ära need kariloomad, keda peetakse kohtades, kus nende pidamine isiklikus omanduses on sanitaar- ja hügieeninõuete kohaselt keelatud.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI 25. SEPTEMBRI 1965. A. SEADLUSE «KOLHOOSI LIIKMEKS MITTEOLEVATELE KODANIKELE KUULUVATE KARILOOMADE NORMI KOHTA» RAKENDAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. jaanuari 1966. a. määrus nr. 39
(ENSV ÜVT 1966, nr. 4, art. 19 — KK 1966, I, akt 19)

1. Linnade, rajoonide, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel teostada ranget kontrolli Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. septembri 1965. a. seadluse «Kolhoosi liikmeks mitteolevatele kodanikele kuuluvate kariloomade normi kohta» kehtestatud kariloomade isiklikus omanduses pidamise normidest kinnipidamise üle elanikkonna poolt.

2. Anda linnade (vabariigilise alluvusega linnade) ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele õigus:

1) lubada erandina pidada isiklikus omanduses üks hobune neil isikuil, kes kasutavad seda teenistuslikuks otstarbeks, invaliididel ja pensionäridel, kes elunevad kohtades, kus ei ole üldkasutatavat transporti, vajaduse korral aga ka teistel kodanikel, kusjuures hobust ei tohi kasutada isiklikuks rikastumiseks;

2) kindlaks määrata koos linnade ja rajoonide sanitaarepidemioloogiliste jaamadega üksikutel juhtudel kohad linnades, alevites ja teistes asustatud punktides, kus kariloomade pidamine kodanike isiklikus omanduses võidakse ära keelata, arvestades sanitaar- ja hügieeninõudeid.

3. Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumil, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ja Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil kahe nädala jooksul uuesti läbi vaadata ja kinnitada ühtsed kariloomade kodanike isiklikus omanduses pidamise sanitaarhügieenilised eeskirjad.

Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel teha nimetatud eeskirjad loomapidajatele teatavaks ja tagada kontroll nendest kinnipidamise üle.

4. Kehtestada, et:

1) kodanike poolt kariloomade üle kehtestatud normi pidamise avastamise korral, samuti kui avastatakse, et kariloomi peavad kodanikud, kes ei tee ühiskondlikult kasulikku tööd ja kellel vastavalt linna või rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsusele ei ole õigust pidada isiklikus omanduses kariloomi, ja kariloomade pidamise korral kohtades, kus seda keelavad sanitaar- ja hügieeninõuded, koostatakse tunnistajate juuresolekul akt koos hoiatusega kariloomade likvideerimise kohta ühe kuu jooksul;

2) kariloomad, kes ei ole realiseeritud ühe kuu jooksul, arvates hoiatuse saamisest omaniku poolt, kuuluvad linna, rajooni töörahva

saadikute nõukogu täitevkomitee otsuse põhjal äravõtmisele administratiivkorras. Linna, rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsus kariloomade äravõtmise kohta on lõplik ja ei kuulu edasikaebamisele;

3) varumisorganid tasuvad kodanikele 75 protsenti äravõetud kariloomade maksumusest kehtivate varumishindade järgi. Summa, mis jääb järele pärast kariloomade äravõtmisega seoses olevate kulude katmist, kantakse vabariikliku eelarve tuludesse.

5. Linnade, rajoonide, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, sovhooside ja teiste riiklike ettevõtete direktoritel, samuti kolhooside juhatustel soovitada kodanikele linnades ja asustatud punktides loomapidamisruumide ehitamist ja söötade varumist kollektiivsetel alustel ja anda neile selleks vajalikku abi.

Väljavõte

KOLHOOSNIKUTE MATERIAALSE HUVI TÕSTMISE KOHTA ÜHISKONDLIKU TOOTMISE ARENDAMISEL

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. juuni 1966. a. määrus nr. 306
(ENSV ÜVT 1966, nr. 38, art. 261 — KK 1966, II, akt 162)

1. Soovitada kolhooside juhatustele:

1) kehtestada 1. juulist 1966. a. kolhoosnikute töö garanteeritud tasustamine vastavalt sovhoositöötajate vastavate kategooriate tariifimääradele;

2) kehtestada ühtne kuueliigiline tariifivõrk hobu- ja käsitsining traktoritöödel taime- ja loomakasvatuses, samuti töödel remonditöökodades, ehitus- ja remondi- ning majanduslikel töödel järgmiste päevatariifimääradega töönormi täitmise eest:

Töö liik	Päevatariifimäär rublades
I	2,35
II	2,50
III	3,00
IV	4,00
V	5,00
VI	6,00

Seejuures kuuluvad hobu- ja käsitsitööd taimekasvatuses, samuti tööd remonditöökodades, ehitus- ja remonditööd ning majanduslikud tööd põhiliselt tariifimäära I, II ja III liiki, loomakas-

vatuses — II, III ja IV liiki ja traktoritööd IV, V ja VI liiki (EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. septembri 1968. a. määruse nr. 320 — ENSV ÜVT 1968, nr. 42, art. 301 — redaktsioonis);

3) kehtestada töönormid ja -hinded taimekasvatuses ning koormusnormid ja tööhinded loomakasvatuses, arvestades konkreetseid tootmistingimusi, lähtudes näidistöö- ja koormusnormidest vastavalt lisale nr. 1[1] ja käesoleva määruse punkti 1 alapunktis 2;

4) soovitatavatest töönormidest ja tariifimääradest lähtudes rakendada laiemalt akord- ja ajatasu;

5) vajaduse korral ette näha kolhoosnikutele lisa- ja premiaaltasu maksmine tööde kvaliteedi tõstmise ja õigeaegse tegemise, toodangu suurendamise, selle kvaliteedi tõstmise ja tootmiskulude vähendamise eest;

6) sügis-talvisel perioodil hobu- ja käsitsi-, majanduslikel ja remonditöödel rakendatud traktoristide-masinistide töötasustamist teostada mitte alla III liigi tariifimäära;

7) kehtestada traktoristidele-masinistidele lisatasu tööstaaži eest oma erialal antud kolhoosis järgmises ulatuses aasta töötasusummast (protsentides), kes on pidevalt töötanud antud kolhoosis

3 — 5 aastat	6
5 — 10 aastat	8
10 — 15 aastat	10
üle 15 aasta	15

Nimetatud lisatasu välja maksta ühekordselt üks kord aastas.

Maksta liigi lisatasu — I liigi traktoristidele-masinistidele 20 protsenti ja II liigi traktoristidele-masinistidele 10 protsenti tükitöötasust mehhaniseeritud töödel, mida tasustatakse traktoristide-masinistide tariifimäärade järgi.

Traktoristidele-masinistidele, kes on lõpetanud mehhanisaatorite kooli või kursused, kehtestada mehhaniseeritud töödel esimesel kolmel kuul kuni 40 protsendi ja järgmisel kolmel kuul kuni 20 protsendi võrra vähendatud töönormid.

Maksta preemiaid traktorite ja põllumajandusmasinate korrashoiu ja õige ekspluateerimise eest — traktoristidele-masinistidele 40 protsendi ja brigadiridele ning nende abidele 10 protsendi ulatuses säästust nendest vahenditest, mis on ette nähtud normide kohaselt traktorite ja põllumajandusmasinate remondiks, tingimusel, et kindlaksmääratud töömaht on täidetud.

Anda kolhoosidele traktoristidele-masinistidele igal aastal tasulist puhkust vähemalt 18 tööpäeva.

Arvestades koristustööde kiire ja kadudeta teostamise erilist tähtsust, kehtestada traktoristidele-masinistidele töötasu järgmises suuruses:

[1] Lisa ei tooda.

tera- ja kaunviljakultuuride, silomaisi, kartulite ja seemneheina koristusel massilise koristuse esimesel kümnel päeval kvaliteetse töö puhul — 60 protsendi võrra kõrgendatud hinnete järgi;

teiste kultuuride massilise koristuse ja söötade varumise esimesel kümnel päeval kvaliteetse töö puhul — 30 protsendi võrra kõrgendatud hinnete järgi;

8) kehtestada autojuhtidele ajatasu ja lisatasu läbisõidu eest vastavalt lisale nr. 2[2];

9) maksta juhtivatele töötajatele ja spetsialistidele põhitöötasu suurusega vastavalt lisale nr. 3[2].

Üksikute majanduslikult nõrkade kolhooside esimeestele ja spetsialistidele kehtestada kolhoosnikute üldkoosoleku otsusel mõnevõrra kõrgem töötasu, kui on ette nähtud lisas nr. 3[2];

10) kehtestada kolhooside brigadiridele, osakonna- ja farmijuhatajatele põhitöötasu olenevalt saadud kogutoodangu maksumusest riiklikes kokkuostuhindades, vastavalt lisale nr. 4[2];

11) arveldusi kolhoosnikutega neile garanteeritud töötasu väljamaksmiseks rahas sooritada vähemalt üks kord kuus ja müüa toodangut vastavalt selle saamise tähtaegadele;

12) kolhoosnikute põllumajandussaaduste vajaduste rahuldamiseks moodustada garanteeritud naturaalfond saaduste müügiks kolhoosnikutele nende rahalise töötasu arvel kolhoosnikute üldkoosoleku poolt kehtestatud korras ja hulgal.

Teravilja müük riiklike kokkuostuhindadega, teisi põllumajandussaadusi plaanilise omahinnaga, kuid mitte üle riiklike kokkuostuhindade;

13) kolhoosnikute materiaalse huvi tõstmiseks põllumajandussaaduste tootmise edasise suurendamise, tööviljakuse tõstmise ja toodangu omahinna alandamise vastu jaotada kolhoosnikute üldkoosoleku otsusega aasta lõpul osa kolhoosi puhastulust kolhoosi liikmete ja põllumajandusspetsialistide vahel proportsionaalselt nende põhitöötasuga, arvestades nende tööalast aktiivsust ja üksikute tootmisüksuste lõpptulemusi;

14) tulude planeerimisel ja jaotamisel eraldada esmajärjekorras vahendid kolhoosnikute töötasustamiseks, kusjuures töötasufond määratakse kindlaks tootmise tehnoloogiast, töönormidest ja kehtestatud tariifimääradest lähtudes;

15) kolhoosides, kus kolhoosnikute töötasu on kõrgem käesoleva määrusega soovitatavast tasemest, mitte lubada selle vähendamist.

Vastavalt tootmise arendamisele, tulude suurendamisele, tööviljakuse tõstmisele ja toodangu omahinna alandamisele ette näha kolhoosnikute töötasu järjestikune tõstmine.

16) tõsta kolhoosnikute ja kindla palgamääraga ning täie töökoormusega töötavate palgaliste isikute minimaalne töötasumäär

[2] Lisasid ei tooda.

60 rublani kuus (EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. septembri 1968. a. määruse nr. 320 — ENSV ÜVT 1968, nr. 42, art. 301 — redaktsioonis);

17) välja töötada ja ellu rakendada abinõud, mis võimaldavad suurendada kolhooside tulusid ja tagavad kolhoosnikute garanteeritud töötasu tõstmise ilma NSV Liidu Riigipanga pikaajalise krediidi täiendava kasutamiseta selleks otstarbeks (EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. septembri 1968. a. määruse nr. 320 — ENSV ÜVT 1968, nr. 42, art. 301 — redaktsioonis).

2. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eestimaa KP rajoonikomiteedel, rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ja rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel abistada kolhoose nende finants-majandusliku olukorra edasisel tugevdamisel, pöörates seejuures erilist tähelepanu akumulatsiooni- ja tarbimisfondi suuruse õigele kindlaksmääramisele ja tehniliselt põhjendatud töönormide ning -hinnete kehtestamisele, mis vastavad tööviljakuse saavutatud tasemele.

3. Teha teatavaks, et NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu on kohustanud NSV Liidu Riigipanka kolhoosidel omavahendite puuduse korral kolhoosnikute töö garanteeritud tasustamise tagamiseks andma sellistele kolhoosidele aastail 1966—1970 krediiti tähtajaga kuni 5 aastat kolhooside pikaajalise krediteerimise plaanides ettenähtud summade piires.

Nimetatud krediiti antakse kolhoosidele nende nõudeavalduste alusel, mis on läbi vaadatud ja kinnitatud rajoonide täitevkomiteede poolt.

Krediidi suurus määratakse kindlaks selle vahe piirides, mis on olemas kolhoosides töö garanteeritud tasustamise fondi ning kolhooside nende omavahendite vahel, mis on ette nähtud selleks otstarbeks tootmis- ja rahandusplaanides.

Nimetatud krediidi kustutamine kolhooside poolt toimub alates kolmandast aastast selle saamisest, esimeses järjekorras pärast makseid riigieelarvesse. [3]

---

[3] Sama määruse lisas nr. 1 on toodud järgmised normid:
1. Traktoritööde normid
2. Hobu- ja käsitsitööde normid
3. Hinnete tabel mehhaniseeritud ja hobu-käsitsitööde tasustamiseks
4. Näidistööhinded ja koormusnormid loomakasvatuses
5. Traktorite remondi kompleksnormid
6. Põllumajandusmasinate remondi kompleksnormid
7. Autode jooksva remondi ajanormid
8. Masinate hoiuleandmise ajanormid
9. Ehitus-, remont-ehitus- ja elektrifitseerimistööde normid

Lisa nr. 2: Autojuhtide töötasustamine.

Lisa nr. 3: Kolhoosiesimeeste, -spetsialistide ja teiste juhtivate töötajate töötasustamine.

Lisa nr. 4: Kolhoosi brigadiride, osakonna- ja farmijuhatajate töötasustamine.

NLKP KESKKOMITEE JA NSV LIIDU MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUSE «MAAPARANDUSE LAIALDASEST ARENDAMISEST TERAVILJA NING MUUDE PÕLLUKULTUURIDE SUURTE JA STABIILSETE SAAKIDE KOGUMISEKS» TÄITMISE ABINÕUDE KOHTA

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. juuli 1966. a. määrus nr. 333
(ENSV ÜVT 1966, nr. 34, art. 235 — KK 1966, II, akt 184)

1. Pidades võitlust maaviljeluse kultuuri tõstmise, mullaviljakuse tõusu ja maaparanduse laialdase programmi elluviimise eest väga tähtsaks üldriiklikuks ülesandeks, on Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteel, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondisel «Eesti Põllumajandustehnika», partei rajoonikomiteedel, rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ja põllumajandusliku tootmise valitsustel, kolhoosidel ja sovhoosidel vaja:

tarvitusele võtta abinõud põllumajandusmaa iga hektari kõige täielikumaks ja produktiivsemaks kasutamiseks, maade laialdaseks kuivendamiseks, rohumaade parandamiseks, maade puhastamiseks kividest, peenmetsast ja võsast, maade massiivistamiseks ning happeliste muldade lupjamiseks;

tagada õigete külvikordade sisseviimine kõige efektiivsemate maaviljelussüsteemide juurutamine vastavalt kohalikele tingimustele, kvaliteetse rajoonitud sordiseemnega külvamine, orgaaniliste ja mineraalväetiste parem kasutamine, maade ja nende kvaliteedi täpne arvestus.

4. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteel, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondisel «Eesti Põllumajandustehnika», partei rajoonikomiteedel, rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ja põllumajandusliku tootmise valitsustel realiseerida järgmised abinõud:

1) tõsta maakasutajate vastutust kuivendatud põllumajanduslike kõlvikute efektiivse kasutamise eest, tagada kuivendussüsteemide tehniliselt õige ekspluateerimine ja nende korrashoidmine, pöörates erilist tähelepanu majandisiseste kuivendusvõrkude paremale hooldamisele ja remontimisele;

2) laiendada drenaaži rajamist kui kõige täiuslikumat ja majanduslikult efektiivsemate maade kuivendamise moodust, seal aga, kus see on majanduslikult õigustatud, seada sisse kuivendusvõrgu rajamisel veerežiimi kahepoolne reguleerimine;

3) tagada kontroll selle üle, et kolhoosid ja sovhoosid annak-

sid kuivendatud maadele enne vilja külvamist vajalikul hulgal mineraal- ja orgaanilist väetist;

4) seal, kus see on otstarbekohane, rekonstrueerida ja taastada kuivendusvõrk maadel, et jagada kõigi kuivendatud maade produktiivne põllumajanduslik kasutamine.

7. Mõista väärana hukka praktika, kus ilma küllaldase põhjenduseta eraldatakse väärtuslikke põllumaid ja muid põllumajanduslikke kõlvikuid, eriti kuivendatud ja luhamaid, tööstusobjektide, loomakasvatus- ja muude põllumajanduslike hoonete ehitamiseks, teede ja elektriliinide rajamiseks ning muudeks vajadusteks. Määrata, et maade eraldamine mainitud eesmärkidel peab toimuma üldreeglina halvemate või siis põllumajanduslikuks kasutuseks kõlbmatute maade arvel. Seejuures peab maade eraldamisega seotud põllumajandusliku toodangu kaod kompenseeritama ning võetama arvesse objektide ehitamiseks tehtavate kulutuste tasuvuse kindlaksmääramisel. Rajoonide täitevkomiteedel vaadata läbi ja kindlaks määrata eraldatud põllumajanduslike maade kasutamise kord ning võtta tarvitusele abinõud nende maatükkide tagastamiseks kolhoosidele ja sovhoosidele, mida tööstus-, teede- ja muud organisatsioonid enam ei vaja.

8. Kuna reas majandeis on kuivendatud maad laokile jäetud ning suurt hulka neid maid ei kasutata üldse, nõuda Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumilt, rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustelt, kolhooside ja sovhooside juhtijatelt lõpu tegemist kuivendatud maade kasutamisse ebaperemehelikule suhtumisele ning looma sel alal vajaliku korra.

Väljavõte

KUTSEALADE JÄRGI NIMETUSTE «VABARIIGI PARIM LOOMAKASVATAJA», «VABARIIGI SUURTE SAAKIDE MEISTER» JA «VABARIIGI PARIM MEHHANISAATOR» ANDMISE TINGIMUSTE KOHTA

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. septembri 1966. a. määrus nr. 392
(ENSV ÜVT 1966, nr. 42, art. 293 — KK 1966, III, akt 214)

1. Kinnitada kutsealade järgi nimetuste «Vabariigi parim loomakasvataja», «Vabariigi suurte saakide meister» ja «Vabariigi parim mehhanisaator» andmise tingimused vastavalt lisale[1].

Nimetusi kutsealade järgi annab Eesti NSV Ministrite Nõukogu Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi esildisel.

[1] Lisa ei tooda.

«PÕLLUMAJANDUSTEHNIKA» KOONDISTE, SAMUTI KOLHOOSIDE, SOVHOOSIDE JA TEISTE PÕLLUMAJANDUSETTEVÕTETE NING -ORGANISATSIOONIDE VARALISE VASTUTUSE KOHTA PÕLLUMAJANDUSMASINATE JA TEISTE MATERIAAL-TEHNILISTE VAHENDITE TELLIMUSTEST TULENEVATE KOHUSTUSTE RIKKUMISE EEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. septembri 1966. a. määrus nr. 403
(ENSV ÜVT 1966, nr. 43, art. 297 — KK 1966, III, akt 229)

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 25. juuni 1966. a. määrusele nr. 471 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel, rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, kolhoosidel, sovhoosidel ja teistel põllumajandusettevõtetel ning -organisatsioonidel võtta teadmiseks ja juhindumiseks:

1) juurdelisatud[1] «Põhimäärus «Põllumajandustehnika» koondiste, samuti kolhooside, sohvooside ja teiste põllumajandusettevõtete ning -organisatsioonide varalise vastutuse kohta põllumajandusmasinate ja teiste materiaal-tehniliste vahendite tellimustest tulenevate kohustuste rikkumise eest».

2) et NSV Liidu Ministrite Nõukogu üleliidulisele koondisele «Sojuzselhoztehnika» ja NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumile on tehtud ülesandeks kinnitada kooskõlastatult NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Arbitraažiga «Juhend «Põllumajandustehnika» koondiste poolt tellimuste vastuvõtmise ja «Põllumajandustehnika» koondiste, kolhooside, sovhooside ning teiste põllumajandusettevõtete ja -organisatsioonide poolt põllumajandusmasinate ja teiste materiaal-tehniliste vahendite tellimustest tulenevate kohustuste täitmise korra kohta».

Väljavõte

MÄLESTUSESEME DEKORATIIVPLAAT «KÜLVAJA» ASUTAMISE KOHTA VABARIIKLIKUS PÕLLUMAJANDUSALASES SOTSIALISTLIKUS VÕISTLUSES ESIKOHALE TULNUD RAJOONILE, SOVHOOSILE JA KOLHOOSILE

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1. novembri 1966. a. määrus nr. 461
(ENSV ÜVT 1966, nr. 50, art. 377 — KK 1966, III, akt 266)

1 Kehtestada, et vabariiklikus põllumajandusalases sotsialistlikus võistluses aasta töötulemuste järgi esikohale tulnud rajoonile, sovhoosile ja kolhoosile antakse mälestusese dekoratiivplaat «Külvaja».

[1] Lisa ei tooda.

Dekoratiivplaat «Külvaja» jääb rajoonile, sovhoosile ja kolhoosile alatiseks. Sotsialistlikus võistluses järgnevatel aastatel nende esikohale tulekul lisatakse olemasolevale dekoratiivplaadile vastava graveeringuga vaskne pealdis.

2. Kinnitada dekoratiivplaadi «Külvaja» kirjeldus ja eskiis vastavalt lisale[1].

Väljavõte

SOTSIALISTLIKU VÕISTLUSE ORGANISEERIMISE KOHTA PÕLLUMAJANDUSES[1]

EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 1. detsembri 1966. a. määrus nr. 492
(ENSV ÜVT 1966, nr. 54, art. 408 — KK 1966, III, akt 289)

1. Vabariiklikus sotsialistlikus võistluses võitjaks tulnud sovhooside ja kolhooside kollektiivide ergutamiseks asutada:

1) sovhoosidele — Eestimaa KP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu rändpunalipp, üks esimene, kolm teist ja neli kolmandat rahalist preemiat;

2) kolhoosidele — Eestimaa KP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu rändpunalipp, üks esimene, neli teist ja kuus kolmandat rahalist preemiat.

2. Kehtestada, et kolhooside ja sovhooside vabariikliku sotsialistliku võistluse kokkuvõtteid tehakse kaks korda aastas — esimese poolaasta ja aasta töötulemuste põhjal.

3. Alale jätta Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu rändpunalipud;

1) parimale rajoonile — edusammude eest põllumajandusliku tootmise intensiivistamises ja rentaabluse tõstmises — aasta kokkuvõtete järgi;

2) parimale rajoonile — edusammude eest loomakasvatuses — iga kvartali kokkuvõtete järgi;

3) parimale rajoonile — edusammude eest põllunduses — iga kvartali kokkuvõtete järgi.

---

[1] Lisa ei tooda.

[1] Vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1. novembri 1966. a. määrust nr. 461 (ENSV ÜVT 1966, nr. 50, art. 377).

Antud määruse täiendamise kohta vt. EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 7. juuli 1967. a. määrust nr. 281 (ENSV ÜVT 1967, nr. 31, art. 249).

4. Kehtestada, et rajoonile, kes saavutas sotsialistlikus võistluses esikoha, antakse koos Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu rändpunalipuga esimene rahaline preemia põllumajanduse eesrindlaste ergutamiseks:

edusammude eest põllumajandusliku tootmise intensiivistamises ja rentaabluse tõstmises — aasta kokkuvõtete järgi, 4000 rubla suuruses;

edusammude eest loomakasvatuses — iga kvartali kokkuvõtete järgi, 1000 rubla suuruses.

Peale selle asutada teised ja kolmandad rahalised preemiad:

edusammude eest põllumajandusliku tootmise intensiivistamises ja rentaabluse tõstmises — aasta kokkuvõtete järgi, 3000 ja 2000 rubla suuruses;

edusammude eest loomakasvatuses — iga kvartali kokkuvõtete järgi, 800 ja 500 rubla suuruses;

edusammude eest põllumajanduses — iga kvartali kokkuvõtete järgi, 800 ja 500 rubla suuruses.

5. Kinnitada «Tingimused Eestimaa KP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu rändpunalippude ja rahaliste preemiate määramiseks sohvoosidele ja kolhoosidele ning Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu rändpunalippude ja rahaliste preemiate määramiseks rajoonidele» vastavalt lisale nr. 1[2].

15. Kehtestada, et peale põllumajanduse eesrindlaste ja spetsialistide võidakse premeerida:

rajoonidele antavatest rahaliste preemiate summadest — Eestimaa KP rajoonikomiteede sekretäre, rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede esimehi ja rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsuste juhatajaid;

Eestimaa KP rajoonikomitee otsusega, kooskõlastatult vastava kõrgemalseisva organisatsiooniga: Põllumajanduse ja Varumise Tööliste ja Teenistujate Ametiühingu rajoonikomiteede esimehi, Eestimaa LKNÜ rajoonikomiteede sekretäre ja rajoonide rahvakontrollikomiteede esimehi;

kolhoosidele ja sovhoosidele antavate rahaliste preemiate summadest — Eestimaa KP rajoonikomitee otsusega: kolhooside esimehi, sovhooside direktoreid, majandite partei-algorganisatsioonide sekretäre, ametiühinguorganisatsioonide esimehi, komsomoli-algorganisatsioonide sekretäre ja rahvakontrolli kaastöögruppide esimehi.

---

[2] Lisa ei tooda.

Väljavõte

ÜMBERASUMISE SOODUSTUSTE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. detsembri 1966. a. määrus nr. 504
(ENSV ÜVT 1966, nr. 55, art. 416)

3. Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel organiseerida linnades, alevites ja teistes asulates nende tööliste, teenistujate ja mittetöötavate elanike perekondade süstemaatiline väljaselgitamine, kes soovivad ümber asuda kolhoosidesse ja sovhoosidesse kuivendatud maade kasutuselevõtmiseks, samuti teha elanikkonna hulgas selgitustööd ümberasujatele antavate soodustuste kohta.

Väljavõte

LILLEKASVATUSE ARENDAMISE JA ELANIKKONNALE LILLEDE MÜÜGI SUURENDAMISE ABINÕUDE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 20. aprilli 1967. a. määrus nr. 168
(KK 1967, I, akt 75)

2. Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ning rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel välja töötada ja ellu rakendada abinõud lillede ja dekoratiivtaimede kasvatamiseks kolhoosides, sovhoosides, kolhoosnikute, sovhooside tööliste ja teenistujate majapidamistes ja teistes maad omavate ettevõtete majandites, samuti koolide maatükkidel ja töös-tusettevõtete territooriumil.

Väljavõte

SOVHOOSIDE JA TEISTE RIIKLIKE PÕLLUMAJANDUSETTEVÕTETE TÄIELIKULE ISEMAJANDAMISELE ÜLEVIIMISE KOHTA

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. juuni 1967. a. määrus nr. 244
(ENSV ÜVT 1967, nr. 26, art. 213 — KK 1967, II, akt 114)

21. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondisel «Eesti Põllumajandustehnika», Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteel, Eesti NSV Ehitusministeeriumil ning rajoonide

töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ja rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel:

anda sovhoosidele ja teistele riiklikele põllumajandusettevõtetele vajalikku abi täielikule isemajandamisele üleminekul ning võtta tarvitusele abinõud selleks, et sovhooside ja teiste organisatsioonide ning asutuste vahel peetaks rangelt kinni isemajandamisel rajanevatest vastastikustest suhetest;

igati soodustada sovhooside ning teiste riiklike põllumajandusettevõtete töötajate omaalgatuse ja iseseisvuse arendamist tootmise ökonoomseks ja arukaks korraldamiseks, mitte lubades teiste organisatsioonide vahelesegamist nende jooksvasse tootmistegevusse.

Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete juhtijatel mitte lubada teha kulutusi, mis pole vahetult seotud majandi tegevusega, samuti mitte anda teistele organisatsioonidele ja nende töötajatele tasuta eluruume, transpordivahendeid, materjale ja teisi materiaalseid väärtusi, peale teenuste osutamise, mis on ette nähtud «Sotsialistliku riikliku tootmisettevõtte põhimääruses» ning NSV Liidu valitsuse ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu vastavates otsustes.

Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete direktorid, kinni pidades kehtivast seadusandlusest, rakendavad ellu ettevõtte ees seisvatest ülesannetest tulenevaid abinõusid, käsutavad ettevõtte vara ja vahendeid, teevad nende tegevussfääri kuuluvaid operatsioone ja kannavad vastutust ettevõtte majandusliku tegevuse tulemuste eest ning plaanilise, lepingulise ja finantsdistsipliini täitmise eest.

Eestimaa Kommunistliku Partei Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu kohustavad partei-, nõukogude ja põllumajandusorganeid, sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete juhtijaid ning spetsialiste käesolevas määruses ettenähtud isemajandamise tugevdamise ja põllumajandusliku tootmise majandusliku stimuleerimise intensiivistamise abinõude teostamise alusel saavutama sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajandusettevõtetes töö põhjaliku parendamise, täiustama igati tootmise tehnoloogiat ja töö organiseerimist, juurutama ettevõtete kogu tegevuses isemajandamise põhimõtteid, et tagada põllumajandussaaduste tootmise laienemine, omahinna alanemine ning ettevõtete rentaabluse ja kasumite suurenemine.

Väljavõte

PÕLLUMAJANDUSE ABIETTEVÕTETE EDASISE VÄLJAARENDAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. detsembri 1967. a. määrus nr. 506 (KK 1967, III, akt 239)

1. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ja rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel läbi arutada küsimus kolhooside, sovhooside ja teiste põllumajandusettevõtete ning kolhoosidevaheliste organisatsioonide abiettevõtete väljaarendamisest põllumajanduslikku tootmist kahjustamata ning pöörata erilist tähelepanu eelkõige niisuguste ettevõtete väljaarendamisele, kes töötlevad majandites kasvatatavaid köögi- ja puuvilju ning marju, toodavad kohalikke ehitusmaterjale ja rahvamajanduses vajalikku väikeinventari; rehasid, labidavarsi, vihtu ja muid vabariigi elanike poolt väga nõutavaid kaupu ning tooteid.

Kolhoosid, sovhoosid ja teised põllumajandusettevõtted ning kolhoosidevahelised organisatsioonid määravad ise kindlaks abiettevõtete tootmisplaanid ning need ei kuulu kinnitamisele kõrgemalseisvate organisatsioonide poolt.

Väljavõte

VEISEKASVATUSE OLUKORRAST VILJANDI RAJOONI KOLHOOSIDES JA SOVHOOSIDES

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. märtsi 1968. a. määrus nr. 67

2. Rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ja rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel:

2) töötada välja koos kolhooside ja sovhoosidega veisekasvatuse kui põhilise loomakasvatusharu edasiarendamiseks organisatsiooniliste ja zootehniliste abinõude plaan veisekasvatuse majandisiseseks spetsialiseerimiseks ja noorkarjakasvatuse parandamiseks selliselt, et oleks kindlustatud noorloomade keskmise kaaluiibe suurendamine, lehmmullikate õigeaegne paaritamine ja küllaldase arvu noorlehmade juurdekasv;

3) parandada tööd lüpsjate ja noorkarjatalitajate kvalifikatsiooni tõstmisel, milleks viia läbi õppusi, lüpsjate teadmiste kontrollimist ja lüpsivõistlusi, võtta tarvitusele abinõud lüpsjate materiaalse huvitatuse tõstmiseks, arvestades nende töötulemusi ja tööalast kvalifikatsiooni;

4) koostada kavad loomakasvatusfarmide väljaehitamiseks kolhoosides ja sovhoosides, nähes ette vajalike uute lehma- ja noorkarjalautade ehitamise või vanade lüpsikarjalautade ümberehitamise noorveiste paigutamiseks.

Väljavõte

TOORSOOLTE, -LIBEMAGUDE, HARJASTE, HOBUSEJÕHVI, UDUSULGEDE JA SULGEDE VARUMISORGANISATSIOONIDES VASTUVÕTMISE NING HOIDMISE JA NIMETATUD TOORAINE KOKKUOSTUHINDADE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. juuni 1968. a. määrus nr. 222
(ENSV ÜVT 1968, nr. 30, art. 207)

7. ETKVL-il ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) teostada kontrolli toorsoolte kokkuostmise olukorra üle tarbijate kooperatsiooni organisatsioonide poolt rajoonides, võtta tarvitusele abinõud selle tooraine kokkuostu tunduvaks suurendamiseks, samuti kokkuostetavate toorsoolte ja neist valmistatavate pooltoodete kvaliteedi parendamiseks;

2) võtta tarvitusele abinõud loomade kodus tapmise ärahoidmiseks Eesti NSV Liha- ja Piimatööstuse Ministeeriumi tapaettevõtete tegevuspiirkonnas asuvates asulates, samuti tagada, et nimetatud ettevõtetest kaugel asuvates asulates tapavad loomi kolhooside ja sovhooside poolt eraldatavad loomatapjad.

8. Toorsoolte varumise mahu suurendamiseks Eesti NSV Liha- ja Piimatööstuse Ministeeriumil, ETKVL-il ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ellu rakendada abinõud selle tooraine kolhoosidest, sovhoosidest ja teistest majanditest ning elanikelt ja tapapunktidest kokkuostmise suurendamiseks.

2. VETERINAARTEENISTUS, UMBROHU- JA VÕSATÕRJE, MULDADE EROSIOON, TAIMEKAHJURID

Väljavõte

PÕLLUMAJANDUSKULTUURIDE, VILJAPUUDE, MARJAPÕÕSASTE JA METSAKULTUURIDE KAHJURITE, HAIGUSTE NING UMBROHUTÕRJE PARANDAMISE ABINÕUDEST EESTI NSV-S

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. jaanuari 1959. a. määrus nr. 14
(ENSV T 1959, nr. 6, art. 42 — KK 1959, I, akt 11)

1. Lugeda põllumajanduskultuuride, viljapuude ja marjapõõsaste kahjurite ning haiguste tõrje, samuti aiakahjurite ja umbrohutõrje tööd riiklikuks ürituseks, mille õigeaegne läbiviimine on kohustuslik igale kolhoosile, sovhoosile, metsamajandile ja teistele majanditele, keskasutustele ja organisatsioonidele, samuti aiamaad omavatele kodanikele ning et nimetatud tõrjetööd tuleb läbi viia nende majandite kulul.

2. Panna vastutus taimekaitsetööde õigeaegse läbiviimise eest põldudel ja haljasaladel linnade, rajoonide ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele ning põllumajanduskultuure ja haljasalasid omavate majandite juhatajaile.

7. Määrata, et Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi poolt väljaantavate määrustike, juhendite ja eeskirjade täitmine kahjurite, haiguste ning umbrohutõrje alal on kohustuslik kõigile ministeeriumidele, keskasutustele, organisatsioonidele, majanditele ja kodanikele, kes omavad põllumajanduslikke külve ja istandikke.

Väljavõte

AIANDUSE ARENDAMISE ALASE TÖÖ PARANDAMISEST VABARIIGIS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. aprilli 1960. a. määrus nr. 153 (KK 1960, I, akt 113)

1. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, linnade ja rajoonide täitevkomiteesid:

b) pöörama tähelepanu puuvilja- ja marjaaedade saagikuse suurendamisele ning tööde õigeaegsele teostamisele puuvilja- ja marjaaedade kahjurite ja haiguste tõrje alal.

Väljavõte

TÄIENDAVATEST ABINÕUDEST VABARIIGI KOLHOOSIDE JA SOVHOOSIDE POOLT RIIGILE MÜÜDAVA JA ANTAVA PIIMA KVALITEEDI PARANDAMISEKS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. juuni 1960. a. määrus nr. 245 (KK 1960, II, akt 164)

1. Kohustada rajoonide ja linnade täitevkomiteede esimehi, sovhooside direktoreid ja soovitada kolhooside esimeestel:

a) parandama selgitus- ja organiseerimistööd lüpsjate, karjatalitajate ja teiste loomakasvatusala töötajate seas zootehnilistest ja sanitaarnõuetest kinnipidamise kohta lehmade pidamisel ja lüpsmisel;

b) organiseerima lüpsjatele kinnistatud iga grupi lehmadelt saadud piima puhtuse süstemaatilist kontrollimist, pannes välja kontrolli tulemused üldiseks teadmiseks;

c) võtta tarvitusele abinõud piima jahutamise ja hoidmise ruumide sisseseadmiseks iga kolhoosi ja sovhoosi piimafarmis.

Väljavõte

VÕITLUSE TUGEVDAMISEST PÕLLUMAJANDUSLIKE MAADE UMBROHTUMISE JA VÕSASTUMISE VASTU

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 31. oktoobri 1962. a. seadlus (ENSV ÜT 1962, nr. 44, art. 156 — KK 1962, III, akt 220)

1. Kohustada kõiki maakasutajaid läbi viima umbrohu- ja võsatõrjet põldudel, heina- ja karjamaadel, aedades, puukoolides, parkides, põllu- ja külavaheteedel, melioratsioonivõrkude aladel,

raudteede ja maanteede äärsetel maaribadel ning metsakultuuride pindadel, põllupeenardel, jäätmaadel, kolhoosnikute, sovhoositööliste ja teenistujate ning teiste kodanike õueaiamaadel, linnade, asulate ja teistel üldkasutatavatel maadel.

2. Umbrohu- ja võsatõrje peab toimuma agrotehniliste, keemiliste ja muude vahenditega, arvestades iga umbrohuliigi iseärasusi, mullastikulisi ja klimaatilisi tingimusi ning kooskõlas Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi[1] poolt väljatöötatavate ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt kinnitatavate eeskirjadega.[2]

Erilist tähelepanu pöörata karantiinsete ja teiste laialtlevinud põllu- ja metsamajandusele suurt kahju tekitavate pahaloomuliste umbrohtude tõrjele.

3. Panna kolhooside, sovhooside ja teiste maakasutajate tegevuse koordineerimine, samuti antud mullastikulistes ja klimaatilistes tingimustes umbrohu- ja võsatõrje kõige efektiivsemate praktiliste abinõude väljatöötamine ja ellurakendamine Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumile[1] ning rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele.

4. Vastutus umbrohu- ja võsatõrje läbiviimise, samuti umbrohtude ja võsa leviku vältimise abinõude rakendamise eest pannakse eranditult kõigile maakasutajaile.

Soovitada ametiühingu-, komsomoli-, pioneeri- ja teistele ühiskondlikele organisatsioonidele umbrohu- ja võsatõrjest aktiivselt osa võtta.

5. Kui maakasutaja rikub umbrohu- ja võsatõrje-eeskirju, avaldab kohaliku töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee vastavale maakasutajale hoiatuse, kohustades teda samaaegselt tarvitusele võtma umbrohu- ja võsatõrjevahendid täitevkomitee poolt määratud ajaks.

Kolhoosid, sovhoosid, katse-, õppe- ja abimajandid võivad pärast vastavat hoiatust läbi viia omade jõudude ja vahenditega umbrohu- ja võsatõrjet teistele maakasutajatele kuuluvatel ning eriotstarbelistel maadel, kui nendel maadel kasvavad umbrohud võivad levida nimetatud majandite põldudele. Neil juhtudel kaetakse kulud täielikult maakasutajate poolt, kellele need maad on kinnistatud ja kes jätsid umbrohu- ja võsatõrjevahendid õigeaegselt tarvitusele võtmata.

Kui pärast hoiatuse tegemist ei alustata umbrohu- ja võsatõrjet, määratakse süüdlastele ametiisikutele ja kodanikele rahatrahv

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 13. märtsi 1965. a. seadlusega (ENSV ÜT 1965, nr. 11, art. 38) reorganiseeriti Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeerium Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumiks.

[2] Vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. mai 1963. a. määrust nr. 282 (ENSV MKK 1963, nr. 20, art. 82).

6. Rahatrahv määratakse:

1) ametiisikutele (kolhoosiesimeestele, sovhooside, metsamajandite, metsatööstuskeskuste, katsejaamade, õppe- ja abimajandite direktoritele, maanteede ja raudteede piirkondade ülematele, teemeistritele ning teiste majandite ja asutuste juhatajatele) kuni 30 rubla;

2) kodanikele (kolhoosnikutele, sovhoositöölistele ja teenistujatele ning teistele kodanikele, kes maad kasutavad) kuni 10 rubla.

Umbrohu- ja võsatõrje-eeskirjade süstemaatilise rikkumise korral võidakse määrata rahatrahvi ametiisikutele kuni 50 rubla, kodanikele — kuni 20 rubla.

7. Rahatrahvi määravad rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvad administratiivkomisjonid vabariiklike ja kohalike põllumajandusorganite agronoomide, samuti töörahva saadikute nõukogude alaliste põllumajanduskomisjonide ettepanekul ning see nõutakse sisse seadusega kehtestatud korras (Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 24. juuni 1967. a. seadluse — ENSV ÜVT 1967, nr. 30, art. 240 — redaktsioonis).

8. Kodanikelt, kes sihilikult rikuvad umbrohu- ja võsatõrje-eeskirju, võidakse rajooni, linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsuse alusel peale käesoleva seaduse 5. ja 6. punktis märgitud abinõude rakendamise maa kasutamise õigus ära võtta.

9. Kontroll käesoleva seadluse ning umbrohu- ja võsatõrje-eeskirjade täitmise üle panna Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumile[3] ning kohalikele töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele.

KARTULI-KIDUUSSI LEVIKU VÄLTIMISE ABINÕUDE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 15. mai 1964. a. määrus nr. 211
(ENSV MKK 1964, nr. 22, art. 76 — KK 1964, I, akt 87)

5. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil[1], NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Riiklikul Põllumajanduslike Taimede Karantiini Inspektsioonil Eesti NSV-s, külade, rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel organiseerida kartulipõldude kontrollimist:

1) igal aastal linnades ja rajoonides, kus on avastatud kartulikiduussi kolded, samuti kõigis vabariigi kartuliseemnekasvatuse majandites;

---

[3] Vt. viide 1. lk. 280.

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 13. märtsi 1965. a. seadlusega (ENSV ÜT 1965, nr. 11, art. 38) reorganiseeriti Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeerium Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumiks.

2) iga kolme aasta järel linnades ja rajoonides, kus kartulikiduussi ei ole avastatud.

Kolhoosides, sovhoosides ja teistes ühiskondlikes majandites teostada kartulipõldude kontrollimist majandite kulul. Kolhoosnikute, tööliste ja teenistujate õueaiamaal teostada kartuli all olevate pindade kontrolli alates 1966. aastast vabariikliku eelarve arvel.

Eesti NSV Rahandusministeeriumil näha ette selleks otstarbeks vajalike assigneeringute eraldamine.

9. Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumi[2], külade, rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustel[3] ning NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Riiklikul Põllumajanduslike Taimede Karantiini Inspektsioonil tõhustada Eesti NSV-s kontrolli kartuli-kiduussi karantiinieeskirjadest kinnipidamise üle.

11. Kehtestada, et ametiisikutele ja kodanikele, kes on süüdi kartuli-kiduussi karantiinieeskirjade rikkumises, kui need rikkumised vastavalt kehtivale seadusandlusele ei too kaasa kriminaalvastutust, määratakse rahatrahv järgmiselt:

ametiisikutele kuni 30 rubla;

kodanikele kuni 10 rubla.

Rahatrahvi määravad linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvad administratiivkomisjonid aktide alusel, mis eeskirjade rikkumise kohta on koostatud NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Riikliku Põllumajanduslike Taimede Karantiini Inspektsiooni organite poolt Eesti NSV-s.

Väljavõte

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU 29. NOVEMBRI 1965. A. MÄÄRUSE NR. 534 OSALISE MUUTMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. augusti 1966. a. määrus nr. 363

2. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumil[1] koos rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega kindlustada

[2] Vt. viide 1. lk. 281.

[3] EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. aprilli 1965. a. määrusega nr. 202 (ENSV MKK 1965, nr. 17, art. 68) reorganiseeriti kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsused rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsusteks.

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 4. detsembri 1968. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1968, nr. 50, art. 586) nimetati Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeerium Eesti NSV Siseministeeriumiks.

süstemaatiline kontroll veterinaartunnistuste olemasolu üle loomade ja loomsete saaduste veol ning eeskirjade rikkujate suhtes rakendada seaduses ettenähtud abinõud.

Väljavõte

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI 31. OKTOOBRI 1962. AASTA SEADLUSE «VÕITLUSE TUGEVDAMISEST PÕLLUMAJANDUSLIKE MAADE UMBROHTUMISE JA VÕSASTUMISE VASTU» TÄITMISE KÄIGUST VABARIIGIS.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1. oktoobri 1966. a. otsus

1. Kohustada Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikku Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteed, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi, Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuvat Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsust, Balti Raudtee Eesti Raudteekonda, samuti rajooninõukogude täitevkomiteesid parandama oma tööd Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluse «Võitluse tugevdamisest põllumajanduslike maade umbrohtumise ja võsastumise vastu» ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. mai 1963. aasta määrusega kinnitatud Eesti NSV territooriumil umbrohtude vastu võitlemise eeskirjade täitmise organiseerimisel ja kontrollimisel, nõudma neile alluvatelt asutustelt ja organisatsioonidelt, samuti majanditelt ja kõigilt maavaldajailt nimetatud seadluse täpset täitmist.

5. Juhtida rajooninõukogude täitevkomiteede tähelepanu sellele, et kuni käesoleva ajani kasutavad kohalike nõukogude täitevkomiteed halvasti Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlusega «Võitluse tugevdamisest põllumajanduslike maade umbrohtumise ja võsastumise vastu» neile antud õigusi.

6. Teha vabariiklike ja rajoonide ajalehtede, ajakirjade «Sotsialistlik Põllumajandus» ja «Eesti Loodus» toimetustele ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikule Raadio ja Televisiooni Komiteele ülesandeks selgitada umbrohutõrje rakendamise tähtsust tööviljakuse suurendamisel ja maaviljeluskultuuri parandamisel.

MULDADE EROSIOONI EEST KAITSMISE JA MAADE PAREMA SIHIPÄRASE KASUTAMISE ABINÕUDE KOHTA

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. juuli 1967. a. määrus nr. 295
(ENSV ÜVT 1967, nr. 34, art. 274 — KK 1967, II, akt 143)

1. Lugeda võitlust muldade erosiooniga üheks tähtsamaks riiklikuks ülesandeks partei ja valitsuse poolt põllumajandusliku tootmise edasiseks arendamiseks vabariigis rakendatavate abinõude süsteemis.

Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteel, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondisel «Eesti Põllumajandustehnika», rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel, kolhoosidel, sovhoosidel ja teistel põllumajandusettevõtetel ulatuslikult arendada organisatsioonilis-majanduslike ja agrotehniliste erosioonitõrje abinõude kompleksi plaanipärast elluviimist.

Olenevalt kohalikest mullastikutingimustest, kus vastavate erosioonitõrje-abinõude efektiivsus on teaduse ja praktika poolt tõestatud, rakendada:

1) nõrgalt ja keskmiselt erodeeritud muldadel — mullaharimist ja põllumajanduskultuuride külvi risti kallaku suunaga, samuti teisi pinnavete äravoolu vähendavaid mullaharimisviise;

2) tugevasti erodeeritud muldadel — mitmeaastaste heintaimede kasvatamist, kasutades neid maid peamiselt kultuurkarjamaadena, ja vajaduse korral — tugevasti erodeeritud põllumaade metsastamist;

3) loopealsete, ammendatud karjääride ja teiste põllumajanduslikuks kasutamiseks kõlbmatute maade metsastamist.

3. Kehtestada, et:

1) vabariikliku eelarve vahendite arvel tehakse järgmised muldade erosiooni eest kaitsmise tööd:

projekteerimis- ja uurimistööd, kaasa arvatud mullastikualased ja geobotaanilised uurimised, maade arvestus, inventeerimine ja kvaliteedi hindamine, metsamelioratiivsed ja hüdrotehnilised uurimised, territooriumi majandisisene ja majanditevaheline organiseerimine, millised tööd on seotud organisatsioonilis-majanduslike, agrotehniliste, metsamelioratiivsete ja hüdrotehniliste abinõude kompleksi ellurakendamisega;

erosioonitõrje vesiehitiste, samuti majanditevahelise tähtsusega tiikide ja veekogude rajamine;

põllukaitse-metsaribade rajamine, jäärakute, järsakute jõgede

ja veekogude kallaste, liivikute ja teiste kasutamiskõlbmatute maade kinnistamine ja metsastamine;

2) kolhoosid, sovhoosid ja teised põllumajandusettevõtted rakendavad kõiki agrotehnilisi erosioonitõrje-abinõusid, võimaluse korral aga teevad ka teisi erosiooni tõrjetöid, kaasa arvatud kaitsemetsade ja lihtsamate vesiehitiste rajamine, oma jõudude ja vahenditega, nähes selle ette tootmis- ja finantsplaanides.

12. Loodusvarade ja ammendatud karjääride otstarbekaks kasutamiseks:

1) Eesti NSV Ministrite Nõukogu Geoloogia Valitsusel aastatel 1967—1970 välja selgitada kruusa ja liiva varud ja nende kaevandamise võimalused, arvestades perspektiivplaanides ettenähtud peamiste tarbijate geograafilist paiknemist. Kiirendada uurimistöid eriti Kohtla-Järve, Pärnu ja Rapla rajoonis;

2) ministeeriumidel, keskasutustel, ettevõtetel ja organisatsioonidel, kes kaevandavad vabariigi territooriumil maavarasid karjäärides, ette näha kaevandamise projektides karjääride rekultiveerimise tehnoloogia, ja eelarvetes — nendeks töödeks vajalikud materiaalsed vahendid;

3) teha riiklikule projekteerimise ja uurimise instituudile «Eesti Maaparandusprojekt» ülesandeks ekspluateeritavate ja ammendatud karjääride rekultiveerimise projektide koostamine nende karjääride osas, kus vastavad projektid puuduvad.

Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil ning kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel tõhustada kontrolli karjääride eraldamise ja kasutamise, ammendatud karjääride korrastamise ja nende viimise üle põllu- või metsamajanduslikuks kasutamiseks kõlblikku seisukorda, samuti nende tagastamise üle endistele maakasutajatele.

14. Moodustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi Maakorralduse Valitsuse koosseisus Riiklik Mullakaitse Inspektsioon.

Teha Riiklikule Mullakaitse Inspektsioonile ülesandeks muldade erosiooni vastu võitlemise olukorra, maade sihipärase kasutamise, ammendatud karjääride rekultiveerimise, samuti riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks maade eraldamise põhjendatuse kontrollimine.

Panna rajoonide riiklike mullakaitseinspektorite kohustused rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsuste peamaakorraldajatele (vanemmaakorraldajatele).

15. Kehtestada, et Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi ettepanekud maade riikliku arvestuse, muldade erosiooni eest kaitsmise ning maade ebamajandusliku kasutamise likvideerimise kohta on kohustuslikud kõigile vabariigi ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele, olenemata nende ametkondlikust alluvusest.

16. Kehtestada, et ettevõtted, asutused ja organisatsioonid, kel-

lele maatükid eraldatakse, võivad nende kasutamisele asuda alles pärast maaeralduse vormistamist vastavas korras, piiride kindlaksmääramist ning maatüki looduses üleandmise akti koostamist.

Eraldatavad maatükid antakse üle vastavalt tegelikule vajadusele ja tavaliselt pärast põllumajanduskultuuride saagi koristamist.

20. NSV Liidu Riigipanga Eesti Vabariiklikul Kontoril anda kolhoosidele krediiti kinnitatud plaanides ettenähtud erosioonitõrje-abinõude rakendamiseks, kaasa arvatud erosioonitõrje tehnika soetamise kulud.

21. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Raadio ja Televisiooni Komiteel, vabariiklike ja kohalike ajalehtede toimetustel tõhustada abinõude programmi muldade erosiooni eest kaitsmise ja maasse kui üldrahvalikku varasse ja põllumajanduslike kultuuride tootmise suurendamise põhiallikasse hoolika suhtumise alal.

...Süstemaatiline võitlus muldade erosiooni vastu on tähtis üldrahvalik üritus. Selle võitluse edukusest oleneb põllumajanduslike kõlvikute säilimine ja kvaliteedi paranemine, muldade viljakuse tõus, põllumajanduskultuuride saagikuse ja kogusaagi suurenemine, järelikult ka vabariigi vajaduse täielikum rahuldamine põllu- ja loomakasvatussaadustega.

Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu kohustavad partei rajoonikomiteesid ning rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid organiseerima muldade erosiooni eest kaitsmiseks kavandatud abinõude ellurakendamise pidevat kontrolli ja andma kolhoosidele, sovhoosidele, metsamajanduse ja maaparanduse organisatsioonidele ning ettevõtetele ja nende parteiorganisatsioonidele vajalikku abi nimetatud abinõude teostamiseks.

Väljavõte

MÜRKKEMIKAALIDE SÖÖTADESSE JA TOIDUAINETESSE KOGUNEMISE VÄLTIMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. oktoobri 1967. a. määrus nr. 414 (KK 1967, III, akt 196)

3. Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumil, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel, rajoonide, linnade, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel teha elanikkonna hulgas selgitustööd selle kohta, et preparaadi DDT ja teiste neil olemasolevate kloororgaaniliste mürkkemikaalide jääkide kasutamine taimekahjurite-

ja haiguste tõrjeks on keelatud ning et nende preparaatide hävitamine maassekaevamise, veekogudesse laskmise või maapinnale laialipuistamise teel ei ole lubatud.

Väljavõte

«NSV LIIDU VETERINAARMÄÄRUSTIKU» KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. veebruari 1968. a. määrus nr. 64 (ENSV ÜVT 1968, nr. 13, art. 95)

1. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel võtta juhindumiseks juurdelisatud[1] «NSV Liidu veterinaarmäärustik», mis on kehtestatud 1. jaanuarist 1968. a.

Väljavõte

KARTULI-KIDUUSSI JA KARTULIVÄHI TÕRJE ABINÕUDE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. märtsi 1968. a. määrus nr. 85 (ENSV ÜVT 1968, nr. 15, art. 110)

1. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel teostada aastail 1969—1972 kõigil individuaal-maakasutajate maatükkidel, mis asuvad kolhooside ja sovhooside territooriumil, kartuli all oleva maa uurimine kartuli-kiduussist ja kartulivähist nakatatuse suhtes ning kindlaks teha nendest karantiinhaigustest nakatatud mulla piirid rajooni igas asulas ja majandis. Pärast seda korraldada nakatatud maatükkide ühe- või kahekordne keemiline töötlemine. Sellele peab järgnema karantiiniobjektide likvideerimisele suunatud abinõude kompleksi rakendamine.

6. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel koos rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustega tagada 1970. aastaks üleminek rajoneeritud kiduussi- ja vähikindlate kartulisortide kasvatamisele kõigi individuaalmaakasutajate poolt.

7. Lubada individuaal-maakasutajatel kasutada kartuli-kiduussist nakatatud maatükke linnades, alevites ja teistes asulates köögiviljakultuuride (välja arvatud tomatid ja kiduussile vastu-

[1] Lisa ei tooda.

võtlikud kartulisordid), samuti puuvilja- ja marja-, dekoratiiv- ning muude kultuuride ja istutiste kasvatamiseks oma tarbeks.

11. Kehtestada, et mullaproovide võtmine individuaalses ja kollektiivses kasutuses olevatelt maatükkidelt linnades, alevites ja muudes asulates toimub vabariigi eelarve summadega, kolhooside ja sovhooside põldudelt, kaasa arvatud kolhoosnikute, sovhoositööliste ja -teenistujate õueaiamaad, — kolhooside ja sovhooside kulul.

Mullaproovide analüüsi kartuli-kiduussi ja kartulivähi avastamiseks, olenemata nende mullaproovide võtmise kohast, tehakse vabariigi eelarve summadega.

Maakasutus, metsad ja looduskaitse

Väljavõte

MAA TÄHTAJATA (PÕLISE) KASUTAMISE RIIKLIKE AKTIDE VÄLJAANDMISEST PÕLLUMAJANDUSLIKELE ARTELLIDELE

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. juuli 1951. a. määrus nr. 634

2. Määrata, et maa tähtajata (põlise) kasutamise riiklik akt koostatakse kahes eksemplaris. Esimene eksemplar antakse põllumajandusliku artelli juhatusele, teine aga hoitakse alal rajooni täitevkomitees.

3. Määrata, et maa tähtajata (põlise) kasutamise riiklik akt antakse põllumajanduslikule artellile rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee poolt NSV Liidus kehtiva ühtse vormi kohaselt.

Riiklikus aktis peab olema täpselt näidatud vastavale põllumajanduslikule artellile põliseks kasutamiseks kinnistatud maa-ala suurus ja välised piirid.

6. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi ja rajoonide TSN täitevkomiteesid rangelt kinni pidama käesoleva määruse juurde lisatud NSV Liidu 7. juuli 1935. a. määrusega nr. 1385 kinnitatud juhendist «Põllumajanduslikele artellidele tähtajata (põliseks) kasutamiseks antud maa riiklike aktide koostamise ja väljaandmise korra kohta».[1]

Lubada ülalnimetatud juhendi punkt 9 kohaselt neis rajoonides, kus on olemas fotoplaaniline materjal, kolhoosides maakasutuse välispiirid ja täpne suurus määrata piiride dešifreerimise viisil ja nende pealekandmise abil fotoplaanidele, mõõtes maastikul ainult piirijoonte pikkused ja kanda riikliku akti kolmandale leheküljele,

[1] Juhendit ei tooda.

pealkirja all: «Põllumajanduslikule artellile põliseks kasutamiseks antud maade plaan», kolhoosi kasutuses oleva maa välispiirid, näidates ainult piirijoonte pikkused.

7. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi andma rajoonidele juhised kolhooside maa tähtajata (põlise) kasutamise riiklike aktide arvestuse ja hoidmise korra kohta ja kohustada rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede esimehi kindlustama, et maa tähtajata (põlise) kasutamise riiklikud aktid hoitakse ranges kooskõlas Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi poolt antavate juhistega.

8. Kohustada rajoonide TSN täitevkomiteesid organiseerima maakorraldusala töötajatele abi kohtadel töö- ja eluruumide, liiklemisvahendite, vajaliku tööjõu ja valmis piirimärkidega kindlustamise alal.

Väljavõte

KOLHOOSIMAADE NÖÖRRAAMATUTE JA MAADE REGISTREERIMISE RIIKLIKE MAARAAMATUTE SISSESEADMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. märtsi 1953. a. määrus nr. 184

1. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi oblastitele[1] ja rajoonide täitevkomiteesid sisse seadma 1953. aastal kolhoosides kolhoosimaade nöörraamatud ja rajoonide täitevkomiteede põllumajandusosakondades maade registreerimise riiklikud maaraamatud.

Teha ülesandeks Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumile anda oblastitele[1] ja rajoonidele juhiseid kolhoosimaade nöörraamatute ja maade registreerimise riiklike maaraamatute sisseseadmiseks.

5. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, oblastitele[1] ja rajoonide täitevkomiteesid rangelt kontrollima kolhoosimaade nöörraamatute ja maade registreerimise riiklike maaraamatute täitmise õigsust.

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. aprilli 1953. a. seadlusega (ENSV T 1953, nr. 7, art. 60) likvideeriti Eesti NSV-s oblastid.

HEINAMAADE ERALDAMISEST KOLHOOSIDELE

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. juuli 1954. a. korraldus nr. 946-k

Lubada rajoonide täitevkomiteedel anda kolhoosidele vajaduse korral heinamaid maanteede ja raudteede eraldusvööndis, arvesse võttes sealjuures liinitööliste ja -teenistujate vajadust heinamaades normide järgi, mis on ette nähtud tähendatud kategooria töötajatele.

Väljavõte

ERIOTSTARBELISTE MAADE KASUTAMISEST PÕLLUMAJANDUSLIKU TOOTMISE LAIENDAMISEKS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. augusti 1954. a. määrus nr. 397

1. Anda kolhoosidele ja sovhoosidele õigus kasutada külvide alla ja heinamaadeks raudtee ja maanteede eraldusvööndi vabu maa-alasid.

Tähendatud maade jaotamist kolhoosidele ja sovhoosidele teostatakse vastavate rajoonide täitevkomiteede poolt kooskõlastatult Balti Raudteevalitsuse Tallinna ja Pärnu teede osakondadega ja Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumiga igal aastal enne kevadkülvi perioodi.

Väljavõte

MAAKASUTUSE KORRALDAMISEST EESTI NSV LINNADES, RAJOONIKESKUSTES JA ALEVITES[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. juuni 1956. a. määrus nr. 137 (ENSV T 1956, nr. 10, art. 101 — KK 1956, I, akt 59)

1. Kinnitada Eesti NSV linnade, rajoonikeskuste ja alevite maade korraldamise põhimäärus vastavalt lisale[2] ja kohustada linnade, rajoonide ja alevite töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid rangelt juhinduma sellest.

2. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

---

[1] Vt. samuti Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. detsembri 1967. a. määrust nr. 513 (ENSV ÜVT 1968, nr. 1, art. 6).

[2] Lisa ei tooda.

a) mitte lubama kodanike tähtajata kasutamises olevate maa-alade võõrandamist nende maade reservfondi arvamise sihiga;

b) uute individuaalehituse kruntide moodustamisel või linna, rajoonikeskuse või alevi planeerimise huvidest tulenevate vajaduste rahuldamisel vältima kodanike tähtajata kasutuses olevatel maa-aladel asuvate vilja- ja teiste puude või haljasalade hävitamist ning antud asukoha heakorrastuse kahjustamist;

c) pöörama erilist tähelepanu linnade, rajoonikeskuste ja alevite ümber asuva haljasvööndi loomisele ja säilitamisele;

d) kindlustama kodanike maksustamine maarendise ja tulumaksuga vastavalt nende faktilises tähtajata kasutuses olevale pindalale, sõltumatult linna või rajooni TSN täitevkomitee poolt varem vastuvõetud otsustest maa-alade vähendamise kohta kuni nimetatud otsuste looduses elluviimiseni;

e) maa-alade võõrandamisel kindlustama endiste maakasutajate hüvitamine võõrandatud maa-alal asuvate ehitiste, istutiste ja kasutamata jäänud kulutuste osas ranges vastavuses käesoleva määrusega kinnitatud Eesti NSV linnade, rajoonikeskuste ja alevite maade korraldamise põhimäärusele;

f) selgitama linna ääremaadel asuvate aianduskruntide ja köögiviljaaedade valdajatele nende õigust ühineda kollektiivsetesse majanditesse.

3. Maade arvestamine ja maakasutuste registreerimine linna piirides toimub vastavalt Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumi juhendile, mis on kooskõlastatud NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumiga.

Väljavõte

HEINAMAADE ERALDAMISE KORRAST TÖÖ- JA PRODUKTIIVLOOMI OMAVATELE ASUTUSTELE, ETTEVÕTETELE JA ORGANISATSIOONIDELE[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. juuni 1956. a. korraldus nr. 733-k (KK 1956, I, akt 69)

3. Kohustada rajooni TSN täitevkomiteesid:

b) sisse seadma kontrolli asutustele, ettevõtetele ja organisatsioonidele rajooni riigimaafondist ja riigimetsafondist eraldatud heinamaade õigeaegse kasutamise üle, ning samuti nendel heinamaadel vajalike agrotehniliste ja maaparanduslike abinõude läbiviimise üle.

[1] Antud korralduse täiendamise kohta vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. augusti 1956. a. korraldust nr. 922-k, käesolevas kogumikus lk. 297.

Väljavõte

EESTI NSV MAAFONDI ÜHTSEST RIIKLIKUST ARVESTUSEST[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. augusti 1956. a. määrus nr. 192
(ENSV T 1956, nr. 14, art. 143 — KK 1956, II, akt 85)

1. Seada sisse alates 1956. aastast maade olemasolu ja jaotuse kohustuslik riiklik arvestus kõlvikute ja maakasutajate järgi, samuti kõigi maakasutuste riiklik registreerimine ühtse üleliidulise süsteemi järgi.

Määrata, et arvestamisele kuuluvad kõik maad, mis on kolhooside, sovhooside, linnade ja asulate, riiklike, kooperatiivsete ja ühiskondlike asutuste, organisatsioonide ja ettevõtete, üksiktalunike ja üksikute kodanike kasutuses, samuti ka riikliku maafondi reservmaad ja riikliku metsafondi maad.

2. Panna Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumile maade arvestuse ja maakasutuste registreerimise juhtimine, samuti maade õige kasutamise kontroll, sõltumata sellest, kelle kasutuses need maad on.

Määrata, et Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi juhised maade riikliku arvestuse ja maakasutuste registreerimise alal on kohustuslikud kõigile ministeeriumidele, keskasutustele, asutustele ja organisatsioonidele.

3. Seada sisse rajoonide ja linnade täitevkomiteedes riiklik maakasutuste registreerimise raamat, millesse koondada maade arvestus maakasutajate kohta (kõlvikute tegeliku seisukorra ja kasutamise järgi).

Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi varustama kõik rajoonide, linnade ja alevite töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed vajalikul hulgal riiklike maakasutuste registreerimise raamatutega ning maakasutusõiguse aktide blankettidega vormide kohaselt, mis on kinnitatud NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt.

4. Määrata kindlaks, et:

a) riiklikku maakasutuste registreerimise raamatut rajoonide täitevkomiteedes peab rajooni vanemmaakorraldaja;

b) riiklikku maakasutuste registreerimise raamatusse tehtud sissekannete ja sellest antud väljavõtete õigsuse eest vastutavad rajooni vanemmaakorraldaja ning rajooni täitevkomitee esimees;

c) linnade piirides maade arvestuse ja maakasutuste registreerimise kord välja töötada ja kehtestada 15. augustiks 1956 Eesti

---

[1] Antud määruse osalise muutmise kohta — vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. jaanuari 1963. a. määrust nr. 4.

NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumil kooskõlastatult NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumiga.

6. Kohustada asutuste, ettevõtete ja organisatsioonide juhatajaid iga aasta hiljemalt 1. novembriks esitama vastava rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele andmed nende kasutuses olevate maade kohta, arvestades aasta jooksul toimunud muudatusi, rajooni või linna täitevkomitee nõudmisel esitama samuti täiendavaid materjale ja dokumente, mis tõendavad esitatud andmete õigsust.

7. Kohustada rajoonide täitevkomiteesid ja vabariigilise alluvusega linnade täitevkomiteesid kindlustama maade arvestuse pidamist ja maakasutuste registreerimist ühtse üleliidulise süsteemi järgi ja iga aasta hiljemalt 1. detsembriks läbi vaatama ning kinnitama maade kasutamise ja jaotuse aruanded kõlvikute ja maakasutajate järgi. Kinnitatud aruanded esitada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumile 5. detsembriks.

10. ... kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, rajoonide ja linnade täitevkomiteesid organiseerima maakorralduse valitsuse, rajoonide ja linnade täitevkomiteede juures põllumajanduslike kaartide, maade arvestusdokumentide ja muude maakasutusse puutuvate materjalide hoidmiseks hoidlad-arhiivid, eraldades selleks vajalikud ruumid.

11. ... keelata rajoonide vanemmaakorraldajate ning revident-maamõõtjate rakendamine teistele töödele, mis ei ole seotud nende otseste ülesannete täitmisega.

12. Kohustada rajoonide ja linnade täitevkomiteesid 1956—1957. a. välja andma, NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi poolt kinnitatud vormi kohaselt, maakasutamisõiguse aktid sovhoosidele, kalurikolhoosidele, tööndusartellidele, rajoonilise alluvusega linnadele, linna tüüpi asulatele, riiklikele, kooperatiiv- ja ühiskondlikele asutustele, organisatsioonidele ja ettevõtetele maade kohta, mis on nendele antud alaliseks kasutamiseks seadusega kehtestatud korras.

Maakasutuste kohta, mis paiknevad mitmes administratiivrajoonis (raudtee ja autotranspordi maad jne.), antakse maakasutamisõiguse aktid iga administratiivrajooni piirides.[2]

13. Määrata, et maakasutamisõiguse aktid vabariigilise alluvusega linnadele annab välja Eesti NSV Ministrite Nõukogu.

---

[2] Punkt 12 osaliselt muudetud — vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 7. märtsi 1958. a. määrust nr. 74.

Väljavõte

HEINAMAADE ERALDAMISE KORRAST TÖÖ- JA PRODUKTIIVLOOMI OMAVATELE ETTEVÕTETELE, ASUTUSTELE JA ORGANISATSIOONIDELE

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. augusti 1956. a. korraldus nr. 922-k (KK 1956, II, akt 90)

1. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. juuni 1956. a. korralduse nr. 733-k täienduseks ning kooskõlas NSV Liidu Ministrite Nõukogu 14. juuli 1956. a. määrusega nr. 950 kohustada rajoonide täitevkomiteesid eraldama töö- ja produktiivloomi omavatele ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele pikemaks ajaks (10—15 a.) heinamaid riigimaafondi ja riigimetsafondi vabadest maadest.

Ministeeriumidel ja keskasutustel, kelle ettevõtetele ja organisatsioonidele eraldati pikemaks ajaks heinamaid, kindlustada vajalike agrotehniliste ja maaparanduslike abinõude läbiviimine heinamaade saagikuse tõstmiseks.

Määrata, et nimetatud heinamaade võõrandamine ettevõtetelt ja organisatsioonidelt, kes on kulutanud summasid heinamaade parandamiseks, toimub ainult Eesti NSV Ministrite Nõukogu loal.

Juhtudel, kui riigimaafondis ja riigimetsafondis vabu heinamaid pole, kolhoosidel aga on üleliigseid maid, mida nemad ei kasuta, soovitada neil kolhoosides eraldada liigsed heinamaad lepingulistel alustel heina niitmiseks ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele.

Väljavõte

ABINÕUDEST INTERNAATKOOLIDE ORGANISEERIMISEKS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. novembri 1956. a. määrus nr. 296 (KK 1956, II, akt 123)

9. Kohustada rajoonide (linnade) TSN täitevkomiteesid, kelle territooriumil organiseeritakse internaatkoolid, eraldama neile vajalikud maa-alad abimajandite organiseerimiseks.

TÖÖLISTE JA TEENISTUJATE KOLLEKTIIV- JA INDIVIDUAALAIAPIDAMISE EDASIARENDAMISE ABINÕUDEST[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. juuni 1957. a. määrus nr. 221 (ENSV T 1957, nr. 12, art. 116 — KK 1957, I, akt 48)

1. Kohustada linnade ja rajoonide täitevkomiteesid, alevi- ja külanõukogusid igati soodustama kollektiiv- ja individuaalaiapidamisi, eraldama rohkem maatükke kollektiivaedade jaoks, samuti tarvitusele võtma abinõusid viljapuude ja marjapõõsaste istutamise töö parandamiseks tööliste ja teenistujate õueaiamaadel, pöörates sealjuures erilist tähelepanu kollektiivaiapidamise arendamisele linnade, töölisasulate ja tööstusettevõtete ümbruses.

2. Määrata kindlaks, et maatükid individuaal- ja kollektiivaiapidamiseks tuleb üldreeglina eraldada väljaspool linnade piire, riikliku maafondi ja riikliku metsafondi vabadel maa-aladel. Tallinna linna territooriumi piires tuleb selleks ära kasutada ainult üksikud väikesed maatükid, mida ei saa kasutada ehituskruntideks või muudeks linnamajanduse vajadusteks.

8. Määrata kindlaks, et individuaal- ja kollektiivmajapidamiseks eraldatud maatükkidel, mis asuvad väljaspool linna piire, lubatakse kinnitatud projekti järgi ehitada ainult väikseid, 10—20-ruutmeetrilise pindalaga suve tüüpi hooneid pliidiga. Mainitud hooneid võib kasutada ainult aiapidajate ja nende perekonnaliikmete puhkuseks aias töötamise perioodil, samuti inventari hoidmiseks.

[1] Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. novembri 1961. a. määrusega nr. 460 (ENSV MKK 1961, nr. 41, art. 153) lõpetati kollektiivaedadeks eraldatud maatükkide töölistele ja teenistujatele individuaalseks kasutamiseks kinnitamine. Vt. käesoleva kogumiku lk. 300.

Väljavõte

KINDRALITELE, ADMIRALIDELE JA VANEMOHVITSERIDELE INDIVIDUAALELAMUTE EHITAMISEKS ERALDATAVATE MAATÜKKIDE JA SELLEKS ANTAVA RAHALISE LAENU SUURUSEST[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. septembri 1958. a. määrus nr. 331 (KK 1958, II, akt 111)

1. Kohustada Eesti NSV linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteesid maatükkide eraldamisel individuaalelamute ehitamiseks kindralitele, admiralidele ja vanemohvitseridele, kes on vähemalt 25 kalendriaastat teeninud Nõukogude armees, Sõjalaevastikus, Siseministeeriumi vägedes ja organites ning Ministrite Nõukogu juures asuvas Riikliku Julgeoleku Komitees, samuti kindralitele, admiralidele ja vanemohvitseridele, kes on teeninud vähemalt 25 aastat ning arvatud tagavaraväkke või lastud erru seoses tervisliku seisundi või vanusega, juhinduda järgmistest normidest:

a) linnades — 300 kuni 600 m²;

b) linna tüüpi asulais ja kuurortasulais — kuni 0,12 ha;

c) kõigis ülejäänud maakohtades: kindralitele ja admiralidele — kuni 0,25 ha ning vanemohvitseridele — kuni 0,15 ha.

Väljavõte

MAA ERALDAMISE NORMIDEST MAGISTRAALTORUJUHTMETE ALLA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. aprilli 1959. a. määrus nr. 130 (ENSV T 1959, nr. 21, art. 112 — KK 1959, I, akt 62)

1. Kohustada vabariigi ministeeriume, keskasutusi ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid maa eraldamisel magistraaltorujuhtmete alla juhinduma maa eraldusvööndi laiuse piirnormidest piki nende magistraaltorujuhtmete kulgemisteid, vastavalt lisale.[1]

2. Lubada kolhoosidel, sovhoosidel ja teistel riiklikel ja ühiskondlikel ettevõtetel ja organisatsioonidel piki magistraaltorujuhtmete kulgemisteid asuva eraldusvööndi maadel külvata põllumajanduslikke kultuure, koristada heina ja karjatada loomi korras,

[1] Määrus on toodud muudatustega, mis on tehtud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. aprilli 1961. a. määrusega nr. 159.

[1] Lisa ei tooda.

mis kehtestatakse rajoonide (linnade) töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede poolt kooskõlastatult vastavate magistraaltorujuhtmete valitsustega.

Väljavõte

KOLLEKTIIVAEDADEKS ERALDATUD MAATÜKKIDE TÖÖLISTELE JA TEENISTUJATELE INDIVIDUAALSEKS KASUTAMISEKS KINNITAMISE TÜHISTAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. novembri 1961. a. määrus nr. 460
(ENSV MKK 1961, nr. 41, art. 153 — KK 1961, IV, akt 219)

1. Määrata kindlaks, et ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele kollektiivaedadeks eraldatud maatükkide kasutajateks peavad olema tööliste ja teenistujate aiandusühingud, mitte aga üksikisikud.

Seoses sellega mitte kinnitada töölistele ja teenistujatele individuaalseks kasutamiseks maatükke kollektiivaedades.

4. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid koos ametiühinguorganisatsioonidega sisse viima vajalik kord tööliste ja teenistujate kollektiivaiapidamises.

Väljavõte

MAADE VÕÕRANDAMISE JA KASUTAMISE KORRASTAMISE KOHTA AUTOTEEDE, KUIVENDUSKANALITE JA TEISTE LIINIEHITISTE JAOKS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. augusti 1962. a. määrus nr. 416
(ENSV MKK 1962, nr. 45, art. 157 — KK 1962, II, akt 168)

5. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ning territoriaalsetel kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsustel:[1]

3) materjalid maa- ja mäeeralduste kohta teedemajanditele läbi vaadata täitevkomiteede poolt hiljemalt kahe nädala jooksul.

[1] EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. aprilli 1965. a. määrusega nr. 202 (ENSV MKK 1965, nr. 17, art. 68) moodustati kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsused ümber rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsusteks.

6. Kinnitada juurdelisatud «Eesti NSV autoteede eraldusribadeks maade võõrandamise ja kasutamise korra määrustik», ning «Eesti NSV veemajanduse organite ja teiste organisatsioonide valdusse erivajadusteks antavate maade määrustik», mis on kooskõlastatud NSV Liidu Riikliku Ehituskomitee ja NSV Liidu Riikliku Plaanikomiteega.

Väljavõte

EESTI NSV AUTOTEEDE ERALDUSRIBADEKS MAADE VÕÕRANDAMISE JA KASUTAMISE KORRA MÄÄRUSTIK

Kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. augusti 1962. a. määrusega nr. 416 (ENSV MKK 1962, nr. 45, art. 157)

21. Maa võõrandamine kinnitatakse:

1) Eesti NSV Ministrite Nõukogu otsusega — maa võõrandamiseks I grupi metsades ning kõigi liiniehitiste, -elumajade, teenistus- ja tootmishoonete ning tootmisbaaside jaoks;

2) linna või rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsusega — autoteede eraldusribade, karjääride ja reservide jaoks (välja arvatud I grupi metsad).

23. Pärast linna või rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsuse või Eesti NSV Ministrite Nõukogu otsuse kättesaamist maavõõranduse kohta vormistatakse võõrandamine maastikul:

1) eraldusribad ja trassiäärsed reservid vormistatakse maastikul teedemajandite poolt endiste maakasutajate esindajate ja territoriaalse kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuse[2] vanemmaakorraldaja osavõtul. Maastikul pannakse eraldusriba piiridele välja piirimärgid. Looduses läbiviidud võõrandamise kohta koostatakse piiriakt;

2) karjäärid, keskendatud reservid ja liiniehitiste jaoks võõrandatavad maad vormistatakse maastikul Riikliku Projekteerimise Instituudi «Eesti Põllumajandusprojekt» poolt teedemajandite esindajate osavõtul koos geodeetilise plaanistamise, piirimärkide ülesseadmise ja piiriakti koostamisega;

3) peale selle koostab Riiklik Projekteerimise Instituut «Eesti Põllumajandusprojekt» alaliste karjääride ja kõigi liiniehitiste võõrandamise kohta maa kasutamise plaani.

24. Maade võõrandamine loetakse lõpetatuks:

1) alalise eraldusriba, alaliste karjääride ja liiniehitiste osas — kui teedemajandid saavad kätte akti maa kasutamise õiguse kohta.

Maakasutamise aktid antakse välja linnade või rajoonide töö-

[2] Vt. viide 1. lk. 300.

rahva saadikute nõukogude täitevkomiteede poolt Eesti NSV Ministrite Nõukogu või täitevkomitee otsuse alusel võõrandamise kohta ning dokumentide põhjal võõrandamise teostamise kohta looduses;

2) maa ajutiste võõrandamiste osas karjääride, reservide ja tee maa-ala jaoks — kui maa võõrandamine on vormistatud kindlaksmääratud korras.

28. Teedemajandid peavad kontrollima teeäärsete taluhoonete vajalikku korrashoidu, teeservade koristamist asustatud punktides ning võtma kasutusele abinõud prahi ja mustuse mahapaneku likvideerimiseks ja keelamiseks eraldusribal, samuti ka lagunenud ja mittekasutatavate hoonete lammutamiseks kooskõlastatult linna või rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteega.

29. Vabu maa-alasid autoteede eraldusribade ääres kasutatakse:

1) ametimaade eraldamiseks autoteede remondi ja korrashoiuga tegelevatele liinitöötajatele kindlaksmääratud suuruses;

2) maatükkide eraldamiseks ametiühinguorganisatsioonide taotlusel kooskõlastatult linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega maal, üksikutel juhtudel aga samuti linnades ja alevites elunevate teedemajandite tööliste ja teenistujate individuaal- ja kollektiivköögiviljamaade jaoks tingimusel, et nende ja perekonnaliikmete kasutuses oleva maa üldpindala ei ületaks seadusega kindlaksmääratud suurust perekonna kohta (Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 28. aprilli 1965. a. määruse nr. 200 — ENSV MKK 1965, nr. 16, art. 65 — redaktsioonis);

3) heinamaadeks teedeorganisatsioonide hobustele vajaliku sööda varumiseks;

4) kõik põllumajanduses kasutamiseks kõlblikud vabad maad, mida teedeorganid ei kasuta, kuuluvad üleandmisele ajutiseks kasutamiseks kolhoosidele ja sovhoosidele vastavalt Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. augusti 1954. a. määrusele nr. 397. Vabade maade üleandmist kolhoosidele ja sovhoosidele teostab linna või rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee kooskõlastatult teedeorganitega.

34. Komisjoni kooskõlastatud ettepanekud eraldusriba piiride läbivaatamise kohta ja teedemajandite ning teiste organisatsioonide ettepanekud vabade maade üleandmise kohta maakasutajatele vaadatakse läbi ja kinnitatakse linna või rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee poolt, mille järele kehtestatakse uued piirid looduses ning üleantud maad kustutatakse teedemajandite bilansist.

37. Teedemajandid ja teised organisatsioonid esitavad iga aasta 5. novembriks linna või rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele ning Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumile seisuga 1. novembril:

1) andmed nende kasutuses olevate maade kohta koos aasta jooksul toimunud muudatustega;

2) teedemajandite töötajate nimekirjad, kes kasutavad autotee eraldusribal ametimaid ja individuaalaiamaid;

3) andmed mittekasutatavate maade kohta eraldusribal ja ettepanekud nende üleandmiseks kolhoosidele ning sovhoosidele ajutiseks kasutamiseks.

Väljavõte

MAADE RIIKLIKU ARVESTAMISE JA NENDE KASUTAMISE PARANDAMISE KOHTA EESTI NSV PÕLLUMAJANDUSES

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. oktoobri 1962. a. määrus nr. 483 (ENSV MKK 1962, nr. 51, art. 181 — KK 1962, III, akt 204)

5. Kohustada territoriaalseid kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsusi,[1] rajoonide ning Pärnu, Kohtla-Järve ja Narva linna töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed ehitusteks ja muudeks mittepõllumajanduslikeks vajadusteks maade eraldamise avalduste läbivaatamisel ja ettepanekute ettevalmistamisel mitte lubama liialdusi maade eraldamise projektides.

Ehitusteks ja muudeks mittepõllumajanduslikeks vajadusteks eraldatavate maade suurused määratakse kindlaks vastavalt kehtestatud korras kinnitatud normidele või tehnilisele projekt-dokumentatsioonile, maa-alasid aga tuleb eraldada arvesse võttes maade kasutamise järjekorda.

Põllumajanduslikke maid eraldatakse nendeks vajadusteks ainult erilise vajaduse korral ja tingimusel, kui antud rajoonis puuduvad riigitagavaramaad või teised maad, mida antud otstarbeks saaks kasutada.

6. Kehtestada, et

1) kolhooside ja sovhooside maakasutuse püsivuse tagamiseks võib nende kasutuses olevate maade piire ja suurusi muuta kehtestatud korras ainult siis, kui on olemas igal üksikul juhul territoriaalse kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuse[1] seisukoht;

2) põllumaa, aedade, puuvilja- ja marjaistanduste pindalade vähendamine võib toimuda ainult erijuhtumitel, kusjuures nende kõlvikute pindala antud rajoonis või tervikuna vabariigis ei tohi väheneda;

3) organisatsioonid, ettevõtted ja asutused on kohustatud hüvi-

[1] EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. aprilli 1965. a. määrusega nr. 202 (ENSV MKK 1965, nr. 17, art. 68) moodustati kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsused ümber rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsusteks.

tama neile ehituste alla ja muudeks mittepõllumajanduslikeks vajadusteks eraldatavate maade asemele uudismaa ülesharimise kulud;

4) organisatsioonid, ettevõtted ja asutused, kellele eraldatakse ajutiseks kasutamiseks põllumajanduslikus tootmises kasutatavaid kõlvikuid savi, liiva, kivide ja muude kasulike maarete kaevandamiseks, on pärast eraldatud maa-alade kasutamise vajaduse möödumist kohustatud viima need oma jõudude ja vahenditega põllumajanduses kasutamiseks kõlblikku seisukorda.

9. Võtta teadmiseks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu:

1) tegi NSV Liidu Riiklikule Plaanikomiteele ülesandeks koos NSV Liidu Statistika Keskvalitsusega kolme kuu jooksul välja töötada ja kinnitada riikliku maakasutuste registreerimise raamatu uus vorm, samuti nöörraamatute uus vorm maade arvestamiseks kolhoosides, sovhoosides ja teistes põllumajanduslikes majandites, nähes ette, et maade arvestus nendes raamatutes peab toimuma maakasutuste kategooriate ja kõikide maakõlvikute liikide järgi koos põllumajanduslike kõlvikute kvaliteedi iseloomustamisega;

2) tegi NSV Liidu Statistika Keskvalitsusele ülesandeks koos kõlastatult NSV Liidu Riikliku Plaanikomiteega täiendada kehtivat aruandlust maade jaotamise kohta kõlvikute järgi erilise õiendiga muudatuste kohta põllumaa, söötide ja mitmeaastaste istandite koosseisus.

Väljavõte

PIIRTASUNORMIDE KINNITAMISE KOHTA PÕLLUMAJANDUSLIKE MAADE ERALDAMISEL RIIKLIKEKS JA ÜHISKONDLIKEKS VAJADUSTEKS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. juuni 1963. a. määrus nr. 319 (ENSV MKK 1963, nr .24, art. 91 — KK 1963, II, akt 100)

1. Kinnitada piirtasunormid põllumajanduslike maade eraldamisel riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks:

1) põllumajanduslike kultuuride ja kasutamata kulutuste eest vastavalt lisale nr. 1[1];

2) viljapuude, marjaistandike, ehispuude ja -põõsaste eest vastavalt lisale nr. 2; [1]

3) kasutamata kulutuste tasumiseks maaparanduslike tööde eest, samuti eraldatud põllumajanduslike maade asemel uudismaade kasutuselevõtmise kulude tasumiseks vastavalt lisale nr. 3.[1]

2. Anda rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele õigus kasutamata kulutuste hindamisel üksiku-

[1] Lisasid ei tooda.

tel juhtudel kalduda kõrvale käesoleva määruse 1. punktis määratud piirnormidest, nende alandamise suunas, arvestades tegelikku olukorda üleandmise momendil.

Eraldatud põllumajanduslike maade asemel uudismaa kasutuselevõtmise kulude arvestamisel võib, võttes arvesse objekti erinevaid tingimusi, kalduda kõrvale käesoleva määruse 1. punkti alapunktis 3 toodud piirnormidest, vastavalt koostatud maaparandustööde projektile.

Väljavõte

TÖÖLISTE JA TEENISTUJATE KOLLEKTIIVAIANDUSE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 28. aprilli 1965. a. määrus nr. 200
(ENSV MKK 1965, nr. 16, art. 65 — KK 1965, II, akt 107)

2. Rajoonide täitevkomiteedel ning Tallinna, Kohtla-Järve, Tartu, Narva, Pärnu ja Sillamäe linna töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel välja valida tööliste ja teenistujate kollektiivaianduseks sobivad territooriumid linnade, asulate, riikliku maa- ja metsafondi vabadest maadest, mis ei ole määratud lähematel aastatel kasutamiseks ehituste jaoks või muuks otstarbeks, vajaduse korral aga ka kolhooside, sovhooside ja abimajandite vabadest maadest.

3. Määrata kindlaks, et:

3) rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed on kohustatud kindlustama kollektiivaianduse territooriumi üldplaneerimist, samuti nende territooriumide juurdesõiduteede ehitamist ja korrashoidu.

Siseplaneerimise ja maatükkide hoonestamise skeemid koostatakse ja vormistatakse aianduskooperatiivide poolt nende arvel ja esitatakse kohalikule töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele kinnitamiseks kehtestatud korras.

9. Lubada rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel eraldada ametiühinguorganisatsioonide taotlusel maatükke tööliste ja teenistujate köögiviljamaade jaoks riikliku maafondi ja linnade vabadest maadest, mis ei ole ette nähtud lähemal ajal muuks otstarbeks.

10. Lubada kasutada raudtee, auto- ja maanteede, jõelaevastiku ja side eraldusribadel olevaid vabu maid maatükkide eraldamiseks ametiühinguorganisatsioonide taotlusel kooskõlastatult rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega maal, samuti linnades ja alevites elunevate raudtee, autotranspordi,

jõelaevastiku ja side liinitöötajate kollektiivköögiviljamaade jaoks tingimusel, et nende ja perekonnaliikmete kasutada oleva maa üldpindala ei ületaks seadusega kindlaksmääratud suurust perekonna kohta.

Väljavõte

TÖÖLISTE JA TEENISTUJATE AMETIMAADE SUURUSTE KORRASTAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. mai 1965. a. määrus nr. 243
(ENSV MKK 1965, nr. 20, art. 82 — KK 1965, II, akt 135)

1. Kehtestada alates 1965. a. tööliste ja teenistujate ametimaade suurused:

2) künnimaad kuni 0,25 ha ja heinamaad 1 kuni 2 ha metsamajandite, riiklike metsaistanduste, kalakaitse ja looduskaitse ning jahimajanduse ja metsakombinaatide alluvuses olevate metsapunktide juhtivate ja insenertehniliste töötajate, tööliste ja teenistujate perekonna kohta.

Lubada rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, erandjuhtudel, vastavate asutuste ja ettevõtete taotlusel suurendada käesolevas alapunktis loetletud töötajate kasutuses ametimaana oleva künnimaa suurust kuni 0,5 ha-ni juhul, kui need töötajad elavad kaugel asustatud punktidest, aga samuti olenevalt perekonna suurusest (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. juuni 1966. a. määruse nr. 307 — ENSV ÜVT 1966, nr. 29. art. 196 — redaktsioonis).

7. Kohustada rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsusi ja töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid kehtestama range kontrolli ametimaade eraldamise ja nende õige kasutamise üle.

Väljavõte

KOLHOOSIDES MAADE PÕHJALIKU PARANDAMISE KULUDE KANDMISE KOHTA RIIGIEELARVE ARVELE

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu
1. juuni 1965. a. määrus nr. 257
(KK 1965, II, akt 144)

1. Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul, ministeeriumidel, keskasutustel, rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta juhindumiseks, et maade põhjaliku parandamise tööd

kolhoosides (kinnise drenaaži, lahtise majandisisese kuivendusvõrgu ehitamine ja ümberkorraldamine, metsa ja võsa juurimine ning teised kultuurtehnilised tööd, turba tootmise, transportimise ja kasutamise tööde kompleks, happeliste muldade lupjamine, kaasa arvatud lubiväetiste ja põlevkivituha maksumus, kulutused nende vedudeks ja põldudele andmiseks), samuti kulud nimetatud töödele projekteelarvelise dokumentatsiooni koostamiseks tehakse riigieelarve vahendite arvel, mis eraldatakse operatsioonilisteks kuludeks, vastavalt tööde mahule, mis nähakse ette rahvamajanduse plaanides. Maade põhjaliku parandamise tööd kolhoosides, mida teostavad ehitusorganisatsioonid, võetakse töövõtu korras tehtavate tööde plaani.

Väljavõte

MAAL ELUNEVATE TÖÖLISTE JA TEENISTUJATE MAAKASUTUSE SUURUSE NING NEILE MAA VÄLJAANDMISE KORRA KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. oktoobri 1965. a. määrus nr. 449 (ENSV MKK 1965, nr. 38, art. 161 — KK 1965, III, akt 271)

5. Õueaiamaade eraldamine toimub:

sovhoosi direktori, ettevõtte, asutuse või organisatsiooni juhataja käskkirjaga nende kasutuses olevatest maadest:

rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee poolt riigi tagavaramaadest;

metsamajandi direktori käskkirjaga riigi metsafondi vabadest maadest;

kolhoosides — põllumajandusliku või kaluriartelli põhikirjas ettenähtud korras.

6. Rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel ja majandite juhtkondadel mitte lubada uute õueaiamaade eraldamist põllumassiividest, kus nad takistavad ühiskondliku põllumaa ratsionaalset kasutamist.

9. Maatükke individuaal- ja kollektiivköögiviljamaaks eraldatakse töölistele ja teenistujatele nende töökohajärgse ettevõtte, asutuse või organisatsiooni juhataja käskkirjaga, kooskõlastatult ametiühingu kohaliku komiteega, ettevõtetele, asutustele või organisatsioonidele selleks eraldatud maast.

Kui ettevõttel, asutusel või organisatsioonil pole piisavalt maad oma töötajate kindlustamiseks köögiviljamaaga, võivad nad kooskõlastatult ametiühingu kohaliku komiteega taotleda kehtestatud korras selleks vajalike maa-alade eraldamist riigi tagavaramaadest, riigi metsafondi maadest, nende puudumisel aga ka kolhooside, sovhooside ja teiste ettevõtete vabadest maadest.

Neil juhtudel toimub köögiviljamaadeks maa-alade eraldamine ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele:

riigi tagavaramaadest — küla töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsusega kooskõlastatult rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteega;

riigi metsafondi maadest — metsamajandi direktori käskkirjaga;

kolhooside maadest — kolhoosnikute üldkoosoleku või volinike koosoleku otsusega, sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete maadest — sovhoosi või teise riikliku põllumajandusliku ettevõtte direktori käskkirjaga kooskõlastatult rajooni põllumajandusliku tootmise valitsusega.

Maa-alade eraldamine ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele õueaiamaadeks ja köögiviljamaadeks kolhooside, sovhooside ja teiste riiklike põllumajanduslike ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide maakasutusest võib toimuda ainult aladelt, mis ei leia majandite poolt intensiivset kasutamist või mida ei ole võimalik mehhaniseeritult harida.

12. ... Lubada rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsuste ettepanekul erandina säilitada seaduslik õueaiamaa kasutamise õigus linnades ja alevites elunevatele ning maal isiklikus omanduses elamut omavatele kodanikele, aga samuti jätta seadusliku maakasutusena töötajate kasutusse kehtestatud piirnormidest suuremad õueaiamaad juhtudel, kui äravõtmisele kuuluvaid õueaiamaid või piirnormi ületavaid äralõikeid ei ole otstarbekohane liita ühismaadega või välja anda teistele kodanikele (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. mai 1966. a. määruse nr. 216 — ENSV ÜVT 1966, nr. 21, art. 137 — redaktsioonis).

14. Kehtestada, et:

1) õueaiamaa ja köögiviljamaa omavolilise suurendamise korral võidakse töölistele, teenistujatele ja teistele kodanikele kolhoosnikute üldkoosoleku või volinike koosoleku otsusega või ettevõtte, asutuse, organisatsiooni direktori käskkirjaga, kooskõlastatult ametiühingu kohaliku komiteega, peale omavoliliselt kasutatava maa äravõtmist vähendada õueaiamaa suurust, välja arvatud istandustealune pindala;

2) majandite juhtkondadel on õigus kooskõlastatult ametiühinguorganisatsioonidega vähendada õueaiamaa suurust sõltuvalt õueaiamaa kasutaja ja tema perekonnaliikmete osavõtust ühiskondlikult kasulikust tööst;

3) õueaiamaa vähendamise otsused astuvad jõusse pärast nende kinnitamist rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee poolt.

Väljavõte

EESTI NSV LINNADE JA ALEVITE MAAKASUTUSE KORRASTAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. detsembri 1967. a. määrus nr. 513 (ENSV ÜVT 1968, nr. 1, art. 6 — KK 1967, III, akt 240)

2. Lubada linnade ja alevite töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel anda erandkorras oma otsusega kodanikele ja organisatsioonidele ajutiseks kasutamiseks elamu, mikrorajooni või kvartali detailplaneerimise projektiga ettenähtud tänava uue ja olemasoleva punase joone vahelisi maa-alasid haljasaladena ja individuaalelamute rajoonis asuvaid hoonestusmaa-alasid köögiviljamaana.

Ajutistelt kasutajatelt nimetatud maa-alade äravõtmisega seotud kahjud ei kuulu hüvitamisele.

3. Moodustada täiendavalt, alates 1. jaanuarist 1968. a. Tallinna, Kohtla-Järve, Narva, Pärnu ja Tartu linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee juures vaneminsener-maakorraldaja ametikoht palgamääraga, mis vastab analoogiliselt Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi süsteemi vastavate töötajate palgamäärale.

4. Kehtestada, et Tallinna, Kohtla-Järve, Narva, Pärnu ja Tartu linnade vaneminsener-maakorraldajad alluvad vastava linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele ja Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi Maakorralduse Valitsusele.

5. Rajoonilise alluvusega linnade ja alevite maakorralduse ülesanded pandi vastavate rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsuse koosseisus olevatele maakorraldajatele, allutades nad ühtlasi vastava rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele.

6. Sillamäe linna maakorralduse ülesanded panna Kohtla-Järve linna vaneminsener-maakorraldajale.

7. Kehtestada, et linnade ja alevite maade kasutuse ja arvestuse ühtset tsentraliseeritud juhtimist ning sellega seotud maakorraldaja töö organiseerimist teostab Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi Maakorralduse Valitsus.

2. METSAD, LOODUSKAITSE, KALA- JA JAHIMAJANDUS

Väljavõte

KEVADISTE METSAPÄEVADE KORRALDAMISE KOHTA EESTI NSV-S

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. aprilli 1949. a. määrus nr. 249

4. Organiseerida kõigis valdades[1] kohalikud metsapäevade komisjonid, mille koosseisu kuuluvad valla[1] täitevkomitee esimees (komisjoni esimehena), EK(b)P vallakomitee, [1] ELKNÜ vallakomitee,[1] kohalike koolide ning metskonna esindajad.

5. Kinnitada juhend metsapäevade organiseerimise kohta vastavalt lisale nr. 1.[2]

6. Kohustada maakondade[1] ja vabariigilise alluvusega linnade metsapäevade komisjone kooskõlastatult metsamajandite ja teiste vastavate asutustega:

a) koostama ja esitama metsapäevade keskkomisjonile hiljemalt iga aasta 1. veebruariks kevadiste metsapäevade kohta orienteeriva üldplaani ning andma konkreetsed ülesanded maakondlikele[1] (linnade) organisatsioonidele ja asutustele ning valdadele hiljemalt 1. märtsiks;

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 26. septembri 1950. a. seadlusega (ENSV T 1950, nr. 11, art. 114) likvideeriti Eesti NSV-s maakonnad ja vallad ning moodustati rajoonid.

[2] Lisa ei tooda.

b) organiseerima laialdast töötava rahva ja noorsoo hulkade osavõttu kevadistest metsapäevadest, rakendades selleks üldhariduslike, põllumajanduslike, tööjõureservide ja teiste koolide vanemate klasside õpilasi, ametiühingute, kehakultuuri- ja teiste organisatsioonide liikmeid, kolhoosnikke, talupidajaid jt.;

c) korraldama vajaduse korral metsapäevadest osavõtjate töökohtadele ja sealt tagasi transportimist kohalike asutuste transpordivahenditega;

d) rakendama metsapäevadel teostatavate metsaistutamise ja külvi, metsakultuuride hooldamise, ilupuude ja põõsaste istutamise ning parkide ja haljasalade rajamise töödele tehniliste tööjuhtidena metsamajanduse ja aianduse spetsialiste, agronoome, koolide loodusteaduse ja aianduse õpetajaid ning teisi kompetentseid isikuid;

e) organiseerima laialdast sotsialistlikku võistlust metsapäevadest osavõtjate vahel;

f) korraldama igal aastal märtsi- ja aprillikuu kestel selgitavaid loenguid ja ettekandeid koolides ja rahvamajades, samuti ajakirjanduse ning raadio kaudu metsade rahvamajandusliku tähtsuse, metsade haljasalade ja parkide rajamise, metsahoiu ja -kaitse jt. küsimuste kohta.

7. Kohustada metsapäevade keskkomisjoni läbi vaatama ja kinnitama maakondade[3] ja vabariigilise alluvusega linnade metsapäevade komisjonide poolt esitatud orienteerivad üldplaanid hiljemalt iga aasta 15. veebruariks.

8. Kohustada kõigi maakondade[3] ja vabariigilise alluvusega linnade TSN täitevkomiteesid:

a) ära kuulama igal aastal enne metsapäevade algust maakondliku[3] (linna) metsapäevade komisjoni ettekandeid metsapäevade ettevalmistustööde kohta, võttes vastu konkreetsed otsused metsapäevade eduka läbiviimise kindlustamiseks;

b) kindlustama igal aastal hiljemalt 1. juuliks metsapäevade keskkomisjonile koondaruannete esitamist teostatud tööde ja peetud selgitavate loengute ning ettekannete kohta (metsapäevade keskkomisjoni poolt antava vormi kohaselt).

[3] Vt. viide 1. lk. 310.

Väljavõte

LINNADES JA RAJOONIDES JAHIBRIGAADIDE ORGANISEERIMISE KOHTA HUNTIDE HÄVITAMISEKS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 20. mai 1954. a. korraldus nr. 718-k

1. Kohustada rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteede esimehi organiseerima linnades ja rajoonides jahibrigaadid koosseisuga 5—7 vilunud jahimeest-hundikütti, varustades need brigaadid liiklemisvahenditega. Kui on vajalik läbi viia haaranguid, lõhkuda hundikoopaid ja taga ajada hunte, vabastada brigaadide liikmed tööst (mitte kauemaks kui 30 päeva aastas) töötasu säilitamisega.

Väljavõte

EESKIRJAD KASVAVA METSA VÄLJAANDMISEKS NSV LIIDU METSADES[1]

Kinnitatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 29. juuni 1955. a. määrusega nr. 1220

11. Täiendavat metsa väljaandmist, üle aastaks eraldatud ulatuse, lubatakse:

a) metsamajandite loal peakasutuse raiete korras:

kõigi gruppide metsades kooskõlas rajoonide täitevkomiteedega — puude raiumise arvel jõgede poolt uhutavail kallastel, teaduslike uurimistööde läbiviimisel, samuti pajude raiumise arvel korvide punumiseks ja tünnivitsade valmistamiseks;

37. ... Metsavaruja kõrvalehoidmise korral raiekohtade puhastamisest on metsamajandil õigus pärast metsavarumise ettevõtte juhataja kirjalikku hoiatamist, kooskõlas rajooni täitevkomiteega, keelata metsa raiumist sellel raielangil.

[1] Vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. augusti 1955. a. korraldust nr. 898-k (ENSV T 1955, nr. 10, art. 70).

Väljavõte

TIIGIKALAKASVATUSE ARENDAMISEST EESTI NSV KOLHOOSIDES JA SOVHOOSIDES

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. septembri 1955. a. määrus nr. 272 (KK 1955, akt 54)

1. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, Eesti NSV Kalatööstuse Ministeeriumi,[1] Eesti NSV Sovhooside Ministeeriumi,[2] rajoonide täitevkomiteesid, sovhooside ja masina-traktorijaamade[3] direktoreid kindlustama vajalikud abinõud kolhoosides ja sovhoosides veekogude puhastamiseks risust ja kännustikust, tasandama veekogude põhjasid, ehitama lüüse, kus see on vajalik ja tehniliselt võimalik, mis kindlustaksid vee täielikku väljalaskmist, samuti kindlustaksid kalakaitset ning väärtuslike kalaliikide iga-aastast suurendamist kolhoosides ja sovhoosides.

9. Kohustada rajoonide ja linnade täitevkomiteesid ning Riiklikku Sanitaarinspektsiooni rakendama kõik vajalikud abinõud selleks, et vältida tiikide, jõgede, järvede ja muude veekogude roiskumist mitmesuguste jäätmete ja tööstusettevõtete roiskvetega.

Väljavõte

EESTI NSV LOODUSE KAITSEST

Eesti NSV 7. juuni 1957. a. seadus
(KK 1957, I, akt 45)

Eesti NSV Ülemnõukogu märgib, et hoolitsus loodusvarade ratsionaalse kasutamise, kodumaa looduse ilu ja omapära säilitamise eest, tähelepanuväärsete maa-alade ja looduse mälestusmärkide kaitse on vajalikuks tingimuseks rahva kasvavate materiaalsete, kultuuriliste ja esteetiliste vajaduste rahuldamisel ning teaduslikuks uurimistööks. Looduse kaitsmine on sotsialistliku riigi ja kogu nõukogude üldsuse tähtsaks ülesandeks.

---

[1] Eesti NSV 7. juuni 1957. a. seadusega likvideeriti Eesti NSV Kalatööstuse Ministeerium. Vastavalt EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. veebruari 1962. a. määrusele nr. 45 (ENSV MKK 1962, nr. 8, art. 33) juhib kalurikolhooside organisatsioonilist ja majanduslikku tegevust Eesti Kalurikolhooside Vabariiklik Liit.

[2] Eesti NSV 7. juuni 1957. a. seadusega ühendati Eesti NSV Põllumajanduse Ministeerium ja Eesti NSV Sovhooside Ministeerium üheks liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumiks.

[3] Masina-traktorijaamad on likvideeritud.

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu otsustab:

1. Kehtestada, et maa-alad, mida asustavad teaduslikust seisukohast erilist huvi pakkuvad taime- ja loomaliigid, samuti maa-alad, mis pakuvad huvi oma geoloogilise ehituse või omapäraste pinnavormide tõttu, ja mis kogu oma loodusliku kompleksiga vajavad kaitset, kuuluvad riikliku kaitse alla võtmisele ja kuulutatakse looduskaitsealadeks.

Maa-alad, kus vajavad kaitset loodusliku kompleksi mingi osa (loomastik, taimestik, geoloogilised paljandid, maastiku üksikelemendid jne.), kuulutatakse kas alatisteks või ajutisteks keelualadeks.

Riikliku kaitse alla kuuluvad samuti üksikud loodusmälestised ja looduse objektid (looma- ja taimeliigid, põlised puud, joad, geoloogilised paljandid, rändrahnud jne.), mis on haruldased ja mida ähvardab väljasuremise või hävimise oht;

looduse objektid (pargid, puistud, jõed, järved jne.), mis otseselt ei ole loodusmälestised, kuid mis vajavad säilitamist teaduslikel, kultuurilistel või esteetilistel kaalutlustel.

2. Looduskaitse tõhusamaks korraldamiseks Eesti NSV-s moodustada Ministrite Nõukogu juures Looduskaitse Valitsus[1], kellele teha ülesandeks tegutseda tihedas koostöös teaduslike ja ühiskondlike organisatsioonidega ja organiseerida ülevabariiklik looduskaitsevolinike võrk.

3. Teha Eesti NSV Ministrite Nõukogule ülesandeks:

b) vastavalt käesolevale seadusele kinnitada Looduskaitse Valitsuse[1] esilduse alusel alatised ja ajutised looduskaitse- ja keelualad, samuti riikliku kaitse alla võtmisele kuuluvate loodusmälestiste ja maastiku üksikelementide loetelu;

c) tugevdada abinõusid püügikalade, jahilindude ja -loomade tõhusamaks kaitseks ning arvukuse suurendamiseks;

d) välja töötada ja rakendada abinõud parkide säilitamiseks ja korrastamiseks vabariigi ulatuses.

5. Kehtestada, et kahju tekitamine linnades ja asulates paiknevatele puiestikele, istandikele jne., mis pole arvatud looduskaitseobjektide hulka, toob endaga kaasa vastutuse administratiivkorras koos tekitatud kahju kohustusliku hüvitamisega.

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 28. märtsi 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 14, art. 44) moodustati Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi Metsamajanduse Peavalitsuse, Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Looduskaitse Valitsuse ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Kalavarude Kaitse ja Taastamise Inspektsiooni baasil Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsus, mis Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 14. mai 1966. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1966, nr. 22, art. 141) reorganiseeriti Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumiks.

Väljavõte

ABINÕUDEST LOODUSKAITSE ORGANISEERIMISEKS EESTI NSV-S

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. juuli 1957. a. määrus nr. 242 (ENSV T 1957, nr. 14, art. 125 — KK 1957, I, akt 52)

4. Kohustada rajoonide, linnade ning külade TSN täitevkomiteesid, ministeeriume, organisatsioone, asutusi ning ettevõtteid, kelle territooriumil asuvad riikliku kaitse alla kuuluvad looduse objektid, kindlustama nende objektide kaitse ning hooldamine.

5. Teha ülesandeks Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuvale Looduskaitse Valitsusele[1] tihedas koostöös teaduslike ja ühiskondlike organisatsioonide, koolide ja TSN täitevkomiteedega organiseerida ülevabariiklike looduskaitse ühiskondlike volinike võrk ning kindlustada riikliku looduskaitse alla võetud objektide säilitamise ning kaitsmise kontroll, samuti uute objektide looduskaitse alla võtmine.[2]

6. Määrata, et tööd, mis on seotud looduse ümberkujundamisega ja mis võivad mõjustada vabariigi maastikkude, looduslikkude komplekside ja üksikkomplektide, taimestiku ja loomastiku muutumist või looduskaitse all olevate maa-alade ning objektide rikkumist, tuleb kooskõlastada Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Looduskaitse Valitsusega.[1]

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 28. märtsi 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 14, art. 44) moodustati Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi Metsamajanduse Peavalitsuse, Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Looduskaitse Valitsuse ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Kalavarude Kaitse ja Taastamise Inspektsiooni baasil Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsus, mis Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 14. mai 1966. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1966, nr. 22, art. 141) reorganiseeriti Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumiks.

[2] Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. jaanuari 1963. a. määrusega nr. 9 (ENSV MKK 1963, nr. 2, art. 5) loodi ühtne looduse ja looduslike ressursside kaitse ühiskondlik inspektsioon Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsuse juurde, ühendades sinna looduskaitse ühiskondlikud volinikud, ühiskondlikud jahiinspektsioonid ja ühiskondlik kalakaitse. Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juurde aga moodustati looduskaitsekomisjonid.

Väljavõte

KALAVARUDE KAITSE JA TAASTAMISE TÕHUSTAMISEST EESTI NSV VEEKOGUDES

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. detsembri 1958. a. määrus nr. 474 (ENSV T 1959, nr. 1, art. 12 — KK 1958, II, akt 151)

4. Kohustada Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuvat Riiklikku Kalavarude Kaitse ja Taastamise Inspektsiooni[1], Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume, ametkondi, keskasutusi, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid võtma juhindumiseks ja täitmiseks NSV Liidu Ministrite Nõukogu 15. septembri 1958. a. määrusega nr. 1045 kinnitatud määrustik «Kalavarude kaitse ja kalapüügi reguleerimise kohta NSV Liidu veekogudes» vastavalt lisale nr. 4[2].

9. Keelata kaubandusorganisatsioonidel turustada kalapüügiriistu ja võrgumaterjale, milliste kasutamine on keelatud kalapüügieeskirjadega.

Väljavõte

ABINÕUDEST VABARIIGI METSAMAJANDUSE EDASISEKS PARANDAMISEKS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. märtsi 1959. a. määrus nr. 81 (ENSV T 1959, nr. 16, art. 75 — KK 1959, I, akt 33)

4. Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ning rajoonide täitevkomiteedel kooskõlastada uute teede rajamine metsades, arvesse võttes nii metsatööstuse kui ka metsamajanduse huve, samuti praktiseerida nende teede ühist ehitamist koopereerimise alusel.

9. Kohustada rajoonide täitevkomiteesid ja Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi elanikkonna kütusega varustamise parandamiseks organiseerima kolhoosides ja sovhoosides turbatoot-

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 28. märtsi 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 14, art. 44) moodustati Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi Metsamajanduse Peavalitsuse, Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Looduskaitse Valitsuse ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Kalavarude Kaitse ja Taastamise Inspektsiooni baasil Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsus, mis Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 14. mai 1966. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1966, nr. 22, art. 141) reorganiseeriti Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumiks.

[2] Lisa ei tooda.

mist, kändude ülestöötamist ning heina- ja karjamaade puhastamisest saadava metsa ja hagude, samuti raiejääkide ja muude puidujäätmete utiliseerimist selleks, et varustada kolhoosnikud ja sovhooside töötajad kütusega ning müüa seda elanikkonnale eriti väheste metsavarudega rajoonides.

10. Kohustada linnade, rajoonide ja külade töörahva saadikute nõukogusid, Haridusministeeriumi ja Kultuuriministeeriumi rohkesti kaasa tõmbama töötajaid ja eriti noori vabariigi metsarikkuste kaitsele, kooliaedade ja parkide rajamisele, asulate haljastamisele ning riigi- ja kolhoosimetsade taastamistöödele. Süstemaatiliselt paremini organiseeritult läbi viia metsapäevi vabariigis.

Väljavõte

ABINÕUDEST PARKIDE SÄILITAMISEKS JA KORRASTAMISEKS VABARIIGIS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. juuni 1959. a. määrus nr. 218 (ENSV T 1959, nr. 36, art. 182 — KK 1959, II, akt 101)

3. Kohustada rajoonide ja linnade TSN täitevkomiteesid:

a) peale käesoleva määruse lisas[1] toodud vabariikliku tähtsusega parkide võtma oma otsusega riikliku kaitse alla kõik rajoonis või linnas kohalikku tähtsust omavad ja riiklikku kaitset vajavad pargid;

b) koos maakasutajatega määrame kindlaks kõik riikliku kaitse alla võetud parkide piirid ja vabariikliku tähtsusega parkide osas esitama materjalid kinnitamiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuvale Looduskaitse Valitsusele[2] hiljemalt 1. oktoobriks 1959. a.

6. Kohustada rajoonide TSN täitevkomiteesid otsustama mitme maakasutaja vahel killustatud parkide üleandmist ühele maakasutajale.

---

[1] Lisa ei tooda.

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 28. märtsi 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 14, art. 44) moodustati Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi Metsamajanduse Peavalitsuse, Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Looduskaitse Valitsuse ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Kalavarude Kaitse ja Taastamise Inspektsiooni baasil Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsus, mis Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 14. mai 1966. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1966, nr. 22, art. 141) reorganiseeriti liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumiks.

Väljavõte

ABINÕUDEST METSATULEKAHJUDE VASTU VÕITLEMISE INTENSIIVISTAMISEKS VABARIIGIS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. augusti 1959. a. määrus nr. 341 (KK 1959, II, akt 159)

2. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid, ministeeriume ja keskasutusi:

b) metsatulekahjude tekkimise korral moodustama rajoonikolmikud koosseisus: rajooni (linna) täitevkomitee esimees, metsamajandi direktor ning rajooni (linna) miilitsaosakonna ülem, kes peavad viibimata võtma tarvitusele abinõud puhkevate metsatulekahjude kustutamiseks ja lokaliseerimiseks; tulekahjude puhkemisest ning abinõudest, mis on võetud tarvitusele nende likvideerimiseks, õigeaegselt teatama vabariiklikule kolmikule;

c) suvise tulekahjuohtliku perioodi lõpuni määrama sovhoosides, kolhoosides ning remondi- ja tehnikajaamades[1] tööst vabal ajal vastutavad korrapidajad ning valveautod inimeste toimetamiseks tulekahju kustutamise kohale;

d) kindlustama metsatulekahjude kustutamisele rakendatud isikute vastava meditsiinilise teenindamise ning vajaduse korral nende toitlustamise korraldamise;

e) kindlustama häireteta side ning informatsiooni metsatulekahjukohtadelt kuni tulekahju täieliku likvideerimiseni.

Väljavõte

ABINÕUDE KOHTA EESTI NSV VEERESSURSSIDE KASUTAMISE KORRASTAMISEKS JA NENDE KAITSE TÕHUSTAMISEKS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. juuni 1960. a. määrus nr. 238 (ENSV MKK 1960, nr. 19, art. 63 — KK 1960, II, akt 162)

12. Üldsuse laiade masside rakendamiseks võitlusse veekogude reostamise kiirema likvideerimise eest organiseerida linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude juurde üldsuse esinda-

[1] Vastavalt EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. märtsi 1961. a. määrusele nr. 114 (ENSV MKK 1961, nr. 11, art. 36) on remondi- ja tehnikajaamad arvatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondise «Eesti Põllumajandustehnika» rajooniosakondade koosseisu. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. oktoobri 1963. a. määrusega nr. 462 (ENSV MKK 1963, nr. 38, art. 136) reorganiseeriti «Eesti Põllumajandustehnika» rajooniosakonnad rajoonikoondisteks ja osakondadeks.

jate komisjonid puhastusseadmete ehituse käigu ja muude roiskvete puhastamise ja kahjutuks muutmise kindlustamiseks suunatud abinõude kontrollimiseks.

Väljavõte

KOLHOOSIDE JA SOVHOOSIDE METSADES METSARAIEFONDI NING KOLHOOSIDELE RIIKLIKUST METSAFONDIST ERALDATAVA TARBEPUIDU KASUTAMISE PARANDAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. novembri 1960. a. määrus nr. 462 (ENSV MKK 1960, nr. 42, art. 133 — KK 1960, III, akt 285)

... Metsamajanduse korrastamiseks kolhoosides ja sovhoosides ning riiklikust metsafondist kolhoosidele eraldatava puidu paremaks kasutamiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Kohustada rajoonide täitevkomiteesid, Pärnu, Kohtla-Järve ja Narva linna täitevkomiteed:[1]

a) arvestama metsaraiefondi jaotamisel riikliku metsafondi peakasutuse raielankide arvel kolhooside endi tarbepuidu ressursse ja metsamaterjalide vajadust ehitusprojektide järele;

mitte lubama raiefondi eraldamist neile kolhoosidele, millistel on võimalik katta ehituste puiduvajadust kolhoosimetsade arvel;

b) kindlustama puidu kasutamise arvestuse korrastamine igas kolhoosis ja sovhoosis, mitte lubades puidu ebamajanduslikku kulutamist;

c) tõhustama kontrolli puidu ülejääkide müügi üle kolhooside poolt teistele tarbijatele, pidades silmas eelkõige nende kolhooside tarviduste rahuldamist, millistel on tegelikult puudus metsamaterjalidest.

6. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi[2], rajoonide täitevkomiteesid ja Pärnu, Kohtla-Järve ning Narva linna täitevkomiteed[1] esitama iga aasta 1. juuliks Eesti NSV Riiklikule Plaanikomisjonile andmed tarbepuidu koguse kohta sortimendi järgi, mis on ette nähtud hankimiseks Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu metsatööstuskeskustele kolhoosimetsadest ja sovhooside kasutuses olevatest metsadest.

---

[1] Seoses Pärnu ja Kohtla-Järve rajoonide moodustamisega (Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlused 21. detsembrist 1962. a. — ENSV ÜT 1962, nr. 51, art. 183 ja 15. detsembrist 1964. a. — ENSV ÜT 1964, nr. 51, art. 224) Pärnu, Kohtla-Järve ja Narva linna täitevkomitee metsaraiefondi jaotamise küsimustega ei tegele.

[2] Käesoleval ajal peab metsafondi arvestust ning kontrollib kasvava metsa väljaandmist ja tarbepuidu sihipärast kasutamist Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeerium.

9. Kohustada rajoonide täitevkomiteesid ja Pärnu ning Kohtla-Järve linna täitevkomiteed[3] koos vastavate metsamajanditega kontrollima süstemaatiliselt kolhoosimetsade olukorda ja võtma tarvitusele vajalikud abinõud korra loomiseks sellel alal.

11. Arvestades seda, et alates 1961. aastast tunduvalt vähendatakse arvestuslanke riikliku metsafondi II grupi metsades, kohustada rajoonide täitevkomiteesid ja Pärnu, Kohtla-Järve ning Narva linna täitevkomiteed[3], sovhooside direktoreid ja soovitada kolhooside juhatustel võtta tarvitusele vajalikud abinõud rangemaks kokkuhoiuks riiklikust metsafondist saadavate ja kolhoosimetsades ning sovhooside kasutuses olevates metsades ülestöötatavate, samuti põllumajanduslike kõlvikute võsastikust puhastamisel jm. saadavate metsamaterjalide kulutamisel.

Väljavõte

EESKIRJADEST KALAPÜÜGI KOHTA BALTI MERE BASSEINIS EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU 2. DETSEMBRI 1960. A. MÄÄRUS NR. 479

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. detsembri 1960. a. määrus nr. 479 (ENSV MKK 1960, nr. 44, art. 136 — KK 1960, III, akt 295)

1. Kohustada Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuvat Riiklikku Kalavarude Kaitse ja Taastamise Inspektsiooni[1], Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume, ametkondi, keskasutusi, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid võtma juhindumiseks ja täitmiseks NSV Liidu Riikliku Plaanikomitee poolt kinnitatud eeskirjad kalapüügi kohta Balti mere basseinis vastavalt lisale[2].

---

[3] Vt. viide 1. lk. 319.

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 28. märtsi 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 14, art. 44) moodustati Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi Metsamajanduse Peavalitsuse, Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Looduskaitse Valitsuse ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Kalavarude Kaitse ja Taastamise Inspektsiooni baasil Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsus, mis Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 14. mai 1966. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1966, nr. 22, art. 141) reorganiseeriti Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumiks.

[2] Lisa ei tooda.

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI SEADUSE «EESTI NSV LOODUSE KAITSEST» TÄITMISE KÄIGU KOHTA

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 28. juuli 1962. a. otsus

2. Kohustada kohalike nõukogude täitevkomiteesid:

a) osutama suuremat tähelepanu looduskaitsealasele tööle, tõmbama sellele tööle ulatuslikult kaasa vastavaid alalisi komisjone, rahvasaadikuid, kooliõpilasi, ühiskondlikke organisatsioone ja teisi ühiskondlikke organeid, tugevdama looduskaitsealast selgitustööd elanikkonna hulgas;

b) tugevdama kontrolli looduskaitsealase seadusandluse ja eeskirjade täitmise üle, tõmmates sellele tööle kaasa rahvamalevlasi ja seltsimehelikke kohtuid. Looduskaitsealaste, jahipidamise ja kalapüügieeskirjade kuritahtlike ja raskemate rikkumiste korral võtma süüdlased rangele vastutusele. Nende küsimuste arutamisele administratiivkomisjonis või miilitsaorganis kutsuda vastavalt küsimuse iseloomule kas kohaliku metsamajandi, looduskaitse ühiskondliku organi või jahindusorganisatsiooni esindaja;

c) kiirendama looduskaitse alla kuuluvate objektide tähistamist ning nende korrastamist;

d) rangemalt nõudma maavaldajailt parkide kohta kehtestatud eeskirjade täitmist;

e) vajaduse korral arutama looduskaitseküsimusi nõukogu istungjärgul või täitevkomitee istungil.

3. ... Kehtestada kord, et kohaliku tähtsusega looduskaitseobjektid võtab oma otsusega kaitse alla rajooni- või vabariigilise alluvusega linnanõukogu täitevkomitee, kusjuures kaitserežiim määratakse kindlaks Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsuse[1] poolt.

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 14. mai 1966. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1966, nr. 22, art. 141) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsus Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumiks.

LOODUSKAITSE TUGEVDAMISE ABINÕUDE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. jaanuari 1963. a. määrus nr. 9 (ENSV MKK 1963, nr. 2, art. 5 — KK 1963, I, akt 5)

2. Riigi metsa- ja maafondi maade ratsionaalseks ekspluateerimiseks ning maastiku kaitsmiseks on need ettevõtted, asutused ja organisatsioonid, kellele antakse maad karjäärideks, nimetatud maade järele vajaduse möödumisel kohustatud tegema need maad või nende osad korda oma jõudude ja vahenditega ning andma endistele valdajatele majanduslikuks kasutamiseks.

Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsusel[1] ning rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel kontrollida väljatöötatud karjääride korrastamist.

6. Looduskaitsealase töö paremaks koordineerimiseks moodustada rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juurde looduskaitsekomisjonid.[2]

8. Määrata kindlaks, et ametiisikuid ja kodanikke, kes on süüdi looduskaitse-eeskirjade rikkumises, kaitse all olevate looduslike objektide rikkumises või hävitamises, karistatakse administratiivkorras rahatrahviga järgmises ulatuses:

ametiisikuid kuni 50 rublaga,

kodanikke kuni 10 rublaga.

Rahatrahvi määrab küla või alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee või rajooni, linna, küla või alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee juures asuv administratiivkomisjon riikliku metsavalve töötajate ning looduse ja looduslike ressursside kaitse ühiskondlike inspektorite poolt eeskirjade rikkumise kohta koostatud protokollide (aktide) alusel (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. juuli 1969. a. määruse nr. 313 — ENSV ÜVT 1969, nr. 30, art. 313 — redaktsioonis).

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 14. mai 1966. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1966, nr. 22, art. 141) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsus Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumiks.

[2] Nende komisjonide tööd reguleerib tüüppõhimäärus, mis kinnitati Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsuse juhataja 23. märtsi 1963. a. käskkirjaga.

Väljavõte

TAIMEDE KARANTIINI ALAL ÜHISKONDLIKE VOLINIKE PÕHIMÄÄRUS

Kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. mai 1964. a. määrusega nr. 230
(ENSV MKK 1964, nr. 23, art. 83 — KK 1964, II, akt 94)

I. Üldsätted

1. Ühiskondlik volinik taimede karantiini alal valitakse agronoomide või teiste isikute hulgast kolhoosides, sovhoosides, ettevõtetes, asutustes ja organisatsioonides, kes tegelevad imporditud või kodumaiste põllumajandussaaduste kasvatamise, realiseerimise, varumise ja töötlemisega.

Ühiskondlik volinik taimede karantiini alal kinnitatakse või vabastatakse küla, rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee poolt kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuse[1], ettevõtte, asutuse või organisatsiooni esitusel kooskõlastatult NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi Põllumajanduslike Taimede Karantiini Riikliku Inspektsiooniga Eesti NSV-s.

13. Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed, kolhooside juhatused, sovhooside, ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhtijad võivad ergutada karantiiniüriituste organiseerimiseks aktiivselt osavõtvaid ja oma kohustusi eeskujulikult täitvaid ühiskondlikke volinikke taimede karantiini alal tänu avaldamise, kiituskirjade andmise, autahvile kandmise ja hinnaliste kingitustega premeerimise näol ning eriti silmapaistnuid esitada valitsuse autasude saamiseks.

Väljavõte

KOLHOOSIMETSADE JA KINNISTATUD METSADE PAREMA MAJANDAMISE JA METSARESSURSSIDE RATSIONAALSEMA KASUTAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. aprilli 1966. a. määrus nr. 181
(KK 1966, I, akt 96)

3. Pidada ajutise abinõuna vajalikuks panna metsaraiepiletite registreerimine ja väljaandmine raie lubamiseks kolhooside, sovhooside ja teiste maakasutajate metsades Eesti NSV Ministrite

[1] EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. aprilli 1965. a. määrusega nr. 202 (ENSV MKK 1965, nr. 17, art. 68) moodustati kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsused ümber rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsusteks.

Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsuse[1] metsamajanditele.

Metsaraiepiletite väljaandmist kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele metsavaldajatele teostada lankide hindamisandmete järgi, mida esitavad metsavaldajad.

9. Anda rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele õigus juhul, kui kolhoosidel on eriline vajadus puidu järele omaenda tarbeks, lubada metsamajandite ettepanekute alusel aasta-arvestuslangi raiumisvajakut mõnel aastal ja üleraiumist nimetatud raiumisvajaku arvel teistel aastatel.

10. Rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel kehtestada metsamajandite ettepanekul igal aastal vahekasutusraiete maht üle kehtestatud aastamäära neis kolhoosides, kus see on vajalik.

11. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsusel[1] koos rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega ja rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustega 1966. a. jooksul tagada kolhooside, sovhooside, õppe- ja teiste riiklike majandite metsatükkide üleandmine riigimetsafondi Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. märtsi 1959. a. määrusega nr. 81 kehtestatud korras. Pärast kolhooside ja sovhooside maakasutuse korrastamist anda riigimetsafondi üle põllumajanduslikuks kasutamiseks kõlbmatud maad nende metsastamiseks.

Väljavõte

VABARIIGI KALAMAJANDUSE EDENDAMISE NING KALATOODANGU KVALITEEDI JA SORTIMENDI PARENDAMISE ABINÕUDE KOHTA

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. novembri 1966. a. määrus nr. 466 (KK 1966, III, akt 270)

5. Vabastada Eesti NSV ministeeriumid ja keskasutused erandina kulutustest uute maade kasutuselevõtmisel nende maade asemel, mis eraldatakse Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. oktoobri 1962. a. määrusega nr. 483 ettenähtud tiigimajandite ehitamiseks.

6. Vabastada alates 1967. aastast riiklikud kalamajandid, kes kasvatavad teravilja neile kinnistatud maa-aladel, teravilja müü-

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 14. mai 1966. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1966, nr. 22, art. 141) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsus Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumiks.

gist riigile, et kasutada see teravili tiigimajandi vajaduste rahuldamiseks.

9. Kalakaupade müügi parendamiseks:

3) linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogudel võtta erilise kontrolli alla kala ja kalakaupade müügi organiseerimine kaubandusvõrgus.

10. Kohustada Eestimaa KP Narva, Tallinna ja Pärnu linnakomiteed, Kingissepa, Kohtla-Järve, Pärnu, Põlva, Rakvere, Tartu, Haapsalu, Hiiumaa ja Harju rajoonikomiteed, Eestimaa KP Kalalaevastikukomiteed:

1) võtma tarvitusele abinõud kalalaevastiku meremeeste ja rannapüügi kalurite hulgas tehtava ideelise kasvatustöö ja organiseerimistöö parendamiseks, mobiliseerides neid partei XXIII kongressi otsuste edukale elluviimisele, ookeani ja rannalähedase kalapüügi edendamisele, kalapüügi ja kalasaaduste tootmise suurendamise reservide väljaselgitamisele ja paremale ärakasutamisele, kalatoodete kvaliteedi ja sortimendi parendamisele ning omahinna alandamisele. Propaganda- ja agitatsioonitöö tegemiseks kalalaevastiku ujuvkoosseisu hulgas valida paremini ettevalmistatud kommuniste ja kommunistlikke noori, andes neile pidevat praktilist abi töös. Hakata praktiseerima kalatööstuse, partei-, nõukogude, komsomoli- ja ametiühinguorganisatsioonide juhtivate töötajate ning teadus-, kirjandus- ja kunstitegelaste esinemisi meremeestele vahetult laevadel;

2) parendada laevade parteiorganisatsioonide ja -gruppide juhtimist, väsimatult hoolitseda nende osatähtsuse ja kogu meeskonna tööle avaldatava mõju igakülgse tugevdamise ning tõhustamise eest, tagada kommunistide õige paigutamise laevadel;

3) organiseerida kalurite süstemaatiline informeerimine meie maa elust ja tähtsamatest rahvusvahelistest sündmustest;

4) parendada kaadri valikut ja paigutamist kalalaevastiku laevadel, tugevdada kaptenite, tüürimeeste ja mehhaanikute ametikohti kvalifitseeritud spetsialistidega, julgemalt edutada juhtivatele ametikohtadele noori spetsialiste, kes on end näidanud praktilises töös positiivselt. Suurendada juhtiva koosseisu osatähtsust töö organiseerimisel ja distsipliini tugevdamisel laevadel, samuti tagada nende isiklik osavõtt massilisest poliitilisest tööst kalurite hulgas;

5) võtta tarvitusele mõjuvad abinõud ujuvkoosseisu juhtiva ja reakaadri voolavuse likvideerimiseks, mitte lubada juhtivasse koosseisu kuuluvate isikute põhjendamatut ümberpaigutamist ühelt laevalt teisele, luua ujuvkoosseisule vajalikud kultuur-elukondlikud tingimused laevadel ja rannas.

Väljavõte

METSAMATERJALIDE KOKKUHOIU TÄIENDAVATE ABINÕUDE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. märtsi 1967. a. määrus nr. 99 (ENSV ÜVT 1967, nr. 14, art. 107 — KK 1967, I, akt 51)

1. Eesti NSV Metsa-, Tselluloosi-, Paberi- ja Puidutööstuse Ministeeriumil, Eesti NSV Ehitusministeeriumil, Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil, Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil[1] ning teistel ministeeriumidel ja keskasutustel, kellele eraldatakse puitu, samuti linnade ning rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel kõrvaldada metsamaterjalide kulutamises esinevad puudused.

Välja töötada ja ellu rakendada konkreetsed organisatsioonilis-tehnilised abinõud metsamaterjalide kokkuhoiuks ettevõtetes ning organisatsioonides, milleks:

1) tõsta ettevõtete ja organisatsioonide juhtijate ning insenertehniliste töötajate vastutust puidu otstarbeka ja säästliku kulutamise eest;

2) sisse seada range kontroll remondi- ja ekspluatatsioonivajadusteks eraldatava puidu õige kulutamise üle;

3) laiendada ehitusplatsidel monteeritavate inventaarsete ja liikuvate abihoonete ning -ehitiste (kontorid, elukondlikud ruumid, laod, mördisõlmed) kasutamist. Töölavasid, tellinguid, plankaedu ja muid ajutisi piirdeid teha reeglina inventaarsetest elementidest;

4) ajutiste piirete, kilpide, inventaarsete tellingute, töölavade, tranšeede toestuse valmistamiseks kasutada ainult pehmete lehtpuuliikide puitu vastavalt tehnilistele eeskirjadele;

5) 1967. aasta jooksul juurutada alluvates saetööstusettevõtetes olenevalt saematerjalide väljatulekust töönormid ja hinded, mida kasutatakse Eesti NSV Metsa-, Tselluloosi-, Paberi- ja Puidutööstuse Ministeeriumi süsteemis;

6) toodangu veol ja pakkimisel kasutada ulatuslikumalt konteinereid, inventaarset taarat, samuti tagastatavat puit- ja kartongtaarat;

7) keelata mitmesuguste taaraliikide valmistamine okaspuidust. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Materiaal-Tehnilise Varustuse Peavalitsusel on õigus anda erijuhtudel luba taara valmistamiseks okaspuidust.

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

JAHIMAJANDUSE OLUKORRA PARENDAMISE KOHTA EESTI NSV-s

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 7. juuli 1967. a. määrus nr. 280 (ENSV ÜVT 1967, nr. 33, art. 263 — KK 1967, II, akt 136)

1. Kinnitada juurdelisatud «Eesti NSV jahimajanduse põhimäärus».

2. Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil:

1) tugevdada vabariigi jahimajanduse juhtimist, tõhustada kontrolli jahimajandusliku tegevuse ja jahipidamise üle ning tõsta metsavalvetöötajate vastutust oma tööpiirkonnas valitseva jahindusliku olukorra eest;

2) kinnitada hiljemalt 1. augustiks 1967. a. Eesti NSV jahipidamise eeskirjad, millega määrata kindlaks jahipidamise kord ning metsloomade ja -lindude küttimise tähtajad;

3) töötada välja ja kooskõlastatult Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumiga kinnitada jahimaade kasutamise tüüpleping, milles näha ette maavaldajate ja jahindusorganisatsioonide õigused ning kohustused ja jahimaade kasutamise kord, lähtudes maavaldajate huvidest maade sihipärasel ja intensiivsel kasutamisel;

5) organiseerida metsamajanditele kinnistatud jahimaadel eesrindlike jahimajanduslike abinõude rakendamist kasulike ulukite arvu suurendamiseks ja jahipidamist tasuliste tuusikute alusel. Määrata kindlaks tasuliste tuusikutega jahipidamise kord.

Tasuliste tuusikute realiseerimisest laekuvad summad kasutada jahi- ja metsamajanduse edasiarendamiseks.

4. Kehtestada, et jahipidamine põdra, metssea, metskitse ja metsise laskmiseks võib toimuda ainult Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi poolt väljaantud erilubade alusel.

Kinnitada erilubade maksumused järgnevalt: põder 50 rubla, metssiga 15 rubla, metskits 15 rubla ja metsis 15 rubla.

Erilubade realiseerimisest saadud summad kantakse Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi arveldusarvele ja kasutatakse jahi- ja metsamajanduse arendamiseks, samuti jahindusorganisatsioonide liikmete ning metsavalvetöötajate premeerimiseks, kes võtavad aktiivselt osa jahi- ja metsamajanduse arendamisest ning võitlusest salaküttide vastu.

Neil juhtudel, kui väljaantud eriloa järgi jahipidamist ei toimunud, raha tagastatakse.

Lubada erandjuhtudel Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil välja anda erilubasid tasuta eesrindlikele metsavalvetöötajatele ja ühiskondlikele jahimajanduse aktivistidele.

5. Kehtestada, et:

1) põtrade laskmine ja realiseerimine toimub Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt kinnitatud ulatuses ja korras;

2) jahisaagi, välja arvatud põdraliha, kasutamine toimub selle riikliku või ühiskondliku jahindusorganisatsiooni poolt kindlaksmääratud korras, kellele kinnistatud jahimaadel uluki laskmine toimus.

6. Soovitada Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumile ja ühiskondlikele jahindusorganisatsioonidele realiseerida osa ulukilihast ühiskondliku toitlustamise ettevõtetele ning riiklikele ja kooperatiivsetele varumisorganisatsioonidele.

8. Kehtestada, et kõik jahipüssid kuuluvad kohustuslikule registreerimisele. Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil koos Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumiga välja töötada ja kinnitada jahipüsside hoidmise ja registreerimise kord.

Kinnitatud
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
7. juuli 1967. a. määrusega
nr. 280

Eesti NSV jahimajanduse põhimäärus

4. Jahimaa-aladeks Eesti NSV-s on kogu vabariigi territoorium, välja arvatud linnade, asulate ja teiste asustatud punktide ning parkide territooriumid ja looduskaitsealad.

Jahimaa-alad jagunevad:

1) jahimaadeks, millised võidakse kinnistada metsamajandeile riikliku jahimajanduse organiseerimiseks või ühiskondlikele jahindusorganisatsioonidele;

2) kohaliku tähtsusega jahikeelualadeks, millised kinnitab rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee jahindusorganisatsioonide, nende kohalike organite või metsamajandite ettepanekul;

3) vabariikliku tähtsusega jahikeelualadeks, millised kinnitab Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeerium.

5. Jahipidamine looduskaitsealadel ja vabariikliku tähtsusega jahikeelualadel võib toimuda teadusliku uurimistöö eesmärgil, metsloomade sugupoolte arvulise vahekorra reguleerimiseks, üleasustuse vältimiseks, sanitaarseks küttimiseks ja kiskjate hävitamiseks Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi loal.

Kohaliku tähtsusega jahikeelualadel annavad loa jahipidamiseks teadusliku uurimistöö ja metsloomade arvu reguleerimise ees-

märgil kohalikud metsamajandid ja röövloomade hävitamiseks jahindusorganisatsioonide kohalikud organid.

6. Kasulikele ulukitele soodsate sigimis- ja elutingimuste tagamiseks ja metsloomade ning -lindude vajaliku arvukuse säilitamiseks peab vähemalt 20 protsenti kinnistatud jahimaadest olema jahikeelualadeks.

7. Jahindusorganisatsioonide kohalikele organitele kinnistavad jahimaid Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi volitusel metsamajandid kooskõlastatult rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega. Metsamajandid sõlmivad jahindusorganisatsioonide kohalike organitega tüüplepingu alusel jahimaade kasutamise lepingud kooskõlastatult maavaldajatega. Metsamajanditele kinnistab jahimaid Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeerium.

10. Rajoonide (linnade) töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel on õigus keelata 1. aprillist kui 15. juulini rooniitmine, kalapüük ja mootorpaatidega sõitmine veelindude massilise pesitsemise paikades.

23. Järelevalve käesoleva põhimääruse ja jahipidamise eeskirjade täitmise üle on pandud:

1) Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumile;

2) riikliku metsavalve, looduskaitsealade, jahikeelualade ja jahindusorganisatsioonide töötajatele;

3) karusnahkade varumisorganisatsioonide töötajatele.

Kaasabi käesoleva põhimääruse ja jahipidamise eeskirjade täitmiseks peavad andma kõik jahimehed, miilitsatöötajad, ühiskondlikud looduskaitseinspektorid, rajoonide ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed ja looduskaitsekomisjonid.

IGA-AASTASTE LOODUSKAITSEALASTE MASSILISTE ÜRITUSTE LÄBIVIIMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 7. juuli 1967. a. korraldus nr. 736-k (ENSV ÜVT 1967, nr. 32, art. 261 — KK 1967, II, akt 139)

Looduskaitse propaganda laiendamise eesmärgil vabariigis nõustuda Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi ettepanekuga iga-aastaste looduskaitsealaste massiliste ürituste läbiviimise kohta maikuu teisel pühapäeval.

Seoses sellega Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil, koolidel, ettevõtetel, asutustel, organisatsioonidel, sovhoosidel ja kolhoosidel läbi viia massiliselt looduskaitsealaseid üritusi: aktusi, looduskaitseobjektide hoidamist, parkide korras-

tamist, ekskursioonide korraldamist looduse tundmaõppimiseks, ettevõtete territooriumide ja majandite keskuste ning tootmishoonete ümbruse heakorrastamist, samuti teha kokkuvõtteid viimase aasta tööst ning autasustada aktiivsemaid looduse kaitsjaid.

Väljavõte

METSADE GRUPPIDESSE LIIGITAMISE JA ÜHEST GRUPIST TEISE ÜLEVIIMISE KORRA KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. oktoobri 1967. a. määrus nr. 422 (ENSV ÜVT 1967, nr. 46, art. 397 — KK 1967, III, akt 199)

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 29. septembri 1967. a. määrusele nr. 892 Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil, Eesti NSV Metsa-, Tselluloosi-, Paberi- ja Puidutööstuse Ministeeriumil, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ning rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel võtta teadmiseks ja juhindumiseks, et:

1) metsade liigitamist vastavatesse gruppidesse ja üleviimist ühest grupist teise teostavad liiduvabariikide ministrite nõukogud kooskõlastatult NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Metsamajanduse Komiteega.

Väljavõte

«KOLHOOSIMETSADE PÕHIMÄÄRUSE» KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. mai 1968. a. määrus nr. 185 (ENSV ÜVT 1968, nr. 22, art. 154)

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. märtsi 1968. a. määrusele nr. 144 Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Eesti NSV ministeeriumidel, keskasutustel, rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta juhindumiseks juurdelisatud «Kolhoosimetsade põhimäärus»[1].

4. Kehtestada, et kõik küsimused riigimetsafondiga liituvate liigsete metsamaade ja põllumajanduslikuks kasutamiseks kõlbmatute maade riigimetsafondi andmise kohta vaadatakse kolhooside ja sovhooside esildisel läbi rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsuste, rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täi-

[1] Põhimäärust ei tooda.

tevkomiteede ja Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi poolt ning esitatakse Eesti NSV Ministrite Nõukogule kinnitamiseks.

5. Eesti NSV ministeeriumidel, keskasutustel, rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta teadmiseks, et:

1) NSV Liidu Põllumajanduse Ministeerium ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riiklik Metsamajanduse Komitee on kohustatud 6 kuu jooksul välja töötama ja kinnitama «Kolhoosimetsade majandamise eeskirjad»;

2) kolhooside, kolhoosidevaheliste metsamajandite ja metskondade ning põllumajanduslike organite metsamajanduse töötajaile, kes vahetult vastutavad kolhoosimetsade valve eest, on antud õigus kanda riikliku metsavalve töötajaile ettenähtud vormiriietust vastavalt ametikohtade loetelule, mis on kinnitatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Metsamajanduse Komitee poolt NSV Liidu Põllumajanduse Ministeeriumi esildisel.

Väljavõte

VEEKOGUDE KALAMAJANDUSLIKU KASUTAMISE PARENDAMISE KOHTA EESTI NSV-S

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. juuni 1968. a. määrus nr. 199 (ENSV ÜVT 1968, nr. 28, art. 197)

1. Kinnitada juurdelisatud[1] «Eesti NSV siseveekogude kalapüügieeskirjad».

2. Kinnitada vabariikliku tähtsusega kalamajanduslike veekogude nimestik, vastavalt lisale nr. 1[1].

Kõik ülejäänud veekogud (jõed, järved, tiigid, ojad, kanalid), mis asuvad Eesti NSV territooriumil, välja arvatud üleliidulise tähtsusega veekogud, millele laienevad Balti basseini kalapüügieeskirjad, Peipsi ja Pihkva järv ning Narva veehoidla, loetakse kohaliku tähtsusega kalamajanduslikeks veekogudeks.

3. Kalavarude kaitset, kalapüügi reguleerimist ning kontrolli määrustiku «Kalavarude kaitse ja kalapüügi reguleerimise kohta NSV Liidu veekogudes» ja «Eesti NSV siseveekogude kalapüügieeskirjade» täitmise üle teostavad:

1) Balti merel Eesti NSV territoriaalvete piires, merre suubuvatel jõgedel jõesuudmest ülespoole kuni jõgede esimeste tammideni või jugadeni, aga kus ei ole tamme ega jugasid — kahe kilomeetri ulatuses jõesuudmest ülespoole, Peipsi ja Pihkva järvel ning

[1] Lisa ei tooda.

Narva veehoidlal — Ida-Balti Basseini Kalavarude Kaitse ja Taastamise ning Kalapüügi Reguleerimise Valitsus;

2) Võrtsjärvel ja vabariigi teistel siseveekogudel — Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeerium.

4. Kehtestada, et:

1) vabariikliku tähtsusega veekogusid kalamajanduslikuks kasutamiseks ja kohaliku tähtsusega veekogusid tööstuslikuks kalapüügiks eraldab lepingulistel alustel Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeerium;

2) kohaliku tähtsusega veekogusid eraldavad kalamajanduslikuks kasutamiseks, välja arvatud tööstuslik püük, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed kooskõlastatult maakasutajatega ja kohalike kalakaitseorganitega.

10. Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil ning Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil[2] koos ALMAVÜ Vabariikliku Komitee ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega kehtestada ühtne kord ujuvvahendite registreerimiseks vabariigi siseveekogudel.

11. Kinnitada ja kehtestada 1. juulist 1968. a. Eesti NSV veekogudes kodanike poolt vääriskalade ebaseadusliku püügiga tekitatud ja sissenõudmisele kuuluva kahju suuruse arvutamise taksid vastavalt lisale nr. 2[3].

Väljavõte

METSADE PAREMA KAITSMISE KOHTA TULEKAHJUDE, PUTUKKAHJURITE JA HAIGUSTE EEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. juuli 1968. a. määrus nr. 237

1. Kehtestada, et metsade kaitsmine tulekahjude, putukkahjurite ja haiguste eest on üks tähtsamaid riiklikke ülesandeid.

Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel rakendada vajalikke abinõusid tuleohutuse tagamiseks töödel, mida metsades teevad alluvad ettevõtted, asutused ja organisatsioonid.

3. Kehtestada, et:

1) Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumi poolt tuletõrjeabinõude rakendamise, metsatulekahjude vastu võitlemise ja metsade putukkahjurite ning haiguste tõrje küsimustes

---

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

[3] Lisa ei tooda.

antavad käskkirjad ja juhendid on täitmiseks kohustuslikud kõigile Eesti NSV ministeeriumidele, keskasutustele, ettevõtetele ja organisatsioonidele, kes teevad töid vabariigi metsades, samuti kodanikele;

2) riikliku metsavalve töötajaid, samuti metsamajandusorganisatsioonide transpordivahendeid ei ole lubatud tuleohtlikul perioodil suunata töödele, mis ei ole seotud metsade kaitsega (sealhulgas ka põllumajandustöödele);

3) riikliku metsavalve töötajad võivad kasutada juhuslikku transporti tööliste ja tulekustutusvahendite toimetamiseks metsatulekahjude kohtadesse ning nende äraveoks nimetatud kohtadest.

Väljavõte

KUIVENDATAVATEL MAADEL PAIKNEVATEST TALUDEST KODANIKE ÜMBERASUSTAMISEGA SEOTUD TÄIENDAVATE ABINÕUDE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. oktoobri 1968. a. määrus nr. 338 (ENSV ÜVT 1968, nr. 44, art. 324)

1. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteel ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel selgitada kõigile kuivendamisele võetavatel maadel hooneid omavatele kodanikele ümberasustamise, vanade hoonete eest tasumise, uute hoonete ehitamise ning selleks otstarbeks krediidi saamise tingimusi ja korda.

2. Rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel kindlustada hüvitamisele kuuluvate hoonete, ehitiste, viljapuude, marjapõõsaste ja külvide jääkväärtuse operatiivne hindamine ning hindamiskomisjonide otsuste läbivaatamine ja kinnitamine. Hüvitamisele kuuluvate hoonete ja ehitiste jääkväärtuse hindamisel juhinduda Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. juuni 1960. a. määruse nr. 227 lisas nr. 2 toodud vabatahtliku kindlustuse hindenormidest ning viljapuude, marjapõõsaste ja külvide hindamisel Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. juuni 1963. a. määrusega nr. 319 kehtestatud piirtasunormidest.

4. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Maaparanduse ja Veemajanduse Komiteel tagada hüvitamisele kuuluvate hoonete, ehitiste, viljapuude, marjapõõsaste ja külvide jääkväärtuse ning hoonete uude kohta üleviimisega seotud kulude lülitamine maaparandusobjektide eelarvetesse ning nende väljamaksmine kehtestatud korras.

5. Kuivendatavatelt maadelt kolhoosi- ja sovhoosiasulatesse ümberasustatavatele kodanikele lammutatavate hoonete asemele uute ehitamise ja vanade hoonete üleviimise küsimuste koordineerimine panna Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumile, rajooni teistesse asustatud punktidesse ehitamise korral aga rajoonide töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteedele.

7. Kehtestada, et kuivendatavatelt maadelt ümberasustatud kodanikud võivad ehitada kolhoosi- või sovhoosiasulasse hooneid üksikelamutena või ridamajadena.

8. Eesti Tarbijate Kooperatiivide Vabariiklikul Liidul ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel näha ette ehitusmaterjalide eraldamine realiseerimiseks eelisjärjekorras kuivendatavatelt maadelt ümberasustatavatele kodanikele, kes ehitavad uusi hooneid kolhoosi- või sovhoosiasulatesse.

Väljavõte

MATERIAALSE VASTUTUSE KORRA JA MÄÄRADE KOHTA METSAMAJANDUSELE TEKITATUD KAHJUDE EEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. oktoobri 1968. a. määrus nr. 362 (ENSV ÜVT 1968, nr. 47, art. 364)

9. Kehtestada, et ametiisikuid, kelle süü läbi on toimunud metsarikkumine, samuti «NSV Liidu metsadest kasvava metsa väljaandmise eeskirjade» või «Eeskirjade heinategemise ja karjatamise kohta ENSV metsades» rikkumine, karistatakse administratiivkorras rahatrahviga kuni 50 rublani.

Trahve määravad rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvad administratiivkomisjonid.

Ehitus

1. ÜLDEESKIRJAD, RIIKLIK JA KOLHOOSIEHITUS, PROJEKTEERIMINE

Väljavõte

EESTI NSV LINNADES JA ALEVITES AJUTISTE EHITISTE PÜSTITAMISE JA LAMMUTAMISE JUHENDI KINNITAMISE KOHTA

Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu 22. märtsi 1946. a. määrus nr. 225 (ENSV ÜVT 1946, nr. 20, art. 162)

1. Kinnitada Eesti NSV linnades ja alevites ajutiste ehitiste püstitamise ja lammutamise juhend vastavalt lisale[1].

2. Kohustada Eesti NSV linnade ja alevite TSN täitevkomiteesid lubama mittekapitaaltüüpi hoonete ja ehitiste püstitamist ja taastamist ainult kinnitatud juhendi kohaselt.

Keelata Eesti NSV Riiklikul Plaanikomisjonil[2], rahvakomissariaatidel ja keskasutustel eraldada materjalifonde ja Kommunaalpangal[3] ning Tööstuspangal[3] finantseerida neid ajutisi ehitisi, milliseid ehitatakse juhendist kinni pidamata.

---

[1] Lisa ei tooda.

[2] Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Plaanikomisjon liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Plaanikomiteeks.

[3] NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 7. aprilli 1959. a. seadlusega (NSVL ÜT 1959, nr. 14, art. 88) reorganiseeriti pikaajaliste mahutuste pankade süsteem ning likvideeriti Põllumajanduspank, Kommunaal- ja Elamuehituse Finantseerimise Pank ja kommunaalpangad, andes nende poolt teostatavad funktsioonid üle NSV Liidu Riigipangale ja NSV Liidu Tööstuspangale. NSV Liidu Tööstuspank nimetati Üleliiduliseks Kapitaalmahutuste Finantseerimise Pangaks.

ABINÕUDEST OMAVOLILISE EHITUSE VASTU VÕITLEMISEKS LINNADES JA LINNA TÜÜPI ALEVITES[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. aprilli 1951. a. määrus nr. 254

1. Panna linnade, rajoonide ja alevite töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele vastutus vajaliku järelevalve organiseerimise eest omavoliliste ehituste üle linna- ja alevimaadel, samuti plaani-projektide ja linnade hoonestamise eeskirjadest täpse kinnipidamise üle ning kohustada neid tarvitusele võtma otsustavad abinõud omavoliliste ehituste lõpetamiseks linnades ja linna tüüpi alevites.[1]

2. Keelata riiklikel asutustel, ettevõtetel, kooperatiiv- ja ühiskondlikel organisatsioonidel ning kodanikel alustada hoonete ja ehitiste püstitamist linnades ja linna tüüpi alevites[1] enne kui pole:

a) linnade, rajoonide või alevite töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede otsust ehituskruntide eraldamise kohta, akti maa-alade hoonestajale andmise kohta ja akti krundi piiride looduses märkimise kohta;

b) kinnitatud ja kehtestatud korras registreeritud projekte ja eelarveid;

c) Eesti NSV Riikliku Arhitektuurilis-Ehitusliku Kontrolli organite luba ehituseks või nende organite puudumisel — linnade, rajoonide ja alevite töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede luba.

3. Maatükke eraldada riiklikele asutustele ja ettevõtetele, kooperatiiv- ja ühiskondlikele organisatsioonidele vastavalt linna või alevi plaanile ja hoonestamise projektidele.

Eraldada linnades ja töölisalevites[1] individuaalelamute ehitamiseks maatükke töötajate avalduste alusel seda liiki ehitusteks ettenähtud piirkonnas.

Individuaalelamute ehitust teostatakse Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. septembri 1948. a. määruse nr. 834 ja 14. juuni 1949. a. määruse nr. 439[2] alusel, vastavalt linnade ja alevite kinnitatud üldplaanidele ja vastava piirkonna hoonestusprojektidele, millistes on ette nähtud vajalikud heakorratööd hoonestatavail maatükkidel.

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 13. mai 1961. a. seadlusega (ENSV ÜT 1961, nr. 19, art. 59) tühistati alevite liigitus töölisaleviteks, linna tüüpi aleviteks ja kuurortaleviteks, nimetades neid kõiki aleviteks.

[2] Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. juuni 1949. a. määrus nr. 439 tühistati Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. juuni 1951. a. määrusega nr. 455.

4. Kohustada linnade, rajoonide ja alevite töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid läbi vaatama riiklike asutuste ja ettevõtete, kooperatiiv- ja ühiskondlike organisatsioonide ning kodanike (individuaalehitajate) avaldused ehituseks vajalike maatükkide eraldamise kohta hiljemalt kahekümne päeva jooksul, arvates avalduste saamise päevast.

Riikliku Arhitektuurilis-Ehitusliku Kontrolli organid, linnade, rajoonide ja alevite töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed on kohustatud hiljemalt 10 päeva jooksul läbi vaatama ehitajate avaldused loa saamiseks neile eraldatud maa-alal.

5. Määrata kindlaks, et:

a) omavolilise ehituse eest, kusjuures on rikutud käesoleva määruse punktis 2 ettenähtud korda, võetakse riiklike asutuste ja ettevõtete, kooperatiiv- ja ühiskondlike organisatsioonide juhatajad ja individuaalehitajad kriminaalvastutusele vastavalt «Eesti NSV kriminaalkoodeksile» (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. juuni 1962. a. määruse nr. 315 — ENSV MKK 1962, nr. 33, art. 122 — redaktsioonis).

Omavoliliselt püstitatud ehitised, kusjuures on rikutud maa-alade planeerimise projekte ja hoonestamise eeskirju, kuuluvad igal üksikul juhul, vastavalt linnade, rajoonide ja alevite töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede otsustele, lammutamisele ehitaja kulul ning neis elunevad isikud väljatõstmisele, ilma et neile antaks vastu elamispinda või muud hüvitust;

b) juhul, kui ei võeta tarvitusele abinõusid linnade ja alevite valduses olevate maa-alade omavolilise hoonestamise vältimiseks, samuti omavoliliste ehitajate kriminaalvastutusele võtmiseks, võetakse linnade, rajoonide ja alevite töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede töötajad kriminaalvastutusele vastavalt «Eesti NSV kriminaalkoodeksile» ning vastavatel juhtudel distsiplinaarvastutusele (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. juunil 1962. a. määruse nr. 315 — ENSV MKK 1962, nr. 33 art. 122 — redaktsioonis).

EHITUSKRUNTIDE ERALDAMISE, ARHITEKTUURILIS-PLANEERIMISE ÜLESANNETE VÄLJAANDMISE JA PUNASTE JOONTE MÄÄRAMISE KORRAST[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. detsembri 1953. a. määrus nr. 879

1. Kooskõlas NSV Liidu Ministrite Nõukogu 6. novembri 1951. a. korraldusega nr. 21232-r kohustada rajoonide ja linnade TSN täitevkomiteesid teostama arhitektuuri- ja kommunaalmajanduse osakondade juures asuvate tootmisgruppide kaudu ehituskruntide eraldamisega, arhitektuurilis-planeerimise ülesannete väljaandmisega ja ehituste punaste joonte määramisega seoses olevaid töid vastavalt käesoleva määruse lisas toodud jaotusele.

Lisa
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
28. detsembri 1953. a. määruse
nr. 879 juurde

Rajoonide ja linnade TSN täitevkomiteede arhitektuuri- ja kommunaalmajanduse osakondade juures asuvate tootmisgruppide teenindamispiirkonnad[2]

1. Loksa, Tapa, Kiviõli, Rakvere ja Väike-Maarja rajoone teenindab tootmisgrupp Tallinna linna peaarhitekti juures.
2. Tartu, Mustvee, Kallaste, Elva, Otepää, Põlva, Räpina, Antsla, Võru, Vastseliina ja Jõgeva rajoone teenindab tootmisgrupp Tartu linna peaarhitekti juures.
3. Pärnu, Märjamaa, Pärnu-Jaagupi, Lihula, Kilingi-Nõmme, Abja ja Vändra rajoone teenindab tootmisgrupp Pärnu linna peaarhitekti juures.
4. Viljandi, Türi, Paide, Valga, Põltsamaa, Suure-Jaani ja Tõrva rajoone teenindab tootmisgrupp Viljandi linna peaarhitekti juures.

---

[1] Antud määruse osaliseks muutmiseks anti Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. mai 1957. a. korraldusega nr. 664-k Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikule Ehituskomiteele õigus kooskõlastatult vastavate rajoonide ja linnade TSN täitevkomiteedega moodustada ja likvideerida rajoonide ja linnade TSN täitevkomiteede ehitus- ja arhitektuuriosakondade või kommunaalmajanduse osakondade juures asuvaid tootmisgruppe.

[2] Mõnede rajoonide likvideerimise kohta vt. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlusi 12. oktoobrist 1957. a., 24. jaanuarist 1959. a., 14. oktoobrist 1960. a., 14. aprillist 1961. a., 28. märtsist ja 21. detsembrist 1962. a. (ENSV T 1957. nr. 17, art. 167, ENSV T 1959, nr. 6, art. 38, ENSV ÜT 1960, nr. 37, art. 94; ENSV ÜT 1961, nr. 15, art. 52; ENSV ÜT 1962, nr. 14, art. 48; ENSV ÜT 1962, nr. 51, art. 183).

5. Narva linna ümbrust teenindab tootmisgrupp Narva linna peaarhitekti juures.

6. Jõhvi rajooni ühes Jõhvi, Kohtla- Järve ja Ahtme linnadega ning Sompa töölisaleviga teenindab tootmisgrupp Kohtla-Järve linna peaarhitekti juures.

7. Harju, Keila, Rapla ja Kose rajoone teenindab tootmisgrupp Harju rajooni TSN Täitevkomitee Kommunaalmajanduse Osakonna juures.

8. Kingissepa, Orissaare ja Hiiumaa rajoone teenindab tootmisgrupp Kingissepa rajooni TSN Täitevkomitee Kommunaalmajanduse osakonna juures.

9. Haapsalu rajooni teenindab tootmisgrupp Haapsalu rajooni TSN Täitevkomitee kommunaalmajanduse osakonna juures.

Väljavõte

ABINÕUDEST EHITUSE EDASISEKS INDUSTRIALISEERIMISEKS, KVALITEEDI PARANDAMISEKS, MAKSUMUSE ALANDAMISEKS JA EHITUSMATERJALIDE TOOTMISE ARENDAMISEKS

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. veebruari 1956. a. määrus nr. 5 (KK 1956, I, akt 11)

8. Määrata, et savitellisetehaste, milliste tootmisvõimsus on üle 8 miljoni tellise aastas, ehitamist lubatakse ainult neis rajoonides, kus betoonist ja silikaadist seinamaterjalide tootmise organiseerimine ei ole otstarbekas või kus savitellis on vajalik spetsiaalsete tööde jaoks — ahjude ladumiseks ning muudeks ehitusvajadusteks.

27. Tööde tegemine alitööettevõtu korras ministeeriumide ja keskasutuste hanke-ehitusorganisatsioonidele panna asfalteerimise-betoneerimise tööde osas Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumile[1], Tallinna Linna TSN Täitevkomiteele, Tartu Linna TSN Täitevkomiteele ja Ehitustrustile nr. 5, gasifitseerimise osas

[1] Eesti NSV 7. juuni 1957. a. seadusega likvideeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeerium ja moodustati Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium, mis Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

aga Eesti NSV Linna- ja Maaehituse Ministeeriumile[2] ja Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumile[3].

39. Kohustada ministeeriume, keskasutusi, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid ning Eesti NSV territooriumil asuvate ehitusorganisatsioonide juhatajaid lõpetama puudustega ja ehitustööde madala kvaliteediga elamute, tsiviil- ja tööstusehituste ekspluatatsiooni andmise väär praktika;

tõstma ehitus- ja montaažitööde ning eriti viimistlustööde kvaliteeti ning teostama ehitusprotsessis kõigi tööde vastuvõtmist täielikus vastavuses nende teostamise tehniliste tingimustega;

võtma kehtivas korras vastutusele puudustega ja madalakvaliteetselt teostatud ehituste ekspluatatsiooni andmiseks esitamises ja ekspluatatsiooni andmises süüdiolevaid isikuid.

Väljavõte

LIIALDUSTE LIKVIDEERIMISEST PROJEKTEERIMISES JA EHITUSTEGEVUSES

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu
11. veebruari 1956. a. määrus nr. 6
(KK 1956, I, akt 12)

1. Kohustada Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Ehituse ja Arhitektuuri Komiteed[1], Eesti NSV Teaduste Akadeemia Ehituse ja Ehitusmaterjalide Instituuti, Eesti NSV Arhitektide Liitu, ministreid ja keskasutuste juhatajaid, linnade ja rajoonide täitevkomiteesid, linnade ja rajoonide ehitus- ja arhitektuuriorganeid, ettevõtete, ehituste ja projekteerimisorganisatsioonide juhatajaid, samuti ehituste ja projekteerimisorganisatsioonide arhitekte ja insenertehnilisi töötajaid lühima ajaga põhjalikult ümber korraldama oma töö projekteerimise ja ehitamise alal NLKP Keskkomitee ja NSVL Ministrite Nõukogu 4. novembri 1955. a. määruse nr. 1871 põhjal, juurutama ehituse alal laialdaselt paremaid tüüpprojekte, julgemalt omandama kodu- ja välismaa ehitustegevuse eesrind-

---

[2] Eesti NSV 7. juuni 1957. a. seadusega likvideeriti Eesti NSV Linna- ja Maaehituse Ministeerium ja vastavalt Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. juuni 1957. a. määrusele nr. 198 anti kõik tema ettevõtted ja organisatsioonid üle Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 31. jaanuari 1963. a. seadlusega (ENSV ÜT 1963, nr. 6, art. 25) moodustati Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu Ehitusvalitsuse, selle ettevõtete ja organisatsioonide baasil Eesti NSV Ehitusministeerium. Vt. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. jaanuari 1963. a. määrust nr. 12.

[3] Vt. viide 1. lk. 341.

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 31. augusti 1963. a. seadlusega (ENSV ÜT 1963, nr. 36, art. 139) nimetati Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Ehituse ja Arhitektuuri Komitee Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Ehituskomiteeks (Eesti NSV Riiklik Ehituskomitee).

likke saavutusi, juhtima tööd uute, efektiivsete, maksimaalselt monteeritavate konstruktsioonide ja materjalide tootmise ning kasutamise alal, pidama alalist lepitamatut võitlust liialduste vastu projekteerimises ja ehitustegevuses.

8. Linnades ja rajoonikeskustes panna insenerivõrkude ehitamise koopereerimise küsimuste lahendamine Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumile[2] koos Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Ehituse ja Arhitektuuri Komiteega.[3]

12. Määrata, et projektülesannete kooskõlastamine ettevõtete ja nende juurde kuuluvate asulate ehitusplatsi või elumajade ja tsiviilhoonete ehitusplatsi valiku, veevõtuseadme, roiskvete kahjutuks tegemise ja äravoolu seadme ehitamise osas, samuti peab elumajade ja tsiviilhoonete arhitektuuriline lahendus toimuma kompleksselt ühes kohaliku nõukogu organis (linna täitevkomitee, rajooni täitevkomitee) Riikliku Sanitaarinspektsiooni ja tuletõrjeorganite osavõtul hiljemalt ühe kuu jooksul.

Kohustada Eesti NSV ministeeriume ja keskasutusi kooskõlastama projektülesannete vastavad küsimused hiljemalt 15 päeva jooksul.

Väljavõte

EHITATAVATE ELAMUTE ESIMESTE KORRUSTE KASUTAMISEST[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. mai 1957. a. määrus nr. 154 (KK 1957, I, akt 36)

1. Teha teatavaks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu 14. märtsi 1957. a. määrusega nr. 270 tühistas varasemad valitsuse otsused, millega nõuti, et ehitatavate elamute esimesed korrused tingimata

---

[2] Eesti NSV 7. juuni 1957. a. seadusega likvideeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeerium ja moodustati Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium, mis Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

[3] Vt. viide 1. lk. 342.

[1] EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. aprilli 1959. a. määrusega nr. 154 lubati eraldada uusehitiste esimestel korrustel ruumid söökla-te, kohvikute, majaköökide, leivakaupluste ja muude toiduainetekaupluste jaoks ja EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. septembri 1960. a. määrusega nr. 371 kohustati tagama toiduainete- ja tööstuskaupadekaupluste ning ühiskondliku toitlustamise ettevõtete paigutamine nii uute elumajade esimestele korrustele kui ka kaubandushoonetesse.

kasutataks kaupluste, ühiskondliku toitlustamise ettevõtete, lasteasutuste ja muude kultuur-elukondlike asutuste majutamiseks, kuna see põhjustab sageli elamuehituse kallinemist.

2. Määrata, et edaspidi otsustavad uute elamute esimeste korruste kasutamise küsimusi linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed.

4. Kohustada Eesti NSV Riiklikku Plaanikomisjoni[2], Eesti NSV ministeeriume ja keskasutusi ning vabariigilise alluvusega linnade TSN täitevkomiteesid ette nägema kapitaalehituse aastaplaanide projektides alates 1958. aastast summade eraldamist spetsiaalsete hoonete ehitamiseks kaupluste, ühiskondliku toitlustamise ettevõtete, lasteasutuste ja muude kultuur-elukondlike asutuste jaoks.

Määrata, et linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel on õigus kooskõlastatult ettevõtete ja organisatsioonidega tsentraliseerida viimastele kaupluste, ühiskondliku toitlustamise ettevõtete, lasteasutuste ja muude kultuur-elukondlike asutuste ehitamiseks eraldatavaid summasid.

Väljavõte

ABINÕUDEST ELAMUEHITUSE ARENDAMISEKS EESTI NSV-S

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. oktoobri 1957. a. määrus nr. 337 (KK 1957, II, akt 80)

1. Kohustada Riiklikku Plaanikomisjoni[1], Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume, keskasutusi ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid elamuehituse mahu kindlaksmääramisel lähtuma rahvamajanduse arendamise riiklikes plaanides vajadusest likvideerida 1970. aastaks elamispinna puudus, milleks ette näha nimetatud plaanides elamispinna suurendamine vabariigis keskmiselt kuni 9,5 ruutmeetrini elaniku kohta 1970. aasta lõpuks.

5. Teha ülesandeks linnade ja rajoonide täitevkomiteedele koos ministritega, keskasutuste ja ettevõtete juhatajatega määrata kindlaks iga aasta elamuehituse maht elanikkonna vahendite arvel ja ettevõtete järgi riikliku krediidi abil, lähtudes käesoleva määrusega ettenähtud iga-aastasest elamuehituse üldmahust.

6. Panna alates 1958. aastast tööettevõtu korras teostatava

---

[2] Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Plaanikomisjon liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Plaanikomiteeks.

[1] Vt. eelmine viide.

elamuehituse, kultuur-elukondliku ja kommunaalehituse tellija kohustused Tartus, Pärnus, Narvas ja Kohtla-Järvel linnade täitevkomiteedele, moodustades nende juurde kapitaalehituse osakonnad.

12. Määrata, et alates 1958. aastast peab riiklik elamuehitus Eesti NSV linnades ja töölisalevites[2] toimuma peaasjalikult ökonoomsete üheperekonnakorteritega elumajade tüüpprojektide järgi.

18. Kohustada partei linna- ja rajoonikomiteesid, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid, Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume, keskasutusi, ettevõtete, majandusorganisatsioonide ja asutuste juhatajaid osutama igakülgset toetust ja kaasabi tööstusettevõtete jõul tööliste ja teenistujate ehitustöödest osavõtuga teostatava elamuehituse laialdaseks arendamiseks.

20. Tööliste ja teenistujate jõududega elumajade ehituse igakülgseks hoogustamiseks, ehitusmahu suurendamiseks, ehituse odavamaks muutmiseks ja elumajade ekspluatatsiooni andmise tähtaegade lühendamiseks tuleb partei linna- ja rajoonikomiteedel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, ettevõtete ja organisatsioonide majandus-, partei- ja ametiühingujuhtidel:

tagada ettevõtete poolt elamuehituseks eraldatavate kõigi vahendite täielik ärakasutamine;

organiseerida tööliste ja teenistujate ning nende perekonnaliikmete ulatuslik osavõtt elumajade ehitamisest;

soovitada üldkoosolekutel läbi arutada tööliste ja teenistujate jõududega teostatava elamuehituse plaanid, kus võetakse sotsialistlikke kohustusi, mis on suunatud nende plaanide paremale täitmisele, ehituse kestuse lühendamisele, maksumuse alandamisele ja ehitustööde kvaliteedi parandamisele.

21. Pidada individuaalelamuehitust väga tähtsaks ja võttes arvesse, et see ehitus moodustab ligi ühe kolmandiku riikliku elamuehituse mahust, pidada otstarbekaks, et ettevõtete (organisatsioonide) juhatajad koos ametiühinguorganisatsioonidega:

a) asutaksid individuaalehitajate kollektiive mitme korteriga elumajade ehitamiseks, samuti organiseeriksid individuaalehitajate vastastikust abistamist tööjõuga;

b) abistaksid töölisi- ja teenistujaid-individuaalehitajaid materjalide, ehitusmehhanismide, transpordi ja muuga, kusjuures tasu maksmine teenuste eest peab toimuma seadusega kehtestatud korras.

Vastutus ettevõtete ja asutuste tööliste ja teenistujate individuaalelamuehituse organiseerimise eest panna nende organisatsioonide juhatajatele.

---

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 13. mai 1961. a. seadlusega (ENSV ÜT 1961, nr. 19, art. 59) tühistati alevite liigitus töölisaleviteks, linna tüüpi aleviteks ja kuurortaleviteks, nimetades neid kõiki aleviteks.

22. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid ja Rahvamajanduse Nõukogu abistama individuaalehitajaid mehhanismide ja transpordiga.

24. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid tagama individuaalelamuehituse piirkondade detailplaneerimise projektide õigeaegne koostamine.

27. Panna individuaalehitajate ja elamuehituse kollektiivide jaoks tüüp- ja korduvate projektide šidumine linnaarhitektide juures asuvatele isemajandavatele tootmisgruppidele.

42. Kohustada partei linna- ja rajoonikomiteesid, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid, Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumide, keskasutuste, organisatsioonide ja asutuste juhtkonda organiseerima linnade, rajoonide, ettevõtete ja ehitusorganisatsioonide vahel sotsialistlikku võistlust kindlaksmääratud elamuehitusplaanide paremaks täitmiseks, ehituse maksumuse alandamiseks ja kvaliteedi parandamiseks.

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu peavad elamuehitust vabariigis üheks tähtsamaks rahvamajanduslikuks ülesandeks ja on veendunud, et majandus-, partei-, nõukogude, ametiühingu- ja komsomoliorganisatsioonid koos ehitajatega rakendavad oma loova jõu elamuehituse alal leiduvate kõigi reservide väljaselgitamiseks ja ärakasutamiseks ning lahendavad juba lähemail aastail tähtsaima ülesande — teha lõpp elamispinna puudusele vabariigis.

Väljavõte

PLEKK-KATUSTE PAREMAST SÄILITAMISEST JA KATUSEPLEKI RATSIONAALSEMAST KASUTAMISEST EHITUSTEGEVUSES

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. veebruari 1958. a. määrus nr. 65 (KK 1958, I, akt 19)

1. Kohustada kohalikke TSN täitevkomiteesid, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume ja keskasutusi sisse seadma süstemaatiline kontroll hoonete ja ehitiste plekk-katuste, vihmaveetorude ja -rennide, aknaaluste, karniiside, tulemüüride ja muude plekiga kaetud elementide seisukorra üle . . .

2. Seoses katusepleki defitsiitsusega keelata selle kasutamine:

a) tööstus-, elamu- (kaasa arvatud individuaalehitused), ühiskondlike ja põllumajanduslike hoonete katuste katmiseks, olenemata hoone kõrgusest ja korruste arvust;

katuseplekki lubatakse kasutada ainult erandjuhtudel Eesti NSV Ministrite Nõukogu loal;

b) ühe- ja kahekorruseliste hoonete vihmaveetorude ehitamiseks;

c) katuseneelude ja šottrennide ehitamiseks;

katuseneelude ja šottrennide kate teha laudroovile rullmaterjalist kuumal mastiksil;

kolme- ja enamakorruseliste hoonete projekteerimisel näha ette ainult räästa ripprennide ehitamine;

d) akende välislaudade tegemiseks, tulemüüride, korstna otste ja hoonete ning ehitiste muude elementide katmiseks.

3. Mitte lubada projekteerimisel näha ette hoonete katuste balustraade, rinnatisi ja muid sääraseid elemente, mis vastavalt tehnilistele tingimustele nõuavad katuseplekiga katmist.

Väljavõte

EHITUSTE PROJEKTIDE JA EELARVETE LÄBIVAATAMISE JA KINNITAMISE KORRAST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. aprilli 1958. a. määrus nr. 128 (ENSV T 1958, nr. 5, art. 75 — KK 1958, I, akt 40)

11. Kehtestada järgmine projektülesanne ja finantseelarveliste koondarvestuste, tehniliste projektide ja koondeelarvete ning kinnitatud projektide tehnilis-majanduslike näitajate kohta arvestuse pidamise kord:

a) arvestust peetakse kõigi kinnitatud projektülesannete ja tehniliste projektide kohta olenemata nende eelarvelisest maksumusest. Samuti peetakse arvestust kõigi nende projektülesannete ja tehniliste projektide kohta, mis on kinnitatud enne käesoleva määruse vastuvõtmist (olenemata projekteelarvelise dokumentatsiooni kinnitanud instantsist), kui nende projektülesannete ja tehniliste projektide järgi ehitatakse 1958. a., või hakatakse ehitama järgnevail aastail;

b) arvestust kinnitatud projektülesannete ja tehniliste projektide kohta peetakse Rahvamajanduse Nõukogu valitsustes, ministeeriumides, keskasutustes ning linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteedes;

c) arvestuse pidamiseks kinnitatud projektülesannete ja tehniliste projektide kohta kannavad Rahvamajanduse Nõukogu valitsused, ministeeriumid, keskasutused ning linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteed arvestusele kuuluvad projektülesanded ja tehnilised projektid kinnitatud projektülesannete ja tehniliste projektide arvestusraamatusse, kus peab olema näidatud ehituse eelarveline maksumus ja projekteelarvelise dokumentatsiooni kinnitanud instants, samuti projekteelarvelise dokumentatsiooni kinnitamise dokumendi kuupäev ja number;

d) mainitud korras arvestatavate projektülesannete ja tehniliste projektide kohta ehituse eelarvelise maksumusega üle 2. milj. rbl.[1] ning rajoonide TSN täitevkomiteede ehituste osas üle 1 milj. rbl.[1] koostavad Rahvamajanduse Nõukogu valitsused, ministeeriumid, keskasutused ning linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteed vastavalt lisas[2] näidatud vormile arvestuskaardid, mis saadetakse teadmiseks Eesti NSV Riiklikule Plaanikomisjonile.[3]

Kui nendes projektülesannetes ja tehnilistest projektides, milliste arvestuskaardid on saadetud Eesti NSV Riiklikule Plaanikomisjonile[3], tehakse muudatusi ettevõtete võimsuse, ehituse eelarvelise maksumuse või teiste põhiliste näitajate osas, koostatakse muudetud arvestuskaardid, millised samuti saadetakse teadmiseks Eesti NSV Riiklikule Plaanikomisjonile[3].

15. Lubada kohalike TSN täitevkomiteedel jätta ehituse projektülesannete komplekssel kooskõlastamisel üks eksemplar nende poolt kooskõlastatud projektülesandest oma arhiivi.

Väljavõte

TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE TÄITEVKOMITEEDELE ALLUVATE TRANSPORDI-, KOMMUNAAL- JA EHITUS-REMONDIETTEVÕTETE NING ORGANISATSIOONIDE ÜLEPLAANILISEST KASUMIST KUNI 30-PROTSENDI KASUTAMISEST ELAMUEHITUSEKS[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. mai 1958. a. määrus nr. 192
(ENSV/T 1958, nr. 7, art. 106 — KK 1958, I, akt 61)

Anda linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele õigus lubada nõukogude täitevkomiteedele alluvatel iseseisval bilansil olevatel transpordi-, kommunaal- ja ehitus-remondiettevõtetel ja organisatsioonidel kasutada elamuehituseks täiendavalt üle ettevõtte-, direktori (juhataja) fondi eraldatavate summade kuni 30 protsenti antud ettevõtte või organisatsiooni üleplaanilise kasumi üldsummast.

---

[1] NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. mai 1960. a. määrusega nr. 470 (NSVL MK 1960, nr. 10, art. 69; ENSV ÜT 1960, nr. 7) muudeti alates 1. jaanuarist 1961. a. hindade mastaap kümnekordselt.

[2] Lisa ei tooda.

[3] Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Plaanikomisjon liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Plaanikomiteeks.

[1] Antud määrust on täiendatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. mai 1965. a. määrusega nr. 231.

Väljavõte

KOLHOOSIDE ABISTAMISEST KOOLIMAJADE EHITAMISEL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. juuni 1958. a. määrus nr. 214 (ENSV T 1958, nr. 8, art. 131 — KK 1958, I, akt 70)

3. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu ja rajoonide täitevkomiteesid:

a) abistama kolhoose, eraldades mehhanisme (ekskavaatoreid, buldoosereid, mördisegajaid, tõstekraanasid, transportööre ja muid ehitusmasinaid ja mehhanisme) mõnede ehitustööde mehhaniseerimiseks, kolhoosidega sõlmitud lepingute alusel, kahjustamata riiklike plaanide täitmist;

b) abistama kolhoose nendega sõlmitud lepingute alusel ja nende nõudeavalduste järgi koolide ehitamiseks vajalike puusepa- ja laudsepatoodete ning monteeritavate raudbetoonkonstruktsioonide ja -detailide valmistamisega alluvates ettevõtetes kolhooside kulul tellija materjalist;

c) rakendama vajaduse korral alluvaid ehitusorganisatsioone (lepingute alusel) koolimajade ehitamisele kolhoosides.

6. ... Anda kolhoosidele laenu koolimajade ehitamiseks, kui selle kohta on olemas kolhoosiliikmete üldkoosoleku ja rajooni täitevkomitee otsus.

Väljavõte

TÜÜPPROJEKTIDE ULATUSLIKUMAST KASUTAMISEST EHITUSES

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. augusti 1958. a. määrus nr. 295 (ENSV T 1958, nr. 10, art. 159 — KK 1958, II, akt 89)

1. Kohustada Rahvamajanduse Nõukogu, et Eesti NSV ministeeriume ja keskasutusi, linnade ja rajoonide täitevkomiteesid mitte lubama elamute, kultuur-elukondlike objektide ning tööstus-, transpordi- ja põllumajandus- ning muude objektide ja ehituste püstitamist individuaalprojektide järgi, milliste ehitamine peab toimuma kehtestatud korras kinnitatud tüüpprojektide järgi, mis on võetud nimetatud objektide ehituse tüüpprojektide loetelusse.

Karistada rangelt isikuid, kes rikkudes kehtestatud korda, lubavad ümber teha tüüpprojekte või kasutada individuaalprojekte olemasolevate tüüpprojektide asemel.

2. NSV Liidu Tööstuspanga Eesti Vabariiklikul Kontoril[1], Eesti Vabariiklikul Kommunaalpangal[1] ja NSV Liidu Põllumajanduspanga Eesti Vabariiklikul Kontoril[1] mitte finantseerida individuaalprojektide järgi ehitatavaid 1. punktis nimetatud objekte Eesti NSV Ministrite Nõukogu loata, ning liidulise alluvusega objekte NSV Liidu Riikliku Ehituskomitee loata.[2]

3. Määrata, et Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumid ja keskasutused, Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuv Arhitektuuri Valitsus[3] ning vabariigi projekteerimisorganisatsioonide juhatajad vastutavad tüüpprojektide ulatusliku kasutamise eest, nende projektide õigeaegse väljatöötamise ja kvaliteedi tõstmise eest eesrindliku tootmistehnoloogia ja progressiivsete unifitseeritud ehituskonstruktsioonide ja -detailide juurutamise eest, mis võimaldavad alandada ehituse maksumust ja lühendada ehituse aega.

4. Panna ette linnade peaarhitektidele[4] ja linnade (rajoonide) täitevkomiteede vastavaile osakondadele arhitektuurilis-planeerimise ülesande andmisel hoonestajaile ja projektide läbivaatamisel mitte lubada alustada elamute, kultuur-elukondlike ja muude objektide ehitust individuaalprojektide järgi, mille ehitamine peab toimuma tüüpprojektide kehtivasse loetelusse võetud tüüpprojektide järgi.

5. Panna elamu-, kommunaal- ja kultuur-elukondliku ehituse tüüpprojektide väljatöötamise ülesannete kinnitamine Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuvale Arhitektuuri Valitsusele,[3] tööstus- ja põllumajandusliku ehituse tüüpprojektide väljatöötamise

---

[1] NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 7. aprilli 1959. a. seadlusega (NSVL ÜT 1959, nr. 14, art. 88) reorganiseeriti pikaajaliste mahutuste pankade süsteemi ning likvideeriti Põllumajanduspank, Kommunaal- ja Elamuehituse Finantseerimise Pank ja kommunaalpangad, andes nende poolt teostatavad funktsioonid üle NSV Liidu Riigipangale ja NSV Liidu Tööstuspangale. NSV Liidu Tööstuspank nimetati Üleliiduliseks Kapitaalmahutuste Finantseerimise Pangaks.

[2] Antud punkti osaliseks muutmiseks kehtestati EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. märtsi 1962. a. määrusega nr. 135 (ENSV MKK 1962, nr. 17, art. 73), et NSV Liidu Riigipanga Eesti Vabariiklikul Kontoril tuleb finantseerida kolhoosides tootmishoonete, elamute, kultuur-elukondlike hoonete ning ehitiste püstitamist, mida tehakse Eesti NSV Ehituskomitee loal individuaalprojektide järgi.

[3] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 23. augusti 1958. a. seadlusega (ENSV T 1958, nr. 12, art. 180) moodustati Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Arhitektuuri Valitsuse baasil Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Ehituse ja Arhitektuuri Komitee, mis Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 31. augusti 1963. a. seadlusega (ENSV ÜT 1963, nr. 36, art. 139) nimetati Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Ehituskomiteeks.

[4] Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. septembri 1961. a. määrusega nr. 409 kinnitati vabariigi rajoonides ehituse vajaliku juhtimise kindlustamiseks ja arhitektuurilis-ehitusliku riikliku kontrolli organiseerimiseks maal, rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede koosseisus rajooni vanemarhitekti ametikoht.

ülesannete kinnitamine Rahvamajanduse Nõukogule või Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumile.

7. Kohustada Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuvat Arhitektuuri Valitsust,[5] Rahvamajanduse Nõukogu ja Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi tõhustama kontrolli tüüpprojektide kasutamise üle ehituses ja võtma tarvitusele vajalikud abinõud tüüpprojektide väljatöötamist ja ehituses nende kasutamist pidurdavate põhjuste kõrvaldamiseks.

Väljavõte

ELAMU-, KOMMUNAAL- JA KULTUUR-ELUKONDLIKUKS EHITUSEKS KAPITAALMAHUTUSTE PLANEERIMISE KORRAST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. augusti 1958. a. määrus nr. 299 (KK 1958, II, akt 91)

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. juuni 1958. a. määruse nr. 226 «Elamu-, kommunaal- ja kultuur-elukondlikuks ehituseks ning ehitustööstuse arendamiseks ettenähtud kapitaalmahutuste planeerimise korra muutmisest» täiendamiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kehtestada, et elamuehituseks vabariigilise alluvusega linnades, välja arvatud majanduslikul teel või ettevõtete või organisatsioonide töötajate tööst osavõtuga ning tööettevõtu-ehitusorganisatsioonide poolt teostatav elamuehitus, eraldatakse kapitaalmahutused vastavate linnade täitevkomiteedele, Viljandis, Rakveres, Valgas, Võrus ja Haapsalus aga — vastavate rajoonide täitevkomiteedele.

2. Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumide ja keskasutuste poolt väljaspool käesoleva määruse 1. punktis loetletud linnu teostatavaks elamuehituseks, samuti majanduslikul teel või ettevõtete ja organisatsioonide töötajate tööst osavõtuga ning tööettevõtu-ehitusorganisatsioonide poolt teostatavaks elamuehituseks eraldatakse kapitaalmahutused Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule ning vastavatele Eesti NSV ministeeriumidele ja keskasutustele.

3. Kapitaalmahutused rajoonide täitevkomiteede poolt teostatavaks elamuehituseks eraldavad vastavate rajoonide täitevkomiteed.

4. Rahvamajanduse Nõukogule elamuehituseks eraldatavate kapitaalmahutuste üldmahust nähakse eraldi ette kapitaalmahutused elamuehituseks ehitatavatele ja rekonstrueeritavatele musta ja

[5] Vt. viide 3. lk. 350.

värvilise metallurgia, keemia-, nafta-, gaasi-, põlevkivi- ja riigikaitsetööstuse ning ehitusmaterjalide tööstuse ettevõtetele ning elektrijaamadele, arvestades rahvamajandusplaanides ettenähtavate võimsuste kasvu.

Käesoleva määruse 1. punktis nimetatud linnades asuvatele ülalloetletud tööstusharude ehitatavate ja rekonstrueeritavate ettevõtete jaoks nähakse rahvamajandusplaanides ette elamispinna eraldamine Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule linnade TSN täitevkomiteede poolt elamispinna üldise ekspluatatsiooni andmise arvel antud linnades. Samuti nähakse rahvamajandusplaanides ette elamispinna eraldamine Eesti NSV Teaduste Akadeemiale nimetatud linnade täitevkomiteede poolt.[1]

6. Kehtestada, et kapitaalmahutused kommunaalhoonete, koolide, kultuur-elukondlike hoonete ja tervishoiuobjektide ehitamiseks eraldatakse vabariigilise alluvusega linnade TSN täitevkomiteedele ja rajoonide TSN täitevkomiteedele, välja arvatud kapitaalmahutused teaduslike ja õppeasutuste, teatrite, raviasutuste, sanatooriumide, puhkekodude ja teiste vabariigilise alluvusega kultuuri- ja tervishoiuasutuste hoonete ja ehituste püstitamiseks, mis eraldatakse vastavalt Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule, ministeeriumidele ja keskasutustele.[2]

Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule, ministeeriumidele ja keskasutustele eraldatakse kapitaalmahutused ettevõtete, sovhooside ja organisatsioonide jaoks kommunaalhoonete, eelkoolieaeliste laste ja teiste asutuste kultuur-elukondlike objektide ehituseks, mis asuvad väljaspool käesoleva määruse 1. punktis nimetatud linnu.

Väljavõte

VÄIKSEMATE PROJEKTEERIMISTÖÖDE TEOSTAMISEST JA PUURKAEVUDE PROJEKTEERIMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. septembri 1958. a. korraldus nr. 1499-k (KK 1958, II, akt 119)

2. Lubada linnade ja rajoonide täitevkomiteede tootmisgruppidel ning Eesti NSV ministeeriumide, keskasutuste ja organisatsioonide projekteerimisgruppidel teostada väiksemaid projekteerimistöid muudest finantseerimisallikatest ehitatavate alla 500 tuh.

---

[1] Tallinna linnas on elamispinna jaotamise kord kindlaks määratud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. mai 1962. a. määrusega nr. 254 (ENSV MKK 1962, nr. 26, art. 103).

[2] Neis rajoonides, kus täitevkomitee koosseisus pole kapitaalehituse osakonda, on alates 1961. a. üldhariduslike koolide ehituse tellijaks Eesti NSV Haridusministeerium — vt. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. septembri 1960. a. määrust nr. 368.

rbl.[1] ehitusmaksumusega elamute- ja kultuur-elukondlike objektide sidumise alal, samuti planeerimis- ja muid töid, mis ei nõua teostajatelt kõrget kvalifikatsiooni.[2]

RIIKLIKE ASUTUSTE, ETTEVÕTETE JA ÜHISKONDLIKE ORGANISATSIOONIDE POOLT KOHALIKE NÕUKOGUDE MAJAVALDUSTES ELU- JA MITTEELURUUMIDE EHITAMISE KORRAST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. oktoobri 1958. a. korraldus nr. 1617-k (ENSV T 1958, nr. 13, art. 203 — KK 1958, II, akt 123)

1. Määrata, et riiklike asutuste, ettevõtete ja ühiskondlike organisatsioonde poolt elu- ja mitteeluruumide ehitamine kohalike nõukogude majavaldustes (hoonete taastamine, juurdeehitus, lõpetamata majade valmisehitamine, pealeehitus, mitteeluruumide ümberehitamine eluruumideks jne.) võib toimuda ainult kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede loal.

Valmisehitatud ja ettenähtud korras ekspluatatsiooni vastuvõetud objektid antakse tasuta üle majavalitsuse bilanssi.

2. Teha Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumile[1] ülesandeks kinnitada riiklike asutuste, ettevõtete ja ühiskondlike organisatsioonide poolt kohalike nõukogude majavalitsustes elu- ja mitteeluruumide ehitamise korra määrustik.

---

[1] NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. mai 1960. a. määrusega nr. 470 (NSVL MK 1960, nr. 10, art. 69; ENSV ÜT 1960, nr. 7) muudeti alates 1. jaanuarist 1961. a. hindade mastaap kümnekordselt.

[2] Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. detsembri 1958. a. korraldusega nr. 1934-k laiendati nimetatud punkti kehtivust Eesti NSV Haridusministeeriumile.

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks. Eesti NSV Ülemnõukogu 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teeninduste ministeeriumiks.

ABINÕUDEST PUUDUSTE KÕRVALDAMISEKS MATERJALIDE KULUTAMISEL EHITUSTEL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. detsembri 1958. a. määrus nr. 449 (KK 1958, II, akt 143)

1. Kohustada Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume ja keskasutusi, linnade ning rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

a) vaatama läbi materjalide kulutamise ja säilitamise olukord ehitustel ning otsustavalt korrastama ehitusmaterjalide hoidmine, arvestus ja kulutamine, likvideerima arvestuse mahajäämus;

b) võtma tarvitusele abinõud ehitusorganisatsioonide juhatajate ja töödejuhatajate vastutuse tõstmiseks materjalide kulutamise õigsuse eest, pidades silmas seda, et põhjendamatult kulutatud materjalid tuleb kanda materiaalselt vastutavate isikute arvele; töötajad, kes ei suhtu säästlikult materjalidesse, tuleb preemiatest ilma jätta, aga isikud, kes lubavad hoida ja kulutada materjale ebamajanduslikult, võtta rangele vastutusele;

c) parandada revisjonide läbiviimist ja kogu ametkonnasisese kontrolli korraldamist ehitusorganisatsioonide töö üle, selleks et revisjonide teostamisel tingimata kontrollitaks ehitusmaterjalide transporti, vastuvõtmist, hoidmist ja kulutamist.

6. Materiaalsete ressursside plaanivälistele objektidele killustamise vältimiseks keelata ministeeriumidel ja keskasutustel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel kooskõlastamata Eesti NSV Riikliku Plaanikomisjoniga[1] alustada uute objektide ehitust tsentraliseerimata finantseerimisallikate arvel, aga Rahvamajanduse Nõukogu ettevõtetel ja organisatsioonidel ilma vastava loata Rahvamajanduse Nõukogu juhtkonnalt.

Teha Riiklikule Plaanikomisjonile[1] ülesandeks alates 1959. aastast kinnitada ministeeriumide, keskasutuste, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude poolt muude finantseerimisallikate arvel teostatava kapitaalehituse objektide tiitelnimestikud.[2]

Määrata, et tiitelnimestikku tuleb võtta objektid eelarvelise maksumusega 100 tuh. rubla[3] ja üle selle.

---

[1] Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Plaanikomisjon liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Plaanikomiteeks.

[2] Vt. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. märtsi 1964. a. määrust nr. 100 (ENSV MKK 1964, nr. 10, art. 36).

[3] NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. mai 1960. a. määrusega nr. 470 (NSVL MK 1960, nr. 10, art. 69; ENSV ÜT 1960, nr. 7) on alates 1. jaanuarist 1961. a. hindade mastaap muudetud kümnekordselt.

7. Keelata ministeeriumide, keskasutuste, valitsuste ja ettevõtete juhatajatel ning linnade ja rajoonide täitevkomiteedel kulutada plaanivälistele objektidele või remondi ja ekspluatatsiooni vajadusteks materjale, mis on eraldatud riiklikus plaanis ettenähtud objektide ehituseks.

10. Kohustada Eesti NSV Kaubandusministeeriumi, ETKV Liitu, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid parandama individuaalehitajate ehitusmaterjalidega varustamise korda ...

11. Soovitada ministeeriumide, keskasutuste ja ettevõtete juhatajatel koos vastavate ametiühingukomiteedega tõmmata ühiskondlikke organisatsioone võitlusesse ehitusmaterjalide kokkuhoiu eest, nende raiskamise ja kõrvaldamise vastu, pidades silmas seda, et üksnes laiade töölishulkade osavõtul on meil võimalik sellel tähtsal alal saavutada vajalikke tulemusi.

Väljavõte

EHITUSALASE PROJEKTEERIMISE PARANDAMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. aprilli 1959. a. määrus nr. 125 (ENSV T 1959, nr. 21, art. 110 — KK 1959, I, akt 59)

1. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV ministeeriume ja keskasutusi, kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid ja projekteerimisorganisatsioone:

a) projekteerimise ülesannete ja tööstusettevõtete projektülesannete koostamisel ja kinnitamisel kooskõlas rahvamajanduse arendamise perspektiivplaanidega kindlustama ehitusrajoonide ja ehitusplatside ning tooraine, poolfabrikaatide, energia ja kütusega varustamise põhiliste allikate hoolikalt põhjendatud valiku, samuti põhi- ja abitootmise koopereerimise ja ehitusbaaside ning energeetikamajanduse, vesivarustuse, kanalisatsiooni-, transpordi-, side- ja teiste inseneriehituste ja -võrkude kõige otstarbekama lahendamise;

b) kindlustama tüüpprojektide ulatusliku kasutamise tootmis- ja -elamuehituses, samuti ehituses rakendatavate konstruktsioonide tüüpmõõtmete arvu maksimaalse vähendamise ja ehituse maksumuse alandamise;

c) ettevõtete ehitamise ja rekonstrueerimise projektide koostamisel tagama uusimate tehnoloogiliste protsesside rakendamise koos tootmise komplekssе mehhaniseerimise ja automatiseerimisega ning suure tootlikkusega seadmetega, mis vastavad kodu- ja välismaise tehnika kõige kõrgemale tasemele, samuti tehnilis-ökonoomiliste põhjenduste alusel ette nägema projektides võimaluse ettevõtete edasiseks laiendamiseks ja rekonstrueerimiseks;

d) mitte lubama kasutada projektdokumentatsiooni, mis on ettevõtete ja objektide ehituse alguseks vananenud ega vasta tootmise ja ehitustegevuse kaasaegsele tasemele. Vajaduse korral sisse viima varem koostatud projektidesse ja eelarvetesse muudatusi, mis on seotud uute seadmete kasutamisega ning tehnoloogilise ja ehitusliku projekteerimise uute normide rakendamisega (arvesse võttes ehituse tegelikku seisukorda).

Projekte võib muuta üksnes pärast projektid kinnitanud instantsilt loa saamist (projektide tellijatega sõlmitud lepingute järgi).

Kehtestada, et Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu poolt kinnitatud projektide muutmist juhul, kui alaneb ehituse maksumus ega halvene projektülesandes määratud põhilised näitajad, teostavad Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu vastavad valitsused, Eesti NSV ministeeriumid, keskasutused ja linnade TSN täitevkomiteed;

e) kindlustama projekteerimisorganisatsioonide vahetu osavõtu projektide tellijate poolt läbiviidavast tööst projekteerimisülesannete koostamise alal; keerukate tehnoloogiliste protsesside ja uute progressiivsete ehituskonstruktsioonide kasutamisega seotud ettevõtete projekteerimisel välja töötama kooskõlas projekteerimisülesannetega projektlahenduste variandid selleks, et valida neist välja kõige vastuvõetavamad. Projektlahenduste variantide arv tuleb kooskõlastada projekteerimisülesande kinnitanud instantsis.

Kehtestada, et projekteerimisorganisatsioonid vastutavad võrdselt Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumide, keskasutuste ja plaaniorganitega ettevõtete koopereerimise küsimuste õige lahendamise eest projektides.

2. Kohustada Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikku Teaduslik-Tehnilist Komiteed[1] koos Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV Riikliku Ehituse ja Arhitektuuri Komitee,[2] ministeeriumide, keskasutuste ja linnade TSN täitevkomiteedega iga aasta koostama uue tehnika arendamise ja rahvamajanduse juurutamise plaani koosseisus projekteerimis-konstrueerimistööde plaanid ettevõtete ehituseks ja rekonstrueerimistööde plaanid ettevõtete ehituseks ja rekonstrueerimiseks vajalike uute põhiliste seadmete loomise alal ja nende seadmete tootmise plaanid, samuti

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 24. märtsi 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 17, art. 52, 53) likvideeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Teaduslik-Tehniline Komitee ja moodustati Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Teaduslike Uurimistööde Koordineerimise Komitee, mis likvideeriti Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178). 1965. a. moodustati Eesti NSV Ministrite Nõukogu Asjadevalitsuse koosseisus teaduse ja tehnika osakond.

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 31. augusti 1963. a. seadlusega (ENSV ÜT 1963, nr. 36, art. 139) nimetati Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Ehituse ja Arhitektuuri Komitee Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Ehituskomiteeks (Eesti NSV Riiklik Ehituskomitee).

pidevalt läbi vaatama valmistatavate seadmete nomenklatuuri, et kõrvaldada tootmiselt vananenud liigid.[3]

4. Kehtestada, et juhtivaks projekteerimisorganisatsiooniks elamu- ja tsiviilehituse alal Eesti NSV-s on Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu Projekteerimise Instituut «Eesti Projekt».[4]

Väljavõtē

EHITUSPUIDU ANTISEPTEERIMISE PARANDAMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. aprilli 1959. a. määrus nr. 133 (KK 1959, I, akt 64)

1. Juhtida Rahvamajanduse Nõukogu tootmisharude valitsuste, Kohaliku Majanduse Ministeeriumi[1], Põllumajanduse Ministeeriumi, Sideministeeriumi, ETKV Liidu juhtivate töötajate ning vabariigilise alluvusega linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede tähelepanu sellele, et nad ei lubaks kasutada ehitustel ja kapitaalremonttöödel kuivatamata antiseptеerimata metsamaterjale.

Vastutus puitkonstruktsioonide säilivuse eest panna organisatsioonidele, kes teostavad puitkonstruktsioonide ehitust, kapitaalremonti ja ekspluatatsiooni.

---

[3] Vt. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. märtsi 1964. a. määruse nr. 100 punkti 6 (ENSV MKK 1964, nr. 10, art. 36).

[4] Riiklik Projekteerimise Instituut «Eesti Projekt» viidi Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Ehituskomitee alluvusse.

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

Väljavõte

LIIALDUSTE KÕRVALDAMISEST ÜHISKONDLIKE HOONETE VIIMISTLUSES, SISUSTAMISES JA SISEKUJUNDUSES

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. juuni 1959. a. määrus nr. 209
(ENSV T 1959, nr. 34, art. 177 — KK 1959, II, akt 97)

1. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume ja keskasutusi ning töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid, samuti ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhatajaid võitlema liialduste vastu ühiskondlike ja administratiivhoonete viimistlemisel, sisustamisel ja sisekujundamisel.

5. Keelata ühiskondlike ja administratiivhoonete sisustamiseks ja sisekujunduseks kallihinnalise ja massiivse mööbli, kallihinnaliste valgustusarmatuuride, pronksesemete, vaipade, plüüš- ja sameteesriiete ning kallihinnaliste kirjutuslauagarnituuride kasutamine, samuti keelata marmori, naha ja hinnaliste puuliikide kasutamine ruumide viimistlemisel.[1]

6. Kohustada Eesti NSV Rahandusministeeriumi ja kohalike finantsorganeid tõhustama kontrolli riiklike vahendite kulutamise üle ühiskondlike ja administratiivhoonete sisustamiseks ja sisekujunduseks.

Väljavõte

DEFEKTIDE KÕRVALDAMISEST PUIDUST KATUSETURVIKUTES

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. juuni 1959. a. määrus nr. 224
(KK 1959, II, akt 102)

1. Kohustada Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume, keskasutusi ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

b) edaspidi organiseerima süstemaatilise järelevalve puidust katuseturvikute seisukorra üle ning iga aasta läbi viima katuseturvikute tehnilise järelevaatuse komisjoni poolt spetsialistide osavõtul.

Ülalmainitud tehnilised järelevaatused punktide 1 ja 2 alusel

[1] Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. aprilli 1967. a. määrusega nr. 158 tunnistati punkt 5 kehtetuks selles osas, mis käsitleb marmori kasutamist ruumide viimistlemiseks.

vormistada aktidega, mis kuuluvad kinnitamisele isikute poolt, kes vastutavad hoone tehnilise seisukorra eest.

2. Kohustada Rahvamajanduse Nõukogu, Riikliku Ehituse ja Arhitektuuri Komiteed[1], ministeeriume, keskasutusi, rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

a) tegema lõpu väärale praktikale, mis väljendub elamu-, tsiviil- ja tööstusliku ehituse objektide üleandmises ja käikulaskmises suurte puudustega ning ehitustööde halva kvaliteediga;

b) parandama ehitus-montaažitööde kvaliteeti ning võtma kõik tööde liigid ehitusprotsessis vastu täielikus vastavuses tehniliste tingimuste nõuetega nende teostamiseks;

c) võtma kehtestatud korras vastutusele isikud, kes on süüdi puudustega ning halvakvaliteediliselt teostatud objektide esitamises vastuvõtmiseks ja ekspluatatsiooni andmiseks.

Väljavõte

TÄIDETUD EHITUS-MONTAAŽITÖÖDE ARVESTUSTE JUURUTAMISEST KOONDKONSTRUKTIIVELEMENTIDE JÄRGI

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. augusti 1959. a. määrus nr. 316 (KK 1959, II, akt 146)

1. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume ja keskasutusi ning linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteesid:

a) koostama eelarved ja arvestused kõigi hinnakirjadesse võetud elamute juures tehtud tööde kohta üksnes elamispinna ühe ruutmeetri hinnakirja järgi;

b) pärast 1. jaanuari 1959. a. alustatud hoonete ja ehituste osas, mille kohta on olemas tööjooniste järgi koostatud eelarved, kuid mis ei ole võetud hinnakirja, teostama täidetud ehitus-montaažitööde arvestamist korras, mis on kehtestatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 24. augusti 1955. a. määrusega nr. 1552 (Hankelepingute eeskirjade p. 27 ja 28-a);

c) sanitaartehniliste, elektrotehniliste ja teiste tööliikide kohta, mis ei oma konstruktiivelemente, teostama arvestused kõigi tööde 100-protsendilise valmisoleku juures koos vahearvestustega 90 protsendi piirides nende eelarvelisest maksumusest.

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 31. augusti 1963. a. seadlusega (ENSV ÜT 1963, nr. 36, art. 139) nimetati Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Ehituse ja Arhitektuuri Komitee Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Ehituskomiteeks (Eesti NSV Riiklik Ehituskomitee).

RAJOONIDE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE TÄITEVKOMITEEDE EHITUSTE PROJEKTEERIMIS-UURIMISTÖÖDEKS RIIKLIKE KAPITAALMAHUTUSTE ERALDAMISE KORRAST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. oktoobri 1959. a. määrus nr. 387 (ENSV T 1959, nr. 52, art. 285 — KK 1959, III, akt 192)

1. Kehtestada, et riiklikud kapitaalmahutused rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede planeeritava aasta kapitaalehituse tiitelnimestikkudesse sissevõetud ehituste projekteerimis-uurimistöödeks eraldatakse alates 1. jaanuarist 1960. a. vastavate rajoonide täitevkomiteedele.

Riiklikud kapitaalmahutused rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede ehituste projekteerimiseks, millised tulevad ehitamisele järgnevatel aastatel, eraldatakse:

a) elamu- ja kommunaalehituse osas — Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumile;[1]

b) kultuurialaste objektide osas — Eesti NSV Kultuuriministeeriumile;

c) haridusalaste objektide (kaasa arvatud koolide ja internaatkoolide internaadid) ning õpetajate elumajade osas — Eesti NSV Haridusministeeriumile;

d) tervishoiualaste objektide osas — Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumile;

e) invaliidide kodude osas — Eesti NSV Sotsiaalkindlustuse Ministeeriumile;

f) kaubandusalaste objektide osas — Eesti NSV Kaubandusministeeriumile.

2. Projekteerimis-uurimistöödeks limiitide eraldamise osas säilitada Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. aprilli 1959. a. määrusega nr. 122 kehtestatud kord, mille kohaselt täitevkomiteede elamu- ja kommunaalehituse jaoks ning kultuuri-, haridus-, tervishoiu-, kaubandusalaste ning kohaliku tööstuse objektide projekteerimis-uurimistööde teostamiseks projekteerimisorganisatsioonides eraldatakse limiidid vastavalt Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumile[1], Eesti NSV Kultuuriministeeriumile, Eesti NSV Haridus-

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

ministeeriumile, Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumile, Eesti NSV Sotsiaalkindlustuse Ministeeriumile ja Eesti NSV Kaubandusministeeriumile.

3. Kohustada Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumi[2], Eesti NSV Kultuuriministeeriumi, Eesti NSV Haridusministeeriumi, Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumi, Eesti NSV Sotsiaalkindlustuse Ministeeriumi ja Eesti NSV Kaubandusministeeriumi kooskõlastatult vastavate rajoonide täitevkomiteedega kinnitama järgnevatel aastatel ehitamisele tulevate objektide projekteerimisülesandeid rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede ehituste osas.

Väljavõte

EKSPLUATATSIOONI ANTAVATE TERVISHOIUOBJEKTIDE, KOOLIDE JA KOOLIEELSETE LASTEASUTUSTE EHITUSE KÄIGUST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. aprilli 1960. a. määrus nr. 126 (KK 1960, I, akt 85)

7. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid tugevdama kontrolli koolide, haiglate ja koolieelsete lasteasutuste ehituse käigu üle, kuulama ära täitevkomiteede koosolekutel regulaarselt küsimusi, mis on seotud nende objektide ehituse, finantseerimise ja inventariga varustamisega ning abistama igakülgselt ehitusorganisatsioone.

8. Panna ette linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele koos Eesti NSV Haridusministeeriumiga organiseerida lastevanemate ja õpilaste osavõttu koolide, territooriumide heakorrastamisest, samuti ehitusorganisatsioonide abistamist koolide ehitamisel.

9. Võtta teadmiseks, et Tallinna linnarajoonide, Pärnu, Kohtla-Järve ja Narva linna ning Rakvere ja Harju rajooni töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed seadsid sisse ühiskondliku kontrolli koolide, haiglate ja lasteasutuste ehituse käigu üle.

[2] Vt. viide 1. lk. 360.

EHITUSE JA KAPITAALREMONDI TEHNILISE JÄRELEVALVE TÕHUSTAMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. aprilli 1960. a. korraldus nr. 626-k (KK 1960, I, akt 121)

Ehituse ja kapitaalremondi tehnilise järelevalve tõhustamiseks lubada linnade ja rajoonide tööorganite saadikute nõukogude täitevkomiteesid tsentraliseerida eelarvetes artiklis «Direktsiooni ülalpidamine ja tehniline järelevalve» ettenähtud vahendeid rajooni täitevkomitee tiitelnimestike alusel teostatava ehituse ja kapitaalremondi objektide järgi ning tööjõuplaani ja administratiiv-majandusliku personali limiitide piires ülal pidada nende vahendite arvel vajalikke tehnilise järelevalve töötajaid.

Väljavõte

ABINÕUDEST METALLI, SEADMETE, MASINATE, EHITUSKONSTRUKTSIOONIDE JA HOONETE KAITSMISEKS KORROSIOONI EEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. juuli 1960. a. määrus nr. 289 (KK 1960, II, akt 191)

1. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. jaanuari 1960. a. määruse nr. 31 täiendamiseks kinnitada abinõud metalli, seadmete, masinate, ehituskonstruktsioonide ja hoonete kaitsmiseks korrosiooni eest vastavalt lisale.[1]

2. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume, keskasutusi ja linnade ning rajoonide täitevkomiteesid kindlustama käesoleva määruse 1. punktis mainitud abinõude täitmine

Väljavõte

EHITUSPROJEKTIDE JA -EELARVETE EKSPERTIISI KORRA KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. augusti 1960. a. määrus nr. 306 (ENSV MKK 1960, nr. 25, art. 81 — KK 1960, II, akt 200)

6. Kehtestada, et Eesti NSV Riikliku Ehituskomitee ettepanekud tema poolt projektdokumentatsiooni kontrollimisel või ekspertiisil avastatud puuduste kõrvaldamise kohta on kohustuslikud

[1] Lisa ei tooda.

Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule ja selle valitsustele, Eesti NSV ministeeriumidele ja keskasutustele ning töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele.

Väljavõte

TSENTRALISEERIMATA FINANTSEERIMISALLIKATE ARVEL ÜLE RIIKLIKU PLAANI TEOSTATAVAKS KAPITAALEHITUSEKS VAHENDITE KULUTAMISE KORRASTAMISE KOHTA[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. augusti 1960. a. määrus nr. 325 (ENSV MKK 1960, nr. 28, art. 88 — KK 1960, II, akt 215)

1. Kehtestada, et Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium[2], linnade ja rajoonide täitevkomiteed võivad alates 1961. aastast kuni 35 protsenti kohaliku alluvusega tööstuse kasumist (välja arvatud ettevõttefond) suunata selle tööstuse laiendamiseks, samuti elamu-, kultuur-elukondlikuks ehituseks ning heakorrastustöödeks üle kinnitatud kapitaaltööde plaanide.

2. Seada sisse järgmine kord tsentraliseerimata finantseerimisallikate arvel üle riikliku plaani teostatava kapitaalehituse tiitelnimestike kinnitamise ning selleks ehituseks vahendite eraldamise alal:[3]

f) vahendid uute tööstusettevõtete ja teiste tootmisotstarbeliste objektide ehituseks, samuti autoteede ehituseks eraldatakse alles pärast käikulastavate ja üleminevate objektide kindlustamist vahenditega sellisel määral, mis on vajalik nende objektide ehituse lõpuleviimiseks määratud tähtajaks, samuti kui on olemas kinnitatud projekteelarveline dokumentatsioon.

---

[1] Antud määruse täiendamise kohta vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. septembri 1960. a. korraldust nr. 1346-k (ENSV MKK 1960, nr. 34, art. 103).

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks. Vastavalt EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. novembri 1962. a. määrusele nr. 527 (ENSV MKK 1962, nr. 56, art. 200) viidi kohaliku tööstuse ettevõtted ja nende tsehhid, mis ei ole vahetult seotud elanikkonna elukondliku teenindamisega Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumi ja linnade ning rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede alluvusest Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumide ja keskasutuste alluvusse.

Vt. samuti EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. detsembri 1961. a. määruse nr. 498 «Äbinõude kohta kapitaalmahutuste efektiivsemaks kasutamiseks ja kontrolli tõhustamiseks ehitatavate ettevõtete käikulaskmise üle» punkti 18 alapunkti g (ENSV MKK 1961, nr. 46, art. 165).

[3] Vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. detsembri 1964. a. määrust nr. 560 «Ehituste tiitelnimekirjade kinnitamise korrast» (ENSV MKK 1964, nr. 50, art. 204).

3. Kehtestada, et elamute, kultuur-elukondlike ja tervishoiuobjektide ning kommunaalmajanduse objektide ehitust tsentraliseerimata finantseerimisallikate arvel üle riikliku plaani võib alustada üksnes sellel tingimusel, kui nende objektide ehituse alguseks on olemas vahendid ehituse finantseerimiseks eelarvelise maksumuse täies ulatuses ning kui on olemas kinnitatud projekteelarveline dokumentatsioon.

Nimetatud objektide ehitust üle riikliku plaani, selleks kehtestatud korras vabariigi eelarvest suunatavate vahendite arvel võib alustada siis, kui vahendeid on eraldatud sellisel määral, et see kindlustab nende objektide ehituse lõpuleviimise määratud tähtajaks, ning kui on olemas kinnitatud projekteelarveline dokumentatsioon.

Elamute ehitamine ettevõtete (organisatsioonide) tööliste ja teenistujate osavõtuga tööst toimub NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 31. juuli 1957. a. määrusega nr. 931 kehtestatud korras ja tingimustel ning kuurordilinnakeste ehitamine Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. novembri 1959. a. määrusega nr. 434 kehtestatud korras.[4]

4. Kehtestada, et objektide ehitus tsentraliseerimata finantseerimisallikate ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu reservfondi arvel võib toimuda ainult siis, kui nende objektide ehitus on kindlustatud kohalike ehitusmaterjalide ning selleks otstarbeks tsentraliseeritud korras eraldatavate materjalidega.

5. Teha teatavaks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu 29. juuni 1960. a. määrusega nr. 692:

a) kehtestas, et alates 1961. a. kantakse ettevõtetelt puhastamata reovete ärajuhtimise eest trahvi näol laekunud vahendid liidu eelarvesse.

Seoses sellega kohustas alates 1961. a. ette nägema NSV Liidu rahvamajanduse arendamise riiklikus plaanis kapitaalmahutused uute kommunaal-kanalisatsioonisüsteemide ja reovete puhastamise seadmete ehitamiseks ning olemasolevate rekonstrueerimiseks ja laiendamiseks, samuti abinõudeks asustatud sanitaarse puhastamise alal;

b) tsentraliseerimata finantseerimisallikate arvel üle riikliku plaani teostatava kapitaalehituse kindlustamiseks kohalike ehitusmaterjalidega lubas liiduvabariikide ministrite nõukogudel vajalikel juhtudel tsentraliseerida tsentraliseerimata finantseerimisallikate vahendeid (välja arvatud ettevõttefondi vahendid ning üleplaanilisest kasumist elamute ehitamiseks eraldatavad vahendid) nende suunamiseks kohalike ehitusmaterjalide ja -detailide tööstuse arendamiseks.

---

[4] Punkti 3 muutmise kohta vt. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. oktoobri 1968. a. määrust nr. 380 (ENSV ÜVT 1968, nr. 48, art. 371) ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. novembri 1968. a. määrust nr. 411 (ENSV ÜVT 1968, nr. 50, art. 395).

RIIKLIKUST ELAMUEHITUSEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. novembri 1960. a. korraldus nr. 1661-k (KK 1960, III, akt 294)

3. Kehtestada, et riiklikku elamuehitust tuleb Tallinna, Tartu, Pärnu, Kohtla-Järve, Kiviõli, Sillamäe, Viljandi, Rakvere, Võru ja Valga linnas teostada peamiselt 4—5-korruseliste majade püstitamise teel, rakendades maksimaalses ulatuses suurplokke ning Tallinnas ka suurpaneele.

Kui ühel ehitajal ei jätku vahendeid mitmekorruselise elumaja püstitamiseks, tuleb ehitust teostada koopereerimise või üksikute ehitajate vahendite tsentraliseerimise teel kõrgemalseisva organi poolt.

Teistes linnades ja töölisalevites[1] peab riiklik elamuehitus toimuma vähemalt kahekorruseliste mitmekorteriliste elumajade ehitamise teel.

1—2-korteriliste elumajade ehitamine riiklike vahendite arvel on lubatud vaid erandjuhtudel kooskõlastatult Eesti NSV Riikliku Ehituskomiteega neis kohtades, kus puudub tarvidus elamispinna ehitamiseks suuremal hulgal.[2]

4. Keelata Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul, ministeeriumidel ja keskasutustel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel finantseerida elamuehituseks eraldatavatest summadest kvartaliväliseid töid veevarustus-, kanalisatsiooni-, gaasi-, termofikatsiooni- ja elektrivõrkude ning magistraalsete sideliinide rajamise alal kuni jaotuskappideni, samuti teede ja kõnniteede rajamist ning kvartaliväliseid haljastustöid kui kommunaalehituse alla kuuluvaid.

Teha ülesandeks Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumile ja Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumile[3] kohustada vabariigi projekteerimisorganisatsioone mitte sisse võtma elamuehituse objektide kulutuste koondkokkuvõtetesse kvartaliväliste tööde maksumusi.

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 13. mai 1961. a. seadlusega (ENSV ÜT 1961, nr. 19, art. 59) on tühistatud alevite liigitus töölisaleviteks, linna tüüpi aleviteks ja kuurortaleviteks, nimetades neid kõiki aleviteks.

[2] Vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. septembri 1965. a. määrust nr. 403 «Eesti NSV linnades ja teistes asustatud punktides ehitatavate elamute korruselisuse kohta».

[3] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

Väljavõte

EHITUSTEGEVUSE KVALITEEDI PARANDAMISEST EESTI NSV-S

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu
3. aprilli 1961. a. määrus nr. 145
(KK 1961, II, akt 68)

4. Kehtestada, et uusehituste territooriumil haljastamist teostavad alltöövõtjad alltöövõttevõtu korras Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumi[1] ja kohaliku nõukogude täitevkomiteede organisatsioonid.

Väljavõte

ABINÕUDE KOHTA KAPITAALMAHUTUSTE EFEKTIIVSEMAKS KASUTAMISEKS JA KONTROLLI TÕHUSTAMISEKS EHITATAVATE ETTEVÕTETE KÄIKULASKMISE ÜLE

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu
16. detsembri 1961. a. määrus nr. 498
(ENSV MKK 1961, nr. 46, art. 165 — KK 1961, IV, akt 236)

1. Kohustada Eesti NSV Riiklikku Plaanikomisjoni[1], Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume ja keskasutusi, partei linna- ja rajoonikomiteesid, linnade ja rajoonide täitevkomiteesid tagama NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 7. oktoobri 1961. a. määruse nr. 920 «Abinõude kohta kapitaalmahutuste efektiivsemaks kasutamiseks ja kontrolli tõhustamiseks ehitatavate ettevõtete käikulaskmise üle» vankumatu täitmine, parandama resoluutselt kapitaalehituse olukorda, kindlustama tootmisvõimsuste õigeaegse käikulaskmise, ehituse omahinna alandamise ja kvaliteedi tõstmise, milleks:

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

[1] Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Plaanikomisjon liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Plaanikomiteeks.

a) kapitaalmahutuste ja ehitus-montaažitööde maht tuleb kõigi ehituste osas määrata kindlaks plaanides kogu ehituse ajaks, jaotusega aastate järgi. Eriti tähtsate ehituste ja importseadmete kompleksi baasil püstitatavaid ehitusi tuleb plaanide ületamise korral finantseerida olenemata kvartali- ja aastaassigneeringutest nendele ehituste aastaplaanidega vabariigile ettenähtud kapitaalmahutuste üldmahu piires;

b) enne uute tööstusettevõtete, transpordi- ja veemajanduslike ehitiste, sideehitiste ja teiste objektide ehitamist peab olema lõpetatud projektdokumentatsiooni koostamine, samuti tehtud vajalikud ettevalmistustööd rajoonilise ehitusbaasi moodustamiseks, ehituse varustamiseks elektrienergia ja veega, ehitatud juurdesõiduteed, lahendatud küsimused ehituse kindlustamise kohta materjalide ja seadmetega ning rakendatud muud abinõud, mis võimaldavad lõpetada ehituse kooskõlas ehituse keskuseks ettenähtud normidega;

c) uusi ehitusi võib alustada üksnes tingimusel kui analoogilised üleminevad ehitused on täies ulatuses kindlustatud materjalide, seadmete ja finantseerimisega ning tööjõuga ja mille ehitamine toimub kooskõlas määratud tähtaegadega;

d) Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumide ja keskasutuste, ettevõtete, ehitus- ja montaažiorganisatsioonide poolt rahvamajanduse plaani täitmise tähtsamateks näitajateks on käikulastavate objektide ja tootmisvõimsuste ekspluatatsiooni andmise ülesannete ning kapitaalmahutuste plaani täitmine;

e) tööstusettevõtete, transpordi- ja veemajanduslike ehitiste, sideehitiste ja teiste objektide ehitust, rekonstrueerimist ja laiendamist, mille eelarveline maksumus on 1,5 kuni 2,5 miljonit rubla, võib alustada ainult Eesti NSV Ministrite Nõukogu otsuse kohaselt, aga eerarvelise maksumusega alla 1,5 miljoni rubla — kooskõlastatult Eesti NSV Riikliku Plaanikomisjoniga.[2]

Kooskõlastamata Eesti NSV Riikliku Plaanikomisjoniga[2] võib alustada:

A. Riiklike kapitaalmahutuste plaani järgi —

tööstus- ja põllumajandusettevõtete, transpordi- ja veemajanduslike ehitiste ning sideehitiste püstitamist, rekonstrueerimist ja laiendamist;

Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV ministeeriumid ja keskasutused ning Tallinna linna täitevkomitee — eelarvelise maksumusega kuni 0,25 miljonit rubla;

linnade ja rajoonide täitevkomiteed — eelarvelise maksumusega kuni 0,10 miljonit rubla;

tervishoiu-, haridus-, kommunaalmajanduse ja kaubandusobjektide ehitamist, rekonstrueerimist ja laiendamist:

---

[2] Vt. viide 1. lk. 366.

Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV ministeeriumid ja keskasutused — eelarvelise maksumusega kuni 0,1 miljonit rubla;

linnade ja rajoonide täitevkomiteed — eelarvelise maksumusega kuni 0,1 miljonit rubla kooskõlastatult Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumi, Eesti NSV Haridusministeeriumi, Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumi[3] või Eesti NSV Kaubandusministeeriumiga;

elumajade ja lasteasutuste ehitamist.

B. Objektide ehitamist riiklike kapitaalmahutuste plaani mittekuuluvate finantseerimisallikate arvel —

Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu osas eelarvelise maksumusega kuni 0,25 miljonit rubla;

ministeeriumide, keskasutuste, rajoonide ja linnade täitevkomiteede osas — eelarvelise maksumusega kuni 0,03 miljonit rubla.

Uute administratiiv-, spordi- ja teiste ühiskondlike hoonete ja ehitiste projekteerimist ja ehitamist võib igal üksikul juhul alustada ainult Eesti NSV Ministrite Nõukogu loal. Nende objektide uusehituste tiitelnimekirjad kooskõlastatakse NSV Liidu Riikliku Plaanikomitee ja NSV Liidu Riikliku Ehituskomiteega kapitaalmahutuste aastaplaanide läbivaatamisel;[4]

f) Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumid ja keskasutused, ettevõtete direktorid, ehitus- ja montaažiorganisatsioonide juhatajad võivad kehtiva korra kohaselt alustada ehitusi ainult pärast ehituse vajalikku ettevalmistamist ja tingimuste loomist selle teostamiseks ehituse kestuse normides kindlaksmääratud tähtaegadeks, ning võtta kapitaalehituse plaani ehitused, mille kohta oli planeeritavale aastale eelneva aasta 1. septembriks olemas kehtestatud korras kinnitatud tehniline dokumentatsioon ja tööjoonised tööde aastamahu kohta, mille osas on tehtud kindlaks seadmete tellimuste paigutamise küsimused, kindlustatud vastav ehituse tootmisbaas, eraldatud vajalikud materjalid. Põhiliste ehitusobjektide ehitamist võib alustada pärast ettevalmistustööde tegemist, mille loetelu ja maht on määratud kindlaks tööde organiseerimise projektis, mis on kooskõlastatud peaprojekteerijaga;

---

[3] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

[4] Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. detsembri 1964. a. määrusega nr. 560 (ENSV MKK 1964, nr. 50, art. 204) kehtestati ehituste tiitelnimestike läbivaatamise ja kinnitamise uus kord.

g) tiitelnimekirjad üleminevate ehituste kohta, mille eelarveline maksumus on üle 2,5 miljoni rubla, kinnitab Eesti NSV Ministrite Nõukogu, aga ehituste kohta, mille eelarveline maksumus on alla 2,5 miljoni rubla, jätta kehtima Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. septembri 1957. a. määrusega nr. 308 kehtestatud kinnitamise kord;[5]

h) sisemiste ehitustööde aasta-tiitelnimekirjad importseadmete komplekti baasil püstitatavate ehituste, samuti teiste ehituste kohta, mille eelarveline maksumus on üle 2,5 miljoni rubla, kinnitatakse Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumide ja keskasutuste ning linnade ja rajoonide täitevkomiteede poolt.[5]

Ehitatavate ettevõtete direktorid, ehitus- ja montaažiorganisatsioonide ning Rahvamajanduse Nõukogu juhtijad on kohustatud ehitusesiseste tiitelnimekirjade väljatöötamisel esimeses järjekorras ja täielikult kindlustama käikulastavad objektid vajalike assigneeringutega, samuti nägema ette vajalikud tootmisvarud ühtlaseks tööks kogu aasta jooksul, vältides seejuures vahendite killustamist;

i) alates 1962. aastast kuuluvad riiklikku ekspertiisi projektid ja eelarved tööstusettevõtete, transpordi- ja veemajanduslike ehitiste, sideehitiste ja teiste uute objektide kohta: eelarvelise maksumusega 50 miljonit rubla ja üle selle — NSV Liidu Riiklikus Ehituskomitees (EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. märtsi 1965. a. määruse nr. 109 — ENSV MKK 1965, nr. 10, art. 32 — redaktsioonis).

19. Linnade ja rajoonide parteikomiteedel, töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riigikontrolli Komisjonil[6] tuleb sisse seada süstemaatiline kontroll ehitustööde organiseerimise, kapitaalmahutuste jaotamise, uute ehituste alguse määramise ja tiitelnimekirjade koostamise korra üle ning võtta rangele vastutusele isikud, kes on süüdi riigi poolt eraldatavate kapitaalmahutuste killustamises ja vahendite külmutamises lõpetamata ehitustes ja kelle tegevus viib ehitustööde katkestamisele ning nende kallinemisele.

---

[5] Vt. viide 4. lk. 368.

[6] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 21. jaanuari 1963. a. seadlusega (ENSV ÜT 1963, nr. 4, art. 15) likvideeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riigikontrolli Komisjon. Eesti NSV Ülemnõukogu 28. detsembri 1965. a. seadlusega (ENSV ÜT 1965, nr. 52, art. 232) kujundati Eesti NSV-s partei- ja riigikontrolliorganid ümber Eesti NSV rahvakontrolliorganiteks.

LINNADES, ALEVITES JA TEISTES ASUSTATUD PUNKTIDES, SEOSES MAADE ERALDAMISEGA RIIKLIKEKS JA ÜHISKONDLIKEKS VAJADUSTEKS, LAMMUTATAVATE, KODANIKELE KUULUVATE HOONETE MAKSUMUSE HÜVITAMISE KORRA KOHTA[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. jaanuari 1962. a. määrus nr. 14 (ENSV MKK 1962, nr. 4, art. 14 — KK 1962, I, akt 6)

1. Kehtestada, et kodanikele isikliku omandiõiguse alusel kuuluvate hoonete lammutamise puhul linnades, alevites ja teistes asustatud punktides, seoses maade eraldamisega riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks, makstakse neile kodanikele välja lammutatavate hoonete ja ehitiste (elumajade, kuuride, keldrite, kaevude jne.) maksumus või antakse kodanike soovil neile ja nende perekonnaliikmetele korterid kehtivate normide kohaselt, hüvitamata lammutatavate hoonete ja ehitiste maksumust. Teistele isikutele, kes elunevad alaliselt, vähemalt üks aasta, lammutamisele kuuluvates hoonetes, antakse elamispind kehtivate normide alusel.

2. Käesoleva määruse punktis 1 nimetatud juhtudel antakse elamispind linnade, rajoonide või alevite töörahva saadikute nõukogude majades.

Kui maa-alad eraldatakse ettevõtetele, organisatsioonidele või asutustele, kellele vastavalt Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. juuni 1958. a. määrusele nr. 226[2] eraldatakse kapitaalmahutusi elumajade ehitamiseks, antakse kodanikele elamispind nende ettevõtete, organisatsioonide või asutuste majades.

Lammutamisele kuuluvate hoonete ja ehitiste maksumus, mis tasutakse kodanikele, määratakse kindlaks hindamisnormide järgi, mis on kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. detsembri 1959. a. määruses nr. 486 ettenähtud korras, kusjuures võetakse arvesse nende hoonete ja ehitiste kulumine. Lammutatavate hoonete ja ehitiste maksumuse tasuvad kodanikele linnade, rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed või ettevõtted, organisatsioonid ja asutused, kellele maa-alad on eraldatud.

---

[1] Antud määruse rakendamisega seotud küsimuste kohta vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. septembri 1966. a. määrust nr. 402 (ENSV ÜVT 1966, nr. 42, art. 295).

[2] Selle määrusega muudeti elamu-, kommunaal- ja kultuur-elukondlikuks ehituseks ning ehitustööstuse arendamiseks ettenähtud kapitaalmahutuste planeerimise korda (ENSV T 1958, nr. 8, art. 134). Määrust täiendati Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. augusti 1958. a. määrusega nr. 299 «Elamu-, kommunaal- ja kultuur-elukondlikuks ehituseks kapitaalmahutuste planeerimise korrast».

3. Kodanikele isikliku omandiõiguse alusel kuuluvate hoonete lammutamise korral linnades, alevites ja teistes asustatud punktides, tasuvad linnade või rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed või ettevõtted, organisatsioonid ja asutused, kellele eraldati maa-alad, nimetatud kodanikele viljapuu- ja marjaistandike ning külvide maksumuse kehtivate hindade järgi (olenemata lammutatavate hoonete maksumuse hüvitamisest või korteri andmisest).

Viljapuu- ja marjaistandikke ning külve, mille maksumus hüvitatakse kodanikele maa-alade eraldamisel riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks, hindavad linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed vastavalt Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. detsembri 1957. a. korraldusele nr. 1758-k.[3]

4. Lammutatavate hoonete ja ehitiste, viljapuu- ja marjaistandike ning külvide hindamiseks moodustavad linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed komisjoni, mille koosseisu kuulub linna, rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee liige (esimees), täitevkomitee kommunaalmajanduse ja rahandusosakonna esindajad, selle ettevõtte, organisatsiooni või asutuse esindajad, kellele eraldatakse maa, samuti teiste organite esindajad linna, rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee äranägemisel. Komisjonid lahendavad nimetatud küsimused kodanike osavõtul, kellele kuuluvad lammutatavad hooned. Komisjoni otsuse kinnitab vastavalt linna, rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee.

5. Rajooni, linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsusele lammutamisele kuuluvate hoonete maksumuse hindamise, samuti viljapuu- ja marjaistandike ning külvide maksumuse kindlaksmääramise kohta võib 10 päeva jooksul edasi kaevata Tallinna linnarajoonide täitevkomiteede otsuste kohta linna täitevkomiteesse, ülejäänud linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteede otsuste kohta aga Eesti NSV Ministrite Nõukogusse. Nimetatud organite otsused on lõplikud.

---

[3] Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. juuni 1963. a. määrusega nr. 319 (ENSV MKK 1963, nr. 24, art. 91) tühistati Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. detsembri 1957. a. korraldus nr. 1758-k (ENSV T 1958, nr. 1, art. 17) ning kinnitati uued piirtasunormid põllumajanduslike maade eraldamisel riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks.

LINNADE TERRITOORIUMIDE EDASISE PAREMA KASUTAMISE KOHTA EHITUSEKS JA INDIVIDUAALELAMUTE EHITAMISEKS MAATÜKKIDE ERALDAMISE JA KASUTAMISE KORRA RIKKUMISTE KÕRVALDAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. mai 1962. a. määrus nr. 243 (ENSV MKK 1962, nr. 25, art. 100 — KK 1962, I, akt 98)

1. Kohustada Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikku Ehituse ja Arhitektuuri Komiteed:[1]

a) linnade, eeskätt vabariigilise alluvusega linnade uute generaalplaanide väljatöötamisel ja varem kinnitatute ümbertöötamisel näha ette abinõud suurte maatükkidega individuaalehitusrajoonide rekonstrueerimiseks ja nende tihendamiseks, et kasutada neid riiklikuks ehituseks.

3. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, tõmmates kaasa nõukogude saadikute ja üldsuse esindajate ulatuslikku aktiivi:

c) isikute suhtes, kes on rikkunud maakasutusalast seadusandlust ja elavad parasiitlikult, rakendada abinõusid, mis on ette nähtud Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seaduses «Võitluse tugevdamisest ühiskonnavastaste parasiitlike elementide vastu».[2]

6. Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumil[3] ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta maade arvestamisel ja majavalduste registreerimisel tarvitusele abinõud, mis väldiksid maatükkide ebaseaduslikku andmist teistele isikutele ostu-müügi, kinkimise jms. sildi all.

8. Kehtestada ühe perekonna isiklikuks omandiks oleva kasvuhoone piirsuuruseks 20 ruutmeetrit.

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 31. augusti 1963. a. seadlusega (ENSV ÜT 1963, nr. 36, art. 139) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Ehituse ja Arhitektuuri Komitee vabariiklikust organist liidulis-vabariiklikuks organiks ja nimetati Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Ehituskomiteeks (Eesti NSV Riiklik Ehituskomitee).

[2] Käesoleval ajal kehtib Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 29. juuni 1966. a. seadlus «Ühiskondlikult kasulikust tööst kõrvalehoiduvate isikute vastutuse kohta» (ENSV ÜVT 1966, nr. 31, art. 206).

[3] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

9. Määrata kindlaks, et kasvuhooneid võib ehitada ainult riikliku arhitektuuri- ja ehituskontrolliorganite loal.

10. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ning Eesti NSV Riiklikul Ehituskomiteel rakendada kasvuhoonete ehitamise korda rikkuvate isikute suhtes abinõusid, mis on nähtud ette Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 3. juuni 1961. a. seadluses «Vastutusest ehituseeskirjade rikkumise ja ehitusmaterjalide ebaseadusliku hankimise eest».

Väljavõte

SUUREMATE KOOLIMAJADE JA KOOLIEELSETE LASTEASUTUSTE EHITAMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. augusti 1962. a. määrus nr. 370 (KK 1962, II, akt 147)

1. Määrata kindlaks, et alates 1963. aastast tuleb linnades ja suurematesasulates ehitada üldhariduslikud koolid vähemalt 960 kohaga, internaatkoolid vähemalt 330 kohaga ja koolieelsed lasteasutused vähemalt 140 kohaga.

Linnadesse ja suurematesse asulatesse võib väiksema kohtade arvuga koole, internaatkoole ja koolieelseid lasteasutusi ehitada liiduvabariikide ministrite nõukogu loal.

ARVELDUSTE SOORITAMISE KORRA KOHTA TÖÖSTUS- JA MUUDE OBJEKTIDE EHITAMISEL TEHTUD TÖÖDE EEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. septembri 1962. a. korraldus nr. 1281-k (ENSV MKK 1962, nr. 47, art. 165 — KK 1962, III, akt 179)

1. Teha teatavaks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu 6. jaanuari 1962. a. korraldusega nr. 29-r lubas rahvamajanduse nõukogudel, ministeeriumidel, keskasutustel ja töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel kooskõlastatult tööettevõtu ehitus- ja montaažiorganisatsioonidega ning NSV Liidu Ehituspanga ja NSV Liidu Riigipanga asutustega sooritada arveldusi tööstus- ja muude objektide ehitamisel tehtud tööde eest, mille kohta on olemas tööjooniste järgi koostatud ja kinnitatud eelarve ning kui ehituse aeg ei ületa kahte aastat, lähtudes hoonete ja ehitiste konstruktiivelementide tehnilise valmisoleku protsendist.

2. Nimetatud arveldused peetakse NSV Liidu Riikliku Ehituskomitee, NSV Liidu Ehituspanga ja NSV Liidu Riigipanga poolt kooskõlastatult NSV Liidu Rahandusministeeriumiga kinnitatud juhendi «Arvelduste sooritamise korra kohta tööstus- ja muude objektide ehitamisel tehtud tööde eest», mille kohta on olemas tööjooniste järgi koostatud ja kinnitatud eelarved, lähtudes hoonete ja ehitiste konstruktiivelementide tehnilise valmisoleku protsendist (SN-271) kohaselt.

Väljavõte

VALMISEHITATUD ETTEVÕTETE, HOONETE JA EHITISTE EKSPLUATATSIOONI VASTUVÕTMISE KORRA KOHTA[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. novembri 1962. a. määrus nr. 577 (ENSV MKK 1962, nr. 59, art. 214 — KK 1962, III, akt 246)

Kooskõlas NSV Liidu Ministrite Nõukogu 15. septembri 1962. a. määrusega nr. 949 Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Teha teatavaks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu ülalnimetatud määrusega kehtestas järgmise valmisehitatud ettevõtete, hoonete ja ehitiste ekspluatatsiooni vastuvõtmise korra:

1) ehitatud või rekonstrueeritud ettevõtted, hooned ja ehitised kuuluvad kohustuslikule vastuvõtmisele riiklike vastuvõtukomisjonide poolt.

Valmisehitatud ettevõtted ja nende üksikud järgud või käikulaskmisele kuuluvad kompleksid esitatakse hoonestajate (tellijate) poolt vastuvõtmiseks ekspluatatsiooni tingimusel, kui paigaldatud seadmetel on võimalik toota projektis ettenähtud toodangut, aga valmisehitatud hooned ning ehitised (elumajad, ühiskondlikud ja administratiivhooned, teed, sillad, sadamad, paisud, torujuhtmed jne.) või nende üksikud järgud tingimusel, kui on võimalik nende objektide normaalne ekspluateerimine;

4) elumaju, samuti ühiskondlikke hooneid ja ehitisi (peale käesoleva punkti alapunktis 2 loetletute), olenemata nende eelarvelisest maksumusest ja ametkondlikust kuuluvusest, võtavad ekspluatatsiooni riiklikud vastuvõtukomisjonid, mis määratakse linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede poolt;

6) elumajade ja ühiskondlike hoonete ning ehitiste ekspluatatsiooni võtmise riikliku vastuvõtukomisjoni võetakse Riikliku Arhi-

[1] Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. veebruari 1967. a. määrusega nr. 74 (ENSV ÜVT 1967, nr. 11, art. 65) tunnistati nimetatud määrus kehtetuks tootmisotstarbeliste lõpetatud ehitusobjektide ekspluatatsiooni vastuvõtmise korra osas.

tektuurilis-Ehitusliku Kontrolli organi esindaja (komisjoni esimees), hoonestaja (tellija), organisatsiooni, kellele pannakse hoone või ehitise ekspluateerimine, peatöövõtja, projekteerimisorganisatsiooni, riikliku sanitaarjärelevalve-organi, riikliku tuletõrjeorgani ja hoonestaja (tellija) ametiühinguorganisatsiooni esindajad.

Linnades, töölis- ja kuurortalevites,[2] kus puuduvad riikliku arhitektuurilis-ehitusliku kontrolli organid, samuti maal, määratakse riikliku vastuvõtukomisjoni esimeheks linna ja rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee esindaja;

7) ettevõtete, hoonete ja ehitiste ekspluatatsioonivõtmise aktid kinnitatakse riiklikke vastuvõtukomisjone määranud organite poolt.

Valmisehitatud tööstus-, transpordi-, veemajanduslike ja teiste objektide ekspluatatsiooni andmise kuupäevaks loetakse riikliku vastuvõtukomisjoni poolt aktile allakirjutamise kuupäev.

Elumajade ja ühiskondlike hoonete ning ehitiste ekspluatatsiooni andmise kuupäevaks loetakse töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede poolt riikliku vastuvõtukomisjoni akti kinnitamise kuupäev.

NSV Liidu Riiklikule Ehituskomiteele on tehtud ülesandeks kinnitada kooskõlastatult NSV Liidu Riikliku Plaanikomitee, NSV Liidu Riikliku Majandusnõukogu[3] ja NSV Liidu Ehituspanga ehitusnormide ja eeskirjade koosseisus kõigile ettevõtetele, organisatsioonidele ja asutustele kohustuslikud valmisehitatud ettevõtete, hoonete ja ehitiste ekspluatatsiooni vastuvõtmise eeskirjad.

Väljavõte

HÜDROMETEOROLOOGIATEENISTUSE PARANDAMISE ABINÕUDEST EESTI NSV-S

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. jaanuari 1964. a. määrus nr. 22 (KK 1964, I, akt 7)

4. Kohustada rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid keelama ehituse meteoroloogiajaamade territooriumidel eranditult kõigi riiklike ja kooperatiivsete organisatsioonide ning eraisikute poolt ilma Eesti NSV Hüdrometeoroloogiateenistuse Valitsuse teadmata ja nõusolekuta.

---

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 13. mai 1961. a. seadlusega (ENSV ÜT 1961, nr. 19, art. 59) tühistati alevite liigitus töölisaleviteks, linna tüüpi aleviteks ja kuurortaleviteks, nimetades neid kõiki aleviteks.

[3] NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 24. novembri 1962. a. seadlusega (NSVL ÜT 1962, nr. 48, art. 493) NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riiklik Majandusnõukogu reorganiseeriti NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riiklikuks Plaanikomiteeks.

Vajaduse korral kooskõlastatult Eesti NSV Hüdrometeoroloogiateenistuse Valitsusega teostada hüdrometeoroloogiajaamade ülekandmine ehitajate jõudude ja vahenditega koos paralleelsete vaatluste kohustusliku teostamisega vanas ja uues kohas ühe aasta jooksul.

Väljavõte

EHITUSTE TIITELNIMESTIKE KINNITAMISE KORRA KOHTA[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. detsembri 1964. a. määrus nr. 560 (ENSV MKK 1964, nr. 50, art. 204 — KK 1964, IV, akt 248)

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 21. novembri 1964. a. määrusele nr. 950 Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Kehtestada ehituste tiitelnimestike läbivaatamise ja kinnitamise järgmine kord:

1) eelarvelise maksumusega 2,5 miljonit rubla ja enam ning NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt kinnitatavate tootmisotstarbeliste alustatavate ehituste, samuti NSV Liidu Riikliku Plaanikomitee poolt kinnitatavate valitsuse otsustega ostetud komplektsete importseadmete baasil teostatavate ehituste ja alustatavate objektide, olenemata nende eelarvelisest maksumusest, tiitelnimestikud vaatab eelnevalt läbi Eesti NSV Riiklik Plaanikomisjon[2] koos Eesti NSV Riikliku Ehituskomiteega ja esitab Eesti NSV Ministrite Nõukogule läbivaatamiseks;

2) eelarvelise maksumusega 1,0 miljonit rubla kuni 2,5 miljonit rubla tootmisotstarbeliste alustatavate ehituste tiitelnimestikud kinnitab Eesti NSV Ministrite Nõukogu Eesti NSV Riikliku Paanikomitee esildisel, pärast nende eelnevat kooskõlastamist Eesti NSV Riikliku Ehituskomiteega;

3) eelarvelise maksumusega kuni 1,0 miljonit rubla alustatavate tootmisotstarbeliste ehituste tiitelnimestikud kinnitatakse Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumide ja keskasutuste poolt või nende poolt kehtestatud korras, seejuures eelarvelise maksumusega 0,25 miljonit rubla ja enam ehituste tiitelnimestikud kooskõlastatakse Eesti NSV Riikliku Plaanikomisjoni[2] ja Eesti NSV Riikliku Ehituskomiteega;

---

[1] Määruse tekst on toodud muudatustega, mis on tehtud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. detsembri 1967. a. määrusega nr. 495 (ENSV ÜVT 1967, nr. 55, art. 485).

[2] Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) reorganiseeriti Eesti NSV Riiklik Plaanikomisjon liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Plaanikomiteeks.

4) puuraukude puurimistööde, töötavates kaevandustes ja karjäärides tehtavate mäe- ja kapitaaltööde, nendes ettevõtetes uute horisontide ettevalmistamise tööde, töötavates ettevõtetes turba tootmiseks maa-alade ettevalmistamise tööde, puidu ülestöötamise, väljaveo, parvetamise ja ümberlaadimise tagamiseks tehtavate tööde ning metsauuendus- ja -kaitsetööde, kui nende eelarveline maksumus on kuni 1,5 miljonit rubla, tiitelnimestikud kinnitatakse vastavalt Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumide ja keskasutuste poolt.

Kui ülalloetletud tööde eelarveline maksumus on 1,5 miljonit rubla ja enam, kinnitab tiitelnimestikud Eesti NSV Ministrite Nõukogu Eesti NSV Riikliku Plaanikomisjoni[3] esildisel;

5) eelarvelise maksumuse 5,0 miljonit rubla ja enam tootmisotstarbeliste üleminevate ehituste tiitelnimestikud kinnitab Eesti NSV Ministrite Nõukogu Eesti NSV Riikliku Plaanikomitee esildisel, pärast nende eelnevat kooskõlastamist NSV Liidu Riikliku Plaanikomitee ja Eesti NSV Riikliku Ehituskomiteega;

6) eelarvelise maksumusega 1,0 miljonit rubla kuni 5,0 miljonit rubla tootmisotstarbeliste üleminevate ehituste, samuti eelarvelise maksumusega alla 5,0 miljoni rubla ehituste ja objektide, mida püstitatakse välismaiste litsentside alusel ja komplektsete importseadmete baasil, tiitelnimestikud kinnitab Eesti NSV Ministrite Nõukogu Eesti NSV Riikliku Plaanikomitee esildisel, pärast eelnevat kooskõlastamist Eesti NSV Riikliku Ehituskomiteega;

7) tootmisotstarbeliste üleminevate ehituste, eelarvelise maksumusega kuni 1,0 miljonit rubla, tiitelnimestikud kinnitatakse vastavalt Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumide ja keskasutuste poolt või nende poolt kehtestatud korras;

8) elamute, kommunaal- ja kultuur-elukondlike ehituste (kaasa arvatud klubid väljaspool linna) ja tervishoiuobjektide, nii üleminevate kui ka alustatavate ehituste, eelarvelise maksumusega 1,0 miljonit rubla ja enam, tiitelnimestikud kinnitab Eesti NSV Ministrite Nõukogu Eesti NSV Riikliku Plaanikomisjoni[3] esildisel, eelnevalt kooskõlastades Eesti NSV Riikliku Ehituskomiteega, eelarvelise maksumusega kuni 1,0 miljonit rubla ehituste tiitelnimestikud kinnitatakse Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumide ja keskasutuste ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede poolt, pidades seejuures silmas, et ettevõtete ja ehitusorganisatsioonide jaoks elamute ning kommunaalehituste tiitelnimestikke peavad kinnitama nende ettevõtete ja ehitusorganisatsioonide juhtijad, kellele nimetatud ehituseks eraldatakse kapitaalmahutusi.

Rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede elamute, kommunaal- ja kultuur-elukondlike objektide ning tervishoiu-

[3] Vt. viide 2. lk. 376.

objektide alustatava ehituse, eelarvelise maksumusega 50 tuh. rubla ja enam, tiitelnimestikud kooskõlastatakse Eesti NSV Riikliku Plaanikomisjoni[4] ja Eesti NSV Riikliku Ehituskomiteega;

9) administratiiv- ja ühiskondlike hoonete (välja arvatud NSV Liidu ministeeriumide ja keskasutuste süsteemi kuuluvate organisatsioonide administratiivhooned), teatrite, kinode, kultuuri- ja spordipaleede, staadionide ja ujumisbasseinide, olenemata objektide eelarvelisest maksumusest, tiitelnimestikud kinnitab Eesti NSV Ministrite Nõukogu Eesti NSV Riikliku Plaanikomitee esildisel, pärast eelnevat kooskõlastamist Eesti NSV Riikliku Ehituskomiteega;

10) tsentraliseerimata finantseerimisallikate arvel, samuti kooperatiivsete (välja arvatud kolhooside) ja ühiskondlike organisatsioonide vahendite arvel teostatavate ehituste ning objektide tiitelnimestikud kinnitatakse käesoleva määrusega ettenähtud korras.

2. Kehtestada, et alustatavate ehituste tiitelnimestikud koostatakse ja kinnitatakse kogu ehitusaja kohta, kapitaalmahutuste ja tootmisvõimsuste ning põhifondide käikulaskmise ülesannete jaotamisega aastate järgi, arvestades ehituse kestuse norme, mis on kinnitatud kehtiva korra kohaselt.

3. Määrata, et ehituste tiitelnimestikesse võib võtta üksnes need ehitused, mis planeeritavale aastale eelneva aasta 1. septembriks on kindlustatud ettenähtud korras kinnitatud projektülesannetega, tööjoonistega ja eelarvetega tööde mahu kohta, mis kuulub täitmisele planeeritaval aastal, samuti Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. novembri 1964. a. määruses nr. 487 ettenähtud tähtaegadeks seadmete, aparaatide, kaabli- ja teiste toodete spetsifikatsioonidega.

4. Kehtestada, et ehitussisesed tiitelnimestikud ehituste kohta, olenemata nende eelarvelisest maksumusest, kinnitatakse tellijate poolt kooskõlastatult peatöövõttjaga.

Lahkhelid, mis tekivad ehitussiseste tiitelnimestike kooskõlastamisel, vaadatakse läbi vastavate Eesti NSV ministeeriumide, keskasutuste ja Rahvamajanduse Nõukogu juhtijate poolt ning vajalikel juhtudel lahendab need Eesti NSV Riiklik Ehituskomitee.

5. Kapitaalehituse käigu kontrollimiseks saadavad tellijad — Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumid ja keskasutused Eesti NSV Riiklikule Ehituskomiteele ehituste ja objektide, olenemata nende eelarvelisest maksumusest, kehtivas korras kinnitatud tiitelnimestikest ühe eksemplari, samuti tootmisotstarbeliste ehituste, eelarvelise maksumusega 2,5 miljonit rubla ja enam, ning komplektsete importseadmete baasil ehitatavate objektide ehitussisestest tiitelnimestikest ühe eksemplari.

[4] Vt. viide 2. lk. 376.

PROJEKTEERIMISE PARENDAMISE KOHTA VABARIIGIS

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu
17. märtsi 1966. a. määrus nr. 118
(ENSV ÜVT 1966, nr. 12, art. 67 — KK 1966, I, akt 59)

3. Eesti NSV Riiklikul Ehituskomiteel:

1) igal aastal, planeeritavale aastale eelneva aasta 1. detsembriks, kooskõlastada Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutustega ning vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega planeeritavale aastale järgnevaks aastaks ehitusobjektidele uurimistööde tegemise ja projekteerimisdokumentatsiooni väljastamise tähtajad. Sel puhul tekkivaid lahkhelisid vaatavad koos läbi Eesti NSV Riiklik Plaanikomitee ja Eesti NSV Riiklik Ehituskomitee, kelle otsus on lõplik;

2) koos linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega rakendada abinõud linnade peaarhitektide ja rajoonide vanemarhitektide juures asuvate tootmisgruppide töö parendamiseks arhitektuuriliste ja planeerimisülesannete ning projekteerimise lähteandmete väljastamise osas. Kehtestada lähteandmete ja projektide vastavates organisatsioonides kooskõlastamise kord, pidades silmas projekteerijate ajakulu tunduvat vähendamist selleks otstarbeks.

4. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel, vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) projekteerimisinstituutide vabastamiseks väikestest projekteerimistöödest lubada ministeeriumide, keskasutuste ja täitevkomiteede, samuti neile alluvate ettevõtete, organisatsioonide, valitsuste, trustide ning instituutide projekteerimis- ja konstrueerimisgruppide jõududega projekteerida tegutsevate ettevõtete objektide rekonstrueerimist (kaasa arvatud hoonete peale- ja juurdeehitused) samuti teostada üksikute lihtsama konstruktsiooniga tootmis-, abining elu- ja tsiviilhoonete ning -ehitiste tüüpprojektide sidumist, kui ühe objekti eelarveline maksumus on kuni 100 tuh. rubla, ja kommunaal- ning elukondlike hoonete ja ehitiste tüüprojektide sidumist kui ühe objekti eelarveline maksumus on kuni 50. tuh. rubla;

2) võtta tarvitusele abinõud koostatavate tehnilis-majanduslike põhjenduste kvaliteedi järsuks parendamiseks, tõmmates nende väljatöötamisel reeglina kaasa projekteerimis- ja teadusliku uurimise organisatsioone, ning taotleda kapitaalmahutuste kasutamise maksimaalset efektiivsust.

6. Kehtestada, et ministeeriumid, keskasutused ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed

peavad esitama projekteerimisorganisatsioonidele lähteandmed projekteerimistööde tegemiseks igal aastal hiljemalt planeeritavale aastale eelneva aasta 1. novembriks.

Väljavõte

PUHKEKODUDE JA TERVISTUSLIKE TURISMIASUTUSTE EHITAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. märtsi 1966. a. määrus nr. 119

3. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel tagada vajaduse korral kruntide eraldamine puhkekodude ja tervistuslike turismiasutuste ehitamiseks.

5. Puhkekodude ja tervistuslike turismiasutuste ehitamine peab toimuma põhiliselt NSV Liidu Ehituspanga laenude arvel ja summadest, mida võidakse selleks suunata kehtestatud korras ettevõtete fondidest ning asutuste, organisatsioonide, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede, ministeeriumide ja keskasutuste käsutuses olevatest teistest tsentraliseerimata finantseerimisallikatest, samuti kooperatiivsete ja teiste ühiskondlike organisatsioonide summade arvel.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU 11. JAANUARI 1962. A. MÄÄRUSE NR. 14 «LINNADES, ALEVITES JA TEISTES ASUSTATUD PUNKTIDES, SEOSES MAADE ERALDAMISEGA RIIKLIKEKS JA ÜHISKONDLIKEKS VAJADUSTEKS, LAMMUTATAVATE, KODANIKELE KUULUVATE HOONETE MAKSUMUSE HÜVITAMISE KORRA KOHTA» RAKENDAMISEGA SEOTUD MÕNINGATE KÜSIMUSTE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. septembri 1966. a. määrus nr. 402 (ENSV ÜVT 1966, nr. 42, art. 295 — KK 1966, III, akt 225)

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 16. augusti 1966. a. määrusele nr. 651 Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Kehtestada, et neil juhtudel, kui kodanikud avaldavad soovi saada korterid majade asemel, mis kuuluvad neile isikliku omandiõiguse alusel ja on määratud lammutamisele seoses kruntide eraldamisega riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks, tuleb nendele kodanikele ja nende perekonnaliikmetele anda korterid ainult hea-

korrastatud majades riiklikust elamufondist. Seejuures ei tohi antavate korterite elamispind ühe inimese kohta olla väiksem vabariigis kehtestatud elamispinnanormist.

Kui lammutatavate majade eest hüvituse saanud kodanikud avaldavad soovi astuda elamuehituskooperatiivi, tagab töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee nendele kodanikele võimaluse astuda antud kohas organiseeritava elamuehituskooperatiivi liikmeks väljaspool järjekorda ja saada selles kooperatiivis elamispind.

2. Kodanikud, kellele lammutatavad hooned ja ehitised (elumajad, kuurid jm.) kuuluvad isikliku omandiõiguse alusel, võivad oma äranägemisel kasutada neid materjale, mis saadakse nende hoonete ja ehitiste lammutamisest (olenemata lammutatavate hoonete ja ehitiste maksumuse hüvitamisest või korteri andmisest riikliku elamufondi majades).

3. Kehtestada, et kodanike soovil võib nendele kuuluvad hooned ja ehitised, mis on määratud lammutamisele seoses kruntide eraldamisega riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks, üle viia ja taastada uues kohas (antud koha piirides kruntidel, mis eraldatakse kehtestatud normide kohaselt) selle organisatsiooni vahendite arvel, kellele krunt eraldati. Krundi eraldamisel elamuehituskooperatiivile tasub nimetatud hoonete ja ehitiste üleviimise ja taastamise kulud töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee.

Hoonete ja ehitiste üleviimise võimaluse nende tehnilist seisukorda arvestades määrab igal üksikul juhul rajooni (linna, alevi) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee asjahuviliste organisatsioonide osavõtul.

Vastava organisatsiooniga sõlmitud lepingu alusel võib hoone (ehitise) taastamisel teha selle remondiga seotud lisatöid hoone (ehitise) valdaja vahendite arvel.

4. Kehtestada, et kodanikele isikliku omandiõiguse alusel kuuluvate elamute lammutamine seoses kruntide eraldamisega riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks võib toimuda igal üksikul juhul Eesti NSV Ministrite Nõukogu loal, aga vabariigilise alluvusega linnade administratiivpiirides asuvate üksikute elamute osas — vastava töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee loal (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. novembri 1968. a. määruse nr. 384 — ENSV ÜVT 1968, nr. 47, art. 365 — redaktsioonis).

5. Eesti NSV Riiklikul Ehituskomiteel ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel mitte lubada uusehitiste projekteerimisel olemasolevate elamute põhjendamatut lammutamist.

6. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta teadmiseks, et NSV Liidu Riiklikule Ehituskomiteele, NSV Liidu Ehituspangale ja NSV Liidu Rahandusministeeriumile on tehtud ülesandeks kooskõlastatult liiduvabariikide ministrite nõukogudega

välja töötada ja kinnitada juhend[1] kodanikele isikliku omandiõiguse alusel kuuluvate ning seoses kruntide eraldamisega riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks ja lammutatavate (üleviidavate) hoonete ning ehitiste lammutamisega (üleviimisega) seotud arvelduste korra ja tingimuste kohta.

Väljavõte

TÖÖVILJAKUSE EDASISE KASVU TAGAMISE ABINÕUDE KOHTA VABARIIGI TÖÖSTUSES JA EHITUSES

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu
14. veebruari 1967. a. määrus nr. 65
(ENSV ÜVT 1967, nr. 11, art. 57 — KK 1967, I, akt 31)

1. Eesti NSV ministeeriumidel, keskasutustel, tööstus- ja ehitusettevõtetel näha ette aasta- ning perspektiivplaanides organisatsioonilis-tehniliste abinõude väljatöötamine tööviljakuse kasvu kiirendamiseks, arvestades eesrindlikke kodu- ja välismaiseid tootmiskogemusi, ning organiseerida nende abinõude ellurakendamine, et tagada:

igas tööstus- ja ehitusettevõttes teaduse ja tehnika saavutuste, sealhulgas kõige efektiivsemate leiutiste ja ratsionaliseerimisettepanekute juurutamise kiirendamine, suure jõudlusega seadmete esmajärjekordne tegevusserakendamine, uute progressiivsete tehnoloogiliste protsesside tarvituselevõtmine, töötavate seadmete uuendamise ja moderniseerimise laiendamine;

põhi-, abi- ja teenindava tootmise spetsialiseerimise igakülgne arendamine olemasolevate spetsialiseeritud võimsuste otstarbekama kasutamise ja uute spetsialiseeritud võimsuste tegevusserakendamise teel;

uute tootmisvõimsuste kiirem ja täielikum kasutuselevõtmine, milleks hoolikalt viimistleda projektlahendusi ja tehnoloogiat, õigeaegselt ette valmistada uusi käitisi ning komplekteerida need vajaliku kvalifitseeritud kaadriga;

olemasolevate seadmete, ehitusmasinate ja transpordivahendite parem kasutamine vahetustega töötamise laiendamise ja nende täielikuma koormamise teel, seadmete töökorras hoidmiseks vajalike profülaktiliste abinõude õigeaegse rakendamise, tootmise üksikute kitsaskohtade kõrvaldamise ja ettevõtete rütmilise töö organiseerimise teel;

töö mehhaniseerimise taseme tõstmiseks vajalike tööde plaanipärane korraldamine põhi- ning eriti abi- ja teenindavas tootmises,

[1] Vt. NSV Liidu Ehituskomitee, NSV Liidu Rahandusministeeriumi ja NSV Liidu Ehituspanga juhendit 25. oktoobrist 1967. a.

seadmete remontimisel, tõste- ja transpordi- ning laooperatsioonides, tsentraliseeritud korras eraldatavate ressursside, tööstus- ja ehitusettevõtete omavahendite, samuti pangakrediitide efektiivsem ärakasutamine selleks otstarbeks;

töö teadusliku organiseerimise meetodite juurutamine, töö normeerimise oluline parendamine, tööajakadude likvideerimine tööstus- ja ehitusettevõtetes, tootmise juhtimise täiustamine arvutustehnika vahendite kasutamise teel;

kaadri kinnitamine tööstus- ja ehitusettevõtetes, tööliste väljaõppe ja kvalifikatsiooni tõstmise parendamine tootmises;

ettevõtete ja ehituste häireteta materiaal-tehniline varustamine ning koopereeritud hangete alal kehtestatud ülesannete tingimatu täitmine;

majanduslike näitajate parem planeerimine, tööviljakuse kasvuks vajalike olemasolevate reservide igakülgne arvestamine perspektiiv-, aasta- ja kvartaliplaanide koostamisel ettevõtetel selleks, et plaanides oleks ette nähtud tööviljakuse kasvutempo tõus, mis ennetab keskmise töötasu kasvu.

Partei-, nõukogude ja ametiühinguorganitel tagada eelnimetatud abinõude väjatöötamisele laialdane spetsialistide, novaatorite ja tootmiseesrindlaste kaasatõmbamine ning teha kõik vajalik selleks, et need abinõud ellu rakendataks.

5. Arvestades, et suurt kahju teevad tootmisele paljudes ettevõtetes ja ehitustel toimuvad töödistsipliini rikkumised, kohustada partei-, nõukogude, ametiühingu-, komsomoli- ja majandusorganeid:

tarvitusele võtma kõik vajalikud abinõud töödistsipliini tugevdamiseks, tööaja täieliku ja efektiivse kasutamise tagamiseks, tööluuside ning tööle hilinemiste kõrvaldamiseks, igas ettevõttes ja ehitusel töösisekorra-eeskirjadest kinnipidamiseks;

tõhustama kasvatustööd tööliste ja teenistujate seas ja tegema lõpu igasugustele lohaka töössesuhtumise juhtumitele;

tagama ettevõtete juhtijate ainujuhtimise tugevdamise töödistsipliini tõstmisega seotud küsimuste otsustamises, pidades rangelt kinni kehtivast seadusandlusest.

Väljavõte

ELAMUEHITUSE PLANEERIMISE KORRA KÜSIMUSED

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1. aprilli 1967. a. määrus nr. 131 (KK 1967, I, akt 61)

1. Ühtse tehnika- ja linnaehituspoliitika, samuti linnade kompleksse ja kõige ökonoomsema hoonestamise tagamiseks pidada otstarbekaks, et elamuehitust vabariigi linnades asuvate ja NSV Liidu

üleliiduliste ning liidulis-vabariiklike ministeeriumide süsteemi kuuluvate ettevõtete, organisatsioonide ja ehituste jaoks viidaks läbi üldreeglina linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede poolt teostatavast elamuehitusest osavõtu korras.

Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed ühendavad NSV Liidu ministeeriumidelt ja keskasutustelt saadavad vahendid paljukorteriliste elamute ehitamiseks.

2. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) välja selgitada igal aastal enne elamuehituse aastaplaanide projektide koostamist tsentraliseeritud ja tsentraliseerimata kapitaalmahutuste võimalikud mahud, mida nad võivad eeloleval aastal võtta elamuehituseks liiduvabariigi linnades asuvate ja NSV Liidu üleliiduliste ning liidulis-vabariiklike, lisas[1] loetletud ministeeriumide ja keskasutuste süsteemi kuuluvate ettevõtete, organisatsioonide ja ehituste, samuti vabariiklike ministeeriumide ja keskasutuste ettevõtete ja organisatsioonide osavõtu korras;

2) koos aastaplaanide projektidega esitada Eesti NSV Ministrite Nõukogule ja ärakirjas Eesti NSV Riiklikule Plaanikomiteele NSV Liidu üleliiduliste ja liidulis-vabariiklike ministeeriumide ning keskasutuste vastavate ettevõtetega kooskõlastatud ettepanekud tsentraliseeritud ja tsentraliseerimata kapitaalmahutuste mahtude kohta, mida on otstarbekas võtta planeeritaval aastal elamuehituseks osavõtu korras, samuti elamispinnna mahtude kohta, mis nende vahendite arvel ekspluatatsiooni tuleb anda;

3) alapunktis 2 nimetatud ettepanekute väljatöötamisel:

viia osavõtu korras kasutamiseks võetavate vahendite mahud ja tööettevõtutööde limiidid kooskõlla elamuehituse arendamise reaalsete võimalustega planeeritaval aastal, lähtudes tehnilise dokumentatsiooni ja hoonestamiseks ettevalmistatud territooriumi olemasolust ning ehitustööettevõtu-organisatsioonide võimsusest, samuti eluruumide vajadusest, selleks et ümber majutada barakkides, elamiseks vähekõlblikes majades ja keldriruumides elavad kodanikud, varustada elamispinna saamiseks arvelolevaid kodanikke, samuti kindlaksmääratud korras teistest paikkondadest, alalisele tööle saabuvaid kodanikke, ning muudest vajadustest;

osavõtu korras ehitatavate eluruumide maht määrata kindlaks, lähtudes ühe ruutmeetri elamispinna ehitamise eelarvelisest maksumusest konkreetses hoonestuspiirkonnas projekteerimis-ja eelarvedokumentatsiooni alusel (sealhulgas 5,4 protsenti kaubandus- ja elanikkonna elukondliku teenindamise ettevõtete ehitamiseks), arvestades normaalse ehitusvaru loomise vajadust.

3. Eesti NSV ettevõtetel, organisatsioonidel ja ehitustel, mis kuuluvad NSV Liidu üleliiduliste ja liidulis-vabariiklike lisas loetletud ministeeriumide ja keskasutuste süsteemi, tagada kõigi küsi-

[1] Lisa ei tooda.

muste, mis on seotud tsentraliseeritud ja tsentraliseerimata kapitaalmahutuste üleandmisega Eesti NSV Ministrite Nõukogule elamuehitusest osavõtu korras, õigeaegne kooskõlastamine linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede ning oma kõrgemalseisvate organisatsioonidega.

4 Eesti NSV Riiklikul Plaanikomiteel esitada Eesti NSV Ministrite Nõukogule kinnitamiseks NSV Liidu ministeeriumide ja keskasutuste ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede ettepanekute alusel kindlaksmääratud ning NSV Liidu Riikliku Plaanikomiteega kooskõlastatud riiklike tsentraliseeritud ja tsentraliseerimata kapitaalmahutuste mahud, mis vabariik võtab kasutamiseks elamuehituseks osavõtu korras, samuti ettepanekud elamispinna ulatuse kohta, mis kuulub linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede poolt üleandmisele NSV Liidu ministeeriumide ja keskasutuste ettevõtetele ja organisatsioonidele, kes elamuehitusest osa võtavad.

Keelata linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ilma Eesti NSV Riikliku Plaanikomiteega kooskõlastamata vastu võtta ettevõtetelt, organisatsioonidelt ja ehitustelt, mis kuuluvad NSV Liidu üleliiduliste ja liidulis-vabariiklike lisas loetletud ministeeriumide süsteemi, vahendeid elamuehituseks, kui nende vahendite üleandmist ei ole ette nähtud rahvamajandusplaanis.

5. Kooskõlas NSV Liidu Ministrite Nõukogu 19. detsembri 1957. a. määruse nr. 1403 kolmanda osa punktiga 3 kehtestada, et linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede poolt NSV Liidu üleliiduliste ja liidulis-vabariiklike ministeeriumide ning keskasutuste süsteemi kuuluvate ettevõtete, organisatsioonide ja ehituste osavõtul ehitatud elamud võetakse linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude elamuorganite bilanssi.

6. Eesti NSV Riiklikul Plaanikomiteel, Eesti NSV Riiklikul Ehituskomiteel ja linnade ning rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ette näha projekteerimistööde plaanides elamute tüüpprojektide sidumine ja kommunaal- ning kultuur- elukondlike objektide tehnilise dokumentatsiooni koostamine, arvestades ehituse mahtusid, mida teostatakse NSV Liidu ministeeriumide ja keskasutuste osavõtu korras.

MÕNINGATE ABINÕUDE KOHTA VABARIIGI EHITUSORGANISATSIOONIDE ABISTAMISEKS TÖÖJÕUGA VARUSTAMISE ALAL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. detsembri 1967. a. määrus nr. 489 (KK 1967, III, akt 229)

6. Ehitusorganisatsioonide paremaks varustamiseks elamispinnaga ja alalise tööliskaadri tagamiseks:

lubada Ehitusministeeriumi ehitusorganisatsioonidel oma töötajate ümbermajutamisel kohalike nõukogude elamutest kasutada vabanevat elamispinda korduvaks asustamiseks;

kohalikel töörahva saadikute nõukogudel eraldada ehitusorganisatsioonidele esmajärjekorras krunte omade elamute ehitamiseks;

8. Soovitada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel koos Ehitusministeeriumiga vaagida elamispinna saamise järjekorra nimekirjades olevate töötajate kaheks-kolmeks aastaks ehitusele suunamise võimalust ja tagada neile ehitusel töötamise ettenähtud tähtaja lõpuks kõigi mugavustega elamispinna saamine ehitatavates majades.

16. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ning ehitusvalitsuste ja trustide majandusjuhtidel võtta tarvitusele abinõud ehitajate kultuurilise ja elukondliku teenindamise taseme tõstmiseks objektidel ja ühiselamutes ning tööliste töötingimuste parendamiseks.

Eesti NSV Ehitusministeeriumil ja ehitusorganisatsioonidel luua vajalikud tingimused demobiliseeritute hulgast tulevate uute tööliste alaliselt tööle jäämiseks ehitusel.

Uute noortööliste varustamiseks elamispinnaga praktiseerida laialdasemalt hotellitüüpi elamute ehitamist.

KAPITAALEHITUSE KAADRIGA VARUSTAMISE ABINÕUDE KOHTA

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. aprilli 1968. a. määrus nr. 99 (ENSV ÜVT 1968, nr. 17, art. 121)

1. Eestimaa KP linna- ja rajoonikomiteedel, Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, ametiühingu- ja komsomoliorganitel kõrvaldada ehitajate kaadri alal tehtavas töös esinevad puudused, parendada tööliste ning insenertehniliste töötajate etteval-

mistust ja kasvatust, samuti rakendada nende ehitusel tööl püsimise tagamiseks tõhusamaid abinõusid.

Pidada partei-, nõukogude, majandus-, ametiühingu- ja komsomoliorganite väga tähtsaks ülesandeks ehitus- ja montaažiorganisatsioonide kaadri voolavuse likvideerimist. Tõsta ehitajate hulgas tehtava massilise poliitilise töö taset, kasvatada neis uhkustunnet oma kutseala üle, pidevalt hoolitseda ehitajate korteri-, kultuur-elukondlike ja tootmistingimuste, ühiskondliku toitlustamise ning meditsiinilise teenindamise parendamise eest.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Raadio ja Televisiooni Komiteel ning vabariiklike ja rajooniajalehtede toimetustel tagada ehituste, eesrindlike kollektiivide, töölisbrigaadide, insenertehniliste töötajate ja ehitusnovaatorite saavutuste ulatuslik valgustamine.

2. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, kes teostavad ehitust:

1) võtta viivitamatult tarvitusele abinõud puuduste kõrvaldamiseks ehitus- ja montaažitööde organiseerimises, nädala- ja ööpäevaplaneerimise organiseerimises, dispetšerivõrgu laiendamiseks ja kõrget tööviljakust tagavate tingimuste loomiseks ehitustegevuse kõikides lõikudes;

2) tagada tööde teostamise progressiivsete projektide ning võrkgraafikute väljatöötamine ja rakendamine ehitustel, eesrindlike kogemuste laialdane levitamine, brigadiride ja insenertehniliste töötajate kvalifikatsiooni tõstmiseks alaliste kursuste korraldamine, töö organiseerimise teaduslike meetodite juurutamine, mis võimaldavad vältida tööajakadusid ehitustel;

3) pidevalt tõsta ehitustööde mehhaniseerimise taset, viia miinimumini käsitsitöö rakendamine, parendada ehitusmasinate ja transpordivahendite pargi kasutamist, ulatuslikumalt rakendada väikemehhaniseerimise vahendeid ning tehniliselt täiuslikke mehhaniseeritud ja käsitööriistu;

4) laialdaselt rakendada progressiivseid töötasustamise süsteeme, efektiivseid normeerimis- ja isemajandamismeetodeid kõigis lülides, et stimuleerida ehitustööde kvaliteedi tõstmist ning ehitusmaterjalide ja -konstruktsioonide säästlikku kasutamist.

11. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhindumiseks, et:

1) isikud, kes lõpetavad kuni poolteiseaastase õppeajaga kutsekooli, on kohustatud töötama ehitustel, ehitus- ja montaažiorganisatsioonides ning ettevõtetes, kuhu nad on suunatud, vähemalt kaks aastat ning need, kes lõpetavad pikema õppeajaga kutsekooli, — vähemalt kolm aastat.

Kutsekoolide lõpetajate kohta, kes on suunatud tööle NSV Liidu ehitusministeeriumide, NSV Liidu Montaaži- ja Eriehitustööde

Ministeeriumi, NSV Liidu Energeetika ja Elektrifitseerimise Ministeeriumi, NSV Liidu Maaparanduse ja Veemajanduse Ministeeriumi ning Gaasitööstuse Ministeeriumi ehitus- ja montaažiorganisatsioonidesse, kehtib kutsekoolide poolt teise paikkonda tööle määramisel kompensatsiooni maksmise kord, mis on ette nähtud NSV Liidu Kesktäitevkomitee ja Rahvakomissaride Nõukogu 23. novembri 1931. a. määruses nr. 23/937 kõrgema või keskõppeasutuse lõpetanud isikute kohta;

2) NSV Liidu ministeeriumidel ja keskasutustel on lubatud võtta suuremate tööstusobjektide ehituse eelarvetesse neid objekte ehitavate ehitus- ja montaažiorganisatsioonidele kvalifitseeritud tööliste ettevalmistamiseks vajalike kutsekoolide ehitamise kulud. Suuremate tööstusobjektide eelarvete summadega ehitatavad kutsekoolihooned tuleb tiitelnimestikesse võtta nende objektide ehitamise esimesest aastast.

Tellijad on kohustatud aastaplaanides ette nägema vajalike kapitaalmahutuste eraldamise selleks otstarbeks;

3) ehituse täielikumaks varustamiseks tööliskaadriga ja tööjõuressursside paremaks kasutamiseks NSV Liidu Riiklikul Plaanikomiteel ja liiduvabariikide ministrite nõukogudel 1969. aastast alates välja töötada rahvamajanduse arendamise plaanides ehitusministeeriumide, NSV Liidu Montaaži- ja Eriehitustööde Ministeeriumi, NSV Liidu Energeetika ja Elektrifitseerimise Ministeeriumi, NSV Liidu Maaparanduse ja Veemajanduse Ministeeriumi ning Gaasitööstuse Ministeeriumi tööjõuvajaduse ja selle katmise allikate bilansid;

4) NSV Liidu ehitusministeeriumide, NSV Liidu Montaaži- ja Eriehitustööde Ministeeriumi, NSV Liidu Energeetika ja Elektrifitseerimise Ministeeriumi, NSV Liidu Maaparanduse ja Veemajanduse Ministeeriumi ning Gaasitööstuse Ministeeriumi ehitus- ja montaažiorganisatsioonidel on lubatud:

kehtestada kooskõlastatult ametiühingu vabriku-, tehase- või kohaliku komiteega, vastava organisatsiooni plaanilise palgafondi piires, ehitus- ja montaažitööde madaldatud normid kutsekoolide lõpetajaile ulatuses ja tähtajaks, mis on ette nähtud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 8. veebruari 1965. a. määruses nr. 77 «Madaldatud töönormide kehtestamise kohta masinaehitustööstuse ettevõtetes tööpingitöödel töötavatele noortöölistele» (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. märtsi 1965. a. määruse nr. 116 — ENSV MKK 1965, nr. 10, art. 36 — redaktsioonis);

vajalikel juhtudel korraldada uutele töölistele nende tootmistöö katkestamisega ehituse ja montaaži kutsealade õpetamine õppekombinaatides (tehnikakoolides, õppepunktides) õppeajaga kuni 6 kuud, makstes õppimise ajal neile stipendiumi esimese kategooria töölise tariifimäära ulatuses.

Tootmises tööliste ettevalmistust ja kvalifikatsiooni tõstmist teostavad ehitus- ja montaažiorganisatsioonid on kohustatud sõl-

mima tootmistöö katkestamisega õppivate isikutega lepingud, kus nähakse ette poolte vastavad kohustused, sealhulgas ka õppija kohustus töötada selles organisatsioonis pärast õppuse lõpetamist vähemalt kaks aastat.

Ehitus- ja montaažiorganisatsioonide õppekombinaatide (tehnikakoolide, õppepunktide) töötajate kohta kehtivad töötasustamise tingimused, mis on ette nähtud kutsehariduslike õppeasutuste pedagoogidele NLKP Keskkomitee, NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukogu 15. juuli 1964. a. määruses nr. 620;

5) võttes arvesse ehitustöö iseärasusi ja et luua tingimusi ehituste varustamiseks alalise kaadriga, toimub 1. jaanuarist 1969. a. alates «NLKP XXIII kongressi direktiivides NSV Liidu rahvamajanduse arendamise viie aasta (1966—1970) plaani kohta» ettenähtud palgatõstmine kapitaalehituses töötavatele keskmisepalgalistele töötajatele, silmas pidades tõsta palku suuremas ulatuses madalamate kategooriate töölistele, samuti rasketel töödel tervist kahjustavates tingimustes töötavatele töölistele;

6) NSV Liidu Riiklikule Plaanikomiteele, NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riiklikule Töö ja Töötasu Komiteele ning Üleliidulisele Ametiühingute Kesknõukogule on tehtud ülesandeks läbi arutada küsimus vanusetasu sisseseadmisest 1969. aastal ehitus- ja montaažiorganisatsioonide töölistele, juhtivatele ja insenertehnilistele töötajatele ning teenistujatele ja esitada vajalikud ettepanekud;

7) on sisse seatud iga-aastane palgaline lisapuhkus töölistele, kes töötavad ehitus- ja montaažitöödel ning kõigile rahvamajandusharudele objekte ehitavate ehitus- ja montaažiorganisatsioonide abiettevõtetes, olenevalt pidevast tööstaažist ühes ja samas organisatsioonis, järgmises ulatuses:

ehitus- ja montaažiorganisatsioonides, kes asuvad NSV Liidu Põhja-Euroopa osa paikkondades, Uraali, Siberi, Kaug-Ida ja Kasahstani paikkondades, pideva tööstaaži korral üle kolme aasta — kaks päeva iga järgneva aasta eest, kuid mitte üle kuue päeva;

ehitus- ja montaažiorganisatsioonides, kes asuvad NSV Liidu muudes piirkondades, pideva tööstaaži korral üle kolme aasta — üks päev iga järgneva aasta eest, kuid mitte üle kolme päeva.

Nimetatud lisapuhkusele õiguse andva tööstaaži hulka arvatakse aeg alates 1. jaanuarist 1965. a.

Töölistele, kellel on õigus saada kolm päeva lisapuhkust vastavalt NSV Liidu Kesktäitevkomitee ja Rahvakomissaride Nõukogu 15. detsembri 1930. a. määruse nr. 52/691 §-le 12 (NSV Liidu Kesktäitevkomitee ja Rahvakomissaride Nõukogu 31. märtsi 1937. a. määruse nr. 93/536 sõnastuses), antakse seda puhkust kehtivas korras seni, kuni nad omandavad õiguse pikema puhkuse saamiseks vastavalt käesolevale määrusele;

8) on tarvis põhjalikult parendada ehitustööliste varustamist

eririietusega ja võtta tarvitusele abinõud selle kvaliteedi tõstmiseks.

NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Töö ja Töötasu Komiteed on kohustatud koos Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukogu ja NSV Liidu ehitusministeeriumidega uuesti läbi vaatama kehtivad ehitustöölistele eririietuse väljastamise normid ja 1968. aastal kinnitama uued normid, laiendades eririietust kasutavate tööliste kutsealade loetelu, samuti kindlaks määrama eririietuse kandmise kestuse, lähtudes kehtivate normide rakendamise kogemustest;

9) NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu on kinnitanud juurdelisatud[1] «Abinõud kaadri paremaks ettevalmistamiseks ning töö- ja elukondlike tingimuste parendamiseks ehituses».

Väljavõte

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU 22. AUGUSTI 1960. A. MÄÄRUSE NR. 325 PUNKTI 3 OSALISE MUUTMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. novembri 1968. a. määrus nr. 411 (ENSV ÜVT 1968, nr. 50, art. 395)

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. augusti 1960. a. määruse nr. 325 (ENSV MKK 1960, nr. 28, art. 88) punkti 3 osaliseks muutmiseks lubada kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, kes on elamute, kultuuri- ja elukondlike objektide, kommunaalmajanduse objektide ja tervishoiuobjektide ühised tellijad, alustada nimetatud objektide ehitust riiklike ettevõtete ja organisatsioonide tsentraliseerimata finantseerimisallikate arvel, kui ehituse alguseks on olemas vahendid vähemalt 50 protsendi ulatuses ehituse eelarvelisest maksumusest ja kui nende objektide ehituse lõpuleviimiseks vajalike vahendite kogumine tagatakse ehituse kestuse normidega kindlaksmääratud tähtajaks.

[1] Lisa ei tooda.

2. INDIVIDUAAL- JA KOOPERATIIVEHITUS

Väljavõte

KODANIKE INDIVIDUAALELAMUTE EHITAMISE KORRA KOHTA[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. septembri 1948. a. määrus nr. 834

1. Kohustada maakondade, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid andma kodanikele nii linnades kui ka väljaspool linnu maatükke ühe- kuni kahekordsete individuaalelamute ehitamiseks, kusjuures tubade arv võib ulatuda ühest kuni viieni (incl.).[2]

2. Maatükid individuaalelamute ehitamiseks antakse linnade, asulate, riikliku maafondi ja riikliku metsafondi maade arvel tähtajatuks kasutamiseks, neile maatükkidele ehitatud majad aga kujutavad endast ehitajate isiklikku omandit.

3. Maatüki suuruse määravad kindlaks igal üksikjuhul maakondade, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed sõltuvalt maja suurusest ja kohalikest tingimustest järgnevate normide piirides: linnades 300—600 ruutmeetrit, väljaspool linna 700—1200 ruutmeetrit.

4. Maatükkide kasutamise eest võetakse maarenti seaduses ettenähtud suuruses.

5. Individuaalelamute ehitamine peab toimuma vastavalt linnade, eeslinnade ja asulate planeerimise ja väljaehitamise projektidele selleks kõlblikel territooriumidel.

---

[1] Antud määrust on täiendatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. märtsi 1957. a. määrusega nr. 69 «Kaksik-individuaalelamute ehitamisest» (ENSV T 1957, nr. 5, art. 57).

Vt. ka Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. augusti 1963. a. määrust nr. 406, käesolevas kogumikus lk. 399.

[2] Vt. «Eesti NSV tsiviilkoodeksi» § 110.

6. Individuaalelamuid tuleb ehitada tüüp- ja individuaalprojektide alusel.

Teha kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele ülesandeks varustada ehitajaid vajalike tüüpprojektidega.

7. Panna individuaalelamute omanikele neile antud maatükile puude ja põõsaste istutamine ning maa-ala korrastamine, kõnniteede ehitamine oma maatüki ulatuses, nii maatüki kui ka selle juurde kuuluvate kõnniteede ja läbisõiduteede alatine hooldamine ning vajalikus korras hoidmine vastavalt kohalike nõukogude otsustega kehtestatud eeskirjadele.

8. Kohustada maakondade ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid organiseerima neil olemasolevate koosseisude piirides riiklikku inspektsiooni individuaalmajavalduste korrashoiu alal ning kehtestama range kontroll selle üle, et individuaalelamute omanikud peaksid kinni majavalduste korrashoidmise normidest ja eeskirjadest.

9. Panna riiklikule inspektsioonile individuaalmajavalduste korrashoiu alal:

a) järelevalve individuaalelamute korrashoiu ja remondi õigeaegse teostamise üle;

b) kontroll selle üle, et individuaalelamute omanikud täidaksid kõiki kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede otsuseid elamute ja maja juurde kuuluvate maatükkide heakorrastamise alal;

c) kontroll lepingukohustuste täitmise üle puude ja põõsaste istutamise suhtes maja juurde kuuluvail maatükkidel;

d) kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede poolt majavalduste, maja juurde kuuluvate maatükkide ja kõnniteede korrashoiu kohta vastuvõetud otsuste rikkumises süüdiolevate isikute administratiivsele vastutusele võtmine.

10. Anda linnade (rajoonide) töörahva saadikute nõukogudele õigus kohustada ehitajat omavolilise ehitamise või ehitustehniliste eeskirjade ning normide jämeda rikkumise korral katkestama ehitus ja lammutama kuu aja jooksul omal jõul ja omal kulul kõik tema poolt püstitatud ehitised või ehitise osad ning korrastama maatüki.

LAENU SUURUSE ALANDAMISEST JA ELANIKKONNA OMAVAHENDITE ERIKAALU SUURENDAMISEST INDIVIDUAALELAMUEHITUSES[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. jaanuari 1955. a. määrus nr. 8 (KK 1955, akt 4)

Kooskõlas NSV Liidu Ministrite Nõukogu 20. detsembri 1954. a. määrusega nr. 2465 Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Alates 1. jaanuarist 1955. a. välja anda laenu individuaalelamuehituseks;

kõigil rahvamajandusalal töötavaile töölistele, insenertehnilistele töötajatele ja teenistujatele kuni 7. tuh. rubla[2] tähtajaga kuni 7 aastat;

Nõukogude armeest ja sõjalaevastikust pärast 14. aprilli 1953. a. tagavarasse arvatud ohvitseridele kuni 10 tuh. rubla,[2] tähtajaga kuni 10 aastat.

Nõukogude armees ja sõjalaevastikus 25 aastat ja rohkem teeninud vanemohvitseridele kuni 15 tuh. rubla,[2] kindralitele ja admiralidele kuni 25 tuh. rubla,[2] tähtajaga kuni 10 aastat, individuaalelamute ja suvilate ehitamiseks.[3]

2. Teha teatavaks Eesti NSV ministeeriumidele, vabariiklikele asutustele ja linnade ning rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele, et individuaalelamuehituseks antav laen ei tohi ületada 50 protsenti ehituse maksumusest, seega tuleb ehitajail ülejäänud kulutused teha omavahendite arvel, ning et 1. jaanuarist 1955 ei anta pankade poolt individuaallaenusaajaile ehituse ettevalmistamiseks avansse laenu arvel.

3. Võtta teadmiseks ja juhindumiseks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu 20. detsembri 1954. a. määrusega nr. 2465:

a) kehtestas, et alates 1955. aastast krediit individuaalelamuehituseks nähakse ette Keskkommunaalpanga[4] ja Põllumajandus-

---

[1] Vt. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. augusti 1962. a. määrust nr. 380 (ENSV MKK 1962, nr. 42, art. 149).

[2] NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. mai 1960. a. määrusega nr. 470 (NSVL MK 1960, nr. 10, art. 69; ENSV ÜT 1960, nr. 7) muudeti alates 1. jaanuarist 1961. a. hindade mastaap kümnekordselt.

[3] Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. septembri 1958. a. määruse nr. 331 alusel on punkt 1 kehtetu pärast 14. aprilli 1953. a. Nõukogude armeest ja sõjalaevastikust tagavaraväkke arvatud ohvitseridele, samuti vanemohvitseridele, kindralitele ja admiralidele, kes on 25 ja rohkem aastat teeninud Nõukogude armees ja sõjalaevastikus, antava laenu suuruse osas.

[4] Seoses Keskkommunaalpanga ja Põllumajanduspanga likvideerimisega on Keskkommunaalpanga funktsioonid individuaalelamuehituse krediteerimisel linnades ja alevites pandud NSV Liidu Ehituspangale, Põllumajanduspanga funktsioonid individuaalelamuehituse krediteerimisel maakohtades on pandud NSV Liidu Riigipangale.

panga[5] krediidiplaanides eraldi NSV Liidu üleliidulistele ja liiduvabariiklikele ministeeriumidele ja keskasutustele ning liiduvabariikide ministrite nõukogudele, laenude väljaandmine aga toimub ettevõtte, asutuse või organisatsiooni kaudu ehitaja töökoha järgi.

Laenude väljaandmine individuaalelamuehituseks isemajandavate ettevõtete ja organisatsioonide töölistele, insenertehnilistele töötajatele ja teenistujatele toimub nende ettevõtete ja organisatsioonide kohustuste vastu;

b) jättis kehtima:

kehtiva korra laenu väljaandmisel individuaalelamuehituseks õpetajaile ja arstidele, samuti laenude suurused ja kustutamise tähtajad;

kommunaalpankade[5] ja Põllumajanduspanga[5] asutuste kohustustega enne 1. jaanuari 1955. a. vormistatud individuaalelamuehituseks laenude kehtivad suurused ja kustutamise tähtajad.

Väljavõte

KONSULTATSIOONIPUNKTIDE ORGANISEERIMISE KOHTA INDIVIDUAALEHITAJATE JUHENDAMISEKS JA NEILE TEHNILISE ABI OSUTAMISEKS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. detsembri 1957. a. korraldus nr. 1797-k (ENSV T 1958, nr. 1, art. 18 — KK 1957, II, akt 93)

1. Organiseerida konsultatsioonipunktid individuaalehitajate juhendamiseks ja neile tehnilise abi osutamiseks:

a) linnades, kus on olemas ehituse ja arhitektuuriosakonnad, luua konsultatsioonipunktid nende osakondade juures (välja arvatud Tallinn);

b) rajoonikeskustes, kus pole ehitus- ja arhitektuuriosakondi — kolhooside ehitamise osakondade[1] juures.

2. Kohustada linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteesid panema vastutuse individuaalehitajatele tehnilise abi osutamise organiseerimise eest peaarhitektidele või kolhooside ehitamise osakondade[1] juhatajatele.

4. Individuaalehitajatele tehnilise abi osutamiseks arusaadaval kujul soovitada linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteedel organiseerida individuaalelamute üksikute eesrindlike elementide ja konstruktsioonide valmistamist loomulikus suuruses kohapeal.

---

[5] Vt. viide 4. lk. 393.

[1] EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. märtsi 1961. a. määrusega nr. 114 (ENSV MKK 1961, nr. 11, art. 36) likvideeriti rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede kolhooside ehitamise osakonnad, pannes kolhoosiehituse juhtimise koondisele «Eesti Põllumajandustehnika».

ELAMUEHITUS- JA SUVILATE EHITUSE KOOPERATSIOONI ARENDAMISEST VABARIIGIS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. aprilli 1958. a. määrus nr. 158 (ENSV T 1958, nr. 6, art. 89 — KK 1958, I, akt 50)

1. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume, täitevkomiteesid seniste individuaalelamuehituste vormide kõrval ulatuslikumalt arendama elamuehitus- ja suvilate ehituse kooperatsiooni selleks, et ehitada kooperatiiviliikmete kulul suuri elamuid linnades, rajoonikeskustes ja linna tüüpi alevites[1] ning suvilaid linnalähedases vööndis.

Elamuehitus- ja suvilate ehituse kooperatiivid asutatakse linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede otsusel viimaste juurde.[2]

2. Määrata, et elamuehitus- ja suvilate ehituse kooperatiivide liikmed peavad enne elamu (elamute) või suvilate ehituse algust tasuma ehituse täieliku maksumuse.[2]

Kooperatiivide liikmed ja nende perekonnaliikmed võivad elamute ja suvilate ehitusest isiklikult osa võtta. Nende töökulu maksumus arvatakse ehituse eest tasutava summa hulka.

3. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume, keskasutusi ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid esitama iga aasta koos rahvamajanduse arendamise plaani projektiga, vajaduse korral aga ka jooksval aastal, oma ettepanekud elamuehitus- ja suvilate ehitamise kooperatiivide jaoks elamute ja suvilate ehituse võtmiseks hanketööde korras tehtavate ehitus- ja montaažitööde riiklikku plaani ning ehitama need majad ja suvilad elamuehitus- ja suvilate ehituse kooperatiividega kokkulepitud tähtajaks pärast seda, kui tähendatud kooperatiivid on panka tasunud elamu (elamute) või suvilate täieliku väärtuse.[2]

5. Määrata, et elamuehitus- ja suvilate ehituse kooperatiive varustavad ehitusmaterjalidega kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed neile eraldatud turufondide arvel, Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. jaanuari 1958. a. määrusega nr. 21 «Ehitusmaterjalidega kauplemise parandamisest» ettenähtud korras. Elamuehitus- ja suvilate ehituse kooperatiivid annavad saadud ehitusmaterjalide fondid üle ehitusorganisatsioonidele.

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 13. mai 1961. a. seadlusega (ENSV ÜT 1961, nr. 19, art. 59) tühistati alevite liigitus töölisaleviteks, linna tüüpi aleviteks ja kuurortaleviteks, nimetades neid kõiki aleviteks.

[2] Punkt 1, punkti 2 esimene lõik ja punkt 3 on kehtetud elamuehituskooperatsiooni osas — vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. jaanuari 1964. a. määrust nr. 2 (ENSV MKK 1964, nr. 1, art. 3).

Väljavõte

ELANIKKONNALE STANDARDMAJADE JA KOHALIKEST EHITUSMATERJALIDEST SEINTEGA MAJADE DETAILIDE KOMPLEKTIDE MÜÜMISE PARANDAMISE ABINÕUDEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. detsembri 1959. a. määrus nr. 467 (ENSV T 1959, nr. 62, akt 348 — KK 1959, III, akt 242)

1. Kohustada Eesti NSV Kaubandusministeeriumi, Eesti Tarbijate Kooperatiivide Vabariiklikku Liitu, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

c) tagama müüdavate standardmajade ja nende detailide komplektide näidiste väljapaneku organiseerimise kõigis spetsialiseeritud kaubaladudes;

d) parandama standardmajade ja kohalikest ehitusmaterjalidest seintega majade jaoks detailide komplektide kaubanduslikku reklaami; kindlustama müüdavate standardmajade ja nende detailide komplektide kohta värviliste plakatite ja kataloogide väljaandmise masstiraažis;

e) müüma elanikkonnale standardmaju ja kohalikest ehitusmaterjalidest seintega majade detailide komplekte koos kõigi majade ehitamiseks vajalike materjalide, toodete ja seadmetega, vastavalt lisale.[1]

4. Kohustada linnade ja rajoonide täitevkomiteesid, Eesti NSV Kaubandusministeeriumi ja ETKV Liitu tagama 1959. aastal ja järgnevatel aastatel standardmaju müüvatele kaubaladudele turufondide eraldamise lisas[1] nimetatud materjalidele, toodetele ja seadmetele kogustes, mis kehtestatud normatiivide kohaselt on vajalikud elanikonnale müümiseks määratud standardmajade komplekteerimiseks.

5. Kohustada linnade ja rajoonide täitevkomiteesid kindlustama:

a) ehituskruntide õigeaegse eraldamise individuaalehitajatele majade ehitamiseks piirkondades, kus on hea ühendus asustatud punktidega;

b) maa-alade eraldamise kaubandusorganisatsioonidele raudteega soodsat ühendust omavates punktides, kaubaladude organiseerimiseks standardmajade ja detailide komplektide hoidmiseks, komplekteerimiseks ja müümiseks.

---

[1] Lisa ei tooda.

Väljavõte

INDIVIDUAALAUTODELE GARAAŽIDE EHITUSE KORRASTAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. aprilli 1960. a. määrus nr. 159
(ENSV MKK 1960, nr. 5, art. 21 — KK 1960, I, akt 118)

1. Kehtestada, et individuaalautodele garaažide ehitamine Eesti NSV linnade ja asulate riikliku elamuehituse piirkondades peab toimuma vabariiklike tüüpprojektide järgi linna (rajooni) täitevkomitee poolt eraldatud kohal ning üldreeglina autovaldajate endi kulul ja nende poolt peamiselt kooperatiivsel alusel. Nimetatud garaažide ehituse tähtaeg ja tingimused määratakse kindlaks ehitaja ja linna (rajooni) täitevkomitee vahel sõlmitava lepinguga.

Garaažide rajamine individuaalelamuskruntidele võib toimuda ka individuaalprojektide järgi, mis on kooskõlastatud vastava töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteega.

2. Kohustada Eesti NSV Riiklikku Ehituse ja Arhitektuuri Komiteed[1], linnade peaarhitekte ja vabariigi projekteerimisorganisatsioone linnade elamukvartalite ja üksikute rajoonide detailplaneerimise projektide väljatöötamisel ette nägema kohad individuaalautode garaažide paigutamiseks.

Väljavõte

INDIVIDUAAL- JA KOOPERATIIVELAMUTE EHITUSE KOHTA

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu
10. augusti 1962. a. määrus nr. 380
(ENSV MKK 1962, nr. 42, art. 149 — KK 1962, II, akt 152)

2. Kohustada partei linna- ja rajoonikomiteesid, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume ja keskasutusi ning Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu tegema ettevõtetes, asutustes ja organisatsioonides selgitustööd elamuehituskooperatiivide tähtsuse kohta elamispinna suurendamisel vabariigi töötajatele ja võtma tarvitusele vajalikud abinõud elamuehituskooperatiivide arendamiseks linnades ja alevites.

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 31. augusti 1963. a. seadlusega (ENSV ÜT 1963, nr. 36, art. 139) nimetati Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Ehituse ja Arhitektuuri Komitee Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Ehituskomiteeks (Eesti NSV Riiklik Ehituskomitee).

Määrata, et elamuehituskooperatiive võib asutada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede elamute valitsuste osakondade või kommunaalmajanduse osakondade juurde, samuti ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste juurde.

6. Eesti NSV Riiklikul Plaanikomisjonil,[1] Rahvamajanduse Nõukogul, ministeeriumidel, keskasutustel ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel;

1) võtta elamuehituskooperatiivide elumajade ehitamine tööettevõtu korras tehtavate ehitus- ja montaažitööde riiklikku plaani;

2) näha aastaplaanides ette elamuehituskooperatiivide elumajade ehitamiseks materjalide ja seadmete eraldamine normide järgi ja hindadega, mis on määratud riiklikule elamuehitusele.

8. Kohustada Eesti NSV linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid alates 1962. aastast tagama elamuehituskooperatiivide elumajade ehitamiseks kruntide õigeaegse eraldamise heakorrastatud rajoonides, kus on olemas teed ning veevarustus-, kanalisatsiooni- ning elektrimagistraalvõrgud, samuti koolid, kauplused ja teised kultuur-elukondlikud ettevõtted.

9. Teha ettepanek linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele, Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumile[2] ja Rahvamajanduse Nõukogule tagada, et kapitaal- ja jooksva remondi teevad kooperatiivelamutes remondi- ja ehitusorganisatsioonid elamuehituskooperatiivide kulul tingimustel, mis on kehtestatud riikliku elamufondi elamute remontimiseks.

11. Teha Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumile[2] ülesandeks juhtida ja koordineerida töid, mis on seotud elamuehituskooperatiivide ja individuaalehituse organiseerimisega Eesti NSV linnades ja alevites.

15. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid, ettevõtteid, organisatsioone ja asutusi tagama ehituskruntide õigeaegse eraldamise individuaalelamute ehitamiseks ning osutama individuaalehitajatele abi ehitusmaterjalide ja -detailide soetamisel ning transportimisel vastavalt EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. oktoobri 1957. a. määrusele nr. 337.

Individuaalehitajatele müüvad ehitusmaterjale ja -detaile ettevõtted, organisatsioonid ja asutused korras, mis on ette nähtud

---

[1] Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Plaanikomisjon liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Plaanikomiteeks.

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 15. märtsi 1951. a. korraldusega nr. 235-k. Transpordi eest tasuvad ehitajad kehtivate tariifide alusel.

16. Kohustada Eesti NSV Riiklikku Ehituskomiteed, Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumi[3] ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

1) koostama individuaalelamuehituse rajoonide planeerimise ja hoonestamise projektid;

2) finantseerima individuaalelamute rajoonide planeerimise ja hoonestamise projektide koostamisega seotud kulutusi summade arvel, mida linnade peaarhitektide ja linnade ning rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede kohaliku majanduse osakondade juures asuvad isemajandavad grupid saavad ehituskruntide eraldamise tööde ja muude teenuste eest.

19. Teha ülesandeks linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele vaadata läbi ja lahendada küsimus kruntide edasise kasutamise kohta, mis on eraldatud individuaalehitajatele ning kus pole ehitamist veel alustatud ja ehituse tähtajad on möödunud, pidades silmas nende kruntide kasutamist eeskätt ühiskondlikul eesmärgil.

Uusi krunte individuaalelamute ehitamiseks tuleb eraldada üksnes individuaalehituse rajoonides (kvartalites), mis on juba kasutusele võetud, mitte lubades selle ehituse killustamist.

Väljavõte

KAKSIK-INDIVIDUAALELAMUTE JA INDIVIDUAALELAMUTES TÄIENDAVA KÖÖGI NING ABIRUUMIDE EHITAMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. augusti 1963. a. määrus nr. 406 (KK 1963, II, akt 132)

1. Anda õigus linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele oma otsusega lubada individuaalehitajatele, kui see osutub otstarbekohaseks, ehitada teineteisega külgnevatel ehituskruntidel kaksik-individuaalelamuid tingimusel, et viimased on vertikaalseinaga jaotatud kaheks eraldi kruntidel asetsevaks reaalosaks.

2. Kehtestada, et juhtudel, kui individuaalelamut kasutav perekond on aja jooksul kujunenud kaheks iseseisvaks perekonnaks seoses laste abiellumisega või vara jaotamisega abielupoolte vahel kohtuotsuse alusel, võivad linnade ja rajoonide töörahva saadikute

[3] Vt. viide 2. lk. 398.

nõukogude täitevkomiteed erandina lubada individuaalelamutes täiendava köögi ja abiruumide ehitamist tingimusel, et elamutes elamispinna suurusega alla 60 m² elamispind ei ületaks pärast ümberehitamist kehtivat piirnormi (60 m²) ja et muudel juhtudel ei suurendataks olemasolevat elamispinda, kusjuures nimetatud täiendavate ruumide ehitamine peab toimuma kehtestatud korras kinnitatud projektide järgi.

Täiendava köögi pinda kuni 6 m² ei loeta elamispinnaks.

Väljavõte

KOOPERATIIVELAMUEHITUSE EBARAHULDAVA ARENGU KOHTA VABARIIGIS

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. oktoobri 1963. a. määrus nr. 482 (ENSV MKK 1963, nr. 39, art. 141 — KK 1963, III, akt 172)

1. Kohustada Eesti NSV linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid, Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu, Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume ja keskasutusi, ametiühinguorganisatsioone, ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste juhtijaid tugevdama ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste töötajate hulgas tehtavat selgitustööd elamute kooperatiivse ehitamise korra ja eeliste kohta ning võtma tarvitusele vajalikud abinõud kehtestatud kooperatiivelamuehituse plaani täitmiseks.

Partei linna- ja rajoonikomiteedel, tööstusliku tootmise parteikomiteedel, kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsuste parteikomiteedel ning partei-algorganisatsioonidel kehtestada vajalik kontroll kooperatiivse elamuehituse edendamise küsimuses ja osutada selles tähtsas töös vajalikku abi ja alalist toetust.

2. ... Lubada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel organiseerida neile eraldatud koosseisude piirides väikesed grupid, kellele panna vastutus elamuehituskooperatiivide organiseerimise eest, neile vajaliku abi andmine ja kooperatiivelamuehituse plaanide täitmise kontroll (EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. aprilli 1967. a. määruse nr. 157 — ENSV ÜVT 1967, nr. 17, art. 133 — redaktsioonis).

5. Lubada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel anda üle elamuehituse kooperatiividele riikliku plaani järgi ehitatavaid elamuid, muutmata kehtestatud riikliku elamuehituse aastamahtusid.

NSV Liidu Ehituspanga Eesti Vabariiklikul Kontoril koos Eesti NSV Rahandusministeeriumiga ning Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriu-

miga ühe kuu jooksul töötada välja ja esitada Eesti NSV Ministrite Nõukogule läbivaatamiseks kooperatiividele üleantud ehitatavate elamute eest arvelduste teostamise korra juhend.[1]

11. Kohustada Eesti NSV Ehitusministeeriumi, Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumi[2] ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

1) tagama kooperatiivelamute ehitamise lepingulistest tähtaegadest range kinnipidamine tööde hea organiseerimise ja kõrge kvaliteedi juures.

Väljavõte

INDIVIDUAALELAMUEHITUSE KOHTA VABARIIGIS

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. augusti 1964. a. määrus nr. 376 (ENSV MKK 1964, nr. 34, art. 126 — KK 1964, III, akt 153)

1. Lubada individuaalelamute ehitamine vabariigi linnades, alevites ja perspektiivsetes põllumajanduskeskustes, välja arvatud:

1) Tallinna, Tartu, Narva ja Pärnu linnas, Võsu maa-asulas ja Narva-Jõesuu alevis, samuti Tallinna ja Tartu lähedases piirkonnas kuni 5 km kaugusel linna piirist;[1]

3) Harju rajooni Harku, Keila ja Klooga külanõukogu territooriumil 5 km laiusel maa-alal piki Soome lahe kallast;

4) territooriumil Pärnu linna piirist 5 km mööda Pärnu jõge (vastu voolu) — vasakul kaldal kuni Pärnu-Sindi raudteeni, paremal kaldal 2,5 km laiusel maa-alal;

6) 100 meetri laiusel maaribal mõlemal pool Tallinna-Paldiski raudteed.

Käesoleva punkti alapunktides 1, 3 ja 4 märgitud kohtades võib kolhoosnikute, Eesti NSV kolhooside ja sovhooside töötajate individuaalelamute ehitamine toimuda vastavate rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede ning kolhoosijuha-

---

[1] Vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. märtsi 1964. a. määrust nr. 120 «Arvelduste korra kinnitamise kohta ehitamisel olevate ja linnade ning rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede poolt elamuehituskooperatiividele üleantavate elamute eest» (ENSV MKK 1964, nr. 11, art. 40).

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

[1] Punkti 1 alapunkti 1 osalise muutmise kohta vt. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. detsembri 1965. a. määrust nr. 580 (ENSV MKK 1965, nr. 47, art. 212).

tuste loal kooskõlastatult Tallinna, Tartu, Narva ja Pärnu linna peaarhitektiga.

2. Individuaalelamuehitus 150 m laiusel maaribal mõlemal pool peamagistraalteed kuni 15 km kaugusel Tallinna, Tartu, Pärnu, Kohtla-Järve ja Narva linna piirist toimub vastavate rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede loal kooskõlastatult nimetatud linnade peaarhitektidega.

4. Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil[2] kooskõlastatult rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega täiendada individuaalelamuehituse krundi tähtajatuks kasutamiseks andmise lepingut punktiga kohalike töörahva saadikute nõukogude, riiklike, kooperatiivsete või ühiskondlike organisatsioonide elamutes individuaalehitaja poolt eluruumide vabastamise kohustuse ja tähtaja kohta.

Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel tugevdada kontrolli individuaalehitajate poolt kasutatava elamispinna vabastamise üle pärast individuaalelamu ekspluatatsiooni võtmist.

5. Kehtestada, et:

1) individuaalelamuehituseks võib eraldada krunte generaalplaanides spetsiaalselt selleks ettenähtud kohtades selle rajooni administratiivpiirides, kus pidevalt töötab või elab ehitaja, või erandina naaberrajoonides. Viimasel juhul ainult ehituskohajärgse rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee eriotsusel;

2) kolhoosides ja sovhoosides eraldatakse individuaalelamuehituseks krundid ainult antud kolhoosi liikmetele, sovhoositöölistele ja -teenistujatele, kelle territooriumil krunt eraldatakse, või koolide, haiglate ja teiste asutuste töötajatele, kes oma tööiseloomu tõttu on territoriaalselt seotud antud kolhoosi või sovhoosiga;

3) kruntide eraldamine individuaalelamuehituseks toimub esmajärjekorras individuaalelamuehituse rajoonides olemasoleva individuaalhoonestuse tihendamise arvel, pidades rangelt kinni kruntide suuruse kehtestatud normidest;

4) linnade ja alevite täpsustatud generaalplaanide ja perspektiivsete põllumajanduskeskuste planeerimise projektide puudumisel toimub individuaalelamuehituseks kruntide eraldamine kooskõlastatult Eesti NSV Riikliku Ehituskomiteega.

6. Individuaalelamuehituse rajoonide ratsionaalsemaks hoonestamiseks rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel laialdaselt soovitada kaksik-individuaalelamute ehitamist.

---

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

Väljavõte

KOOPERATIIVELAMUEHITUSE PARANDAMISE ABINÕUDE KOHTA VABARIIGIS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. novembri 1964. a. määrus nr. 502

5. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

5) parandada kooperatiivelamute ehitamise tehnilist järelevalvet (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. veebruari 1965. a. määruse nr. 55 — ENSV MKK 1965, nr. 5, art. 17 — redaktsioonis);

6) kuulata ära igas kvartalis kooperatiivelamuehituse nõukogude aruanded kooperatiivide organiseerimise ja elamute ehitamise käigu kohta, võttes tarvitusele operatiivsed abinõud kooperatiivelamuehitusega seotud küsimuste lahendamiseks.

Väljavõte

KOOPERATIIVELAMUEHITUSE EDASIARENDAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. veebruari 1965. a. määrus nr. 55 (ENSV MKK 1965, nr. 5, art. 17 — KK 1965, I, akt 23)

1. Kehtestada, et sovhoosides ja maa-asulates võib mitmekorteriliste elumajade ehitamiseks asutada kooperatiive tingimusel, mis on ette nähtud kooperatiividele, kes ehitavad elamuid linnades ja alevites.

2. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel eraldada maa-alad kooperatiivelamute ehitamiseks hiljemalt ühe kuu jooksul pärast avalduse andmist kooperatiivi poolt esmajärjekorras territooriumil, mis on ette nähtud massiliseks elamuehituseks ning kus on olemas kõik insenerkommunikatsioonid ja juurdesõiduteed ning asub kõige lähemal sellele ettevõttele (asutusele), mille juures asutati kooperatiiv ning põhiliselt maa-aladel, kus ei tule lammutada hooneid ning ehitisi.

Kehtestada, et kooperatiivile tema nõusolekul maa-ala eraldamisel, millel asuvad riiklike ettevõtete või organisatsioonide lammutamisele kuuluvad hooned ja ehitised, lammutatavate objektide maksumus kantakse maha nende ettevõtete või organisatsioonide bilansist. Elamuehituskooperatiivid vabastatakse kooperatiivile eraldatud maa-alal asuvate, lammutamisele tulevate ja kodanikele isikliku omandiõiguse alusel kuuluvate majade, ehitiste ja seadmete, viljapuu- ja marjaaedade ning külvide maksumuse hüvita-

misest, samuti elamispinna andmisest isikutele, keda paigutatakse ümber neist majadest.

Nimetatud majade, ehitiste, seadmete, viljapuu- ja marjaaedade ning külvide maksumuse tasuvad kodanikele, samuti annavad elamispinna ümberpaigutatavatele isikutele töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed korras, mis on määratud kindlaks Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. jaanuari 1962. a. määrusega nr. 14.[1]

Nimetatud juhtudel kantakse kooperatiivelamuehituse arvele üksnes kulutused, mis on seotud ehitiste lammutustöödega ja ehitusprahi äraveoga.

5. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel teostada majavalitsuste jõududega ning elamuehituskooperatiividega sõlmitud lepingute alusel kooperatiivide elamufondi ja majavalduste territooriumi korrashoidu, kusjuures kooperatiivid tasuvad nimetatud korrashoiuga seotud kulud vastavuses kulude aastaeelarvetele, mis on kinnitatud kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede poolt riikliku elamufondi majade korrashoiuks.

7. Elamuehituskooperatiivide abistamiseks ja kooperatiivelamute projekteerimise ja ehitamise tehnilise järelevalve paremaks teostamiseks panna tellija funktsioonid selle ehituse osas linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede vastavale valitsusele, osakonnale või grupile, vastavalt lisale.[2] Tehniline järelevalve vormistatakse neil juhtudel vastava lepinguga ja vahendite arvel, mis nähakse ette kooperatiivelamute ehituse eelarvetes.

9. Kehtestada, et kooperatiivelamutesse peavad elama asuma üksnes elamuehituskooperatiivide liikmed ja nende perekonnad orderite alusel, mille annavad välja linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed kooperatiivide poolt esitatud nimekirjade järgi.

Kui kooperatiivelamusse asub elama kooperatiiviliikme kogu perekond, antakse vabanev elamispind üle rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele või ettevõttele, organisatsioonile kuuluvuse järgi.

Juhul kui kooperatiivelamusse ei asu riiklikult elamispinnalt ümber kooperatiiviliikme kogu perekond, säilitatakse endisele elamispinnale jäänud isikutele õigus kasutada seda pinda (korterit või üksikut tuba) suuruses, mis on ette nähtud kehtivate sanitaarnormidega, arvestades nimetatud isikute õigust lisapinnale.

---

[1] Nimetatud määruse rakendamise korra kohta vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. septembri 1966. a. määrust nr. 402 «Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. jaanuari 1962. a. määruse nr. 14 «Linnades, alevites ja teistes asustatud punktides, seoses maade eraldamisega riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks, lammutatavate, kodanikele kuuluvate hoonete maksumuse hüvitamise korra kohta» rakendamisega seotud mõningate küsimuste kohta» (ENSV ÜVT 1966, nr. 42, art. 295).

[2] Lisa ei tooda.

EKP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU 12. AUGUSTI 1964. A. MÄÄRUS NR. 376 OSALISE MUUTMISE KOHTA

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. detsembri 1965. a. määrus nr. 580 (ENSV MKK 1965, nr. 47, art. 212)

1. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. augusti 1964. a määruse nr. 376 punkti 1 alapunkti 1 osaliseks muutmiseks lubada Tallinna, Tartu, Narva ja Pärnu linna töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel eraldada individuaalelamute ehitamiseks individuaalhoonestuse rajoonides vabu krunte, mis ei kuulu edaspidi hoonestamisele mitmekorruseliste ja ühiskondlike hoonetega.

Väljavõte

VABARIIGI INDIVIDUAALELAMUEHITUSE EDENDAMISE ABINÕUDE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. detsembri 1965. a. määrus nr. 581 (ENSV MKK 1965, nr. 47, art. 216 — KK 1965, IV, akt 336)

... Arvesse võttes, et elanikkonna elamispinnaga varustamise parendamises on kooperatiivelamuehituse kõrval suur tähtsus ka individuaalelamuehitusel Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

2. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, ministeeriumidel, keskasutustel, ettevõtetel, asutustel ja organisatsioonidel kooperatiivelamuehituse arendamise kõrval soodustada ja abistada igakülgselt ka individuaalelamute ehitamist.

3. Maksumuse vähendamiseks, ehitusmaterjalide kulu kärpimiseks ja ehitamise kiirendamiseks soovitada individuaalehitajatele rida- ja kaksikelamute püstitamist.

4. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

3) eraldada ühe asutuse, ettevõtte ja organisatsiooni individuaalehitajatele ehituskrundid võimalikult ühes individuaalehituse rajoonis;

4) kaksik- ja ridaindividuaalelamute ehitamiseks ette näha ehituskruntide eraldamine kõige rohkem heakorrastatud rajoonides ning magistraal- ja liiklusteede läheduses olevates piirkondades;

5) ette näha uute individuaalelamuehituse rajoonide etteval-

mistamiseks teede ehitamiseks, elektri- ja vesivarustuse põhivõrkude rajamiseks vajalike vahendite eraldamine;

6) ette näha teede ja insenerivõrkude ehitamiseks vajalike tööde tegemine individuaalelamuehituse rajoonides kohalike kommunaalmajanduse organisatsioonide poolt individuaalehitajate abiga;

7) teha individuaalehitajate tellimusel remondi- ja ehitusorganisatsioonide ning elanikkonna elukondliku teenindamise kombinaatide poolt üksikuid suurt jõukulu nõudvaid töid, mis vajavad ehitusmasinate ja -mehhanismide kasutamist, samuti sisemisi sanitaartehnilisi ja elektrimontaažitöid.

Pidada otstarbekaks, et viimistlustöid teevad üldreeglina individuaalehitajad.

6. Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil,[1] linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel tagada, et vajaduse korral moodustatakse elanikkonna elukondliku teenindamise organisatsioonides või remondi- ja ehitusorganisatsioonide koosseisus remondi- ja ehitusjaoskonnad (brigaadid), ehitustööde mahu korral üle 150 tuh. rubla aastas aga isemajandavad remondi- ja ehitusjaoskonnad elanikkonna tellimuste täitmiseks individuaalelamute ehitamise ja remondi alal.

Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil[1] kooskõlastatult asjaomaste ministeeriumide ja keskasutustega välja töötada juhend individuaalelamute (sealhulgas ka ridaelamute) tööettevõtu korras ehitamise planeerimise, arvestuse ja ehitamise eest arvelduste teostamise korra kohta ning esitada see läbivaatamiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogule 1. veebruariks 1966. a.[2]

8. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil[1] ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsusel[3] organiseerida laudsepatoodete ja hööveldatud profileeritud puittoodete valmistamine individuaalehitajate tellimuste järgi.

9. Individuaalelamuehituse paremaks organiseerimiseks ja individuaalehitajate abistamiseks panna nende tehniline teenindamine (informatsioon, planeerimisskeemide ja hoonete projektide

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

[2] Vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. mai 1966. a. määrust nr. 253 (ENSV ÜVT 1966, nr. 26, art. 168).

[3] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 14. mai 1966. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1966, nr. 22, art. 141) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsus liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumiks.

koostamine, tehniline konsultatsioon, ehituse tehniline järelevalve jne.) linnade peaarhitektide ja rajoonide vanemarhitektide tootmisgruppidele.

Eesti NSV Riiklikul Ehituskomiteel välja töötada ja kinnitada kolme kuu jooksul individuaalehitajatele linnade peaarhitektide ja rajoonide vanemarhitektide tootmisgruppide poolt teenustena tehtavate tööde loetelu ja hinnakirjad.

Väljavõte

EHITATAVATE ELAMUTE JA MAJANDUSHOONETE SUURUSE PIIRMÄÄRADE KOHTA, MIS VÕIVAD OLLA KODANIKE ISIKLIKUS OMANDUSES

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. aprilli 1966. a. määrus nr. 195 (ENSV ÜVT 1966, nr. 19, art. 120 — KK 1966, I, akt 104)

1. Kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed, kellel on õigus eraldada krunte individuaalelamuehituseks, võivad oma otsusega lubada kodanikul tema taotlusel ehitada elamu, mis suuruselt ületab «Eesti NSV tsiviilkoodeksi» § 110 lg. 5 ettenähtud piirmäära juhtudel, kui kodanikul või tema perekonnal on kehtivate eeskirjade kohaselt õigus kasutada kohalike töörahva saadikute nõukogude, riiklike, kooperatiivsete või ühiskondlike organisatsioonide majades suuremat elamispinda kui 60 m^2.

2. Käesoleva määruse punktis 1 ettenähtud korras ehitatud suuremate elamute võõrandamine ja omandamine toimub seadusega kehtestatud korras.

3. Määrata kindlaks, et kõigi ehitatavate majandushoonete, välja arvatud garaaž, mis võivad olla kodaniku isiklikus omanduses, suuruse piirmäär ei tohi ületada linnades ja alevites 50 m^2, maa-asulates aga 70 m^2. Asustatud punktides, kus kodanikel lubatakse loomi pidada, võidakse nimetatud piirmäärasid suurendada 30 m^2 võrra.

Majandushoonete suuruse piirmäärad kehtestatakse igal konkreetsel juhul linna või rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee poolt.

4. Käesoleva määruse punktiga 3 kindlaksmääratud majandushoonete suuruse üldine piirmäär ei kehti majandusehituste kohta, mis olid ehitatud või mille ehitusprojektid olid kinnitatud enne käesoleva määruse kehtestamist.

INDIVIDUAALELAMUTE TÖÖETTEVÕTU KORRAS EHITAMISE JUHENDI JA TÜÜPLEPINGU KINNITAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. mai 1966. a. määrus nr. 253 (ENSV ÜVT 1966, nr. 26, art. 168 — KK 1966, II, akt 132)

1. Kinnitada juurdelisatud «Individuaalelamute tööettevõtu korras ehitamise juhend» ja «Individuaalelamute tööettevõtu korras ehitamise tüüpleping».[1]

2. Kehtestada, et individuaalelamute ehitamisel eelarvete koostamine ja teostatud tööde hindamine toimub vastavalt Eesti NSV Ministrite Nõukogu 20. septembri 1965. a. korraldusega nr. 1270-k kinnitatud remondi hinnakirjale.

3. Panna tehnilise järelevalve funktsioonid individuaalelamute ehitamise tööettevõtu korras linnade peaarhitektide ja rajoonide arhitektide tootmisgruppidele.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU 1. DETSEMBRI 1966. A. MÄÄRUSE NR. 490 TÄIENDAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. märtsi 1968. a. määrus nr. 74

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1. detsembri 1966. a. määruse nr. 490 täiendamiseks linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta teadmiseks ning juhindumiseks, et:

töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed peavad tagama elamuehituskooperatiividesse nende sõjaväelaste esmajärjekorras vastuvõtmise, kellel on vastavalt nimetatud määrusele õigus astuda elamuehituskooperatiividesse linnades ja asulates oma valikul ning kes on jõudnud sõjaväes tegevteenistuses oleku vanuse ülemmäärani, mis on ette nähtud NSV Liidu seaduses «Üldisest sõjaväekohustusest», või kellel on nimetatud vanuse ülemmäärani jõudmiseni jäänud mitte üle kolme aasta.

NSV Liidu relvastatud jõudude vastavad organid annavad nendele sõjaväelastele dokumendid, mis on vajalikud nende vastuvõtmiseks elamuehituskooperatiividesse.

Elamuehituskooperatiividesse sõjaväelaste vastuvõtmise küsimuse lahendamiseks ei ole vajalik sõjaväelaste sissekirjutamine kooperatiivi asukohas ega nende kohalesõit sinna. Moskvas ja

[1] Juhendit ega tüüplepingut ei tooda.

Moskva oblastis, Leningradis, Kiievis ning Minskis ja kuurortides võivad nimetatud sõjaväelased elamuehituskooperatiividesse astuda samadel tingimustel, kuid ainult siis, kui neil on kehtiva seadusandluse kohaselt sissekirjutamise õigus.

Väljavõte

KOOPERATIIVELAMUTE EHITAMISE TÄIENDAVATE KULUDE HÜVITAMISE KORRA KOHTA SEOSES UUTE HULGIHINDADE JA TARIIFIDE KEHTESTAMISEGA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. märtsi 1968. a. määrus nr. 83

1. Kehtestada, et kooperatiivelamute ehitamise täiendavad kulud, mis on seoses uute hulgihindade ja tariifide kehtestamisega 1. juulist 1967. a., kuuluvad hüvitamisele riigieelarvest.

2. Eesti NSV ministeeriumidel, keskasutustel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta teadmiseks, et NSV Liidu Riiklikule Ehituskomiteele, NSV Liidu Rahandusministeeriumile ja NSV Liidu Ehituspangale on tehtud ülesandeks kinnitada nimetatud täiendavate kulude riigieelarvest hüvitamise kord.

Transport, side

1. TRANSPORT, TEED, NAVIGATSIOONIVAHENDID

Väljavõte

ABINÕUDEST LIIKLUSÕNNETUSTE ÄRAHOIDMISEKS EESTI NSV-S

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. detsembri 1955. a. määrus nr. 341 (KK 1955, akt 69)

5. Kohustada Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi, Eesti NSV Maanteede Valitsust[1] ja linnade täitevkomiteesid:

b) kiilasjää korral võtma tarvitusele kohesed abinõud autotranspordi avariide ärahoidmiseks, pöörates erilist tähelepanu liiva riputamisele kurvidele ja tõusudele, milleks igas teedemajandis seadistada vähemalt kaks liivaautot;

c) ette nägema teede kapitaalremondi ja keskmise remondi plaanides tööd, mis on seotud normaalse nähtavuse kindlustamisega teedel ja koos linnade täitevkomiteedega läbi vaatama täitevkomiteede koosolekutel küsimuse nähtavuse parandamise kohta linna tänavail, kõrgete piirdeaedade ja muude normaalset nähtavust segavate ehitiste likvideerimise kohta.

[1] Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. juuni 1956. a. määrusega nr. 131 likvideeriti liidulise alluvusega Maanteede Valitsus.

Väljavõte

TALLINNA LINNANÕUKOGU SAADIKUTELE TASUTA SÕIDU VÕIMALDAMISEST AUTOBUSSIDES TALLINNA LINNA ADMINISTRATIIVPIIRES

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 15. juuli 1957. a. korraldus nr. 962-k (KK 1957, I, akt 55)

Kohustada Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi võimaldama Tallinna linnanõukogu saadikutele tasuta sõit autobussides Tallinna linna administratiivpiires.

Väljavõte

EESTI NSV TÄNAVATEL JA TEEDEL LIIKLEMISE EESKIRJADEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. mai 1958. a. määrus nr. 190 (ENSV T 1958, nr. 7, art. 104 — KK 1958, I, akt 59)

2. Anda Eesti NSV Siseministeeriumi Miilitsavalitsusele õigus vajaduse korral piirata liiklemist üksikutel teedel ja tänavatel kooskõlastatult vastavate linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega ning Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumiga.

Väljavõte

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU 20. MÄRTSI 1958. A. MÄÄRUSE NR. 88 «KULUNUD JA KASUTAMISKÕLBMATUKS MUUTUNUD SEADMETE JA TRANSPORDIVAHENDITE VÄLJAPRAAKIMISE JA VANAMETALLIKS MAHAKANDMISE KORRAST» TÄIENDAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. juuni 1958. a. korraldus nr. 965-k (ENSV T 1958, nr. 8, art. 138 — KK 1958, I, akt 75)

1. Määrata, et linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteedele alluvatele asutustele, ettevõtetele ja organisatsioonidele kuuluvate väljapraagitavate ja mahakantavate autode ja autojärelvankrite tehniline seisukord määratakse kindlaks vastavalt kinnitatud juhen-

dile. Kolhoosidele kuuluvate autode ja autojärelvankrite mahakandmist teostab komisjon koosseisus: kolhoosi esimees — komisjoni esimees, masina-traktorijaama, remondi- ja tehnikajaama[1] esindaja (peainsener, vanemmehaanik) ning Riikliku Autoinspektsiooni kohaliku organi esindaja.

2. Käesoleva korralduse 1. punktis loetletud väljapraagitud autode ja autojärelvankrite bilansilt mahakandmine ja riiklikult arvelt kustutamine toimub pärast mahakandmise akti kinnitamist linna või rajooni TSN täitevkomitee poolt.

Väljavõte

KOLHOOSIDE, SOVHOOSIDE, TÖÖSTUS-, TRANSPORDI-, EHITUS- JA MUUDE ETTEVÕTETE NING MAJANDUSORGANISATSIOONIDE OSAVÕTUST KOHALIKU TÄHTSUSEGA AUTOTEEDE EHITAMISEST JA REMONTIMISEST

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 21. veebruari 1959. a. seadlus (ENSV T 1959, nr. 12, art. 58—KK 1959, 1, akt 23)

4. Üldkasutatavaid kohalikke autoteid ehitatakse, remonditakse ja hoitakse korras vabariikliku eelarve ning teedefondi vahendite arvel, mida sovhoosid, tööstus-, transpordi-, ehitus- ja teised organisatsioonid eraldavad Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt igal aastal kehtestatavas suuruses, samuti kolhooside iga-aastastest eraldistest protsendi ulatuses aasta rahalisest kogusissetulekust ning ETKV Liidu ettevõtete ja majandusorganisatsioonide eraldistest igas kvartalis 0,2 protsenti kogutoodangu ja jaekaubakäibe mahust, kaasa arvatud ühiskondliku toitlustamise ettevõtete kaubakäive.

Lubada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel olenevalt kohalikest tingimustest määrata üksikutele kolhoosidele teedefondi eraldiste suuruseks 0,5 kuni 1,5 protsenti aasta rahalisest kogusissetulekust, vähendamata kogu rajooni kohta käesoleva seadlusega kehtestatud eraldiste protsenti (Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 24. aprilli 1961. a. seadluse — ENSV ÜT 1961, nr. 16, art. 53 — redaktsioonis).

---

[1] Masina-traktorijaamad on likvideeritud. Vastavalt EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. märtsi 1961. a. määrusele nr. 114 (ENSV MKK 1961, nr. 11, art. 36) lülitati remondi- ja tehnikajaamad Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondise «Eesti Põllumajandustehnika» rajooniosakondade koosseisu. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. oktoobri 1963. a. määrusega nr. 462 (ENSV MKK 1963, nr. 38, art. 136) reorganiseeriti koondise «Eesti Põllumajandustehnika» rajooniosakonnad rajoonikoondisteks ja osakondadeks.

6. Kehtestada, et kooskõlas käesoleva seadlusega moodustatavad teedefondi summad kasutatakse ära üksnes üldkasutatavate kohalike teede vajadusteks. Aasta lõpuks kasutamata jäänud teedefondi summad nähakse ette ärakasutamiseks järgmisel aastal samaks otstarbeks.

7. Juhul kui sovhoosid, tööstus-, transpordi-, ehitus- ja muud riiklikud ettevõtted ja majandusorganisatsioonid, samuti kolhoosid, ETKVL-i ettevõtted ja organisatsioonid ei eralda õigeaegselt rahalisi vahendeid teedefondi, nõutakse need eraldised sisse vastuvaidlematus korras kohalike rahandusorganite kaudu (Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 29. märtsi 1968. a. seadluse — ENSV ÜVT 1968, nr. 14, art. 98 — redaktsioonis).

Tegevõõks, vastavalt seadluse 5. punktile, mehhanismide eraldamisest kõrvalehoidumise eest nõutakse ettevõtetelt ja majandusorganisatsioonidelt vastuvaidlematus korras sisse teostamata jäänud tööde eelarveline maksumus poolteisekordselt ning need summad kantakse teedefondi.

Kehtestatud teetööde plaani täitmisest kõrvalehoidumise eest kolhoosidele, sovhoosidele ning muudele majandusorganisatsioonidele üleantud teedel trahvitakse kolhooside esimehi ning nende organisatsioonide juhatajaid rajooni või linna täitevkomitee otsusel 300 kuni 500 rublaga,[2] mis nõutakse sisse vastuvaidlematus korras.

Väljavõte

ABINÕUDEST KOHALIKU TÄHTSUSEGA AUTOTEEDE EHITAMISE, REMONDI JA KORRASHOIU PARANDAMISEKS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. veebruari 1959. a. määrus nr. 58 (ENSV T 1959, nr. 12, art. 59 — KK 1959, I, akt 25)

1. Määrata, et mitteüldkasutatavad kohalikud autoteed kuuluvad alates 1. maist 1959. a. üleandmisele kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele majandusorganisatsioonidele remondiks ja korrashoiuks nende maakasutuse piires.

2. Jätta Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi valdusse kohalikest autoteedest ainult üldkasutatavad teed, mis läbivad mitmeid asustatud punkte ning ühendavad üldriikliku ja vabariikliku võrgu autoteid, samuti üldkasutatavatelt autoteedelt algavad raudteejaamade, lennuväljade, sadamate, tööstusette-

[2] NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. mai 1960. a. määrusega nr. 470 (NSVL MK 1960, nr. 10, art. 69; ENSV ÜT 1960, nr. 7) muudeti alates 1. jaanuarist 1961. a. hindade mastaap kümnekordselt.

võtete, sanatooriumide, puhkekodude, haiglate ja koolide juurdesõiduteed.

3. Kohustada Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi:

d) kinnitama igas rajoonis täitevkomiteele operatiivselt alluvad rajooni teemeistrid, tehes neile ülesandeks osutada abi antud rajooni kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele majandusorganisatsioonidele üleantud teedel tööde planeerimise, tehnilise juhtimise, kontrollimise ja vastuvõtmise.

4. Kinnitada juurdelisatud juhend[1] kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele majandusorganisatsioonidele üleantud teede remondi ja korrashoiu kohta.

6. Teha rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele ülesandeks kinnitada kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele majandusorganisatsioonidele üleantud kohalike teede ehitamise, remondi ja korrashoiu iga-aastased plaanid, lähtudes teede seisukorrast ja arvestades nende järkjärgulist parandamist, samuti panna neile kontroll ja vastutus nende plaanide õigeaegse täitmise eest.

8. Kohustada Eesti NSV Riiklikku Plaanikomisjoni[2] turufondide jaotamisel rajoonide täitevkomiteedele arvestama kolhoosidele teetöödeks vajalike fondeeritud materjalide tarvidust.

ETKV Liidul ning rajoonide täitevkomiteedel kindlustada kolhooside varustamine turufondist vajalike ehitusmaterjalidega neile üleantud teedel asuvate kunstehitiste remondiks ja ümberehitamiseks.

Väljavõte

VÕITLUSE TÕHUSTAMISEST AVARIIJUHTUMITEGA AUTOTRANSPORDIS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. oktoobri 1959. a. määrus nr. 395 (ENSV T 1959, nr. 53, art. 291 — KK 1959, III, akt 197)

1. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi, ministeeriume, keskasutusi, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

b) tagama suuremates automajandites autojuhtide ja teiste

[1] Juhendit ei tooda.

[2] Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Plaanikomisjon liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Plaanikomiteeks.

automajandite töötajate hulgast ühiskondliku kontrolli asutamise autode tehnilise seisukorra üle.[1]

6. Kohustada linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid võtma tarvitusele vajalikud abinõud transpordivahendite ja jalakäijate liikluse reguleerimise tehniliste vahendite ulatuslikuma kasutamise tagamiseks tänavatel ja maanteedel, eriti suurtes linnades, transpordivahendite ja jalakäijate intensiivse liiklusega kohtades, samuti tee-signaalmärkide ja muude tehniliste reguleerimisvahendite valmistamise kvaliteedi parandamiseks.

8. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede esimehi koos Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi ja Kohaliku Majanduse Ministeeriumiga[2]:

b) tõhustama võitlust kiilasjääga, varustades oma majandid maanteedele ja tänavatele liiva puistamiseks vajaliku tehnika ja materjalidega;

c) vaatama läbi iga suurema avariijuhtumi, mille põhjustas kiilasjää või tänavate ja teede mittekorrasolek, täitevkomitee istungil või teedevalitsustes, olenevalt sellest, kus õnnetusjuhtum toimus, süüdiolevate isikute ja Riikliku Autoinspektsiooni esindajate osavõtul.

Suurendama nõudlikkust teede ja tänavate seisukorra osas Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi ja Tallinna linna täitevkomitee töötajate suhtes. Võtma distsiplinaar-, administratiiv-, materiaalsele või kriminaalvastutusele ekspluatatsiooniteenistuse töötajaid, kui on kindlaks tehtud, et avarii või liiklusõnnetus toimus teede seisukorda hooletu suhtumise tõttu.

9. Kohustada Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi ning linnade täitevkomiteesid teostama teede ja tänavate sõiduosa lahtikaevamisega seoses olevad tööd lühikese ajaga ning ette nägema standardsete piirete paigaldamise koos kohustusliku õise valgustusega.

---

[1] Autotranspordi ühiskondlike kontrollkomisjonide ja ühiskondlike kontrolööride tööd reguleerib Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu Presiidiumi 14. veebruari 1963. a. otsusega kinnitatud põhimäärus, mis on kooskõlastatud Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumiga.

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

Väljavõte

EESTI NSV PEAMISTE AUTOTEEDE REKONSTRUEERIMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. augusti 1960. a. määrus nr. 328 (KK 1960, II, akt 218)

4. Kehtestada, et teede rekonstrueerimise ja kapitaalremondi projektid, millised näevad ette teetrassi muutmist, muldkeha laiendamist või tõstmist, kuuluvad kooskõlastamisele vastavate rajoonide või linnade TSN täitevkomiteedega, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumiga ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Looduskaitse Valitsusega.[1]

Väljavõte

NAVIGATSIOONIVAHENDITE KAITSE JA NORMAALSE TEGEVUSE KINDLUSTAMISE ABINÕUDE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. mai 1961. a. määrus nr. 251 (ENSV MKK 1961, nr. 22, art. 87 — KK 1961, III, akt 107)

Navigatsioonivahendite kaitseks ja normaalse tegevuse kindlustamiseks merel, vabariigi lahtedes, järvedel, veehoidlates, kanalitel ja jõgedel Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Kehtestada, et teenindamisbaasidest kaugelasuvate ja alalist teenindavat personali mitteomavate üksikute navigatsioonivahendite säilivuse ja normaalse tegevuse järelevalve võib vajalikel juhtudel nende vahendite valdajate esildusel ning kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede otsustega teha ülesandeks ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele, mis asuvad navigatsioonivahendite läheduses.

Ettevõtted, asutused ja organisatsioonid, kellele täitevkomiteede poolt pannakse navigatsioonivahendite säilivuse ja normaalse tegevuse järelevalve, võtavad need vahendid üle valdajatelt aktide alusel.

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 28. märtsi 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 14, art. 44) moodustati Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi Metsamajanduse Peavalitsuse, Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Looduskaitse Valitsuse ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Kalavarude Kaitse ja Taastamise Inspektsiooni baasil Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsus, mis Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 14. mai 1966. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1966, nr. 22, art. 141) reorganiseeriti liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumiks.

Navigatsioonivahendite terviklikkuse rikkumise ja normaalse tegevuse katkestamise avastamisel peavad ettevõtted, asutused ja organisatsioonid, kellele on pandud nimetatud vahendite säilivuse ja normaalse tegevuse järelevalve, teatama sellest viivitamatult organeile, kellelt nad võtsid üle need vahendid, ning võtma üheaegselt tarvitusele võimalikud abinõud rikete kõrvaldamiseks.

Ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide poolt navigatsioonivahendite normaalse tegevuse taastamiseks tehtud kulutused hüvitatakse nimetatud vahendite valdajate poolt.

2. Keelata navigatsioonivahendite tegevuse sektorites alaliste või ajutiste ehitiste püstitamine, puude istutamine ja elektri- või muude suure võimsusega valgustusallikate ülesseadmine.

Väljavõte

LUMETÕRJE ABINÕUDE KOHTA RAUDTEEL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. oktoobri 1961. a. määrus nr. 410 (ENSV MKK 1961, nr. 36, art. 137 — KK 1961, IV, akt 202)

2. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid rakendama lumetuiskude ja -sadude korral raudteeadministratsiooni (teejaoskondade ülemate, teemeistrite) nõudmisel lumetõrjetöödele raudteel tööjõudu ja auto- ning hobutransporti, seades sisse arvestuse ja range kontrolli tööliste õigeaegse väljatuleku üle nimetatud töödele.

3. Kohustada Eesti Raudtee Valitsust[1] organiseerima lumetõrjetöödele rakendatava tööjõu õiget kasutamist, varustama neid vajalike tööriistade, soojendamisruumide ja toitlustamisega, samuti tasuma tehtud tööde eest raudteetranspordis kehtivate hinnete järgi.

4. Lubada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel kinnitada kooskõlastatult Eesti Raudtee Valitsusega[1] iga aasta, alates 1962/63. a. talvest, tööjõu ja auto- ning hobutranspordi hulk lumetõrjetöödeks raudteel.

Tööjõu ja auto- ning hobutranspordi rakendamine toimub määruse 2. ja 3. punktis ettenähtud korras.

---

[1] Eesti, Leedu ja Läti raudteed ühendati 1963. a. Balti Raudteeks, kusjuures likvideeritava Eesti Raudtee asemel moodustati Balti Raudtee Eesti Raudteekond.

Väljavõte

EESTI NSV AUTOTRANSPORDI JA MAANTEEDE MINISTEERIUMI TÖÖST VABARIIGI MAANTEEÄÄRSETE MAA-ALADE KORRASTAMISEL JA HALJASTAMISEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 31. oktoobri 1962. a. otsus

3. Kohustada rajooninõukogude ning vabariigilise alluvusega linnanõukogude täitevkomiteesid:

a) senisest ulatuslikumalt kaasa tõmbama elanikke ühiskondlikus korras teeäärte haljastamisele ja korrastamisele;

b) korrastama linnu läbivate magistraalteede ääred ja nende ümbrus;

c) nõudma kõigilt maakasutajatelt, et nad hoiaksid korras maanteelähedased maa-alad.

Väljavõte

MOOTORRATASTE JA MOOTOROLLERITE KÜTUSE KULUNORMIDE KINNITAMISE KORRA KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. detsembri 1962. a. määrus nr. 616 (ENSV MKK 1962, nr. 60, art. 228 — KK 1962, III, akt 263)

1. Anda Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule, ministeeriumidele, keskasutustele ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute täitevkomiteedele õigus kinnitada alates 1. jaanuarist 1963. a. mootorrataste ja motorollerite kütuse kulunorme nende transpordivahendite ekspluatatsiooni ja hooldamise juhendites kindlaksmääratud normide piires.

Väljavõte

1964.—1966. A. TALVEPERIOODIL LAHTIHOITAVATE TEEDE VÕRGU LAIENDAMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. oktoobri 1963. a. määrus nr. 471 (KK 1963, III, akt 166)

5. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

iga aasta kinnistama külanõukogude järgi talvel lahtihoitavate teede lõigud ja teedeorganite nõudmisel tõmbama vajaduse korral

kaasa võitlusse lumekattega ja kiilasjääga autoteedel elanikkonda ja transporti, tasudes teedeorganisatsioonide arvel kehtivate hinnete järgi;

tõmbama kolhoose, sovhoose ja teisi asjaosalisi majandeid osa võtma talveperioodil lahtihoitavatel riiklikel teedel lumetõrje vahendite paigaldamisest lepingulistel alustel;

õigeaegselt puhastama linnateed ja -tänavad, eriti peamagistraalide sissesõiduteed, lumest ja jääst ning tagama transpordivahendite ohutu liikluse;

organiseerima talvel lahtihoitavate ametkondlike teede, mis viivad asustatud punktidesse ja tootmispunktidesse, puhastamine asjaosaliste organisatsioonide jõudude ja vahenditega;

tugevdama kontrolli lume jalgradadelt ja kõnniteedelt õigeaegse puhastamise ja korrastamise üle majavalitsuste ja eramajavaldajate poolt.

Väljavõte

NSV LIIDU LINNADE JA ASUSTATUD PUNKTIDE TÄNAVATEL, SAMUTI TEEDEL LIIKLEMISE EESKIRJADE KEHTESTAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. septembri 1964. a. määrus nr. 448 (KK 1964, IV, akt 191)

1. Kehtestada Eesti NSV territooriumil alates 1. jaanuarist 1965. a. NSV Liidu linnade ja asustatud punktide tänavatel, samuti teedel liiklemise eeskirjad vastavalt lisale.[1]

2. Kehtestada, et kõik mopeedid mootori töömahuga alla 49,8 cm^3, jalgrattad ning vabariigilise alluvusega linnades hobuveokid peavad olema registreeritud vastava linna, alevi või küla töörahva saadikute nõukogu täitevkomitees. Registreerimisel antakse välja registreerimise tunnistus ja tähtajata numbrimärk. Kõigil nimetatud transpordivahendite juhtidel peab olema dokument, mis tõendab liikluseeskirjade tundmist.

Mopeedide (mootori töömahuga alla 49,8 cm^3), jalgrataste ning vabariigilise alluvusega linnades hobuveokite registreerimine ja tähtajata numbrimärkidega varustamine toimub Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumi poolt kinnitatud juhendi kohaselt (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. oktoobri 1968. a. määruse nr. 345 — ENSV ÜVT 1968. a., nr. 44, art. 325 — redaktsioonis).

[1] Lisa ei tooda.

4. Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil tagada käesoleva määruse punktis 2 nimetatud transpordivahendite numbrimärkide ja registreerimistunnistuste valmistamine linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede tellimusel.

Väljavõte

MOOTORTRANSPORDIVAHENDITE AVARIIDE ÄRAHOIDMISE TÄIENDAVATE ABINÕUDE KOHTA

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu
14. juuli 1965. a. määrus nr. 326
(KK 1965, III, akt 190)

1. Juhtida Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumide, keskasutuste ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede tähelepanu EKP Keskkomitee Presiidiumi 21. veebruari 1964. a. otsuse «Abinõudest võitluseks avariide ja liiklusõnnetuste vastu Eesti NSV-s» ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. augusti 1963. a. määruse nr. 411 ebarahuldavale täitmisele.

Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume, keskasutusi, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid pidevalt kontrollima ja suunama neile alluvate auto- ja teedemajandite tööd, samuti mootorsõidukeid omavate ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide tööd mootorsõidukite juhtide kasvatamisel, nende distsipliini tugevdamisel ning ohutu liiklemise tagamisega seotud ürituste täitmisel.

2. Eesti NSV linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) järsult parandada tööd jalakäijate ja individuaalautode omanike poolt liikluseeskirjade rikkumiste ärahoidmiseks;

2) perioodiliselt organiseerida ülelinnalisi ja ülerajoonilisi liiklusohutuse konkursse;

4. Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumil ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) kehtestada teemeistrite ja teede-ekspluatatsiooni organisatsioonide ametiisikute personaalne vastutus teede ja tänavate korrasoleku eest, samuti liiklusmärkide ja teeviitade paigaldamise, korrasoleku ja õigeaegse vahetamise eest, luues selleks teemeistritele ja teisele personalile vajalikud tingimused.

«EESTI NSV AUTOTEEDE JA TEE-EHITISTE KASUTAMISE JA KAITSE EESKIRJADE» KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. septembri 1966. a. määrus nr. 424
(ENSV ÜVT 1966, nr. 47, art. 352 — KK 1966, III, akt 242)

1. Kinnitada juurdelisatud «Eesti NSV autoteede ja tee-ehitiste kasutamise ja kaitse eeskirjad».

2. Eesti NSV ministeeriumidel, keskasutustel ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel tagada käesoleva määruse punktis 1 nimetatud eeskirjade kõrvalekaldumatu täitmine.

Eesti NSV autoteede ja tee-ehitiste kasutamise ja kaitse eeskirjad

Kinnitatud
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
30. septembri 1966. a. määrusega
nr. 424

1. Käesolevaid eeskirju kohaldatakse kõikidele ettevõtetele, asutustele, organisatsioonidele ja isikutele, kes kasutavad üldriikliku, vabariikliku ja kohaliku tähtsusega autoteid (üldkasutatavaid teid) Eesti NSV territooriumil, ja nende täitmine on kõikidele kohustuslik.

Kolhooside, sovhooside, metsamajandite, tööstus-, transpordi-, ehitus- ja teiste organisatsioonide ekspluateerimisel olevate ametkondlike teede kasutamise korra kehtestavad rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed, Eesti NSV vastavad ministeeriumid ja keskasutused ning liidulise alluvusega ettevõtete ja organisatsioonide juhtijad kooskõlas käesolevate eeskirjadega.

2. Autoteed ühes kõigi neil asuvate ehitistega (sillad, truubid, ülesõidukohad, kaitse- ja kindlustusseadmed, liini ekspluatatsiooniteenistuse hooned ja autotranspordiehitised, haljasalad, teemärgid ja muud ehitised) on sotsialistlik omand.

3. Teede ja tee-ehitiste kasutamine muudeks eesmärkideks, peale käimise ja transpordivahendite sõitmise, samuti transpordi peatamise ja selle ootamise teepeenardel, on keelatud.

4. Autoteedel on liiklemine lubatud ainult korras transpordivahenditele, mis tagavad ohutu liiklemise ja tee ning tee-ehitiste tervetena säilimise

5. Üldkasutatavatel teedel on keelatud:

1) teekatte ja muldkeha, tee-ehitiste ja -märkide, haljasalade, lumeväravate, tee-ehitusmaterjalide ja muu teede vara rikkumine;

2) sildade ja truupide avade, kraavide, drenaažiseadmete ja reservide risustamine ning teede ja tee-ehitiste reostamine;

3) teede ja tee-ehitiste tõkestamine või ummistamine mis tahes esemete, veokite või veostega;

4) sõitmine ja käimine neil teeosadel, mis teedeorganite poolt on liiklemiseks ajutiselt suletud;

5) teede ja tee-ehitiste mõõtmine ja mõõdistamine ilma teedeorganitega kooskõlastamata;

6) teedelt mahasõitude ehitamine (kolhooside, sovhooside ja teiste organisatsioonide poolt) teedeorganitega kooskõlastamata;

7) side- ja elektriliinide ning gaasijuhtmete ristmike ja muude ehitiste püstitamine teedeorganitega kooskõlastamata;

6. Peale käesolevate eeskirjade punktis 5 loetletu on üldriikliku ja vabariikliku tähtsusega teedel keelatud:

1) jalakäijate liiklemine sõiduteel intensiivse liiklusega teeosadel, mis läbivad linnu ja asulaid;

2) kõigi transpordiliikide ülesõitmine, ülekäimine ja loomade ajamine üle tee, lahtiste äravoolukraavide, reservide ja haljasalade väljaspool spetsiaalselt ehitatud mahasõite ja ülekäigukohti või selleks eraldatud kohti.

7. Teede kasutamine spordivõistlusteks on lubatud ainult kooskõlastatult Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi teedeorganite ja Riikliku Autoinspektsiooni organitega.

8. Transpordivahendite liiklemine on lubatud ainult teede ja sildade sõiduteel. Sõitmine teepeenardel on lubatud vaid ees- ja vastusõitjast möödumise vajaduse korral kitsastel ja ühe sõidurajaga teedel, samuti transpordivahendite peatamiseks.

9. Jalakäijate liiklemine võib spetsiaalsete jalakäijate-radade või kõnniteede puudumisel toimuda vasakpoolsel teepeenral vastavalt «Eeskirjadele liiklemiseks NSV Liidu teedel ning linnade ja asulate tänavatel».

10. Iga liiki mootorsõidukite, veokite ja jalgrataste parkimine teede sõiduteel on keelatud.

Lühiajalise peatuse korral tuleb transpordivahendid juhtida liiklussuunas parempoolsele teepeenrale, aga pikemaajaliseks peatuseks või ööbimiseks viia väljapoole tee muldkeha.

Parkimisel teepeenral ilmastikust tingitud halva nähtavuse puhul või pimeduses tuleb sisse lülitada gabariittuled ees ja taga, aga spetsiaalsed masinad (traktorid, vedurautod jm.) ja veokid tuleb varustada punase signaaltulega taga (laternad jm. vahendid).

11. Teede sõiduteel on keelatud karburaatorite pesemine ja puhastamine, paakide täitmine kütteainega, transpordivahendite puhastamine, remontimine ja määrimine, samuti koormate peale-, maha- ja ümberlaadimine ning kinnitamine.

Neid operatsioone tuleb vajaduse korral teha teepeenardel või kui läheduses on olemas teelt mahasõidukohad — kraavi taga või väljaspool tee-maapiire.

Järelejäänud prahi, materjalid ja muud esemed peavad autojuhid veokite või jalgrataste valdajad ära koristama.

12. Teemaal on teedeorganite loata keelatud:

1) teha töid side ja elektri maa-aluste ning õhuliinide kaablite paigaldamiseks, kanalisatsiooni, torustike, gaasijuhtmete rajamiseks, veejuurdevoolukraavide kaevamiseks, mis tahes ehitiste püstitamiseks või geoloogilisteks uuringutöödeks. Samuti teha maa-aluseid töid (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. juuni 1969. a. määruse nr. 270 — ENSV ÜVT 1969, nr. 25, art. 261 — redaktsioonis).

Nimetatud tööde tegemisel teedeorganite loal on tegijad kohustatud viima teemaa pärast tööd lõpetamist endisesse seisukorda;

2) rajada veoste peale- ja mahalaadimise platse.

Hädapeatuse ja -mahalaadimise korral peab valdaja veosed, transpordivahendid ja mehhanismid ära koristama kahe ööpäeva jooksul; selle aja möödumisel rakendatakse veoste, transpordivahendite ja mehhanismide valdajate suhtes sanktsioone vastavalt käesolevatele eeskirjadele;

3) istandike raiumine ja pinnase kaevamine, samuti prahi ja jätete mahapanek ning sinna reovete juhtimine;

4) laagrite ja bivakkide üleslöömine;

5) kariloomade ajamine ja karjatamine;

6) reklaamsiltide ja -plakatite ülespanemine.

Mittekasutatava vaba teemaa annavad teedeorganid kolhoosidele ja sovhoosidele ajutiseks kasutamiseks.

13. Maakasutajad, kelle krundid külgnevad teemaaga, on kohustatud:

1) asulate piires ehitama ja remontima kõnniteid, jalakäijate teid ja ülekäigusildu nendele kinnistatud kruntide piires;

2) hoidma tehniliselt korras juurdesõiduteed nendele kinnistatud kruntidel kuni üldkasutatavate teedeni.

14. Tuleohutuse eesmärgil on teedel keelatud:

1) teha tuld sõiduteel, teemaal, sildadel ja sildade all ning lähemal kui 100 m neist;

2) suitsetada puitsildadel ja puitsõiduteega või -käsipuudega sildadel;

3) virnastada teeäärsele maale (virnastamise üldloa olemasolu korral) kergesti süttivaid ja põlevaid materjale tuleohutuse eeskirjade nõuete täitmiseta.

15. Kolhoosid, sovhoosid ja teised majandid, kelle karjamaad külgnevad teemaaga, on kohustatud teedeorganite juhendite järgi ehitama piki üldriikliku ja vabariikliku tähtsusega teid piirdeaiad, mis hoiavad ära loomade pääsemise võimaluse teemaale ja muldkehale.

16. Teedel on keelatud liikuda iga liiki transpordivahenditel,

iseliikuvatel masinatel ja mehhanismidel, mille koormus ja gabariidid on suuremad, kui on ette nähtud tehnilistes normides, kehtivates üleliidulistes riiklikes standardites ja «Eeskirjades liiklemiseks NSV Liidu teedel ning linnade ja asulate tänavatel».

Erandina võivad selliste masinate ja mehhanismide läbilaskmist lubada Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi teedeorganid ja Riikliku Autoinspektsiooni organid.

17. Tsementbetoon-, asfaltbetoon- ja mustkattega teedel on keelatud liikuda ratastraktoritel ja teistel metallkidade või -ribidega ratastega mehhanismidel ning roomiktranspordivahenditel, samuti põllumajanduslikel ja teistel masinatel ning mehhanismidel, mis võivad rikkuda teid.

Kui on vaja ületada sildu, tamme, soostunud alasid ja nõlvakuid, võivad sellised mehhanismid liikuda teekattel ainult teedeorganite loal.

Sel juhul peavad traktorite, põllumajanduslike ja teiste masinate valdajad võtma tarvitusele abinõud teekatte rikkumise ja reostamise vältimiseks.

18. Kõik transpordivahendite juhid ja kodanikud, kes avastavad teedel ja tee-ehitistel korratusi, mis ohustavad liiklust, on kohustatud sellest viivitamata teatama lähemale teede- või miilitsaorganile.

19. Kevadel ja sügisel võib külmakergetega teelõikudel piirata veoautode liiklemist kuni 45 päevaks.

Liikluse piiramise iseloomu ja selle kestuse määravad kindlaks Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi teedeorganid.

Eelseisvast liiklemise piiramisest, selle iseloomust ja kestusest, kui ka soovitatavatest ümbersõiduteedest teatatakse ajalehtedes ja raadios.

Peale selle informeerivad teedeorganid rajooni suuremaid automajandeid.

Liikluseks suletud või piiratud liiklusega teelõikudel võib erakordseid vedusid teha teedeorganite eriloal.

20. Transpordivahenditele ohutu liikluse tagamiseks üldkasutatavatel autoteedel on teedeorganid kohustatud ekspluatatsiooniteenistuse ja teede-ehituse valitsuste jõududega:

1) hoidma teed ja tee-ehitised puhtad ning korras, alaliselt tagama teekatte tasasuse, õigeaegselt puhastama talvel korrashoidmisele kuuluvad teed lumest ja rakendama abinõusid libisemise vältimiseks kiilasjää puhul;

2) määrama kindlaks kooskõlastatult Riikliku Autoinspektsiooni organitega teemärkide asukohad teedel ja paigaldama need vastavalt kehtivale üleliidulisele riiklikule standardile ning tähistama jalakäijate ülekäigukohad;

3) piirama kaitsepostide või parapettidega liiklusele ohtlikud teelõigud;

4) tähistama tee remontimise ajaks töökohad teemärkidega ja -viitadega, mis on hästi nähtavad nii päeval kui öösel.

Koristama ööseks sõduteelt mittetöötavad teedemasinad ja mehhanismid;

5) ehitama intensiivse autoliikl usega teelõikudel karedapinnalised teekatted;

6) ehitama remonditavate teelõikude ja tee-ehitiste juurde ümbersõiduteed, tähistades need vajalike viitade ja teemärkidega. Hoida ümbersõiduteed korras;

7) tegema töid sõidutee laiendamiseks autobussi peatuskohtades;

8) uurima liiklusõnnetuste põhjusi ja rakendama vajalikke abinõusid ohutu liikluse tagamiseks, eriti teeristidel, kasutades selleks mitmesuguseid lahendusi, ohutussaarekesi, liiklusvoolude jaotamist ja teisi tehnilisi abinõusid.

Teedeorganid peavad ohutu liikluse tagamiseks arendama pidevat koostööd Riikliku Autoinspektsiooni organitega.

21. Kõigi teedekasutajate, teedeorganite ja Riikliku Autoinspektsiooni organite kohustuseks on takistusteta ja ohutu liikluse tagamine.

22. Ametiisikutel — Maanteede Peavalitsuse juhatajal, juhataja asetäitjal, peainseneril, osakondade juhatajatel ja nende asetäitjatel, vaneminseneridel ja insenerdispetšeritel, Teedeehituse Kesklaboratooriumi ohutu liikluse sektori töötajatel ning teedevalitsuste, -jaoskondade ja -ehituse valitsuste juhatajatel, peainseneridel ja inseneridel, vanemtöödejuhatajatel ja töödejuhatajatel, teemeistri piirkondade juhatajatel ja teemeistritel ning patrulliteenistuse autode juhtidel on õigus peatada igasuguseid transpordivahendeid, mille juhid on rikkunud käesolevaid eeskirju, näidates peatamismärki (mis on liiklusmärgi 2. 1. «Sissesõit keelatud» kujuline) ning esitades teedeorganite poolt väljaantud töötõendi (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. juuni 1969. a. määruse nr. 270 — ENSV ÜVT 1969, nr. 25, art. 261 — redaktsioonis).

23. Tööülesannete täitmisel on tasuta sõidu õigus kõikides autobussides ja veoautodel:

1) Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi valitsuste ja osakondade insenertehnilistel töötajatel ministeeriumi poolt väljaantud tunnistuse põhjal vabariigi piirides;

2) teede allüksuste insenertehnilisel personalil ja teemeistritel — nende poolt teenindatava jaoskonna piires.

24. Käesolevate eeskirjade rikkumise eest võivad rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede administratiivkomisjonid määrata süüdlastele trahvi järgmises suuruses:

kodanikele — kuni 10 rubla, ametiisikutele — kuni 50 rubla, kui need rikkumised ei too kaasa kriminaalvastutust kehtivate seaduste kohaselt.

25. Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi

teedeorganite ja selle allüksuste ametiisikute poolt koostatud protokollid käesolevate eeskirjade rikkujate kohta esitatakse rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede administratiivkomisjonidele.

Protokollid, mis on koostatud käesolevaid eeskirju rikkunud sõjaväelaste, samuti Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumi[1] organite rea- ja juhtivasse koosseisu kuuluvate isikute kohta, saadetakse nende kõrgemalseisvatele organitele distsiplinaarsete abinõude tarvituselevõtmiseks.

Kui käesolevate eeskirjade rikkumine sisaldab kriminaalkuriteo tunnuseid, suunatakse materjalid seadusega kehtestatud korras juurdlus- või uurimisorganitele süüdlaste kriminaalvastutusele võtmiseks.

26. Juhendi protokollide koostamiseks käesolevate eeskirjade rikkumise kohta, samuti Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi teedeorganite ametiisikute loetelu, kellel on protokollide koostamise õigus, kinnitab Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeerium.

27. Materjale õnnetusjuhtumite kohta teedel vormistavad miilitsaorganid, vajaduse korral teedeorganite esindaja osavõtul.

28. Kontroll käesolevate eeskirjade täitmise üle pannakse Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi teedeorganitele ja miilitsaorganitele.

Väljavõte

BENSIINIJAAMADE JA SÕIDUAUTODE TEHNILISE TEENINDAMISE JAAMADE EHITAMISE KOHTA EESTI NSV-s AASTAIL 1966—1970

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. novembri 1966. a. määrus nr. 467 (ENSV ÜVT 1966, nr. 51, art. 386 — KK 1966, III, akt 271)

3. Soovitada kolhoosidel kooskõlastatult Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Naftasaaduste Varustuse ja Turustuse Peavalitsusega ehitada omavahendite arvel kolhoosidevahelisi bensiinijaamu, ette nähes seal ka individuaalomanike autode tankimise.

10. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel ehitada bensiinijaamu sellise arvestusega, et seal väljastatakse üheaegselt vähemalt kolme sorti autobensiini ja kaht sorti mootoriõli.

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 4. detsembri 1968. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1968, nr. 50, art. 586) nimetati Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeerium Eesti NSV Siseministeeriumiks.

12. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

1) eraldada krundid bensiinijaamade ehitamiseks peamagistraaltänavate ja -teede ääres, arvestades sealjuures ka maa-aluste kommunikatsioonide (kanalisatsioon, veevärk, elektrienergia) lähedust;

2) koos projekteerimis- ja uurimisorganisatsioonidega ette näha tööstus-, ühiskondlike, elukondlike ja kaubandusettevõtete ehitamisel vajalikud sõiduautode parkimiskohad, elamumassiivides aga krundid garaažide ehitamiseks individuaalomanike autodele.

Väljavõte

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU 25. MAI 1965. A. MÄÄRUSE NR. 245 OSALISE MUUTMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. detsembri 1966. a. määrus nr. 533 (ENSV ÜVT 1967, nr. 1, art. 5 — KK 1966, III, akt 312)

1. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel võtta juhindumiseks juurdelisatud [1] «Juhised individuaalsõidukite valdajatele kütte- ja määrdeainete müügi korra kohta ettetasutud talongide vastu». [1]

2. Kehtestada, et riiklike ja kooperatiivsete jaekaupluste, teistele riiklikele ja kooperatiivsetele ettevõtetele ning organisatsioonidele, kaasa arvatud kolhoosid, kuuluvate naftaladude ja bensiinipunktide loetelud, kellele tehakse ülesandeks naftasaaduste väljastamine ja turufondi talongide müük, peale Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt kinnitatud bensiinipunktide, kinnitatakse linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede poolt Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Naftasaaduste Varustuse ja Turustuse Peavalitsuse esildisel, mis on kooskõlastatud vastavate naftaladude, bensiinipunktide ja kaubandusettevõtete valdajatega.

[1] Lisa ei tooda.

Väljavõte

RAHVAMAJANDUSLIKE VEOSTE ÕIGEAEGSE RAUDTEEVAGUNITESSE LAADIMISE JA NEIST MAHALAADIMISE TAGAMISE KOHTA

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu
9. veebruari 1967. a. määrus nr. 54

1. Nõuda Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste juhtijatelt kõige tõhusamate abinõude rakendamist nende aadressil saabunud vagunite õigeaegseks tühjakslaadimiseks ja veoste väljaveoks raudteejaamadest. Mitte lubada peale- ja mahalaadimise ulatuse vähendamist öösel, puhke- ja pühapäevadel ning esmaspäevadel.

2. Kohustada Balti Raudtee Eesti Raudteekonda tarvitusele võtma mõjuvad abinõud oma jõududega vagunite tühjakslaadimise tõhustamiseks ning tagada vagunite õigeaegne etteandmine, koristamine ja klientuuri informeerimine veoste saabumisest.

3. Teha Eestimaa KP linna- ja rajoonikomiteedele, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele ülesandeks võtta käesoleva määruse täitmine kontrolli alla ja võtta tarvitusele operatiivsed abinõud raudteevagunite paremaks kasutamiseks ning veoste äraveoks raudteejaamadest.

Väljavõte

ETTEVALMISTUSTE KOHTA ÜLEMINEKUKS TARBIJATE LIMIIDIVABALE VARUSTAMISELE NAFTASAADUSTEGA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. aprilli 1967. a. määrus nr. 171
(KK 1967, I, akt 78)

3. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel, ettevõtetel, asutustel ja organisatsioonidel, kolhoosidel ja sovhoosidel tõhustada tööd, selleks et tagada võimalused naftasaadustega pidevaks varustamiseks, naftasaaduste nõuetekohaseks hoidmiseks ja säästlikuks kulutamiseks limiidivaba väljastamise tingimustes, Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. aprilli 1966. a. määruse nr. 188, 5. septembri 1966. a. määruse nr. 393 ja 16. veebruari 1967. a. korralduse nr. 187-k tegelikuks ellurakendamiseks, silmas pidades:

1) veoautode tühisõitude edasist vähendamist laialdasema tühjade autode pukseerimise rakendamisega, järelhaagete kasutami-

sega, autokastide äärte kõrgendamisega kergekaaluliste kaupade veol ning teiste abinõude rakendamisega;

2) autode, traktorite, ehitus-, tee- ja muude masinate ebaratsionaalsete sõitude, samuti autode raudteega paralleelses suunas toimuvate kaugesõitude likvideerimist;

3) kontrolli tõhustamist autode tehnilise seisukorra üle ja autode ning traktorite toite- ja süütesüsteemide korrasoleku tagamist;

4) masinate seisukohtade varustamist talveks vee ja õli soojendamiseks vajalike seadmetega ning kus see on tarvilik — autode ja traktorite soojendamiseks vajalike seadmetega;

6) range kontrolli kehtestamist naftasaaduste õige arvestuse ja sihipärase kasutamise üle.

Väljavõte

ÜLDKASUTATAVATE KOHALIKE AUTOTEEDE EHITUSEKS, REMONDIKS JA KORRASHOIUKS VAHENDITE ERALDAMISE KOHTA[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. detsembri 1967. a. määrus nr. 521 (ENSV ÜVT 1968, nr. 4, art. 24 — KK 1967, III, akt 246)

2. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed võivad olenevalt kohalikest tingimustest üksikutele kolhoosidele kindlaks määrata teedefondi tehtavad eraldised 0,5 kuni 1,5 protsendi ulatuses kolhooside rahalisest aastaüldtulust, vähendamata seejuures käesoleva määruse punktis 1 ettenähtud eraldiste protsenti kogu rajooni kohta.

7. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ühe kuu jooksul pärast Eesti NSV rahvamajanduse arendamise riikliku plaani kinnitamist kinnitada teedefondi tehtavate eraldiste aastaplaanid kolhooside ja kohaliku alluvusega ettevõtete ning majandusorganisatsioonide osas.

8. Kinnitada juurdelisatud «Riiklike ettevõtete ja organisatsioonide, kolhooside ning ETKV Liidu ettevõtete ja majandusorganisatsioonide poolt teedefondi vahendite eraldamise korra juhend».[2]

---

[1] Vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. märtsi 1969. a. määrust nr. 118 (ENSV ÜVT 1969, nr. 15, art. 164).

[2] Juhendit ei tooda.

LIIKLEMISE OHUTUSE SUURENDAMISE KOHTA LINNADES JA TEISTES ASULATES NING AUTOTEEDEL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. veebruari 1968. a. määrus nr. 38 (ENSV ÜVT 1968, nr. 10, art. 78)

1. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel, kellel on transpordivahendeid, ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel kahe kuu jooksul välja töötada täiendavad abinõud, mis tagavad Eestimaa Kommunistliku Partei Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. juuli 1965. a. määruse nr. 326 täitmise.

3. Eesti NSV Haridusministeeriumil ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Kutsehariduse Komiteel organiseerida 1968/69. õppeaastast jalakäijate liiklemise eeskirjade õppimine koolides ja kutsekoolides.

Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumil [1] abistada Eesti NSV Haridusministeeriumi õpilastele liikluseeskirjade õpetamise organiseerimises.

5. Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumil linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ja Balti Raudtee Eesti Raudteekonnal koos Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumi [1] ning Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumiga võtta tarvitusele abinõud liiklemise ohutuse ning ülesõidukohtade läbilaskevõime suurendamiseks.

6. Balti Raudtee Eesti Raudteekonnal, Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumil ning vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ette näha jooksvates ja perspektiivplaanides viaduktide ehitamine kohtades, kus ristumine ühes tasapinnas ei suuda tagada küllaldast läbilaskevõimet ja liiklemise ohutust.

8. Tallinna, Kohtla-Järve, Narva, Pärnu ja Tartu linna töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

2) pidevalt arutada, vajaduse korral koos vastavate spetsialistidega, tänavaliikluse organiseerimise ja selle ohutuse suurendamise küsimusi;

3) hoida paremini korras linnade tänavaid, eriti talvel, tagada lume õigeaegne koristamine ja liiva puistamine tänavate sõiduteele, kõnniteedele ning ühiskondliku transpordi peatuskohtadesse;

4) teostada linnatänavate rekonstrueerimist ja kapitaalremonti kontsentreeritult, lühikeste tähtaegade jooksul ning tagada kontroll tehtavate tööde kvaliteedi üle.

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 4. detsembri 1968. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1968, nr. 50, art. 586) nimetati Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeerium Eesti NSV Siseministeeriumiks.

10. Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumil, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ja ametkondlike autoteede valdajatel tagada Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumi [2] Riikliku Autoinspektsiooni organite esildisel teemärkide ja -viitade ning piirete valmistamine ning ülesseadmine autoteedel ja linnade ning asulate tänavatel, teede sõidutee märgistamine, suunavate saarekeste ja ohutussaarekeste ning ülekäigukohtade rajamine, samuti teiste tööde korraldamine transpordivahendite ja jalakäijate liiklemise paremaks organiseerimiseks.

11. Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil [3] ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel välja töötada abinõud tänavaliikluse reguleerimise tehniliste vahendite juurutamiseks kohtades, kus see suurendab ristteede läbilaskevõimet ja tagada nende seadmete monteerimine ning remont.

19. Sätestada, et olenemata autobusside ametkondlikust kuuluvusest tuleb igale autobussile määrata oma juht.

20. Inimeste ohutuse tagamiseks pidada vajalikuks:

anda tänavate ja teede sõiduteel töötavatele isikutele spetsiaalsed valgust peegeldavad keebid;

jalakäijatel, kes liiguvad üldkasutatavatel teedel pimedal ajal, kanda valgust peegeldavaid käesidemeid.

Väljavõte

EESTI NSV TEEDEMAJANDUSE EDASISE PARENDAMISE ABINÕUDE KOHTA [1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. juuli 1968. a. määrus nr. 249

1. Arvestades vabariigi tootlike jõudude intensiivset arengut ja töötajate suurenenud kultuurilisi vajadusi, pidada Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi, rajoonide töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteede, vabariigi ministeeriumide ja keskasutuste, sovhooside ja kolhooside üheks tähtsamaks ülesandeks üleliidulise, vabariikliku ja kohaliku tähtsusega ning ametkondlike teede edasise täiustamise tagamist.

---

[2] Vt. viide 1. lk. 433.

[3] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

[1] Antud määruse täiendamise kohta vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. oktoobri 1968. a. määrust nr. 350 «Teedeehituse edasise arendamise kohta Eesti NSV-s».

2. Kehtestada, et teedemajanduse edasine areng peab toimuma olemasoleva teedevõrgu ekspluatatsiooniliste omaduste parendamise suunas rekonstrueerimise ja marsruutse kapitaalremondi kiirendamise, üksikute liiklemiseks ohtlike teelõikude ümberehitamise, täiustatud teekatete ehitamise laiendamise ja nende kestvuse suurendamise arvel.

4. Ametkondlike teede remondi ja korrashoiu parendamiseks:

1) Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel näha ette tootmisplaanides ametkondlike teede ehituseks, remondiks ja korrashoiuks vajalikud vahendid, mis tagavad teede kapitaalremondi, tähtaegadest kinnipidamise ja teede normaalse korrashoiu, eraldada vajalikud ehitusmaterjalid ja tagada plaanis kinnitatud teetööde kvaliteetne ning õigeaegne tegemine. Soovitada ka kolhoosidel eraldada selleks vajalikke vahendeid.

Kehtestada, et uute ametkondlike teede ehituse projektid kooskõlastatakse Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi teedeorganitega;

2) rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel tõhustada kontrolli ametkondlike teede ehituse, remondi ja korrashoiu planeerimise ning teostamise üle ja tagada kinnipidamine kehtivatest remontide vaheaegadest.

6. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel, kes hoonestavad üleliidulise ja vabariikliku tähtsusega teede ääres asuvaid krunte arvates teedest 200 m laiusel maa-alal, teatada kavandatud ehitusest teedeorganitele projekteerimisstaadiumis; linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, linnade peaarhitektidel ja rajoonide vanemarhitektidel mitte lubada teeäärsete kruntide hoonestamist selliste hoonete ja ehitistega, mis rikuvad teega külgneva ümbruskonna ilmet või vähendavad liikluse ohutust.

2. SIDE, AJAKIRJANDUSE LEVITAMINE

Väljavõte

ABINÕUDEST AJALEHTEDE JA AJAKIRJADE VÄLJAANDMISE, LEVITAMISE, EKSPEDEERIMISE, EDASISAATMISE JA VABARIIGI ELANIKKONNALE KÄTTETOIMETAMISE PARANDAMISEKS

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. novembri 1958. a. määrus nr. 430 (KK 1958, II, akt 135)

6. Kohustada Eesti NSV Kaubandusministeeriumi, Eesti NSV Kultuuriministeeriumi [1], Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumi, ETKV Liitu ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid sideorganitega sõlmitud lepingute alusel teostama ajakirjanduse komisjonimüüki kauplustes, sööklates, kinodes, haiglates ja teistes neile alluvates müügipunktides ja ettevõtetes.

8. Kohustada partei linna- ja rajoonikomiteesid ning linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteesid tõhustama sideorganite töö juhtimist ning nende praktilist abistamist ajakirjanduse levitamisel, edasisaatmisel ja elanikkonnale kättetoimetamisel, eriti maal. Laiaulatuslikumalt propageerida parteitööalaseid, ühiskondlik-poliitilisi, erialaseid ja teaduslik-tehnilisi perioodilisi väljaandeid, tegema elanike hulgas süstemaatilist selgitustööd ajalehtede ja ajakirjade tellimise osas; rohkem tõmmata ajakirjanduse levitamisele ja propageerimisele kaasa ettevõtete, organisatsioonide, õppeasutuste, kolhooside ja sovhooside aktiivi; võtma tarvitusele abinõud töötajate nõudmiste täielikuks rahuldamiseks ajakirjanduse osas, piirates seejuures ajakirjanduse tellimist ettevõtete ja asutuste poolt (ettevõtete ja asutuste summade arvel).

---

[1] Vastavalt EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. oktoobri 1963. a. määrusele nr. 478 (ENSV MKK 1963, 39, 139) on kirjastustegevuse, polügraafiatööstuse ja raamatukaubanduse juhtimine pandud Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikule Kirjastuskomiteele.

Partei rajoonikomiteede (linnakomiteede) büroo koosolekutel ning TSN täitevkomiteede istungitel perioodiliselt ära kuulama sidekontorite (postkontorite) ülemate aruanded ajakirjanduse levitamiseks tarvitusele võetud abinõude, tellimise käigu, postiveo ja elanikkonnale posti kättetoimetamise organiseerimise kohta.

9. Linnade ja rajoonide täitevkomiteedel 1. jaanuariks 1959. a. korrastada majade välisuste ja trepikodade valgustus. Kolme- ja enamakorruseliste elumajade eeskodades panna üles korterite postkastid. Mitte lubada anda ekspluatatsiooni selliseid mitmekorruselisi maju, kus eeskodades puuduvad korterite postkastid.

Väljavõte

TELEFONSIDE SISSESEADMISEST EESTI NSV TERRITOORIUMIL ASUVATEL UUSEHITUSTEL JA NENDE RADIOFITSEERIMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. aprilli 1959. a. määrus nr. 150
(ENSV T 1959, nr. 23, art. 119 — KK 1959, I, akt 71)

1. Kohustada linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid, ministeeriume ja keskasutusi uute objektide ja elamute projekteerimisülesannetes ette nägema kooskõlastatult Eesti NSV Sideministeeriumiga kaablisisendid telefonside ja radiofikatsiooni vajadusteks ning kindlustama nende tööde teostamise võrdselt teiste sanitaartehniliste töödega.

Väljavõte

TELEFONSIDE ARENDAMISEST MAAL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. augusti 1960. a. määrus nr. 326
(KK 1960, II, akt 216)

4. Kohustada rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

a) iga aasta kontrollima sovhooside ja kolhooside sisetelefonside organiseerimise plaanide täitmise käiku ning tulemustest kandma ette Eesti NSV Ministrite Nõukogule hiljemalt 15. veebruariks;

b) eraldama Eesti NSV Sideministeeriumile ruumid automaatkeskjaamade paigutamiseks.

Väljavõte

ELANIKKONNA POSTSIDEGA TEENINDAMISE PARANDAMISE ABINÕUDEST

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. aprilli 1964. a. määrus nr. 153

3. ... Organiseerida abonementkappide seisukorra süstemaatilist kontrolli ning nende õigeaegset remonti. Võtta uute elamurajoonide projekteerimisel linnades ja alevites arvesse sidejaoskondadele ruumide kohustuslikku eraldamist kehtivate normide järgi.

Lisa

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. aprilli 1964. a. määruse nr. 153 juurde

Abinõude plaan elanikkonna postsidega teenindamise parandamiseks

Jrk. nr.	Abinõu	Täitmise tähtaeg	Vastutav täitmise eest
11.	Kirjade ja ajakirjade kohaletoimetamise parandamiseks viia läbi kontrollreide üldsuse osavõtul. Kontrollreidi materjale arutada tootmisnõupidamistel ning võtta tarvitusele abinõud avastatud puuduste kõrvaldamiseks	Iga aasta	Eesti NSV Sideministeerium, EKP linnakomiteed, EKP parteikomiteed, ELKNÜ komiteed, linnade ja rajoonide täitevkomiteed
12.	Kuulata aruandeid sideettevõtete tööst. Osutada praktilist abi elanikkonna sideteenustega teenindamise parandamisel	Iga aasta	EKP linnakomiteed, EKP parteikomiteed, linnade ja rajoonide täitevkomiteed

Väljavõte

TELEFONSIDE EDASISE ARENDAMISE KOHTA MAAL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 20. detsembri 1966. a. määrus nr. 510
(KK 1966, III, akt 299)

4. Soovitada kolhoosidel näha ette aasta-tootmisplaanide väljatöötamisel ja kinnitamisel vahendid tootmissisese telefonside organiseerimiseks ning eraldada ruumid sideettevõtete paigutamiseks.

7. Rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel eraldada kortereid Eesti NSV Sideministeeriumi poolt rajoonidesse tööle saadetud sidespetsialistidele.

Väljavõte

VABARIIGI TELEFONISIDE TÖÖ KVALITEEDI PARENDAMISE ABINÕUDE KOHTA

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu
3. juuni 1967. a. määrus nr. 232

7. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel leida võimalusi ruumide eraldamiseks automaattelefonijaamadele, kaasa tõmmata ettevõtete ja organisatsioonide vahendeid linnatelefonijaamade laiendamiseks ja nende töö parendamiseks.

13. Eestimaa KP linna- ja rajoonikomiteedel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel anda kohalikele sideorganisatsioonidele tarvilikku abi ettevõtete ja elanikkonna telefonsidega parema teenindamise küsimuste lahendamisel.

Väljavõte

RAADIOTRANSLATSIOONIPUNKTIDE KASUTAMISE EEST ABONEMENTMAKSU VÕTMISE KORRA KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. septembri 1967. a. määrus nr. 385
(ENSV ÜVT 1967, nr. 43, art. 361 — KK 1967, III, akt 179)

1. Abonementmaksu raadiotranslatsioonipunktide kasutamise eest kohalike töörahva saadikute nõukogude, riiklike ja ühiskondlike asutuste, ettevõtete ning organisatsioonide elamutes Eesti NSV

Sideministeeriumi raadiotranslatsioonisõlmede abonentidelt võtavad majavalitsused ja teised elamute ekspluatatsiooni organisatsioonid lepingute alusel ning ühel ajal korteriüüriga.

Majavalitsuste ja elamute ekspluatatsiooni teiste organisatsioonide poolt sideettevõtete kasuks kogutud raha ei tohi need organisatsioonid muuks otstarbeks kasutada.

Eesti NSV Sideministeerium on kohustatud raadiotranslatsioonipunktide kasutamise eest võetava abonementmaksu kogumise alaste teenuste eest tasuma, kulutades selleks 2 protsenti sideettevõtetel saadaolevatest summadest.

2. Ametkondlike raadiotranslatsioonisõlmede valdajad ja raadiotranslatsioonisõlmi omavad kolhoosid eraldavad Eesti NSV Sideministeeriumi ettevõtetele 50 protsenti abonementmaksust, mis kõigi nende sõlmede olemasolevate raadiotranslatsioonipunktide kasutamise eest kehtiva tariifi järgi saada on, olenemata tegelikult kogutud abonementmaksust, samuti olenemata raadiotranslatsioonisõlmede ajutistest seisakutest tehnilistel või muudel põhjustel. Ülejäänud 50 protsenti abonementmaksust jääb raadiotranslatsioonisõlmede valdajate käsutusse.

4. Raadiotranslatsioonisõlmede valdajad kannavad igas kuus, hiljemalt 10. kuupäevaks, NSV Liidu Riigipanga asutustes sideettevõtete arvelduskontodele üle sideettevõtetel raadiotranslatsioonipunktide kasutamise eest saadaoleva abonementmaksu ja esitavad samal ajal Eesti NSV Sideministeeriumi vastavatele ettevõtetele raadiotranslatsioonipunktide arvestuslehe NSV Liidu Sideministeeriumi poolt kindlaksmääratud vormi kohaselt.

Väljavõte

POSTSIDE KOHTA MAAL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. oktoobri 1967. a. määrus nr. 404 (ENSV ÜVT 1967, nr. 45, art. 377 — KK 1967, III, akt 188)

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 15. augusti 1967. a. määrusele nr. 788 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Maa postsidealaste normatiivaktide vastastikuseks kooskõlastamiseks ja nende paljuse kõrvaldamiseks pidada vajalikuks ühendada selle küsimuse kohta Eesti NSV valitsuse poolt varem vastuvõetud otsused ja sõnastada need järgmiselt:

1. Eesti NSV Sideministeeriumi tähtsaks ülesandeks on maaelanikkonna, sovhooside, kolhooside ja muude ettevõtete ning organisatsioonide igakülgne ja kõrgekvaliteediline teenindamine kõigi sideliikidega — kirjade, ajalehtede, rahasaadetiste, postipakkide

ja telegrammide vastuvõtmine ning kättetoimetamine, samuti telefonside ja radiofitseerimisvahenditega teenindamine.

2. Rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed on kohustatud omalt poolt tarvitusele võtma abinõud postside töö parendamiseks maal ja pidevalt abistama kohalikke sideorganeid postivõrgu väljaarendamisel, kõigi postisaadetiste ja ajakirjade õigel ajal ning puutumatult edasitoimetamisel ja elanikkonnale ning organisatsioonidele kättetoimetamisel, samuti postiettevõtete ruumide heakorrastamisel ja nõuetekohase korrasoleku tagamisel.

3. Eesti NSV Sideministeeriumil on õigus kulutada täiendavate sideteenuste (postipakkide ja panderollide pakkimine, aadresside pealekirjutamine, postisaadetiste kättetoimetamine ja reklaamtrükiste laialisaatmine) eest saadud summasid sideettevõtete heakorrastamiseks, samuti postiljonidele ja telegrammikandjatele väljaantava vormiriietuse maksumuse osaliseks tasumiseks vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 3. veebruari 1967. a. määrusele nr. 92.

4. Maal posti kättetoimetamiseks olemasoleva süsteemi parendamiseks ja kolhoosipostiljonide huvi tõstmiseks postisaadetiste ja ajakirjade maaelanikkonnale ning organisatsioonidele õigel ajal ja puutumatult kättetoimetamise vastu, samuti tingimuste loomiseks kolhoosipostiljonide töölejäämiseks on Eesti NSV Sideministeeriumil õigus:

1) sisse seada kolhoosipostiljonidele vormimütsid, mis on ette nähtud sideettevõtete postiljonidele, kusjuures kolhoosipostiljonidele antakse need tasuta;

2) ametkondlike ja kolhoosipostiljonide töö kergendamiseks ning postisaadetiste ja ajakirjade kiiremaks kättetoimetamiseks maal anda postiljonidele jalgrattad, mis pärast 5 aastat kestnud ekspluateerimist lähevad postiljonide omandusse, kui viimased on posti ja ajakirjade kättetoimetamisel laitmatult töötanud;

3) anda kolhooside juhatustele Eesti NSV Sideministeeriumi aukirju kolhoosipostiljonide hea töö eest, keda kolhoosid eraldasid posti ja ajakirjade kättetoimetamiseks elanikkonnale ja organisatsioonidele maal.

Kolhooside juhatustele antakse aukirju üks kord aastas;

4) maa-asulates, kus sidejaoskondade avamine ei ole rentaabel, organiseerida postitööd, kaasa tõmmates teiste riiklike asutuste ja organisatsioonide, kolhooside ja tarbijate kooperatiivide töötajaid (külanõukogude sekretäre, kolhooside, sovhooside, metsakombinaatide, metsamajandite ja nimetatud asutuste ning organisatsioonide teisi töötajaid) kohakaasluse alusel tööle mittekoosseisuliste sidetöötajatena posti alal, nende töö tasustamisega kokkuleppe järgi 25—50 protsendi ulatuses neljanda klassi postsideoperaatori ametipalgast, Eesti NSV Sideministeeriumi üldpalgafondi arvel.

5. Kolhoosidel on soovitav eraldada isikute hulgast, kes ei tööta

põllul ja farmides põhitöödel, postivedajaid postisaadetiste veoks rajooni sidesõlmest kolhoosini (külani) ning postiljone posti kättetoimetamiseks üksikutesse peredesse (adressaatidele), samuti eraldada transpordivahendeid vastavalt käesolevale määrusele juurdelisatud tüüplepingutele.[1]

Postivedajaid ja postiljone võidakse pärast posti kättetoimetamist kasutada kolhoositöödel kuni tööpäeva lõpuni.

6. Kolhoosid, kes ei võta osa posti veost ja kättetoimetamisest, kannavad osa kuludest, mis on seotud teiste kolhooside poolt postiveoks eraldatud transpordivahendite ülalpidamisega, samuti postivedajate ja postiljonide töötasustamisega.

Kuludest osavõtu suuruse nii natuuras kui ka rahas kinnitab igale kolhoosile rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee.

7. Rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed on kohustatud tagama postiljonide, postivedajate ja transpordivahendite eraldamise kolhooside poolt posti veoks ja kohaletoimetamiseks ning kontrollima, kas vastavad lepingud kolhooside ja sideettevõtete vahel on õigesti sõlmitud.

8. Sovhoosid on kohustatud eraldama sideettevõtetele postiljone, postivedajaid ja transpordivahendeid posti kohaletoimetamiseks rajoonikeskustest ja lähimatest postijaoskondadest sovhoosikeskustesse ja sovhoosiosakondade keskustesse.

Eesti NSV Sideministeerium on kohustatud tasuma sovhooside poolt sideettevõtetele antavate transpordivahendite eest omahinna järgi (kaasa arvatud postivedajate töötasu), kuid mitte üle 4,5 kopika iga läbisõidetud kilomeetri eest.

9. Eesti NSV Sideministeeriumil on õigus plaanides arvestada kolhooside poolt eraldatava üürihobutranspordiga veetava posti- ja ajakirjade veo kulusid, lähtudes vabariigi keskmisest — 4 kopikat hobuse läbisõidetud ühe kilomeetri eest.

10. Eesti NSV Sideministeerium on kohustatud tagama range kinnipidamise postiliiklusgraafikust, ellu rakendama abinõud ülieminekuks rajoonisiseste postiteede teenindamisele ametkondliku auto- ja hobutranspordiga ning üldkasutatava autotranspordiga, samuti abinõud kolhoosipostiljonide järkjärguliseks asendamiseks sideettevõtete postiljonidega vastavalt Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. juuni 1964. a. määrusele nr. 299.

11. Eesti NSV Sideministeerium on kohustatud varustama kõik rajoonisidesõlmed ja -jaoskonnad kaalude, seifide, kellade, mööbli, barjääride ja muu inventariga.

Eesti NSV Sideministeeriumil on õigus soetada nimetatud vara hinnaga kuni 40 rubla ühe eseme eest käibevahendite arvel ja arvestada seda käibevahendite hulgas.

12. Rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel varustada:

---

[1] Tüüplepinguid ei tooda.

1) maa sideettevõtete töötajaid õueaiamaaga Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt kindlaksmääratud suuruses;

2) sideettevõtteid ja -organisatsioone, kellel on hobuseid, heinamaadega riigi tagavaramaadest nende ettevõtete ja organisatsioonide hobuste varustamiseks koresöödaga.

13. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeerium on kohustatud uute sovhooside projekteerimisel ja ehitamisel ning olemasolevate rekonstrueerimisel ette nägema sovhooside ehituse üldeelarve arvel maasidejaoskondadele ruumide eraldamise, mis vastavad NSV Liidu Sideministeeriumi nõuetele, kaasa arvatud nende jaoskondade juhatajate korterid.

Elamu- ja kommunaalmajandus, heakord

ELURUUMID, GARAAŽID, REMONT, MAJADE MÜÜK, HEAKORD

TÖÖLISASULATES[1] JA MAAL KVALIFITSEERITUD TÖÖTAJATELE TASUTA KORTERI, KÜTTE JA VALGUSTUSE ANDMISE KOHTA

Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu 16. märtsi 1945. a. määrus nr. 217
(ENSV T 1945, nr. 12, art. 179)

Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu määrab:

1. Käesolev määrus kohaldatakse töölisasulates[1] ja maal töötavate kesk- ja kõrgema haridusega meditsiiniliste, veterinaar- ja zootehniliste töötajate, õppe- ja kasvatusasutuste pedagoogiliste ning poliitharidustöötajate kohta, vastavalt lisas toodud nimekirjale.

2. Eelmises punktis loetletud töötajaile antakse kohalike täitevkomiteede, asutuste, ettevõtete või organisatsioonide poolt tasuta korterid kütte ja valgustusega.

Täitevkomiteedele, asutustele, ettevõtetele või organisatsioonidele kuuluvais majades vabade korterite puudumisel antakse vajalik ja täiesti kõlblik elamispind töötajale ja tema ülalpeetavaile perekonnaliikmeile ühes kütte ja valgustusega üüriruumides, kusjuures elamispinna, kütte ja valgustuse eest tasub täitevkomitee, asutus või organisatsioon vahetult üürileandjale.

Kui töötaja elab oma majas, ei tasuta talle korteriüüri väärtust.

3. Elamispind antakse antud maakohas kehtivate elamispinnanormide kohaselt ja see ei või asuda üle 3 km kaugusel töötaja töökohast.

4. Küte ja valgustus antakse antud maakohas asutuste kohta kehtivate normide järgi, kusjuures küte toimetatakse töötajale koju.

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 13. mai 1961. a. seadlusega (ENSV ÜT 1961, nr. 19, art. 59) tühistati alevite liigitus töölisaleviteks, linna tüüpi aleviteks ja kuurortaleviteks, nimetades neid kõiki aleviteks.

5. Käesolevas määruses ettenähtud soodustuste andmisega seoses olevad kulud kaetakse allikaist, millest peetakse ülal neid töötajaid.

Selleks vajalikud summad võetakse vastava asutuse, ettevõtte või organisatsiooni eelarvesse.

Lisa

Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu
16. märtsi 1945. a. määruse
nr. 217 juurde

Nimekiri maakohtade ja töölisasulate[2] kvalifitseeritud töötajate kohta, kellele antakse tasuta korter, küte ja valgustus

1. Arstid, hambaarstid, velskrid, rohuteadlased.
2. Rajooni ja jaoskonna zootehnikud.
3. Õppeasutuste ja koolieelsete lasteasutuste juhatajad, nende asetäitjad ja pedagoogilised töötajad — põhitöökoha järgi (internaatkoolide, lastekodude, sanatoorsete metsakoolide, eriinternaatkoolide, lasteaedade, lastepäevakodude, lastesõimede, väikelastekodude, kooliinternaatide direktorid, juhatajad, direktori asetäitjad, vanempioneerijuhid, kasvatajad, kehakultuuri- ja kuuldekabinettide instruktorid, ringijuhatajad, muusikaala juhatajad, kasvatajad-metoodikud, pedagoogid, logopeedid jt.) (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. veebruari 1967. a. korralduse nr. 199-k — ENSV ÜVT 1967, nr. 12, art. 85 — redaktsioonis).
4. Kõrgema ja kesk-eriharidusega klubiliste asutuste juhatajad, kunstilised juhid ning raamatukogude raamatukogunduslikud töötajad (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. juuli 1968. a. korralduse nr. 726-k redaktsioonis).

Väljavõte

SOODUSTUSTE KOHTA KORTERI ALAL ISAMAASÕJA RINDEIL LANGENUD VÕI TEADMATA KADUMA JÄÄNUD SÕJAVÄELASTE JA PARTISANIDE PEREKONDADELE

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. augusti 1948. a. määrus nr. 805

2. Kohustada kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid Isamaasõja rindeil langenud või teadmata kadunuks jäänud sõjaväelaste ja partisanide perekondadele, samuti Ismaasõja invaliididele, kes on kuni 1. jaanuarini 1948. a. kolinud koha-

[2] Vt. viide 1. lk. 447.

likele nõukogudele kuuluvaisse majadesse ajutiste üürnikena põhiüürnike elamispinnale, säilitama neile elamispinna juhul, kui põhiüürnik kolib välja või kui temal tekib ülemäärane omaette tuba.

Väljavõte

INDIVIDUAALELAMUTE EHITAMISE KOHTA MÜÜMISEKS TÖÖLISTELE, INSENERTEHNILISTELE TÖÖTAJATELE NING ETTEVÕTETE, EHITUSTE JA ASUTUSTE TEENISTUJATELE

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. novembri 1948. a. määrus nr. 1098

1. Lubada riiklikel ettevõtetel ja asutustel, samuti kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel müüa neile kuuluvaid ühe- ja kahekorruselisi elumaju tubade arvuga 1 kuni 5 (incl.) nii linnades kui ka väljaspool linnu nendes majades elavatele ühele või mitmele üürnikule. Ettevõtetele ja asutustele kuuluvaid elumaju võib müüa nende ettevõtete ja asutuste töölistele ja teenistujatele.

3. Tähendatud majade müümine toimub üldreeglina sularaha eest ja erandjuhtudel pangalaenu arvel laenu kustutamise ajatamisega 2—3 aastaks, võttes kindlaksmääratud protsente.

5. Kodanikud saavad majale omandiõiguse pärast maja täieliku hinna tasumist ja pangalaenu kustutamist. Kahe järjekordse sissemaksu mittetasumisel on kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed kohustatud esitama kohtuorganitele hagid maja müügilepingu tühistamiseks ja sellega seoses olevate kahjude tasumiseks.

Väljavõte

TÄNAVATE JA VÄLJAKUTE ASFALTEERIMISE TÖÖDE TEOSTAMISEST HEAKORRAOBJEKTIDE KAPITAALREMONDIKS ETTENÄHTUD ASSIGNEERINGUTE ARVEL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. augusti 1954. a. korraldus nr. 1171-k

Kooskõlas NSV Liidu Ministrite Nõukogu 9. augusti 1954. a. korraldusega nr. 8680-r anda Kommunaalmajanduse Ministeeriumile[1], linnade ja rajoonide täitevkomiteedele õigus sillutuskivi ja

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) moodustati Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

kivikillustiku-kruusa kattega tänavate ja väljakute kapitaalremondi läbiviimisel teostada nende asfalteerimise töid eelarve assigneeringute arvel, mis on ette nähtud linna heakorraobjektide kapitaalremondiks.

Väljavõte

HEAKORRASTUSEHITISTE JA ELANIKKONNA ELUKONDLIKU TEENINDAMISE ETTEVÕTETE EHITAMISE FINANTSEERIMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. augusti 1954. a. korraldus nr. 1180-k

Võtta teadmiseks ja juhindumiseks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu korraldusega 16. augustist 1954. a. nr. 8981-r andis maarajoonide ja alevite töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele õiguse kommunaalmajanduse finantsplaanide järgi ehitiste remondiks ja heakorrastamiseks ettenähtavaid summasid suunata samuti heakorrastusehitiste: sõiduteede, kõnniteede ja tänavavalgustuse ehitamiseks, haljastamistöödeks ja teisteks üritusteks välisheakorrastamise alal, samuti saunade, pesukodade, juuksuritöökodade ehitamiseks, tingimusel, et ehituse eelarveline maksumus igal neist ettevõtteist ei ületaks rajoonikeskusele ja töölisalevile[1] aastaks ettenähtavaid assigneeringuid ning et need tööd teostataks täielikult antud aasta jooksul.

EKSPLUATATSIOONI ANTAVATES MAJADES 10 PROTSENDI ELAMISPINNA ÜLEANDMISEST KOHALIKE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE TÄITEVKOMITEEDE KORRALDUSSE[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. novembri 1954. a. korraldus nr. 1599-k

1. Võtta teadmiseks ja juhindumiseks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu 14. oktoobri 1954. a. korraldusega nr. 11437-r:

a) tühistas kõik varem vastuvõetud NSV Liidu valitsuse otsused ministeeriumide, keskasutuste, ettevõtete ja organisatsioonide

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 13. mai 1961. a. seadlusega (ENSV ÜT 1961, nr. 19, art. 59) tühistati alevite liigitus töölisaleviteks, linna tüüpi aleviteks ja kuurortaleviteks, nimetades neid kõiki aleviteks.

[1] Vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. jaanuari 1957. a. korraldust nr. 95-k, 19. septembri 1961. a. määrust nr. 399 (p. 6) (ENSV MKK 1961, nr. 35, art. 134), 10. septembri 1962. a. korraldust nr. 1313-k ja 13. detsembri 1966. a. määrust nr. 503.

vabastamise kohta ekspluatatsiooni antavates elumajades 10 protsendi elamispinna üleandmisest kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede korraldusse, välja arvatud NSVL RKN-i 22. oktoobri 1945. a. määrus nr. 2679, samuti NSV Liidu valitsuse otsused Keskkütte Masinate Tööstuse Ministeeriumi ja Lennukitööstuse Ministeeriumi vabastamise kohta 10 protsendi elamispinna üleandmisest kohalikele töörahva saadikute nõukogudele;

b) määras, et kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele ei tule üle anda 10 protsenti elamispinnast: majades, mis on ehitatud väljaspool asustatud punkte, raudteede, veetranspordi, autotranspordi ja maanteede, side kaabli- ja õhumagistraalide ning elektrijaamade liini-ekspluateerimise personalile, samuti raadiokeskuste ja võimenduspunktide juurde ehitatavates majades; kõrgemate ja kesk-eriõppeasutuste, tööstus- ja vabrikukoolide[2] ühiselamutes ning vallaliste tööliste ühiselamutes.

2. Kohustada rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid rangelt kinni pidama ministeeriumidelt ja keskasutustelt saadava 10 protsendi elamispinna jaotamiseks kehtestatud korrast.

Väljavõte

VÕÕRASTEMAJADE JA TALURAHVAKODUDE HEAKORRASTAMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. aprilli 1955. a. korraldus nr. 369-k (KK 1955, akt 21)

... Anda rajoonide ja linnade täitevkomiteedele õigus:

a) kulutada võõrastemajade ja talurahvakodude üleplaanilisi kasumeid, mis on kindlaks tehtud raamatupidamise aastaaruannete alusel, alates 1954. aasta aruandest, hoonete heakorrastamiseks ja remondiks, mööbli, sisseseade ja pesu soetamiseks, abitöökodade laiendamiseks, hoovisisealade sillutamiseks ja heakorrastamiseks, telefonide ülesseadmiseks, hoonete ühendamiseks vesivarustus-, kanalisatsiooni-, gaasi- ja kaugküttevõrkudega, samuti teisteks võõrastemajade ja talurahvakodude laiendamise ja heakorrastamise üritusteks;

b) vajaduse korral ümber jaotada üleplaanilisi kasumeid üksikute võõrastemajade ja talurahvakodude vahel.

---

[2] Eesti NSV 24. aprilli 1959. a. seadusega (ENSV T 1959, nr. 31, art. 164) reorganiseeriti tööstus- ja vabrikukoolid maa- ja linnakutsekoolideks.

TÖÖLISTE JA TEENISTUJATE OMA TÖÖJÕUGA EHITATAVATES MAJADES ELAMISPINNA JAOTAMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. jaanuari 1957. a. korraldus nr. 95-k
(KK 1957, I, akt 7)

Määrata, et majades, mis ehitati peamiselt tööliste ja teenistujate oma tööjõuga ministeeriumide, keskasutuste ja organisatsioonide tööliste ning teenistujate majutamiseks, ei eraldata 10 protsenti elamispinnast sõjaväeasutustele ja kohalikele nõukogudele.

Kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele üleandmisele ei kuulu see elamispind, mis on ehitatud nende ettevõtete ja organisatsioonide vahendite arvel, kellele laieneb «Sotsialistliku riikliku tootmisettevõtte põhimäärus» (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. detsembri 1966. a. määruse nr. 503 redaktsioonis).

Väljavõte

ABINÕUDEST RIIKLIKU ELAMUFONDI PAREMAKS EKSPLUATEERIMISEKS JA SÄILITAMISEKS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. juuli 1957. a. määrus nr. 251
(ENSV T 1957, nr. 14, art. 126 — KK 1957, I, akt 56)

1. Kohustada Eesti NSV linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu ja ministeeriume ning keskasutusi:

b) kindlustama elamute kapitaal- ja jooksva remondi kvaliteedi tõstmise ja remondi kestuse lühendamise, mitte lubades vastu võtta ja üle anda madalakvaliteediliselt remonditud maju;

d) moodustama 1958.—1960. a. jooksul remondi-ehitusorganisatsioonide või täitevkomiteede kohaliku majanduse kombinaatide juures vajaliku manööver-elamufondi elanike majutamiseks elamute kapitaalremondi ajaks, arvestusega vähemalt 70 ruutmeetrit elamispinda elamufondi kapitaalremondi 1 miljoni[1] rubla kohta;

e) võtma tarvitusele abinõud vahendite ja materjalide ökonoomsemaks kulutamiseks elamute remontimisel ning looma korra hoonete remontimisel ja lammutamisel saadavate materjalide ning sanitaartehniliste seadmete kasutamiseks.

3. Kehtestada alates 1. jaanuarist 1958. a. kuni uute amortisatsiooninormide kinnitamiseni, mis töötatakse välja kooskõlas NSV Liidu Ministrite Nõukogu 25. detsembri 1956. a. määrusega

[1] NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. mai 1960. a. määrusega nr. 470 (NSVL MK 1960, nr. 10, art. 69; ENSV ÜT 1960, nr. 7) muudeti alates 1. jaanuarist 1961. a. hindade mastaap kümnekordselt.

nr. 1623, ajutised assigneeringute normid kohalike nõukogude majade kapitaalremondiks 1 protsendi ulatuses kivimajade ja 2 protsendi ulatuses puumajade ning muude elamute kohta, samuti assigneeringute normid elamute jooksvaks remondiks keskmiselt 1 protsendi ulatuses majade taastamisväärtusest.[2]

7. Lubada kohalike nõukogude täitevkomiteedel, Rahvamajanduse Nõukogul ja vabariiklikel ministeeriumidel ja keskasutustel ülal pidada elamute remondialase tehnilise järelevalve aparaati tööjõuplaani piirides remonttöödeks ettenähtud aastaassigneeringute summadest 0,7 protsendi eraldiste arvel ning määrata tehnilise järelevalve töötajaile ametipalgad remondi-ehitusorganisatsioonide vastavate töötajate palkade tasemel.

8. Määrata, et remondi-ehitusorganisatsioonide poolt hanke korras remonditavate elamute, koolide, haiglate ja muude hoonete ning ehitiste kapitaalremondi eelarvetest tuleb ette näha kulutused kuni 5 protsendi ulatuses tööde eelarvelisest maksumusest nende remondi-ehitusorganisatsioonide tootmisbaaside loomiseks.

Lubada kohalikel nõukogudel ja Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumil[3] tsentraliseerida need vahendid.[4]

9. Keelata alates 1. jaanuarist 1958 riikliku elamufondi majadele kapitaalremondi tegemine ilma eelarveta, kui remondi maht Tallinnas ületab 50 tuh. rubla,[5] Tartus, Pärnus, Kohtla-Järvel ja Narvas 25 tuh. rubla[5] ning rajoonides 10 tuh. rubla[5] ühe ehituse kohta.

10. Kohustada ministeeriume- ja keskasutusi-tellijaid, kes lepingu alusel annavad töö kohalike nõukogude ja Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumi[3] remondi-ehitusorganisatsioonidele tagama projekteelarvelise dokumentatsiooni üleandmine viimastele hiljemalt remondile eelneva aasta 1. detsembriks.

11. Kohustada Eesti NSV linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid, Rahvamajanduse Nõukogu, vabariiklikke ministeeriume ja keskasutusi läbi vaatama küsimuse nende valduses oleva elamufondi seisukorrast, välja töötama ja võtma tarvitusele abinõud, mis kindlustavad elamute säilivuse,

---

[2] Elumajade jooksva remondi ajutised normid keskmiselt 1 protsendi ulatuses majade taastamisväärtusest on tühistatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. mai 1959. a. määrusega nr. 183 (ENSV T 1959, nr. 28, art. 156).

[3] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

[4] Punkt 8 on osaliselt muudetud — vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrusi 15. novembrist 1960. a. nr. 472, 17. augustist 1963. a. nr. 386, 1. juulist 1964. a. nr. 309 ja 11. jaanuarist 1966. a. nr. 16.

[5] Vt. viide 1. lk. 452.

elamufondi ekspluateerimise kvaliteedi tõstmise ja paremate elamistingimuste loomise elanikkonnale.

Väljatöötatavais abinõudes näha ette eeskätt summade suunamine katuste, veetorude ja kandekonstruktsioonide remondiks, samuti majavalitsuste töö tunduv parandamine, vabastades need kõigist kõrvalistest kohustustest, mis ei ole seotud elamufondi ekspluateerimisega, ja kinnistama majavalitsustele nende poolt teenindatavais majades ametikorterid majahoidjatele ja kütjatele.

17. Määrata, et alates 1. jaanuarist 1958. a. eraldatakse kohalike nõukogude, Rahvamajanduse Nõukogu ja vabariiklike ministeeriumide ning keskasutuste majades mitteeluruumide üürist laekunud summadest 10 protsenti elamufondi ja majavalitsuste ülalpidamiseks ja 90 protsenti kohalike nõukogude elamufondi kapitaalremondi finantseerimiseks.

19. Kohustada Eesti NSV Sideministeeriumi organiseerima 1958. aastast linnades ja töölisalevites[6], kus ei ole Kommunaalpanga[7] kontoreid, korteriüüri ja muude kommunaalteenuste tasu vastuvõtmist elanikkonnalt kohalikes sidejaoskondades ning vastuvõetud raha ülekandmist vastavatesse pankadesse.

Vastuvõetud raha ülekandmise kulud kanda majavalitsuste arvele.

Väljavõte

ABINÕUDEST ELAMUFONDI MAJANDAMISE JA SÄILITAMISE, ELAMISPINNA JAOTAMISE JA KODANIKE SISSEKIRJUTAMISE KORRASTAMISEKS[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. augusti 1958. a. määrus nr. 281 (ENSV T 1958, nr. 10, art. 157 — KK 1958, II, akt 87)

15. Määrata, et elamispinna jaotamist sõjaväeametkondade ning ettevõtete, ehituste ja organisatsioonide vastehitatud majades, mille kohta kehtivad NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 10. septembri 1953. a. ja 28. veebruari 1957. a. seadlused, teostab vahetult

---

[6] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 13. mai 1961. a. seadlusega (ENSV ÜT 1961, nr. 19, art. 59) tühistati alevite liigitus töölisaleviteks, linna tüüp aleviteks ja kuurortaleviteks, nimetades neid kõiki aleviteks.

[7] NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 7. aprilli 1959. a. seadlusega (NSV ÜT 1959, nr. 14, art. 88) reorganiseeriti pikaajaliste mahutuste pankade süsteem ning likvideeriti Põllumajanduspank, Kommunaal- ja Elamuehituse Finantseerimise Pank ja Kommunaalpangad, andes nende poolt teostatavad funktsioonid üle NSV Liidu Riigipangale ja NSV Liidu Tööstuspangale. NSV Liidu Tööstuspank nimetati Üleliiduliseks Kapitaalmahutuste Finantseerimise Pangaks.

[1] Vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. mai 1962. a. määrust nr. 25 (ENSV MKK 1962, nr. 26, art. 103).

sõjaväe juhtkond, samuti ettevõtete, ehituste ja organisatsioonide elamispinna jaotamise komisjonid.[2]

30. Kohustada linnade (vabariigilise alluvusega linnade) töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid seadma sisse kõikides majaraamatutes erilisad, mis sisaldavad andmeid iga korteri (toa) elamispinna suuruse kohta, pidades silmas fiktiivse sissekirjutamise võimaluste kaotamist.

Väljavõte

AMETKONDLIKU ELAMUFONDI VARUSTAMISEST KÜTTEGA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. septembri 1958. a. korraldus nr. 1478-k (KK 1958, II, akt 117)

Eesmärgil korrastada ametkondliku elamufondi varustamine küttega:

1. Realiseerida kütet eelarveliste asutuste ja organisatsioonide juures asuvatele majavalitsustele Eesti NSV kohalike töörahva saadikute nõukogude kütteturustusorganisatsioonide kaudu Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. veebruari 1949. a. määruse nr. 112[1] elanikkonnale müüdavale küttele kehtestatud jaehindadega.

Väljavõte

METALLIDE KORROSIOONI VASTU VÕITLEMISE TÕHUSTAMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. detsembri 1958. a. korraldus nr. 1917-k (ENSV T 1958, nr. 16, art 262 — KK 1958, II, akt 142)

1. Kohustada vabariigi Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume, keskasutusi, ehitus- ja projekteerimisorganisatsioone ning linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid, kes omavad väljaarenenud allmaamajandust, võtma teadmiseks ja täitmiseks NSV Liidu Riikliku Ehituskomitee poolt kinnitatud eeskirjad maa-aluste metallrajatiste kaitseks korrosiooni vastu.

---

[2] Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. mai 1967. a. määrusega nr. 220 (ENSV ÜVT 1967, nr. 24, art. 198) tunnistati punkt 15 kehtetuks osas, mis käsitleb ettevõtete, ehituste ja organisatsioonide elamispinna jaotamist.

[1] Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. augusti 1959. a. korraldusega nr. 1186-k tunnistati nimetatud määrus kehtetuks tükkturbale kinnitatud jaehindade osas ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. augusti 1960. a. korraldusega nr. 1188-k tunnistati kehtetuks turbabriketile kinnitatud jae- ja hulgihindade osas.

2. Kohustada Eesti NSV Riiklikku Ehituskomiteed varustama Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumid, keskasutused ja väljaarenenud allmaamajandust omavate linnade TSN täitevkomiteed 1. punktis mainitud eeskirjadega ning koos vastavate linnade täitevkomiteedega kontrollima nende täitmist.

Väljavõte

RIIKLIKU ELAMUFONDI TEHNILISE SEISUKORRA PARANDAMISE JA HEAKORRASTUSE TÕSTMISE ABINÕUDEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. mai 1959. a. määrus nr. 183 (ENSV T 1959, nr. 28, art. 156 — KK 1959, II, akt 91)

1. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume ja keskasutusi, kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid, ettevõtteid ja organisatsioone ... tõstma korteriüürnike suhtes nõudlikkust eluruumide korrashoiuks ja sanitaarremondi õigeaegseks läbiviimiseks vastavalt üürilepingule.

Üürilepingu ja eluruumi korrashoiu eeskirjade rikkumisel korteriüürnike poolt võtta nad vastutusele.

4. Kinnitada lisas nr. 1 [1] antud elumajade heakorrastamise parendamise tööde loetelu, milliseid võib teha elumajade remontimisel vahendite arvel, mis on ette nähtud elumajade kapitaalremondiks.

Määrata, et nimetatud töödeks kasutatavad vahendid kantakse majade bilansilisse maksumusse.

5. Kinnitada elamufondi kapitaal- ja jooksvaks remondiks ja heakorrastamise parendamiseks põhimaterjalide ajutised kulunormid vastavalt lisale 2. [1]

ENSV Riiklikul Plaanikomisjonil [2] ette näha alates 1960. aastast materiaalse ja tehnilise varustuse plaanides elamufondi kapitaal- ja jooksvaks remondiks ning heakorrastamise parendamiseks põhimaterjalide eraldamist Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule, ministeeriumidele ja keskasutustele, lähtudes käesoleva määrusega kinnitatud normidest.

Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul, ministeeriumidel ja keskasutustel ülalmainitud materjalide jaotamisel alluvatele ettevõtetele ja organisatsioonidele, Kohaliku Majanduse Ministeeriu-

[1] Lisasid ei tooda.

[2] Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Plaanikomisjon liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Plaanikomiteeks.

mil[3] aga linnadele ja rajoonidele, diferentseerida need määratud keskmiste normide piirides, olenevalt ehitise seisukorrast ja tüübist, hoonete konstruktsioonist jne.

8. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume ja keskasutusi, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid seadma sisse vajaliku kontrolli riikliku elamufondi remondiks ja heakorrastamise parendamiseks eraldatud vahendite kulutamise üle.

Väljavõte

SOTSIALISTLIKU VÕISTLUSE ORGANISEERIMISEST LINNADE JA RAJOONIDE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE TÄITEVKOMITEEDE MAJAVALITSUSTE VAHEL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu Presiidiumi 4. juuni 1959. a. määrus nr. 211 (ENSV T 1959, nr. 34, art. 176 — KK 1959, II, akt 98)

1. Kinnitada juurdelisatud[1] Eesti NSV linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede majavalitsuste sotsialistliku võistluse tingimused.

2. Kohustada Eesti NSV linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid, Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumi[2] ja Kohaliku Tööstuse ja Kommunaalmajanduse Tööliste Ametiühingu Vabariiklikku Komiteed[3] organiseerima vabariikliku sotsialistliku võistluse parema majavalitsuse nimetusele.

---

[3] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

[1] Lisa ei tooda.

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

[3] Käesoleval ajal Kommunaalelukondlike Ettevõtete Tööliste Ametiühing.

Väljavõte

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU OTSUSE «VABARIIGI LINNADE, ALEVITE JA TEISTE ASULATE HEAKORRASTAMISEST» TÄITMISE KÄIGUST

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 26. septembri 1959. a. otsus (KK 1959, III, akt 188)

2. Kohustada rajoonide, linnade, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid koos ametiühingu-, komsomoli- ja teiste ühiskondlike organisatsioonidega tegema laialdast selgitustööd elanikkonna kaasatõmbamiseks teeäärte heakorrastamisele ühiskondlike tööde korras.

Väljavõte

RIIKLIKU KONTROLLI TÕHUSTAMISEST PÕHJAVETE KASUTAMISE ALAL NING ABINÕUDEST NENDE KAITSEKS [1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. oktoobri 1959. a. määrus nr. 396 (ENSV T 1959, nr. 53, art. 292 — KK 1959, III, akt 199)

1. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume, keskasutusi, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid kindlustama järgneva korra uute puurkaevude puurimise ja luurepuuraukude kaevudeks ümberehitamise alal, samuti veehaardeehituste rajamise alal, mis on kohustuslik kõikidele ettevõtetele ja organisatsioonidele, olenemata nende ametkondlikust alluvusest;

a) uute puurkaevude puurimine, luurepuuraukude ümberehitamine kaevudeks, veehaardeehituste rajamine ja ümberehitamine põhjavete kasutamiseks võib toimuda üksnes Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Geoloogia ja Maapõuevarade Kaitse Valitsuse [2] loal ning kooskõlastatult kohaliku riikliku sanitaarinspektsiooniga, nende tööde teostamisel mäetööstuse ettevõtete poolt aga

[1] Antud määruse täiendamise kohta vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. juuni 1960. a. määrust nr. 238 (ENSV MKK 1960, nr. 19, art. 63).

[2] Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. augusti 1964. a. määrusega nr. 379 (ENSV MKK 1964, nr. 34, art. 129) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuv Geoloogia ja Maapõuevarade Kaitse Valitsus Eesti NSV Riiklikuks Geoloogia Tootmiskomiteeks, mis Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Geoloogia Valitsuseks.

ka Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Tehnilise ja Mäejärelevalve Inspektsiooniga [3].

Imbpuuraukude puurimine ning imbkaevude rajamine ettevõtete tööstuslike ja majanduslik-fekaalsete reovete ärajuhtimiseks on keelatud kõigil neil juhtudel, kus nimetatud puuraugud ja kaevud võivad põhjustada majandusliku ja joogivee allikana kasutatava või kasutamisele tuleva veehorisondi reostamist.

Imbpuuraukude puurimine nimetatud otstarbeks võib igal üksikjuhul toimuda Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Geoloogia ja Maapõuevarade Kaitse Valitsuse [4] loal, kui on olemas Eesti NSV Riikliku Peasanitaarinspektsiooni seisukoht ning nende puuraukude puurimise piirkonnas on läbi viidud spetsiaalsed uurimistööd.

b) uute veehaardeehituste projekteerimisel ja rajamisel või olemasolevate ümberehitamisel määratakse kindlaks nende ehituste ekspluatatsioonirežiim, mis väldib põhjavete enneaegset ammendamist, kooskõlastatult Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Geoloogia ja Maapõuevarade Kaitse Valitsuse [4] ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Tehnilise ja Mäejärelevalve Inspektsiooniga [3];

c) uute veehaardeehituste projekteerimisel ja rajamisel või olemasolevate ümberehitamisel põhjavete kasutamiseks joogiveena kooskõlastatakse vastavate sanitaarkaitsetsoonide kehtestamine ning teiste sanitaar-tervistusabinõude rakendamine kohaliku riikliku sanitaarinspektsiooniga.

2. Riiklik kontroll põhjavete kasutamise ning nende kaitse üle ammendamise ja reostamise eest panna Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuvale Geoloogia ja Maapõuevarade Kaitse Valitsusele [4].

Otsene vastutus põhjavete kaitse eest, kaasa arvatud põhjavete kehtestatud ekspluatatsioonirežiimist ning sanitaarkaitsetsoonide režiimist kinnipidamine, pannakse veehaardeehitusi kasutavatele ettevõtetele ja organisatsioonidele (kaasa arvatud kolhoosid).

---

[3] Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. veebruari 1967. a. määrusega nr. 69 (ENSV ÜVT 1967, nr. 11, art. 62) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuv Riiklik Tehnilise ja Mäejärelevalve Inspektsioon Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuvaks Riiklikuks Tehnilise ja Mäejärelevalve Valitsuseks.

[4] Vt. viide 2. lk. 458.

Väljavõte

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU RIIKLIKU KÕRGEMA JA KESK-ERIHARIDUSE KOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU KUTSEHARIDUSE PEAVALITSUSE NING NENDE ALLASUTUSTE MATERIAAL-TEHNILISE VARUSTAMISE KORRAST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. detsembri 1959. a. määrus nr. 482 (KK 1959, III, akt 249)

2. Eesti NSV Riikliku Kõrgema ja Kesk-eriharidusе Komitee [1] ja Eesti NSV Kutsehariduse Peavalitsuse [2] ning nende allasutuste tahke kütusega ja küttemasuudiga varustamine panna alates 1960. aastast linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteedele.

Väljavõte

INDIVIDUAALSÕIDUAUTODE OMANIKELE RENDILE ANTAVATE GARAAŽIDE EEST TASU MAKSMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. veebruari 1960. a. määrus nr. 36 (ENSV T 1960, nr. 9, art. 39 — KK 1960, I, akt 21)

1. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. jaanuari 1955. a. määrusega nr. 4 kehtestatud mittekaubanduslikeks ja tööstuslikeks vajadusteks kasutatavate mitteeluruumide eest võetava üüri määra osaliseks muutmiseks kinnitada ja kehtestada 1. aprillist 1960. aastast järgmised üürimäärad individuaalsõiduautode omanikele rendile antavate garaažide eest:

a) vabariigilise alluvusega linnades — 1 rubla [1] rendile antava garaaži pindala ühe ruutmeetri eest kuus;

b) teistes linnades ja asustatud punktides — 65 kopikat [1] rendile antava garaaži pindala ühe ruutmeetri eest kuus.

2. Individuaalsõiduautode omanikud võtavad peale üüri maks-

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 30. mai 1968. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1968, nr. 23, art. 160) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Kõrgema ja Kesk-eriharidusе Komitee Eesti NSV Kõrgema ja Kesk-eriharidusе Ministeeriumiks.

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. juuni 1966. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1966, nr. 28, art. 183) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Kutsehariduse Peavalitsus Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Kutsehariduse Komiteeks.

[1] NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. mai 1960. a. määrusega nr. 470 (NSVL MK 1960, nr. 10, art. 69; ENSV ÜT 1960, nr. 7) muudeti alates 1. jaanuarist 1961. a. hindade mastaap kümnekordselt.

mise osa kogu majavalduse üldistest kuludest majandamise, ekspluatatsiooni ja jooksva remondi alal. Nimetatud kulude katteks kehtestada järgmine tasu rendile antava garaaži pindala ühe ruutmeetri eest kuus;

a) vabariigilise alluvusega linnades — 1 rubla 50 kopikat[2];

b) teistes linnades ja asustatud punktides — 1 rubla 25 kopikat[2].

3. Kehtestada, et peale ettenähtud üüri võetakse täiendavalt tasu keskkütte ja kommunaalteenuste (vesivarustus, kanalisatsioon, elektrienergia jm.) eest.

4. Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumil[3] kahe nädala jooksul töötada välja ja kinnitada juhend üüri võtmise korra kohta kooskõlas käesoleva määrusega.

PENSIONILE MINEVATE TÖÖTAJATE KINDLUSTAMISEST ELAMISPINNAGA

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu
8. veebruari 1960. a. määrus nr. 40
(KK 1960, I, akt 23)

Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid, samuti ettevõtteid, asutusi ja organisatsioone, kes omavad elamufondi ja ehitavad elumaja, säilitama pensionile minevatele töötajatele kaadritööliste ja -teenistujatega võrdsed õigused elamispinna saamiseks.

---

[2] Vt. viide 1. lk. 460.

[3] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

Väljavõte

ELEKTRIENERGIA RATSIONAALSEST KASUTAMISEST VALGUSTUSEKS JA ÖKONOOMSETE GAASILAHENDUS-LAMPIDE JUURUTAMISEST VALGUSTUSVÕRKUDESSE

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. veebruari 1960. a. määrus nr. 61 (KK 1960, I, akt 43)

3. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV ministeeriume ja keskasutusi, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid: [1]

a) ette nägema uute tööstusettevõtete, ühiskondlike hoonete ja linnade valgustuse projekteerimisel valgustuseks peamiselt ökonoomsete gaasilahenduse valgusallikate ja ratsionaalse valgustusarmatuuri kasutamise;

b) kindlustama valgustusseadmete rekonstrueerimise tööde iga-aastaste plaanide väljatöötamisel ja nende täitmisel ökonoomsete gaasilahenduse valgusallikate ulatuslikuma kasutamise.

Väljavõte

RIIKLIKU JULGEOLEKU ORGANITE JA VÄGEDEST VABASTATUD SÕJAVÄELASTE ELAMISPINNAGA KINDLUSTAMISE KORRAST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. augusti 1960. a. määrus nr. 314 (KK 1960, II, akt 207)

Kehtestada, et riikliku julgeoleku organitest ja vägedest vabastatud ohvitserid ja üleajateenijad kindlustatakse elamispinnaga kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede poolt võrdsetel alustel Nõukogude armeest vabastatud ohvitseride ja üleajateenijatega.

[1] Vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. jaanuari 1965. a. määrust nr. 42 «Elektri- ja soojusenergia ning kütuse säästliku kulutamise kohta Eesti NSV-s».

Väljavõte

PIIRDEAEDADE JA PLANKUDE EHITAMISE PIIRAMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 7. veebruari 1961. a. määrus nr. 45
(KK 1961, II, akt 29)

1. Keelata kivist, raudbetoonist, metallist, puidust ja muudest materjalidest piirdeaedade ja plankude ehitamine uutele elamukompleksidele, väljakutele, parkidele ning kommunaal-elukondlikele, kaubanduslikele, ühiskondlikele ja tööstuslikele hoonetele, kui seda ei nõua tootmise ja ekspluatatsiooni tingimused; soovitada kasutada vajaduse korral piiretena dekoratiivpõõsaid, -puid ja väättaimi.

2. Keelata kõigil ehitusorganisatsioonidel ehitada kapitaalseid piirdeaedu ehitusobjektidel, kasutades selleks maksimaalselt inventaarseid piirdeaedu.

3. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid võtma tarvitusele abinõud selleks, et kärpida piirdeaedade ja plankude ehitamist linnade ning alevite territooriumidel ning likvideerida mõned praktilist tähtsust mitteomavad piirdeaiad.

4. Kohustada Kohaliku Majanduse Ministeeriumi [1], Põllumajanduse Ministeeriumi, ETKV Liitu ja linnade ning rajoonide täitevkomiteesid töötama välja ja teostama vajalikud abinõud vabariigis dekoratiivpuude, -põõsaste ja väättaimede puukoolide laiendamiseks ja edasiarendamiseks.

6. Kohustada Eesti NSV Riiklikku Ehituskomiteed töötama kolme kuu jooksul välja ja kinnitama kooskõlastatult Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumi [1], Tallinna Linna TSN Täitevkomitee ja teiste asjaosaliste organisatsioonidega juhendi ladude, tööstusettevõtete, lasteasutuste ja muude objektide piirdeaedade projekteerimise ja ehituse korra kohta, pidades silmas seda, et juhendis oleks ette nähtud vajalikud abinõud nimetatud liiki ehituse piiramiseks.

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

Väljavõte

KVALIFITSEERITUD TÖÖLISKAADRI ETTEVALMISTAMISE EDASISEST ARENDAMISEST JA PARANDAMISEST KUTSEKOOLIDES JA TOOTMISES

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. veebruari 1961. a. määrus nr. 54 (KK 1961, II, akt 32)

17. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid ja baasiliste ettevõtete juhatajaid kindlustama kutsekoolide töötajaid elamispinnaga baasiliste ettevõtete kulul ehitatud majades võrdsetel tingimustel nende ettevõtete töötajatega.

Väljavõte

ELANIKKONNA KOMMUNAAL-ELUKONDLIKE VAJADUSTE PAREMAST RAHULDAMISEST KÜTUSE OSAS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. märtsi 1961. a. määrus nr. 101 (KK 1961, II, akt 52)

4. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, linnade ja rajoonide täitevkomiteesid tagama küttepuude ja tükiturba hankimise tarbijatele kooskõlas kehtivate riiklike standarditega.

5. Kohustada Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume ja keskasutusi eraldama ettevõtetele sihtotstarbeks vajaliku koguse kütust müümiseks töölistele ja teenistujatele ning väljaandmiseks vastavalt kollektiivlepingutele.

6. Maaelanikkonna ja kolhooside varustamine kütusega panna alates 1961. a. II poolaastast ETKV Liidule.

7. Kohustada Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumi [1], linnade ja rajoonide täitevkomiteesid ning ETKV Liitu:

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

a) 1. oktoobriks 1961. a. organiseerima linnades ja maal vajalikul arvul kütteladusid ja -kauplusi, võttes arvesse sorditud söe, söe- ja turbabriketi ning küttepuude lahushoidmist, tagama nimetatud ladude ja kaupluste varustamise kütuse tükeldamise ja väljakaalumise seadistega, laadimismehhanismide ja kaaludega;

b) müüma ladudest ja kauplustest linna- ja maaelanikele kütust sularaha eest, olenemata töötaja töökohast.

10. Kohustada linnade ja rajoonide täitevkomiteesid:

a) 1961. a. I poolaastal väljastama elanikkonnale ja majavalitsustele keskküttega elumajade kütmiseks kogu fondide järgi saabuva sordisöe ja antratsiidi ning puuduva osa katma tavalise kivisöega, alates 1961. a. II poolaastast aga väljastama ainult sordisütt ja antratsiiti.

Sordisöe ülejääkide korral pärast elamute ja elanike vajaduste täielikku rahuldamist suunata sordisüsi ja antratsiit eeskätt laste- ja raviasutuste (koolid, haiglad, lasteaiad ja -sõimed) kütmiseks.

Suuresordiline süsi ja antratsiit suunata eeskätt keskküttega elamute kütmiseks.

b) alates 1962. a. varustama kütusega Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu ning ministeeriumide ja vabariigilise alluvusega keskasutuste ametkondlikke elumaju, mis paiknevad asulates, kus on olemas linnade ja rajoonide täitevkomiteede kütteturustusorganisatsioonide küttelaod;

c) kontrollima maaelanikkonna ning ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste poolt kütusega varustatavates majades elunevate kodanike kindlustamist kütusega.

11. Kohustada Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi andma linnade ja rajoonide täitevkomiteede kütteturustusorganisatsioonidele autosid kütuse toimetamiseks ladudesse ja elanikkonnale sellisel arvul, mis tagab kütuse väljaveo täies ulatuses ning vajalikuks tähtajaks.

12. Teha teatavaks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu:

c) säilitas kehtiva korra kütuse väljastamisel ettevõtete poolt töölistele ja teenistujatele vastavalt kollektiivlepingute kohustustele, samuti raudtee- ja veetranspordi, transpordiehituse ning NSV Liidu Riigikaitse Ministeeriumi [2] töötajatele.

[2] Käesoleval ajal NSV Liidu Kaitseministeerium.

Väljavõte

VABARIIGI LINNADE HEAKORRASTAMISE JA HALJASTAMISE TÖÖDE TEOSTAMISE KORRAST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. märtsi 1961. a. korraldus nr. 325-k (KK 1961, II, akt 61)

1. Nõustuda Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu Ehitusvalitsuse ja Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumi [1] ettepanekuga Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu Ehitusvalitsuselt vabariigi linnade heakorrastamise ja haljastamise tööde üleandmise kohta alates 1961. aastast Kohaliku Majanduse Ministeeriumi [1] ja töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede organisatsioonidele alltööettevõtulepingute alusel.

Väljavõte

SOVHOOSIDELE KUULUVATES MAJADES ELAMISPINNA KASUTAMISE KORRASTAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. septembri 1961. a. määrus nr. 399 (ENSV MKK 1961, nr. 35, art. 134 — KK 1961, IV, akt 194)

1. Keelata elamispinna andmine sovhoosidele kuuluvates või nende poolt renditavates majades isikutele, kes ei tööta antud sovhoosis.

5. Kohustada linnade ja rajoonide täitevkomiteesid ning oma elamufondi omavaid riiklikke ettevõtteid, organisatsioone ja asutusi, kooperatiivseid ja ühiskondlikke organisatsioone, kelle töötajad elavad sovhooside majades, andma 1. jaanuariks 1962. a. elamispinna isikutele, kes tõstetakse välja nimetatud majadest käesoleva määruse 3. punktis ettenähtud korras.

6. Vabastada sovhoosid vastehitatud majades 10 protsendi elamispinna andmisest kohalike töörahva saadikute nõukogudele.

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

Väljavõte

KÜTTEMASUUDI KASUTAMISE KORRASTAMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. veebruari 1962. a. määrus nr. 65 (KK 1962, I, akt 30)

8. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume, keskasutusi ja linnade ning rajoonide TSN täitevkomiteesid mitte lubama küttemasuudi ülekulutamist neile alluvates ettevõtetes, Naftasaaduste ja Kütuse Turustuse ja Varustuse Eesti Vabariiklikul Kauba- ja Transpordikontoril [1] aga väljastada küttemasuuti tarbijatele neile rangelt määratud kvartalifondide piirides.

TASUTA KOMMUNAALTEENUSTE VÕIMALDAMISEST KVALIFITSEERITUD TÖÖTAJATELE

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. aprilli 1962. a. korraldus nr. 565-k

Säilitada kvalifitseeritud töötajatel alevites, mis lisas on loetletud ja varem nimetati töölisaleviteks, tasuta kommunaalteenused, mis on kehtestatud Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu 16. märtsi 1945. aasta määrusega nr. 217, kuni palga reguleerimiseni.

[1] Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu 27. märtsi 1962. a. määrusega nr. 58 nimetati Naftasaaduste ja Kütuse Turustuse ja Varustuse Eesti Vabariiklik Kauba- ja Transpordikontor ümber Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu Materiaal-Tehnilise Varustuse ja Turustuse Peavalitsuse Naftasaaduste ja Kütuse Turustuse ja Varustuse Eesti Vabariiklikuks Kauba ja Transpordi Valitsuseks, mille baasil Eesti NSV Ministrite Nõukogu 20. augusti 1962. a. määrusega nr. 394 (ENSV MKK 1962, nr. 44, art. 152) moodustati Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuv Naftasaaduste Varustuse ja Turustuse Peavalitsus.

Lisa

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
23. aprilli 1962. a. korralduse
nr. 565-k juurde

LINNA TÜÜPI ALEVITE LOETELU, KUS SÄILITATAKSE KVALIFITSEERITUD TÖÖTAJATELE TASUTA KOMMUNAALTEENUSED

1.	Lavassaare	alev	— Pärnu rajoon
2.	Nuia	„	— Abja rajoon [1]
3.	Loksa	„	— Harju rajoon
4.	Kehra	„	— „ „
5.	Maardu	„	— „ „
6.	Viivikonna	„	— Kohtla-Järve linn
7.	Võhma	„	— Põltsamaa rajoon [1]
8.	Kohila	„	— Rapla rajoon
9.	Räpina	„	— Põlva rajoon
10.	Tamsalu	„	— Rakvere rajoon
11.	Rapla	„	— Rapla rajoon
12.	Tootsi	„	— Vändra rajoon [1]
13.	Järvakandi	„	— Vändra rajoon [1]
14.	Püssi	„	— Kohtla-Järve linn

Väljavõte

ABINÕUDEST EESTI NSV LINNADE JA ALEVITE VÄLISVALGUSTUSE PARANDAMISEKS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. augusti 1962. a. määrus nr. 427 (KK 1962, II, akt 170)

1. Panna välisvalgustuse seadmete remont ja korrashoid vabariigi linnades ja alevites, kus on olemas Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu Energeetika Valitsuse «Eesti Energia» [1] ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu koondise «Eesti Põllumajandustehnika» maaelektrivõrkude «Põllumajanduselekter» [1] elektriliinid lepingulistel alustel vastavalt «Eesti Energiale» [1] ja «Põllumajanduselektrile» [1]

[1] Abja, Põltsamaa ja Vändra rajoon likvideeriti Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 21. detsembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 51, art. 183).

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 23. oktoobri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 43, art. 152) moodustati Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu Energeetika Valitsuse «Eesti Energia» ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondise «Eesti Põllumajandustehnika» maaelektrivõrkude «Maaelekter» baasil Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuv Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsus.

linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede tellimusel, välja arvatud Tallinna linn.

2. ... Teha ülesandeks Tallinna Linna Töörahva Saadikute Nõukogu Täitevkomitee kommunaalmajanduse osakonna juures asuvale Linna Tänavavalgustuse Elektrivõrkudele välisvalgustuse seadmete püstitamise ja korrashoiu tööd linna piirides.

3. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

3) tõhustama kontrolli linnade ja alevite välisvalgustuse seadmete seisukorra ning elektrienergia ökonoomse kasutamise üle, seadma sisse kõigi tänavavalgustusseadmete ja ehitiste perioodiliste ülevaatuste ja plaaniliste ennetusremontide süsteemi;

4) viima tänavavalgustusvõrkude ehitamisel ettenähtud normideni eeskätt intensiivse liiklusega väljakute ja magistraalide valgustuse;

5) töötama välja ja kinnitama tänavavalgustuse arendamise perspektiivplaanid, mis tagavad normaalse valgustuse linnade ja alevite kõikidel tänavatel ja väljakutel.

KOHALIKELE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDELE ELAMISPINNA ANDMISEST VABASTAMISEST MAJADES, MIS ON EHITATUD GEOLOOGILISTEKS UURIMISTÖÖDEKS ERALDATUD EELARVELISTE ASSIGNEERINGUTE ARVEL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. septembri 1962. a. korraldus nr. 1313-k (KK 1962, III, akt 184)

Vabastada Eesti NSV Ministrite Nõukogu Geoloogia ja Maapõuevarade Kaitse Valitsus [1] ja tema organisatsioonid elamispinna andmisest kohalikele töörahva saadikute nõukogudele elumajades, mis on ehitatud linnades ja alevites geoloogilisteks uurimistöödeks eelarvelistest assigneeringutest eraldatud 1,5 protsendi arvel.

---

[1] Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. augusti 1964. a. määrusega nr. 379 (ENSV MKK 1964, nr. 34, art. 129) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuv Geoloogia ja Maapõuevarade Kaitse Valitsus Eesti NSV Riiklikuks Geoloogia Tootmiskomiteeks, mis Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Geoloogia Valitsuseks.

Väljavõte

KÜTUSE KULUNORMIDE KOHTA HOONETE KÜTMISEL EESTI NSV-s

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. novembri 1962. a. määrus nr. 532 (ENSV MKK 1962, nr. 54, art. 197 — KK 1962, III, akt 231)

2. Anda rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele õigus vajaduse korral, olenevalt aasta ilmastikuoludest, teha muudatusi kütteperioodi alguse ja lõpu tähtaegades.

Väljavõte

KOLHOOSIDELT JA ERAISIKUTELT GEOLOOGILISTE UURIMISTÖÖDE ASSIGNEERINGUTE ARVEL EHITISTE OMANDAMISE KORRA KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. detsembri 1962. a. määrus nr. 592 (ENSV MKK 1962, nr. 59, art. 220 — KK 1962, III, akt 251)

1. Määrata kindlaks, et üksikud statsionaarsed geoloogilised rühmad ja ekspeditsioonid võivad omandada geoloogiliste uurimistööde piirkonnas kolhoosidele, mõnedel juhtudel ka eraisikutele kuuluvaid ehitisi erandina Eesti NSV Ministrite Nõukogu loal, vastavalt Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. detsembri 1959. a. määrusele nr. 486 kinnitatud hindamisnormide järgi kindlaksmääratud hindadega, arvestades ehitiste kulumist.

2. Ehitiste hinna kindlaksmääramiseks moodustavad linnade, rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed komisjonid, mille koosseisus on linna või rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee liige (esimees), kohaliku majanduse osakonna ja rahandusosakonna ning ehitiste ostust-müügist osavõtvate poolte esindajad.

Väljavõte

NÕUKOGUDE ARMEE JA SÕJALAEVASTIKU OHVITSERIKOOSSEISU JA ÜLEAJATEENIJATE KINDLUSTAMISEST ELAMISPINNAGA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 7. oktoobri 1963. a. määrus nr. 454
(KK 1963, III, akt 160)

2. Kehtestada, et:

1) NSV Liidu Kaitseministeeriumile töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede, ministeeriumide ja keskasutuste majades eraldatud elamispind kinnistatakse NSV Liidu Kaitseministeeriumile [1];

2) linnades ja alevites elunevaid Nõukogude armee ja sõjalaevastiku töölisi ja teenistujaid varustavad elamispinnaga alates 1964. a. töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed üldistel alustel;

3) NSV Liidu Kaitseministeeriumile kuuluvatest elumajadest tööliste ja teenistujate väljatõstmine, kes on lõpetanud töövahekorra mainitud ministeeriumi organisatsioonide, asutuste ja ettevõtetega seoses vallandamisega omal soovil või töödistsipliini rikkumise või kuriteo toimepanemise tõttu, toimub vastavalt «NSV Liidu ja liiduvabariikide tsiviilseadusandluse aluste» §-le 62.

3. Teha teatavaks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu kehtestas, et:

Kodanikke, kellel ei ole tööalaseid sidemeid NSV Liidu Kaitseministeeriumiga, kuid kes elavad nimetatud ministeeriumi bilansis olevates ning lammutamisele kuuluvates majades ja barakkides, varustatakse elamispinnaga nende töökoha järgi. Teisi kodanikke, kes elavad nimetatud majades ja barakkides, varustab elamispinnaga NSV Liidu Kaitseministeerium.

---

[1] Antud määruse punkti 2 alapunkti 1 kehtivust laiendati Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. novembri 1965. a. määrusega nr. 517 Eesti NSV Siseministeeriumi sise- ja konvoivalvele.

VASTUTUSE TÕSTMISE KOHTA ELAMUFONDI SÄILITAMISE JA KORRASHOIU EEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. detsembri 1963. a. määrus nr. 530
(ENSV MKK 1963, nr. 43, art. 155 — KK 1963, III, akt 189)

1. Kohustada Eesti NSV rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid, Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume ja keskasutusi:

1) läbi viima 1964. aasta jooksul olemasolevate lepingute ümbervormistamine ja uute kirjalike lepingute sõlmimine majavalitsuste ja üürnike vahel eluruumide üürileandmise kohta käesoleva määrusega kinnitatud «Kohaliku töörahva saadikute nõukogu, riikliku, kooperatiivse või ühiskondliku organisatsiooni majas eluruumide üürimise tüüplepingu» alusel.

Eluruumide üürnikke ja nendega koos elunevaid isikuid, kes rikuvad «Eluruumide kasutamise eeskirju», mõjutada ühiskondlikus korras majavalitsuste kaastöökomisjonide ning seltsimehelike kohtute kaudu.

Kohustada eluruumide üürnikke, kes omavolilise elu- ja üldkasutatavate ruumide ümberplaneerimise või kütte- ning sanitaartehniliste seadmete ümberpaigutamisega rikuvad ruume, taastama ruumide endise seisukorra omal kulul. Kui nad seda nõuet ei täida, tuleb nendelt tööde maksumus kuni 10 rublani sisse nõuda sundkorras notariaalkontori täitepealdise alusel. Neil juhtudel, kui tööde maksumus on üle 10 rubla, nõutakse see süüdlaselt sisse kohtuorganite kaudu üldises hagikorras.

Kohustada isikuid, kes on süüdi garaažide, kuuride, piirdeaedade ja muude ehitiste omavolilises püstitamises majavalduse maa-alale, katkestama ehitamise ja lammutama ühe kuu jooksul omal kulul ja jõul kõik nende poolt püstitatud hooned ning ehitised ja maa-ala korda seadma.

Vajalikel juhtudel esitada materjalid süüdiolevate isikute kohta prokuratuuriorganitele.

Kui üürnikud või nende perekonnaliikmed süstemaatiliselt lõhuvad või rikuvad eluruume, või sotsialistliku ühiselu reeglite süstemaatilise rikkumisega teevad võimatuks kooselamise nendega ühes korteris või majas ja kui hoiatus ning ühiskondliku mõjutamise vahendid osutusid tagajärjetuks, tõstetakse süüdlased korterist välja kohtu korras, andmata vastu teist eluruumi;

2) panema elamumajanduse ametiisikutele vastutuse elamute õigeaegse ja kvaliteetse remontimise, tehnilise ekspluatatsiooni eeskirjade täitmise ning elamute ja hoovide korrashoiu eest;

3) elamute tehnilise teenindamise parandamiseks ja majaseadmete rikete operatiivseks kõrvaldamiseks eraldama majahoidja-

tele, kütjatele ja tehnikutele-järelevaatajatele teenistusliku elamispinna majavalitsuste juures;

4) jätkama tööd majavalitsuste suurendamise alal neis linnades, kus see töö ei ole lõpetatud või on viidud läbi puudulikult, pidades silmas edasist kulutuste vähendamist majavalitsuste ülalpidamiseks ja vabanevate vahendite suunamist elamute remondiks;

5) kontrollima korteriüürnikega ja mitteeluruumide rentnikega peetava arvelduse õigsust, pidades silmas, et ei esineks korteriüüri, ruumide rendi ja kommunaalteenuste tasu alal vähemmaksmisi või liigseid sissenõudmisi;

6) laiendama elanikkonna ja majavalitsuste töötajate hulgas võistlust elamute eeskujuliku korrashoiu eest ning organiseerima selle töö kogemuste vahetamist;

7) keelama elamute remondiks eraldatavate fondeeritud materjalide mittesihipärane kasutamine;

8) korraldama iga aasta elamufondi korrashoiu, majade remondi kvaliteedi ja õuede heakorrastamise ülevaatusi, pidades silmas seda, et sellele tööle tõmmataks hulgaliselt kaasa töötajaid;

9) toetama igakülgselt ja levitama vabatahtlikel alustel elamumajanduse teenindamise ühiskondlikke vorme (haljasalade korrashoid, trepikodade koristamine, väikeste rikete kõrvaldamine majades), et seoses sellega koondada teenindava personali arvulist koosseisu majavalitsustes.

2. Määrata, et juhul kui üürnik koos kogu perekonnaga lahkub korterist teise elukohta, on ta kohustatud vabastama tema kasutuses olevad ruumid ja andma need korrasolevatena koos seadistusega üle majavalitsusele akti alusel.

Üürniku kohustusse kuuluva, kuid tegemata jäänud remondi maksumus, samuti majavalitsuse kulud seoses tekitatud kahjustuste kõrvaldamisega kuuluvad üürniku poolt tasumisele kehtivas korras.

3. Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel seada sisse pidev kontroll kodanikele isikliku omandiõiguse alusel kuuluvate elamute korrashoiu, nende elamute õuede sanitaarse seisukorra ja majade juurde kuuluvate kõnniteede õigeaegse puhastamise üle. Isikud, kes kasutavad neile kuuluvaid ehitisi ebaperemehelikult, võtta vastutusele kehtivas korras.

5. Kinnitada Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumi poolt koostatud «Eluruumide kasutamise eeskirjad»[1] ja «Kohaliku töörahva saadikute nõukogu, riikliku, kooperatiivse või ühiskondliku organisatsiooni majas eluruumide üürimise tüüpleping»[1].

[1] Eeskirju ja tüüplepingut ei tooda.

Väljavõte

INDIVIDUAAL-ELAMURAJOONIDE PLANEERIMISE, HOONESTAMISE JA HEAKORRASTAMISE, PARANDAMISE NING INDIVIDUAALELAMUTE KOMITEEDE TÜÜPPÕHIMÄÄRUSE KINNITAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. aprilli 1964. a. määrus nr. 174
(ENSV MKK 1964, nr. 18, art. 61 — KK 1964, I, akt 71)

1. Kinnitada juurdelisatud[1] «Eesti NSV linnade ja alevite individuaal-elamurajoonide planeerimise, hoonestamise ja heakorrastamise juhend».

2. Kinnitada juurdelisatud[1] «Eesti NSV linnade, alevite ja maa-asulate individuaalelamute komiteede tüüppõhimäärus».

4. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) tagada 1964.—1965. aastate jooksul tehnilise dokumentatsiooni koostamine vajalikele individuaal-elamurajoonide heakorrastamise töödele ja individuaalelamute komiteede osavõtul töötada välja lähemateks aastateks nende rajoonide heakorrastamise parandamise plaanid;

2) vastavalt koostatud plaanidele näha iga aasta ette ja tagada individuaal-elamurajoonide teede ja inseneerikommunikatsioonide ehitamise, haljastamise ja heakorrastamise tööde läbiviimine, eraldades selleks otstarbeks vajalikud assigneeringud ning organiseerida individuaalelamute komiteede kaudu elanikkonna ulatuslikku kaasatõmbamist nendest töödest osavõtuks;

3) organiseerida kõnniteede betoon- või kiviplaatide ning teede ääristusplokkide tootmine või saamine Eesti NSV Ehitusministeeriumi ettevõtetelt, et müüa neid individuaalehitajatele;

4) nõuda individuaalelamute omanikelt ehitatud majade fassaadide korrastamist ja territooriumi heakorrastamist 1964. a. jooksul ning tagada edaspidi nende tööde regulaarne täitmine individuaalelamute omanike poolt.

[1] Lisasid ei tooda.

Väljavõte

LINNADE JA ALEVITE HEAKORRASTUSTÖÖDE FINANTSEERIMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1. juuni 1964. a. määrus nr. 251 (KK 1964, II, akt 103)

Lubada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, samuti Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul, ministeeriumidel ja keskasutustel teostada linnade ja alevite heakorrastustöid tsentraliseerimata finantseerimisallikate arvel, olenemata kehtestatud ehitus- ja montaažitööde limiitidest.

Väljavõte

VABARIIGI LINNADE, TEISTE ASULATE JA TOOTMISETTEVÕTETE EDASISE HEAKORRASTAMISE KOHTA

Eesti NSV Ülemnõukogu 12. juuni 1964. a. otsus (ENSV ÜT 1964, nr. 25, art. 125)

1. Pidada kohalike nõukogude, nende täitevkomiteede ja alaliste komisjonide üheks peamiseks ülesandeks suunata kõigi nõukogude, majandus- ja ühiskondlike organisatsioonide, elamu-kommunaalorganite ja kogu elanikkonna jõud asulate heakorrastamise ning sanitaarse olukorra edasisele parandamisele, elanikkonna aktiivsuse igakülgsele arendamisele võitluses kultuuri ja puhtuse eest, elamute, õuede, tänavate, haljasalade, kommunaalsete sanitaartehniliste ning energeetikaseadmete, tootmis- ja teiste ettevõtete, revolutsioonimälestiste ja arhitektuurimälestiste korrashoiu parandamisele selleks, et tagada nõukogude inimestele parimad tingimused tööks, heaoluks ja puhkuseks.

2. Kohustada kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid, Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumi[1], Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu ning Eesti NSV ministeeriume, keskasutusi ning kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsusi[2] otsustavalt parandama

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

[2] EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. aprilli 1965. a. määrusega nr. 202 (ENSV MKK 1965, nr. 17, art. 68) moodustati kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsused ümber rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsusteks.

tööd linnade, alevite ja teiste asulate, tööstus-, transpordi- ning põllumajanduslike ettevõtete ja nende juurde kuuluva territooriumi heakorrastamisel.

Võtta tarvitusele konkreetsed abinõud puhtuse ja korra loomiseks ning hoidmiseks kõigis ettevõtetes, tsehhides ja töökodades, ühiskondlike organisatsioonide osavõtul töötada välja kõigis ettevõtetes tootmiskultuuri parandamise komplekssed plaanid, viia need iga töötajani ja tagada nende tingimusteta täitmine.

3. Kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ning Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil:[3]

parendada kontrolli veevarustus-, kanalisatsiooni-, gaasi- ja soojusvõrkude ning -seadmete ehituse käigu üle, mitte lubada mahajäämust nende ehitusplaanide täitmisel, tagada selleks eraldatud kapitaalmahutuste täielik ärakasutamine;

...kavandada elamuterritooriumide, ettevõtete ja puhkepaikade eeskujulik korrastamine; pöörata erilist tähelepanu komplekssele heakorrastamisele; tugevdada heakorrastuse ja haljastamisega tegelevate remondi- ja ehitusvalitsuste ja -organisatsioonide tootmis-tehnilist baasi; laiendada puukoole ja kasvuhooneid-lillemajandeid;

tugevdada kontrolli majavalitsuste ja teiste elamu-kommunaalorganite töö üle, tõsta nende vastutust elamute, tänavate, haljasalade, tänavavalgustuse ja teiste heakorraalade korrashoiu eest; võtta tarvitusele senisest efektiivsemad abinõud mitmesuguste ehitiste omavolilise ehitamise vastu;

tagada olemasolevate veevarustus- ja kanalisatsiooniseadmete ekspluatatsiooni parendamine ja tootlikkuse suurendamine, tugevdada võitlust avariide ja veekadude vastu;

võtta tarvitusele otsustavad abinõud linnade teedemajanduse parendamiseks ja kehtestada range kord tänavate maa-aluste kommunikatsioonide paigaldamisega seotud tööde tegemisel;

lähematel aastatel üle minna kõigi vabariigi linnade ja alevite regulaarsele sanitaarpuhastuse süsteemile, need funktsioonid koondada kohalike nõukogude kommunaalorganite kätte;

kohalike nõukogude istungjärkudel arutada süstemaatiliselt heakorrastuse parendamisega seotud küsimusi, samuti kuulata ettevõtete ja asutuste kollektiivide koosolekutel ning koosolekutel töötajate elukohtades elamu-kommunaalettevõtete ja -organisatsioonide juhatajate aruandeid heakorrastuse parendamiseks tehtud tööst;

tõmmata laiemalt elanikkonda ja ettevõtete, asutuste, koolide, kõrgemate ning kesk-eriõppeasutuste kollektiive kaasa heakorrastustöödele, organiseerida heakorrastuse ja haljastuse hoogtöökuid;

---

[3] Vt. viide 1. lk. 475.

arendada linnade, alevite, kolhooside ja sovhooside, ettevõtete, ehitusorganisatsioonide, asutuste, õppeasutuste ja koolide vahel sotsialistlikku võistlust heakorrastustööde parimaks läbiviimiseks ja näha võistluse võitjatele ette vastavad ergutusvormid;

rakendada ühiskondliku mõjutamise vahendeid isikute suhtes, kes rikuvad haljasalasid. Kuritahtlikud korrarikkujad aga võtta seaduses ettenähtud vastutusele.

5. Võtta tarvitusele kõige otsustavamad abinõud jõgede, järvede ja teiste veekogude reostamise vastu ja vähendada linnades õhu saastamist.

Selleks:

Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul, ministeeriumidel ja keskasutustel:

— tagada enne tööstusettevõtete ehitamise alustamist kõigi kanalisatsioonikommunikatsioonide paigaldamine, reovee puhastusseadmete ehitamine aga lõpetada kogu ulatuses tootmisvõimsuste ekspluatatsiooni andmise momendiks;

— laiendada kahjulike heiteproduktidega tootmistehnoloogia ratsionaliseerimise, tootmisjääkide kasutamise ning ettevõtete gaasi-, tuha- ja tolmupüüdmise seadmetega varustamise töid.

Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumil, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsusel[4], Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuval Geoloogia ja Maapõuevarade kaitse Valitsusel[5] ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuval Veeressursside Kasutamise ja Kaitse Valitsusel[6], kehtestada süstemaatiline ja tõhus kontroll nende ürituste läbiviimise üle, mis on ette nähtud õhupuhtuse, majandusvee- ja joogiveeallikate ning veekogude ja pinnase sanitaarseks kaitseks tööstuslike ja majanduslike jäätmetega, heitvee ja tootmisjääkidega reostamise vastu.

7. Pidada vajalikuks, et rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed, külanõukogud, kolhoosi- ja sovhoositootmise valitsused[7] ning maal asuvate põllumajanduslike ning tööstusettevõtete ja teiste organisatsioonide juhtijad vaataksid maaasulate ning tootmisobjektide heakorrastusele kui oma alalisele

---

[4] Eesti NSV 14. mai 1966. a. seadusega (ENSV ÜVT 1966, nr. 22, art. 141) reorganiseeriti Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsus Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumiks.

[5] Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. augusti 1964. a. määrusega nr. 379 (ENSV MKK 1964, nr. 34, art. 129) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuv Geoloogia ja Maapõuevarade Kaitse Valitsus Eesti NSV Riiklikuks Geoloogia Tootmiskomiteeks, mis Eesti NSV seadusega 20. oktoobrist 1965. a. (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Geoloogia Valitsuseks.

[6] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 14. mai 1966. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1966, nr. 22, art. 140) moodustati Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Maaparanduse ja Veemajanduse Komitee.

[7] Vt. viide 2. lk. 475.

ülesandele, palju laiemalt tõmbaksid maaelanikkonda, kolhoosnikuid ja koolide ning tehnikumide õpilasi kaasa heakorrastustöödele, eeskujuliku korra loomisele igas tootmiskeskuses ja igas maa-asulas.

Väljavõte

ELAMUFONDI KAPITAALREMONDI PARANDAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. detsembri 1964. a. määrus nr. 536 (ENSV MKK 1964, nr. 49, art. 197 — KK 1964, IV, akt 238)

3. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul, ministeeriumidel ja keskasutustel, kelle alluvuses on elamufond.

2) tagada elamufondi kapitaalremondi objektide hoolikas valik ja tiitelnimestike koostamine, mitte lubades nende nimestike sagedasi muutmisi;

3) tõhustada kontrolli elamufondi kapitaalremondiks suunatavate rahaliste vahendite, materiaalsete ja tööjõuressursside kontsentreerimise üle, lubamata nende vahendite killustamist. Kapitaalremondi plaanide ja graafikute koostamisel tagada range kinnipidamine kapitaalremondi kestuse kindlaksmääratud normidest.

4. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) elamufondi kapitaalremondi tehnilise dokumentatsiooni kvaliteedi parandamise ja kontrolli tugevdamise eesmärgil komplekssе kapitaalremondi objektidel vahendite ning materjalide kasutamise üle moodustada enne tööde algust komisjon — koosseisus tellija, projekteerimis- ja remondiorganisatsioonide ning majavalitsuse juures asuva ühiskondliku kaastöökomisjoni esindajad, kes teevad kindlaks, kas eelarveline dokumentatsioon vastab eelseisvate remonttööde tegelikule mahule, samuti täpsustavad korterisiseste remonttööde mahu, mis tuleb teha eluruumide üürnike poolt;

2) lubada, et elamute kapitaalremondi täiendavaid eelarveid koostab üksnes põhieelarve koostanud projekteerimisorganisatsioon;

3) rakendada ulatuslikumalt majavalitsuste juures asuvaid ühiskondlikke kaastöökomisjone tehtava remondi kvaliteedi kontrollimisel ning remonditud elamute vastuvõtmisel;

4) komplekssе kapitaalremondi korral lahendada korterite parema planeerimise, elamute inseneriseadmete täiustamise ja kvartali majadevaheliste maa-alade heakorrastamise komplekssе planeerimise küsimused, pöörates erilist tähelepanu olemasoleva hoonestuse kapitaalsete elamute heakorrastamise taseme tõstmisele.

8. Kiita heaks Tallinna ja Pärnu linna ning Paide rajooni elamu- ja kommunaalmajanduse töötajate initsiatiiv üldsuse kaasatõmbamisel küsimuste lahendamisele, mis on seotud elamute säilitamise ja heakorrastuse taseme tõstmisega ning majavalitsuste juurde ühiskondlike remondimalevate organiseerimisega. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil[1] abistada pidevalt kohalikke elamuorganeid elanikkonna kaasatõmbamisel elamufondi heakorrastustöödele.

9. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ja Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil[1] seada sisse alaline kontroll ametkondliku elamufondi tehnilise seisukorra ning nõuetekohase kapitaalremondi teostamise üle, võtta koos Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumide ja keskasutustega tarvitusele õigeaegsed abinõud avastatud puuduste kõrvaldamiseks, küsimuste osas aga, mis kuuluvad lahendamisele valitsuse poolt, esitada ettepanekud Eesti NSV Ministrite Nõukogule.

Väljavõte

ELEKTRI- JA SOOJUSENERGIA NING KÜTUSE SÄÄSTLIKU KULUTAMISE KOHTA EESTI NSV-s

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. jaanuari 1965. a. määrus nr. 42 (KK 1965, I, akt 15)

4. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) koondada 1965. a. linnade ja alevite kõigi välisvalgustusseadmete ekspluateerimine oma alluvusse (välja arvatud linnad ja alevid, kus välisvalgustusseadmete ekspluatatsiooni teostab Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuv Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsus), kandes vastutust ökonoomse töö graafikutest, nimetatud seadmete ekspluatatsiooni- ja ehitamiseeskirjadest kinnipidamise eest.

5. Kehtestada, et reklaamide ja gaasivalgustusseadmete vitriinide valgustuse projektid tuleb kohustuslikus korras kooskõlastada linnade peaarhitektidega ja välisvalgusseadmeid ekspluateerivate organisatsioonidega.

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

Väljavõte

KOMMUNAAL-ELUKONDLIKE VAJADUSTE JA ELANIKKONNA KÜTUSEGA PAREMA VARUSTAMISE ABINÕUDE KOHTA 1965. AASTAL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. veebruari 1965. a. määrus nr. 66 (KK 1965, I, akt 32)

1. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid seadma sisse pideva ja tõhusa kontrolli kommunaal-elukondlike vajaduste ja elanikkonna kütusega varustamise, samuti selleks otstarbeks eraldatud fondide rangelt sihipärase kasutamise üle.

Seejuures tuleb silmas pidada, et Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede käsutuses olevad kütuse ressursid võimaldavad häireteta varustada kommunaal-elukondlikke vajadusi ja elanikkonda.

3. Määrata, et turbabrikett suunatakse üksnes väljaandmiseks töötajatele kollektiivlepingute alusel ja müümiseks elanikkonnale, sordisüsi aga suunatakse esmajärjekorras keskküttega elumajade kütmiseks ning laste- ja raviasutuste (koolid, haiglad, lasteaiad, lastesõimed) kütmiseks.

4. Määrata, et linnades ja alevites varustavad kütusega elanikkonda linnade küttekontorid ning elanikkonna elukondliku teenindamise kombinaatide küttelaod, maal aga — ETKV Liidu kaubandusvõrk, organiseerides seal kus see on vajalik, vastavad kütuse müügilaod.

Väljavõte

LINNADES JA ALEVITES ÜKSIKUTE OBJEKTIDE GASIFITSEERIMISTÖÖDE TÄITMISE KOHTA KAPITAALREMONDIKS ERALDATAVATE VAHENDITE ARVEL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. aprilli 1965. a. määrus nr. 147 (KK 1965, I, akt 81)

1. Lubada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul, ministeeriumidel, keskasutustel ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel vajaduse korral teostada linnades ja alevites kommunaal-elukondlike ettevõtete, ühiskondliku toitlustamise ettevõtete, elumajade, laste- ja raviasutuste, koolide ja teiste õppeasutuste gasifitseerimistöid vahendite arvel, mis eraldatakse nende objektide kapitaalremondiks.

ISAMAASÕJA INVALIIDIDELE JA SUURES ISAMAASÕJAS LANGENUD SÕJAVÄELASTE PEREKONNALIIKMETELE ANTAVATE SOODUSTUSTE LAIENDAMISE KOHTA [1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. aprilli 1965. a. määrus nr. 197
(KK 1965, II, akt 104)

6. Rahvamajanduse Nõukogul, ministeeriumidel, keskasutustel ja linnade ning rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel aidata igakülgselt kaasa Isamaasõja invaliidide ja Isamaasõjas langenud sõjaväelaste perekondade elamispinnaga eelisjärjekorras varustamisel ning individuaalelamute ehitamisel.

7. Anda Isamaasõja invaliididele individuaalelamute ehitamiseks protsendita laenu kuni 1000 rubla ulatuses kümne aasta peale, kusjuures tasumist alustatakse alates kolmandast aastast pärast laenu saamist. Maatükid eraldada Eesti NSV-s kehtivate normide alusel.

9. Anda Isamaasõja I ja II grupi invaliididele, samuti Isamaasõja III grupi invaliididele, kellel puudub käsi või jalg, õigus tasuta sõiduks kõigil linna reisijateveotranspordi liikidel (välja arvatud taksoautod). [2]

10. Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul, ministeeriumidel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta juhindumiseks, et:

1) NSV Liidu Ministrite Nõukogu 27. juuli 1959. a. määruse nr. 876 «Nõukogude armee ja sõjalaevastiku, NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Julgeoleku Komitee ja NSV Liidu Siseministeeriumi vägede kindralite, admiralide, ohvitseride, rea-, seersandi- ja vanemate koosseisu üleajateenijate ja nende perekondade pensionide kohta» punkt 5 on täiendatud järgmiste sõnadega:

«pensionäridele-sõjainvaliididele, kes saavad pensioni III invaliidsusgrupi järgi vähem kui 30 rubla, maal elunevad ja põllumajandusega seotud aga vähem kui 25 rubla 50 kopikat, makstakse pension välja täies ulatuses sõltumata töötasust; pensionäridele, kes saavad pensioni suuremas määras, makstakse pension välja töötasu arvestamisega, kuid mitte vähem kui vastavalt 30 rubla või 25 rubla 50 kopikat kuus».

Käesolev punkt jõustub 1. maist 1965. a.;

---

[1] Antud määruse kehtivuse laiendamise kohta vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrusi 4. juunist 1965. a. nr. 263 ja 6. juunist 1968. a. nr. 201 (ENSV ÜVT 1968, nr. 25, art. 179).

[2] Antud punkti kehtivuse laiendamise kohta vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. veebruari 1966. a. määrust nr. 97.

2) on võetud teadmiseks ÜAÜKN-i teade, et ametiühinguorganisatsioonid:

kindlustavad töötavate Isamaasõja invaliidide suunamise sanatooriumidesse, sanatoorsetesse profülaktooriumidesse, puhkekodudesse ja ambulatoorsele kuurortravile esmajärjekorras;

eraldavad NSV Liidu Kaitseministeeriumile, liiduvabariikide sotsiaalkindlustuse ja tervishoiu ministeeriumidele tuusikuid vastavalt nende nõudmistele;

tagavad Isamaasõja invaliidide laste saatmise pioneerilaagritesse esmajärjekorras.

Väljavõte

EESTI NSV LINNADE, ASULATE JA AUTOTEEDE ERALDUSRIBADE HEAKORRASTAMISE NING HALJASTAMISE KVALITEEDI EDASISE TÕSTMISE KOHTA [1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. mai 1965. a. määrus nr. 219 (KK 1965, II, akt 118)

1. Panna maakasutajatele vastutus neile eraldatud territooriumide korrashoiu ja heakorrastuse eest.

Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel tõsta nõudlikkust maakasutajate — ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhtide vastu hoonete, ehitiste ja eraldatud territooriumide vajaliku korrashoiu eest.

2. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil [2], Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ja Balti Raudtee Eesti Raudteekonnal:

2) tugevdada kontrolli kanalisatsiooni-, gaasi-, veevarustus- ja termofitseerimisvõrgu ning ehitiste ehitamise üle, mitte lubada mahajäämust nende ehitamise plaanide täitmisel ning tagada selleks otstarbeks eraldatud kapitaalmahutuste täielik ärakasutamine;

3) võtta tarvitusele abinõud linna teedemajanduse korrashoiu parandamiseks ja luua kord maa-aluste kommunikatsioonide paigaldamisel ja teede ehitamisel;

4) minna üle tsentraliseeritud plaanipärasele tänavate, teede,

---

[1] Vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 15. novembri 1966. a. määrust nr. 472.

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

parkide ja puhkekohtade sanitaarsele puhastamisele linnades 1965.—1967. a. jooksul ja alevites — 1970. aastaks;

5) iga aasta töötada välja elanikkonna, ettevõtete, asutuste, organisatsioonide, kõrgemate ja kesk-eriõppeasutuste ning koolide kollektiivide territooriumide heakorrastus- ja haljastustöödele kaasatõmbamise konkreetsed plaanid ning parendada nende tööde organiseerimist ja läbiviimist. Praktiseerida heakorrastuse ja haljastuse hoogtöökuude läbiviimist;

7) tugevdada kontrolli majavalitsuste ja teiste elamu- ja kommunaalorganite töö üle, tõsta nende vastutust elamute, mitmesuguste kommunikatsioonide, tänavate, haljasalade, välisvalgustus- ja teiste objektide heakorrastatud olukorras hoidmise eest;

8) nõuda ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide, kellele on kinnitatud maatükid, juhtidelt ning elamukontoritelt ja -valitsustelt, samuti individuaalmaakasutajatelt umbrohutõrje läbiviimist;

9) tagada teede ääres asuvate vanade ehitiste, piirdeaedade ja varemete koristamine, kasutamiseks kõlblike hoonete remontimine, et 1965.—1967. a. jooksul saaks heakorrastatud Tallinn—Narva, Tallinn—Tartu, Tallinn—Pärnu magistraalautoteede ja raudteede äärsed territooriumid ning 1970 a. lõpuks — teiste teede äärsed territooriumid;

10) likvideerida kõik prügi mahapanekukohad magistraalautoteede lähedal ning edaspidi keelata nende tekkimist teede ääres;

7. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsusel[3] ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel;

1) mitte lubada mitmesuguse otstarbega objektide ehitamist üldkasutatavates suvistuskohtades, keelualadel ja looduskaitsealadel, kui nende ehitamine sellistes kohtades ei ole ette nähtud kinnitatud generaalplaanides;

12. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel, ettevõtetel, asutustel ja organisatsioonidel, kes täidavad hoonestaja funktsioone:

1) uute elamurajoonide kapitaalehitusplaanide koostamisel näha ette vahendite eraldamine sellise arvestusega, et majade ekspluatatsiooni andmise momendiks oleks lõpetatud kõik põhilised tööd maa-aluste kommunikatsioonide, teede, juurdesõiduteede ehitamise alal, territooriumide vertikaalplaneerimise osas, teostades ja lõpetades haljastamistööd soodsamatel agrotehnilistel aegadel, kuid mitte hiljem kui aasta möödumisel pärast maja ekspluatatsiooni andmist;

---

[3] Eesti NSV 14. mai 1966. a. seadusega (ENSV ÜVT 1966, nr. 22, art. 141) reorganiseeriti Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsus Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumiks.

2) keelata elamuehitusplaanide väljatöötamisel ja tööjooniste koostamisel uute elamurajoonide heakorrastamiskulude vähendamine ehituse teiste elementide suurenenud maksumuse katmiseks;

3) pärast majade ekspluatatsiooni andmist hooldada eeskujulikult noori ilupuid ja -põõsaid, tõmmates selleks kaasa majavalitsuste ning elamu- ja kommunaalorganite töötajaid ning elanikke ühiskondlikel alustel;

4) teostada haljastustöid üldreeglina spetsialiseeritud haljastusorganisatsioonide poolt.

Väljavõte

NSV LIIDU RELVASTATUD JÕUDUDE NING NSV LIIDU MINISTRITE NÕUKOGU JUURES ASUVA RIIKLIKU JULGEOLEKU KOMITEE PIIRIVALVEVÄGEDE OHVITSERIKOOSSEISU JA ÜLEAJATEENIJATE ELAMISPINNAGA VARUSTAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. septembri 1965. a. määrus nr. 413
(KK 1965, III, akt 248)

3. Eesti NSV ministeeriumid ja keskasutused, samuti töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed eraldavad NSV Liidu Kaitseministeeriumile elamispinda linnades ja teistes asulates ulatuses, mille määrab kindlaks Eesti NSV Ministrite Nõukogu kooskõlastatult NSV Liidu Kaitseministeeriumiga. Elamispind, mis on ehitatud nende ettevõtete ja organisatsioonide vahendite arvel, kellele laieneb «Sotsialistliku riikliku tootmisettevõtte põhimäärus», ei kuulu NSV Liidu Kaitseministeeriumile eraldamisele.

Eraldatava elamispinna asustamist teostada NSV Liidu Kaitseministeeriumi ning NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Julgeoleku Komitee piirivalvevägede korteri- ja ekspluatatsiooniorganite korralduse alusel.

Väljavõte

RIIKLIKU ELAMUFONDI KAPITAALREMONDI KÄIGU KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. novembri 1965. a. määrus nr. 493 (KK 1965, IV, akt 296)

2. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) parandada elamufondi kapitaalremondi projekteelarvelise dokumentatsiooni läbivaatamise ja kinnitamise tööd ning tõsta tehnilise järelevalve ja majavalitsuste insenertehnilise personali vastutust remonditööde kvaliteedi eest;

2) lõpetada väärpraktika, kus elamufondi kapitaalremondi tiitelnimestike koostamisse pealiskaudse suhtumise tagajärjel tehakse neid aasta jooksul mitu korda ümber, mis desorganiseerib kapitaalremondi tööd;

3) lubada teha projekteelarvelisse dokumentatsiooni muudatusi objekti planeerimise ja konstruktiivsete lahenduste osas ainult pärast nende küsimuste kooskõlastamist antud dokumentatsiooni väljatöötava projekteerimisorganisatsiooniga.

3. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ning Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil[1] tõhustada kontrolli ametkondliku elamufondi säilitamise ja korrashoiu ning elamufondi tehnilise ekspluateerimise kehtivate normide ametkondade poolt järgimise üle.

6. Lubada Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil[1] kooskõlastatult Eesti NSV Rahandusministeeriumi ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega alates 1966. a. teha kohalike nõukogude elamufondi kapitaalremondiplaani täitmise tulemuste järgi ettepanekuid Eesti NSV Ministrite Nõukogule elamufondi kapitaalremondi aastaassigneeringute ümberjaotamise kohta linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede vahel, pidades silmas kasutamata vahendite üleandmist linnadele ja rajoonidele, kes edukalt täidavad elamufondi kapitaalremondiplaani.

Määrata, et aasta lõpul tsentraliseeritakse linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede poolt kasutamata jäänud elamufondi kapitaalremondi vahendid vabariiklikusse eelarvesse.

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

ELURUUMIDE VAHETAMISE KORRA PÕHIMÄÄRUS

Kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. novembri 1965. a. määrusega nr. 514
(ENSV MKK 1965, nr. 43, art. 187 — KK 1965, IV, akt 307)

1. Eluruumi üürnikul on õigus vahetada tema poolt kasutatav eluruum teise üürniku poolt kasutatava eluruumi vastu koos üürilepingujärgsete õiguste ja kohustuste vastastikuse üleandmisega.

Eluruumide vahetamist riiklike, kooperatiivsete ja ühiskondlike organisatsioonide majades, samuti ka kodanikele isikliku omandiõiguse alusel kuuluvates majades lubatakse ainult üürileandja nõusolekul.

Eluruumide vahetamiseks annab kirjaliku nõusoleku:

1) riiklike, kooperatiivsete ja ühiskondlike organisatsioonide majades — vastava organisatsiooni administratsioon kooskõlastatult ametiühingu vabriku-, tehase- või kohaliku komiteega;

2) elamuehituskooperatiivide majades — juhatus kooskõlas kooperatiivi põhikirjaga;

3) kodanikele isikliku omandiõiguse alusel kuuluvates majades — majaomanik.

2. Vahetamine võib toimuda olenevalt olukorrast kahe, kolme ja enama üürniku vahel, kes elunevad kas ühes majavalduses või erinevates majavaldustes, kas ühes linnas või erinevates linnades, alevites või maa-asulates.

3. Vahetada võib ainult kindlaksmääratud eluruume (tuba, korter), mis on üürniku kasutuses.

Vahetamise objektideks võivad olla ka kodanike poolt üüritud väikesed majad (elamispinnaga mitte üle 60 m^2), mis kuuluvad kohalikele töörahva saadikute nõukogudele.

4. Eluruumi vahetamiseks on nõutav kirjalik nõusolek üürnikuga kooselavatelt tema perekonnaliikmetelt, sealhulgas ka ajutistelt äraolijatelt, kellele säilitatakse õigus elamispinnale vastavalt seadusandlusele.

Ühise sissekäiguga seotud külgnevate tubade või nendest ainult ühe vahetamiseks on nõutav kõigi nendes elunevate üürnike ja nende perekonnaliikmete kirjalik nõusolek.

5. Eluruumide vahetamise õigust ei ole isikutel, kellel ei ole iseseisvat (alalist) eluruumide kasutamise õigust (allüürnikud, ajutised elanikud, koduteenijad jt.).

6. Eluruumide vahetamist ei lubata:

1) kui üürniku vastu on esitatud hagi tema poolt kasutatava eluruumi üürilepingu lõpetamiseks või muutmiseks;

2) kui vahetusel on spekulatiivne või fiktiivne iseloom;

3) kui üks vahetatavatest eluruumidest asub ettevõtte või asutuse majas, kust lubatakse kohtu korras välja tõsta ilma teise eluruumi vastu andmiseta töölisi ja teenistujaid, kelle töösuhted on

lõppenud seoses vallandamisega omal soovil või töödistsipliini rikkumise või kuriteo toimepanemise tõttu, teise ruumi üürnik aga ei ole selle ettevõtte või asutusega töösuhetes, välja arvatud juhud, kui üürnik kasutab ruumi ettevõtte või asutuse majas mitte seoses töösuhetega või teda ei või välja tõsta ilma teise elamispinna vastu andmiseta;

4) kui maja on varisemisohus või kui see kuulub lammutamisele;

5) kui eluruum on teenistuslik või asub ühiselamus.

7. Kohalike töörahva saadikute nõukogude majades eluruumide vahetamise vormistamiseks esitab üürnik kohaliku töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee elamumajandusorganile, kohtades aga, kus puuduvad elamumajandusorganid, kohaliku töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele avalduse kindlaksmääratud vormi kohaselt (lisa nr. 1)[1].

Avaldusele lisatakse:

1) majavalitsuse poolt kinnitatud korteri plaan, kus asub vahetatav eluruum;

2) eluruumi üürileping.

Eluruumide vahetamise avaldused vaatab enne vahetuse lõplikku vormistamist läbi kohaliku töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee juures asuv elamispinna jaotamise ühiskondlik komisjon.

8. Eluruumide vahetamine vormistatakse vahetusorderiga (lisa nr. 2) [1], mis antakse välja kohaliku töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee elamumajandusorgani poolt (kohtades, kus puuduvad elamumajandusorganid — kohaliku töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee poolt), olenemata vahetatavate eluruumide ametkondlikust kuuluvusest.

Eluruumide vahetamine loetakse lõplikult vormistatuks vahetavatele pooltele vahetusorderite andmise momendist.

Eluruumide vahetamiseks kodanikele isikliku omandiõiguse alusel kuuluvates majades vahetusordereid ei anta.

9. Vahetavad pooled peavad saama vahetusorderi 20 päeva jooksul, vahetamise puhul erinevate linnade vahel aga kuu aja jooksul, arvates vahetamise vormistamiseks vajalike dokumentide esitamise päevast.

Vahetusorder vastavale majavalitsusele esitamiseks ja temaga lepingu sõlmimiseks on kehtiv ühe kuu jooksul, arvates selle saamise päevast.

10. Vahetavad pooled on kohustatud kuni nende tegeliku ümberasumiseni esitama vastavale majavalitsusele vahetusorderid, mis on ainsaks seaduslikuks aluseks üürilepingu sõlmimiseks vahetamise korras saadud eluruumidele ja nende asustamiseks.

---

[1] Lisasid ei tooda.

Isikuid, kes on elama asunud enne vahetusorderite saamist, loetakse omavoliliselt eluruumi hõivanuiks ja kuuluvad nende poolt hõivatud eluruumidest väljatõstmisele administratiivkorras vastavalt kehtivale seadusandlusele.

11. Eluruumide vahetamisel tekkinud vaidlused lahendatakse kohtu korras järgmistel juhtudel:

1) kohalike töörahva saadikute nõukogude majades eluruumide vahetamise vormistamisest keeldumisel, samuti ka riiklike, kooperatiivsete ja ühiskondlike organisatsioonide majades eluruumide vahetamiseks nõusoleku andmisest keeldumisel;

2) nõusoleku puudumisel eluruumi vahetamiseks käesoleva põhimääruse punktis 4 tähendatud ühe või mitme isiku vahel.

12. Kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede elamumajandusorganid (kohtades, kus puuduvad elamumajandusorganid, kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed) või vastavalt riiklikud, kooperatiivsed või ühiskondlikud organisatsioonid, samuti asjaosalised isikud võivad nõuda vahetamise kehtetuks tunnistamist kohtu korras, kui see on teostatud käesolevas põhimääruses ja kehtivas seadusandluses ettenähtud vahetamise nõudeid rikkudes, ja nõuda vahetamisest osavõtjate ümberasumist oma endisele pinnale.

13. Eluruumide üürilepingu lõppemisega lõpeb üheaegselt ka allüürileping, ja allüürnik, samuti ka ajutised elanikud, kui nad keelduvad eluruumi vabastamast, kuuluvad kohtu korras väljatõstmisele ilma teise eluruumi vastu andmiseta.

Väljavõte

TEENISTUSLIKE ELURUUMIDE ANDMISE KORRA PÕHIMÄÄRUS

Kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. juuni 1966. a. määrusega nr. 282
(ENSV ÜVT 1966. nr. 27, art. 178 — KK 1966, II, akt 141)

1. Teenistuslikeks eluruumideks loetakse erieluruuume, mis antakse kodanikele, kes oma töökohustuste iseloomu tõttu peavad elama töökohas või ametihoones, samuti ka teenistuslikke (ameti-) kortereid, mis antakse teatud kategooria töötajatele vastavalt NSV Liidu seadusandlusele või Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrustele.

2. Eluruum, sõltumata selle maja kuuluvusest, kus see asub, lülitatakse teenistuslike eluruumide hulka vastava asutuse, ettevõtte või organisatsiooni administratsiooni ja ametiühingu vabriku-, tehase- või kohaliku komitee ühisel taotlusel rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsuse alusel.

3. Taotluses näidatakse, millised ruumid nimelt eraldatakse teenistuslikeks eluruumideks, nende suurus, millistel ametikohtadel töötajaile nad kinnitatakse ja lisatakse juurde nende ruumide plaan.

4. Rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee kaalub taotluse põhjendatust ja arvestades antud ruumi elamiskõlblikkust, otsustab selle ruumi teenistuslike eluruumide hulka lülitamise küsimuse.

5. Teenistuslikud eluruumid antakse kodanikele rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee või selle elamumajandusorgani poolt väljaantava eriorderi alusel (lisa nr. 1) [1].

6. Töölise või teenistuja töölevõtmisel ametikohale, mis annab talle õiguse kasutada teenistuslikku eluruumi ja viimase olemasolu korral, taotleb ettevõtte, asutuse või organisatsiooni administratsioon koos ametiühingu vabriku-, tehase- või kohaliku komiteega rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteelt sellele töötajale teenistusliku eluruumi kohta eriorderi väljaandmist. Taotlus eriorderi väjaandmiseks võidakse esitada ka hiljem, töösuhete kestmise ajal, pärast teenistuslike eluruumide hulka arvatud vastava ruumi vabanemist.

7. Pärast orderi saamist sõlmitakse ettevõtte, asutuse või organisatsiooni administratsiooni ja töötaja vahel töötajale teenistusliku eluruumi andmise kohta leping kinnitatud vormi kohaselt (lisa nr. 2) [1].

8. Teenistusliku eluruumi kasutamise õigus lõpeb üheaegselt töölepingu lõppemisega.

9. Kodanikke, kes on vallandatud töölt, millega seoses neile oli antud teenistuslik eluruum, ja kõiki temaga koos elavaid isikuid võidakse üürileandja poolt pärast kuuajalist kirjalikku etteteatamist välja tõsta administratiivkorras prokuröri sanktsiooni alusel ilma teise eluruumi vastuandmiseta. Kui aga tähendatud kodanikud ei lõpetanud töösuhteid organisatsiooniga, kes oli andnud neile selle ruumi, võidakse neid välja tõsta ainult kohtu korras, neile teise eluruumi vastuandmisega.

10. Sõjainvaliide, I ja II grupi tööinvaliide, vanaduspensionäre, personaalpensionäre, NSV Liidu relvastatud jõudude teenistuses olevate isikute perekondi, NSV Liidu kaitsmisel või muude sõjaväeteenistuskohustuste täitmisel hukkunud või teadmata kadunuks jäänud sõjaväelaste ja partisanide perekondi, samuti kodanike perekondi, kellel on lõppenud töösuhted organisatsiooniga, seoses surmaga, võidakse nende poolt kasutatavatest teenistuslikest eluruumidest välja tõsta ainult kohtu korras, neile teise eluruumi vastuandmisega.

---

[1] Lisasid ei tooda.

Väljavõte

ETTEVÕTETE JA ORGANISATSIOONIDE VAHENDITE ARVEL EHITATUD ELAMISPINNA ASUSTAMISE KORRA KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. detsembri 1966. a. määrus nr. 503 (KK 1966, III, akt 296)

1. Kehtestada, et nende ettevõtete ja organisatsioonide poolt, kellele laieneb «Sotsialistliku riikliku tootmisettevõtte põhimäärus», üleplaanilise kasumi ja üleplaanilise säästu vahendite arvel, mida on täiendavalt kasutatud lisaks ettevõtte- (organisatsiooni-) fondi eraldatud summadele, samuti ettevõtete ja organisatsioonide teiste vahendite arvel, mida vastavalt seadusandlusele võidakse suunata elamuehituseks, ehitatud kogu elamispind kuulub asustamisele ettevõtte- (organisatsiooni-) fondi vahendite arvel ehitatud elamispinna kohta kehtestatud korras.

2. Elamispinna ehitamisel nende ettevõtete ja organisatsioonide vahendite arvel, kellele laieneb «Sotsialistliku riikliku tootmisettevõtte põhimäärus»:

1) eraldatakse krunte majade ehitamiseks tavaliselt maa-aladel, mis on ette nähtud massiliseks elamuehituseks ja asuvad kõige lähemal vastavale ettevõttele (organisatsioonile), peaasjalikult ilma hoonete ja ehitiste lammutamiseta;

2) ehitatakse kaubandus- ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtete ning elukondliku teenindamise asutuste ruume ettevõtete ja organisatsioonide majadesse ettevõtte (organisatsiooni) ja ametiühingu vabriku-, tehase- või kohaliku komitee nõusolekul.

4. Elamispind, mis on ehitatud nende ettevõtete ja organisatsioonide vahendite arvel, kellele laieneb «Sotsialistliku riikliku tootmisettevõtte põhimäärus», ei kuulu asustamisele vastavalt Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 7. märtsi 1960. a. määruse nr. 83 punktile 2.

Väljavõte

ÜHISELAMUTES ELUNEJATE ELAMISTINGIMUSTE PARENDAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. detsembri 1966. a. määrus nr. 509 (ENSV ÜVT 1966, nr. 56, art. 421 — KK 1966, III, akt 298)

5. Kohustada kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid süstemaatiliselt kontrollima ühiselamutes elunejate kultuur-elukondlike tingimuste parendamise abinõude elluraken-

damist, olenemata ühiselamute ametkondlikust kuuluvusest, andes seejuures ettevõtetele, organisatsioonidele, asutustele ja õppeasutustele vajalikku abi ühiselamutes elunejate ühiskondliku toitlustamise ja elukondliku teenindamise organiseerimisel.

6. Eesti NSV Riiklikul Plaanikomiteel, Riiklikul Ehituskomiteel, Rahandusministeeriumil, ministeeriumidel ja keskasutustel, kellel on tööliste ja teenistujate ühiselamuid, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Kõrgema ja Kesk-eriharidusе Komiteel[1] ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Kutsehariduse Komiteel võtta teadmiseks ja juhindumiseks, et:

1) NSV Liidu Riiklikule Ehituskomiteele ja NSV Liidu Riikliku Ehituskomitee juures asuvale Riiklikule Tsiviilehituse ja Arhitektuuri Komiteele on tehtud ülesandeks:

lähtuda uute ühiselamute projekteerimisel elamispinna normist ühe elaniku kohta mitte alla 6 m²;

4) liiduvabariikide ministrite nõukogudele, NSV Liidu ministeeriumidele ja keskasutustele on tehtud ülesandeks kinnitada kooskõlastatult ametiühingu- ja komsomoliorganisatsioonidega ühiselamute põhimäärused konkreetseid tingimusi arvestades;[2]

5) NSV Liidu Riiklikule Plaanikomiteele, NSV Liidu Riiklikule Ehituskomiteele ja NSV Liidu Rahandusministeeriumile on tehtud ülesandeks kooskõlastatult Üleliidulise Ametiühingute Keskнõukogu ja ÜLKNÜ Keskkomiteega välja töötada ja kinnitada tüüpnormid ühiselamute varustamiseks mööbli, vooditarvete ja muu inventariga, mööbli ja inventari kulumise normid ning mööbli ja inventari soetamiseks, samuti ühiselamute remondiks vahendite kulutamise normid;

7) NSV Liidu Rahandusministeeriumile ja NSV Liidu Riiklikule Plaanikomiteele on tehtud ülesandeks liiduvabariikide ministrite nõukogude, Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukogu ja ÜLKNÜ Keskkomitee osavõtul välja töötada ettepanekud tööliste ja teenistujate ühiselamutes elunemise eest makstava tasu määrade kohta, pidades silmas ühiselamutes elunemise eest tasumise kehtiva korra reguleerimist ja 3 kuu jooksul esitada NSV Liidu Ministrite Nõukogule ettepanekud.

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 30. mai 1968. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1968, nr. 23, art. 160) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Kõrgema ja Kesk-eriharidusе Komitee liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Kõrgema ja Kesk-eriharidusе Ministeeriumiks.

[2] Põhimäärus on kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. jaanuari 1968. a. määrusega nr. 29 (ENSV ÜVT 1968, nr. 6, art. 41).

LINNADES JA TEISTES ASULATES, SAMUTI TÖÖSTUSETTEVÕTETES EHITATAVATE MAA-ALUSTE INSENERIVÕRKUDE JA -EHITISTE GEODEETILISTE KONTROLLMÕÕDISTAMISTE SOORITAMISE JA TEOSTUSJOONISTE KOOSTAMISE KORRA KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. veebruari 1967. a. määrus nr. 58
(ENSV ÜVT 1967, nr. 11, art. 61 — KK 1967, I, akt 26)

2. Kohustada vabariigi linnade ja rajoonide peaarhitektide (vanemarhitektide) juures asuvaid tootmisgruppe sooritama maa-aluste insenerivõrkude ning -ehitiste geodeetilist kontrollmõõdistamist koos teostusjooniste valmistamisega, et kanda ehitatud võrgud ja ehitised linnade ning teiste asulate, samuti tööstusettevõtete komplekside generaalplaanidele hiljemalt kolme päeva jooksul, arvates ehitus- ja montaažiorganisatsioonidelt ametliku väljakutse saamise päevast.

3. Käesoleva määruse punktis 2 nimetatud tööd teha tellijate (hoonestajate) vahenditest, mis on spetsiaalselt ette nähtud finantseelarvelistes koondarvestustes projekteerimis- ning uurimistööde kulude peatükis.

Kui finantseelarvelistes koondarvestustes puuduvad vahendid selleks otstarbeks, tasub tellija need kulud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 8. oktoobri 1965. a. määrusega nr. 746 (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. detsembri 1965. a. määrus nr. 588 — ENSV MKK 1965, nr. 48, art. 217) kinnitatud «Ehituse finantseerimise eeskirjade» punktis 24 ettenähtud korras.

Kui ehitus- ja montaažiorganisatsioonid teevad maa-aluste kommunikatsioonide ehitustöid mittekvaliteetselt ja need tööd kuuluvad ümbertegemisele nende organisatsioonide arvel, tehakse teistkordne geodeetiline kontroll koos teostusjooniste koostamisega samuti nende ehitus- ja montaažiorganisatsioonide arvel.

4. Kehtestada, et maa-aluste insenerivõrkude ja -ehitiste kaevikuid lubatakse kinni ajada alles pärast nende täpset fikseerimist plaani ja kõrguse osas vabariigi linnade ja rajoonide peaarhitektide (vanemarhitektide) juures asuvate tootmisgruppide poolt.

5. Kehtestada, et kõik ehitatavad uued maa-alused insenerivõrgud kuuluvad pärast nende ehituse lõpuleviimist üleandmisele järgmiste organisatsioonide bilanssi:

1) väljaspool ettevõtete ja majavalduste territooriumi asuvad elektrikaablid — Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsuse kohalikele organitele;

2) veevarustuse ja kanalisatsiooni torujuhtmestik — linnade ja

rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede vastavatele osakondadele;

3) gaasivarustus — Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Gasifitseerimise Peavalitsuse kohalikele gaasimajanduskontoritele;

4) maa-alused sideehitised — Eesti NSV Sideministeeriumi kohalikele organitele;

5) magistraal- ja kvartalisisesed soojustrassid kuni sisenduseni hoonetesse — ettevõtetele, kes soojusvarustusallikaid ekspluateerivad.

Valmisehitatud maa-aluste võrkude ja ehitiste üleandmisel vastava loetletud ekspluateeriva organisatsiooni bilanssi on tellija (hoonestaja) kohustatud üle andma ka kogu tehnilise teostusdokumentatsiooni, kaasa arvatud geodeetilise kontrolli teostusjoonised ja riiklike vastuvõtukomisjonide kinnitatud aktid.

Väljavõte

TSENTRALISEERIMATA FINANTSEERIMISALLIKATE PAREMA KASUTAMISE KOHTA SOVHOOSIDES JA TEISTES RIIKLIKES PÕLLUMAJANDUSETTEVÕTETES

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. märtsi 1967. a. määrus nr. 88
(ENSV ÜVT 1967, nr. 13, art. 94 — KK 1967, I, akt 43)

1. Lubada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil teha sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajandusettevõtetes tsentraliseerimata finantseerimisallikate arvel heakorrastus- ja teedeehitustöid, olenemata ehitus- ja montaažitööde kindlaksmääratud limiitidest, vastavalt määrusele lisatud loetelule[1].

Nimetatud töid teha ministeeriumile eraldatud tööjõuplaani ja ehitusmaterjalide fondi arvel.

2. Anda rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustele ... õigus kinnitada tsentraliseerimata finantseerimisallikate vahendite kasutamise plaane.[2]

---

[1] Loetelu ei tooda.

[2] Vt. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. juuni 1967. a. määrust nr. 244 (ENSV ÜVT 1967, nr. 26, art. 213).

KODANIKE ÜMBERMAJUTAMISE KORRA KOHTA BARAKKIDEST JA ELAMISEKS VÄHEKÕLBLIKEST RUUMIDEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. märtsi 1967. a. määrus nr. 96
(KK 1967, I, akt 48)

1. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid, ministeeriume, keskasutusi, ettevõtteid, asutusi ja organisatsioone aastatel 1967—1971 ümber majutama barakkides, elamiseks vähekõlblikes majades ja keldrikorterites elavad kodanikud elamiskõlblikesse ruumidesse.

Vastutus kodanike ümbermajutamise eest määratud tähtajal panna nende ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhtijatele kus need kodanikud töötavad. Ümbermajutamiseks vajalik elamispind tuleb eraldada ettevõtte, asutuse, organisatsiooni korraldusse jooksval aastal antava elamispinna üldkogusest, olenemata sellest kust elamispind saadakse (riiklikud kapitaalmahutused, ettevõtte omavahendid või osamaks, ministeeriumide, keskasutuste või linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude poolt eraldatav pind).

2. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel koostada ja kinnitada ettevõtete, asutuste ja organisatsioonidega kooskõlastatud plaan-graafik aastateks 1967—1971 kodanike ümbermajutamiseks barakkidest, elamiseks vähekõlblikest majadest ja keldriruumidest elamiskõlblikesse ruumidesse ning selle alusel igal aastal välja töötada operatiivne täpsustatud plaan järgmiseks aastaks.

Kodanike ümbermajutamist igast barakist või lammutamisele kuuluvast elamust tuleb organiseerida sellise arvestusega, et viia ümbermajutamine lõpule üheaegselt. Pärast kodanike ümbermajutamist tuleb sellel ettevõttel, asutusel või organisatsioonil, kelle bilanssi barakk või maja kuulub, nimetatud barakk või maja viivitamatult lammutada.

3. Operatiivsuse tagamiseks kodanike ümbermajutamisel lammutamisele kuuluvatest barakkidest ja elamiseks vähekõlblikest majadest soovitada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel moodustada vajaliku elamispinna minimaalreserv esmajärjekorras selle elamispinna arvel, mille vabastavad kodanikud, kes on ehitanud endale elamud isikliku omandiõiguse alusel, või elamuehituskooperatiivide liikmed.

Nimetatud reservi kasutada elamispinna ajutiseks eraldamiseks neile ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele, kus töötavad ümbermajutamisele kuuluvad kodanikud, ja kellel ei ole elamispinda jaotamiseks jooksval aastal. Täitevkomitee poolt aju-

tiselt eraldatud elamispind tuleb üldreeglina tagastada täitevkomiteele järgmisel aastal.

4. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel sisse seada range arvestus kohalike nõukogude majades asuvate eluruumide kohta, mis vabastatakse kodanike poolt, kes on ehitanud endale elamu isikliku omandiõiguse alusel või on elamuehituskooperatiivide liikmed, samuti kontrollida operatiivselt selliste vabanevate eluruumide kasutamist.

Väljavõte

«ELURUUME VAJAVATE KODANIKE ARVELEVÕTMISE JA ELURUUMIDE ANDMISE KORRA PÕHIMÄÄRUSE» KINNITAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 20. märtsi 1967. a. määrus nr. 100 (ENSV ÜVT 1967, nr. 16, art. 124 — KK 1967, I, akt 53)

1. Kinnitada juurdelisatud «Eluruume vajavate kodanike arvelevõtmise ja eluruumide andmise korra põhimäärus»[1].

Kehtestada, et käesolev põhimäärus on ühtne kogu vabariigis ja kohustuslik kõigile kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele, ministeeriumidele, keskasutustele, riiklikele, ühiskondlikele ja kooperatiivsetele ettevõtetele, asutustele ning organisatsioonidele, välja arvatud NSV Liidu Kaitseministeeriumi ettevõtted, asutused ja organisatsioonid ning NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Julgeoleku Komitee piirivalveväed.

2. Laia üldsuse kaasatõmbamiseks kodanike arvelevõtmisele ja eluruumide andmisele moodustada kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures korterikomisjonid koosseisus: täitevkomitee esimehe asetäitja (komisjoni esimees) ametiühinguorganite esindaja (komisjoni esimehe asetäitja), kohalike nõukogude saadikud ja ühiskondlike organisatsioonide esindajad.

Teha nendele komisjonidele ülesandeks eluruumide jaotamise ja andmisega seotud küsimuste ning kodanike barakkidest ja elamiseks vähekõlblikest ruumidest ümbermajutamise küsimuste esialgne läbivaatamine, samuti kodanike sellekohaste avalduste läbivaatamine.

Kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel kinnitada komisjoni isikuline koosseis ja töökord.

3. Kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel,

[1] Põhimäärust ei tooda.

ministeeriumide ja keskasutuste juhtijatel, ametiühingu vabriku-, tehase- ja kohalikel komiteedel teha käesoleva määrusega kinnitatud põhimäärus teatavaks kõigile ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide töötajatele.

4. Kehtestada, et eluruumid, mis vabanevad kohalike nõukogude majades seoses üürnikule ettevõtte või organisatsiooni poolt teise eluruumi andmisega, mis on ehitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. detsembri 1966. a. määruse nr. 503 punktis 1 ettenähtud vahendite arvel, antakse nende ettevõtete või organisatsioonide poolt oma töötajatele, kes on arvel eluruumide saamiseks esimesel etapil.

Väljavõte

EKSPLUATATSIOONI ANTAVAST ELAMISPINNAST 10 PROTSENDI ÜLEANDMISE KOHTA TELLIJATE POOLT EHITUSTÖÖETTEVÕTU ORGANISATSIOONIDELE

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. juuni 1967. a. määrus nr. 247
(ENSV ÜVT 1967, nr. 27, art. 221 — KK 1967, II, akt 118)

1. Kehtestada aastateks 1968—1970, et tellijad, olenemata nende ametkondlikust kuuluvusest, on kohustatud üle andma üleliiduliste ja liidulis-vabariiklike ministeeriumide ja töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede ehitustööettevõtu organisatsioonidele, ehitajate varustamiseks elamispinnaga, 10 protsenti ekspluatatsiooni antud elamispinnast nende tööettevõtuorganisatsioonide poolt ehitatud majades, välja arvatud elamispind ettevõtete, organisatsioonide ja õppeasutuste (sealhulgas kutsehariduse süsteemi õppeasutuste ja internaatkoolide) ühiselamutes, vanade- ja invaliidide kodude majades ning majades liini-ekspluatatsioonipersonali jaoks, NSV Liidu Montaaži- ja Eriehitustööde Ministeeriumi süsteemi organisatsioonide ning ettevõtete majades, elamuehituskooperatiivide majades, samuti nende ettevõtete ja organisatsioonide, kellele laieneb «Sotsialistliku riikliku tootmisettevõtte põhimäärus», vahendite arvel ning muude tsentraliseerimata finantseerimisallikate arvel ehitatud majades.

Ehitustööettevõtu organisatsioonidele üleantud elamispind jaotatakse üldehitus-, montaaži- ja spetsialiseeritud organisatsioonide vahel proportsionaalselt nende organisatsioonide töötajate arvule, kes on töötanud nimetatud elamute ehitusel.

2. Kehtestada, et vastavalt käesolevale määrusele ehitustööettevõtu organisatsioonidele töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede, ministeeriumide ja keskasutuste majades eraldatud elamispind kinnitatakse nendele ehitustööettevõtu organisatsioonidele.

Väljavõte

TEEDE ASFALTBETOON- JA MUSTKATTE MATERJALIDE TOOTMISE VÕIMSUSTE ARENDAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. augusti 1967. a. määrus nr. 334
(KK 1967, II, akt 159)

5. Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumil, Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil[1], Eesti NSV Ehitusministeeriumil, Eesti NSV Kolhoosidevaheliste Ehitusorganisatsioonide Vabariiklikul Nõukogul ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, kellel on asfaltbetooni tootmise ettevõtteid:

1) tagada asfaltbetoonitööde tegemiseks vajaliku kvalifitseeritud kaadri plaanipärane ettevalmistus ja võtta tarvitusele abinõud tööjõu voolavuse likvideerimiseks;

2) tõhustada kohtadel laboratoorset kontrolli asfaltbetooni paigaldamise üle; sisse seada tarvilik järelevalve teekatete aluste tegemise kvaliteedi üle ning tagada teede asfaltbetoon- ja mustkatete paigaldamisel range kinnipidamine «Ehitusnormidest ja -eeskirjadest»;

3) nafta- ja põlevkivibituumeni eraldi hoidmise tagamiseks laiendada mahutite parki, samuti filleri hoidmiseks vajalikke laoruume.

Väljavõte

EESTI NSV MINISTEERIUMIDE, AMETKONDADE JA KESKASUTUSTE LOETELU KOHTA, KELLELE ERALDATAKSE LINNADES JA RAJOONIKESKUSTES ELAMISPINDA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU OTSUSE KOHASELT

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. oktoobri 1967. a. määrus nr. 402
(KK 1967, III, akt 186)

1. Kinnitada vastavalt lisale 1[1] Eesti NSV ministeeriumide, ametkondade ja keskasutuste loetelu, kellele linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed eraldavad linnades

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

[1] Lisa ei tooda.

ja rajoonikeskustes elamispinda Eesti NSV Ministrite Nõukogu otsusega igal aastal kindlaksmääratavas ulatuses.

Kõigile teistele vabariiklikele ja mittetööstuslikele liidulis-vabariiklikele ministeeriumidele, ametkondadele, keskasutustele, ettevõtetele ja organisatsioonidele antakse eluruume linnades ja rajoonikeskustes linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede otsuse põhjal Eesti NSV Ministrite Nõukogu 20. märtsi 1967. a. määrusega nr. 100 kehtestatud korras.

2. Käesoleva määruse lisas[2] loetletud Eesti NSV ministeeriumidel, ametkondadel ja keskasutustel esitada iga aasta 1. detsembriks Eesti NSV Ministrite Nõukogule linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega kooskõlastatud ettepanekud ning arvutused elamispinna ulatuse kohta, mida kohalike nõukogude täitevkomiteed peavad eelseisval aastal eraldama.

Väljavõte

ELAMUFONDI JA KOMMUNAALMAJANDUSE OBJEKTIDE EKSPLUATEERIMISE PARANDAMISE ABINÕUDE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. detsembri 1967. a. määrus nr. 487
(ENSV ÜVT 1967, nr. 53, art. 455 — KK 1967, III, akt 226)

1. Kohustada Eesti NSV ministeeriume ja keskasutusi, töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid, ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste juhtijaid rakendama abinõusid elamufondi ekspluateerimise ja heakorrastatuse parendamiseks, elamu-kommunaalmajanduse korrashoiukulude vähendamiseks ja tema rentaabluse suurendamiseks. Sel eesmärgil:

töötada välja ja viia ellu elamufondi tehnilise ja sanitaarse seisukorra põhjaliku parendamise abinõud, et lühima ajaga luua vajalik kord elamute ja kommunaalmajanduse objektide korrashoidmisel ja säilitamisel;

tugevdada majavalitsusi, elamu-ekspluatatsioonikontoreid ja elamute valitsusi kogenud ja kvalifitseeritud kaadriga, kes on suuteline tagama elamu-ekspluatatsiooniteenistuse organiseerimise kõrge taseme ja parendama elanikkonna kommunaalalast teenindamist;

suurendada majavalitsuste, elamu-ekspluatatsioonikontorite ja elamute valitsuste juhtijate osatähtsust ja vastutust riikliku elamufondi säilitamisel ja korrashoidmisel, finants-majandusliku tegevuse parendamisel ja elamumajanduse rentaabluse tõstmisel.

3. Töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel koos Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku

[2] Lisa ei tooda.

Teenindamise Ministeeriumiga[1] ning samuti Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel viia 1968.—1969. aastal elamu-ekspluatatsiooniorganisatsioonid üle isemajandamisele, kindlustades elamufondi ekspluateerimise kõigi kulude (välja arvatud kapitaalremondi kulud) katmise oma sissetulekute arvel. Neil juhtudel, kui pärast elamufondi ekspluateerimise kõigi kulude katmist tekib vahendite vaba jääk, suunatakse see vastavalt kehtivale korrale stimuleerimisfondide moodustamiseks, elamu-ekspluatatsiooniorganisatsioonide oma käibevahendite suurendamiseks ning elamumajanduse põhifondide kapitaalremondiks.

Elamumajanduse põhifondide kapitaalremonti finantseerida plaanilises korras mitteeluruumide üürieraldiste, elamuorganisatsioonide vahendite vaba jäägi, riigieelarve, samuti nende ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste, kelle valduses on elumaju, vahendite arvelt.

4. Et tagada elamumajanduses isemajandamine ja suurendada elamu-ekspluatatsiooniorganisatsioonide omavahendeid, mis suunatakse elamute jooksvale remondile, selleks:

1) kehtestada, et alates 1. jaanuarist 1968 jääb 80 protsenti kohalike töörahva saadikute nõukogude, ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste hoonete mitteeluruumide üürist elamuorganisatsioonide käsutusse ja kasutatakse nende poolt elamute valdamise, korrashoiu ja jooksva remondi kulude katmiseks. Ülejäänud 20 protsenti neist vahendeist kasutatakse ära elamumajanduse põhifondide kapitaalremondiks (kulutuste üldsumma piirides, mis määratakse amortisatsioonieraldiste kehtivate normide alusel);

3) kehtestada, et hoonetes asuvate vee-, kanalisatsiooni-, soojus- ja elektrivõrkude ning seadmete tehnilise teenindamise kulud tasutakse elamu-ekspluatatsiooniorganisatsioonidele ettevõtete poolt, kes saavad nende võrkude ja seadmete ekspluateerimisest tulu;

5) Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil[1] koos linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega rakendada abinõud tänavate koristamise ja puhastamise tunduvaks parandamiseks, töötada välja majavalitsuste, ametkondade ja heakorraorganite vastutuse täpne süsteem linnade ja asulate tänavate, magistraalide ja väljakute seisukorra eest.

Vaadata läbi ja lahendada seal, kus see on praktiliselt võimalik ja otstarbekas, majavalitsuste ning elamu-ekspluatatsioonikontorite vabastamise küsimus tänavate sõidutee ja muude linnaterritooriumide koristamisest;

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

6) kehtestada, et alates 1. jaanuarist 1968 teostatakse gaasiaparatuuri ja -seadmete profülaktilist teenindamist riiklikes elumajades ja gaasivõrkudes vastavate gaasivarustuse organisatsioonide jõududega ja nende vahendite arvel; säärast teenindamist kodanikele isikliku omandiõiguse alusel kuuluvais elumajades ja kooperatiivorganisatsioonide elumajades teostatakse nende majade valdajate arvel;

7) kehtestada, et 1968. aastast alates peavad ettevõtted, organisatsioonid ja asutused, kelle kasutada on elamute mitteeluruumid, peale üüri ning keskkütte ja kommunaalteenuste eest kehtestatud hindade ja tariifide järgi tasumise osa võtma kogu majavaldusele ühiste elamufondi valdamise, ekspluateerimise ja jooksva remondi kulude katmisest proportsionaalselt nende kasutuses olevate ruumide pindalale.

Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil[2] töötada välja ja pärast kooskõlastamist Eesti NSV Rahandusministeeriumiga kinnitada rentnike kaasatõmbamise kord osavõtuks kogu majavalduse ühiste kulude tasumisest;

8) töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel rakendada Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumi[2] ning Eesti NSV Rahandusministeeriumi osavõtul abinõud ametkondadele alluvate elamu-ekspluatatsiooniorganisatsioonide finants-majandusliku tegevuse parendamiseks ja nende rentaabluse suurendamiseks mitteeluruumide ratsionaalsema kasutamise, korteriüüri ja rendi õige laekumise, elamu-kommunaalmajandusele teiste organisatsioonide poolt osutatavate teenuste tariifide ja arvete korrastamise teel, kõrvaldades liialdused administratiivjuhtiva ja teenindava personali ülalpidamisvahendite kulutamises, majavalitsuste edasise ühendamise, ekspluatatsiooni- ja remondivajadusteks eraldatavate vahendite efektiivse kulutamise, arvestustööde mehhaniseerimise ja muude abinõude rakendamise teel.

5. Pidades väga tähtsaks riiklike elumajade hoidmist vajalikus korras ja nende kasutusaja pikendamist;

1) kohustada töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid ning ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste juhtijaid regulaarselt ja võimalikult täielikumalt tegema nende valduses olevate elamute jooksvat remonti, parendama remonditööde organiseerimist ja tõstma nende mehhaniseerimise astet, pidades seejuures silmas jooksva remondi tähtaegade lühendamist ja tööde kvaliteedi parendamist, samuti alandama selle maksumust;

2) kehtestada ja võtta 1968. aastast kasutusele kohalike töörahva saadikute nõukogude, ettevõtete, organisatsioonide ja asu-

---

[2] Vt. viide 1. lk. 499.

tuste elamute jooksva remondi eraldiste ajutised normid 0,75—1 protsendi suuruses hoonete taastamisväärtusest;

3) töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel koos Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiga[3] tagada suurte majavalitsuste juurde või majavalitsuste gruppide jaoks elamute jooksva remondi töökodade organiseerimine. Eesti NSV Riiklikul Plaanikomiteel, Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil[3] ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu Materiaal-Tehnilise Varustuse Peavalitsusel näha ette jooksva remondi töökodade sisustamiseks väikemehhaniseerimise vahendite, seadmete, inventari ja tööriistade valmistamine vabariigi vastavates ettevõtetes või hankida neid teistest liiduvabariikidest;

6) lubada Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, samuti ettevõtetel, organisatsioonidel ja asutustel, kellel on elamuid, kulutada igal aastal kuni 10 protsenti elamufondi kapitaalremondiks ettenähtud vahenditest elamumajanduse remondi-, transpordi- ja varustusorganisatsioonide ning elamufondi remondiks vajalikke ehitusmaterjale ja -detaile tootvate ettevõtete põhifondide (välja arvatud elamute ja ühiselamute ehitamine) ja käibefondide organiseerimiseks ja täiendamiseks, samuti majavalitsuste töökodade ja laoruumide ehitamiseks ja rekonstrueerimiseks ning nendele remondiseadmete, inventari ja tööriistade soetamiseks.

Kohalike töörahva saadikute nõukogude elamumajanduses võib nimetatud summasid kasutada ka alluvate remondi- ja ehitusorganisatsioonide põhi- ja käibefondide täiendamiseks (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 7. aprilli 1969. a. määruse nr. 156 — ENSV ÜVT 1969, nr. 15, art. 170 — redaktsioonis).

7) ettevõtetel, organisatsioonidel ja asutustel eraldada neile kuuluvate elamute kapitaalremondiks vajalikel juhtudel vahendeid lisaks summadele, mis on määratud amortisatsioonieraldiste normide alusel, sotsiaal-kultuuriliste ürituste ja elamuehituse fondi arvelt, ettevõttefondist, samuti vabade vahendite jäägist, mis on määratud muude põhifondide kapitaalremondiks.

6. Kapitaalremondi organiseerimise ja kvaliteedi parendamise eesmärgil Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel ning töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

3) tagada elamute kapitaalremondil, kus see on tehniliselt võimalik ja otstarbekas, suurte vanade kommunaalkorterite ruumide ümberplaneerimine üheperekonna korteriteks;

4) lubada elamufondi kapitaalremondiobjektidel, kui töid tehakse kvartali tiheda hoonestuse tõttu eriti kitsastes tingimustes, kasutada remondi-ehitustööde üksushinnetes korrigeerimiskoefitsiente tööjõukulu normide ja töötasu arvestamiseks, samuti juhtu-

[3] Vt. viide 1. lk. 499.

del, kui ei ole võimalik organiseerida remonditava objekti normaalset varustamist materjalidega viimaste paigutamiskohtade puudumise tõttu:

komplekssel kapitaalremondil — koefitsient 1,1,

osalisel kapitaalremondil — koefitsient 1,15;

5) kehtestada, et elamu-kommunaalmajanduse põhifondide kapitaalremondi tööettevõtu korras on töövõtja kohustatud omal kulul kõrvaldama defektid, mis on tehtud töödes tekkinud tema süü tõttu, kui tellija esitab pretensioonid järgmistel tähtaegadel:

üldehituslike tööde osas — ühe aasta jooksul alates hoone või ehituse ekspluatatsiooni andmise päevast;

seadme montaaži- ja elektrimontaažitööde osas — 6 kuu jooksul alates nende ekspluatatsiooni andmise päevast;

keskküttesüsteemide osas — ühe kütteperioodi jooksul;

veevärgi ja kanalisatsiooni välisvõrkude osas — ühe aasta jooksul, veevärgi ja kanalisatsiooni sisevõrkude osas — 6 kuu jooksul alates üleandmis-vastuvõtuakti allakirjutamise päevast;

6) Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil[4] ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel teha remondi-ehitusorganisatsioonide tegevusest süstemaatiliselt kokkuvõtteid, töötada välja ja viia ellu konkreetsed abinõud nende tegevuses esinevate puuduste kõrvaldamiseks ning kehtestatud plaani täitmise tagamiseks, pöörates erilist tähelepanu objektide remonditähtaegade lühendamisele, remondi-ehitustööde organiseerimise ja kvaliteedi parendamisele.

7. Lubada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel kooskõlastatult Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiga[4] teha elumajade rekonstrueerimise töid elamufondi kapitaalremondiks ettenähtud vahendite arvel.

10. Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil[4] ning töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

rakendada abinõud teaduse ja tehnika uusimate saavutuste, eesrindliku tehnoloogia, mehhaniseerimisvahendite ja arvutustehnika laialdasemaks juurutamiseks elamu-kommunaalmajanduses;

tagada 1971. aastaks reovee ülepumpamisjaamade, katlamajade, pumbamajade ja elamute veepumpade töö automatiseerimine, samuti automatiseerida liftide töö juhtimine ning viia kõik kommunaalrajatised plaanipäraselt üle automaatjuhtimisele.

11. Kehtestada, et barakkidest kodanike ümberpaigutamiseks ettenähtud elamispind tuleb välja lülitada üldpinnast, millest ela-

---

[4] Vt. viide 1. lk. 499.

muehituse tellijad on kohustatud 10 protsendi ulatuses elamispinda üle andma kohalikele töörahva saadikute nõukogudele.

12. Pidada otstarbekohaseks linnades ja alevites ettevõtetele, organisatsioonidele ja asutustele kuuluva elamufondi, samuti nende linnade ja alevite elanikkonda teenindavate kommunaalmajandusobjektide edasist üleandmist kohalikele töörahva saadikute nõukogudele.

14. Töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil[5], Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuval Gasifitseerimise Peavalitsusel, Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuval Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsusel:

1) tugevdada kontrolli veevärgi- ja kanalisatsiooni-, gaasi- ja soojavarustusvõrkude ja ehitiste rajamise käigu üle, mitte lubada nende ehitamise plaanidest mahajäämist ning kindlustada selleks otstarbeks eraldatavate kapitaalmahutuste täielik ärakasutamine;

2) tagada tegutsevate veevärgi-kanalisatsiooniehitiste ekspluateerimise parendamine ja tootlikkuse suurenemine, intensiivistada võitlust avariide ja veekadude vastu;

3) organiseerida aastatel 1967—1968 linnades ja alevites, kus on tsentraalne veevärk, majandus-joogiveevõrkude kaudu tarbijaile antava vee täielik arvestus, seades kõigi tarbijate juures üles veemõõtjad.

Tagada iga linna osas nende veevõrkudes maksimaalselt lubatava veekao näitajate kinnitamine (kohustuslikuna kõigile veetarbijaile), arvestades ehitiste ja võrkude tehnilise seisukorra kavandatavat parendamist;

4) rakendada abinõud soojus- ja elektrienergia, gaasi ja joogivee kadude vähendamiseks elamu-kommunaalmajanduses;

5) parendada linnade teedemajanduse olukorda ning kehtestada maa-aluste kommunikatsioonide paigaldamise tööde läbiviimise range kord, lühendades tänavate üleskaevamisega seotud tööde tähtaegu. Linnaterritooriumide üleskaevamiseks anda luba ainult sel juhul, kui on olemas kõik maa-alusteks töödeks ja tänavakatte taastamiseks vajalikud materjalid, tööjõud ja vahendid, samuti tööde organiseerimise plaan;

6) jätkata tööd vabariigi kõigi linnade üleviimiseks plaanilis-regulaarsele puhastamisele, koondades need funktsioonid kohalike nõukogude kommunaalorganite kätte.

15. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ning Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil[5]:

1) vaadata süstemaatiliselt läbi kommunaalettevõtete seisukorra, nende võimsuste kasutamise ning nende ettevõtete sisseseade ja tagavaraosadega varustamise küsimusi koos abinõude

[5] Vt. viide 1. lk. 499.

vastuvõtmisega nende ettevõtete tootmisvõimsuste täielikumaks ja efektiivsemaks kasutamiseks, eesrindliku tehnoloogia ja tootmise organiseerimise juurutamiseks;

2) rakendada abinõud kommunaalmajanduse remondiettevõtete efektiivsemaks kasutamiseks ja nende spetsialiseerimiseks, samuti Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste ettevõtete kasutamiseks liftide, spetsialiseeritud autotranspordi, linnade sanitaarpuhastus- ja koristamismasinate, elektrotehniliste ja pumba-kompressorseadmete remonditöödel.

16. Eesti NSV Riiklikul Ehituskomiteel, Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuval Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsusel, Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil[6] koos linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega töötada välja ja viia ellu abinõud linnade ja alevite väikeste, ebarentaablite katlamajade arvu vähendamiseks, pidades silmas elamute küttesüsteemide ühendamist soojus-elektrijaamade, rajooni-, kvartali- või grupikatlamajade soojusvõrku, elamukatlamajade ühendamist ja rekonstrueerimist koos nende juhtimise kompleksse mehhaniseerimise ja automatiseerimisega.

17. Kehtestada, et Tallinna, Tartu, Narva ja Kohtla-Järve linnas kuuluvad elamute ja elamumassiivide, samuti kommunaalettevõtete projektülesanded elektri- ja soojavarustuse osas kooskõlastamisele Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Energeetika ja Elektrifitseerimise Peavalitsusega.

21. Arvestades linnade elamufondi üldmahus kodanikele isikliku omandiõiguse alusel kuuluvate elamute suurt osatähtsust, kohustada töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

1) sisse seadma linnades ja alevites individuaalmajaelanike komiteede, ühiskondlike komisjonide ja aktiivi osavõtul pidev kontroll nimetatud majade õigeaegse remondi ja korrashoidmise üle;

2) andma kodanikele nendele kuuluvate elamute remontimiseks lepingulisel alusel abi;

3) laiendama kodanikele elamute remontimiseks kohalike ehitusmaterjalide müüki jaekaubandusvõrgu kaudu;

4) organiseerima linna- ja rajooniorganisatsioonide jõududega majaomanike osavõtul individuaalelamurajoonide territooriumide sanitaarpuhastust ja heakorrastust.

22. Töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, ettevõtetel, organisatsioonidel ja asutustel:

1) tagada alates 1968. aastast eluruumide üürilepingute sõlmimine majavalitsuste, elamu-kommunaalosakondade ja korterivaldajate vahel, milles nähakse ette korterites remondi tegemise konkreetsed tähtajad, pidades silmas, et elutubade ja korteri üldkasutatavate ruumide jooksev remont tuleb teha korterivaldajate

[6] Vt. viide 1. lk. 499.

kulul, organiseerida majakomiteede osavõtul süstemaatiline kontroll nende lepingute täitmise üle;

2) laiemalt kasutada majakomiteede, seltsimehelike kohtute ja ühiskondlike organisatsioonide kaudu ühiskondliku mõjutamise abinõusid isikute suhtes, kes ei pea kinni eluruumide üürilepingust ja rikuvad sotsialistliku ühiselu reegleid;

3) tagada range kinnipidamise seadustest, mis näevad ette kodanike vastutust riikliku elamufondi (korterite, trepikodade, liftide, sanitaar-tehniliste ja elektriseadmete, heakorraobjektide jm.) säilitamise ja korrashoiu eest.

23. Töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ning ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste juhtijatel tõmmata laialdasemalt kaasa majakomiteesid, ühiskondlikke komisjone ja aktiivi finants-majandusplaanide projektide ja hoonete ekspluateerimise parendamise abinõude väljatöötamisele, remonditööde kvaliteedi ja tähtaegadest kinnipidamise, materjalide kulutamise ning majaelanike poolt eeskujuliku korra ja kõrge olustikukultuuri nimel peetava võistluse kontrollimisele, samuti tõmmata elanikke vabatahtlikel alustel kaasa hoovide ja majaümbruse heakorrastamisele ning haljastamisele.

Kehtestada, et majakomitee esindaja võtab osa majavalitsuse finantsmajandusliku tegevuse revideerimisest.

24. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel, töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhindumiseks, et:

1) NSV Liidu Riiklikule Plaanikomiteele, NSV Liidu Rahandusministeeriumile ja NSV Liidu Riigipangale on tehtud ülesandeks välja töötada ja kinnitada riikliku elamufondi kapitaalremondi kulude planeerimise ja finantseerimise korra juhend;

2) NSV Liidu Ehituspangal on lubatud anda remondi-ehitusorganisatsioonidele tootmisbaaside ehitamiseks pikaajalisi laene;

3) NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riiklikule Töö ja Töötasu Komiteele, NSV Liidu Rahandusministeeriumile ja Üleliidulisele Ametiühingute Keskнõukogule on tehtud ülesandeks töötada koos liiduvabariikide ministrite nõukogudega ning K. D. Pamfilovi nimelise Kommunaalmajanduse Akadeemia osavõtul välja ja kinnitada isemajandavate elamu-ekspluatatsiooniorganisatsioonide töötajate premeerimise põhimäärus, pidades seejuures silmas töötajate materiaalse huvi suurendamist riikliku elamufondi tehnilise ja sanitaarseisukorra parendamise suhtes, elamute õigeaegse ja kvaliteetse remondi tagamise, nende säilitamise ja heakorrastamise, samuti elamumajanduse rentaabluse tõstmise suhtes.

Väljavõte

KODANIKE ISIKLIKUS OMANDUSES OLEVATE JA MAAL ASUVATE ELAMUTE JA MAJANDUSHOONETE ARVESTUSE KORRA PARENDAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. detsembri 1967. a. määrus nr. 514 (ENSV ÜVT 1968, nr. 2, art. 15 — KK 1967, III, akt 241)

1. Kinnitada juurdelisatud[1] «Juhend kodanike isiklikus omanduses olevate ja maal asuvate elamute ja majandushoonete registreerimise korra kohta».

2. Rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) tagada kodanike isiklikus omanduses olevate ja maal asuvate elamute ja majandushoonete arvestuse sisseviimine vastavalt käesoleva määrusega kinnitatud juhendile hiljemalt 1971. aastaks, rakendades selles töös külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele abiks vastavate ametkondade spetsialiste ja nõukogude aktiivi.

Kolhooside juhatustel, sõvhooside ja teiste ettevõtete, asutuste ning organisatsioonide administratsioonidel abistada külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid nende maakasutuse piires asuvate ja kodanike isiklikus omanduses olevate elamute ja majandushoonete kohta vajalike andmete kogumisel;

2) selgitada kodanikele nende isiklikus omanduses olevate ja maal asuvate elamute ja majandushoonete registreerimise vajalikkust, samuti registreerimise läbiviimise korda.

3. Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuval Juriidilisel Komisjonil anda rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele metoodilist abi kodanike isiklikus omanduses olevate ja maal asuvate elamute ja majandushoonete registreerimise läbiviimisel.

4. Eesti NSV Rahandusministeeriumil tagada kodanike isiklikus omanduses olevate elamute ja majandushoonete kohta kindlustuse hindelehtede saatmine külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Ehituskomiteel aga nimetatud elamute ja majandushoonete ekspluatatsiooni vastuvõtmise aktide saatmine.

5. Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumil,[2] Eesti NSV Prokuratuuril, Eesti NSV Ülemkohtul ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuval Juriidilisel Komisjonil tagada

---

[1] Lisa ei tooda.

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 4. detsembri 1968. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1968, nr. 50, art. 386) on Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeerium ümber nimetatud Eesti NSV Siseministeeriumiks.

kodanike isiklikus omanduses olevate elamute ja majandushoonete keelustamisest või arestimisest õigeaegne teatamine külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele.

6. Panna Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumile [3] rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede tellimuste täitmine külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede varustamiseks käesoleva määrusega kinnitatud juhendis ettenähtud kartoteegikaartide ja dokumentide blankettidega.

Väljavõte

ÜHISELAMUTE PÕHIMÄÄRUS

Kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. jaanuari 1968. a. määrusega nr. 29
(ENSV ÜVT 1968, nr. 6, art. 41)

2. Ühiselamuid võib avada ja neisse isikuid majutada ainult pärast ühiselamu registreerimist linna või rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitees.

Linna või rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee kontrollib registreerimisel ühiselamu ruumide ja sisustuse vastavust kehtivatele eeskirjadele.

Väljavõte

ABINÕUDE KOHTA ELANIKE PAREMAKS TEENINDAMISEKS LINNADE REISIJATEVEOTRANSPORDIGA [1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. veebruari 1968. a. määrus nr. 57

1. Kohustada Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi, Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumi [2] ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

---

[3] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

[1] Antud määruse täiendamise kohta — vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. juuli 1968. a. määrust nr. 248.

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

2) tõstma reisijaid vedavate transpordiorganisatsioonide juhtijate vastutust linnade reisijateveotranspordi veereva koosseisu tehnilise seisukorra, töödistsipliini tugevdamise, finants-majandusliku tegevuse parendamise ja rentaabluse suurendamise, samuti kommunaal- ja teedeorganisatsioonide juhtijate vastutust linnatänavate seisukorra eest.

9. Eesti NSV Riiklikul Ehituskomiteel ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel näha ette linnade generaalplaanide ja detailse planeerimise projektide väljatöötamisel maa-alade kohustuslik eraldamine ja reserveerimine depoode, garaažide, remonditöökodade ning -tehaste, veo-muundusalajaamade, jaamade, lahtiste parkimiskohtade, individuaalsõiduautode pikemaajaliseks hoidmiseks ettenähtud parkimiskohtade, kiir- ja transiitliikluse transpordimagistraalide, mitmes tasapinnas liiklemise lahenduste ja linnade reisijateveotranspordi muude objektide ehitamiseks.

15. Vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) uute elamurajoonide ehitamise projektide väljatöötamisel näha ette maatükkide eraldamine dispetšeripunktide ning autobusside ja sõidutaksode parkimiskohtade ehitamiseks;

2) varustada aastail 1968—1970 suure reisijate vooluga linnade reisijateveotranspordi peatuskohad ootepaviljonidega ja muud peatuskohad pinkide, elektrivalgustuse, prügikastide ning heakorrastatud ootekohtadega.

Tagada paviljonide pidev korrashoid;

3) võtta tarvitusele abinõud eeskätt nende tänavate korrashoidmiseks, kus kulgevad autobussiliinid;

4) koos Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumiga tagada olemasolevatel ja uutel autobussiliinidel (lõpp-peatustes) eriruumide eraldamine ekspluatatsioonipersonalile.

18. Linnade reisijateveotranspordi töötajate korteri- ja elukondlike tingimuste parendamiseks Eesti NSV Riiklikul Plaanikomiteel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ning Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumil näha ette aastaplaanides ülesanded elamispinna samuti koolieelsetes lasteasutustes kohtade eraldamiseks linnade reisijateveotranspordi töötajate vajaduste rahuldamiseks.

Väljavõte

LINNADE JA RAJOONIDE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE TÄITEVKOMITEEDE, NENDE VALITSUSTE JA OSAKONDADE TEENINDAVA PERSONALI TEENINDUSNORMIDE KINNITAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 20. augusti 1968. a. määrus nr. 277

1. Kinnitada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede, nende valitsuste ja osakondade teenindava personali teenindusnormid vastavalt lisale [1].

2. Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil [2] kooskõlastatult Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu ja Eesti NSV Rahandusministeeriumiga kinnitada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede, nende valitsuste ja osakondade teenindava personali kohustuste loetelu 1. septembriks 1968. a.

Väljavõte

INSENERIKOMMUNIKATSIOONIDE JA -SEADMETE EHITUSE PARENDAMISE ABINÕUDE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. augusti 1968. a. määrus nr. 283

6. Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil, [1] Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) tagada tööettevõtuorganisatsioonidele üleantava projekteerimis- ja eelarvedokumentatsiooni õigeaegne ettevalmistus ning parem kvaliteet;

2) tõhustada tehnilist järelevalvet tööde tegemise üle ja tõsta kapitaalehituse valitsuste, osakondade ning gruppide nõudlikkust tööettevõtuorganisatsioonide vastu, kes ehitavad inseneriкommunikatsioone ning -seadmeid;

3) parendada linnades ja teistes asulates rajatavate inseneriкommunikatsioonide ja -seadmete ehitustööde perspektiiv- ja aastaplaanide koostamist ja nende tööde koordineerimist.

---

[1] Lisa ei tooda.

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

Väljavõte

LIHA- JA PIIMATÖÖSTUSE ARENDAMISE TÄIENDAVATE ABINÕUDE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. oktoobri 1968. a. määrus nr. 363

4. Eesti NSV Autotranspordi- ja Maanteede Ministeeriumil, Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil [1], Eesti NSV Liha- ja Piimatööstuse Ministeeriumil ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ette näha oma tööplaanides aastateks 1969—1973 mustkatte ja asfaltbetoonkatte ehitamine liha- ja piimatööstuse ettevõtetest mööda viivatel tänavatel ja teedel ning ettevõtete juurdesõiduteedel (kaasa arvatud Eesti NSV Liha- ja Piimatööstuse Ministeeriumi kulul ehitatavad juurdesõiduteed) — ettevõtete sanitaarsete tingimuste parendamiseks.

6. Eesti NSV Liha- ja Piimatööstuse Ministeeriumil koos Eesti NSV Kaubandusministeeriumi ning vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega lahendada lihatoodete müügiks ettenähtud spetsialiseeritud kaupluste organiseerimise küsimus.

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

Väljavõte

EESTI NSV KOHALIKU, PÕLEVKIVI- JA KEEMIATÖÖSTUSE MINISTEERIUMI JA EESTI VABARIIKLIKU TÖÖNDUSKOOPERATSIOONI NÕUKOGU ELANIKKONNA ELUKONDLIKU TEENINDAMISE ETTEVÕTETE EBARAHULDAVAST TÖÖST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. septembri 1955. a. määrus nr. 273 (KK 1955, akt 55)

10. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede esimehi eraldama uute majade esimestel korrustel, rööbiti kaubandusruumide eraldamisega, ruumid elanikkonna elukondliku teenindamise töökodade organiseerimiseks.

Väljavõte

EESTI NSV KOHALIKU MAJANDUSE JUHTIMISE ÜMBERKORRALDAMISE ABINÕUDEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 20. detsembri 1958. a. määrus nr. 457 (KK 1958, II, akt 145)

3. ... Keelata Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul, Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumil [1], rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade täitevkomiteedel ning ettevõtete juhatajatel, kelle alluvusse antakse tööndusskooperatsiooni artellid, ning tarbijaskooperatsiooni ja kohalike nõukogude ettevõtted, katkestada või vähendada mis tahes rahvatarbekauba liigi tootmist ning vähendada elukondliku teenindamise töökodade võrku, kooskõlastamata seda küsimust Eesti NSV Riikliku Plaanikomisjoni [2] ja Eesti NSV Kaubandusministeeriumiga.

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

[2] Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Plaanikomisjon liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Plaanikomiteeks.

Väljavõte

ABINÕUDEST ELANIKKONNA PAREMAKS TEENINDAMISEKS SAUNADE, PESUMAJADE JA VÕÕRASTEMAJADE POOLT

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. aprilli 1959. a. määrus nr. 143
(KK 1959, I, akt 67)

1. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

b) organiseerima kõigis saunades karastavate jookide, seebi, nuustikute ja vihtade müüki ning käterättide ja linade laenutamist ühekordseks kasutamiseks; suuremate saunade ja võõrastemajade juures organiseerima riiete kiirparandust, pesemist ja pesu vastuvõtmist pesemiseks;

e) tagama, et tahke kütusega töötavatel kommunaalettevõtetel oleks vähemalt kahe kuu kütusevarud ning vedelkütusel töötavatel kommunaalettevõtetel kahe nädala varud;

f) ette nägema vajalikud vahendid inventari soetamiseks kommunaalvõõrastemajade, saunade ja pesumajade jaoks, samuti ülalnimetatud kommunaalettevõtete remondiks ning tagama nende õigeaegse remontimise.

Soovitada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel saunade ühtlasemaks koormuseks seada sisse teenustele soodustatud tariifid vähima külastatavusega päevadel.

Väljavõte

ABINÕUDEST ELANIKKONNA ELUKONDLIKU TEENINDAMISE PARANDAMISEKS

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu
28. aprilli 1959. a. määrus nr. 155
(KK 1959, I, akt 74)

3. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

c) eraldama projekteeritavate ja ehitamisel olevate elamute esimestel korrustel (muutmata projekte) spetsiaalsed ruumid elukondliku teenindamise ettevõtete, eeskätt jalatsite kiirremondi töökodade, juuksuritöökodade ja mitmesuguste remonditöökodade vastuvõtupunktide paigutamiseks.

Nimetatud ruumid ehitada kapitaalehituseks suunatud kohaliku tööstuse arendamise fondi vahendite arvel.[1]

[1] Vt. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. novembri 1962. a. määruse nr. 527 punkti 15 (ENSV MKK 1962, nr. 56, art. 200).

4. Kohustada linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteesid ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikku Ehituse ja Arhitektuuri Komiteed [2] linnade ja üksikute elamurajoonide planeerimise ja hoonestamise projektide koostamisel ja kinnitamisel ette nägema elukondliku teenindamise ettevõtete paigutamise, pidades silmas nende ettevõtete lähendamist elanike elukohtadele.

5. Elukondliku teenindamise ettevõtete tööliste ja tööviljakuse tõstmiseks, tööde maksumuse vähendamiseks ning suurimate mugavuste loomiseks elanikkonnale kohustada Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumi [3] ja kohalike nõukogude täitevkomiteesid ehitama või organiseerima vabariigilise alluvusega linnades ja suuremates rajoonikeskustes olemasolevate ettevõtete baasil rajoonidevahelised mehhaniseeritud vabrikud ja spetsialiseeritud töökojad jalatsite, mööbli ja tehniliselt keerukate majapidamisesemete remondiks koos laialdase vastuvõtupunktide võrguga, millised teostavad väikeremonti tellija juuresolekul.

6. Kohustada Kohaliku Majanduse Ministeeriumi [3] ning rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade TSN täitevkomiteesid:

... Rõivaste remondi teostamiseks avama vabariigilise alluvusega linnades ja suuremates rajoonikeskustes spetsialiseeritud töökojad.

c) tööstuskombinaatide [4] mööblitöökodade juures looma osakonnad mööbli valmistamiseks individuaaltellimuste järgi, organiseerida laialdaselt mööbli remontimist, tagades tellimuste täitmise ka tellijate kodudes;

d) tugevdama olemasolevaid brigaade ning moodustama uusi brigaade korterite remontimiseks ning elektri-installatsioonitööde ja sanitaar-tehniliste tööde teostamiseks kodanike kulul Tallinna, Tartu, Pärnu, Viljandi ja Rakvere spetsialiseeritud tööstuskombinaatide [4] ning teiste linnade tööstus- ja kohaliku majanduse kombinaatide [4] juures;

---

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 31. augusti 1963. a. seadlusega (ENSV ÜT 1963, nr. 36, art. 139) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Ehituse ja Arhitektuuri Komitee liidulis-vabariiklikuks organiks ja nimetati ta Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Ehituskomiteeks (Eesti NSV Riiklik Ehituskomitee).

[3] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

[4] Vastavalt Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. detsembri 1962. a. määrusele nr. 591 moodustati tööstuskombinaatide ja kohaliku majanduse kombinaatide baasil alates 1. jaanuarist 1963. a. elanikkonna elukondliku teenindamise kombinaadid.

e) linnades ja rajoonides, kus lähemail aastail pole ette nähtud ehitada vabrikut rõivaste keemiliseks puhastamiseks ja värvimiseks, mehhaniseeritud vabrikut jalatsite remontimiseks, jalatsite individuaalõmbluse töökodasid jt., organiseerida kooskõlastatult vastavate rajoonide ja linnade täitevkomiteedega vastuvõtupunktid, mida hakkavad teenindama olemasolevad vabrikud ja ettevõtted;

f) võtma tarvitusele abinõud elukondliku teenindamise ettevõtete omahinna alandamiseks.

7. Soovitada linnade ja rajoonide täitevkomiteedele kasutada elukondliku teenindamise ettevõtete ehitamiseks ja laiendamiseks peale kohaliku tööstuse arendamise fondi vahendite ka kultuur-elukondliku ehituse fondi vahendeid, kohaliku eelarve järgi tulude ületamise arvel kuludest saadud summasid ning pangalaene.

8. Kohustada kohalikke nõukogusid, Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumi [5] ja Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi põhjalikult parandama maaelanikkonna elukondlikku teenindamist, luues rajoonikeskustest kaugel asuvates suurtes sovhoosi- ja kolhoosikeskustes elukondliku teenindamise ettevõtete vastuvõtupunktid ning remondi-, õmblus- ja juuksuritöökojad; juhul kui vastuvõtupunktide või iseseisvate töökodade loomine pole majanduslikult otstarbekohane, rakendada kvalifitseeritud töölisi, kel pole võimalik töötada ettevõttes, maaelanikkonna elukondliku teenindamise tööde tegemisele kodus.

Kolhoosnikute elukondliku teenindamise parendamiseks soovitada kolhooside juhatustel kolhoosi kulul ehitada ja kohandada ruume remonditöökodade, juuksuritöökodade, pesumajade vastuvõtupunktide jt. jaoks.

9. Kohustada kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

a) määrama kindlaks elukondliku teenindamise ettevõtete puhkepäevad ja töötunnid, võttes arvesse suurimate mugavuste loomist elanikkonnale;

b) organiseerima elukondliku teenindamise ettevõtete asukoha, tööaja ja teostatavate tööde süstemaatilist teatavakstegemist elanikkonnale ajakirjanduse, raadiotranslatsiooni ja reklaamplakatite kaudu.

10. Kohustada Eesti NSV Riiklikku Plaanikomisjoni [6] ja Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumi [5] rahvamajandusplaani projektides nägema ette tööde mahu elanikkonna elukondliku teenindamise alal rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade lõikes.

Elukondliku teenindamise võrgu ja elanikkonnale osutatavate

---

[5] Vt. viide 3. lk. 513.

[6] Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Plaanikomisjon liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Plaanikomiteeks.

teenuste liikide järgi teostatavate tööde mahu planeerimine pandi Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumile[7] kooskõlastatult kohalike TSN täitevkomiteedega.

16. Kohustada kohalikke nõukogusid ja Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumi[7] süstemaatiliselt kontrollima elukondliku teenindamise ettevõtete tegevust ning võtma tarvitusele abinõud avastatud puuduste kõrvaldamiseks; võtma rangele vastutusele isikud, kes rikuvad elukondliku teenindamise ettevõtete tööeeskirju ning kehtestatud hinnakirjahindu ja tegutsevad eraettevõtjatena.

Vastavalt Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. detsembri 1962. a. määrusele nr. 591 tööstuskombinaatide ja kohaliku majanduse kombinaatide baasil moodustati alates 1. jaanuarist 1963. a. elanikkonna elukondliku teenindamise kombinaadid.

Väljavõte

EKP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU 28. APRILLI 1959. A. MÄÄRUSE NR. 155 «ABINÕUDEST ELANIKKONNA ELUKONDLIKU TEENINDAMISE PARANDAMISEKS» TÄITMISE KÄIGUST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. oktoobri 1960. a. määrus nr. 427 (KK 1960, III, akt 274)

7. Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumil[1], linnade ja rajoonide täitevkomiteedel muuta alates 1. jaanuarist 1961. a. tellimuste vastuvõtmisel tellijatega peetavate arvelduste korda rõivaste individuaalõmbluse ettevõtetes:

a) lõpetada avansi võtmine tellijalt, kui rõivad õmmeldakse tellija materjalist;

b) rõivaste õmblemisel ettevõtte materjalist võtta avanssi 50 protsendi ulatuses materjali hinnast;

c) hooaegadevahelisel perioodil tellimusi sisseandvatele tellijatele võimaldada tasuda nõutav tasusumma kuni 3 kuu jooksul.

Linnade ja rajoonide täitevkomiteedel suurendada vajalikul määral individuaalõmbluse ettevõtete käibevahendeid kohaliku eelarve vahendite arvel.

---

[7] Vt. viide 3. lk. 513.

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

ELANIKKONNA ELUKONDLIKU TEENINDAMISE EDASPIDISE PARANDAMISE KOHTA

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu
4. novembri 1962. a. määrus nr. 527
(ENSV MKK 1962, nr. 56, art. 200 — KK 1962, III, akt 227)

1. Elanikkonna elukondliku teenindamise juhtimise põhjalikuks parandamiseks, samuti tööstuse edasiseks spetsialiseerimiseks, ettevõtete ühendamiseks, olemasolevate tootmisvõimsuste paremaks kasutamiseks rahvatarbekaupade väljalaske suurendamisel, elukondlike parandustööde tagamisel, toodangu ja teenuste kvaliteedi parandamisel ning omahinna alandamisel:

...4) organiseerida vabariigilise alluvusega linnades ja rajoonides elanikkonna elukondliku teenindamise kombinaadid ja anda nende alluvusse ka saunad ja pesumajad.

Määrata kindlaks, et nimetatud elukondliku teenindamise kombinaadid alluvad linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele ning Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumile [1].

2. Kohustada EKP linna- ja rajoonikomiteesid, Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid, Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumi [1] ning teisi ministeeriume ja keskasutusi pühendama rohkem tähelepanu töötajate elukondlikule teenindamisele, likvideerima mahajäämuse sel alal.

Võttes arvesse, et hoolitsus inimeste elu-olu parandamise, elukondliku teenindamise liikide ja normide avardamise ning tehtavate tööde kvaliteedi parandamise eest on partei- ja nõukogude organite tähtsamaid ülesandeid, tuleb võtta tarvitusele abinõud selleks, et lähematel aastatel rahuldada elanikkonna nõudmised kõigi teenusteliikide osas.

Soovitada EKP linna- ja rajoonikomiteede ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel panna elukondliku teenindamise arendamisega seotud küsimused süstemaatiliselt parteikomiteede pleenumitele ja töörahva saadikute nõukogude istungjärkudele arutamiseks, tugevdada kontrolli elukondliku teenindamise ettevõtete töö üle ning suurendada parteitöötajate ja nõukogude asutuste töötajate vastutust selle töö organiseerimise eest.

3. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitev-

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

komiteedel ning Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil [2] töötada igal aastal välja ning täita linnade ja rajoonide elanikkonna teenindamise parandamise abinõude konkreetne plaan, kusjuures lahendada järgmised tähtsaimad ülesanded:

avada rohkem elukondliku teenindamise ettevõtteid, arendada majapidamismasinate ja -aparaatide ühiskondliku kasutamise vorme pesupesemis- ja õmblusmasinate ning elektripoonijate, elektritolmuimejate ja teiste majapidamisriistade laenutamise teel elanikkonnale, asutada iseteenindamise korras töötavaid pesuköökе, laiendada teenindusbüroo tegevust ja juurutada teisi elanikkonna teenindamise vorme;

ühendada väikesi töökodasid ja luua hästi mehhaniseeritud elukondliku teenindamise ettevõtteid paljude vastuvõtupunktidega, organiseerida vastuvõtupunktides rõivaste, jalatsite, kultuur-elukondlike ja majapidamistarvete väikeremonti tellija juuresolekul;

organiseerida suurtes ettevõtetes ja sovhoosides töötajate elukondliku teenindamise töökodasid ja elanikkonna elukondliku teenindamise kombinaatide vastuvõtupunkte;

luua suurtes elamumassiivides elukondlike töökodade kompleks, milles töötajaile osutataks elukondlikke teenuseid nende elukohas; pöörata tähelepanu naistejuuksuritöökodade arvu suurendamisele, sealhulgas nende asutamisele ettevõtetes, kus suurema osa töötajatest moodustavad naised;

töötada välja linnades, alevites ja maal iga liiki elukondlikke teenuseid osutavate ettevõtete ratsionaalne struktuur;

parandada rõivaste ja jalatsite valmistamise kvaliteeti, kodanike tellimuste järgi valmistatava mööbli, parandustööde ja elanikkonna muu elukondliku teenindamise kvaliteeti;

võtta tarvitusele abinõud elukondliku teenindamise töökodade teenuste omahinna alandamiseks ja nende töö rentaabluse suurendamiseks;

elukondlike teenindamise ettevõtete puhkepäevade ja tööaegade kindlaksmääramisel arvestada võimalikult suuremate mugavuste loomist töötajatele.

9. Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumi [2], linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel kasutada elukondliku teenindamise ettevõtete ehitamisel ja laiendamisel ulatuslikumalt NSV Liidu Ehituspanga ja NSV Liidu Riigipanga laene, mida antakse nimetatud otstarbeks vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrusele 24. jaanuarist 1964. a. nr. 75 ja määrusele 13. veebruarist 1965. a. nr. 82 (Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus 8. veebruarist 1964. a. nr. 68 ja määrus 3. märtsist 1965. a. nr. 108,

[2] Vt. viide 1. lk. 516.

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. juuni 1966. a. määruse nr. 265 — ENSV ÜVT 1966, nr. 26, art. 165 — redaktsioonis).

Eesti NSV Riiklikul Plaanikomisjonil [3] eraldada ehitusmaterjale ja seadmeid hulgal, mis tagab ehitus- ja montaažitööde aastamahtude ning nimetatud ettevõtete ekspluatatsiooni andmise ülesannete täitmise.

10. Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil [4] ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) määrata plaanides kindlaks uute elukondliku teenindamise ettevõtete ehitamise ja olemasolevate laiendamise ülesanded, pidades silmas, et Tallinnas ja teistes vabariigilise alluvusega linnades tuleb luua spetsialiseeritud vabrikud, tehased ja suured töökojad koos vastuvõtupunktidega, rajoonikeskustes aga liikuvate töökodade ja vastuvõtupunktidega kombinaadid maaelanikkonna teenindamiseks.

13. Eesti NSV Riiklikul Ehituskomiteel, Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil [4], Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil [5] ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel näha linnade, üksikute elamurajoonide ning kolhooside ja sovhooside keskuste planeerimise ja hoonestamise projektide koostamisel elukondliku teenindamise ettevõtete paigutamine.

14. Keelata elukondliku teenindamise ettevõtete kasutuses olevate või neile ettenähtud ruumide äravõtmine ja üleandmine muuks otstarbeks.

15. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul, ministeeriumidel ja keskasutustel tagada ruumide eraldamine elukondliku teenindamise ettevõtetele linnades ja alevites ehitatavates elumajades ning kulutada nende ettevõtete ehitamiseks kuni 0,4 protsenti elamuehituseks eraldatavatest kapitaalmahutustest.

Elumajade tüüpprojektide sidumisel tuleb alates 1963. aastast ette näha ka ruumid elukondliku teenindamise ettevõtetele.

16. Pidada otstarbekohaseks paigutada maal ühte hoonesse kauplused ja elanikkonna elukondliku teenindamise väikesed kombinaadid, punktid ja vastuvõtupunktid.

---

[3] Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Plaanikomisjon liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Plaanikomiteeks.

[4] Vt. viide 1. lk. 516.

[5] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 13. märtsi 1965. a. seadlusega (ENSV ÜT 1965, nr. 11, art. 38) reorganiseeriti Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeerium Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumiks.

21. Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil[6] ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) tagada elukondliku teenindamise ettevõtete tootmispindade ja seadmete efektiivsem kasutamine. Selleks viia rõivaste ja jalatsite valmistamise ja parandamise, majapidamismasinate ja -aparaatide remondi ateljeed ja töökojad, kus see on vajalik, kahe vahetusega tööle, pesumajad ja rõivaste keemilise puhastuse vabrikud kolme vahetusega tööle;

2) organiseerida elanikkonnale osutatavate elukondlike teenuste ulatuslikumat reklaamimist, kasutades selleks kohalikke raadiosaateid ja ajakirjandust, televisiooni, kino, reklaamvitriine ja -lehti ning andes välja spetsiaalseid teatmikke ja plakateid;

3) praktiseerida elukondliku teenindamise ateljeede ja töökodade brigaadide väljasõite tööstusettevõtetesse, asutustesse, sovhoosidesse ja kolhoosidesse mitmesuguste elukondliku teenindamise tellimuste vastuvõtmiseks. Rakendada ulatuslikumalt tellimuste vastuvõtmist tellija kodus ja esemete kättetoimetamist koju, samuti laiendada mitmesuguste parandustööde ja muude elukondlike teenuste tegemist tellija kodus (pesu õmblemine, mööbli parandamine ja puhastamine, tehniliselt keerukate aparaatide remontimine, aknaklaaside ettepanemine, vaipade puhastamine jne.).

Vabariigilise alluvusega linnades ja turistide poolt massiliselt külastatavates kohtades (Narva-Jõesuu, Viljandi, Otepää jt.) luua autode, mootorrataste, jalgrataste ja muude isiklike transpordivahendite tasulised seisukohad.

NSV Liidu Riigipanga Eesti Vabariiklikul Kontoril anda teenindusbüroole summad palga maksmiseks töötajatele, kes osutavad kodanikele teenuseid, vastavalt tehtud tööde mahule väärtuselises väljenduses;

5) tagada isemajandavate arstlike kosmeetikakabinettide loomine vabariigilise alluvusega linnades;

6) luua kõigis võõrastemajades vajalikud tingimused selleks, et igal ajal võiks puhastada jalanõusid, triikida kleite, ülikondi, anda pesu pesemiseks jne.;

7) organiseerida vabariigi linnades individuaalautode pesemise, profülaktilise teenindamise ja remondi punktid.

23. Anda elanikkonna elukondliku teenindamise ettevõtetele õigus võtta töölisi ja teenistujaid ateljeedesse, töökodadesse ja rõivaste keemilise puhastuse ning pesumajade vastuvõtupunktidesse tööle osalise tööpäevaga, kusjuures väljatöötust arvestatakse tegeliku tööaja järgi ja töö tasustamisel lähtutakse tükitööhinnetest ja tunnitasumääradest.

26. Lubada Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna

[6] Vt. viide 1. lk. 516.

Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil[7] ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel organiseerida, et elukondliku teenindamise ettevõtted võtaksid nii linnas kui ka maal töölistelt ja teenistujatelt rõivaste individuaalõmbluse tellimusi tingimustel, et ateljeede ja töökodade materjalide eest tasutaks järelmaksuga vastavalt korrale, mis on kaupade müümiseks järelmaksuga ette nähtud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. augusti 1959. a. määruses nr. 350 ja 28. juuli 1962. a. määruses nr. 357.

NSV Liidu Riigipanga Eesti Vabariiklikul Kontoril anda elanikkonna elukondliku teenindamise ettevõtetele laenu operatsioonideks, mis on seotud materjalide väljaandmisega rõivaste õmblemise tellimuste vastuvõtmisel.

Väljavõte

EESTI NSV KOMMUNAALMAJANDUSE JA ELANIKKONNA ELUKONDLIKU TEENINDAMISE MINISTEERIUMI MOODUSTAMISEGA SEOTUD ABINÕUDEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. detsembri 1962. a. määrus nr. 591 (KK 1962, III, akt 250)

10. Panna linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede kohaliku majanduse osakondadele elanikkonna elukondliku teenindamise kombinaatide tegevuse juhtimine.

Väljavõte

EESTI NSV KOMMUNAALMAJANDUSE JA ELANIKKONNA ELUKONDLIKU TEENINDAMISE MINISTEERIUMI NING KOHALIKE NÕUKOGUDE ETTEVÕTETE JA MAJANDUSORGANISATSIOONIDE TÖÖST 1963. AASTAL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. mai 1964. a. määrus nr. 223

6. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel varustada elamispinnaga noortöölised ja spetsialistid, kes on lõpetanud kutsekooli, samuti kõrgema või kesk-eriõppeasutuse ja suunatakse tööle elukondliku teenindamise ettevõtetesse.

[7] Vt. viide 1. lk. 516.

Väljavõte

EESTI NSV KOMMUNAALMAJANDUSE JA ELANIKKONNA ELUKONDLIKU TEENINDAMISE MINISTEERIUMI NING LINNADE JA RAJOONIDE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE TÄITEVKOMITEEDE ETTEVÕTETE JA MAJANDUSORGANISATSIOONIDE TÖÖ KOHTA 1964. AASTAL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. mai 1965. a. määrus nr. 230
(KK 1965, II, akt 123)

1. Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil [1] ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

4) jätkata väikeste, majanduslikult end mitteõigustavate töökodade ja ateljeede ühendamist suuremateks spetsialiseeritud ettevõteteks, suurendades vastavalt vastuvõtupunktide võrku; rakendada abinõud töömahukate tööde mehhaniseerimiseks ning progressiivsete töömeetodite ja tehnoloogia juurutamiseks, mis tagavad tööde kvaliteedi paranemise, tööviljakuse kasvu, teenuste omahinna alanemise ja kahjulikkuse likvideerimise;

5) tugevdada kontrolli elanikkonna elukondliku teenindamise ettevõtete tegevuse üle. Mitte lubada tellimuste täitmist ilma vastava vormistamiseta. Rohkem pöörata tähelepanu tehtavate tööde kvaliteedi tõstmisele ja teenindamise parandamisele.

2. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) igas kvartalis vaadata läbi ebarahuldavalt töötavate ettevõtete ja organisatsioonide töötulemused;

2) maaelanikkonna elukondliku teenindamise parandamiseks tagada vajalike ruumide eraldamine elukondlike ettevõtete organiseerimiseks kolhoosi- ja sovhoosikeskustes.

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

TEENINDUSETTEVÕTETE TÖÖ PARANDAMISE ABINÕUDE KOHTA

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. juuli 1965. a. määrus nr. 337 (KK 1965, III, akt 195)

2. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil [1], Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul, Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumil, Eesti NSV Riiklikul Plaanikomisjonil [2] ja ETKV Liidul näha rahvamajanduse arendamise plaani projektis aastaiks 1966—1970 ette abinõud elanikkonna elukondliku teenindamise edasiseks parandamiseks, pöörates erilist tähelepanu teenindusettevõtete tootmisbaasi arendamisele linnades ja rajoonides, mis käesoleval ajal jäävad teenindamise tasemelt maha vabariigi teistest linnadest ja rajoonidest, samuti uutes elamukvartalites.

4. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil [1] ning Eesti NSV Riiklikul Plaanikomisjonil [2] jätkata teenindusettevõtete vabastamist masstootmise toodangu väljalaskmisest (pealistrikotaaž, villane lõng jms.) seal, kus see on otstarbekohane.

7. Kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ja Eesti NSV Kaubandusministeeriumil organiseerida 1965. aastal Tallinnas, Tartus, Pärnus, Narvas, Kohtla-Järvel, Viljandis ja Rakveres elanikkonna tellimuste täitmiseks vajalike materjalide, tööriistade, furnituuri, tagavaraosade ja detailide väikehulgimüük selleks spetsiaalselt eraldatud kaupluste või nende osakondade kaudu, arvates nende kaupade müügi mahu jaekaubakäibe plaani täitmisse. Antud kauplustele või nende osakondadele panna kauplemine samuti kõigi nende kaupadega, mida on lubatud müüa ettevõtetele ja organisatsioonidele, kaasa arvatud kolhoosid, sularaha eest.

8. Juhtida partei linna- ja rajoonikomiteede, kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede, Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministee-

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

[2] Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Plaanikomisjon liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Plaanikomiteeks.

riumi[3] ning Eesti NSV Ehitusministeeriumi tähelepanu kapitaalmahutuste ebarahuldavale kasutamisele ja teenindusettevõtete, samuti kommunaalmajandusobjektide mitteõigeaegsele ekspluatatsiooniandmisele.

Kohustada EKP linna- ja rajoonikomiteesid, kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid ning Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumi[3] võtma nende objektide ehitamise oma kontrolli alla ja tagama nende ekspluatatsiooni andmise plaanis määratud tähtajaks.

11. Anda Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumile[3] ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele õigus ehitada, laiendada ja rekonstrueerida teenindusettevõtteid elanikkonnale osutatud teenuste eest saadud üleplaanilise akumulatsiooni arvel, samuti teiste tsentraliseerimata finantseerimisallikate arvel üle kinnitatud ehitus- ja montaažitööde piirmahtude.

13. Anda Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumile[3] õigus kooskõlastatult Eesti NSV Riikliku Plaanikomisjoniga[4] ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega näha alates 1966. a. teenindusettevõtete töötajatele elamute ja lasteasutuste ehitamiseks ette kuni 20 protsenti elanikkonnale osutatud teenuste eest saadud akumulatsioonist.

24. EKP linna- ja rajoonikomiteedel, kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ja Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil[3]:

1) organiseerida teenindusettevõtete direktorite, peainseneride, raamatupidajate, osakondade, tsehhide ja töökodade juhatajate, kel ei ole eriharidust, õppimine kõrgemate ja kesk-eriõppeasutuste kaugõppe- ja õhtustes osakondades;

3) tagada vabariigi teenindusettevõtete töötajate osavõtt NSV Liidu Riikliku Plaanikomitee juures asuva Riikliku Kutsehariduse Komitee[5] poolt organiseeritavatest vabariikidevahelistest kursustest õmblusettevõtete ja juuksuritöökodade jaoks kõrge kvalifikatsiooniga modelleerijate ja meistrite ettevalmistamiseks teenindusettevõtetega sõlmitavate lepingute alusel ja nende vahendite arvel.

25. Lubada teenindusettevõtetel anda kutsehariduskoolidele tasuta üle seadmeid, aparaate, tööriistu ja materjale.

27. Partei linna- ja rajoonikomiteedel, kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ning Eesti NSV Kommunaal-

---

[3] Vt. viide 1. lk. 522.

[4] Vt. viide 2. lk. 522.

[5] NSV Liidu Ülemnõukogu 16. oktoobri 1965. a. seadlusega (NSVL ÜT 1965, nr. 41, art. 613) reorganiseeriti NSV Liidu Riikliku Plaanikomitee juures asuv Riiklik Kutsehariduse Komitee liidulis-vabariiklikuks NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuvaks Riiklikuks Kutsehariduse Komiteeks.

majanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil[6] parandada teenindusettevõtete kaadri valikut ja paigutamist, õppida tundma vastutavate töötajate koosseisu ja vajalikel juhtudel võtta tarvitusele abinõud antud ettevõtete kaadri tugevdamiseks.

Väljavõte

KULTUURI- JA ELUKONDLIKE OBJEKTIDE EHITAMISE NING ELANIKKONNA TEENINDAMISE PARANDAMISE KOHTA EESTI NSV MAA-ASULATES

Eesti NSV Ülemnõukogu 15. septembri 1966. a. otsus
(ENSV ÜVT 1966, nr. 44, art. 315)

1. Lähtudes NLKP XXIII kongressi otsusest maaelanikkonna elutingimuste edasise parendamise kohta pidada vabariigi ministeeriumide, keskasutuste, kohalike töörahva saadikute nõukogude, nende täitevkomiteede, põllumajandusliku tootmise valitsuste ning kõigi kollektiivide ja ühiskondlike organisatsioonide tähtsaimaks ülesandeks süstemaatiliselt töötada kultuurilise ja elukondliku teenindamise materiaal-tehnilise baasi paremaks kasutamiseks maal, selle laiendamiseks ja tugevdamiseks ning maaelanike teenindamise parendamiseks, selleks et lähemate aastate jooksul tunduvalt vähendada vahet maa- ja linnatöötajate kultuurilise ja elukondliku teenindamise vahel.

3. Maaelanike kultuurilise ja elukondliku teenindamise abinõude plaanide väljatöötamisel soovitada vabariigi ministeeriumidele ja keskasutustele ning külade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogudele, põllumajandusliku tootmise valitsustele, kolhoosidele ja sovhoosidele:

— näha ette abinõud maal olemasolevate kommunaal- ja elukondliku teenindamise ning kultuuriasutuste materiaalse baasi kasutamise järsuks parendamiseks. Leida võimalusi nende hoonete kapitaalremondi- ja rekonstrueerimissummade suurendamiseks, samuti olemasolevate hoonete kohandamiseks kultuuritöö ja elukondlikuks otstarbeks. Paremini varustada kultuuriasutusi ja koolieelseid lasteasutusi inventari ja sisustusega;

— tagada kõrvuti viisaastaku plaanis ettenähtud riiklike kapitaalmahutustega rajoonide, sovhooside, kolhooside ja teiste majandite omavahendite, pangakrediidi ning kohalike materjalide ja ühiskondliku töö maksimaalne kasutamine;

— näha ette maal kommunaalmajanduse, kultuuri- ja elukondlike objektide, koolieelsete lasteasutuste, tervishoiu- ja haridusasutuste ning spordiobjektide ehitamine mitme majandi ühisel jõul,

[6] Vt. viide 1. lk. 522.

lähtudes sovhooside ja kolhooside keskuste väljaehitamise perspektiivplaanidest;

— suurendada elamuehitust maal, selleks et lähematel aastatel maksimaalselt varustada põllumajanduse spetsialistid ja mehhanisaatorid, õpetajad, arstid, kultuuri-, kaubandus-, elukondliku teenindamise ja sidetöötajad heakorrastatud korteritega, kasutades selleks rohkem kolhooside summasid, sovhooside kasumeid ning kolhoosnikute, sovhoositöötajate ja maaintelligentsi isiklike säästude arvel kooperatiiv- ja individuaalehitust. Näha ette maa-asulates veevarustuse ja kanalisatsiooni edasine ehitamine, korterite gasifitseerimine ning varustamine keskkütte ja sooja veega nii uute elamute ehitamisel kui ka nende kapitaalsel remontimisel;

— laiendada tunduvalt maa-asulate heakorrastus- ja haljastustöid, kasutades selleks ulatuslikult kohalikke materjale ja tõmmates kaasa maa üldsust (kolhoosnikuid, sovhoositöötajaid, maaintelligentsi, õpilasi) heakorrastustöödele ja eeskujuliku korra loomisele igas maa-asulas. Ehitada kolhooside ja sovhooside perspektiivsetes keskustes spordiehitiste kompleksid ning osakondades ja brigaadides spordiväljakud;

— suunata maanoori kolhooside ja sovhooside stipendiaatidena kultuuritöö ja eelkooli kasvatuse õppeasutustesse, abistada elukondliku teenindamise ettevõtteid kaadri komplekteerimisel kohaliku elanikkonna hulgast, organiseerides neile eriala omandamiseks ning kvalifikatsiooni tõstmiseks individuaalset ja brigaadiviisilist väljaõpet.

6. Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumil koos rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega rakendada abinõud rajoonisiseste autobussi- ja taksovedude ning maanteede hooldamise parendamiseks, eriti talvel, samuti autobusside uute ootepaviljonide ja heakorrastatud autobussipeatuste ehitamiseks ning reisijate kultuurse teenindamise parendamiseks.

7. Eesti NSV Sideministeeriumil koos rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega rakendada abinõud maaelanikkonna sidealase teenindamise parendamiseks ja maa-asulate täieliku telefoniseerimise kiirendamiseks.

8. Teha vabariigi rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele, ministeeriumidele ja keskasutustele ülesandeks rakendada abinõud maal asuvate kommunaal-, kultuurilise ja elukondliku teenindamise asutuste kaadri paremaks valikuks, paigutamiseks ja kasvatamiseks, komplekteerida need algatusvõimelistest töötajatest, kes hästi tunnevad ja armastavad oma eriala;

Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Kõrgema- ja Keskeriharidu se Komiteel [1] ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 30. mai 1968. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1968, nr. 23, art. 160) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Kõrgema ja Kesk-eriharidu se Komitee liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Kõrgema ja Kesk-eriharidu se Ministeeriumiks.

Kutsehariduse Komiteel koos Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, Eesti NSV Haridusministeeriumi, Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumi, Eesti NSV Kultuuriministeeriumi, Eesti NSV Kaubandusministeeriumi ning Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiga[2] ja ETKVL-i juhatusega parendada kaadri ettevalmistamist maa heakorrastamise ja kommunaalmajanduse, kultuuri-, tervishoiu- ja spordiasutustele ning kaubandus- ja elukondliku teenindamise ettevõtetele ja kavandada täiendavad abinõud, selleks et paremini rahuldada vajadust nende töötajate järele.

10. Teha Eesti Tarbijate Kooperatiivide Vabariikliku Liidu juhatusele ülesandeks:

— võtta tarvitusele abinõud ja kiirendada kaupluste ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtete ehitamist ning nende arvu suurendamist kolhoosides ja sovhoosides;

— paremini õppida tundma ja rahuldada maaelanikkonna nõudmist rahvatarbekaupade järele, arendada progressiivseid kaubandusvorme ning tõsta teenindamise kultuuri;

— tagada kohalike nõukogudega kooskõlastatud graafikute kohaselt esmajärgulise tähtsusega kaupade regulaarne kohalevedu kauplusautodega asulatesse, kus puudub alaline kaubandusvõrk.

11. Kohustada Eesti NSV Haridusministeeriumi ja töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid rakendama abinõud kaheksaklassilise üldise koolikohustuse täitmiseks ja kõigi koolikohustuslike laste täielikule keskharidusele ülemineku ettevalmistamiseks; organiseerida kõikides rajoonides hästi läbimõeldud õhtuste ja kaugõppekoolide võrk, mis tagaks maanoorte üldharidusliku taseme tõstmise.

12. Teha Eesti NSV Kultuuriministeeriumile ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogule ülesandeks:

— koos rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega rakendada abinõud maal asuvate kultuuriasutuste töö parendamiseks;

— koos loominguliste liitudega töötada välja ja viia ellu plaan maal asuvatele klubidele ja kultuurimajadele šefluse korras abi osutamiseks ja tagada teatrikollektiivide, kontserdibrigaadide ja loominguliste liitude poolt maaelanike teenindamise tunduv parendamine.

13. Kohustada rajoonide ja külade töörahva saadikute nõukogusid parendama kultuuriasutuste ja maaelanike elukondliku teenindamise ettevõtete juhtimist, alaliste komisjonide ja rahvasaadikute abiga kontrollima regulaarselt nende asutuste ja ettevõtete tööd ning osutama neile vajalikku abi esinevate puuduste kõr-

---

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜNVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

valdamisel, arutama nõukogude istungjärkudel, täitevkomiteede istungitel ja alaliste komisjonide koosolekutel nende juhtijate ettekandeid, süstemaatiliselt välja selgitama elanike ettepanekuid kultuuriasutuste ja elukondliku teenindamise ettevõtete töö parendamiseks ning töötama järjekindlalt nende ettepanekute elluviimiseks.

Kehtestada range kord, et maal asuvate kultuuriasutuste, elukondliku teenindamise ja kommunaalmajanduse ettevõtete juhtijad annaksid regulaarselt elanikele aru nende juhtimisel olevate organisatsioonide tööst.

Väljavõte

MAAL TOIMUVA KULTUUR-ELUKONDLIKU EHITUSE JA MAAELANIKKONNA ELUKONDLIKU TEENINDAMISE PARENDAMISE KOHTA EESTI NSV-s

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. veebruari 1967. a. määrus nr. 41
(ENSV ÜVT 1967, nr. 8, art. 46 — KK 1967, I, akt 22)

1. Lugeda kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede, Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste, rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsuste, kõigi ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide tähtsamaks ülesandeks süstemaatilise töö korraldamist kultuur-elukondliku ehituse ja elanikkonna teenindamise parendamiseks maal.

2. Rajoonide ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel, rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel tagada aastatel 1967—1970:

1) maa olemasoleva elamu- ja kommunaalmajanduse ning elukondliku teenindamise materiaalse baasi ja kultuuriasutuste parem kasutamine. Suunata rohkem vahendeid nende kapitaalremondiks ja rekonstrueerimiseks.

Vajaduse korral eraldada elanikkonna elukondliku teenindamise ettevõtetele ja asutustele vastavad ruumid;

2) projekteerimisel kommunaalmajanduse, kultuur-elukondlike ja koolieelsete lasteasutuste objektide, tervishoiu- ja haridusobjektide, samuti spordiehitiste paigutamine kolhooside ja sovhooside perspektiivkeskustesse. Kasutada nimetatud objektide ehituseks mitme majandi vahendite ühendamist;

3) kultuurhariduslike asutuste ja koolieelsete lasteasutuste varustamine vajaliku inventari ja seadmetega;

4) elamuehituse mahu suurendamine maal, selleks et lähematel aastatel maksimaalses ulatuses varustada kõigi mugavustega korteritega kolhooside ja sovhooside töötajaid, õpetajaid, arste, kultuuri-, kaubandus-, elukondliku teenindamise ja sidetöötajaid.

Kasutada selleks ulatuslikumalt kolhooside ja sovhooside vahendeid ning laiendada kooperatiiv- ja individuaalehitust;

5) veevarustus-, kanalisatsiooni- ja gasifitseerimisvõrgu edasine arendamine maal, kasutades seejuures kõige ökonoomsemaid lahendusi, mis vastavad maakoha iseärasustele;

6) maa-asulate heakorrastus- ja haljastustööde laiendamine, majandisiseste teede ehitamine, kasutades selleks rohkem kohalikke materjale. Praktiseerida nende tööde teostamist üldsuse jõududega;

7) olemasolevate parkide nõuetekohane korrastamine ja töötajatele uute puhkepaikade loomine;

8) maaelanike laialdasem kaasatõmbamine kultuuriasutuste külastamisele, sagedasemate kollektiivsete väljasõitude korraldamine kontsertidele, teatritesse, muuseumidesse jne.

3. Eesti NSV Haridusministeeriumil, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

3) koos kolhooside, sovhooside ja teiste ettevõtete ning organisatsioonide juhtijatega määrata kindlaks nende osavõtt koolieelsete lasteasutuste ehitusest, samuti viimaste ehitamise tähtajad. Nimetatud materjalid esitada Eesti NSV Riiklikule Plaanikomiteele nende võtmiseks rahvamajandusplaanidesse.

8. Eesti NSV Haridusministeeriumil ja kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel tagada üldise kohustusliku kaheksaklassilise hariduse seaduse täitmine. Organiseerida kõigis rajoonides õhtu- ja kaugõppekoolide ratsionaalne võrk, mis tagab maanoorte üldharidusliku taseme tõstmise.

9. Eesti NSV Sideministeeriumil koos rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega rakendada ellu abinõud maaelanikkonna paremaks teenindamiseks sidevahenditega, posti kättetoimetamise kiirendamiseks, automaattelefonside ja tootmissisese side juurutamiseks kolhoosides ja sovhoosides.

10. Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumil:

1) koos rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega täiustada rajoonisiseseid autobussi- ja taksovedusid, parendada teede korrashoidmist, eriti talvel, ehitada uusi autobussipaviljone ja heakorrastatud peatuskohti, tõsta reisijate teenindamise kultuuri;

2) koos Eesti NSV Riikliku Plaanikomitee ja Eesti NSV Riikliku Ehituskomiteega töötada välja ettepanekud odavate ehitusmaterjalide (kruus, põlevkivituhk jt.) laialdasema kasutamise kohta majandisiseste teede ehituseks ja remondiks ning taotleda ehituse ning remondi maksumuse vähendamist.

11. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil koos:

1) rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustega välja töötada abinõud kolhoosnikute ja sovhoositööliste töötingimuste

parendamiseks ning elukondlike ruumide organiseerimiseks tootmisobjektide juures;

2) Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondise «Eesti Põllumajandustehnika» ja ETKV Liiduga tagada põllumajandustöötajate parem varustamine mugava ja töö spetsiifikale vastava eririietusega;

3) projekteerimisorganisatsioonide ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega välja töötada näidisprojektid elamute ja majapidamishoonete rekonstrueerimiseks, mis seda vajavad ja mida on võimalik edaspidi kasutada, vastavalt heakorrastuse kaasaegsetele nõuetele. Abistada maaelanikke nende omanduses olevate ehitiste sellise rekonstrueerimise ja remondi teostamisel;

12. Eesti NSV Riiklikul Ehituskomiteel tagada:

1) ... Rajooniliste planeerimiste läbivaatamisel pöörata tähelepanu kultuuri-, haridus- ja tervishoiuobjektide, samuti sanatooriumide, puhkekodude, kaubandus- ja elanikkonna elukondliku teenindamise ettevõtete ning spordiehitiste ratsionaalsele paigutusele maal.

Rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel rangelt jälgida nende objektide paigutuse kinnitatud skeeme;

14. Eesti Tarbijate Kooperatiivide Vabariikliku Liidu juhatusel:

1) tagada regulaarne leiva ja muude igapäevaste tarbekaupade vedu maakohtadesse, kus ei ole statsionaarset kaubandusvõrku, kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega kooskõlastatud graafiku kohaselt. Vajaduse korral sisustada nende kaupade müügiks kolhooside ja sovhooside poolt eraldatavad ruumid. Kasutada ratsionaalsemalt kauplusautosid elanikkonna varustamiseks rahvatarbekaupadega;

2) organiseerida maal kõikjal raskekaaluliste kaupade koju kättetoimetamine.

16. Eesti NSV Riiklikul Plaanikomiteel, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ja Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil ning rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel tagada nõudmiste rahuldamine katuselaastude järele maal ja organiseerida nende osaline valmistamine kolhooside ja sovhooside poolt antavast puidust.

18. Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» organiseerida maasaunade kütteseadmete jaoks vajalike lihtsamate seadmete valmistamine ning müümine kolhoosidele ja sovhoosidele.

19. Kiita heaks mitme kolhoosi, sovhoosi ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondise «Eesti Põllumajandustehnika» ettevõtte algatus, kes alustasid sotsialistlikku võistlust tootmiskultuuri tõstmise ja territooriumi heakorrastamise eest. Soovitada kõikidel rajoonide ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomitee-

del, kolhoosidel, sovhoosidel ja teistel ettevõtetel ning organisatsioonidel seda väärtuslikku algatust laiemalt rakendada.

Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» ühe kuu jooksul välja töötada tootmiskultuuri tõstmise ja territooriumi heakorrastamise eest peetava sotsialistliku võistluse korraldamise tingimuste projekt, samuti ettepanek iga-aastaste metsa- ja lillepäevade korraldamise kohta.

20. Rajoonide ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel kehtestada selline kord, et maal asuvate kultuuriasutuste, elukondliku teenindamise ja kommunaalmajanduse ettevõtete juhtijad annaksid regulaarselt rahva ees aru nende poolt juhitavate organisatsioonide tööst.

21. Eesti NSV Riiklikul Plaanikomiteel näha ette iga-aastasel rahvamajandusplaanide väljatöötamisel maaelanikele vajalike vahendite ja ehitusmaterjalide eraldamine maksimaalses ulatuses, vastavalt kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede poolt väljatöötatud abinõudele maaelanikkonna kultuur-elukondliku teenindamise järsuks parendamiseks, elamute, kultuuri-, haridus-, tervishoiu-, kaubandus-, elukondliku teenindamise ja sideasutuste rekonstrueerimise ja kapitaalremondi laiendamiseks, kolhoosi- ja sovhoosikeskuste brigaadide ja osakondade territooriumide, samuti kohalike teede heakorrastamiseks.

Väljavõte

ELANIKKONNA ELUKONDLIKU TEENINDAMISE EDASISE ARENDAMISE ABINÕUDE KOHTA

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. novembri 1967. a. määrus nr. 452 (KK 1967, III, akt 209)

1. Eestimaa KP linna- ja rajoonikomiteedel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil [1] ning teistel Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel, kelle alluvuses on elukondliku teenindamise ettevõtteid:

1) parendada elukondliku teenindamise organisatsioonide ja ettevõtete juhtimist, töötada välja kohalikke tingimusi arvestades ja rakendada ellu aastail 1967—1970 elukondliku teenindamise

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

arendamise abinõud, pidades silmas tagada elanikkonna vajaduste võimalikult täielikum rahuldamine elukondlike teenustega, teenustööde kvaliteedi ja teeninduskultuuri parendamine, tööde mehhaniseerimise laiendamine, tehnoloogiliste protsesside täiustamine ning elukondliku teenindamise ettevõtete rentaabluse tõstmine tootmispõhifondide ja käibevahendite parema ärakasutamise arvel, suurendada elukondliku teenindamise juhtijate vastutust töötajate teenindamise organiseerimise eest, elanikkonnale osutatavate elukondlike teenuste plaanide ja elukondliku teenindamise ettevõtete arendamise plaanide täitmise eest ning ehitusorganisatsioonide juhtijate vastutust elukondliku teenindamise objektide õigeaegse ekspluatatsiooni andmise eest;

3) tagada ulatuslikum elukondlike teenuste osutamine kodanikele, kes elavad võõrastemajades, kolhoosnikutemajades ja motellides, kämpingutes, pansionides, turismibaasides, sanatooriumides, puhkekodudes ja -rajoonides, et luua nendele kodanikele tingimused saada vastava tasu eest ka niisuguseid teenuseid nagu riiete ja jalatsite parandus, pesu kiirpesemine, juuksuritööd, kodanikele kuuluvate transpordivahendite tehniline teenindamine, kultuuri- ja majapidamistarvete laenutamine ja muud teenused;

4) tugevdada elanikkonna elukondliku teenindamise ettevõtteid ja organisatsioone juhtiva kaadriga väljaõppinud, algatusvõimeliste ja energiliste töötajate hulgast ning pidevalt abistada neid töös; aktiviseerida partei-, komsomoli- ja ametiühinguorganisatsioonide tegevust, koondada nende tähelepanu kasvatustöö tõhustamisele elukondliku teenindamise töötajate hulgas, mobiliseerida neid elanikkonna elukondliku teenindamise kvaliteedi ja kultuuri igakülgsele parendamisele ning ettenähtud teenustööde mahu täitmisele ja ületamisele; pidevalt arutada elukondliku teenindamise küsimusi parteikomiteedes ja linnade ning rajoonide töörahva saadikute nõukogude istungjärkudel ja rakendada tõhusaid abinõusid puuduste kõrvaldamiseks.

Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu leiavad, et partei-, nõukogude, komsomoli-, ametiühingu- ja majandusorganid on kohustatud pidama elanikkonna elukondliku teenindamise arendamise ja parema korraldamise küsimusi oma tegevuse üheks tähtsamaks lõiguks.

3. Kiita heaks õmblusvabriku «Baltika», Jaan Anveldi nimelise Oru Turbakombinaadi, kaevanduse «Käva-2» ning Eesti Maaviljeluse ja Maaparanduse Teadusliku Uurimise Instituudi algatus ehitada ja organiseerida omavahendite arvel töölistele ja teenistujatele elukondliku teenindamise ateljeesid, töökodasid ja vastuvõtupunkte.

Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel ning liidulise alluvusega ettevõtete juhtijail koos linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede ning Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriu-

miga[2] läbi arutada ja ellu rakendada abinõud alluvates ettevõtetes ning ehitustel töötajate paremaks elukondlikuks teenindamiseks, eriti seal, kus töötab palju naisi.

Eesti NSV Ametiühingu Nõukogul koondada ametiühinguorganisatsioonide tähelepanu elanikkonna elukondliku teenindamise tõhustamisele, järjekindlalt taotleda abinõude ellurakendamist, mis on suunatud tingimuste loomisele selleks, et töölised ja teenistujad võiksid elukondlikke teenuseid hõlpsasti kasutada ning võtta need küsimused tootmisettevõtete kollektiivlepingutesse.

5. Kohustada Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumi[2] rakendama abinõusid rändtöökodade töö parendamiseks. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel tagada rändtöökodade töögraafiku range täitmine vastavalt kinnitatud tööplaanile.

15. Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil[2] ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta tarvitusele abinõud elanikkonnale elukondliku teenindamise ettevõtete poolt osutatavate teenuste paremaks reklaamimiseks ja kasutada selleks ulatuslikumalt ajakirjandust, raadiot, televisiooni ja muid reklaamimisviise.

18. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel võtta teadmiseks ning juhindumiseks, et:

2) 1. jaanuarist 1968. a. on kehtestatud, et kogu kasum elanikkonna elukondliku teenindamise ettevõtetel ja organisatsioonidel, kelle elukondlike teenustööde maht moodustab 85 ja rohkem protsenti toodangu, tööde ning teenuste üldmahust, samuti kasum, mida saavad teenustööde tegemise eest teised elukondliku teenindamise ettevõtted ja organisatsioonid, suunatakse elanikkonna elukondliku teenindamise tegutsevate ettevõtete laiendamiseks ja uute ehitamiseks, nendele seadmete soetamiseks lisaks kinnitatud kapitaaltööde plaanidele ning nende ettevõtete käibevahendite täiendamiseks (välja arvatud kasum, mis eraldatakse ettevõttefondi, samuti elamute ja lasteasutuste ehitamiseks elanikkonna elukondliku teenindamise ettevõtete töötajatele).

3) NSV Liidu Riigipangal on erandina lubatud anda elanikkonna elukondliku teenindamise ettevõtetele laenutusesemete soetamiseks krediiti (ilma omakäibevahendite kasutamiseta) kaheks aastaks. See krediit kustutatakse ettevõtete kasumist;

4) tööstuslikke töid tegevatele teenindusettevõtetele (kaasa arvatud pesumajad), kellel elanikkonna elukondliku teenindamise tööde maht on üle 60 protsendi toodangu, tööde ja teenuste üldmahust ning kes ületavad elanikkonna elukondliku teenindamise plaani, annavad NSV Liidu Riigipanga asutused üle tootmisperso-

[2] Vt. viide 1. lk. 530.

nali palgafondi vahendeid nende ettevõtete töötajaile palga maksmiseks — 1 protsendi ulatuses ja ettevõtetele, kellel elanikkonna elukondliku teenindamise tööde maht on alla 60 protsendi, — 0,9 protsendi ulatuses palgafondist kuuplaani ületamise iga protsendi eest.

Neid vahendeid palga maksmiseks antakse vastavalt kvartaliplaani täitmisele;

5) isemajandavatele riiklikele elanikkonna elukondliku teenindamise ettevõtetele ja organisatsioonidele, kes on juriidilised isikud, on laiendatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. oktoobri 1965. a. määrusega nr. 731 (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. oktoobri 1965. a. määrus nr. 450) kinnitatud «Sotsialistliku riikliku tootmisettevõtte põhimääruse» kehtivust.

6) pensionäridele, kes saavad vanaduspensioni ja töötavad elanikkonna elukondliku teenindamise süsteemis tellimuste vastuvõtjatena, lapsehoidjatena ja koristajatena, makstakse määratud pension välja täies ulatuses, ilma nimetatud tööde eest saadavat sissetulekut arvestamata;

10) elanikkonna elukondliku teenindamise ettevõtete ja organisatsioonide juhtijail on õigus ühendada vahendeid, mida suunatakse kehtestatud korras elukondliku teenindamise ehitusobjektide püstitamiseks tsentraliseerimata finantseerimisallikatest (kaasa arvatud ka pangakrediidid), ja tsentraliseeritud kapitaalmahutusi korras ning tingimustel, mis on ette nähtud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 22. augusti 1964. a. määruses nr. 690 (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. septembri 1964. a. määrus nr. 427).

Kaubandus, ühiskondlik toitlustamine

1. RIIKLIK JA KOOPERATIIVKAUBANDUS, PÕLLUMAJANDUSSAADUSTE KOKKUOST JA KOLHOOSITURG

Väljavõte

KAUBANDUSETTEVÕTETE KÜLMUTUSSEADMETEGA VARUSTAMISE SUURENDAMISEST 1950.—1954. A.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. detsembri 1949. a. määrus nr. 1037

5. Kohustada linnade ja maakondade [1] TSN täitevkomiteesid:

a) osutama kaubandusorganisatsioonidele abi külmladude ehitamisel, olemasolevate ruumide kohandamisel külmladudeks, kaubandusettevõtete ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtete varustamisel külmutusseadmetega;

b) panema kaupluste ja sööklate juurde jääkeldrite ja külmladude ehitamine linnades ja maakondades [1] asuvate ehitusorganisatsioonide peale;

d) eraldama telliseid, lupja, kive ja muid kohalikke ehitusmaterjale külmladude ja külmruumide ehitamiseks kaubandusettevõtetes ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtetes.

Väljavõte

TARBIJASKOOPERATSIOONI MAAKAUPLUSTE EBARAHULDAVAST VARUSTAMISEST RAHVATARBEKAUPADEGA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. detsembri 1952. a. määrus nr. 978

6. Kohustada Eesti NSV Kaubandusministeeriumi, ETKV Liitu, oblastite [1] ja rajoonide TSN täitevkomiteesid vähemalt kord kvartalis kuulama täitevkomitee kaubandusosakonna juhataja või tarbijate kooperatiivide liidu juhatuse aruannet kauplemise olukorra kohta maal rahvatarbekaupadega.

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 26. septembri 1950. a. seadlusega (ENSV T 1950, nr. 11, art. 114) likvideeriti Eesti NSV-s maakonnad ja moodustati rajoonid.

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. aprilli 1953. a. seadlusega likvideeriti Eesti NSV-s oblastid (ENSV T 1953, nr. 7, art. 60).

Väljavõte

VASTUMÜÜGI KORRAS KOLHOOSIDELE REALISEERIMISEKS MÄÄRATUD AUTODE MÜÜGI KORRASTAMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. juuni 1955. a. määrus nr. 191
(KK 1955, akt 39)

3. Kohustada rajoonide TSN täitevkomiteesid:

a) sisse seadma range kontrolli kolhoosidele müümiseks määratud autode realiseerimise õigsuse üle, mitte lubades nende mittesihipärast müüki;

b) tugevdama kontrolli kolhooside autopargi seisukorra üle, abistades kolhoose autode remontimisel masina-traktorijaamade ning teiste organisatsioonide ja ettevõtete kaudu.

4. Selgitada, et:

a) autode müümine kolhooside poolt võib toimuda ainult kolhoosiliikmete üldkoosoleku loal;

b) kolhoosi poolt müüdud auto uuele valdajale ümberregistreerimiseks esitatakse ostja poolt rajooni täitevkomiteele läbivaatamiseks kolhoosiliikmete üldkoosoleku otsus koos teiste vajalike dokumentidega. Rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee luba on aluseks auto ümberregistreerimisel.

Väljavõte

RAAMATUKAUBANDUSE KORRALDAMISE PARANDAMISEST VABARIIGIS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. septembri 1957. a. korraldus nr. 1358-k
(KK 1957, II, akt 79)

1. Alates 1. jaanuarist 1958. a. panna raamatukaubanduse organiseerimine vabariigis, kaasa arvatud raamatute müük maal, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikule Kirjastuskomiteele. [1]

4. Kohustada rajoonide TSN täitevkomiteesid koos rajoonikeskustes asuvate riiklike raamatukauplustega ja rajooni tarbijate kooperatiivide liiduga või rajooni tarbijate kooperatiiviga kindlaks määrama maal asuvate kooperatiivkaupluste võrk, kes on kohustatud müüma kirjandust komisjonimüügi korras.

---

[1] Käesolev korraldus on antud muudatustega, mis on viidud sisse Eesti NSV Ministrite Nõukogu 20. juuli 1965. a. määrusega nr. 333 (ENSV MKK 1965, nr. 25, art. 109).

EHITUSMATERJALIDEGA KAUPLEMISE PARANDAMISEST[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. jaanuari 1958. a. määrus nr. 21 (KK 1958, I, akt 6)

2. Kohustada Eesti NSV Kaubandusministeeriumi, ETKV Liitu, «Glavlesstroitorgi» Eesti Vabariiklikku Kontorit[2] ja Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu tööliste varustamise osakondi[3] alates I kvartalist 1958. a. organiseerima põhiliste ehitusmaterjalide ja standardmajade müüki töölistele, teenistujaile ja kolhoosnikutele, kes ehitavad individuaalelamuid, vastavalt rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede jaotusele.

Mainitud korras müümisele kuuluvate ehitusmaterjalide loetelu ja hulga määravad kindlaks rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed.

3. Kohustada kaubandusorganisatsioonide juhatajaid õigeaegselt teatama töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele fondide eraldamisest ning standardmajade ja ehitusmaterjalide tegelikust saamisest nende jaotamiseks ning isikute nimekirjade saamiseks, kellele neid kaupu tuleb müüa.

4. Kohustada rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

a) alates 1958. a. I kvartalist jaotama põhilised ehitusmaterjalid ja standardmajad individuaalehitajate vahel avalduste põhjal, mis on esitatud täitevkomiteele ettevõtete, organisatsioonide ja kolhooside poolt, kus töötavad individuaalehitajad. Seejuures peavad avaldused ehitusmaterjalidele ja standardmajadele, samuti nende jaotus olema kooskõlastatud vastava ametiühinguorganisatsiooniga;

---

[1] Individuaalehitajatele ehitusmaterjalide hankimise korda reguleerib Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. augusti 1961. a. määrusega nr. 366 kinnitatud «Individuaalehituseks ehitusmaterjalide hankimise korra määrustik» (ENSV MKK 1961, nr. 31, art. 123).

Valmisehitatud standardmajade müümise korda reguleerib Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. mai 1960. a. määrusega nr. 181 kinnitatud «Kaubandusorganisatsioonide ja ostjate vahel, viimastele müüdavate valmisehitatud standardmajade eest, ning kaubandusorganisatsioonide ja standardmaju ehitavate ehitusorganisatsioonide vahel peetavate arvelduste korra juhend» (ENSV MKK 1960, nr. 10, art. 37).

[2] Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. detsembri 1958. a. määrusega nr. 459 anti «Glavlesstroitorgi» Eesti Vabariiklik Kontor Eesti NSV Kaubandusministeeriumi alluvusse ja nimetati Eesti Vabariiklikuks Ehitusmaterjalide Kaubanduse Kontoriks.

[3] Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu TVO-de kaubandusvõrk anti üle rohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede alluvusse — vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. detsembri 1962. a. määrust nr. 629.

b) seadma sisse pideva kontrolli ehitusmaterjalide saabumise ja realiseerimise üle;

c) mitte lubama müüa turufondi eraldatud ehitusmaterjale ja standardmaju organisatsioonidele ja asutustele;

d) rajoonile turufondi eraldatavate ehitusmaterjalide jaotamisel ette nägema peale nende müümise individuaalehitajaile, ka vabamüüki kõigile kodanikele jooksvaks remondiks, piirnormide järgi ühele isikule vastavalt lisale nr. 1.[4]

5. Määrata, et standardmajad ja ehitusmaterjalid, mis ei ole välja ostetud individuaalehitajate poolt 15 päeva jooksul pärast seda, kui ostjale teatati materjalide saabumisest, suunatakse rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede loal vabamüügile.

Väljavõte

SÕIDUAUTODE MÜÜGI KORRASTAMISEST[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. märtsi 1958. a. määrus nr. 91
(KK 1958, I, akt 27)

1. Määrata, et 1. aprillist 1958. a. müüakse sõiduautosid Tallinna Tööstuskaubastu spetsialiseeritud kaupluse nr. 76[2] kaudu.

a) vabariigilise alluvusega linnade elanikele ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste ametiühingu vabriku, tehase- või kohalike komiteede esildusel neile linna täitevkomitee poolt eraldatud limiidi piires. Ametiühingukomiteede ettepanekud esitatakse kauplusele linnade täitevkomiteede kaudu;

b) rajoonide elanikele rajoonide täitevkomiteede otsuste järgi, mis on vastu võetud ametiühingu vabriku-, tehase- või kohalike komiteede ning kolhooside juhatuste ettepanekute põhjal.

3. Kohustada vabariigilise alluvusega linnade täitevkomiteesid 15 päeva jooksul jaotama linnale eraldatud sõiduautod ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide vahel (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. märtsi 1962. a. määruse nr. 120 redaktsioonis).

---

[4] Punkti 4 alapunkt «d» tühistati ehitusmaterjalide väljastamise piirnormide osas — Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. juuni 1963. a. määrus nr. 301 (ENSV MKK 1963, nr. 22, art. 88).

Lisa ei tooda.

[1] Sõiduautode müügi korda spetsialiseeritud kaupluse «Volga» kaudu reguleerib Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. aprilli 1961. a. määrus nr. 151 (ENSV MKK 1961, nr. 13, art. 48) ja Eesti NSV kaubandusministri käskkiri 21. aprillist 1961. a. nr. 74.

Sõiduautode väliskummide müügi korra kohta vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. veebruari 1967. a. korraldust nr. 186-k.

[2] Käesoleval ajal kauplus «Volga».

Väljavõte

SOVHOOSITÖÖTAJATE KAUBANDUSLIKU TEENINDAMISE PARANDAMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 7. mai 1958. a. määrus nr. 165
(KK 1958, I, akt 53)

5. Kohustada rajoonide TSN täitevkomiteesid määrama rajoonile eraldatud fondide piires igale sovhoosile põllumajandussaaduste kogused, mis jäetakse sovhoosi oma tööliste, teenistujate ja lasteasutuste varustamiseks.

7. Kohustada rajoonide TSN täitevkomiteesid osutama rohkem tähelepanu sovhoositöötajate kaubanduslikule teenindamisele ja võtma nende kauplüste kaupadega varustamine pideva kontrolli alla.

Väljavõte

PÕLLUMAJANDUSSAADUSTE KOOPERATIIVSEST KAUBANDUSEST LINNADES JA TÖÖLISASULATES

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. märtsi 1959. a. määrus nr. 104
(KK 1959, I, akt 50)

3. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid andma tarbijaskooperatsioonile linnades ja töölisasulates ruumid, mis sobivad seadistamiseks põllumajandussaaduste kauplusteks tarbijaskooperatsiooni kulul, samuti lao- ja külmutusruumid nende saaduste varude moodustamiseks ja säilitamiseks hooajavahelisteks ajavahemikeks.

Väljavõte

VABARIIGI KAUBANDUSE JA ÜHISKONDLIKU TOITLUSTAMISE OLUKORRA NING SELLE PARANDAMISE ABINÕUDE KOHTA

Eesti NSV Ülemnõukogu 26. novembri 1959. a. otsus
(ENSV T 1959, nr. 61, art. 341 — KK 1959, III, akt 228)

1. Kohustada Eesti NSV Ministrite Nõukogu, Eesti NSV Kaubandusministeeriumi, ETKVL-i ja kohalikke töörahva saadikute nõukogusid kõrvaldama kaubandusorganisatsioonide töös esinevad puudused, rakendama abinõusid selleks, et maksimaalselt rahuldada töötajate vajadused tööstus- ja toidukaupade järele ning tõstma kaubanduskultuuri.

Laiemalt rakendada ostjate teenindamise uusi progressiivseid vorme, mis vastavad lakkamatult suureneva kaubakäibe nõuetele ja on elanikkonnale mugavad. Parandada kaupluste spetsialiseerimist, varustada neid ajakohaste seadmetega, rohkem kasutada kaubanduses automaate, laialdasemalt praktiseerida niisuguseid kaubandusvorme nagu iseteenindamisega kauplused, kaupade lahtise väljapanekuga kauplused ning ostjate tellimuste põhjal kaupade koju kättetoimetamine.

Kohustada kohalikke töörahva saadikute nõukogusid välja töötama ja ellu rakendama abinõusid kolhoositurgude töö parandamiseks ja nende kaubanduskultuuri tõstmiseks.

3. Kohustada Eesti NSV Ministrite Nõukogu, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ETKVL-i, Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumi [1] ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid tagama toidu- ja tööstuskaupade tootmise plaanide täitmine ostjate nõudmisele vastavas sortimendis, juurutama tootmisse rohkem uusi kaupu, organiseerima pealisrõivaste pooltoodete valmistamist.

Rakendada abinõud lihatoodete ja vorsti, piimasaaduste, saia, karastavate jookide ja mahlade toodangu suurendamiseks ning sortimendi laiendamiseks. Suurendada pakitud kaupade väljalaset, sealhulgas ka kalatööstuse toodangut väikepakendeis.

Tõsta pooltoodete, kõrgekvaliteediliste toidukontsentraatide ja muude toodanguliikide kvaliteeti ning suurendada järsult nende tootmist ja müüki, mis võimaldab kodus ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtetes kiiresti ja odavalt toitu valmistada; laiendada valitud, pestud, puhastatud ja pakitud kartulite ning juurvilja müüki elanikkonnale.

Laiendada lasterõivaste, -jalatsite ja muude lastekaupade tootmist.

4. Eesti NSV Ülemnõukogu juhib Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumi [1], töörahva saadikute nõukogude, kõigi tööstuse, põllumajanduse, kaubanduse ja varumisala töötajate tähelepanu vajadusele pidevalt tõsta toidu- ja rahvatarbekaupade kvaliteeti, parandada nende pakkimist, välimust ja kujundust. Ei tohi lubada selliste kaupade väljalaskmist, mis on halva kvaliteediga ja mille järele ei ole nõudmist. Kaubandusorganisatsioonid peavad põhjalikult uurima ostjate nõudmisi, esitama tööstusele rohkem pretensioone kauba sor-

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

timendi laiendamise, nende kvaliteedi ja pakkimise parandamise suhtes, nad ei tohi lubada niisuguste toodete pääsemist kaubandusvõrku, mis ei vasta ostjate nõuetele.

Kaubandusorganisatsioonid ja tööstusettevõtted peavad suurendama reklaami efektiivsust, kasutama reklaami laialdasemalt uute rahvatarbekaupade tutvustamiseks ostjatele.

5. Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeerium, Eesti NSV Kaubandusministeerium, ETKVL ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed peavad parandama põllumajandussaaduste varumist ja töötlemist, pühendama erilist tähelepanu nende kvaliteedi järsule parandamisele, samuti sellele, et kaubandusorganisatsioonid saaksid rohkem saadusi, milliste osas praegu elanikkonna nõudmist veel täielikult ei rahuldata. Kaubandusvõrku tuleb suunata rohkem puuvilja, aed- ja metsamarju, seeni, kartuleid ja varast juurvilja nii värskel kui ka töödeldud kujul ning laiendada igati nende sortimenti.

6. Kohustada Eesti NSV Kaubandusministeeriumi, ETKVL-i, kaubandusorganisatsioone, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogusid igati parandama oma tööd kaubandustöötajate valikul, paigutamisel ja kasvatamisel. Kaubandusvõrku ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtteid tuleb tugevdada inimestega, kes on ustavad partei ja riigi huvidele, kes tunnevad hästi oma ala, kes suudavad kõrvaldada kaubanduskultuuris esinevad puudused ja täita selle edasise tõstmise ülesandeid. Tuleb taotleda spetsialistide õiget rakendamist, luues neile edasiarendamiseks vajalikud tingimused. Kaubandustöötajates tuleb kasvatada taktitunnet, viisakust ja tähelepanelikku suhtumist ostjatesse, on vaja pidevalt hoolitseda kaubandustöötajate kaadri üldhariduslik ja kultuuritaseme ning poliitilise teadlikkuse tõstmise eest, ümbritseda neid hoole ja tähelepanuga.

7. Töörahva saadikute nõukogud peavad kaubandusettevõtete töö kontrollimisele aktiivsemalt kaasa tõmbama kohalike töörahva saadikute nõukogude alalisi komisjone, ametiühinguorganisatsioone ning kaubandusalaseid ühiskondlikke komisjone. Tuleb taotleda tarbijate kooperatiivide poolt teenindatava elanikkonna maksimaalset koopereerumist ning osanike laialdast kaasatõmbamist koopertiivsete kaubandusettevõtete tegevuse juhtimisele ja kontrollimisele.

Igati arendada kaubandustöötajate, hulgibaaside, kaupluste ja sööklate sotsialistlikku võistlust kaubandusvormide täiustamiseks, kaubakäibe plaanide ennetähtaegseks täitmiseks ja elanikkonna teenindamise kultuuri tõstmiseks.

Väljavõte

KAUBANDUSE EDASISE PARANDAMISE ABINÕUDEST[1]

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu
21. septembri 1960. a. määrus nr. 371
(KK 1960, III, akt 244)

2. Kõrvuti kaubandusettevõtete paigutamisega elumajade esimestele korrustele ja omaette hoonetesse, pidada otstarbekohaseks ehitada suurtes elamumassiivides, nagu Mustamäe rajoon Tallinnas, kaupluste ning ühiskondliku toitlustamise ja elukondliku teenindamise ettevõtete kompleksiga kaubanduskeskusi, kus rakendatakse progressiivseid kaubandusvorme, mis tagavad elanikkonnale mugavuse vajalike kaupade muretsemisel ja kommunaalettevõtete teenuste kasutamisel.

3. Kehtestada, et arhitektuuriliste planeerimisülesannete andmisel peavad linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed kindlaks määrama nende kaubandusettevõtete arvu ja tüübid, mis kuuluvad paigutamisele projekteeritavaisse elamumassiividesse (nii elumajade esimestele korrustele kui ka omaette hoonetesse). Nende ettevõtete projektide ja eelarvete kinnitamine peab toimuma samaaegselt elamukvartalite ja üksikmajade ehitamise projektide ja eelarvete kinnitamisega.

Kaubandusettevõtete ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtete arv ja tüübid ning nende ettevõtete paigutamise konkreetsed kohad tuleb kooskõlastada kaubandusvalitsuste ja -organisatsioonidega.

5. Teha teatavaks ja võtta täitmiseks, et NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 8. augusti 1960. a. määrusega nr. 851 kehtestasid, et:

a) elumajade esimestele korrustele ja omaette hoonetesse paigutatavate kaubandus- ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtete ehitus- ja montaažitööd tuleb teha ülesandeks neile ehitusorganisatsioonidele, kes püstitavad antud piirkonnas elumaju;

b) kaupluste avamine elumajade esimestel korrustel peab toimuma üheaegselt nende majade asustamisega ning omaette ehitatavates hoonetes üheaegselt elamumassiivi asustamisega;

c) ehitus- ja montaažiorganisatsioonidele tuleb elamispinna ekspluatatsiooni andmise plaani täitmise ja ületamise eest preemiaid anda tingimusel, et on täielikult lõpule viidud kaupluste ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtete ehitamine elumajade esimestel korrustel ning täidetud omaette ehitatavatesse kaubandushoonetesse paigutatavate kaupluste ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtete ekspluatatsiooni andmise plaan.

---

[1] Vt. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 15. juuni 1967. a. määrust nr. 254 (ENSV ÜVT 1967, nr. 30, art. 244) ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. mai 1965. a. määrust nr. 231.

6. Kohustada Eesti NSV Kaubandusministeeriumi, ETKV Liitu, kaubandusorganisatsioonide juhatajaid, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed tagama paviljonide, kioskite, telkkaupluste, kohvikute, einelaudade ning majapoodide ja -köökide võrgu ulatusliku arendamise, ette nägema nende ettevõtete planeerimise elanikkonna teenindamise võimalikult mugaval kujul ja nende hea väliskujunduse, samuti tagama veokaubanduse arendamise linnade tänavatel ning parkides ja muudes töötajate puhkepaikades, Eesti NSV Kaubandusministeeriumil määrata linnadele ja rajoonidele iga aasta konkreetsed ülesanded väikejae- ja veokaubandusvõrgu arendamiseks.

7. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel tagada maa-alade eraldamine ladude, külmhoonete ning köögivilja- ja kartulihoidlate ehitamiseks piirkondades, mis asuvad raudteede ja linnatranspordi kommunikatsioonide ääres.

8. Ministeeriumidel, keskasutustel, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel vabastada 1960. aastal kaubandusruumid, mida kasutatakse muul otstarbel, ning anda need üle kaubandusorganisatsioonidele kaupluste ja sööklate paigutamiseks, lubamata edaspidi kasutada kaubandusruume muudel eesmärkidel.

13. ... Eesti NSV Kaubandusministeeriumil, ETKV Liidul, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel tagada spetsialiseeritud kaubandusvõrgu edasiarendamine linnades ja töölisalevites [1] toidukaupade müümiseks, spetsialiseeritud kaupluste organiseerimine linnades üksikute tööstuskaubaliikide müümiseks ning spetsialiseeritud kaubastute tegevuse parandamiseks.

19. ... Eesti NSV Kaubandusministeeriumi, ETKV Liitu, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid võtma tarvitusele abinõud uute kaubandusvormide ulatuslikuks rakendamiseks, pidades seejuures silmas järgmist:

organiseerida riidekauplustes müük näidiste järgi, riide juurdelõikamine ostjate soovi kohaselt ning õmblustoodete tellimuste vastuvõtmine moeateljeede meistrite poolt neis kauplustes;

organiseerida õmblustoodete kauplustes müük näidiste järgi, õmblustoodete kohandamine vastavalt ostja kehale ja rõivaste pressimine, kinnistada õmblustoodete kauplused moeateljeede ja õmblusvabrikute juurde, et täita ostjate ülikondade, mantlite, kleitide ja muude õmblustoodete tellimusi;

praktiseerida kultuurikaupade ja majapidamistarvete, pesu, galanteriikaupade ning kooli- ja kirjutustarvete kauplustes laial-

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 13. mai 1961. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1961, nr. 19, art. 59) tühistati alevite liigitus töölisaleviteks, linna tüüpi aleviteks ja kuurortaleviteks, nimetades neid kõiki aleviteks

daselt kaupade lahtist väljapanekut ning ostjatelt raha vastuvõtmist lettidele paigutatud kassades;

tunduvalt laiendada kaupade müüki ostjate tellimuste põhjal ja nende juures kodus, samuti kaupluses ostetud kaupade koju kättetoimetamist;

laialdaselt organiseerida kondiitritoodete, piimasaaduste, leiva-, saia- ja muudes toiduainete kauplustes väikseid kohvikuosakondi kuumade jookide (kohv, tee, piim), saiade ja kondiitritoodete müügiga. Organiseerida väikestes konserveeritud leivatööstustes värskete saiade ja kondiitritoodete tootmist ja müüki;

parandada kõikjal kaubanduslikku reklaami, pöörates erilist tähelepanu kaupluste välis- ja sisevitriinide kujundamisele, Eesti NSV Kaubandusministeeriumil ja Üleliidulise Kaubanduspalati Eesti osakonnal parandada Kaubandusliku Reklaami Nõukogu tööd.

21. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteesid iga aasta kinnitama kaubandus- ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtete remondi graafikud ning sisse seadma pideva kontrolli nende ettevõtete remondi tähtaegadest kinnipidamise üle.

26. ... Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul, Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumil[2], linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel kinnitada tööstusettevõtetele kaupade tootmise plaanid üksikasjalises sortimendis, pidades silmas kaubandusorganisatsioonide tellimuste ja üleliiduliste vajaduste rahuldamist.

27. ... Lahkhelid Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumi[2] ja töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede, vabariigi hulgi- ja jaekaubandusorganisatsioonide vahel rahvatarbekaupade sortimendi küsimuses lahendab Eesti NSV Riiklik Plaanikomisjon[3].

46. Kohustada EKP linna- ja rajoonikomiteesid, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

võtma tarvitusele abinõud kaubandusala töötajate kaadri valiku ja ettevalmistamise parandamiseks, pöörates erilist tähelepanu töötajate valikule neile ametikohtadele, mis on seotud materiaalse vastutusega, ning kaubandus- ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtete juhtijate valikule;

---

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks, mis Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teeninduseministeeriumiks.

[3] Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Plaanikomisjon liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Plaanikomiteeks.

tagama kaubandus- ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtete täieliku komplekteerimise müüjate, kokkade ja teiste töötajatega;

intensiivistama poliitmassilist tööd kaubandusala töötajate hulgas, pöörates erilist tähelepanu nende kultuurilise ja tehnilise taseme tõstmisele ja sellele, et kasvatada neis suurt vastutustunnet elanikkonna hea ja kiire teenindamise eest, arendama sotsialistlikku võistlust kõrge kaubanduskultuuri eest, organiseerima kaubanduse ja ühiskondliku toitlustamise alal töötajate eesrindlike kogemuste ulatuslikku levitamist kaubandus-, kulinaaria- ja konditrikoolide ning kohaliku ajakirjanduse kaudu, tagama tööliste, teenistujate, kolhoosnikute ja koduperenaiste ulatuslikku osavõttu kaubandusettevõtete töö pidevast kontrollimisest, suunates vabriku-, tehasekomiteede ühiskondliku kontrolli komisjonide ja ühiskondlike kontrolöride, töörahva saadikute alaliste kaubandus- ja ühiskondliku toitlustamise komisjonide, kauplus- ja sööklakomisjonide tähelepanu intensiivsemale võitlusele kaubanduskultuuri tõstmise eest ning kaupluste, poodide ja sööklate töös esinevate puuduste väljajuurimisele.

54. Anda kaubandusorganisatsioonidele õigus võtta kaupluste müüjaid ja kassapidajaid tööle mittetäielikuks tööpäevaks, tasudes neile tunnitasu määrade alusel.

Eesti NSV Kaubandusministeeriumil anda kaubandusorganisatsioonidele juhtnöörid kaubandusala töötajate töötasustamise korra kohta mittetäieliku tööpäeva korral.

Väljavõte

KOLHOOSNIKUTE JA KOLHOOSIDE PÕLLUMAJANDUSSAADUSTE ÜLEJÄÄKIDE TURUSTAMISE JA PAREMA ORGANISEERIMISE KOHTA

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu
22. aprilli 1961. a. määrus nr. 170
(ENSV MKK 1961, nr. 16, art. 57 — KK 1961, II, akt 81)

5. Kohustada rajoonide ja linnade täitevkomiteesid eraldama rendilepingute alusel tarbijaskooperatsiooni organisatsioonidele, vastavalt nende taotlustele, kaubanduslikke ruume kohalikel turgudel, samuti linnades ja töölisasulates määral, mis tagab tarbijaskooperatsiooni organisatsioonidele põllumajandussaadustega häireteta kauplemise ning võimaldab vajalike kaubavarude loomist ja säilitamist.

EKP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU 21. SEPTEMBRI 1960. A. MÄÄRUSE NR. 371 «KAUBANDUSE EDASISE PARANDAMISE ABINÕUDEST» TÄITMISE KÄIGUST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. juuni 1962. a. määrus nr. 292
(KK 1962, II, akt 115)

2. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid, Eesti NSV Kaubandusministeeriumi, ETKVL-i, ministeeriume ja keskasutusi:

b) töörahva saadikute nõukogude istungitel regulaarselt läbi vaatama kaubakäibeplaani ja kaubandusorganisatsioonides olevate üleplaaniliste kaubavarude vähendamise plaani täitmise.

6. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume ja keskasutusi laiendama uute rahvatarbekaupade tootmist, mida rahvas nõuab, ja asendama nendega tootmises olevaid vananenud kaupu; kontrollima rangelt seda, kas uued kaubad juurutatakse tootmisse õigel ajal; juurutama uusi kaupu, mis ei nõua keerulisi rakiseid ja täiendavalt defitsiitset toorainet, tootmisse kolme kuu jooksul pärast nende kinnitamist.

11. ...Nõuda linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedelt, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogult, Eesti NSV Kaubandusministeeriumilt, ETKVL-ilt, ministeeriumidelt ja keskasutustelt kaubandusettevõtete ekspluatatsiooni andmist üheaegselt uute elamute asustamisega.

12. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteel, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul, Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeeriumil ning Eesti NSV Kaubandusministeeriumil tagada elamuehituseks suunatavate vahendite 5 protsendi arvel kaubandusettevõtete ehitamiseks eraldatavate kapitaalmahutuste kasutamine, vaadata läbi igas kvartalis täitevkomiteede ja nõukogu istungitel ning kolleegiumides kaubandusettevõtete ehitamise käik ja eraldatud kapitaalmahutuste kasutamine, ning võtta tarvitusele vajalikud abinõud kaubandusettevõtete ekspluatatsiooni andmise plaani täitmiseks.

13. Kohustada Eesti NSV Riiklikku Plaanikomisjoni[2]:

a) nägema kapitaalehituse plaanides ette kapitaalmahutuste

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 13. märtsi 1965. a. seadlusega (ENSV ÜT 1965, nr. 11, art. 38) reorganiseeriti Eesti NSV Põllumajandussaaduste Tootmise ja Varumise Ministeerium Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumiks.

[2] Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 4, art. 178) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Plaanikomisjon liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Plaanikomiteeks.

tsentraliseerimise kaubandusettevõtete ehitamiseks, mida tehakse vabariigi organisatsioonidele ja keskasutustele elamuehituseks eraldatud kapitaalmahutuste 5 protsendi arvel.

Anda need kapitaalmahutused kooskõlastatult Eesti NSV Kaubandusministeeriumi ja ETKVL-iga vastavatele linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele kaubandusettevõtete ehitamiseks.

Väljavõte

RAJOONI TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGU TÄITEVKOMITEE ÜHISKONDLIKU KAUBANDUSOSAKONNA NÄIDISPÕHIMÄÄRUSE KINNITAMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. veebruari 1963. a. määrus nr. 89
(ENSV MKK 1963, nr. 7, art. 31 — KK 1963, I, akt 30)

1. Kinnitada juurdelisatud «Rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee ühiskondliku kaubandusosakonna näidispõhimäärus».

2. Rajoonide TSN täitevkomiteedel arutada läbi ja esitada rajooninõukogu istungjärgule ettepanekud ühiskondliku kaubandusosakonna moodustamise ja selle põhimääruse kinnitamise kohta.

Rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee ühiskondliku kaubandusosakonna näidispõhimäärus

Kinnitatud
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
19. veebruari 1963. a. määrusega
nr. 89

2. Rajooni TSN täitevkomitee organiseerib ühiskondliku kaubandusosakonna 5—7-liikmelise koosseisu valimise ettevõtete, asutuste, organisatsioonide töötajate ja kolhoosnikute üldkoosolekutel koos nende ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide administratsiooni ja ühiskondlike organisatsioonidega.

Osakonnajuhataja kinnitatakse rajooni töörahva saadikute nõukogu poolt.

Ühiskondliku kaubandusosakonna töötajatele ja ühiskondlikele inspektoritele antakse rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee esimehe poolt allakirjutatud ja pitsatijäljendiga kinnitatud töötõend.

6. Ühiskondliku kaubandusosakonna töötajate ja ühiskondlike inspektorite tööülesannete täitmisele saatmise korra määrab kind-

laks rajooni TSN täitevkomitee kooskõlastatult nende ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhatajatega, kus nad töötavad.

7. Ühiskondlik kaubandusosakond esitab kaubandusküsimuste kohta ettepanekud rajooni töörahva saadikute nõukogule ja tema täitevkomiteele lahendamiseks.

Väljavõte

KAUBANDUSORGANISATSIOONIDE JA -ETTEVÕTETE VARUSTAMISEST HINNAKIRJADEGA NING KONTROLLI TÕHUSTAMISEST KAUPADE JAEHINDADEST KINNIPIDAMISE ÜLE

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 15. juuni 1963. a. määrus nr. 312 (KK 1963, II, akt 96)

9. Kehtestada, et ministeeriumid ja keskasutused, kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed ning teised ettevõtted, asutused ja organisatsioonid, kelle aadressil saabuvad hinnakirjad, on kohustatud pidama arvestust nende saabumise ja alluvatele organisatsioonidele ning ettevõtetele laialisaatmise kohta (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. juuli 1968. a. määruse nr. 233 — ENSV ÜVT 1968, nr. 30, art. 210 — redaktsioonis).

10. Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul, ministeeriumidel, keskasutustel ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel seada sisse kontroll hinnakirjade säilivuse üle neile alluvates organisatsioonides ja ettevõtetes.

Väljavõte

ÕLLEMÜÜGI PARANDAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. veebruari 1965. a. määrus nr. 47 (KK 1965, I, akt 18)

1. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, Eesti NSV Kaubandusministeeriumil ja ETKV Liidul:

2) ... Organiseerida õlle müüki kõigis töötajate puhkekohtades ning massiürituste läbiviimise paikades;

3) tagada, et talvel müüakse õlut soojendatuna, suvel aga jahutatuna. Seal, kus müügipunktides ei ole küllaldaselt külmutusseadmeid, kasutada õlle jahutamiseks vanne jääga;

4) keelata õllesaalides, paviljonides ja vaadiõllega kauplevas väikejaevõrgus alkoholsete jookide müük ning korraldada neis

laialdases sortimendis külmade suupistete, soolaubade, -herneste, samuti soolaste küpsiste, rõngaskuivikute ja kuivikute müük;

6) ... iga aasta enne kevad-suvise hooaja algust kinnitada õlle ja teiste alkoholita jookide müügi hooajaline väikejaevõrk ning tagada, et see oleks avatud kogu hooaja kestel. Varustada pudeliõlle ja teiste alkoholita jookidega kauplev väikejaevõrk piisaval hulgal paberist topsikutega.

Väljavõte

EESTI NSV-S KAUBANDUSE JA ÜHISKONDLIKU TOITLUSTAMISE PARANDAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. mai 1965. a. määrus nr. 231
(KK 1965, II, akt 125)

1. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, Eesti NSV Kaubandusministeeriumil, ETKV Liidul ja teistel kaubandusvõrku omavatel ministeeriumidel ja keskasutustel;

2) tagada ostjate teenindamise progressiivsete vormide laialdane juurutamine. Kauplustes, kus on toidukaupu universaalses sortimendis, samuti bakaalkaupade, gastronoomia-, piima-, leiva- ja teistes spetsialiseeritud kauplustes rakendada iseteenindamist, kus see on otstarbekas; tööstuskaupade kauplustes kasutada kaupade lahtist väljapanekut, müüki näidiste järgi ja iseteenindamist, olenevalt kaubaliigist;

3) praktiseerida ostjate teenindamisel ulatuslikult aktiivseid ja täiendavaid vorme, nagu näitusmüüke, tellimuste vastuvõtmist kaupadele koos teatamisega ostjale nende kaupade saabumisest, kaupade kojutoimetamist, kauplustes ostetud kaupade väikest ümbertegemist, igasuguseid konsultatsioonivorme;

4) komplitseeritud sortimendi kaupade (rõivastus, jalatsite, kangaskaupade jt.) müük koondada üldreeglina spetsialiseeritud kauplustesse ja universaalkauplustesse, tagada, et teatud kaubaliike oleks laialdases sortimendis suuruse, kasvu, värvitoonide, tegumoe, mudelite ja teiste näitajate järgi ning mitte lubada nende kaupade ressursside killustamist paljudesse väikestesse ja kultuurseks kauplemiseks kohandamata ettevõtetesse;

5) organiseerida paremini tööstuskaupade müümist järelmaksuga, seada sisse kontroll selle üle, et kaubandusettevõtetes oleks alaliselt järelmaksuga müüdavaid kaupu;

6) rakendada abinõud õlle, kuivade ja nõrgakraadiliste veinide, võileibade, köögiviljasalatite ja teiste, lihtsa valmistusviisiga roogade ning suupistete laialdaseks müümiseks spetsiaalsete baaride ja paviljonide võrgu kaudu;

8) vaadata läbi kaupluste, sööklate ja teiste kaubandus- ning ühiskondliku toitlustamise ettevõtete töötamise aeg, pidades silmas seda, et elanikkonnale oleks loodud suuremad mugavused kaubanduslikul teenindamisel, arvestades kohalikke tingimusi;

9) viia kauplused ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtted eeskujulikku korda, teha, kus see vajalik, jooksvat ja kapitaalremonti, hoida alaliselt korras kaubanduslik välisvalgustusreklaam, hästi valgustada kaupadega kunstiliselt kujundatud aknavitriine, vahetada välja vanad sildid. Varustada kaubandus- ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtted kaasaegse sisustuse ja inventariga;

10) tagada kaubanduse materiaalse ja tehnilise baasi arendamiseks eraldatavate kapitaalmahutuste täielik ärakasutamine ja plaanides ettenähtud jaekaubandusettevõtete, restoranide, kohvikute, kaubandusorganisatsioonide köögivilja- ja kartulihoidlate ning hulgibaaside ladude ekspluatatsiooni andmine;

11) teostada jaekaubandusettevõtete laiendamist ja rekonstrueerimist ning väikejaemüügi võrgu ehitamist Riigipanga laenuga.

12. Kolhoosikaubanduse arendamiseks ja parandamiseks linnade ning rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) võtta tarvitusele abinõud kolhoosnikute ja kolhooside põllumajandussaaduste ülejääkide juurdeveo suurendamiseks kolhositurgudele, abistades kolhoositurgusid vajaliku hulga üldkasutatava autotranspordi saamisel;

2) kinnitada, arvestades kohalikke tingimusi, kolhoositurgudel kauplemise eeskirjad kooskõlas tüüpeeskirjadega, mis on kinnitatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Kaubanduskomitee poolt;

3) varustada kolhoositurud ehitustöödeks vajalike ehitusmaterjalidega, samuti võtta tarvitusele vajalikud abinõud nende territooriumide heakorrastamiseks ja koristamiseks.

13. ETKV Liidul tagada, kooskõlastatult linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega, kolhoositurgudel paviljonide ja teiste kaubandusruumide ehitamine ja sisustamine, et organiseerida neis põllumajandussaaduste müüki turgudel kujunevate hindadega.

19. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. mai 1958. a. määruse nr. 192 täiendamiseks anda linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele õigus lubada alluvatel jaekaubandus- ja ühiskondliku toitlustamise organisatsioonidel ja ettevõtetel suunata alates 1965. a. majandusliku tegevuse tulemustest elumajade ehitamiseks üle kapitaalmahutuste plaani kuni 30 protsenti üleplaanilisest kasumist, mis on saadud antud kaubandusettevõtte (organisatsiooni) poolt, samuti lubada nende vahendite tsentraliseerimist linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede kaubandusvalitsustes.

Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel näha ette tsentraliseerimata allikate arvel teostatava elamuehituse plaanides kaubandusorganisatsioonide vahendite kaasatõmbamine elamute ehitamiseks kaubandus- ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtete töötajatele.

20. Kohustada kõigi rahvamajandusharude ettevõtteid, organisatsioone ja asutusi tagama elamispinna ning ühiselamutes kohtade andmine nende kollektiive teenindavate sööklate ja einelaudade töötajatele, samuti andma nende töötajate lastele lasteasutustes kohad võrdselt vastavate ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste töötajatega.

Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel tagada kaubandus- ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtete ja -organisatsioonide töötajate lastele kohad lasteasutustes.

24. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul, ministeeriumidel ja keskasutustel tagada kõigi ühiskondliku toitlustamise ettevõtetes ja toiduainete ning köögivilja töötlemise tsehhides jäävate toidujäätmete kogumine ja nende üleandmine sigade nuumamise majanditele.

Väljavõte

KOLHOOSITURGUDE TÖÖTAJATE KULTUUR-ELUKONDLIKE TINGIMUSTE PARENDAMISE FONDI KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. juuni 1966. a. määrus nr. 302 (ENSV ÜVT 1966, nr. 29, art. 195 — KK 1966, II, akt 158)

Lubada rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel moodustada kolhoositurgude direktsioonides kolhoositurgude töötajate kultuur-elukondlike tingimuste parendamise fond.

Kehtestada, et eraldisi nimetatud fondi tehakse 20 protsendi ulatuses kolhoosituru jooksva aasta kogutulus võrreldes möödunud aastaga saadud juurdekasvu summast.

Fondi moodustamisel juhinduda «Kolhoositurgude töötajate kultuur-elukondlike tingimuste parendamise fondi põhimäärusest», mille kinnitab NSV Liidu Kaubandusministeerium.

Väljavõte

KAUPLUSRUUMIDE EHITUSKULUDE KREDITEERIMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. novembri 1966. a. määrus nr. 488
(KK 1966, III, akt 287)

Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhindumiseks, et NSV Liidu Ehituspangal on lubatud anda riiklikele kaubandusettevõtetele ja -organisatsioonidele krediiti uute kauplusruumide ehitamiseks elamutes, sealhulgas ka elamuehituskooperatiivide majades, samuti eraldi asuvate kauplushoonete ehitamiseks.

Nimetatud krediiti antakse korras ja tingimustel, mis on ette nähtud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 13. veebruari 1965. a. määrusega nr. 82 (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. märtsi 1965. a. määrus nr. 108).

Väljavõte

ABINÕUDE KOHTA VÕITLUSE TÕHUSTAMISEKS RIIKLIKE JAEHINDADE RIKKUMISTE VASTU

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. juuli 1967. a. määrus nr. 275
(KK 1967, II, akt 133)

8. Soovitada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel moodustada kehtivas korras linnakomisjonid (rajoonikomisjonid) hindadest ja kaubanduseeskirjadest kinnipidamise kontrolli alal[1] ning vastavad komisjonid kaubastute ja kaupluste juures, tõmmates nende komisjonide koosseisu kaasa kohalike töörahva saadikute nõukogude saadikuid ja avalikkuse esindajaid ostjate hulgast, kes elavad kaupluste läheduses asuvates majades, selleks et igas kaupluses teostada avalikkuse kontrolli hindadest ja kaubanduseeskirjadest kinnipidamise üle.

Kaubandusorganisatsioonide juhtijatel tagada vajalikud tingimused ühiskondliku kontrolli organite edukaks tööks, igati toetada nende initsiatiivi elanikkonna kaubandusliku teenindamise parendamiseks. Viivitamatult läbi vaadata nende poolt esitatavad ettepanekud ja võtta tarvitusele praktilised abinõud nende realiseerimiseks.

[1] Komisjoni põhimäärus on kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. jaanuari 1968. a. määrusega nr. 26 (ENSV ÜVT 1968, nr. 7, art. 45).

Väljavõte

UUTE RASKETÖÖSTUSE TOODANGU HULGIHINDADE, ELEKTRI- JA SOOJUSENERGIATARIIFIDE NING KAUBAVEOTARIIFIDE KEHTESTAMISEGA SEOSES OLEVATE ABINÕUDE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. juuli 1967. a. määrus nr. 296
(ENSV ÜVT 1967, nr. 33, art. 264 — KK 1967, II, akt 144)

1. Kehtestada, et kütuse müük elanikkonnale ja kütuse ning soojusenergia väljastamine elamute kütmiseks ja kuuma veega varustamiseks, olenemata elamute alluvusest, samuti saunadele ja pesumajadele, mis alluvad Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumile[1], toimub hindade ja tariifide järgi, mis olid kehtivad 1. jaanuaril 1967. a. Kõigile ülejäänud ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele realiseeritakse kütust 1. juulist 1967. a. hulgihindadega, mis kehtestatakse ühes varustus- ja turustusjuurdehindluse lisamisega.

Kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, samuti riiklikel kooperatiiv- ja ühiskondlikel ettevõtetel ning organisatsioonidel lähtuda maksu võtmisel elanikkonnale keskkütte ja kuuma vee kasutamise eest kütuse hindade ja soojusenergiatariifide tasemest, mis olid välja kujunenud 1. jaanuariks 1967. a.

2. Kehtestada, et kohalike ehitusmaterjalide müük elanikkonnale peab 1. juulist 1967. a. toimuma jaehindadega, mille tase vastab uute kehtestatavate hulgihindade tasemele ühes kehtivate absoluutses suuruses kaubanduslike juurdehindluste ning kaubandusorganisatsioonide ladudesse kohaletoimetamisega seotud tegelike laadimis- ja transpordikulude lisamisega.

4. Säilitada elanikkonnale müüdava vedelgaasi hindade tase, mis oli kehtiv 1. juulini 1967. a.

Väljavõte

MÕNINGATE KAUBANDUSE EDASISE PARENDAMISE ABINÕUDE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. oktoobri 1967. a. määrus nr. 415
(KK 1967, III, akt 197)

3. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, Eesti NSV Kaubandusministeeriumil, ETKV Liidul ning teistel Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel, kellel on kaubandusvõrk;

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

1) tõsta kaubandusorganisatsioonide juhtijate vastutust neile alluvate kaubandusettevõtete töö eest — kaupade õigeaegse kohaletoimetamise ja realiseerimise, küllaldase koguse kaupade elanikkonnale häireteta müügi tagamise, elanikkonna teenindamise kultuuri tõstmise, progressiivsete kauplemisvormide ulatusliku juurutamise, kauplus- ja laoruumide efektiivsema kasutamise ning nende nõuetekohase korrashoidmise eest;

4) pöörata erilist tähelepanu kaubandusettevõtete ehitamisele ja võtta õigeaegselt tarvitusele kõik vajalikud abinõud, et tagada kaupluste, sööklate, ladude, köögivilja- ja kartulihoidlate, külmhoonete ning muude objektide käikuandmine kindlaksmääratud tähtaegadel.

11. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta teadmiseks, et:

5) NSV Liidu Kaubandusministeeriumil on õigus:

...kasutada iseteeninduskaupluste töötajate premeerimiseks 60 protsenti võrreldes nendes kauplustes kadude vähendamisest kehtivate normidega saadud säästust. Neid preemiaid maksta kaupluse kvartalitöötulemuste järgi üle preemiate piirmäära, mis on ette nähtud kaubakäibeplaani täitmise ja ületamise eest.

Väljavõte

EESTI NSV LINNA JA RAJOONI TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGU TÄITEVKOMITEE JUURES ASUVA HINDADE JA KAUBANDUSEESKIRJADE RAKENDAMISE KONTROLLI KOMISJONI PÕHIMÄÄRUS

Kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. jaanuari 1968. a. määrusega nr. 26
(ENSV ÜVT 1968, nr. 7, art. 45)

Üldsätted

1. Hindade ja kaubanduseeskirjade rakendamise kontrolli komisjon moodustatakse linna ja rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee juures täitevkomitee volituste ajaks.

2. Hindade ja kaubanduseeskirjade rakendamise kontrolli komisjoni moodustab linna ja rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee nõukogu saadikutest, ettevõtete, organisatsioonide, asutuste ja kolhooside esindajatest ning pensionäridest.

3. Komisjoni koosseis — esimees (vastava nõukogu täitevkomitee esimehe asetäitja või täitevkomitee liige), esimehe asetäitja, sekretär ja liikmed — määratakse komisjoni moodustanud töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsusega.

4. Hindade ja kaubanduseeskirjade rakendamise kontrolli komisjoni tööd juhib vastav töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee, kelle juures komisjon on moodustatud.

5. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvaid hindade ja kaubanduseeskirjade rakendamise kontrolli komisjone juhendab metoodiliselt Eesti NSV Riikliku Plaanikomitee juures asuv Hindade Komitee.

6. Linna ja rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee juures asuv hindade ja kaubanduseeskirjade rakendamise kontrolli komisjon arendab tihedat koostööd vastava nõukogu alalise kaubanduskomisjoni, rahvakontrolliorganite ja ametiühinguorganisatsioonidega ning juhib kaubastute ja kaupluste juures asuvate vastavate komisjonide tööd.

7. Hindade ja kaubanduseeskirjade rakendamise kontrolli komisjoni tegevus toimub laialdase ühiskondliku aktiivi osavõtul.

Komisjoni ülesanded ja õigused

8. Hindade ja kaubanduseeskirjade rakendamise kontrolli komisjoni põhiülesandeks on alalise ühiskondliku kontrolli teostamine tööstuskaupade ja toidukaupade kehtivatest jaehindadest ning hindade rakendamisega seotud kaubanduseeskirjadest kinnipidamise üle riiklikes ja kooperatiivkaubandusorganisatsioonides ning -ettevõtetes.

9. Temale pandud ülesannete täitmiseks hindade ja kaubanduseeskirjade rakendamise kontrolli komision kontrollib:

1) kehtivatest hindadest, kaubanduslikest juurde- ja mahahindlustest kinnipidamist hulgi- ja jaekaubandusorganisatsioonide ning ettevõtete poolt, olenemata nende ametkondlikust alluvusest;

2) kehtivast jaehindade märkimise korrast kinnipidamist, samuti kaubandusorganisatsioonide ning -ettevõtete poolt jaehindade märkimise ning selle õigsuse üle teostatava kontrolli olukorda;

3) kaubandusorganisatsioonides ja -ettevõtetes vajalike jaehinnakirjade, samuti teiste dokumentide olemasolu, millised näeb ette hinnakirjamajanduse korraldamise juhend;

4) hinnalipikute, hinnakirjade ja ostjaid tööstus- ning toidukaupade hindadega tutvustavate teiste vahendite olemasolu ja nendes näidatud hindade õigsust;

5) hankijaettevõtete poolt kehtivast korrast kinnipidamist kauba-(makse-) dokumentides hinna aluse märkimisel ja kaubandusorganisatsioonide ning -ettevõtete poolt nende õiguse kasutamist hankijaettevõtete arvete tasumisest keeldumiseks, kui nendes ei ole näidatud hinna alust;

6) kaubandusorganisatsioonides ja -ettevõtetes kehtivast ümberhindamise korrast kinnipidamist rahvatarbekaupade hindade muutumise puhul;

7) kaalu-mõõte- ja fassimisriistade ning dosaatorite olukorda, samuti tarbijaile kauba väljastamist täies kaalus ja mõõdus;

8) kaebuste ja ettepanekute raamatu olemasolu kaubandusettevõtetes, samuti hindadealaste kaebuste ja ettepanekute lahendamist.

10. Hindade ja kaubanduseeskirjade rakendamise kontrolli komisjonil on õigus:

1) korraldada käesolevą põhimääruse punktis 9 ettenähtud kontrollimisi kõigis kaubandusettevõtetes ja -organisatsioonides;

2) nõuda kontrollimistel hindade rakendamises avastatud puuduste viivitamatut kõrvaldamist;

3) esitada töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele läbivaatamiseks materjalid kaubandusorganisatsioonides ja -ettevõtetes kehtivate hindade ja kaubanduseeskirjade rakendamise kontrolli tulemuste kohta;

4) võtta osa töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee istungitest küsimuste läbivaatamisel, millised on esitanud komisjon või kuuluvad tema kompetentsi;

5) tutvuda töörahva saadikute nõukogu täitevkomitees kõrgemalseisvate riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite direktiivide ja aktidega, samuti täitevkomitee otsuste ja korraldustega küsimustes, mis kuuluvad komisjoni kompetentsi;

6) tutvuda asutuste, ettevõtete ja organisatsioonide juhtijate juhendite ja käskkirjadega ning muude dokumentide ja materjalidega, mis komisjonile on vajalikud hindade ja kaubanduseeskirjade rakendamise kontrolliks;

7) saada riiklikelt ja kooperatiivkaubandus-organisatsioonidelt ja -ettevõtetelt vajalikke dokumente ja seletusi, mis on seotud komisjoni poolt teostatavate kontrollimistega;

8) komisjoni koosolekul kuulata kaubandusorganisatsioonide ja -ettevõtete juhtijate ettekandeid komisjoni kompetentsi kuuluvates küsimustes;

9) kutsuda spetsialiste konsulteerimiseks komisjoni kompetentsi kuuluvates küsimustes;

10) esitada riikliku ja kooperatiivkaubanduse kõrgemalseisvatele organitele läbivaatamiseks ettepanekud neile alluvate organisatsioonide ja ettevõtete juhtijate vastutusele võtmiseks, kes võimaldavad hindade rikkumist ja ostjate petmist arvutamisel või valekaalumise ja -mõõtmisega;

11) teha ettepanekud Eesti NSV Riikliku Plaanikomitee juures asuvale Hindade Komiteele ettevõtte või organisatsiooni poolt hindade rikkumise tulemusena saadud täiendava sissetuleku äravõtmise kohta riigieelarve tuludesse.

11. Hindade ja kaubanduseeskirjade rakendamise kontrolli komisjonil on õigus saata materjalid isikute kohta, kes on süüdi rikkumistes või kuritarvitustes hindade kasutamisel, mõjutamisabinõude tarvitusele võtmiseks:

1) rikkuja töökohajärgse ettevõtte, organisatsiooni administratsioonile ja ühiskondlikele organisatsioonidele;
2) seltsimehelikule kohtule;
3) rahvakontrolliorganitele;
4) juurdlusorganitele, kui rikkumine sisaldab kriminaalkuriteo tunnuseid.

Komisjoni töö organiseerimine

12. Komisjoni töö toimub vastavalt kvartaliplaanidele, mis kinnitatakse komisjoni koosolekul.

13. Hindade ja kaubanduseeskirjade rakendamise kontrolli komisjoni koosolekud kutsub kokku komisjoni esimees vajaduse korral, kuid mitte harvem kui üks kord kuus. Komisjoni koosolekul otsustatakse kõik küsimused komisjoni liikmete lihthäälteenamusega. Komisjoni koosolek on otsusevõimeline, kui sellest võtab osa vähemalt pool komisjoni koosseisust.

14. Hindade ja kaubanduseeskirjade rakendamise kontrolli komisjon peab oma koosolekute kohta protokolle, millele kirjutavad alla komisjoni esimees ja sekretär.

15. Hindade ja kaubanduseeskirjade rakendamise kontrolli komisjoni esimees juhib komisjoni tööd, kontrollib komisjoni tööplaani täitmist, astub komisjoni nimel ühendusse riiklike ja ühiskondlike organisatsioonidega ning peab alalist sidet töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteega.

16. Komisjoniliikmetele antakse vastava töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee esimehe poolt allakirjutatud tunnistused. Teistele isikutele, kes töötavad komisjoni ülesandel, antakse komisjoni esimehe poolt allakirjutatud tunnistused kontrollimise ajaks.

17. Hindade ja kaubanduseeskirjade rakendamise kontrolli komisjoni tehniline teenindamine toimub töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee poolt.

18. Hindade ja kaubanduseeskirjade rakendamise kontrolli komisjoni tööga seotud kulud katab vastav töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee.

«SOTSIALISTLIKU RIIKLIKU TOOTMISETTEVÕTTE PÕHIMÄÄRUSE» KEHTIVUSE LAIENDAMISE KOHTA RIIKLIKELE KAUBANDUS- JA ÜHISKONDLIKU TOITLUSTAMISE ETTEVÕTETELE NING -ORGANISATSIOONIDELE

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. mai 1968. a määrus nr. 176
(ENSV ÜVT 1968, nr. 24, art. 172)

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 30. aprilli 1968. a. määrusele nr. 293 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel ning linnade ja

rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhindumiseks, et:

1) isemajandavatele riiklikele kaubandus- ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtetele ning -organisatsioonidele, kes on juriidilised isikud, on laiendatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. oktoobri 1965. a. määrusega nr. 731 (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. oktoobri 1965. a. määrus nr. 450 — ENSV MKK 1965, nr. 40, art. 171) kinnitatud «Sotsialistliku riikliku tootmisettevõtte põhimääruse» kehtivust;

2) nimetatud põhimääruse kaubandus- ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtetele ning -organisatsioonidele rakendamise iseärasused määratakse kindlaks kehtiva seadusandluse alusel:

NSV Liidu Kaubandusministeeriumi poolt — selle ministeeriumi süsteemi kuuluvate ettevõtete ja organisatsioonide, samuti teiste ministeeriumide tööliste varustamise osakondade ja valitsuste ettevõtete ning organisatsioonide osas;

NSV Liidu Kaitseministeeriumi poolt — NSV Liidu Kaitseministeeriumi Kaubanduse Peavalitsuse ettevõtete ja organisatsioonide osas;

NSV Liidu Tervishoiu Ministeeriumi ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Kirjastuskomitee poolt — vastavalt nendele alluvate ettevõtete ja organisatsioonide osas, kes kauplevad ravimite, meditsiinitarvete ja raamatutega.

EESTIMAA KP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU 27. APRILLI 1959. A. MÄÄRUSE NR. 154 «NLKP KESKKOMITEE JA NSV LIIDU MINISTRITE NÕUKOGU 20. VEEBRUARI 1959. A. MÄÄRUSE NR. 182 «ÜHISKONDLIKU TOITLUSTAMISE EDASIARENDAMISEST JA PARANDAMISEST» TÄITMISE ABINÕUDEST» TÄITMISE KÄIGUST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. juuni 1960. a. määrus nr. 222
(KK 1960, II, akt 155)

8. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid vältima tegutsevate ühiskondliku toitlustamise ettevõtete sulgemist.

Väljavõte

ÜHISKONDLIKU TOITLUSTAMISE ETTEVÕTETE TÖÖ EDASISE PARENDAMISE ABINÕUDE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. märtsi 1964. a. määrus nr. 129
(KK 1964, I, akt 50)

1. Eesti NSV Kaubandusministeeriumil, ETKV Liidul, organisatsioonidel, keskasutustel ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

2) ... tugevdada kontrolli toidu kvaliteedi ja kalorsuse, roogade sortimendist kinnipidamise üle ettevõtte lahtioleku kogu aja jooksul. Pidada leppimatut võitlust nõukogude kaubanduseeskirjade rikkumiste vastu ja tõsta kaubandusorganisatsioonide juhtide vastutust sotsialistliku omandi säilimise eest;

3) maksimaalselt suurendada köögivilja kasutamist ühiskondliku toitlustamise ettevõtetes, milleks kehtestada kaubandusorganisatsioonidele köögiviljast roogade valmistamise konkreetsed ülesanded;

4) roogade hindade vähendamiseks töölissööklates laialdaselt kasutada toitude valmistamisel subprodukte ja supikonte;

5) tugevdada kontrolli sööklate töö üle koolides ja tööstusettevõtetes; laialdasemalt praktiseerida töölissööklates komplektlõunate valmistamist;

6) varustada sooja toiduga kõigi tööstusettevõtete ja ehituste töölisi, kus töötab üle 100 inimese, väiksemates ettevõtetes ja ehitustel organiseerida töötajate teenindamine einelaudade kaudu kuuma toidu kohaletoomisega;

7) organiseerida kõigis suurtes üldkasutatavates sööklates ja töölissööklates dieettoitlustamise osakonnad või -lauad;

9) suurendada kulinaartoodete tootmist, pöörates erilist tähelepanu sortimendi laiendamisele, kvaliteedi tõstmisele, pakkimisele, väljapaneku parandamisele, ja organiseerida nende laialdane müümine elanikkonnale;

10) organiseerida suurtes sööklates ja restoranides pooltoodete valmistamine väikeste ühiskondliku toitlustamise ettevõtete varustamiseks tsentraliseeritud korras.

Väljavõte

ABINÕUDE KOHTA ELANIKKONNA PAREMAKS TEENINDAMISEKS RESTORANIDES JA KOHVIKUTES

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. oktoobri 1966. a. määrus nr. 450 (KK 1966, III, akt 262)

1. Eesti NSV Kaubandusministeeriumil, ETKV Liidul ja linnade ning rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

2) tagada restoranide ja kohvikute esmajärjekordne varustamine toiduainete ja jookidega laialdases sortimendis ning moodustada selleks varustusbaasides ja -ladudes mittevähendatavad varud;

3) tõhustada restoranides ja kohvikutes kontrolli toidu kvaliteedi, keerukama valmistusviisiga roogade ja suupistete olemasoleku, omavalmistatud restoraniroogade ja kondiitritoodete valmistamise, roogade valmistamise tehnoloogia ning alkohoolsete ja mittealkohoolsete jookide laialdase valiku olemasoleku üle;

4) 1. jaanuariks 1967. a., lähtudes kohalikest oludest, võtta tarvitusele abinõud lahtiolekuaja pikendamiseks restoranides kuni kella 1—2-ni öösel ja kohvikutes kuni kella 23—24-ni;

5) korraldada paremates restoranides ja kohvikutes estraadi- ja muusikalisi ettekandeid eritasu kehtestamisega sissepääsu eest;

7) hoolikalt kaaluda võimalust eraldada kaubandusorganisatsioonidele täiendavalt ruume neis ühiskondliku toitlustamise ettevõtete organiseerimiseks.

ÜHISKONDLIKU TOITLUSTAMISE EDASISE ARENDAMISE JA PAREMALE JÄRJELE SEADMISE ABINÕUDE KOHTA

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu
15. juuni 1967. a. määrus nr. 254
(ENSV ÜVT 1967, nr. 30, art. 244 — KK 1967, II, akt 121)

3. Tööjõu ärakasutamiseks täies ulatuses ja naiskolhoosnikute töö kergendamiseks soovitada kolhooside juhatustel lahendada lähematel aastatel kolhoosides ja maakoolide juures sööklate ehitamise küsimus, kusjuures ehitamine toimuks oma jõududega ja omavahendite arvel. Samuti ära kasutada võimalused olemasolevate ruumide kohandamiseks kolhoosnikute ühiskondliku toitlustamise organiseerimiseks.

Rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, ETKV Liidul ja põllumajandusliku tootmise valitsustel koos kolhooside juhatustega kindlaks määrata ehitustähtajad ja igati abistada kolhoose sööklate ehitamisel ning nende varustamisel tarvilike kaubandus- ja tehnoloogiliste seadmetega, samuti kolhoosisööklate jaoks kvalifitseeritud kaadri väljaõpetamisel ning sööklate komplekteerimisel sellega.

Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel maksimaalselt ära kasutada kohtadel olemasolevad võimalused ühiskondliku toitlustamise ettevõtete laiendamiseks juurdeehituste, selleks otstarbeks kõlblike hoonete kohandamise ja tegutsevate sööklate otstarbekama kasutamise arvel; paremini ära kasutada võimalused kõigile kättesaadavate ühiskondliku toitlustamise ettevõtete avamiseks kauplusruumides, mida ei kasutata sihipäraselt.

6. Pidada tööstusettevõtete ja ehituste juhtijate väga tähtsaks ülesandeks tööliste ja teenistujate varustamist sooja toiduga, milleks ehitada ja rekonstrueerida käesoleval viisaastakul sööklaid selliselt, et luua tingimused toidu valmistamiseks kohapeal.

7. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, Eesti NSV Riiklikul Ehituskomiteel, Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel, ettevõtetel, asutustel ja organisatsioonidel tööstusettevõtete, administratiivhoonete, õppeasutuste ja koolide projekteerimisel ning ehitamisel ette näha köögiga sööklate ja teiste ühiskondliku toitlustamise ettevõtete ehitamine ja sisustamine vastavalt ehitusnormidele ja -eeskirjadele.

8. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, Eesti NSV Kaubandusministeeriumil, ETKV Liidul ja Eesti NSV teistel ministeeriumidel ja keskasutustel:

1) linnas ja maal uute ühiskondliku toitlustamise ettevõtete ehitamisel ja sisustamisel näha ette hästi sisustatud spetsialisee-

ritud kohvikute, einelaudade ja koduköökide ulatusliku võrgu organiseerimine;

2) ehitada ja sisustada statsionaarseid ja hooajalisi kohvikuid, restorane, einelaudu parkides, aedades, skvääridel, etendusi andvates ettevõtetes, linnalähedastes puhkevööndites, staadionidel, liuväljadel, suusabaasides, veespordijaamades ja supelrandades.

9. Kindlaks määrata, et riiklikud tööstus-, ehitus-, transpordi- ja teised ettevõtted ning -organisatsioonid (välja arvatud sovhoosid):

1) annavad riiklikele ja kooperatiivsetele ühiskondliku toitlustamise III kategooria ettevõtetele, kes teenindavad nende töötajate kollektiive, tasuta ruumid (ühes valgustuse ja küttega), sooja ja külma vee, kütuse toidu valmistamiseks ja jõuelektrienergia. Sellega seotud kulud kaetakse tootmis- või ringluskulude ning sotsiaal-kultuuriliste ürituste ja elamuehitusfondi vahendite arvel, ettevõtetes aga, kes pole üle viidud uuele planeerimise ja majandusliku stimuleerimise süsteemile — ettevõttefondi vahendite arvel;

2) soetavad kapitaalehituseks eraldatud vahendite, samuti tsentraliseerimata finantseerimisallikate arvel mööblit, kaubandus-, tehnoloogilisi külmutus- ja teisi seadmeid ning annavad neid nimetatud ühiskondliku toitlustamise ettevõtetele tasuta, arvestades seda vara oma bilanssides, teevad omal kulul nendele ettevõtetele antavate ruumide, seadmete ja mööbli kapitaal- ja jooksvat remonti;

3) kutsekoolide baasettevõtted annavad tasuta kütuse, elektrienergia ja vee õpilaste toitlustamise organiseerimiseks, soetavad sööklatele tarvilikku inventari ja seadmeid ning teevad omal kulul sööklate ruumide, seadmete ja mööbli remonti.

Sovhoosid annavad riiklikele ja kooperatiivsetele ühiskondliku toitlustamise III kategooria ettevõtetele, kes teenindavad nende töötajate kollektiive, tasuta ruumid (ühes valgustuse ja küttega), kuuma ja külma vee, kütuse toidu valmistamiseks ja transpordi sotsiaal-kultuuriliste ürituste ja elamuehitusfondi vahendite arvel.

10. Riigieelarvel olevad kõrgemad õppeasutused, tehnikumid, koolid ja asutused annavad riiklikele ja kooperatiivsetele ühiskondliku toitlustamise III kategooria ettevõtetele, kes teenindavad nende õpilaste ja töötajate kollektiive, tasuta ruumid (ühes valgustuse ja küttega), kuuma ja külma vee ning teevad omal kulul nende ruumide kapitaal- ja jooksvat remonti nendele asutustele ettenähtavate eelarveliste assigneeringute piires. Kütust toidu valmistamiseks ja sööklatele tarvilikku transporti antakse tasu eest tegeliku maksumuse kohaselt, kuid mitte üle vastava paikkonna jaoks kinnitatud hindade ja tariifide.

Kutsehariduslikud õppeasutused ja nendega võrdsustatud õppeasutused, kes ei ole organiseeritud tootmis- ja teiste isemajandavate ettevõtete ja organisatsioonide baasil, annavad nende õpilaste kollektiive teenindavatele ühiskondliku toitlustamise ettevõtetele

tasuta ruumid (ühes valgustuse ja küttega), kütuse toidu valmistamiseks, jõuelektrienergia, kuuma ja külma vee või tasuvad ühiskondliku toitlustamise ettevõtetele kulud, kaasa arvatud ühiskondliku toitlustamise ruumide üürimise kulud, proportsionaalselt selle söökla poolt teenindavatele õpilastele langevale osale söökla käibest.

18. ... Põllumajandusliku tootmise valitsustel organiseerida rajoonide kaubandusorganisatsioonide nõudeavalduste põhjal varase köögivilja kasvatamine kolhoosides ja sovhoosides kogustes, mis tagavad täielikult kohalike ühiskondliku toitlustamise ettevõtete tarvete rahuldamise.

Laialdasemalt arendada põllumajandussaaduste detsentraliseeritud kokkuostu ühiskondliku toitlustamise organisatsioonide ja ettevõtete poolt hindadega, mis ei ületa riiklikke jaehindu.

Haridus

KOOLIKOHUSTUS, INTERNAATKOOLID, SPORDIKOOLID, LASTEKODUD, HOOLDUS

Väljavõte

ABINÕUDEST LASTEASUTUSTE TÖÖ PARANDAMISEKS KOLHOOSIDES

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. oktoobri 1951. a. määrus nr. 851

1. Juhtida Eesti NSV põllumajanduse ministri ja rajoonide täitevkomiteede esimeeste tähelepanu lasteasutuste ebarahuldavale organiseerimisele ja nende puudulikule tööle.

2. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi ja rajoonide täitevkomiteesid vabariigi kolhoosides rakendama vajalikud abinõud lasteasutuste kaadri tugevdamiseks ja iga aasta põllutööde hooajaks kolhoosides organiseeritavate lastesõimede-aedade jne. õigeaegse avamise kindlustamiseks, määrates selleks kindlad tähtajad vastavalt rajoonide ja kolhooside iseärasustele.

3. Kohustada rajoonide täitevkomiteesid, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi ja Riiklikku Plaanikomisjoni[1] iga aasta, üheaegselt põllumajanduslike tööde plaaniga välja töötama kolhoosides hooajaliste lastesõimede ja mängumurude organiseerimise plaani, selleks et võimaldada kõigil töövõimelistel naiskolhoosnikutel, kes omavad eelkooliealisi lapsi, osa võtta ühistööst.

4. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi ja rajoonide täitevkomiteesid kontrollima lasteasutustele toiduainete ja rahaliste fondide eraldamise ja kasutamise õigsust, kooskõlas põllumajandusliku artelli põhikirjaga, ning lasteasutuste töötajaile normipäevade arvestust.

---

[1] Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Plaanikomisjon liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Plaanikomiteeks.

Väljavõte

NSV LIIDU ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI 8. JUULI 1944. A. SEADLUSE TÄITMISEST EESTI NSV-s LASTEASUTUSTE OSAS

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 26. detsembri 1953. a. otsus

4. Kohustada Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi, Eesti NSV Sovhooside Ministeeriumi [1] ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid organiseerima kolhoosides ja sovhoosides ning masina-traktorijaamades [2] lastesõimi ja lasteaedu ning osutama igakülgset abi vastavate ruumide leidmisel, kaadriga kindlustamisel ja sisustuse muretsemisel, tõmmates sellele tööle kaasa ühiskondlikke organisatsioone.

8. Kohustada linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteesid arutama perioodiliselt oma koosolekutel lastesõimede, lasteaedade, lastekodude ja teiste lasteasutuste töö parandamise küsimusi, tõmmates sellele tööle kaasa saadikuid, nõukogude alalisi komisjone ja ühiskondlikke organisatsioone.

Väljavõte

ÜLDHARIDUSLIKE KOOLIDE TÖÖST EESTI NSV-s

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. mai 1955. a. määrus nr. 178 (KK 1955, akt 31)

1. ... Kohustada Eesti NSV Haridusministeeriumi ning linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteesid:

d) läbi vaatama koolivõrk iga aasta kuni 20. maini, pöörates erilist tähelepanu internaatide avamisele ja võimalikult liitklasside likvideerimisele 5.—7. klassides. Rajoonide ja linnade TSN täitevkomiteedel tuleb teha iga aasta 5. aprilliks Eesti NSV Haridus-

[1] Eesti NSV 7. juuni 1957. a. seadusega ühendati Eesti NSV Põllumajanduse Ministeerium ja Eesti NSV Sovhooside Ministeerium üheks liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumiks.

[2] Masina-traktorijaamad on likvideeritud. Vastavalt EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. märtsi 1961. a. määrusele nr. 114 (ENSV MKK 1961, nr. 11, art. 36) lülitati remondi- ja tehnikajaamad Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondise «Eesti Põllumajandustehnika» rajooniosakondade koosseisu. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. oktoobri 1963. a. määrusega nr. 462 (ENSV MKK 1963, nr. 38, art. 136) reorganiseeriti «Eesti Põllumajandustehnika» rajooniosakonnad koondise «Eesti Põllumajandustehnika» rajoonikoondisteks ja osakondadeks.

ministeeriumile ettepanekud uute alg- ja seitsmeaastaste [1] koolide, keskkoolide, internaatide, töölis- ja maanoorte koolide avamiseks.

2. Kohustada linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteesid:

c) varustama noori spetsialiste, keda suunatakse haridussüsteemi tööle pärast kõrgema või kesk-eriõppeasutuse lõpetamist, vajaliku elamispinnaga;

e) varustama koolid ja lasteasutused ning maa- ja töölisalevite [2] koolide õpetajad ja lastekodude ning lasteaedade pedagoogiline personal iga aasta hiljemalt 1. maiks küttega järgmiseks kütteperioodiks; [3]

f) läbi vaatama ja kinnitama iga aasta 1. aprilliks remonttööde läbiviimise plaanid koolides ja lasteasutustes; tagama remondilepingute õigeaegse sõlmimise ja kõigi kooli- ja lasteasutuste hoonete remonttööde lõpetamise hiljemalt 15. augustiks.

Väljavõte

ABINÕUDEST VANEMATE HOOLDUSETA JÄÄNUD LASTE KASVATAMISE PARANDAMISEKS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. augusti 1956. a. määrus nr. 218 (KK 1956, II, akt 96)

1. Alustada 1956. a. lastekodukasvandike keskhariduse teostamist ja luua kasvandikele vajalikud tingimused nende ettevalmistamiseks tööks mitmesugustes rahvamajandusharudes.

Seoses lastekodukasvandike keskhariduse sisseseadmisega määrata kindlaks nende viibimise aeg lastekodudes kuni 18 aasta vanuseni.

4. Kohustada Eesti NSV Haridusministeeriumi, Eesti NSV Rahandusministeeriumi, Eesti NSV Riiklikku Plaanikomisjoni [1] ja Tallinna, Tartu, Narva ja Pärnu linna täitevkomiteed igal aastal ette nägema vajalikud assigneeringud lastekodude kapitaal- ja

---

[1] Alates 1962/63. õppeaastast kehtib Eesti NSV-s üldine kaheksaklassiline koolikohustus — Eesti NSV 24. aprilli 1959. a. seadus (ENSV T 1959, nr. 31, art. 164).

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 13. mai 1961. a. seadlusega (ENSV ÜT 1961, nr. 19, art. 59) tühistati alevite liigitus töölisaleviteks, linna tüüpi aleviteks ja kuurortaleviteks ning nimetati neid kõiki aleviteks.

[3] Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. aprilli 1962. a. korraldusega nr. 565-k on ära toodud alevite nimekiri, millistes kvalifitseeritud töötajatele säilitatakse Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu 16. märtsi 1945. a. määrusega nr. 217 kehtestatud tasuta kommunaalteenused kuni palkade reguleerimiseni.

[1] Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Plaanikomitee liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Plaanikomiteeks.

jooksva remondi läbiviimiseks, samuti kõva ja pehme inventari soetamiseks.

Lastekodude remonti viia läbi võrdselt üldhariduslike koolidega.

6. ... Anda õigus lastekodudes šeffideks olevatele ettevõtetele ja organisatsioonidele abistada lastekodusid hoonete remontimisel.

7. Anda Eesti NSV ministeeriumidele ja keskasutustele õigus tasuta üle anda lastekodudele tööpinke, sisepõlemismootoreid, elektrimootoreid, põllumajanduslikke masinaid, traktoreid, autosid, masinaosi, tööriistu ja muid seadmeid.

13. Määrata kindlaks, et lastekodude, tehniliste kutsekoolide ja tehniliste erikutsekoolide abimajandite ja õppe-tootmistöökodade tulud suunatakse samuti kasvandike kultuur-elukondliku teenindamise ja toitlustamise parandamiseks, peale eelarves ettenähtud assigneeringute.

Väljavõte

ÕPILASGRUPPIDE ORGANISEERIMISEST VIIBIMISEGA KOOLIS PÄRAST ÕPPETUNDE

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. novembri 1956. a. määrus nr. 282
(ENSV T 1956, nr. 17, art. 192 — KK 1956, II, akt 118)

1. Lubada Eesti NSV Haridusministeeriumil koos rajoonide, linnade TSN täitevkomiteedega organiseerida linnades ja alevites asuvates koolides õpilasgrupid viibimisega koolis peale õppetunde neile 1.—4. klassi õpilastele, kelle vanematel töötingimuste tõttu ei ole võimalik laste eest peale koolitundide hoolitseda, kusjuures selliste õpilasgruppide ülalpidamise kulud tasutakse lastevanemate poolt.

6. Eesti NSV Haridusministeeriumil koos Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumi [1] ja rajoonide, linnade TSN täitevkomiteedega võtta tarvitusele abinõud koolivälise töö tugevdamiseks lastega, osutades erilist tähelepanu koolialiste laste töö organiseerimisele majavalitsuste juures ning laste mängumurude ja spordiväljakute korraldamisele, tõmmates laste kasvatustööle kaasa endisi haridusalatöötajaid-pensionäre ning koduperenaisi.

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

Väljavõte

MÕNEDE PLAANINÄITAJATE KINNITAMISE ÜLEANDMISEST VABARIIGI MINISTRITELE JA KESKASUTUSTE JUHATAJATELE

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. detsembri 1956. a. määrus nr. 315 (KK 1956, II, akt 129)

7. Teha ülesandeks Eesti NSV Haridusministeeriumile kooskõlastatult rajoonide (linnade) täitevkomiteedega, kinnitada linnades ja rajoonides kooliväliste asutuste ja üldhariduslike täiskasvanute koolide võrk.

Väljavõte

RAJOONIDE JA LINNADE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE TÄITEVKOMITEEDE ÕIGUSTE LAIENDAMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. detsembri 1956. a. korraldus nr. 1421-k (KK 1956, II, akt 127)

Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede õiguste laiendamiseks ja nende vastutuse tõstmiseks üldhariduslike koolide õpetajate tööle kinnitamisel, ümberpaigutamisel või vallandamisel teha ülesandeks Eesti NSV Haridusministeeriumile üle anda nimetatud TSN täitevkomiteede nomenklatuuri:

algkoolide, 7-aastaste koolide[1] ja keskkoolide õpetajad,
algkoolide juhatajad,
7-aastaste koolide[1] õppealajuhatajad,
töölisnoorte koolide õppealajuhatajad ja õpetajad.

Nimetatud kategooria töötajate kinnitamine, ümberpaigutamine või vallandamine viiakse läbi rajoonide või linnade TSN täitevkomiteede poolt ja vormistatakse rahvaharidusosakonna käskkirjaga.

---

[1] Alates 1962/63. õppeaastast kehtib Eesti NSV-s üldine kaheksaklassiline koolikohustus — Eesti NSV 24. aprilli 1959. a. seadus (ENSV T 1959, nr. 31, art. 164).

Väljavõte

LASTE JÄRELEVALVETUSE LIKVIDEERIMISE NING NENDE ÕIGUSTE KAITSE EBARAHULDAVAST OLUKORRAST VABARIIGIS [1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. juuni 1957. a. määrus nr. 185 (KK 1957, I, akt 42)

2. Kohustada alaealiste asjade komisjone kindlustama pidevat tööd laste-orbude väljaselgitamisel ning nende lastekodudesse või perekondlikule hooldusele paigutamisel, laste kodutuse ning järelevalvetuse likvideerimisel, ühiskondlike organisatsioonide, ettevõtete ja asutuste kaasatõmbamisel šeflustööle lasteasutuste üle, kontrolli teostamisel patronaažil ja hooldusel olevate laste elutingimuste ja kasvatuse üle ja samuti laste järelevalvetuse ja kodutuse likvideerimisega tegelevate asutuste ja organisatsioonide tegevuse kooskõlastamisel.

4. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

a) rakendama pidevale tööle alaealiste asjade komisjonid ja regulaarselt kontrollima nende tööd;

b) ametiühingu- ja komsomoliorganisatsioonide kaasabil viima ellu abinõud noorte vaba aja sisukaks veetmiseks, noorte õppima ja tööle suunamiseks ja ühiskondliku aktiivi kaasatõmbamiseks alaealiste järelevalvetuse ja kuritegevuse vastu võitlemisele.

5. Kohustada Eesti NSV Siseministeeriumi ja kohalikke töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

a) rangelt võitlema alaealiste poolt toime pandud ühiskondliku korra rikkumistega ja kuritegevusega;

6. Eesti NSV Haridusministeeriumil, Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumil ja Eesti NSV Sotsiaalkindlustuse Ministeeriumil ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

a) tugevdada kontrolli patronaažil ja hooldusel olevate laste eluolustikuliste tingimuste üle;

b) kindlustama hooldusel olevate laste vanematest järelejäänud vara säilitamist.

---

[1] Tekst on toodud muudatustega, mis on tehtud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. märtsi 1962. a. määrusega nr. 152 (ENSV MKK 1962, nr. 16, art. 70).

Väljavõte

ABINÕUDEST VABARIIGI LASTEKODUDE TÖÖ PARANDAMISEKS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. augusti 1958. a. määrus nr. 303
(KK 1958, II, akt 93)

3. Kohustada töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:
a) võtma tarvitusele abinõud lastekodude personali varustamiseks elamispinnaga väljaspool lastekodusid;
b) õigeaegselt varustama lastekodud küttega, remondimaterjalidega ning tööjõuga remonttööde läbiviimiseks;
c) põllumajanduse inspektuuride [1] kaudu abistama lastekodude abimajandeid agro-zootehnilistes küsimustes.

Väljavõte

VABARIIGI KOOLIDE MATERIAALSE OLUKORRA PARANDAMISEST, KOLHOOSIDE, SOVHOOSIDE, ETTEVÕTETE JA ÜHISKONDLIKE ORGANISATSIOONIDE OSAVÕTUL

Eesti NSV Ülemnõukogu 29. augusti 1958. a. otsus
(ENSV T 1958, nr. 12, art. 171 — KK 1958, II, akt 103)

1. Kohustada Eesti NSV rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogusid:
a) parandama rahvahariduse juhtimist rajoonides ja linnades, süstemaatiliselt arutama rajooni, linna töörahva saadikute nõukogu istungjärkudel hariduskü̇simusi, aktiviseerima alaliste hariduskomisjonide tegevust, tõmbama laialdaselt kaasa ühiskondlikku aktiivi, kolhoose, sovhoose, kooperatiiv- ja tööstusettevõtteid koolide materiaalse baasi edasiseks tugevdamiseks. Kasutades selleks loodud küllaldasi võimalusi, kindlustama üldharidusliku koolikohustuse tingimusteta täitmine kõigi koolieaiste laste poolt, milleks organiseerida laialdast ühiskondlikku kontrolli koolikohustuse täitmise üle ja materiaalset kaasabi internaatide loomise ja sisustamise, laste toitlustamise ja transpordi organiseerimise teel;
b) võtma koolide internaatide ja lasteasutuste ehitamine laialdase ühiskondliku kontrolli alla, et kindlustada kõigi riiklike vahendite ja ehitusmaterjalide õigeaegset ja otstarbekohast kasutamist.

[1] EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. aprilli 1961. a. määrusega nr. 146 (ENSV MKK 1961, nr. 14, art. 51) likvideeriti rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude põllumajandusinspektuurid.

Eesti NSV Ülemnõukogu peab vajalikuks ulatuslikumalt kaasa tõmmata kolhoose, sovhoose, kooperatiiv- ja tööstusettevõtteid kooliinternaatide ja töökodade ehitamisele, nende sisustamisele, koolide remondi läbiviimisele ja küttega varustamisele.

On vaja, et koolide ümbruse heakorrastamine, spordi- ja mänguväljakute ning õppe-katseaedade rajamine toimuks kooli õpetajate juhtimisel õpilaste ja lastevanemate poolt, arendades selleks laialdast koolidevahelist sotsialistlikku võistlust.

3. Pidada lubamatuks, et mõned kohalikud asutused ei pea kinni partei ja Nõukogude valitsuse otsustega kehtestatud korrast kommunaalteenuste andmisel koolide töötajaile ja kohustada töörahva saadikute nõukogusid tegema järsu lõpu sellisele mõne isiku omavolitsemisele ning kindlustama seaduses ettenähtud soodustuste ja kommunaalteenuste andmist koolide töötajaile.

4. Eesti NSV Ülemnõukogu peab vajalikuks luua kõigis koolides võimalus lastele sooja eine andmiseks, ning kohustab Eesti NSV Haridusministeeriumi, Eesti NSV Kaubandusministeeriumi, ETKVL-i ja töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid tagama koolide varustamist vajalike toiduainetega ning organiseerima toidu valmistamist lastevanemate aktiivsel osavõtul.

5. Koolivälise töö ja õpilaste kultuurilise kasvatamise parandamiseks Eesti NSV Haridusministeeriumil, Eesti NSV Kultuuriministeeriumil ja töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel koos ametiühingu- ja komsomoliorganisatsioonidega organiseerida õpilastele mitmesuguseid kultuuriüritusi ning noorsoo teatrietendusi ametiühingute ja Kultuuriministeeriumi kultuuriasutustes ja majavalitsuste juures, vastavalt laste eale ja huvidele.

Pidada soovitavaks laiemalt organiseerida õpilaste pikendatud päevaga gruppe.

Väljavõte

KOOLI JA ELU SIDEMETE TUGEVDAMISEST NING HARIDUSSÜSTEEMI EDASIARENDAMISEST EESTI NSV-s [1]

Eesti NSV 24. aprilli 1959. a. seadus
(ENSV T 1959, nr. 31, art. 164 — KK 1959, I, akt 70)

I jagu

Keskkool

§ 1. Nõukogude kooli peaülesandeks on õpilasi ette valmistada eluks, ühiskondlikult kasulikuks tööks, tõsta üldise ja polütehnilise

[1] Antud seaduse II jagu, mis käsitleb kutseharidust, III jagu, mis käsitleb kesk-eriharidust ja IV jagu, mis käsitleb kõrgemat kooli, ei tooda. Nendes jagudes otseseid kohustusi linna ja rajooni töörahva saadikute nõukogudele ei panda, küll aga vabariigi kesk-valitsemisorganitele ning asutuste, ettevõtete, kolhooside, sovhooside jne. direktoritele ja juhatajatele. Loomulikult peavad nende ülesannete täitmisele oma territooriumi ulatuses töörahva saadikute nõukogud igati kaasa aitama.

hariduse taset, ette valmistada haritud inimesi, kes hästi tunnevad teaduse aluseid, kasvatada noortes sügavat lugupidamist sotsialistliku ühiskonna printsiipide suhtes, kasvatada neid kommunismi ideede vaimus.

Õpetamise ja kasvatamise juhtmõtteks keskkoolis peab saama õpetamise tihe side tööga, kommunistliku ülesehitustöö praktikaga.

§ 2. Kehtestada Eesti NSV-s seitsmeklassilise üldise koolikohustuse asemel kõigi 7- kuni 15—16-aastaste laste ja alaealiste üldine kaheksaklassiline koolikohustus.

Üldise kaheksaklassilise koolikohustuse elluviimine peab olema riigiorganite, ühiskondlike organisatsioonide ja lastevanemate tähelepanu keskpunktis kui tähtis riiklik ülesanne, mille edukast lahendamisest suurel määral oleneb vabariigi töötajate kultuuritaseme edasine tõus.

§ 5. Vastutus üldise kaheksaklassilise koolikohustuse täitmise eest on pandud linnade, rajoonide, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele.

Et kõik lapsed käiksid koolis ja et õppetöö saaks toimuda normaalsetes tingimustes, selleks:

a) võtta tarvitusele abinõud, et õpilaste jaoks, kes elavad koolist rohkem kui kahe kilomeetri kaugusel, ehitataks internaadid või organiseeritaks nende õpilaste tasuta transportimine kooli ja koolist koju;

b) tagada õpilastele sooja toidu andmine.

§ 6. Vastutus üldise kaheksaklassilise koolikohustuse alla kuuluvate laste ja alaealiste õigeaegse ja täpse arvestamise eest panna Eesti NSV Statistikavalitsusele [2], selle kohalikele organitele ja linnade, rajoonide, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele. Eesti NSV Ministrite Nõukogul kinnitada üldise kaheksaklassilise koolikohustuse alla kuuluvate laste ja alaealiste arvestamise juhend. [3]

§ 7. Lastevanemad või neid asendavad isikud, samuti ametiisikud, kes takistavad laste ja alaealiste üldise kaheksaklassilise koolikohustuse elluviimist, võetakse Eesti NSV seadustes ettenähtud korras vastutusele.

§ 8. Määrata, et noored, 15—16 aasta vanusest alates, omandavad täieliku keskhariduse õppetöö tootliku tööga ühendamise alusel, nii et kõik selleealised noored võtaksid osa ühiskondlikult kasulikust tööst.

§ 14. Õppetöö kõigis Eesti NSV koolides toimub õpilaste emakeeles. Vanematel on õigus otsustada, missuguse õppekeelega kooli nad oma lapsed saadavad.

---

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 4. aprilli 1960. a. seadlusega (ENSV ÜT 1960, nr. 1, art. 3) muudeti Eesti NSV Statistikavalitsus Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuvaks Statistika Keskvalitsuseks.

[3] Antud juhend on kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. novembri 1959. a. määrusega nr. 414 (ENSV T 1959, nr. 56, art. 304).

Vene keele õppimine eesti õppekeelega koolides ja eesti keele õppimine vene või mõne muu õppekeelega koolides toimub õpilase ja tema vanemate soovi korral.

§ 17. Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule, ministeeriumidele, keskasutustele, linnade, rajoonide, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele, ettevõtete, asutuste, ehitus-ettevõtete, sovhooside, remondi- ja tehnikajaamade[4] direktoritele ning juhatajatele teha ülesandeks igakülgselt ergutada töölisnoori keskharidust omandama, määrata kindlaks noorte edasiõppimisele suunamise plaanid; aidata kaasa edukalt õppivate noortööliste tööalasele edutamisele; abistada koolide pedagoogilisi kollektiive õppe- ja kasvatustöö parandamisel, eriti aga noorte kutsealase kvalifikatsiooni tõstmisel; keelata õpilaste rakendamine õppeaasta jooksul niisugusele tööle, mis sunniks neid õppimist katkestama; tagada õpilastele nende töökohalt korralise puhkuse andmine õppevaheaegadel ja eksamite andmiseks ettenähtud palgalise lisapuhkuse saamine; soovitada kolhoosidel luua kolhoosinoortele tootmistöö õppimisega ühendamiseks vajalikud tingimused.

§ 18. ... Eesti NSV Ministrite Nõukogule, Rahvamajanduse Nõukogule, samuti linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele teha ülesandeks:

a) õpilaste tootmisõpetuse läbiviimiseks näha ette töökohad tööstusettevõtetes, ehitustel, sovhoosides, remondi- ja tehnikajaamades,[4] luua ettevõtetes õppetsehhe, samuti kooli või mitme kooli ühiseid õppetöökodasid, rangelt täita töökaitse- ja ohutustehnikaeeskirju;

b) näha ette insenertehniline ja agronoomiline personal ning kvalifitseeritud töölised õpilaste tootmisõpetuse juhendamiseks.

§ 20. Rahvaharidus- ja tervishoiuorganeil teostada ranget kontrolli kaheksaklassiliste koolide ja üldhariduslike polütehniliste tootmisõpetusega töökeskkoolide õpilaste töö ja puhkuse korrapärase vaheldumise üle, vältides nende ülekoormamist õppimise, ühiskondlike ülesannete ja tööga. Valvata selle järele, et ettevõtetes, ehitustel, sovhoosides, remondi- ja tehnikajaamades[4] kooli ja mitme kooli ühistes õppetöökodades ning kolhoosides peetaks kinni töökaitse- ja ohutustehnikaeeskirjadest. Tarvitusele võtta vajalikud abinõud kooliõpilaste tervise tugevdamiseks. Sellele tööle laialdaselt tõmmata kaasa ka ametiühinguid, kommunistlikku noorsooühingut ja teisi ühiskondlikke organisatsioone.

---

[4] EKP Keskkomitee 18. märtsi 1961. a. määrusega nr. 114 (ENSV MKK 1961, nr. 11, art. 36) lülitati remondi- ja tehnikajaamad Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondise «Eesti Põllumajandustehnika» rajooniosakondade koosseisu. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. oktoobri 1963. a. määrusega nr. 462 (ENSV MKK 1963, nr. 38, art. 136) reorganiseeriti koondise «Eesti Põllumajandustehnika» rajooniosakonnad rajoonikoondisteks ja osakondadeks.

Väljavõte

INTERNAATKOOLIDE VÕRGU ARENDAMISE KINDLUSTAMISE ABINÕUDEST AASTAIL 1959—1965

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu
10. augusti 1959. a. määrus nr. 321
(KK 1959, II, akt 148)

2. Kohustada Eesti NSV Riiklikku Plaanikomisjoni:[1]

b) ... rajoonidele internaatkoolide ehitamiseks eraldatavate kapitaalmahutuste ratsionaalsemaks ning sihipärasemaks kasutamiseks jätma need kapitaalmahutused Eesti NSV Haridusministeeriumi käsutusse.

Kapitaalmahutused internaatkoolide ehitamiseks vabariigilise alluvusega linnades eraldada vastavate linnade TSN täitevkomiteedele.

Lugeda otstarbekohaseks, et Tallinna linna ja teiste vabariigilise alluvusega linnade täitevkomiteed ehitaksid internaatkoole ka linna täitevkomitee käsutuses olevate vahendite arvel.

4. Soovitada vabariigi eesrindlikele kolhoosidele vennasvabariikide eesrindlike kolhooside eeskujul alustada internaatkoolide ehitamist kolhoosnike laste jaoks omavahendite arvel.

Kohustada Eesti NSV Haridusministeeriumi, linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteesid osutama kolhoosidele vajalikku abi internaatkoolide projekteerimisel ja ehitamisel ning nägema ette selleks vajalike ehitusmaterjalide müügi kolhoosidele turufondi järgi rajoonile eraldatud materjalidest.

Eesti NSV Riiklikul Plaanikomisjonil[1] vastavalt Eesti NSV Haridusministeeriumi ettepanekutele näha ette kolhooside poolt ehitatavate internaatkoolide jaoks vajaliku sisustuse eraldamine.

5. Kohustada Eesti NSV Haridusministeeriumi ja vabariigilise alluvusega linnade täitevkomiteesid kindlustama internaatkoolide ehitamiseks ja kohandamiseks vajaliku tehnilise dokumentatsiooni õigeaegne koostamine, kinnitamine ja üleandmine ehitajatele.

6. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumi,[2] linnade ja rajoonide

---

[1] Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Plaanikomisjon liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Plaanikomiteeks.

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

parteikomiteesid ja TSN täitevkomiteesid võtma süstemaatilise kontrolli alla internaatkoolide ehitamise ja kohandamise remonditööde käigu, et kindlustada eraldatud kapitaalmahutuste ja remondisummade täielik kasutamine ning objektide õigeaegne üleandmine.

7. Teha teatavaks, et NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 16. mai 1959. a. määrusega nr. 533:

a) kehtestasid, et internaatkoolide õppekorpuse ehitamine toimub üldhariduslike koolide ehitamiseks eraldatavate kapitaalmahutuste arvel, aga internaatkoolide ühiselamute ehitamine koos vajalike ruumidega — vahendite arvel, mis nähakse ette elamuehituseks sõltumata ametkondlikust alluvusest;

b) laiendasid internaatkooli kasvandikele, kes ei oma vanemaid, soodustusi, mis on kehtestatud lastekodude kasvandikele nende suunamisel tööle ning kesk- ja kõrgemates õppeasutustes õppimise ajaks.

Väljavõte

NLKP KESKKOMITEE JA NSV LIIDU MINISTRITE NÕUKOGU 21. MAI 1959. A. MÄÄRUSE NR. 558 «KOOLIEELSETE LASTEASUTUSTE EDASIARENDAMISEST, EELKOOLIEALISTE LASTE KASVATAMISE JA MEDITSIINILISE TEENINDAMISE PARANDAMISEST» TÄITMISE ABINÕUDEST [1]

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu
13. augusti 1959. a. määrus nr. 325
(ENSV T 1959, nr. 44, art. 236 — KK 1959, II, akt 152)

2. Eelkooliealiste laste kasvatamise ühtse süsteemi loomise eesmärgil lugeda otstarbekohaseks ühendada seal, kus selleks võimalused, lastesõimed ja lasteaiad üheks koolieelseks lasteasutuseks — lastepäevakoduks, arvestades kohalikke tingimusi. Ühendatud lasteasutused, välja arvatud ametkondlikud, anda üle Eesti NSV Haridusministeeriumi süsteemi.

Edaspidi teostada uute lasteasutuste ehitamist põhiliselt ühendatud lasteasutuste (laste päevakodude) tüüpprojektide järgi. Ehitatavate lastepäevakodude asukoht näha ette võimalikult laste elukoha ligidusse, et vanematel kuluks vähem aega laste kohalesaatmiseks.

3. Kohustada partei-, linna- ja rajoonikomiteesid, linnade ja rajoonide täitevkomiteesid, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, vabariigi ministeeriume ja keskasutusi:

b) võtma tarvitusele vajalikud abinõud koolieelsete lasteasu-

[1] Antud määruse täiendamise kohta vt. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. augusti 1963. a. määrust nr. 390.

tuste ehitustööde kvaliteedi parandamiseks, ehituste maksumuse alandamiseks ning uute koolieelsete lasteasutuste ekspluatatsiooni andmiseks vastavalt kinnitatud plaanile;

c) suuremate elamute ja elamukvartalite projekteerimisel ning ehitamisel rangelt pidama kinni NSV Liidu Riikliku Ehituskomitee poolt kindlaksmääratud normidest ja arvestusnäitajatest elamukvartalites lasteasutuste võrgu arendamise kohta;

d) kasutama kõiki olemasolevaid võimalusi koolieelsete lasteasutuste avamiseks üle kinnitatud plaani selleks sobivate hoonete kohandamise teel.

5. Soovitada vabariigi kolhoosidele alaliste ja hooajaliste koolieelsete lasteasutuste ehitamist kolhooside vahendite arvel. Rajoonide TSN täitevkomiteedel osutada kolhoosidele selleks otstarbeks igakülgset abi, eriti ehitusmaterjalidega varustamisel.

6. Kinnitada lastepäevakodu põhimäärus vastavalt lisale nr. 2.[2]

10. Kohustada Eesti NSV Kaubandusministeeriumi, ETKV Liidu juhatust ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid kindlustama koolieelsete lasteasutuste varustamise kvaliteetsete toiduainetega, eriti värske liha ja kalaga, piima, kohupiima ja muude piimasaadustega, värske köögivilja ja puuviljaga vastavalt kinnitatud normidele.

11. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

a) igati aktiviseerima kohalike töörahva saadikute nõukogude juures töötavate alaliste komisjonide tegevust, eelkooliealiste lasteasutuste töö organiseerimisele ulatuslikult kaasa tõmmates ühiskondlikke organisatsioone ja lastevanemaid;

b) võtma tarvitusele abinõud lasteparkide ja majavalitsuste juures asuvate mänguväljakute varustamiseks vajaliku inventariga.

Väljavõte

EESTI NSV SEADUSE «KOOLI JA ELU SIDEMETE TUGEVDAMISEST NING HARIDUSSÜSTEEMI EDASIARENDAMISEST EESTI NSV-s» ELLURAKENDAMISE KÄIGUST EESTI NSV HARIDUSMINISTEERIUMI SÜSTEEMI ÕPPEASUTUSTES

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 29. augusti 1959. a. otsus

3. Kohustada rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

a) töötama välja konkreetsete ülesannete plaanid koolide reorganiseerimiseks oma territooriumil, milles näha ette, kelle

[2] Lisa ei tooda.

poolt ja missuguste vahenditega teostatakse vajalikud tööd eelolevatel aastatel;

b) organiseerima ulatuslikult kolhoose ja teisi kooperatiivorganisatsioone, samuti sovhoose osa võtma koolide materiaalse baasi tugevdamisest;

c) ümber paigutama elamutesse koolimajades elunevad kõrvalised isikud;

d) kontrollima ehitusorganisatsioonide töö kvaliteeti koolihoonete kapitaalremontide puhul ning rakendama eriteadlasi abiks koolidirektoritele remonttööde vastuvõtmisel.

Väljavõte

LASTEKODUDE KONTROLLIMISE TULEMUSTE KOHTA

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 21. novembri 1959. a. otsus

3. Kohustada kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid osutama lastekodudele igakülgset abi; nõudma ehitus- ja remondiorganisatsioonidelt õigeaegset remontimist; kindlustama elamispinnaga lastekodudest ellu siirduvad kasvandikud ning lastekodude töötajaid; abistama lastekodusid nende ümbruse heakorrastamisel, rakendades selleks ühiskondlikku aktiivi, šeffe jne.

Väljavõte

LÜHENDATUD TÖÖPÄEVA VÕI LÜHENDATUD TÖÖNÄDALA KEHTESTAMISEST ISIKUTELE, KES TOOTMISTÖÖD KATKESTAMATA EDUKALT ÕPIVAD TÖÖLIS- JA MAANOORTE KOOLIDES — ÕHTUSTES (VAHETUSTEGA TÖÖTAVATES, HOOAJALISTES) JA MITTESTATSIONAARSETES ÜLDHARIDUSLIKES KESKKOOLIDES[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. novembri 1959. a. määrus nr. 433 (ENSV T 1959, nr. 57, art. 309 — KK 1959, III, akt 223)

2. Teha ülesandeks Eesti NSV Haridusministeeriumile, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule, ministeeriumidele, keskasutustele, rajoonide ja linnade TSN täitevkomiteedele koos ametiühinguorganisatsioonidega välja töötada ja ellu rakendada abinõud töölis- ja maanoorte koolides — õhtustes (vahetustega töötavates,

[1] Antud määruse kehtivust on laiendatud — vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. detsembri 1962. a. määrust nr. 614, 29. juuni 1963. a. määrust nr. 325 (ENSV MKK 1963, nr. 24, art. 93), 2. oktoobri 1964. a. määrust nr. 460 (ENSV MKK 1964, nr. 40, art. 157).

hooajalistes) ja mittestatsionaarsetes üldhariduslikes keskkoolides tootmistööd katkestamata edukalt õppivate isikute elamistingimuste parandamiseks, pöörates erilist tähelepanu nende toitlustamise paremale korraldamisele koolide sööklates ja einelaudades ning nende kindlustamisele tuusikutega sanatooriumidesse, puhkekodudesse, turismilaagritesse ja profülaktooriumidesse.

Väljavõte

RAJOONIDE, VABARIIGILISE ALLUVUSEGA LINNADE JA TALLINNA LINNARAJOONIDE VAHELISE SOTSIALISTLIKU VÕISTLUSE ORGANISEERIMISEST ÜLDHARIDUSLIKE KOOLIDE, TÖÖLIS- JA MAANOORTE KOOLIDE NING LASTEKODUDE ETTEVALMISTAMISEKS UUEKS ÕPPEAASTAKS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 14. märtsi 1960. a. määrus nr. 96 (KK 1960, I, akt 66)

1. Kohustada rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade, samuti Tallinna linnarajoonide TSN täitevkomiteesid, Eesti NSV Haridusministeeriumi ning Haridusala, Kõrgemate Koolide ja Teaduslike Asutuste Töötajate Ametiühingu Vabariiklikku Komiteed organiseerima laialdast sotsialistlikku võistlust üldhariduslike koolide, töölis- ja maanoorte koolide ning lastekodude paremaks ettevalmistamiseks uueks õppeaastaks, tõmmates sellele tööle kaasa kolhoose, sovhoose, remondi- ja tehnikajaamu [1], tööstusettevõtteid, ametiühingu kohalikke komiteesid ja laialdast ühiskondlikku aktiivi.

2. Kinnitada rajoonide, vabariigilise alluvusega linnade ja Tallinna linnarajoonide vahelise sotsialistliku võistluse tingimused üldhariduslike koolide, töölis- ja maanoorte koolide ning lastekodude õigeaegseks ettevalmistamiseks uueks õppeaastaks ning uuele haridussüsteemile ülemineku kindlustamiseks, vastavalt lisale [2].

3. Kehtestada rajoonidele ja vabariigilise alluvusega linnadele ning Tallinna linnarajoonidele — sotsialistliku võistluse võitjatele kolm preemiat:

---

[1] EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. märtsi 1961. a. määrusega nr. 114 (ENSV MKK 1961, nr. 11, art. 36) lülitati remondi- ja tehnikajaamad Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondise «Eesti Põllumajandustehnika» rajooniosakondade koosseisu.

[2] Lisa ei tooda.

a) esimene rahaline preemia 60,0 tuh. rubla [3] suuruses summas;
b) teine rahaline preemia 40,0 tuh. rubla [3] suuruses summas;
c) kolmas rahaline preemia 25,0 tuh. rubla [3] suuruses summas.

Sotsialistlikus võistluses esikoha saavutanud rajoonile või linnale antakse Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu rändpunalipp ja esimene rahaline preemia.

Väljavõte

PIKENDATUD PÄEVAGA KOOLIDE ORGANISEERIMISE KOHTA [1]

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu
23. märtsi 1960. a. määrus nr. 108
(ENSV MKK 1960, nr. 1, art. 1 — KK 1960, I, akt 71)

Laste ühiskondliku kasvatuse edasiseks parandamiseks ja kooskõlas NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 15. veebruari 1960. a. määrusega nr. 182 «Pikendatud päevaga koolide organiseerimisest» EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Kohustada Eesti NSV Haridusministeeriumi alustama laste ja noorukite jaoks linnades, töölisasulates ja maal pikendatud päevaga koolide organiseerimist, kus lapsed kogu päeva jooksul viibiksid pedagoogide valve all.

Pikendatud päevaga koolid tuleb reeglina avada I—VIII klasside õpilastele tingimusel, et mitte suurendada vahetuse tundide arvu antud linna- või maakoolis. Pikendatud päevaga koolidesse võetakse eeskätt vastu need lapsed, kelle vanemad töötavad.

2. Pikendatud päevaga koolide õpilastele tuleb korraldada lastevanemate kulul sooja toidu andmine kaks korda päevas arvestusega 4 rubla 90 kopikat [2] toiduraha päevas.

Nõrgema tervisega I—II klassi õpilastele organiseerida neis koolides päevane magamine. [3]

3. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel on õigus vabastada toidurahast väikese sissetulekuga perekondade lapsi kuni 25 protsenti pikendatud päevaga koolide

---

[3] NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. mai 1960. a. määrusega nr. 470 (NSVL MK 1960, nr. 10, art. 69; ENSV ÜT 1960, nr. 7) muudeti alates 1. jaanuarist 1961 hindade mastaap kümnekordselt.

[1] Antud määruse täiendamise kohta vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1. septembri 1960. a. määrust nr. 348 (ENSV MKK 1960, nr. 31, art. 94).

[2] NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. mai 1960. a. määrusega nr. 470 (NSVL MK 1960, nr. 10, art. 69; ENSV ÜT 1960, nr. 7) muudeti alates 1. jaanuarist 1961 hindade mastaap kümnekordselt.

[3] Punkti 2 täiendamise kohta vt. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. märtsi 1961. a. määrust nr. 113 (ENSV MKK 1961, nr. 10, art. 33).

õpilaste üldarvust, neist 10 protsenti täie ja 15 protsenti poole toiduraha ulatuses.[4]

6. Kohustada partei linna- ja rajoonikomiteesid, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid koos Eesti NSV Haridusministeeriumiga:

b) välja töötama konkreetsed abinõud nende koolide tööks vajalike tingimuste loomiseks;

c) organiseerima nende lastevanemate hulgas, kelle lapsed hakkavad käima pikendatud päevaga koolides, selgitustööd selleks, et tõmmata neid kaasa osa võtma nimetatud koolidele vajaliku materiaalse baasi ettevalmistamisest ja loomisest.

10. Soovitada kolhoosidel võtta osa pikendatud päevaga koolide organiseerimisest, kus hakkavad õppima kolhoosiliikmete lapsed, samuti võtta osa nende koolide lisapersonali (välja arvatud administratiivpersonal ja kasvatajad) ülalpidamise ning õpilaste toitlustamise kuludest omavahenditega.

12. Võtta teadmiseks, et NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu:

b) laiendasid mainitud kasvatajatele soodustusi ja eeliseid, pensioniga kindlustamise korda ja korralise puhkuse kestust, mis on kehtestatud üldhariduslike koolide õpetajatele.[5]

13. Käesoleva määruse, välja arvatud punkti 12 alapunkt a, kehtivust laiendatakse üldhariduslikes koolides organiseeritavaile pikendatud päevaga gruppidele.

Nende koolide direktoritele või juhatajatele, kus on kaks või rohkem pikendatud päevaga gruppi, määrata palgalisa 100 rubla[6] kuus.

Väljavõte

EESTI NSV ALG-, SEITSMEKLASSILISTE JA KESKKOOLIDE ADMINISTRATIIV-, ÕPPE-ABI- JA TEENINDAVA PERSONALI TÜÜPKOOSSEISUDE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. augusti 1960. a. määrus nr. 307
(ENSV MKK 1960, nr. 24, art. 80 — KK 1960, II, akt 201)

1. Kinnitada Eesti NSV Haridusministeeriumi ja Eesti NSV Rahandusministeeriumi poolt esitatud alg-, seitsmeklassiliste[1] ja

[4] Külade ja alevite töörahva saadikute nõukogude õigusest vabastada külade ja alevite eelarvetest finantseeritavates pikendatud päevaga koolides (rühmades) väikese sissetulekuga perekondade lapsi toitlustamise eest võetavast maksust vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. mai 1968. a. määrust nr. 171 (ENSV ÜVT 1968, nr. 21, art. 150).

[5] Antud punkti osaliselt kehtetuks tunnistamise kohta vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. detsembri 1965. a. määrust nr. 586 (ENSV MKK 1965, nr. 47, art. 213).

[6] Vt. viide 2. lk. 584.

[1] Alates 1962/63. õppeaastast kehtib Eesti NSV-s üldine kaheksaklassiline koolikohustus — Eesti NSV 24. aprilli 1959. a. seadus (ENSV T 1959, nr. 31, art. 164).

keskkoolide ning koolide internaatide administratiiv-, õppe-abi- ja teenindava personali tüüpkoosseisud vastavalt lisadele nr. 1 ja 2.[2]

Alg-, seitsmeklassiliste[3] ja keskkoolide koosseisud määratakse alates 1. septembrist 1960. a. linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede poolt käesoleva määrusega kinnitatud tüüpkoosseisude alusel.

2. Anda rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele õigus:

a) kohustada külanõukogude arveametnikke teostama samas asulas paikneva kooli arvepidamist, rakendamata sel juhul antud koolis arveametniku ametikohta;

b) külanõukogudes arveametniku ametikoha puudumise korral näha ette vastavalt koolide tüüpkoosseisudele arveametniku ametikoht kas antud külanõukogu või samas asulas paikneva kooli juurde koolidele selleks otstarbeks eraldatud assigneeringute arvel.

Väljavõte

TÖÖTINGIMUSTE JA OHUTUSTEHNIKA PARANDAMISE KOHTA KOOLIDE TÖÖKODADES JA TOOTMISÕPETUSE BAASETTEVÕTETES

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. augusti 1960. a. määrus nr. 338
(ENSV MKK 1960, nr. 29, art. 91 — KK 1960, II, akt 222)

1. Kohustada rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

a) lühima ajaga korrastama koolide õppetöökodade ruumid, seadmed ja tööriistad ranges vastavuses ohutustehnika- ja töökaitsenormidega ning välja viima kõik koolide töökojad neist ruumidest, mida pole võimalik viia vastavusse töökaitsenõuetega;

b) keelama koolide uute õppetöökodade ekspluatatsiooni andmise ilma sanitaar- ja tehnilise järelevalve sanktsioonita;

c) varustama kõik koolide õppetöökojad eririietuse ja individuaalsete kaitsevahenditega.

---

[2] Lisasid ei tooda.
[3] Vt. viide 1. lk. 585.

Väljavõte

KOOLIDE EHITAMISEST NING ABINÕUDEST KOOLIDE MATERIAALSE BAASI TUGEVDAMISEKS

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu
16. septembri 1960 a. määrus nr. 368
(KK 1960, III, akt 243)

3. ... Kehtestada, et neis rajoonides, kus täitevkomitee koosseisus pole kapitaalehituse osakonda, on alates 1961. a. üldharidusliike koolide ehituse tellijaks Eesti NSV Haridusministeerium.

4. Kohustada partei linna- ja rajoonikomiteesid, Haridusministeeriumi, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid, Rahvamajanduse Nõukogu, Kohaliku Majanduse Ministeeriumi [1] ja neile alluvaid ehitusorganisatsioone tagama koolide ehitamise plaanide täitmise.

6. Kohustada Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Ehituse ja Arhitektuuri Komiteed [2], Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV Haridusministeeriumi, linnade ja rajoonide täitevkomiteesid, teiste keskasutuste projekteerimis- ja ehitusorganisatsioone võtma tarvitusele vajalikud abinõud koolihoonete ehituse maksumuse alandamiseks konstruktiivsete lahenduste parandamise, industriaalsete ehitusmeetodite juurutamise, uute ehitusmaterjalide kasutamise ning ehitusplatside ökonoomsema valiku teel.

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 31. augusti 1963. a. seadlusega (ENSV ÜT 1963, nr. 36, art. 139) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Ehituse ja Arhitektuuri Komitee liidulis-vabariiklikuks organiks ja nimetati Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Ehituskomiteeks (Eesti NSV Riiklik Ehituskomitee).

LASTEAEDADE JA LASTEPÄEVAKODUDE TÜÜPKOOSSEISUDE NING KOOSSEISUNORMATIIVIDE KINNITAMISE KOHTA [1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. veebruari 1961. a. määrus nr. 56 (ENSV MKK 1961, nr. 6, art. 18 — KK 1961, II, akt 33)

1. Kinnitada lasteaedade administratiiv-, pedagoogilise ja teenindava personali tüüpkoosseisud ning koosseisunormatiivid vastavalt lisale nr. 1. [2]

2. Kinnitada lastepäevakodude administratiiv-, meditsiinilise, pedagoogilise ja teenindava personali tüüpkoosseisud ning koosseisunormatiivid vastavalt lisale nr. 2. [3]

3. Määrata, et lasteaedade ja lastepäevakodude koosseisude nimestikud kinnitatakse tüüpkoosseisude ja koosseisunormatiivide alusel rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede, ministeeriumide või keskasutuste poolt tööjõuplaani ja eelarveliste assigneeringute piirides.

Lasteaedade ja lastepäevakodude, mille töötingimused ei võimalda rakendada tüüpkoosseise, samuti vaimselt vähearenenud ja kesknärvisüsteemi häiretega laste päevakodude ja lasteaedade koosseisude nimestikud kinnitatakse igal üksikul juhul Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt.

Üksikud vajalikud muudatused tüüpkoosseisude järgi töötavate lasteaedade ja lastepäevakodude koosseisude nimestikes kinnitatakse vastava ministeeriumi või keskasutuse poolt neile kinnitatud tööjõuplaani ja eelarveliste assigneeringute piirides.

5. Anda õigus Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule, ministeeriumidele ja keskasutustele, rajoonide ning vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele näha ette lasteaedade ja lastepäevakodude eelarvetes vajalikud assigneeringud töötasudeks lasteaia või lastepäevakodu juhataja, pedagoogi-kasvataja, muusikalise kasvataja, meditsiiniõe-kasvataja, lastehoidja-koristaja, sanitar-lastehoidja, öövalvelastehoidja ja koka asendajatele puhkuse ajal.

8. Lastepäevakodude töötajate palgamäärad kinnitatakse:

a) lastepäevakodude juhatajatele, pedagoogidele-kasvatajatele

---

[1] Antud määruse laiendamise kohta vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. aprilli 1963. a. korraldust nr. 525-k.

Antud määruses toodud ametinimetuste osalise muutmise kohta vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. novembri 1964. a. korralduse nr. 1686-k (ENSV MKK 1964, nr. 49, art. 200) lisa.

[2] Lisa ei tooda.

[3] Lisa ei tooda. Punkti 2 täiendamise kohta vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. aprilli 1963. a. määrust nr. 208 (ENSV MKK 1963, nr. 16, art. 64).

ja muusikalistele kasvatajatele kooskõlas NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu 3. juuni 1945. a. määrusega nr. 1270;

b) meditsiinitöötajatele kooskõlas NSV Liidu Ministrite Nõukogu 12. augusti 1955. a. määrusega nr. 1455;

c) teistele lastepäevakodude töötajatele — rahandusorganites registreeritud kehtivate palgamäärade tasemel.

Väljavõte

KOOLIEELSETE LASTEASUTUSTE EBARAHULDAVAST EHITAMISEST VABARIIGIS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. märtsi 1961. a. määrus nr. 94
(KK 1961, II, akt 48)

8. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid ja koolieelsete lasteasutuste ehituse tellijaid:

a) koolieelsete lasteasutuste ehitusplatside valikul kaaluma igakülgselt ehituse asukohta, et kulutused kommunikatsioonide rajamiseks ja heakorrastustöödeks oleksid minimaalsed. Vältida projektlahenduste muutmist ehituse käigus;

c) pöörama erilist tähelepanu tehnilise dokumentatsiooni tähtaegsele üleandmisele ehitajaile, ehituse finantseerimise kindlustamisele ning ehitajaile igakülgse abi osutamisele koolieelsete lasteasutuste ehitamisel;

e) organiseerima senisest laiemalt ettevõtete ja asutuste šeflust ning lastevanemate osavõttu koolieelsete lasteasutuste ehitamisest.

9. Kohustada rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid otsustavalt parandama organiseerimistööd lasteasutuste avamiseks kolhoosides ja sovhoosides, pidades silmas kasutada selleks lisaks uute hoonete ehitamisele kõiki võimalusi olemasolevate hoonete kohandamiseks selleks otstarbeks.

TOOTMISÕPETUSE PARANDAMISE KOHTA EESTI NSV ÜLDHARIDUSLIKES POLÜTEHNILISTES TOOTMISÕPETUSEGA TÖÖKESKKOOLIDES

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu
26. juuli 1961. a. määrus nr. 326
(ENSV MKK 1961, nr. 28, art. 107 — KK 1961, III, akt 165)

1. Kohustada Eesti NSV Haridusministeeriumi, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume ja keskasutusi, EKP rajooni- ja linnakomiteesid, rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid kõrvaldama esinevad puudused tootmisõpetuse korraldamisel üldhariduslikes keskkoolides.

Lugeda, et põhitingimuseks, mis võimaldab õigesti rakendada seadust kooli ja elu sidemete tugevdamisest ning haridussüsteemi edasiarendamisest õppimise ja ühiskondlikult kasuliku tootmistöö ühendamise suunas, on õpilaste üldhariduslike ja polütehniliste teadmiste kvaliteedi tõstmine, mis on saavutatav ainuüksi tootmisõpetuse ja kutsealase ettevalmistuse eeskujuliku organiseerimisega üldhariduslike ja polütehniliste teadmiste vastastikuses seoses.

4. Õpilaste abistamiseks kutseala valikul kohustada Eesti NSV Haridusministeeriumi, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikku Kõrgema- ja Kesk-erihariduse Komiteed,[1] Eesti NSV Ministrite Nõukogu Kutsehariduse Peavalitsust[2] ning koole organiseerima 8-klassiliste koolide ja keskkoolide õpilastele mitmesuguste kutsealade süstemaatilist tutvustamist, korraldades selleks konsultatsioone koolides, tehastes, vabrikutes, kolhoosides, sovhoosides, raamatukogudes ja koolivälistes lasteasutustes.

Anda õpilastele, kes lõpetavad kaheksanda klassi, õiguse astuda nende koolide üheksandatesse klassidesse, kus õpetatakse neid huvitavaid erialasid, arvestamata koolide mikrorajoone.

Haridusorganeil kindlustada õpilaste organiseeritud üleminek tootmisõpetusega töökeskkoolidesse.

7. Kohustada Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikku Plaanikomisjoni,[3] Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume,

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 30. mai 1968. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1968, nr. 23, art. 160) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Kõrgema ja Kesk-erihariduse Komitee Eesti NSV Kõrgema ja Kesk-erihariduse Ministeeriumiks.

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. juuni 1966. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1966, nr. 28, art. 183) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Kutsehariduse Peavalitsus liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Kutsehariduse Komiteeks.

[3] Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Plaanikomisjon liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Plaanikomiteeks.

rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid kindlustama tootmisõpetusega keskkooli lõpetanud noorte töölepaigutamise vastavalt nende poolt omandatud erialale, broneerides neile töökohad ettevõtetes, ehitustel ja organisatsioonides.[4]

16. Jätta koolide ja koolidevaheliste õppe-tootmistöökodade sissetulekud koolide käsutusse, kulutada neid esijoones koolide õppetöö materiaalse baasi tugevdamiseks, samuti õpilastega klassivälise töö organiseerimiseks.

17. Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel eraldada ruume koolide ja koolidevaheliste õppe-tootmistöökodade ja õppekabinettide loomiseks, samuti eraldada selleks otstarbeks summasid ka üleplaaniliste tulude laekumiste arvel.

19. Eesti NSV Haridusministeeriumil ja Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil koos rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega ette valmistada ja esitada ettepanekud tootmisõpetusega keskkoolide (IX—XI klassiga) organiseerimiseks põllumajanduslike näidis-katsemajandite[5] baasil.

24. EKP linna- ja rajoonikomiteedel süstemaatiliselt kontrollida ja juhtida tootmisõpetuse korraldamist keskkoolides.

Soovitada luua linnades ja rajoonides partei linna- ja rajoonikomitee sekretäri juhtimisel tootmisõpetuse nõukogud koolide ja ettevõtete esindajatest.

Väljavõte

VAIMSELT VÄHEARENENUD JA FÜÜSILISTE DEFEKTIDEGA LASTE ÕPETAMISE JA KASVATAMISE PARANDAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. veebruari 1962. a. määrus nr. 60 (KK 1962, I, akt 26)

2. Lubada linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteedel avada internaadiga üldhariduslike koolide juures eriklasside komplektid (I—IV kl.) vaimselt vähearenenud ja füüsiliste defektidega lastele.

Õpilaste arvuks klassis kinnitatakse 16 õpilast. Erandjuhtudel võib nimetatud klasse avada maal ka vähemalt 8 ja linnas vähemalt 10 õpilasega. Igal üksikul juhul tuleb nende klasside avamine kooskõlastada Eesti NSV Haridusministeeriumi ja Eesti NSV Rahandusministeeriumiga.

---

[4] Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. aprilli 1963. a. määrusega nr. 193 (ENSV MKK 1963, nr. 14, art. 59) punkti 7 täiendamiseks määrati, et tootmisõpetusega üldhariduslike keskkoolide lõpetajate töökohad tuleb vastavalt koolis saadud erialale kindlaks määrata üks aasta enne kooli lõpetamist.

[5] Näidis-katsemajandid reorganiseeriti näidismajanditeks — vt. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. aprilli 1962. a. määrust nr. 194.

4. Rajoonide ja linnade TSN täitevkomiteedel organiseerida eriklasside ja pikapäevarühmade õpilaste toitlustamine vahendite arvel, mis eraldatakse üldhariduse fondi ja koolide internaatides toitlustamise jaoks, kusjuures arvesse tuleb võtta ka vanemate materiaalset olukorda.

10. Üritused, mis on seotud eriklasside organiseerimisega internaadiga üldhariduslike koolide juurde, viiakse läbi kohalike eelarvete vahendite arvel.

Väljavõte

ABINÕUDE KOHTA ÜLDHARIDUSLIKE KOOLIDE KOMPLEKTEERIMISEKS ÕPETAJATEGA

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu
22. veebruari 1962. a. määrus nr. 86
(ENSV MKK 1962, nr. 11, art. 42 — KK 1962, I, akt 37)

4. Eesti NSV Haridusministeeriumil, EKP linna- ja rajoonikomiteedel ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel tuleb:

a) korrastada koolide komplekteerimist pedagoogilise kaadriga, mitte lubades suurendada õpetajate arvu rohkem, kui seda tingib õppetöö maht koolis. Osalise koormusega õpetajate tööle määramist võib igal üksikul juhul lubada ainult Eesti NSV Haridusministeeriumi teadmisel.

Koolide direktorite ja õppealajuhatajate ametisse määramisel pidada rangelt kinni Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. augusti 1960. a. määrusega nr. 319 (ENSV MKK 1960, nr. 26, art. 85) kinnitatud koolide põhimäärustes juhtiva kaadri hariduse ja tööstaaži kohta kehtestatud nõudeist.

e) abistada aktiivselt pedagoogiliste õppeasutuste komplekteerimist üliõpilaste ja õpilastega, suunates õppima pedagoogideks sobivaid keskharidusega ja tööstaažiga noori, esmajärjekorras maanoorte hulgast. Pidada otstarbekaks, et maarajoonidest õppima suunatud noored määratakse pärast õppeasutuse lõpetamist tööle sama rajooni koolidesse.

TÖÖLIS- JA MAANOORTE KOOLIDE TÖÖ PARANDAMISE ABINÕUDE KOHTA

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu
23. juuli 1962. a. määrus nr. 346
(ENSV MKK 1962, nr. 36, art. 135 — KK 1962, II, akt 135)

1. Juhtida kõigi partei-, komsomoli- ja ametiühinguorganisatsioonide, Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumide, keskasutuste, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede, ettevõtete, sovhooside ja kolhooside tähelepanu vajadusele parandada otsustavalt rahvamajanduses töötavate noorte üldhariduse taseme tõstmist.

2. Kõigil ettevõtete, asutuste ja sovhooside juhtijatel ning kolhooside juhatustel koos partei-, komsomoli- ja ametiühinguorganisatsioonidega selgitada välja tootmistööl töötavate 16—35-aastaste inimeste arv, kel pole 7- ja 8-klassilist haridust, ning määrata aastate kaupa kindlaks töölis- ja maanoorte ning kaugõppekoolidesse või eksternaadi korras õppima suunamine aastail 1962—1970, arvestusega, et nimetatud perioodi lõpuks oleksid õppima suunatud kõik töötavad noored, kel pole 7- või 8-klassilist haridust. Pidada eriti vajalikuks suunata õppima need noored, kes 16-aastaseks saamisel lähevad tööle rahvamajandusse, lõpetamata üldharidusliku kooli 8. klassi. Väljatöötatud abinõud esitada vastavale rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele.

3. Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel töötada välja abinõud töölis- ja maanoorte koolide võrgu arendamiseks ning luua noortele õppimiseks vajalikud tingimused.

Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume ja vabariiklikke keskasutusi abistama igati töölis- ja maanoorte koole, andes neile õppetööks, eriti vahetusega töötavate klasside jaoks ruumid. Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul leida võimalus töölisnoorte koolide ehitamiseks.

Pidada vajalikuks avada alates 1963/64. õppeaastast lisaks tegutsevatele kaugõppekoolidele kaugõppekoolid Pärnus ja Paides.

9. Eesti NSV Haridusministeeriumil, rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel parandada töölis- ja maanoorte ning kaugõppekoolide juhtimist ning kontrollida süstemaatiliselt koolide tööd; parandada otsustavalt õppe- ja kasvatustööd nimetatud koolides. Varustada töölis- ja maanoorte ning kaugõppekoole vajalike õppevahenditega, tagada töölis- ja maanoorte ning kaugõppekoolidele (konsultatsioonipunktidele) võimalus kasutada samades ruumides töötavate päevaste üldhariduslike koolide kabinette ja õppevahendeid.

11. EKP linna- ja rajoonikomiteedel teha EKP Keskkomiteele ettekanne käesoleva määruse täitmise käigu kohta 15. oktoobriks 1962. a. ja 1. veebruariks 1963. a., edaspidi aga igal aastal 15. oktoobriks.

Väljavõte

INTERNAATKOOLIDE TÖÖ PARANDAMISEST JA NENDE ÜLALPIDAMISEKS ERALDATAVATE VAHENDITE ÖKONOOMSEMAST KULUTAMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 15. septembri 1962. a. määrus nr. 449 (KK 1962, III, akt 188)

1. Võib internaatkoole avada, kui õpilaste arv on vähemalt 280. Kaheksaklassilised internaatkoolid ja internaatkeskkoolid avada täieliku klasside komplektiga.

2. Alates 1963. aastast alustada olemasolevate väikeste internaatkoolide laiendamist ja uute internaatkoolide ehitamist linnalähedastesse rajoonidesse ja maale arvestusega, et iga internaatkooli juurde saaks asutada õppeabimajandi ja luua võimalused õpilaste tervist karastavate ürituste läbiviimiseks.

3. Kehtestada kord, et uued internaatkoolid tuleb avada õppeaasta algul. Õppeaasta kestel võib uusi internaatkoole avada ainult erandjuhtudel Eesti NSV Ministrite Nõukogu igakordsel loal.

6. Alates 1962/63. õppeaastast võivad vabastada vanemaid laste internaatkoolides ülalpidamise tasust täielikult või kuni 50 protsendi ulatuses ainult erandjuhtudel internaatkoolide asukohajärgsed rajoonide või linnade TSN täitevkomiteed, kusjuures vabastatute arv ei tohi ületada 25 protsenti vanemaid omavate kasvandike üldarvust.

7. Kohustada internaatkoolide asukohajärgseid linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteesid koos vastavate internaatkoolidega hiljemalt kuu aja jooksul läbi vaatama kasvandike vanemate avaldused ja otsustama nende vabastamise laste ülalpidamise tasust käesoleva määruse punktis 6 ettenähtud korras. Internaatkoolide kasvandike vanemate vabastamine laste ülalpidamise tasust võib toimuda alates avalduse esitamise kuupäevast, mitte aga eelneva aja eest. Eesti NSV Haridusministeeriumil ja Eesti NSV Rahandusministeeriumil kontrollida süstemaatiliselt vanemate vabastamist laste ülalpidamise tasust, tasu laekumist lastevanematelt ja eelarve tuludesse ülekandmist.

14. Arvesse võttes pikapäevakoolide ja -rühmade suurt tähtsust noorsoo kasvatamisel, kohustada Eesti NSV Haridusministeeriumi koos linnade ja rajoonide täitevkomiteedega rakendama abinõud pikapäeva- ning pikapäevarühmadega koolide võrgu kiiremaks arendamiseks eelolevatel aastatel.

Väljavõte

MAAL ELAVATE KOOLIÕPILASTE TASUTA SÕIDU KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. augusti 1965. a. määrus nr. 366
(ENSV MKK 1965, nr. 29, art. 126 — KK 1965, III, akt 215)

1. Kehtestada alates 1. septembrist 1965. a. maal elunevate algkoolide, kaheksaklassiliste koolide ja üldhariduslike keskkoolide õpilaste regulaarne tasuta sõit kooli ja tagasi elukohta.

5. Rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel kinnitada sovhooside, kolhooside ja teiste organisatsioonide ja ettevõtete loetelu, kellele pannakse alates 1. septembrist 1965. a. üldhariduslike koolide õpilaste vedu oma transpordiga nendel teedel, kus puuduvad marsruutautobussid ega ole raudteeühendust.

Väljavõte

JUHEND
MAAL ELAVATE KOOLIÕPILASTE TASUTA SÕIDU KOHTA

Kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. augusti 1965. a.
korraldusega nr. 1185-k
(ENSV MKK 1965, nr. 31, art. 134 — KK 1965, III, akt 235)

4. Marsruutautobusse, sovhooside ja teiste ettevõtete ning organisatsioonide, samuti kolhooside transpordivahendeid kasutavate õpilaste jaoks peab iga kooli juures ja kogunemiskohas kooli sõiduks olema ette nähtud vastava teemärgiga tähistatud kogunemiskohad.

Kogunemiskohad peavad olema hoonete lähedal, kus õpilased halbade ja külmade ilmade puhul võiksid varju leida.

Kogunemiskoht kooli sõiduks ei tohi üldreeglina olla õpilase elukohast kaugemal kui üks kilomeeter.

Kogunemiskohad kinnitatakse vastava rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee poolt Riikliku Autoinspektsiooni, koolide, sovhooside, ettevõtete, organisatsioonide ja kolhooside ettepanekute alusel.

Väljavõte

ÜLDISE KOOLIKOHUSTUSE SEADUSE TÄITMISE OLUKORRA KOHTA VABARIIGIS

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. septembri 1965. a. otsus

1. Kohustada Eesti NSV Haridusministeeriumi koos kohalike nõukogude organitega pöörama erilist tähelepanu üldise 8-klassilise koolikohustuse seaduse täitmisel esinevate puuduste likvideerimisele, selleks:

1) tagama kõigile lastele 8-klassilise hariduse saamine;

2) selgitama üldise koolikohustuse seaduse iga mittetäitmise juhtumi põhjused ning rakendama konkreetseid abinõusid nende põhjuste likvideerimiseks; koheselt rakendama mõjutamisvahendeid nende lastevanemate suhtes, kes oma ebaõige tegevusega takistavad üldise 8-klassilise koolikohustuse täitmist;

3) nõudma kohalikelt haridusorganeilt ja koolidirektoreilt pedagoogide vastutuse tõstmist õppe-kasvatustöö eest; pidevalt analüüsima nende koolide tööd, kus on arvukalt koolist ärajäämisi, klassikursuse kordajaid, ja nende pedagoogide tööd, kelle ainetes on paljudel õpilastel ebarahuldav õppeedukus; abistada õpetajaid nende pedagoogilise meisterlikkuse tõstmisel;

4) parandama pidevalt pedagoogilise kaadri valikut ja kasvatamist;

5) suurendama veelgi pikendatud päevaga koolide ja rühmade võrku; laiendama klassivälist tööd, luues igale õpilasele võimaluse osa võtta teda huvitavast tööst;

6) süvendama pedagoogilist propagandat elanikkonna ning lastevanemate hulgas; tagama, et iga klassijuhataja tutvuks põhjalikult iga õpilase koduse olukorraga.

2. Teha kohalike töörahva saadikute nõukogudele ülesandeks:

1) aktiviseerida alaliste komisjonide, saadikute ning üldsuse osavõttu laste õppe-kasvatustöö parandamiseks läbiviidavatest üritustest;

2) tõhustada pedagoogide kaasabil kontrolli alaealiste käitumise üle avalikes kohtades;

3) soovitada igal saadikul süstemaatiliselt jälgida oma valimisringkonnas üldise 8-klassilise koolikohustuse seaduse täitmist ning aktiivselt kaasa aidata esinevate puuduste likvideerimisele.

Väljavõte

LASTE JA NOORUKITE HULGAS TEHTAVAST KASVATUSTÖÖST ÜHISELAMUTES JA MAJAVALITSUSTES

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. detsembri 1965. a. otsus

1. Kohustada vabariigi ministeeriume, keskasutusi, töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid ning ettevõtete ja asutuste juhatajaid pöörama senisest rohkem tähelepanu ühiselamutes ja majavalitsustes laste ja noorukite hulgas tehtava kasvatustöö organiseerimisele; tarvitusele võtma abinõud ühiselamute materiaalse baasi tugevdamiseks ja tagama ühiselamutes ühiselureeglite täitmise.

2. Teha linnade ja alevite töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele ülesandeks läbi vaadata võimalused majavalitsustele lastetööks vajalike ruumide eraldamiseks.

3. Soovitada Eesti NSV Ametiühingute Nõukogul koos ministeeriumide, keskasutuste ja töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega organiseerida võistlus vabariigi parima ühiselamu nimele ja lastetöö alal parima majavalitsuse väljaselgitamiseks ning kasutada ühiselamutes ja majavalitsustes kasvatustöö tegemiseks rohkem ühiskondlikku aktiivi.

Väljavõte

1966. AASTAL ÜLDHARIDUSLIKU KOOLI LÕPETAVATE NOORTE ÕPETAMISE LAIENDAMISE JA RAHVAMAJANDUSES TÖÖLERAKENDAMISE ABINÕUDE KOHTA

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu
25. märtsi 1966. a. määrus nr. 130
(KK 1966, I, akt 68)

10. Tingimuste loomiseks üldharidusliku kooli lõpetavate noorte töölevõtmise laiendamiseks ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. jaanuari 1964. a. määruse nr. 4 osaliseks muutmiseks:

1) määrati kindlaks broneeritud töökohtade arv noorukite töölevõtmiseks 0,5—10 protsendi ulatuses ettevõtete ja organisatsioonide tööliste ja teenistujate üldarvust, jaotusega rahvamajandusharude järgi.

Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel kinnitada broneeritud töökohtade arv noorukite töölevõtmiseks alluvates ettevõtetes, ehitustel ja teistes organisatsioonides rahvamajandusharudele kehtestatud ulatuses.

Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel teha ettevõtetele, ehitus- ja muudele organisatsioonidele, olenemata nende ametkondlikust alluvusest, teatavaks noorte töölerakendamise plaanid neile kinnitatud broneeritud töökohtade arvu ulatuses.

2) kehtestada, et noorukeid, kes on võetud tööle tööstusettevõtetesse ja ehitustele enne nende 17-aastaseks saamist, samuti 17—18-aastasi noorukeid ei arvata tootmisalase väljaõppe läbitegemise perioodil ettevõtete ja ehituste keskmise nimestikulise töötajate arvu hulka, mille järgi arvutatakse tööviljakust.

13. Pidada vajalikuks panna noorte töölerakendamise juhtimine vabariiklikule, linnade ja rajoonide alaealiste asjade komisjonidele.

Soovitada panna linnade ja rajoonide alaealiste asjade komisjonide juhtimine töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee esimehe asetäitjale.

Seoses alaealiste asjade komisjonide töömahu suurenemisega seada sisse nende komisjonide teenindamiseks täiendavalt Tartu, Narva, Pärnu ja Kohtla-Järve linna ja Pärnu, Tartu, Rakvere ning Viljandi rajooni töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede haridusosakondade koosseisus kasvatustööinspektori ametikoht.

Kuni 18-aastaste noortööliste ja teenistujate töölt vabastamise vajaduse korral on ettevõtted ja organisatsioonid, olenemata põhjustest, kohustatud koos linnade (rajoonide) alaealiste asjade komisjonidega tagama nende paigutamise uutele töökohtadele.

14. Teha Eesti NSV Riiklikule Plaanikomiteele ülesandeks koos Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutustega ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega 1966. a. ja järgnevatel aastatel näha ette abinõud noorte töölerakendamise tagamiseks väikestes ja keskmistes linnades, arendades nendes linnades uusi tootmisharusid, laiendades tegutsevate ettevõtete tsehhe ja jaoskondi, suurendades kohalike ressursside kasutamise baasil tegutsevaid kohaliku tööstuse ettevõtteid, samuti arendades elanikkonna elukondliku teenindamise ettevõtteid.

16. Partei linna- ja rajoonikomiteedel koos ametiühingu- ja komsomoliorganisatsioonidega tõhustada kontrolli noorte vastuvõtmise üle tootmistööle, nende kutsealase õpetamise, kasvatamise ja tootmistööl kasutamise üle, samuti teha selgitustööd 8. klasside lõpetajate hulgas, et igaüks neist jätkaks õppimist kas üldhariduslikus või tehnilises keskkoolis või kutsekoolis.

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogul ja kohalikel ametiühinguorganisatsioonidel tagada range kontroll selle üle, et majandusjuhid täidaksid noorte töökaitseseadusi; suurendada ametiühinguorganisatsioonide osatähtsust töös, mis on seotud noorte kutsealase õpetamisega ja neile tööks ning puhkuseks vajalike tingimuste loomisega, samuti vajalike elukondlike tingimuste loomisega.

ELKNÜ Keskkomiteel ja kohalikel komsomoliorganitel tõsta komsomoliorganisatsioonide vastutust koolist tootmisse tulnud noorte töökasvatuse eest, arendada noormeestes ja tütarlastes püüdlust omandada kutseala, tehnilisi teadmisi ja eesrindlike tööliste töömeetodeid.

Komsomoliorganitel koos haridusorganitega tõhustada noorte kutsealase orienteerimise tööd üldhariduslikes keskkoolides, pidades silmas nende laiemat kaasatõmbamist tööle ehituses, põllumajanduses, kaubandus- ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtetes, samuti elanikkonna elukondliku teenindamisega seotud teiste tootmisharude ettevõtetes.

Väljavõte

VABARIIGI ÜLDHARIDUSLIKE KOOLIDE JA KOOLIEELSETE LASTEASUTUSTE PEDAGOOGILISE KAADRI ETTEVALMISTAMISE KOHTA

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu
11. juuni 1966. a. määrus nr. 287
(KK 1966, II, akt 145)

11. Teha linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele ettepanek varustada koolidesse ja koolieelsetesse lasteasutustesse tööle suunatud noori spetsialiste elamispinnaga ja osutada rohkem tähelepanu nende elukondlike tingimuste parendamisele.

Väljavõte

ÜLDHARIDUSLIKE POLÜTEHNILISTE TÖÖKESKKOOLIDE POLÜTEHNILISE TÖÖÕPETUSE KALLAKUTE, ERIALADE NING BAASETTEVÕTETE JA -ASUTUSTE NIMESTIKU KINNITAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. juuli 1966. a. määrus nr. 330
(ENSV ÜVT 1966, nr. 35, art. 248 — KK 1966, II, akt 183)

Õpilaste polütehnilise ning kutsealase väljaõppe edasiseks korraldamiseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. Kinnitada alates 1966/67. õppeaastast:

1) üldhariduslike polütehniliste töökeskkoolide polütehnilise tööõpetuse kallakud, baasettevõtete ja -asutuste nimestiku ning erialad koolidele, kus on võimalused õpilaste kutsealaseks ettevalmistamiseks, vastavalt lisale nr. 1; [1]

2) üldhariduslikes polütehnilistes töökeskkoolides polütehnilise tööõpetuse organiseerimise juhend vastavalt lisale nr. 2. [1]

[1] Lisasid ei tooda.

Väljavõte

«EESTI NSV SOTSIAAL-KULTUURILISTE ASUTUSTE TÖÖTAJATE TOITLUSTAMISE ORGANISEERIMISE KORRA JUHENDI» KINNITAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. oktoobri 1966. a. määrus nr. 466
(ENSV ÜVT 1966, nr. 49, art. 370 — KK 1966, III, akt 258)

Kinnitada juurdelisatud «Eesti NSV sotsiaal-kultuuriliste asutuste töötajate toitlustamise organiseerimise korra juhend». [1]

Väljavõte

ÜLDHARIDUSLIKE KESKKOOLIDE TÖÖ EDASISE PARENDAMISE ABINÕUDE KOHTA

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu
29. märtsi 1967. a. määrus nr. 121
(ENSV ÜVT 1967, nr. 18, art. 143 — KK 1967, I, akt 58)

1. Märkida, et nõukogude kool peab ka edaspidi arenema üldharidusliku polütehnilise töökoolina. Tema peaülesanne on anda õpilastele kindlad teadmised teaduste alustest, kujundada neil välja kõrge kommunistlik teadlikkus, valmistada noori ette eluks, teadlikuks kutseala valikuks. Sidudes kogu kasvatustööd eluga, peab kool andma õpilastele ühiskondliku arengu seaduste mõistmise, kasvatama õpilasi nõukogude rahva revolutsiooniliste ja töötraditsioonide vaimus, sisendama neisse nõukogude patriotismi üllast tunnet, kasvatama valmisolekut sotsialistliku kodumaa kaitsmiseks, selgitama kõigi Nõukogude Liidu rahvaste vennaliku ühtsuse, Nõukogude Liidu ja teiste sotsialismimaade töötajate sõpruse tähtsust, kasvatama õpilastes solidaarsust kõigi rahvastega, kes võitlevad kolonialismi ja kapitali võimu vastu ning vabaduse ja rahvusliku sõltumatuse eest; võitlema resoluutselt kodanliku ideoloogia õpilaste teadvusse tungimise ning meile võõra moraali avalduste vastu. Kool peab õpilastele andma esteetilist kasvatust, mis etendab suurt osa nende ideelises ja kõlbelises kujunemises, samuti hoolitsema õpilaste füüsilise arenemise ja tervise tugevdamise eest.

2. Lugeda hariduse valdkonnas partei- ja nõukogude organite kõige tähtsamaks ülesandeks sirguvale põlvkonnale üldise keskhariduse elluviimine põhiliselt 1970. aastaks.

11. Juhtida partei- ja nõukogude organite tähelepanu asjaolule, et viimasel ajal on laialt levinud õpilaste saatmine õppetöö ajal põllumajanduslikele ja muudele töödele, mis ei ole õppeprotsessiga vahetult seotud; see põhjustab õpilaste ülekoormamist ja kahjustab oluliselt õppetöö kvaliteeti ning laste tervist. Mitte lubada õpilasi, samuti õpetajaid ja koolide juhatajaid nende otsestest kohustustest eemale kiskuda.

[1] Juhendit ei tooda.

12. Haridusorganitel parendada koolides õpilaste teadliku distsipliini ja käitumiskultuuri kasvatamist. Koolide direktorid ja õpetajad peavad ühendama range nõudlikkuse õpilaste vastu tähelepaneliku suhtumisega nendesse. On tarvis, et iga kool kujuneks lastega tehtavat kasvatustööd organiseerivaks keskuseks oma tegevuspiirkonnas.

Näha keskkoolide koosseisudes ette laste klassi- ja koolivälise kasvatuse organisaatori ametikoht (kooli direktori asetäitja õigustes) direktori asetäitja tootmisõpetuse alal ametikoha asemel. Partei linna- ja rajoonikomiteedel koos haridusorganitega komplekteerida laste klassi- ja koolivälise kasvatuse organisaatori ametikohad vastava kaadriga.

13. Kohustada partei- ja nõukogude organeid tõstma nõudlikkust haridusosakondade, koolide direktorite, kehakultuuri-, komsomoli- ja ALMAVÜ organisatsioonide vastu õpilaste kehalise kasvatuse ja nendega tehtava kaitse- ning sporditöö olukorra ja kvaliteedi osas.

18. Lähtudes sellest, et hariduskorralduse edasine täiustamine oleneb esmajoones õpetajast, tema teaduslikust ja metoodilisest kvalifikatsioonist, ideelis-poliitilisest ja kultuurilisest silmaringist, juhivad Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Eestimaa KP linna- ja rajoonikomiteede ja kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede tähelepanu vajadusele luua õpetajatele nõuetekohased tingimused edukaks tööks ja süstemaatiliseks kvalifikatsiooni tõstmiseks, samuti vajadusele kõrvalekaldumatult täita seadusi haridustöötajate töökaitse, soodustuste ja eeliste kohta. Pidev hoolitsus õpetaja autoriteedi eest, tema töö kõige õigema kasutamise eest noorte õpetamisel ja kasvatamisel peab olema kõigi partei-, nõukogude, komsomoli- ja ametiühinguorganite ülesandeks.

19. Õpetajate korteri- ja elukondlike tingimuste parendamiseks:

2) riiklike põllumajandusettevõtete ja -asutuste juhtijatel ning kolhooside juhatustel arvestada elamute ehitamisel alevites ja maakohtades neid majandeid teenindavate spetsialistide (õpetajate, kasvatajate jt.) elamispinna vajadusi;

3) Eesti NSV Haridusministeeriumil organiseerida elamuehituseks eraldatud vahendite koopereerimine teiste süsteemide ettevõtete, asutuste ja organisatsioonidega;

4) Eesti NSV Ehitusministeeriumil ja Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil[1] pöörata erilist tähelepanu elamute ehitamisele haridussüstee-

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

mile ning tagada nende ekspluatatsiooniandmise tähtaegadest kinnipidamine.

20. Kehtestada, et küttepuid maakoolidele ja nende pedagoogilisele personalile varuvad ja veavad autoteede ääres asuvatesse vaheladudesse metsamajandid ja metsakombinaadid, laost tarbimiskohta aga toimetavad küttepuid ettevõtted ja majandid, kelle maa-alal maakoolid asuvad.

21. Rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel tõhustada kontrolli külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede tegevuse üle, et viimased rangelt kinni peaksid kehtivast seadusandlusest maakoolide pedagoogilisele personalile tasuta kommunaalteenuste võimaldamise kohta.

25. Koolide tegevuseks soodsamate materiaal-tehniliste tingimuste loomiseks kohustada Eesti NSV Riiklikku Plaanikomiteed, Eesti NSV Ehituskomiteed ja Eesti NSV ministeeriume ning keskasutusi nägema ette ehitatavate uute tööstusettevõtete ja ametkondlike elamumassiivide koondeelarvetes hoonete ehitamise üldhariduslikele koolidele vastava tööstusharu kapitaalmahutuste arvel.

Kehtestada, et maal tuleb koolihooneid ehitada koos õpetajate korteritega, kaheksaklassilisi ja keskkoole aga vajaduse korral ka koos õpilaste internaadiga. Internaatide, samuti õpetajate elamute ehituseks eraldada sihtvahendeid elamuehituse üldassigneeringutest.

Määrata kindlaks, et koolide elamufond kuulub haridusorganitele ja seda ei asustata isikutega, kes koolis ei tööta.

28. Partei-, nõukogude, komsomoli- ja ametiühinguorganisatsioonidel ning majandusjuhtidel igati soodustada tööstusettevõtete, ehituste, kolhooside, sovhooside, asutuste, õppeasutuste, teadusliku uurimise instituutide ja ühiskondlike organisatsioonide šeflust koolide üle nende abistamiseks materiaalse baasi tugevdamisel ja õpilaste kasvatamisel.

Lubada tööstus-, põllumajandus- ja muudel ettevõtetel ning organisatsioonidel koolidele tasuta üle anda seadmeid ja materjale, samuti teha üleplaanilise akumulatsiooni arvel kulutusi üldhariduslike koolide ehitamiseks, remontimiseks ja sisustamiseks.

Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu kutsuvad kõiki partei-, nõukogude, komsomoli- ja ametiühinguorganisatsioone üles pühendama koolile pidevat tähelepanu ja hoolitsema tema eest, pidades meeles, et noore põlvkonna kommunistlik kasvatamine ja üldhariduslik kooli edasiarendamine on kogu partei ning kogu nõukogude rahva ülesanne (ENSV ÜVT 1967, nr. 18, art. 143).

Väljavõte

NÄITLIKE ÕPPEVAHENDITE JA -SEADMETE TOOTMISE LAIENDAMISE NING NENDEGA ÜLDHARIDUSLIKE KOOLIDE PAREMA VARUSTAMISE ABINÕUDE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. oktoobri 1968. a. määrus nr. 359

1. Täienduseks Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. juuli 1967. a. määrusele nr. 290 «Üldhariduslike koolide varustamise kohta õppevahendite ja -seadmetega»:

1) Eesti NSV Plaanikomiteel, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Materiaal-Tehnilise Varustuse Peavalitsusel, Eesti NSV Haridusministeeriumil ning rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel varustada aastatel 1969—1975 kõik üldhariduslikud koolid näitlike õppevahendite ja -seadmetega vastavalt tüüpnimestikele.

Väljavõte

ÜLDHARIDUSLIKE KOOLIDE ÕPILASTE TSIVIILKAITSE-ALASE ETTEVALMISTAMISE KOHTA

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. detsembri 1968 a. määrus nr. 424

6. Tartu, Kohtla-Järve, Narva ja Pärnu linna ning Tallinna linna rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel valmistada ette ja eraldada igale koolile või koolide gruppidele varjendid õpilastele õppuste korraldamiseks teemal «Kollektiivsed kaitsevahendid».

Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil[1] anda linnade ning rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele vajalikku abi varjendite õppusteks ettevalmistamisel ja sisustamisel.

7. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel kinnistada igale kesk- ja kaheksaklassilisele koolile šefid ettevõtete, sovhooside ning kolhooside hulgast koolidele praktilise abi andmiseks tsiviilkaitse õppebaasi ja õppeklasside (-kabinettide) organiseerimisel ning õppevarustuse remontimisel.

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

Kultuurharidus

KINO, KLUBID, KULTUURIMÄLESTISED, KUNSTILINE ISETEGEVUS, NÄITUSED, RAAMATUKOGUD

Väljavõte

KULTUURHARIDUSLIKE ASUTUSTE FINANTS-MAJANDUSLIKUST TÖÖST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. augusti 1949. a. määrus nr. 654

2. Kohustada linnade, maakondade ja valdade[1] TSN täitevkomiteesid:

a) kindlustama eelarveliste summade täielikku kasutamist kultuurhariduslike asutuste poolt, eriti inventari soetamiseks ja remondiks ning raamatukogudele raamatute muretsemiseks ettenähtud summasid, mitte lubades kultuurhariduslike asutuste eelarveliste summade kasutamist teisteks vajadusteks;

b) võtma süstemaatilise kontrolli alla klubides maksulistest üritustest ja muudest allikatest laekunud mitte-eelarveliste summade arvestamise ja kulutamise õigsus;

c) võtma tarvitusele abinõud kultuurhariduslike asutuste töötajate liikuvuse ja tööseadusandluses mittelubatud kohakaaslusega töötamise likvideerimiseks;

d) süstemaatiliselt kuulama täitevkomiteede istungitel kultuurhariduslike asutuste juhatajate aruandeid ja võtma tarvitusele abinõusid nende töö parendamiseks.

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 26. septembri 1950. a. seadlusega (ENSV T 1950, nr. 11, art. 114) likvideeriti Eesti NSV-s maakonnad ja vallad ning moodustati rajoonid.

Väljavõte

KINODE JA KINOSEADMETE TULEOHUTUSE ABINÕUDEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. märtsi 1950. a. määrus nr. 160

2. Kohustada kohalikke töörahva saadikute nõukogusid:

a) leidma asustatud punktides kinofilmide demonstreerimiseks sobivad ruumid, mis vastavad tuleohutuse eeskirjadele;

b) kindlustama ruumid kinofilmi demonstreerimise ajaks tuletõrjevalvega;

c) mitte lubama kinofilmide demonstreerimist ilma soojusfiltriga varustatud projektoriteta ja kinomehaaniku tutvumiseta, allkirja vastu, kõigi kehtivate tuleohutuse eeskirjadega ja juhistega rändkinodel töötamisel.

Väljavõte

KINODE 1952. AASTA TULUDE PLAANI TÄITMISE KINDLUSTAMISE ABINÕUDEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. aprilli 1952. a. määrus nr. 287

4. Kohustada rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

b) kuuajalise tähtaja kestel vabastada majanduslikeks ja muudeks tarvidusteks kasutatavad kinoteatrite, kultuurimajade, klubide, maalugemislaudade, punanurkade ja teised ruumid, milles varem toimus kinofilmide näitamine, ja keelata edaspidi nende kasutamine mittemääratud otstarbeks.

Kehtestada kord, et igal aastal 1. oktoobriks kinoteatrite, kultuurimajade, maal asuvate klubide, lugemislaudade ja punanurkade ruumid peavad olema ette valmistatud tööks talvistes tingimustes (ruumide remont, inventari korrasolek ja kindlustamine küttega);

c) rajooni nõukogude täitevkomiteedes kinnitada kvartaliplaanid jaotusega seansside, vaatajate, üldsissetuleku ja maksu üldsummade kaupa, teatada see igale külanõukogule ja kindlustada nende täitmise süstemaatiline kontroll. Määrata, et rajooni kinofikatsiooni osakondade ülemad kuu kestel vähemalt 15 päeva peavad otseselt viibima liikuvatel ja statsionaarsetel kinoseadmetel nende töö kontrolli teostamiseks;

d) kehtestada rajooni nõukogude täitevkomiteede ja külanõukogude poolt range kontroll kinopiletite müügi õigsuse ja kinoseanssi de piletimüügist saadud raha õigeaegne üleandmine Riigi-

panga osakonnale. Tõsta maakinovõrgu töötajate vastutust elanikkonna kinoga teenindamise riikliku plaani täitmise eest;

e) keelata kinofikatsiooni töötajate rakendamine kampaaniate läbiviimisele, mis ei ole seotud elanikkonna kinoga teenindamisega, samuti maarändkinode automasinate kasutamine teisteks eesmärkideks peale elanikkonna kinoga teenindamise.

Väljavõte

KLUBILISTE ASUTUSTE RINGIJUHTIDELE TÖÖTASU MAKSMISE KORRAST[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. aprilli 1956. a. korraldus nr. 344-k (KK 1956, I, akt 29)

Teha teatavaks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu andis 14. märtsi 1956. a. korraldusega nr. 1372-r klubiasutuste juhatajatele õiguse kasutada ringijuhtidele töötasu maksmiseks väljaspool klubiasutusele kindlaksmääratud tööjõuplaani summasid, mis saadakse osavõtumaksudena isikutelt, kes õpivad klubiasutuste juures organiseeritud ringides, samuti ka kunstilise isetegevuse maksuliste kontsertide ja etenduste sissetulekutest.

Töötasu maksmine ringijuhtidele toimub neil juhtudel rajooni täitevkomitee poolt kinnitatud eelarve järgi.

Väljavõte

EESTI NSV TERRITOORIUMIL ASUVATE RIIKLIKU KAITSE ALLA KUULUVATE KULTUURIMÄLESTISTE ARVELEVÕTMISE, KAITSE ORGANISEERIMISE JA KAITSE KONTROLLI TUGEVDAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 20. oktoobri 1956. a. määrus nr. 264 (ENSV T 1956, nr. 16, art. 171 — KK 1956, II, akt III)

1. Kohustada linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteesid parandama oma tööd kultuurimälestiste kaitse ja nende hooldamise küsimustes ning läbi viima:

a) kultuurimälestiste kaitse, hooldamise ja jooksva remondi vastavalt restaureerimise eeskirjadele, samuti nende ümbruse heakorrastuse;

---

[1] Antud korraldust on täiendatud ja tema kehtivust on laiendatud kultuuri- ja puhkeparkidele — vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu korraldusi 11. juulist 1957 a. nr. 910-k ja 1. detsembrist 1958. a. nr. 1862-k (ENSV T 1958, nr. 16, art. 361).

b) kooskõlas vastavate keskasutustega kultuurimälestistele selgitavate tahvlite ülesseadmise ning suunavate teetähiste väljapaneku;

c) linnade ja rajoonide piirides asuvate mälestiste populariseerimist elanikkonna hulgas.

Väljavõte

AVALIKE TASULISTE KUNSTILISTE ETENDUSTE JA ESINEMISTE KORRALDAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. novembri 1957. a. määrus nr. 375
(ENSV T 1957, nr. 18, art. 178 — KK 1957, II, akt. 89)

2. Lubada korraldada:

a) klubidel, rahva- ja kultuurimajadel avalikke tasulisi kunstilisi esinemisi oma statsionaaris kunstilise isetegevuse kollektiividega ja repertuaariga, mis on kinnitatud kohaliku töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee kultuuriosakonna poolt;

b) kohvikutel, kinodel ja restoranidel orkestriansamblite avalikke esinemisi kohaliku töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee kultuuriosakonna poolt kinnitatud repertuaariga;

c) õppeasutustel ainult kinnisi tasulisi kunstilisi esinemisi kohaliku töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee kultuuriosakonna poolt kinnitatud repertuaariga;

d) Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu ja Eesti NSV Kultuuriministeeriumi poolt kindlaksmääratud punanurkadel avalikke tasulisi kunstilisi esinemisi repertuaariga, mis on kinnitatud kohaliku töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee kultuuriosakonna poolt;

e) Eesti Vabariikliku Vabatahtliku Tuletõrje Ühingu koosseisu kuuluvail kohalikel vabatahtliku tuletõrje ühinguil, erinimekirja järgi, mis on kinnitatud Eesti Vabariikliku Vabatahtliku Tuletõrje Ühingu Presiidiumi poolt ja kooskõlastatud Eesti NSV Kultuuriministeeriumiga, avalikke tasulisi kunstilisi isetegevuse kollektiivide esinemisi repertuaariga, mis on kinnitatud kohaliku töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee kultuuriosakonna poolt.

3. Kogemuste vahetamise eesmärgil ning kunstilise isetegevuse paremate saavutuste populariseerimiseks lubada klubide, rahva- ja kultuurimajade ning p. 2 nimetatud punanurkade kunstilise isetegevuse kollektiividel esineda väljaspool oma statsionaari;

a) Eesti NSV piires — linna või rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee kultuuriosakonna igakordsel loal;

b) väljaspool Eesti NSV piire — kohaliku kultuuriosakonna taotlusel Eesti NSV Kultuuriministeeriumi loal.

4. Asutused, ettevõtted ja punktis 2 nimetatud organisatsioonid võivad nende poolt korraldatavatel kontsertidel kasutada ka kutselisi artiste Eesti NSV Riikliku Filharmooniaga, teatritega või Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Raadio ja Televisiooni Komiteega [1] sõlmitud lepingute alusel.

5. Lubada klubiliste asutuste juhatajail, Eesti NSV Riiklikul Filharmoonial, teatritel, Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuval Raadio ja Televisiooni Komiteel [1] ja õppeasutuste direktoreil välja üürida ruume teatrikollektiivide ja kontserdibrigaadide avalike tasuliste kunstiliste esinemiste korraldamiseks;

a) kutseliste kollektiivide ja artistide esinemiste puhul — Eesti NSV Riikliku Filharmoonia, Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Raadio ja Televisiooni Komitee [1], vastava teatri või Eesti NSV Kultuuriministeeriumi poolt väljaantud marsruuttõendi põhjal;

b) isetegevuskollektiivide esinemiste puhul — kohaliku töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee kultuuriosakonna poolt väljaantud tõendi põhjal ja punktis 2 näidatud korras kinnitatud repertuaariga.

Väljavõte

KULTUURHARIDUSTÖÖ EDASISE PARANDAMISE ABINÕUDEST VABARIIGIS

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. juuni 1959. a. määrus nr. 231 (KK 1959, II, akt 105)

3. Nõuda Eesti NSV Kultuuriministeeriumilt, Ametiühingute Nõukogult, partei linna- ja rajoonikomiteedelt, linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteedelt kunstilise isetegevuse parandamist, vastutuse tõstmist kunstilise isetegevuse repertuaari eest, mitte lubada repertuaari võtta ideeliselt madalal tasemel ja poliitiliselt desorienteerivaid teoseid, süstemaatiliselt läbi viia linnades, rajoonikeskustes, pealinna teatrites, raadios ja televisioonis kunstilise isetegevuse kollektiivide aruandluskontserte. Võtta tarvitusele abinõud teatritele, muusikalistele ja tantsukollektiividele väljaantava repertuaari laiendamiseks ja parandamiseks.

4. Partei- ja ametiühinguorganisatsioonid, rajoonide ja linnade

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 22. mai 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 22, art. 70) muudeti Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuv Raadio ja Televisiooni Komitee Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Raadio ja Televisiooni Komiteeks.

täitevkomiteed, kultuurihariduslikud asutused peavad igati toetama ja arendama töötajate initsiatiivi kultuurilises ülesehitustöös ning kultuuritöö uusi meetodeid. Julgemini tuleb juurutada eesrindlike kultuurihariduslike asutuste kogemusi kultuuriülikoolide loomise alal, lugejatele raamatufondide vaba juurdepääsu võimaldamise kogemusi ning isetegevuslike teatrite loomist.

On vaja laiendada isetegevusliku kunsti vorme, igati soodustades sümfoonilise muusika, balleti- ja ooperikunsti jne. arengut. Kultuuritöö linnas ja maal tuleb üles ehitada peamiselt elanike isetegevusele, et kasvatada rahva seas initsiatiivi, kollektiivsustunnet ja ühiskondlike huvide austamist. On vaja resoluutselt võidelda kahjuliku praktikaga, mis väljendub kunstilisele isetegevusele kasusaamise eesmärgil lähenemises.

6. Kohustada Eesti NSV Kultuuriministeeriumi ja linnade ning rajoonide TSN täitevkomiteesid igas linna- ja koduloomuuseumis lõpule viima täisväärtusliku ekspositsiooni ülesehitamise, revolutsioonilise liikumise ajaloo ja sotsialistliku ülesehitustöö kohta.

Õpetajate laialdase aktiivi, põllumajanduse spetsialistide, ettevõtete insenertehniliste töötajate, vanemate klasside õpilaste ja kõrgemate õppeasutuste üliõpilaste abil organiseerida materjalide kogumist nõukogude perioodi ekspositsiooni loomiseks ja rikastamiseks muuseumides.

8. Partei rajooni- ja linnakomiteedel, rajoonide ja linnade täitevkomiteedel, komsomoli linna- ja rajoonikomiteedel ning ametiühingukomiteedel võtta tarvitusele abinõud klubiliste asutuste töö parandamiseks kommunistliku töö brigaadide liikmetele tõhusa abi osutamise alal tehnika tundmaõppimisel, teadusalaste teadmiste omandamisel ja üldise kultuurilise taseme tõstmisel. Selleks organiseerida klubiliste asutuste juures üldhariduslikud ja tehnikaringid, tehnilised kabinetid, kultuuriülikoolid, korraldada leiutajate ja ratsionaliseerijate õhtuid töökogemuste vahetamiseks, kohtumisi teadlaste ning kirjandus- ja kunstitöötajatega.

Rohkem hoolitseda pensionäride eest. Moodustada klubiliste asutuste juures pensionäride nõukogud, et rakendada neid aktiivsele ühiskondlikule tegevusele.

Parandada tööd laste ja noorukitega, rakendades neid aktiivsele ühiskondlikule tegevusele, tõhusalt aidates kaasa nende kasvatamisele, organiseerides nende puhkeaja veetmist.

Vabariigi elanikkonna kinoalase teenindamise parandamiseks ja rahvademokraatiamaade filmide laialdase tutvustamise eesmärgil kohustada Eesti NSV Kultuuriministeeriumi, Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu, linnade ja rajoonide parteikomiteesid ja komsomolikomiteesid läbi viima perioodiliselt nõukogude uute mängufilmide ja temaatiliste filmide pidulikke esilinastusi, sotsialistlike maade mängu- ja kroonika-dokumentaalfilmide festivale.

Parandama nõukogude ning rahvademokraatiamaade filmide

reklaami. Propageerida kino abil nõukogude teaduse ja tehnika saavutusi, tööstuse ja põllumajanduse eesrindlaste kogemusi.

11. Kultuurhariduslike asutuste materiaal-tehnilise baasi tugevdamiseks;

c) soovitada kolhoosidel ehitada ja sisustada klubid ja punanurgad omavahendite arvel. Rajoonide täitevkomiteedel abistada neid ehitusmaterjalidega varustamisel ning Eesti NSV Kultuuriministeeriumil — tehnilise dokumentatsiooni koostamisel.

13. ... Pidada otstarbekohaseks läbi viia linnades ja rajoonides iga-aastased kultuurharidustöötajate päevad, kus teha kokkuvõtteid kultuurharidustööst ja kavandada abinõud selle parandamiseks.

Väljavõte

ABINÕUDEST ELANIKE KINOGA TEENINDAMISE PARANDAMISEKS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. juuni 1959. a. määrus nr. 239 (KK 1959, II, akt 109)

1. Eesti NSV Kultuuriministeeriumil [1], Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil ja rajoonide ning linnade TSN täitevkomiteedel ning Eesti NSV Ametiühingu Nõukogul:

b) vaadata läbi kinoseadmete võrgu arendamise ja uute kinode avamise võimalused elanikkonna paremaks teenindamiseks ning tulude suurendamiseks kinost ja kindlustada elanikkonna kinoalase teenindamise plaani täitmine kõikide näitajate osas nii kinoteatrite kui ka rändkinode poolt.

6. Kohustada rajoonide TSN täitevkomiteesid looma kinomehhaaanikutele ja motoristidele normaalsed eluolustikulised tingimused marsruudil viibimise kestel.

7. Kolhooside paremaks teenindamiseks ning kinode kiiremaks statsionariseerimiseks kolhoosides soovitada kolhooside juhatustele osta kinoaparatuure statsionaarsete kinoseadmete organiseerimiseks kolhooside klubides, rahvamajades ning maakultuurimajades ning anda need kinoseadmed üle lepingulistel alustel rajooni kultuuriosakondadele maatöötajate teenindamiseks nii mängu- kui ka põllumajanduslike, populaarteaduslike ja teiste filmidega.

---

[1] Vastavalt Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. septembri 1964. a. määrusele nr. 417 (ENSV MKK 1964, nr. 37, art. 141) tegeleb vabariigi kinovõrgu arendamisega ja elanikkonna kinoalase teenindamisega Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Kinematograafia Komitee.

EESTI NSV RAAMATUKOGUDE TÖÖ PARANDAMISE JA MATERIAALSE BAASI TUGEVDAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. oktoobri 1960. a. määrus nr. 411
(ENSV MKK 1960, nr. 37, art. 114 — KK 1960, III, akt 266)

1. Kohustada linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteesid, Eesti NSV Kultuuriministeeriumi, Eesti NSV Haridusministeeriumi ja teisi asutusi ja organisatsioone võtma tarvitusele vajalikud abinõud raamatukogude tegevuse põhiliseks parandamiseks, et raamatukogud muutuksid poliitiliste, üldhariduslike, teadusliktehniliste, põllumajanduslike ja erialaste teadmiste massilise propaganda keskuseks elanikkonna kommunistlikul kasvatamisel.

2. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume ja keskasutusi ning linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteesid lahendama küsimusi, mis on seotud raamatukogude materiaal-tehnilise baasi tugevdamisega, ning eraldama raamatukogudele heakorrastatud ruumid ja varustama need vajaliku inventariga.

Uute elamurajoonide planeerimisel, samuti ka kultuurimajade ja klubide ehitamisel töölisasulais ja maal näha ette hooned ja ruumid raamatukogude jaoks.

4. Panna Eesti NSV Kultuuriministeeriumile ja töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede kultuuriosakondadele kõigi ametkondade, organisatsioonide ja kolhooside raamatukogude metoodiline juhtimine ning nende töö koordineerimine ja kehtestada kord, et Eesti NSV Kultuuriministeeriumi poolt raamatukogude metoodiliseks juhendamiseks ja töö koordineerimiseks väljaantud käskkirjad, korraldused, juhendid ja otsused on kohustuslikud kõigile ametkondadele ja organisatsioonidele, kes omavad raamatukogusid.

5. Kõikide ametkondade ja organisatsioonide raamatukogude üle riikliku kontrolli teostamiseks ja raamatukogude töö koordineerimiseks moodustada Eesti NSV Kultuuriministeeriumi koosseisus Kultuurhariduslike Asutuste Valitsuse juures Riiklik Raamatukogude Inspektsioon, Eesti NSV Kultuuriministeeriumi koosseisude ja palgafondide piires.

6. Raamatufondide ja rahaliste vahendite otstarbekamaks kasutamiseks ja parallelismi likvideerimiseks raamatukogude töös kohustada Eesti NSV Kultuuriministeeriumi koos rajoonide ja linnade TSN täitevkomiteede, ministeeriumide, keskasutuste ja organisatsioonidega, kelle süsteemi kuuluvad raamatukogud, esitama ettepanekud vabariigi raamatukoguvõrgu otstarbekohaseks väljaarendamiseks, kusjuures näha ette erinevate ametkondade ja orga-

nisatsioonide üksteise läheduses asuvate raamatukogude ühendamine, filiaalide, rändraamatukogude ja laenutuspunktide loomine, arvestusega, et kahe aasta jooksul teenindada raamatutega kogu elanikkonda.

Väljavõte

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI KULTUURIMÄLESTISTE KAITSE KOHTA

Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seadus
(ENSV ÜT 1961, nr. 23, art. 80 — KK 1961, III, akt 119)

§ 1. Kõik Eesti NSV territooriumil asuvad ajaloolise ja kultuurilise väärtusega ning poliitilise tähtsusega mälestised on rahva puutumatu vara, mida kaitstakse riigi poolt.

§ 2. Kultuurimälestisteks loetakse arheoloogia-, ajaloo-, arhitektuuri- ja kunstimälestised, mille nimekirja kinnitab Eesti NSV Ministrite Nõukogu Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Ehituse ja Arhitektuuri Komitee[1] või Eesti NSV Kultuuriministeeriumi esildusel.

§ 3. Kompleksiseloomuga kultuurimälestised koos neid ümbritsevate kaitsetsoonidega kuulutatakse Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt riiklikeks muinsuskaitsealadeks.

§ 4. Kultuurimälestiste kaitset Eesti NSV-s teostavad vabariiklike organitena Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Ehituse ja Arhitektuuri Komitee[1] ning Eesti NSV Kultuuriministeerium ning kohalike organitena töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed.

§ 5. Nõuandvateks organiteks luuakse Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Ehituse ja Arhitektuuri Komitee[1] juurde Muinsuskaitse Nõukogu ning Eesti NSV Kultuuriministeeriumi juurde Ajaloo- ja Revolutsioonimälestiste Kaitse Nõukogu.

§ 6. Otsest vastutust kultuurimälestiste säilivuse ja kaitsetsoonide korratuse eest kannavad asutuste, ettevõtete ja organisatsioonide juhatajad, samuti ka isikud, kelle valduses on või kelle kasutusel oleval territooriumil asub mälestis.

§ 7. Ühiskondliku aktiivi rakendamiseks kaitsealases töös organiseerivad töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed koostöös kultuurimälestiste kaitse vabariiklike organite ja kodu-uurimise toimkondadega ühiskondlike usaldusmeeste võrgu.

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 31. augusti 1963. a. seadlusega (ENSV ÜT 1963, nr. 36, art. 139) nimetati Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Ehituse ja Arhitektuuri Komitee Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Ehituskomiteeks (Eesti NSV Riiklik Ehituskomitee).

§ 8. Kultuurimälestisi või nende üksikuid osi on keelatud ilma kultuurimälestiste kaitse vabariiklike keskorganite loata lammutada, ümberehitamise või muul teel nende kuju või ilmet muuta.

§ 9. Kõik ajaloolise, kultuuriloolise või kunstiväärtusega leidesemed, millel puudub omanik, loetakse riigi omandiks.

Leidjale võidakse määrata leiutasu, mille suuruse määrab kultuurimälestiste kaitse vabariikliku organi poolt moodustatud komisjon.

§ 10. Kui kultuurimälestiste valdajad ei kaitse mälestisi hävimise või nende seisukorra halvenemise eest ja jätavad tähele panemata sellekohased kaitseorganite ettekirjutused, võidakse kultuurimälestiste kaitse vabariiklike organite algatusel mälestised üle anda teisele valdajale või sundvõõrandada tsiviilseadustes ettenähtud korras.

§ 11. Kultuurimälestiste kaitse eeskirjade rikkumise eest on rajoonide, linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvatel administratiivkomisjonidel õigus administratiivkorras määrata süüdlasele rahatrahvi: kodanikule kuni 10 rubla, aga ametiisikule kuni 50 rubla, kusjuures süüdlane on kohustatud omal kulul kõrvaldama mälestistele tekitatud kahjustused.

Kultuurimälestiste kuritahtliku rikkumise või hävitamise eest võetakse süüdlased kriminaalvastutusele vastavalt «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» sätetele (Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 7. veebruari 1962. a. seadluse — ENSV ÜT 1962, nr. 6, art. 13 — redaktsioonis).[2]

§ 12. Käesolevast seadusest tulenevate kultuurimälestiste kaitseks vajalike abinõude väljatöötamine ja ellurakendamine vabariigis teha ülesandeks Eesti NSV Ministrite Nõukogule.

Väljavõte

RAHVARAAMATUKOGUDE VÕRGU REORGANISEERIMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 15. juuni 1963. a. määrus nr. 309
(KK 1963, II, akt 93)

4. Eesti NSV Kultuuriministeeriumil ja rajoonide ning linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel koos Eesti NSV Ametiühingute Nõukoguga kindlustada vabariigi elanikkonna üha laienev teenindamine statsionaarsete raamatukogude, rändraamatukogude, laenutuspunktide ja ühiskondlikel alustel töötavate raamatukogude kaudu.

5. Lubada uute raamatukogude organiseerimist ja avamist vabariigis ainult kooskõlastatult Eesti NSV Kultuuriministeeriumiga.

[2] Eesti NSV 14. juuni 1968. a. seaduse «Küla ja alevi töörahva saadikute nõukogu kohta» § 23 punkt 7 kohaselt võivad küla ja alevi töörahva saadikute nõukogud määrata ametiisikutele ja kodanikele administratiivkaristusi kultuurimälestiste kaitse eeskirjade rikkumise eest.

Väljavõte

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI 8. JUUNI 1961. AASTA SEADUSE «EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI KULTUURIMÄLESTISTE KAITSE KOHTA» TÄITMISE KÄIGUST VABARIIGIS

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. aprilli 1964. a. otsus

3. Kohustada Eesti NSV rajooninõukogude ja vabariigilise alluvusega linnanõukogude täitevkomiteesid:

1) tagama kõikide tähtsamate kultuurimälestiste kaitse;

2) tähistama arheoloogia- ja ajaloomälestised kooskõlastatult Eesti NSV Kultuuriministeeriumiga ning arhitektuurimälestised kooskõlastatult Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Ehituskomiteega;

3) vormistama kultuurimälestiste valdajatega (kasutajatega) kaitsekohustused või kaitserendilepingud;

4) kooskõlastatult Eesti NSV Kultuuriministeeriumi ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Ehituskomiteega moodustama kultuurimälestiste kaitse usaldusmeeste võrk;

5) parandama kultuurimälestiste kaitse propagandat elanikkonna hulgas ning senisest rohkem tutvustama mälestistega seotud ajaloolisi sündmusi.

Väljavõte

KULTUURIMÄLESTISTE KAITSE KORRALDAMISE KOHTA EESTI NSV-S

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. detsembri 1964. a. määrus nr. 573 (ENSV MKK 1964, nr. 51, art. 206 — KK 1964, IV, akt 260)

1. Kinnitada juurdelisatud «Eesti NSV territooriumil asuvate kultuurimälestiste kaitse korraldamise juhend».[1]

2. Kinnitada arheoloogia-, ajaloo- ja kunstimälestiste nimekirjad vastavalt lisadele nr. 1—3[2] ja arhitektuurimälestiste nimekiri vastavalt lisale nr. 4[2].

4. Rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ning asutustel, ettevõtetel ja organisatsioonidel, kelle valduses on kultuurimälestisi, näha ette eelarvetes summad, mis on seotud kultuurimälestiste kaitse korraldamisega.

6. Kehtestada kultuurimälestiste (hoonete) kasutamise rendimaksumäärad vastavalt lisale nr. 5[2].

[1] Juhendit ei tooda.

[2] Lisasid ei tooda.

Väljavõte

TALLINNA VANALINNA RIIKLIKU KAITSETSOONI LOOMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. augusti 1966. a. määrus nr. 360 (ENSV ÜVT 1966, nr. 37, art. 256 — KK 1966, II, akt 199)

1. Kuulutada Tallinna vanalinna haljasvööndiga ümbritsetud territoorium riiklikuks kaitsetsooniks. Kehtestada kaitsetsooni piirid vastavalt lisas nr. 1 [1] toodud skeemile.

2. Kinnitada «Tallinna vanalinna riikliku kaitsetsooni põhimäärus» vastavalt lisale nr. 1 [1].

3. Panna «Tallinna vanalinna riikliku kaitsetsooni põhimäärusega» kehtestatud režiimi kontroll Tallinna Linna Töörahva Saadikute Nõukogu Täitevkomitee Arhitektuuri ja Planeerimise Valitsuse Arhitektuuri Mälestusmärkide Kaitse Inspektsioonile.

5. Tallinna vanalinna riikliku kaitsega seotud erikulude finantseerimiseks võtta kõikide kaitsetsoonis asuvate hoonete ja ruumide (välja arvatud elamud ja eluruumid, samuti Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. detsembri 1964. a. määrusega nr. 573 kinnitatud kultuurimälestiste nimestikus toodud hooned ning eelarveliste asutuste kasutada olevad hooned ja ruumid) valdajatelt täiendavat renti 0,40 rubla aastas iga ruutmeetri kasuliku mitteelamispinna eest, olenemata sellest, kelle bilansis need hooned ja ruumid on.

Täiendav rent laekub Tallinna Linna Töörahva Saadikute Nõukogu Täitevkomitee Arhitektuuri ja Planeerimise Valitsuse Arhitektuuri Mälestusmärkide Kaitse Inspektsiooni erikontole (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. novembri 1966. a. määruse nr. 477 — ENSV ÜVT 1966, nr. 51, art. 388 — redaktsioonis).

Väljavõte

KITSASFILMI KINEMATOGRAAFIA ARENDAMISE JA SELLE LAIALDASE KASUTAMISE KOHTA ÕPPE- NING POLIITHARIDUSTÖÖS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. augusti 1966. a. määrus nr. 373 (ENSV ÜVT 1966, nr. 39, art. 276)

2. Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil [1], ETKV Liidul ja linnade ning rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

[1] Lisa ei tooda.

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

1) rakendada abinõusid elanikkonnale filmivõtte- ja projektsiooniaparatuuri laenutamise laiendamiseks, samuti koos Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Kinematograafia Komiteega kitsasfilmide laenutamise organiseerimiseks;

2) tagada kino- ja fotoaparatuuri õigeaegne ja kvaliteetne remont elukondliku teenindamise ettevõtetes.

Väljavõte

KUNSTINÄITUSTE ORGANISEERIMISE KORRA KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 15. juuni 1967. a. määrus nr. 255
(ENSV ÜVT 1967, nr. 27, art. 222 — KK 1967, II, akt 122)

3. Panna isetegevuslike kunstnike vabariiklike näituste korraldamine Eesti NSV Kultuuriministeeriumile ja selle allasutustele.

Linnades ja rajoonides korraldatavate isetegevuslike kunstnike teoste näituste organiseerimine tuleb kooskõlastada vastava linna või rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee kultuuriosakonnaga.

4. Õpilaste ja üliõpilaste kunstinäituste korraldamine võib toimuda kooli õppenõukogu ja direktori (rektori) otsusel.

Õpilaste ja üliõpilaste ülelinnalised ja ülerajoonilised kunstinäitused kooskõlastatakse vastava linna või rajooni TSN täitevkomitee haridusosakonnaga, õpilaste ja üliõpilaste vabariiklikud kunstinäitused aga olenevalt alluvusest vastava ministeeriumi või ametkonnaga.

5. Kehtestada, et kunstinäitustele teoste valiku tegemiseks moodustatakse näituste organiseerijate poolt komisjon (žürii), kes vastutab näituse ideelis-poliitilise ja kunstilise taseme eest.

Väljavõte

MONUMENTIDE JA MÄLESTUSMÄRKIDE PROJEKTEERIMISE JA PÜSTITAMISE KORRA KOHTA

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu
15. novembri 1967. a. määrus nr. 456

(ENSV ÜVT 1967, nr. 48, art. 414 — KK 1967, III, akt 213)

4. Monumentide ja mälestusmärkide püstitamise finantseerimine toimub vabariikliku eelarve ja linnade ning rajoonide eelarvete täitmisel saadud täiendavate tulude ja kulusid ületavate tulude ning kolhooside ja teiste organisatsioonide oma summade arvel.

Monumentide ja mälestusmärkide, maksumusega üle 15 000 rubla, skulptuurse ja arhitektuurse osa projektikohase ehitamise kindlustamiseks eraldatavad rahalised vahendid ja materjalid kantakse tellija poolt üle Eesti NSV Kultuuriministeeriumi käsutusse.

Väljavõte

TEATRIETENDUSTE, KONTSERTIDE JA TSIRKUSEETENDUSTE ALGUSE KELLAAEGADE KEHTESTAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. märtsi 1968. a. korraldus nr. 253-k

1. Lubada vabariigilise alluvusega linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel kehtestada kooskõlastatult Eesti NSV Kultuuriministeeriumiga teatrietenduste, kontsertide ja tsirkuseetenduste alguse kellaajad.

Väljavõte

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI 8. JUUNI 1961. AASTA SEADUSE «EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI KULTUURIMÄLESTISTE KAITSE KOHTA» ELLUVIIMISEST AASTATEL 1964—1968

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 4. detsembri 1968. a. otsus

3. Nõuda rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedelt:

1) riikliku kaitse alla võetud kultuurimälestiste kui rahva ajalugu, revolutsioonilist minevikku ja nõukogude võimu kaitsmist kajastavate objektide kaitse tugevdamist;

2) nõukogude võimu eest langenute ja hukkunute haudade väljaselgitamist, tähistamist ja korrashoidmist, esitamist riikliku kaitse alla võtmiseks ning koolidele, ettevõtetele ja organisatsioonidele hooldamisele andmist;

3) riikliku kaitse alla võetud kultuurimälestiste viivitamatut tähistamist (kaitse- ja memoriaaltahvlid, teeviidad) kooskõlastatult Eesti NSV Kultuuriministeeriumi ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Ehituskomiteega;

4) kaitsekohustuste või kaitse-rendilepingute viivitamatut sõlmimist riikliku kaitse alla võetud kultuurimälestiste valdajatega (välja arvatud kunstimälestiste osas);

5) kultuurimälestiste kaitse usaldusmeeste võrgu viivitamatut loomist või täiendamist;

7) kaitse kehtestamist kohaliku tähtsusega kultuurimälestistele kooskõlastatult Eesti NSV Kultuuriministeeriumi ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Ehituskomiteega;

8) kõigi kultuurimälestiste hävitamises või rikkumises süüdiolevate isikute väljaselgitamist ning nende kas kriminaal- või administratiivvastutusele võtmise algatamist.

4. Kohustada Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi nõudma teedevalitsustelt kultuurimälestiste juurde viivate teede korrashoidu, samuti kultuurimälestiste juurde juhatavate teeviitade ülespanekut ja korrashoidu vastavalt rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee poolt antud juhistele.

Tervishoid, kehakultuur ja sport

1. TASUTA ARSTIABI, SANATOORIUMID, PUHKEKODUD, PUNASE RISTI SELTS, APTEEGID

KOHALIKU ALLUVUSEGA RAVI- JA PROFÜLAKTILISTE ASUTUSTE MEDITSIINILISE PERSONALI JA KÖÖGI- NING SÖÖKLATE TÖÖLISTE KOOSSEISUDE KINNITAMISE KORRA KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. veebruari 1949. a. korraldus nr. 137-k

Lubada maakondade[1] TSN täitevkomiteedel vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 8. aprilli 1947. a. korraldusele nr. 3691-r kinnitada kohaliku alluvusega ravi- ja profülaktiliste asutuste meditsiinilise personali ja köögi- ning sööklate tööliste koosseisud NSV Liidu Tervishoiu Ministeeriumi normatiivide alusel kooskõlas rahvamajandusplaaniga ja eelarve assigneeringute piirides. Enne koosseisude kinnitamist tuleb kooskõlastada koosseisud Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumi ja Eesti NSV Rahandusministeeriumiga.

Väljavõte

TUBERKULOOSITÕRJE ÜRITUSTEST EESTI NSV-s

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. detsembri 1951. a. määrus nr. 1087

10. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede esimehi:

a) kindlustama, et süstemaatiliselt eraldataks vabanevast, ehitatavast ja ekspluatatsiooni antavast 10 protsendi elamispinnast, mis antakse TSN täitevkomiteede korraldusse, 10 protsenti tuberkuloosihaigete majutamiseks eesmärgil vältida tuberkuloosinakkuse levimist;

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 26. septembri 1950. a. seadlusega (ENSV 1950, nr. 11, art. 114) likvideeriti Eesti NSV-s maakonnad ja moodustati rajoonid.

b) võtma linnade ja rajoonide erakorraliste epideemiatõrjekomisjonide poolt tarvitusele vajalikud abinõud plaanipärase töö kindlustamiseks tuberkuloositõrje alal;

c) kuulama rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede istungeil iga aasta tervishoiuosakonna juhataja ettekande kompleksplaani täitmise kohta elanikkonna tuberkuloosi haigestumise vastu peetava võitluse alal;

d) igas kvartalis arutama läbi töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede istungeil konkreetsed abinõud epidemioloogiliselt ohtlike tuberkuloosikollete likvideerimiseks.

Väljavõte

RAVI- JA PROFÜLAKTILISTE ASUTUSTE EHITUSE NORMATIIVIDEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. jaanuari 1956. a. määrus nr. 5 (KK 1956, I, akt 2)

3. Määrata, et 1956. aastast alates:

vabariigilise alluvusega linnades tuleb uued haiglad ehitada vähemalt 100 voodikohaga, sünnitusmajad vähemalt 60 voodikohaga, dispanserid koos statsionaariga vähemalt 75 voodikohaga, nakkushaiglad vähemalt 100 voodikohaga ja lastehaiglad vähemalt 50 voodikohaga igaühes;

rajoonikeskustes, rajoonilise alluvusega linnades ja töölisalevites[1] tuleb uued haiglad ehitada vähemalt 50 voodikohaga ja sünnitusmajad vähemalt 40 voodikohaga igaühes.

Mainitud normatiive ei laiendata metsatööstuse ettevõtete juurde ehitatavaile ravi- ja profülaktilistele asutustele.

Väljavõte

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU 26. SEPTEMBRI 1956. A. OTSUSE «TERVISHOIU OLUKORRAST VABARIIGIS JA SELLE EDASISE PARANDAMISE ABINÕUDEST» TÄITMISE KÄIGUST

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 21. septembri 1957. a. otsus

2. Kohustada kõikide rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade täitevkomiteesid:

a) püsiva tervishoiutöötajate kaadri kindlustamiseks looma tervishoiutöötajaile vajalikud eluolustikulised tingimused;

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 13. mai 1961. a. seadlusega (ENSV ÜT 1961, nr. 19, art. 59) tühistati alevite liigitus töölisaleviteks, linna tüüpi aleviteks ja kuurortaleviteks, nimetades neid kõiki aleviteks.

b) tõmbama ravi- ja profülaktiliste asutuste remontimisel ning küttega varustamisel kaasa kolhoose, sovhoose ja ühiskondlikke organisatsioone;

c) tõmbama elanikkonda kaasa puhtuse ja heakorra loomisele asulates.

Väljavõte

EESTI NSV ELANIKKONNA MEDITSIINILISE TEENINDAMISE JA TERVISHOIUKORRALDUSE EDASISE PARANDAMISE ABINÕUDEST

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. märtsi 1960. a. määrus nr. 121 (KK 1960, I, akt 78)

5. Soovitada kolhoosidele ehitada tervishoiuasutusi oma kulul või suunata nende poolt tervishoiukorralduse parandamiseks eraldatud vahendid olemasolevate rajoonihaiglate laiendamiseks ja uute ehitamiseks ehitusest rahalise osavõtu korras.

Rajoonide täitevkomiteedel osutada igakülgset abi selle ehituse varustamisel materjalide ja seadmetega. Eesti NSV Riiklikul Plaanikomisjonil [1] näha ette aastaplaanides nimetatud ehituse materiaalne ja tehniline varustamine.

18. Töötajate ulatuslikuks kaasatõmbamiseks meditsiiniasutuste töö parandamise küsimuste lahendamisele moodustada ravi-, profülaktika-, sanitaar- ja hügieeniasutuste juures ühiskondlikud nõukogud, mille koosseisu kuuluvad meditsiinitöötajad, ametiühingu-, partei-, komsomoli- ja majandusorganisatsioonide ning elanikkonna esindajad.

Teha teatavaks, et Üleliidulisele Ametiühingute Kesknõukogule on tehtud ülesandeks koos NSV Liidu Tervishoiu Ministeeriumiga välja töötada ja kinnitada meditsiiniasutuste juures asuvate ühiskondlike nõukogude põhimäärus. [2]

21. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume, keskasutusi ja kohalikke töörahva saadikute nõukogusid kindlustama abinõude teostamise eesmärgiga likvideerida ning vältida linnades ja tööstuskeskustes veekogude, pinnase ja õhu saastamist kahjulike tööstuse heitproduktidega ja majapidamisjäätmetega, samuti parandada asulate veevarustust, kanalisatsiooni ja sanitaarset puhastamist.

---

[1] Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Plaanikomisjon liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Plaanikomiteeks.

[2] Meditsiiniasutuse Ühiskondliku Nõukogu põhimäärus kinnitati ÜAÜKN-i Sekretariaadis 19. mail 1960. a. ja NSV Liidu Tervishoiu Ministeeriumis 11. mail 1960. a.

22. Kohustada linnade ja rajoonide täitevkomiteesid rohkem kaasa tõmbama elanikkonda abinõude teostamisele linnade, külade ja ettevõtete sanitaarseisukorra, heakorrastuse ja haljastuse olukorra parandamiseks, nähes ette sellest tööst kõige aktiivsemalt osavõtnud isikute ergutamiseks vastavad vahendid.

23. Panna Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule, ministeeriumidele, keskasutustele, täitevkomiteedele ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogule ette sotsialistliku võistluse kokkuvõtete tegemisel võtta arvesse ettevõtete, asutuste, kolhooside, sovhooside ja koolide heakorrastust ja sanitaarolustikulist seisukorda.

27. Kohustada kohalikke partei- ja nõukogude organeid võtma tarvitusele abinõud selleks, et tunduvalt parandada meditsiinitöötajate töö- ja elutingimusi, eriti maal, ning õigeaegselt tagada neile elamispind.

Väljavõte

SANATOORIUMIDE JA PUHKEKODUDE ÜLEANDMISEST AMETIÜHINGUTELE

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. aprilli 1960. a. määrus nr. 148 (KK 1960, I, akt 109)

Ametiühingute osatähtsuse suurendamiseks töötajate puhkuse ja sanatoorse ravi paremal korraldamisel ning sanatooriumide ja puhkekodude võrgu edasiarendamisel kooskõlas NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrusega 10. märtsist 1960. a. nr. 335, Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

5. Kohustada Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumi Ametiühingute Nõukogule üleantavate sanatooriumide ja puhkekodude normaalse töö kindlustamiseks:

a) parandama raviasutuste tööd haigete sanatoorsele ja kuurordiravile suunamisel;

d) varustama varem kindlaksmääratud korra kohaselt sanatooriume ja kuurordiasutusi neile kinnitatud fondide ulatuses.

13. Võtta teadmiseks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu:

c) määras, et sanatooriumide, puhkekodude ja teiste sanatoorsete ja kuurordiasutuste ehitamine, samuti nende heakorrastamine, rekonstrueerimine ja remont teostatakse rahvamajanduse nõukogude, kohalike töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteede, ministeeriumide ja keskasutuste ning sanatooriumide ja kuurordivalitsuste ehitusorganisatsioonide poolt.

Väljavõte

ABINÕUDE KOHTA ELANIKKONNA STOMATOLOOGILISE TEENINDAMISE PARANDAMISEKS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. septembri 1961. a. määrus nr. 406 (KK 1961, IV, akt 197)

1. Kohustada linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteesid ja Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumi:

b) tagama õpilaste stomatoloogilise teenindamise õppeasutuse hambaravikabinetis nendes internaatkoolides, keskkoolides, kõrgemates õppeasutustes ja kesk-eriõppeasutustes, kus on üle 800 õpilase, vähema õpilaste arvuga õppeasutustes aga liikuvate hambaravikabinettide abil.

Väljavõte

TERVISHOIU EDASISE PARENDAMISE JA ARSTITEADUSE ARENDAMISE ABINÕUDE KOHTA VABARIIGIS

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. oktoobri 1968. a. määrus nr. 380 (ENSV ÜVT 1968, nr. 48, art. 371)

NSV Liidu Ülemnõukogu istungjärgu otsuse täitmiseks ning vastavalt NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 5. juuli 1968. a. määrusele nr. 517 Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a v a d:

1. Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumil ja selle kohalikel organitel, Eesti NSV teistel ministeeriumidel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta tarvitusele abinõud puuduste kõrvaldamiseks tervishoiu organiseerimises ning pöörata tähelepanu meditsiiniasutuste töö täiustamisele ja tervishoiuorganite vastutuse tõstmisele arstiabi kvaliteedi ning elanikkonna tervise kaitse edasise parendamise eest.

Pidada ka edaspidi elanikkonna tervise kaitse tähtsateks ülesanneteks profülaktiliste ning ravi- ja tervistavate abinõude tarvituselevõtmist, mille eesmärgiks on üld- ja nakkushaigustesse haigestumise ning traumatismi vähendamine, väliskeskkonna tervendamine, elukondlike ja töötingimuste parendamine, elanikkonna sanitaarkultuuri tõstmine ning raviasutuste ja sanitaar- ja profülaktikaasutuste töö täiustamine, töö teadusliku organiseerimise ja arstiteaduse uusimate saavutuste laialdane rakendamine tervishoiu praktikas.

2. Eestimaa KP linna- ja rajoonikomiteedel ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

koondada partei-, nõukogude ja ametiühinguorganite tähelepanu tervishoiu ja arstiteaduse edasise arendamise ülesannete lahendamisele;

parandada tööd meditsiinikaadri valiku, paigutamise ja ideelis-poliitilise kasvatuse alal;

suurendada nõudlikkust tervishoiuasutuste juhtijate suhtes ning tõsta nende vastutust elanikkonnale antava arstiabi kvaliteedi ja kultuuri eest;

uurida hoolikalt tervishoiuasutuste vajadusi ja nõudmisi, tõmmata laialdasemalt kaasa ühiskondlikke organisatsioone praktilise abi andmiseks tervishoiuorganitele ja -asutustele;

võtta tarvitusele vajalikud abinõud tervishoiu materiaal-tehnilise baasi arendamiseks ja tugevdamiseks, seada sisse range kontroll tervishoiuobjektide ehitustööde käigu ja kvaliteedi ning ekspluatatsiooniandmise õigeaegsuse üle.

5. Tervishoiu materiaal-tehnilise baasi tugevdamiseks ning arstiteaduse ja praktika kaasaja nõuetele vastavate spetsialiseeritud ravi- ja profülaktikakeskuste loomiseks Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumil koos linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega:

3) rekonstrueerida seal, kus see on võimalik, tegutsevad ravi- ja profülaktikaasutused, pidades silmas voodikohtade arvu suurendamist ning nende asutuste vastavusse viimist sanitaar-hügieeniliste normide ja meditsiinipraktika kaasaegsete nõuetega;

5) võtta tarvitusele abinõud spetsialiseeritud arstiabi edasiseks arendamiseks ja täiustamiseks ning tagada kaadri vastav ettevalmistamine ja raviasutuste varustamine sisustuse ning inventariga;

6) tagada maal asuvate tervishoiuasutuste meditsiiniliste raamatukogude komplekteerimine nende asutuste eelarveliste assigneeringute arvel.

6. Kehtestada, et alates 1969. aastast tuleb ravi- ja profülaktikaasutused maal ehitada koos meditsiini- ja farmaatsiatöötajate korteritega.

7. Lubada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel kooskõlastatult Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumi ja Eesti NSV Plaanikomiteega:

1) liita maal ja maarajoonide keskustes asuvate ettevõtete (sealhulgas sovhooside), organisatsioonide juhtijate ja kolhooside juhatuste nõusolekul ettevõtete (sealhulgas sovhooside), kolhooside ja organisatsioonide poolt eraldatavad vahendid maal asuvate ravi- ja profülaktikaasutuste ehitamiseks;

2) abistada kolhoose, kes tervishoiuasutusi omal kulul ehitavad, projektide tellimises, ehitus- ja montaažitööde teostamises tööettevõtuorganisatsioonide poolt ning ehituste varustamises materjalide ja seadmetega.

8. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. augusti 1960. a. määruse nr. 325 punkti 3 muutmiseks kehtestada, et tervishoiuobjektide

ehitust tsentraliseerimata finantseerimisallikate arvel üle riikliku plaani võib alustada tingimusel, kui nende objektide ehituse alguseks on olemas ettenähtud korras kinnitatud projekteelarveline dokumentatsioon ja vahendid ehituse finantseerimiseks eelarvelise maksumuse 50 protsendi ulatuses.

11. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

...koos ametiühinguorganisatsioonidega võtta tarvitusele abinõud ravi- ja sanitaarosakondade, sanatooriumide-profülaktooriumide, inhalatooriumide, fotaariumide ja dieetsööklate asutamiseks tööstusettevõtetes, majandusorganisatsioonides ja asutustes (või nende grupile) neile vastavate ruumide ehitamise või eraldamise teel;

13. Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumil, Eestimaa KP linna- ja rajoonikomiteedel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ning Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel pöörata erilist tähelepanu laste, naistööliste ja emade tervise kaitsele ning neile arstiabi andmisele.

Anda rinnalastega naistele nende soovil pärast rasedus- ja sünnituspuhkust palgata lisapuhkust kuni lapse 1-aastaseks saamiseni.

15. Eesti NSV Sideministeeriumil seada sisse 1970. aastaks telefonotseside kiirabijaamade ja raviasutuste vahel kõigis vabariigilise alluvusega linnades töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede tellimuste alusel.

16. Maal asuvate ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhtijatel, sovhooside direktoritel ja kolhooside juhatustel anda meditsiiniasutuste nõudmisel vastuvaidlematult ja õigeaegselt meditsiinitöötajatele maal transpordivahendeid vältimatuks ravialaseks ja profülaktiliseks ning sanitaar-profülaktiliseks tööks, haigete ja ravimite veoks.

18. Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumil (arvestades kohalikke tingimusi) reorganiseerida aastatel 1969—1970 rajoonide keskhaiglate sanitaar-epidemioloogiaosakonnad iseseisvateks maarajoonide sanitaar-epidemioloogiajaamadeks, säilitades neis töötajate arvulise koosseisu ja palgafondi.

Säilitada rajoonide keskhaiglate peaarstide asetäitjatele sanitaar-epidemioloogia alal senised ametipalgad nende määramise korral peaarstide ametikohtadele maarajoonide sanitaar-epidemioloogiajaamades, mis on reorganiseeritud rajoonide keskhaiglate sanitaar-epidemioloogiaosakondadest.

21. Eestimaa KP linna- ja rajoonikomiteedel, Eestimaa LKNÜ Keskkomiteel, Eesti NSV Ametiühingute Nõukogul, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumil, Eesti NSV Punase Risti Seltsi Keskkomiteel, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Raadio ja Televisiooni Komiteel ning teistel keskasutustel ja ühiskondlikel organisatsioonidel võtta tarvitusele abinõud meditsiini- ja hügieeni-

aiaste teadmiste propaganda tõhustamiseks elanikkonna hulgas, pöörates erilist tähelepanu sirguva põlvkonna sanitaar- ja kehakultuuri tõstmisele.

Pidada vajalikuks asutada aastatel 1971—1975 Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumi Vabariikliku Sanitaarhariduse Maja juures tervishoiumuuseum.

22. Anda linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele ning Eesti NSV ministeeriumidele ja keskasutustele õigus kasutada sanitaar-epideemiatõrjeasutuste üleplaanilisi akumulatsioone, mis on saadud lepinguliste desinfektsioonitööde ja sanitaar-hügieeniliste ning bakterioloogiliste uuringute eest ning kuuluvad ülekandmisele riigieelarvesse, nende asutuste ehitamiseks, kapitaalremondiks ja sisustamiseks.

25. Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumil ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel tagada elanikkonna ning ravi- ja profülaktikaasutuste ravivahendite ja muude meditsiinitarvete jooksva ja perspektiivse vajaduse õigema kindlaksmääramise alusel apteegivõrgu ning ravimite, meditsiinitehnika ja prillide müügiga tegelevate spetsialiseeritud kaupluste laiendamise.

26. Eestimaa KP linna- ja rajoonikomiteedel koondada tervishoiuasutuste partei-algorganisatsioonide tähelepanu vastutuse tõstmisele meditsiinikaadri ideelis-poliitilisele kasvatamisele ja nende ametialase meisterlikkuse täiustamisele, samuti meditsiinitöötajate vajaduste eest pidevale hoolitsemisele ning neile vajalike töö- ja elutingimuste loomisele.

Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumil töötada välja ja rakendada ellu abinõud meditsiinikaadri paremaks kasutamiseks, arstide maksimaalseks vabastamiseks kohustustest, mis ei ole seotud arstiabi andmisega elanikele.

2. SANITAAR-EPIDEEMIATÕRJE, KARANTIINID, ÕHU-, PINNASE-, VEERESSURSSIDE KAITSE

Väljavõte

EESTI NSV TERVISHOIU MINISTEERIUMI EPIDEEMIAVASTASE VÕITLUSE ÜRITUSTE LÄBIVIIMISEKS ANTUD EELARVELISTE VAHENDITE KULUTAMISE JA ARVESTAMISE KORRALDAMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. mai 1950. a. määrus nr. 455

3. Kohustada maakondade[1] ja vabariigilise alluvusega linnade TSN täitevkomiteesid:

b) igas kvartalis ära kuulama täitevkomiteede istungitel tervishoiuosakondade aruanded epideemiavastase töö kohta, epideemiavastase varustuse seisukorra ja kulutamise kohta ning võtma tarvitusele vastavaid abinõusid avastatud puuduste kõrvaldamiseks.

Väljavõte

ABINÕUDEST MARUTÕVEOHU TÄIELIKUKS LIKVIDEERIMISEKS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. mai 1959. a. määrus nr. 162 (ENSV T 1959, nr. 24, art. 131 — KK 1959, II, akt 77)

1. Kohustada linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteesid

a) kehtestama koerte ja kasside hoidmise järgmine kord:

1) koeri hoida ketis, kinnistes hoovides või ruumides;

2) koeri võib lasta tänavale, väljakutele, parkidesse ja teistesse üldkasutatavatesse kohtadesse ainult suukorviga ja kaelarihmaga varustatud keti, nööri või rihma otsas. Teenistuskoeri on lubatud välja viia rihma otsas suukorvita;

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 26. septembri 1950. a. seadlusega (ENSV T 1950, nr. 11, art. 114) likvideeriti Eesti NSV-s maakonnad ja moodustati rajoonid.

3) teenistus-, jahi- ja karjakoerad vabastatakse keti, nööri või rihma otsast ja suukorvist nende ülesannete täitmise ajaks;

4) hoovides, majapidamistes, ladude ja aitade juures olevaid vahikoeri tuleb hoida tugevate metallkettide otsas, kusjuures vahikoeri võib vabastada ööseks ketist ainult kinnistes hoovides, mis ei võimalda nende väljapääsu;

5) kasse hoida ruumides, neid tänavale mitte lasta; hoovi võib kasse lasta ainult valve all;

b) rakendama marutõve juhtude esinemisel linna või rajooni territooriumil täiendavad abinõud marutõve likvideerimiseks vastavalt Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi ja Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumi poolt kinnitatud juhendile.

2. Määrata, et koertepidajad on kohustatud registreerima nendele kuuluvad koerad elukohajärgses küla, alevi või linna TSN täitevkomitees 5 päeva jooksul pärast koera soetamist või uude elukohta asumist.

Registreerimisel antakse välja numbrimärk, mis kinnitatakse koera kaelarihmale. Registreerimisele ei kuulu sõjaväe, Eesti NSV Siseministeeriumi ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Julgeoleku Komitee teenistuskoerad.

3. Teha ülesandeks Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumile teostada alates 1961. aastast igal aastal kõigi koerte kohustuslik marutõvevastane vaktsineerimine.

Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil tagada igal aastal kõigi koerte tasuta vaktsineerimine marutõve vastu (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. oktoobri 1967. a. määruse nr. 403 — ENSV ÜVT 1967, nr. 45, art. 376 — redaktsioonis).

4. Määrata, et käesoleva määrusega kehtestatud korra vastaselt hoitavate koerte ja kasside omanikud, samuti koerte registreerimisest ja vaktsineerimisest kõrvalehoidjad kannavad vastutust linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteede poolt vastuvõetud üldkohustuslike otsuste alusel.

5. Linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteedel organiseerida hulkuvate koerte ja kasside püüdmine ning hävitamine.

Lugeda hulkuvateks kõik peremeheta koerad ja kassid, samuti koerad, kes ei kanna registreerimise numbrimärki, ning käesoleva määrusega kehtestatud eeskirjade vastaselt hoitavad koerad ja kassid.

Väljavõte

ABINÕUDEST TUBERKULOOSI HAIGESTUMISE EDASISEKS VÄHENDAMISEKS EESTI NSV-s

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. oktoobri 1960. a. määrus nr. 413 (KK 1960, III, akt 268)

5. Teha ülesandeks Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumile, Eesti NSV Haridusministeeriumile ja linnade ning rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele tagada perekondadest, kus on aktiivset tuberkuloosi põdevaid isikuid, tervete laste vastuvõtmine pidevaks viibimiseks lastesõime, lasteaeda, lastepäevakodusse või internaatkooli.

6. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

a) andma nakkusohtlikele tuberkuloosihaigetele omaette elamispinna esimeses järjekorras...

b) paigutama nakkusohtlikud tuberkuloosihaiged ühiselamutest ja mitmeperekonnakorteritest, kus on kuni 14 aasta vanuseid lapsi, omaette elamispinnale;

c) kinnitama igal aastal tuberkuloosivastaste ürituste plaani ning kaks korda aastas kuulama oma istungil selle täitmise aruannet.

Väljavõte

NAKKUSHAIGUSTE VÄLTIMISE JA LIKVIDEERIMISE ABINÕUDEST VABARIIGIS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. oktoobri 1960. a. määrus nr. 426 (KK 1960, III, akt 273)

2. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

a) organiseerima asulate järjekindla puhastamise ning soetama vajaliku koguse desinfitseerimisvahendeid (kloorlubi, must karbol, heksakloraan jt.) ning lihtsamat aparatuuri kärbeste siginemiskohtade sanitaarseks töötlemiseks; [1]

b) korrastama prügi mahapaneku kohad vastavalt sanitaarnormidele; tagama prügi sorteerimise (vanametall ja orgaanilised jäätmed) ning jäätmete kahjutukstegemise; [1]

c) keelama nii kollektiiv- kui ka individuaalmajapidamistes fekaalide kasutamise köögivilja väetamiseks eelneva kompostimiseta;

[1] Vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. juuni 1965. a. määrust nr. 304 «Sanitaarse olukorra parandamise kohta ägedate soolenakkuste vähendamisel vabariigis».

d) organiseerima sääsevastsete järjekindla tõrje asulate veekogudes;

e) helmintoositõrje eesmärgil organiseerima rannikuäärsetes rajoonides kalurite läbivaatuse ja vajaduse korral nende dehelmintiseerimise enne kevadisele kalapüügile minekut.

NSV LIIDU RIIKLIKU SANITAARJÄRELEVALVE PÕHIMÄÄRUS [1]

Kinnitatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 29. oktoobri 1963. a. määrusega nr. 1107
(NSVL MK 1963, nr. 20, art. 199)

1. Riikliku sanitaarjärelevalve peamiseks ülesandeks Nõukogude Liidus on kontrollida ürituste läbiviimist, mis on suunatud väliskeskkonna (veekogude, pinnase ja atmosfääriõhu) kahjulike tööstuslike heidete ja majapidamis-elukondlike jäätmetega reostamise vältimiseks ja likvideerimiseks, elanikkonna õpetamiseks ja töö- ning elukondlike tingimuste tervendamiseks, samuti kontrollida haigestumise vältimiseks suunatud ürituste organiseerimist ja läbiviimist.

2. Riiklikku sanitaarjärelevalvet Nõukogude Liidus teostavad NSV Liidu Tervishoiu Ministeeriumi ja liiduvabariikide tervishoiu ministeeriumide sanitaar-epidemioloogia teenistuse organid ja asutused, teostades ennetavat ja jooksvat järelevalvet kehtestatud hügieeninormidest, sanitaar-hügieeni ja sanitaar-epideemiatõrje eeskirjadest kinnipidamise üle ministeeriumide, riiklike komiteede, keskasutuste, rahvamajanduse nõukogude, ettevõtete, organisatsioonide, asutuste ja kodanike poolt.

3. Sanitaar-epidemioloogia teenistust, mis teostab riiklikku sanitaarjärelevalvet, juhivad vastavalt:

NSV Liidu peasanitaararst — NSV Liidu tervishoiu ministri asetäitja;

liiduvabariikide peasanitaararstid — liiduvabariikide tervishoiu ministrite asetäitjad;

autonoomsete vabariikide, kraide, oblastite, ringkondade, linnade, rajoonilise jaotusega linna rajoonide peasanitaararstid — autonoomsete vabariikide tervishoiu ministrite asetäitjad või vastavate tervishoiuosakondade juhatajate asetäitjad sanitaar-epidemioloogia küsimustes;

maarajoonide peasanitaararstid — rajoonide peaarstide asetäitjad sanitaar-epidemioloogia küsimustes;

---

[1] Vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. aprilli 1964. a. määrust nr. 172 «Riikliku sanitaarjärelevalve kohta Eesti NSV-s» (ENSV MKK 1964, nr. 17, art. 60 — KK 1964, I, akt 69).

basseinide, sadamate ja veetranspordi liinijaoskondade peasanitaararstid.

NSV Liidu peasanitaararst määratakse NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt.

Liidu- ja autonoomsete vabariikide, kraide, oblastite, ringkondade, linnade, rajoonilise jaotusega linna rajoonide, maarajoonide, basseinide, sadamate ja liinijaoskondade peasanitaararstid määratakse liidu- ja autonoomsete vabariikide ministrite nõukogude ning kraide, oblastite, ringkondade, linnade, rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede poolt kooskõlastatult kõrgemalseisvate tervishoiuorganitega.

4. Sanitaar-epidemioloogia teenistuse organite ja asutuste süsteemi, mis teostavad riiklikku sanitaarjärelevalvet, kuuluvad:

NSV Liidu Tervishoiu Ministeeriumi Sanitaar-Epidemioloogia Peavalitsus;

liiduvabariikide tervishoiu ministeeriumide sanitaar-epidemioloogia peavalitsused, oblastilise jaotuseta liiduvabariikides aga — liiduvabariikide tervishoiu ministeeriumide sanitaar-epidemioloogia valitsused;

liidu- ja autonoomsete vabariikide, kraide, oblastite, ringkondade, linnade, rajoonilise jaotusega linna rajoonide, maarajoonide, basseinide, sadamate ja veetranspordi liinijaoskondade sanitaar-epidemioloogia jaamad;

maarajoonide rajoonihaiglate sanitaar-epidemioloogia osakonnad.

5. Riikliku sanitaarjärelevalve alal NSV Liidu Tervishoiu Ministeerium:

a) töötab välja ja kinnitab kehtivate NSV Liidu seaduste ja NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadluste, NSV Liidu Ministrite Nõukogu määruste ja korralduste alusel kõigile ministeeriumidele, riiklikele komiteedele, keskasutustele, rahvamajanduse nõukogudele, ettevõtetele, organisatsioonidele, asutustele ja kodanikele täitmiseks kohustuslikud hügieeninormid, sanitaar-hügieeni ja sanitaar-epideemiatõrje eeskirjad kõigis hügieeni ja epidemioloogia küsimustes;

b) teostab kontrolli hügieeninormidest kinnipidamise üle ehituse üleliidulistes tüüpprojektides ja projekteerimisnormides ning esitab vastavaid seisukohti;

c) teostab kontrolli tervishoiu vajadusteks väljalastavate bakter-, viirus-, riketsia-, diagnostiliste preparaatide, vaktsiinide ja seerumite kvaliteedi üle;

d) juhib liiduvabariikide tervishoiu ministeeriumide sanitaar-epidemioloogia teenistuse organite, teiste ministeeriumide ja keskasutuste (välja arvatud NSV Liidu Kaitseministeerium, NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuv Riikliku Julgeoleku Komitee ja liiduvabariikide ühiskondliku korra kaitse ministeeriumid[2]) arst-

[2] Käesoleval ajal siseministeeriumid.

liku sanitaarteenistuse tööd nende poolt sanitaarjärelevalve ja epideemiatõrjeürituste läbiviimisel, samuti teostab kontrolli selle töö üle.

6. Sanitaar-epidemioloogia teenistuse organid ja asutused teostavad riiklikku kontrolli:

a) sanitaar-epidemioloogia küsimuste kohta kehtiva NSV Liidu, liidu- ja autonoomsete vabariikide seadusandluse ja töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede otsuste, NSV Liidu Tervishoiu Ministeeriumi, liidu- ja autonoomsete vabariikide tervishoiu ministeeriumide ja kohalike tervishoiuorganite profülaktiliste ürituste, hügieeninormide, sanitaar-hügieeni ja sanitaar-epideemiatõrje eeskirjade, nõuete, käskkirjade ja juhendite täitmise üle ettevõtete, asutuste, organisatsioonide ja kodanike poolt;

b) ürituste täitmise üle, mis on ette nähtud kutse- ja nakkushaiguste vältimiseks ja likvideerimiseks, NSV Liidu territooriumi sanitaarkaitseks karantiin- ja teiste nakkushaiguste sissetoomise ja leviku eest;

c) elanike poolt joogiveeks ja kultuurilistel ning elukondlikel eesmärkidel kasutatavate pinna- ja maa-aluste vete, pinnase ja atmosfääriõhu tööstuslike heidetega ja majapidamis-elukondlike jäätmetega reostamise vältimiseks ja likvideerimiseks ettenähtud ürituste läbiviimise üle;

d) hügieeninormidest ja sanitaar-hügieeni eeskirjadest kinnipidamise üle tööstuse arendamise perspektiivplaneerimisel, ettevõtete, kommunaalehitiste ja teiste objektide projekteerimisel, ehitamisel, rekonstrueerimisel, tootmise profiili ja tehnoloogia muutmisel, samuti asulate planeerimisel ja hoonestamisel, elamute, ühiskondlike ja teiste hoonete ehitamisel, ning annavad nendes küsimustes oma seisukoha;

e) elanike radiatsiooniohutuse kindlustamiseks ettenähtud abinõude rakendamise üle;

g) elanike hulgas sanitaarkultuuri propaganda ürituste läbiviimise üle.

7. NSV Liidu peasanitaararstile, NSV Liidu Tervishoiu Ministeeriumi Sanitaar-Epidemioloogia Peavalitsuse ülemale ja ülema asetäitjatele, liiduvabariikide peasanitaararstidele, liiduvabariikide tervishoiu ministeeriumide sanitaar-epidemioloogia peavalitsuste ja sanitaar-epidemioloogia valitsuste ülematele ja ülemate asetäitjatele, autonoomsete vabariikide, kraide, oblastite, ringkondade, linnade, rajoonilise jaotusega linnade linnarajoonide, maarajoonide, basseinide, sadamate ja veetranspordi liinijaoskondade peasanitaararstidele antakse õigus:

a) teha ministeeriumidele, riiklikele komiteedele, keskasutustele, rahvamajanduse nõukogudele, ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste juhatajatele, samuti üksikisikutele neile kohustuslikke ettepanekuid sanitaar- ja epideemiatõrje ürituste läbiviimiseks, näidates nende täitmise tähtaja;

b) teha ministeeriumidele, riiklikele komiteedele, keskasutustele, rahvamajanduse nõukogudele, ettevõtetele, organisatsioonidele ja asutustele kehtivate hügieeninormide, sanitaar-hügieeni ja sanitaar-epideemiatõrje eeskirjade alusel kohustuslikke otsuseid:

asustatud punktide planeerimise, hoonestamise ja heakorrastamise projektide kohta;

rajoonide planeerimise projektide ja tööstuse paigutamise perspektiivplaanide kohta;

tööstus-, kommunaal-, hüdrotehnilise, tsiviilelamu-, transpordi- ja muud liiki ehituse projekteerimise normide ja projektide kohta;

iga liiki ehituste alla maatükkide eraldamise projektide kohta ja veehoidlate asukohtade valiku ning heitvee ärajuhtimise tingimuste küsimustes;

tööstusettevõtete rekonstrueerimise, laiendamise, tootmis- ja profiilitehnoloogia muutmise projektide kohta;

uute tooraineliikide, joogivee, toiduainete ja tööstustoodete, mis juurutatakse tootmisse ja mis võivad avaldada kahjulikku toimet töötajate ja elanikkonna tervisele või põhjustada väliskeskkonna saastumist, riiklike standardite ja tehniliste tingimuste projektide kohta;

seeriatootmiseks ettenähtud uut liiki tehnoloogiliste seadmete ja tööriistade, mille kohta esitatakse erinõuded nende kasutamise ohutuse suhtes, projektide ja konstruktsioonide kohta;

c) anda kohustuslikke seisukohti selles, et kasutusele antavad elamud, tsiviil-, kultuuri- ja elukondlikud hooned ning tööstuse, transpordi, side, põllumajanduse tootmisobjektid, hüdrotehnilised ja kommunaalehitised, ühiskondliku toitlustamise ja kaubandusettevõtted ning muud ehitised ja objektid vastavad kehtivatele hügieeninormidele ja sanitaar-hügieeni eeskirjadele;

d) keelata vajalike sanitaar- ja epideemiatõrje abinõude läbiviimiseni tegutsevate tööstuse, transpordi, põllumajanduse, side tootmisobjektide, hüdrotehniliste ja kommunaalehitiste, ühiskondliku toitlustamise ja kaubandusettevõtete ning muude ehitiste, tsiviil-, kultuuri- ja elukondlike hoonete ning teiste objektide ekspluateerimine, samuti laevade, veerevkoosseisude ja lennukite kasutamine, kui on kindlaks tehtud nende ebarahuldav sanitaarne olukord või inimeste tervisele kahjulik toime;

kehtestatud hügieeninormide ja sanitaar-hügieeni ning sanitaar-epideemiatõrje eeskirjade rikkumise korral panna seisma hoonete ja ehitiste ehitamine, valmisehitatud, taastatud või rekonstrueeritud elamute, tsiviil-, kultuuri- ja elukondlike hoonete, tööstuse, transpordi, põllumajanduse, side tootmisobjektide, hüdrotehniliste ja kommunaalehitiste, ühiskondliku toitlustamise ja kaubandusettevõtete ja muude ehitiste ja objektide kasutuselevõtmine.

Sanitaar-epidemioloogia teenistuse ametiisikud teatavad vastavalt objektide alluvusele nende kasutamise keelamisest ja ehituse seismapanemisest ministeeriumide, riiklike komiteede, keskasu-

tuste, rahvamajanduse nõukogude, ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste juhatajatele, samuti nende objektide ehitamist ja kasutamist finantseerivatele pankadele;

e) vajaduse korral vastu võtta määrusi inimeste toiduks kõlbmatuks tunnistatud toiduainete hävitamise, ümbertöötamise või muuks otstarbeks kasutamise kohta;

f) vajaduse korral teha ülesandeks sanitaar-epidemioloogia profiiliga teadusliku uurimise asutustele ja laboratooriumidele, sõltumata nende alluvusest, hügieenikspertiisi teostamine;

g) kõrvaldada töölt nakkushaigeid kuni nende terveksravimiseni, samuti pisiku- ja nugilistekandjaid, kui nad võivad osutada nakkusohtlikeks teistele isikutele;

h) nõuda ümbruskonna elanikele ohtlike nakkushaigete kohustuslikku paigutamist haiglasse, kui nad keelduvad haiglasse minemast;

i) allutada karantiinile, samuti mitte lubada tööle üksikuid isikuid, kes on kokku puutunud nakkushaigetega;

j) nõuda haige kasutuses olnud ruumide ja esemete kohustuslikku desinfitseerimist, kui need võivad põhjustada nakkushaiguste levikut;

k) näidustuste puhul otsustada küsimusi elanikkonna või selle üksikute rühmade kohustuslikuks profülaktiliseks kaitsepookimiseks;

l) külastada takistamatult igal ajal järelevalveobjekte kehtestatud vormi kohase ametitõendi esitamisel ja teha ettepanekuid avastatud sanitaareeskirjade rikkumiste kõrvaldamiseks;

m) nõuda ametiisikutelt ja üksikutelt kodanikelt õiendeid ja dokumente, mis on vajalikud vastava objekti sanitaarse ja epidemioloogilise olukorra väljaselgitamiseks;

n) korraldada toiduainete, esemete ja materjalide võtmist laboratoorseks uurimiseks ja hügieenikspertiisiks, samuti toiduainete võtmist proovimiseks.

Õigused, mis on ette nähtud käesoleva punkti alapunktides, antakse ka sanitaararstidele, epidemioloogidele ja nende abidele (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. augusti 1967. a. määruse nr. 341 — ENSV ÜVT 1967, nr. 38, art. 309 — redaktsioonis).

8. Sanitaar-epidemioloogia teenistuse ametiisikud, kes teostavad riiklikku sanitaarjärelevalvet, on kohustatud:

sanitaar-epidemioloogilise olukorra ja elanikkonna haigestumise tundmaõppimise alusel esitama vastavatele organitele läbivaatamiseks ettepanekud vajalike tervendavate ürituste läbiviimiseks;

teatama ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste juhatajatele nendele alluvate töötajate poolt hügieeninormide, sanitaar-hügieeni ja sanitaar-epideemiatõrje eeskirjade ja epideemiatõrje abinõude mittetäitmisest ja paluma ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste juhatajaid määrata süüdlastele distsiplinaarkaristus;

teatama partei-, ametiühingu- ja teistele ühiskondlikele organisatsioonidele hügieeninormide, sanitaar-hügieeni ja sanitaar-epideemiatõrje eeskirjade rikkumises süüdiolevate isikute suhtes abinõude tarvituselevõtmisest ühiskondlike organisatsioonide mõjutusel.

9. Kui distsiplinaarkaristus ja ühiskondliku mõjutamise abinõud osutuvad mitteküllaldaseks, võib süüdiolevatele isikutele määrata rahatrahv.

Rahatrahvid määratakse sanitaar-hügieeni ja sanitaar-epideemiatõrje eeskirjade rikkumise eest asustatud punktide planeerimisel ja ehitamisel, atmosfääriõhu, pinna- ja maa-aluste vete ning pinnase kaitsmisel, kiiritusohutuse tagamisel, elamute-, tsiviil-, kultuuri- ja elukondlike hoonete, tööstuse, transpordi, põllumajanduse ja side tootmisobjektide, hüdrotehniliste ja kommunaalehitiste, ühiskondliku toitlustamise ja kaubandusettevõtete ning muude ehitiste ja objektide projekteerimisel, ehitamisel, rekonstrueerimisel, kasutamisel ja korrashoidmisel:

NSV Liidu peasanitaararsti ja tema asetäitjate poolt — kuni 50 rubla ametiisikutele ja kuni 10 rubla kodanikele;

liiduvabariikide peasanitaararstide ja nende asetäitjate poolt — kuni 30 rubla ametiisikutele ja kuni 10 rubla kodanikele;

autonoomsete vabariikide, kraide, oblastite, ringkondade, vabariigilise alluvusega linnade peasanitaararstide ja basseinide peasanitaararstide poolt — kuni 20 rubla ametiisikutele ja kuni 10 rubla kodanikele;

linnade ja rajoonide peasanitaararstide ja sadamate ning veetranspordi liinijaoskondade peasanitaararstide poolt — kuni 10 rubla ametiisikutele ja kodanikele.

Käesolevas põhimääruses ettenähtud rahatrahvide määramine ja sissenõudmine, samuti edasikaebamine trahvimääruste peale toimub kooskõlas NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadlusega 21. juunist 1961. a. «Administratiivkorras määratavate rahatrahvide kohaldamise edasisest piiramisest».

Vajaduse korral on sanitaar-epidemioloogia teenistuse ametiisikutel õigus algatada prokuratuuriorganite kaudu küsimust süüdlaste kriminaalvastutusele võtmiseks.

10. Peasanitaararstide tegevuse peale, välja arvatud käesoleva põhimääruse 9. punktis ettenähtud tegevus, võib kaevata 5 päeva jooksul kõrgemalseisvale sanitaar-epidemioloogia teenistuse ametiisikule, liiduvabariikide peasanitaararstide tegevuse peale aga NSV Liidu peasanitaararstile.

NSV Liidu peasanitaararsti tegevuse peale võib kaevata NSV Liidu tervishoiu ministrile.

Kaebuse esitamine ei peata ühelgi juhul edasikaevatud otsuse täitmist.

11. Riiklikku sanitaarjärelevalvet viiakse läbi sanitaar-epidemioloogia teenistuse organite ja asutuste poolt elanikkonna, ameti-

ühinguaktiivi, Punase Risti ja Punase Poolkuu seltside aktiivi, sanitaar-epidemioloogia, ravi- ja profülaktikaasutuste ühiskondlike nõukogude, meditsiiniliste ja tehniliste teaduslike ühingute ja nende sektsioonide laialdase kaasatõmbamisega.

12. Riikliku sanitaarjärelevalve teostamise kord määratakse samuti kindlaks NSV Liidu Tervishoiu Ministeeriumi poolt kinnitatud põhimääruste ja juhenditega.

13. Sanitaar-epidemioloogia teenistuse organitel ja asutustel on pitsat NSV Liidu riigivapi või liiduvabariigi riigivapi kujutisega ja oma nimetusega.

Väljavõte

EESTI NSV TERVISHOIU MINISTEERIUMI SANITAARJÄRELEVALVE ORGANITE JA EESTI NSV ÜHISKONDLIKU KORRA KAITSE MINISTEERIUMI MIILITSAORGANITE ÜLESANNETE KOHTA EESTI NSV ASULATES SANITAARJÄRELEVALVE TEOSTAMISEL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. juuli 1964. a. määrus nr. 320
(ENSV MKK 1964, nr. 30, art. 113 — KK 1964, III, akt 133)

1. Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumi sanitaarjärelevalveorganitel:

1) teostada ennetavat sanitaarkontrolli asulate puhastamise üle;

2) kontrollida valikuliselt, vastavalt sanitaar-epidemioloogilistele näidustustele, olukorda asulate puhastamise alal ja võtta proove laboratoorseks uurimiseks;

3) kontrollida puhtust õppe- ja kultuuriasutustes, kommunaalettevõtetes, kauplustes, müügipunktides, ühiskondliku toitlustamise ettevõtetes ja elumajades;

4) esitada Eesti NSV Ministrite Nõukogule ja rajoonide ning linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele ettepanekuid asulate puhastamiseks ja sanitaarolukorra parandamiseks vajalike ürituste planeerimiseks.

2. Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumi[1] miilitsaorganitel:

1) teostada süstemaatilist kontrolli tänavate, väljakute, hoovide, turgude, parkide, muruväljakute, jaamade ja sadamate puhtuse üle vastavalt kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede otsustele;

2) informeerida nõukogude organeid asulate puhastamiseks ja sanitaarkorrastamiseks kehtestatud eeskirjade rikkumisest organisatsioonide, ettevõtete, asutuste juhatajate, majavalitsejate või individuaalmajade valdajate poolt.

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 4. detsembri 1968. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1968, nr. 50, art. 386) nimetati Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeerium Eesti NSV Siseministeeriumiks.

Väljavõte

ABINÕUDE KOHTA ELANIKKONNA TERVISE KAITSEKS SEOSES PÕLLUMAJANDUSES KEEMILISTE TAIMEKAITSEVAHENDITE KASUTAMISE SUURENEMISEGA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. mai 1965. a. määrus nr. 236 (KK 1965, II, akt 129)

1. Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondisel «Eesti Põllumajandustehnika» ja selle rajoonikoondistel (osakondadel) ning rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) tagada kõigis kolhoosides, sovhoosides ja teistes põllumajandusettevõtetes ja -organisatsioonides alaliste töötajate koosseisu eraldamine arvul, mis on vajalik mürkkemikaalide transportimise, hoidmise ja kasutamise tööde teostamiseks;

2) organiseerida mürkkemikaalidega töötavatele kolhoosnikutele, sovhooside ja teiste põllumajandusettevõtete ning -organisatsioonide töölistele mürkkemikaalide kasutamise, hoidmise ja transportimise eeskirjade, samuti nendega ümberkäimisel ohutustehnikaeeskirjade õpetamist lühiajalistel kursustel. Keelata kolhoosidel, sovhoosidel ja teistel põllumajandusettevõtetel ning -organisatsioonidel lubada tööle mürkkemikaalidega isikuid, kes ei ole läbi teinud vastavat õppust ja meditsiinilist läbivaatust;

3) suunata süstemaatiliselt profülaktilisele meditsiinilisele läbivaatusele töötajaid, kes töötavad mürkkemikaalide kasutamisel, hoidmisel ja transportimisel;

4) võtta tarvitusele abinõud keemiliste taimekaitsevahendite ladude ja lennuväljadel asuvate laadimisplatside varustamiseks sanitaar-elukondlike ruumidega (pesemis-, riietus- ja duširuum), samuti esmaabikapikestega meditsiinilise esmaabi andmiseks.

Väljavõte

ÜHISKONDLIKE INSPEKTORITE GRUPPIDE MOODUSTAMISE KOHTA TÖÖSTUS- JA KOMMUNAALETTEVÕTETE KATLAMAJADE SUITSUTA TÖÖTAMISE KONTROLLIMISEKS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. augusti 1965. a. määrus nr. 360
(ENSV MKK 1965, nr. 28, art. 121 — KK 1965, III, 208)

1. Teha ülesandeks Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumile ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele luua 1965. a. III kvartali jooksul Tallinna, Tartu, Kohtla-Järve, Narva ja Pärnu linna sanitaar-epidemioloogiajaama juures ühiskondlike inspektorite grupp tööstus- ja kommunaalettevõtete katlamajade suitsuta töötamise kontrollimiseks.

2. Kinnitada käesolevale määrusele juurdelisatud «Ühiskondliku inspektori-soojustehniku põhimäärus». [1]

---

[1] Põhimäärust ei tooda.

3. KEHAKULTUUR JA SPORT

Väljavõte

VABARIIGI KEHAKULTUURI JA SPORDI EDENDAMISE ABINÕUDE KOHTA

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu
31. detsembri 1966. a. määrus nr. 534
(KK 1966, III, akt 313)

1. Kohustada partei rajooni- ja linnakomiteesid, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid, Eesti NSV ministeeriume ja keskasutusi, Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu, ELKNÜ Keskkomiteed, Eesti NSV Spordiühingute ja -organisatsioonide Liidu Nõukogu, vabatahtlike spordiühingute kesk- ja vabariiklikke nõukogusid ning ALMAVÜ Vabariiklikku Komiteed:

1) parendama kehakultuuriliikumise kui elanikkonna seas tehtava kasvatustöö tähtsa lõigu juhtimist, rakendama konkreetsed abinõud kehakultuuri ja spordi arendamiseks, pidades silmas, et kehakultuur muutuks üheks ühiskonna efektiivsemaks vahendiks nõukogude inimese moraalse ja vaimse palge kujundamisel, aitaks kaasa harmoonilisele ja kõrge tööviljakusega isiku kujunemisele, kes säilitab pikkadeks aastateks tugeva tervise, loomingulise aktiivsuse ja on ette valmistatud kodumaa kaitseks;

2) aitama kaasa kõikide organisatsioonide ja asutuste kehakultuuri- ja sporditööle ning suunama seda kehakultuuriliikumise peamisele ülesandele — juurutada kehakultuur nõukogude inimese igapäevasesse ellu; nõukogude kehakultuuriliikumine peab kandma tõeliselt üldrahvalikku iseloomu, baseeruma teaduslikult põhjendatud kehalise kasvatuse süsteemil, hõlmates kõik elanikkonna rühmad lapseeast alates.

4. Kohustada partei-, nõukogude, ametiühingu-, komsomoli-, kehakultuuri- ja majandusorganisatsioone, eriti seoses üleminekuga kahe puhkepäevaga 5-päevasele töönädalale:

1) tagama igas ettevõttes ja asutuses kehakultuuri ning spordi massilise arendamise, organiseerima töötajate süstemaatilise tegelemise mitmesuguste spordialadega, moodustama kehakultuurigrupid kesk- ja vanemaealistele inimestele, sisse seadma virgutusvõimlemise ning ilmutama rohkem initsiatiivi spordi-, puhke-, kalapüügi- ja jahibaaside rajamisel, töötajate organiseerimisel rahvamatkadest osavõtuks;

2) korraldama töötajatele tervist tugevdavaid turismi- ja puhkelaagreid ning tagama seal laiaulatusliku tervistava spordtöö läbiviimise, looma ettevõtetes, asutustes, kolhoosides ja sovhoosides töötavatele sportlastele vajalikud tingimused oma spordimeisterlikkuse taseme tõstmiseks ja spordiüritustest osavõtuks.

9. Kinnitada üldhariduslike koolide kõigis klassides kaks kehalise kasvatuse tundi nädalas. Kehalise kasvatuse tunnid V kuni XI klassini korraldada poeg- ja tütarlastele üldreeglina eraldi. Kui klassis on poeg- või tütarlapsi vähem kui 15, liidetakse nad kehalise kasvatuse tunniks paralleelklassi või järgmise klassi poeg- või tütarlastega üheks rühmaks, kusjuures rühma suurus ei tohi ületada 25 õpilast.

10. Lubada Eesti NSV Haridusministeeriumil alates 1. septembrist 1967. a. sisse seada väljaspool õppeplaani vabariigi linnades ja teistes keskustes, kus on olemas siseujulad, üldhariduslike koolide III—V klasside õpilastele 24-tunnine kohustuslik ujumiskursus. Vastavatel linna või rajooni töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel eraldada selleks vajalikud summad.

13. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) eraldada vajalikud summad koolinoorte koondvõistkondade ettevalmistamiseks ja koolide spordibaaside väljaehitamiseks, remontimiseks ja inventariga varustamiseks;

2) parendada nende sportlaste, kes elavad halbades elamistingimustes, kuid on näidanud kõrgeid sportlikke tagajärgi vabariigi või NSV Liidu ulatuses, korteriolusid.

18. ... Eesti NSV Ehitusministeeriumil, Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil [1], linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel rakendada abinõusid spordibaaside kapitaalehituse ja -remondiplaanide tähtajaliseks täitmiseks.

19. Eesti NSV Riiklikul Plaanikomiteel, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Kõrgema ja Kesk-erihariduse Komiteel [2], Eesti

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 30. mai 1968. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1968, nr. 23, art. 160) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Kõrgema ja Kesk-erihariduse Komitee liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Kõrgema ja Kesk-erihariduse Ministeeriumiks.

NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, Eesti NSV Haridusministeeriumil, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Kutsehariduse Komiteel, ELKNÜ Keskkomiteel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) näha ette kõrgemate õppeasutuste ja õppeasutustevaheliste spordiehitiste rajamine. Pidada soovitavaks spordiehitiste rajamist üliõpilaste ja õpilaste poolt ühiskondlikel alustel, eraldades õppeasutustele vajalikud ehitusmaterjalid, mehhanismid ja transpordivahendid. Lubada kõrgematel, kesk-eriõppeasutustel ja kutsekoolidel koopereeruda ning kasutada spordiehitiste ja turismi- ning puhkelaagrite asutamiseks ja laiendamiseks summasid, mis jäetakse õppeasutuse käsutusse sissetulekutest majanduslepingute alusel tehtud tööde eest;

2) koostada nende spordiehitiste loetelu, mis on vajalikud alg-, 8-klassiliste, kesk- ja kutsekoolidele ning kesk-eriõppeasutustele kehalise kasvatuse programmi täitmiseks, ning rakendada abinõusid koolide juurde kahe-kolme aasta jooksul nende spordibaaside rajamiseks;

3) näha ette, et koolide, õppeasutuste, tehnikumide uusehitused tuleb anda ekspluatatsiooni koos neile määratud spordiehitistega;

4) parendada spordiehitiste kasutamist selliselt, et need, sõltumata ametkondlikust alluvusest, oleksid elanikkonnale üldkasutatavad kehakultuuri- ja sporditööks, päevasel ajal aga koos sisustuse ja inventariga tasuta kasutamiseks kehakultuuri- ja massilise sporditöö tundideks kooliõpilaste ning kutsekoolide ja tehnikumide õpilastele. Anda kõrgematele koolidele soodustatud tingimustel rendile ehitisi õppetöö läbiviimiseks, seejuures organisatsioonid, kes kasutavad spordiehitisi, on kohustatud osa võtma nende hooldamisest.

20. Lubada Eesti NSV ministeeriumidel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, õppeasutustel, kehakultuuri- ja ALMAVÜ organisatsioonidel ning soovitada kolhoosidel ja ametiühinguorganisatsioonidel teostada olemasolevate spordibaaside heakorrastamist ja sisustamist, samuti uute spordibaaside ehitamist maksumusega kuni 150 000 rbl. mittetsentraliseeritud allikate arvel, mis on määratud sotsiaal- ja kultuuriasutuste ehitamiseks, sealhulgas ka mitme asutuse ja organisatsiooni vahendite ühendamise teel.

22. Eesti NSV ministeeriumidel, keskasutustel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) tagada komplekssete spordiväljakute, staadionide ja teiste spordiobjektide ehitamine kolhoosides ja sovhoosides ning rajoonikeskustes, arvestades ametiühingute, täitevkomiteede ja sovhooside assigneeringuid ning tarbijate kooperatiivide ja kolhooside iga-aastaseid makse Vabatahtlikule Spordiühingule «Jõud»;

2) anda spordiehitised mikrorajoonides ja elamumassiivides ekspluatatsiooni ja sisustada üheaegselt elamute üleandmisega;

3) näha ette maaklubide juurde spordisaali ja spordiväljakute rajamine;

4) maa- ja sovhoosiasulate planeerimisel ja rajamisel näha ette vastavad maa-alad spordiehitistele.

25. Eesti NSV ministeeriumidel, keskasutustel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta teadmiseks, et:

1) NSV Liidu Riiklikule Ehituskomiteele on tehtud ülesandeks välja töötada koos ÜAÜKN-i, NSV Liidu Spordiühingute ja -organisatsioonide Liidu Kesknõukogu ja ALMAVÜ Keskkomiteega nende spordiehitiste loetelu, mille rajamine on kohustuslik linnade kompleksel hoonestamisel ja rekonstrueerimisel ning uute tööstusettevõtete ehitamisel.

Töö

TÖÖ, TÖÖAEG, TÖÖKAITSE, TÖÖTASU, ERIALA OMANDAMINE, TÖÖDISTSIPLIIN, OHUTUSTEHNIKA, AUTASUSTAMINE

Väljavõte

OHUTUSTEHNIKA SEISUKORRAST EESTI NSV TÖÖSTUSETTEVÕTETES JA PÕLLUMAJANDUSES

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. oktoobri 1955. a. määrus nr. 300 (KK 1955, akt 62)

2. Kohustada ministreid, keskasutuste ja organisatsioonide juhatajaid, samuti rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid, kes omavad tööstus-, ehitus-, transpordi- ja põllumajandusettevõtteid ning tehnilisele järelevalvele kuuluvaid seadmeid, sisseseadeid ja karjääre:

a) kindlustama kõigi kohustuslike ohutustehnikaeeskirjade vastuvaidlematut täitmist, läbi arutama vähemalt kord kvartalis ministeeriumide kolleegiumidel ja istungeil ohutustehnika olukorda oma süsteemi ettevõtteis ja tööohutuse parandamiseks kohapeal teostatavat tööd;

b) kindlustama kõigi tööõnnetuste õigeaegset ja kohustuslikku registreerimist ning nende põhjuste uurimist;

c) kindlustama kuu aja jooksul tehnilise järelevalve alla kuuluvate seadmete, sisseseadete ja karjääride registreerimist Riikliku Tehnilise Inspektsiooni[1] organeis;

d) kindlustama alluvad ettevõtted ohutustehnikaeeskirjadega, vastava kirjandusega ja plakatitega ettevõtete täieliku vajaduse ulatuses;

f) iga aasta algul kinnitama aurukatelde pesemise ja puhastamise ning profülaktilise remondi graafiku ning sisse seadma kontrolli selle täitmise üle;

---

[1] Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. juuni 1958. a. määrusega nr. 209 reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuv Riiklik Tehniline Inspektsioon Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuvaks Riikliku Tehnilise ja Mäejärelevalve Inspektsiooniks, mis Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. veebruari 1967. a. määrusega nr. 69 (ENSV ÜVT 1967, nr. 11, art. 62) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuvaks Riikliku Tehnilise ja Mäejärelevalve Valitsuseks.

g) määrama ministeeriumides, keskasutustes, trustides ja ettevõtteis kompetentsed insenertehnilised töötajad vastutavaks ohutustehnika ja töökaitse eest ning süstemaatiliselt kontrollima nende tööd;

h) võtma rangele vastutusele kuni kriminaalvastutuseni, ettevõtete direktoreid ja peainsenere, kes võimaldavad ohutustehnikaeeskirjade rikkumist.

Väljavõte

KOOLIÕPETAJATELE, MEDITSIINITÖÖTAJATELE JA PÕLLUMAJANDUSSPETSIALISTIDELE PALGA MAKSMISE KORRAST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. märtsi 1958. a. määrus nr. 107 (KK 1958, I, akt 32)

1. Säilitada kooliõpetajatele palga maksmise tähtpäevad linnades, rajoonikeskustes ja töölisasulates [1] 2 korda kuus — iga kuu 16. ja 1. kuupäeval möödunud poole kuu eest, ning maal 1 kord kuus — iga kuu 20. kuupäeval. Meditsiinitöötajatele ja põllumajandusspetsialistidele maksta palka 2 korda kuus. [2]

2. Säilitada kehtiv kord, mille kohaselt linnades (välja arvatud vabariigilise alluvusega linnad) ja maal asuvate seitsmeklassiliste- [3] ja algkoolide õpetajatele maksavad palka koolide direktorite ja juhatajate kaudu rajoonide haridusosakonnad, kusjuures õpetajate allkirjadega palgalehed tagastatakse viivitamatult haridusosakonda.

Kehtestada, et alates 1. maist 1958. a. makstakse vabariigilise alluvusega linnade koolide ning teistes linnades ja maal asuvate keskkoolide õpetajatele palka vahetult nende koolide arvetelt, millega seoses tuleb koolide eelarvetes vahetult ette näha selleks vajalikud assigneeringud.

3. Kohustada rajoonide ja linnade TSN täitevkomiteesid tagama maakoolide õpetajatele palgamaksmiseks vajalike summade ülekandmine hiljemalt iga kuu 17. kuupäevaks ning linnakoolide õpetajatele, meditsiinitöötajatele ja põllumajandusspetsialistidele palga maksmiseks vajalike summade ülekandmine vähe-

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 13. mai 1961. a. seadlusega (ENSV ÜT 1961, nr. 19, art. 59) tühistati alevite liigitus töölisaleviteks, linna tüüpi aleviteks ja kuurortaleviteks, nimetades neid kõiki aleviteks.

[2] Antud punkti osaliseks muutmiseks kehtestati Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. mai 1966. a. määrusega nr. 231 linnades ja alevites töötavatele kooliõpetajatele möödunud poole kuu eest palga maksmise tähtpäevadeks 19. ja 4. kuupäev arvates 1966. a. juunikuu II poole töötasude väljamaksmisest.

[3] Alates 1962/63. õppeaastast kehtib kaheksaklassiline koolikohustus — Eesti NSV 24. aprilli 1959. a. seadus (ENSV T 1959, nr. 31, art. 164).

malt 3 päeva enne palgapäeva. Tõhustada kontrolli õpetajatele, meditsiinitöötajatele ja põllumajandusspetsialistidele palga arvestamise ja maksmise õigsuse üle.

4. Säilitada rajoonide eelarvetes ja Pärnu linna eelarves eelarvelised sihtreservid palga maksmiseks maakoolide õpetajatele, meditsiinitöötajatele ja põllumajandusspetsialistidele ühe kuu palgafondi ulatuses maakoolide õpetajatele ning kahe nädala palgafondi ulatuses meditsiinitöötajatele ja põllumajandusspetsialistidele ja vastavad juurdearvutuste summad töötasule.

Kaotada eelarveliste vahendite broneerimine palga väljamaksmiseks maakoolide õpetajatele.

5. Kui eelarve põhilisel kontol olevatest vahenditest ei piisa palga väljamaksmiseks maakoolide õpetajatele, meditsiinitöötajatele ja põllumajandusspetsialistidele ettenähtud tähtajal, lubada täitevkomiteede rahandusosakondadel laenata vahendeid eelarvelisest sihtreservist.

Väljavõte

VABARIIKLIKUST AUTAHVLIST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu Presiidiumi 29. märtsi 1958. a. määrus nr. 111
(ENSV T 1958, nr. 4, art 53 — KK 1958, I, akt 34)

Kinnitada vabariikliku autahvli põhimäärus vastavalt lisale.

Vabariikliku autahvli põhimäärus

3. Vabariigi paremate töötajate autahvlile kandmine toimub Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu Presiidiumi määruse alusel Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumide, keskasutuste ja ametiühingute vabariiklike komiteede ühisel esildusel.

Kolhoositootmise eesrindlased kantakse autahvlile Eesti NSV Ministrite Nõukogu määruse alusel Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede ühisel esildusel.

4. Materjalid autahvlile kandmise kandidaatide kohta esitavad Eesti NSV Ministrite Nõukogule ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu Presiidiumile ametiühingute vabariiklikud komiteed ühiselt rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega ja majandusorganitega iga aasta hiljemalt 15. maiks kandidaadi töösaavutuste üksikasjalise kirjeldusega, juurde lisades kandidaadi iseloomustuse.

AMETIÜHINGUORGANITE OSAVÕTUST TOOTMIS-, TÖÖ- JA ELUKONDLIKE KÜSIMUSTE LÄBIARUTAMISEST NÕUKOGUDE JA MAJANDUSORGANEIS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. augusti 1958. a. määrus nr. 310
(ENSV T 1958, nr. 12, art. 181 — KK 1958, II, akt 97)

1. Määrata, et tootmise, töö ja töötasu, töökaitse ning tööliste ja teenistujate elukondliku teenindamise planeerimise ja organiseerimisega seotud küsimused vaatavad läbi:

ministeeriumid, keskasutused, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed vastavate ametiühingute vabariiklike, linna- ja rajoonikomiteede esindajate osavõtul.

2. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, linnade ja rajoonide täitevkomiteesid ning ministeeriume ja keskasutusi ettepanekute väljatöötamisel tootmisplaanide, kultuur-elukondliku ja elamuehituse plaanide ning uue tehnika arendamise ja juurutamise plaanide projektide kohta, samuti jooksvate töö- ja elukondlike küsimuste läbivaatamisel arvestama ametiühinguorganite seisukohti.

Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumide ja keskasutuste kolleegiumidel ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede istungitel arutamisele tulevates ülalmainitud küsimustes tuleb aegsasti saata vastavad materjalid ametiühinguorganitele.

Eesti NSV Riiklikul Plaanikomisjonil[1] neis küsimustes Eesti NSV Ministrite Nõukogule esitatavate ettepanekute väljatöötamisel saata vastavad materjalid Eesti NSV Ametiühingute Nõukogule.

Väljavõte

RINNAMÄRKIDE ASUTAMISE JA VALMISTAMISE KORRAST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. mai 1959. a. määrus nr. 199
(ENSV T 1959, nr. 28, art. 159 — KK 1959, II, akt 94)

1. Määrata, et aurinnamärkide ja teiste tähtsamate elanikkonnale tasuta väljaantavate rinnamärkide asutamine toimub Eesti NSV Ministrite Nõukogu loal.

[1] Eesti NSV 20. oktoobri 1965. a. seadusega (ENSV ÜT 1965, nr. 43, art. 178) reorganiseeriti Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklik Plaanikomisjon liidulis-vabariiklikuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Plaanikomiteeks.

Ülalnimetatud rinnamärkide asutamise loa saamiseks esitavad Eesti NSV Ministrite Nõukogule taotluse Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumid, keskasutused, ühiskondlikud organisatsioonid ning rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade TSN Täitevkomiteed kooskõlastatult Eesti NSV Siseministeeriumiga.

Rinnamärkide asutamiseks sotsialistliku võistluse eesrindlastele esitavad Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumid, keskasutused ning rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade täitevkomiteed Eesti NSV Ministrite Nõukogule taotluse koos Eesti NSV Ametiühingute Nõukoguga.

2. Tasuliste mälestusrinnamärkide, spartakiaadide, võistluste ja teiste massiürituste tasuliste rinnamärkide asutamine ja valmistamine võib toimuda Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriumide, keskasutuste, ühiskondlike organisatsioonide ning rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade TSN täitevkomiteede loal kooskõlastatult Eesti NSV Siseministeeriumiga.

Tasuliste rinnamärkide valmistamine ei või toimuda eelarveliste vahendite arvel.

3. Rinnamärgi asutamise taotlusele peab olema juurde lisatud põhjendus rinnamärgi asutamiseks, selle kavand, kirjeldus, tiraaž ja põhimäärus.

Rinnamärgi põhimääruses tuleb üksikasjalikult ette näha märgi väljaandmise tingimused ja kord ning kandmise kord ja teised sellega seoses olevad küsimused.

Väljavõte

KUTSEHAIGUSE PNEUMOKONIOOSI TAGAJÄRJEL INVALIIDISTUNUD TÖÖLISTE ÜMBERKVALIFITSEERIMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. juuli 1959. a. korraldus nr. 1018-k (KK 1959, II, akt 136)

2. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogusid tagama igakülgse abi osutamise töölistele, kes vabastatakse töölt kutsehaiguse pneumokonioosi tagajärjel, nende paigutamisel tööle.

Väljavõte

TÖÖRAAMATUTE PIDAMISE OLUKORRA KOHTA VABARIIGIS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. augusti 1960. a. määrus nr. 311
(ENSV MKK 1960, nr. 25, art. 83 — KK 1960, II, akt 204)

1. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume, keskasutusi ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

b) organiseerima süstemaatilist kontrolli allasutustes töötajate tööle vormistamise ja tööraamatute täitmise üle;

c) kindlustama töötajate hulgas laiaulatusliku selgitustöö läbiviimise tööraamatu tähtsusest.

2. Kohustada asutuste, ettevõtete ja organisatsioonide administratsioone tööraamatute pidamisel rangelt juhinduma NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu 20. detsembri 1938. a. määrusest nr. 1320 ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Töö ja Töötasu Komitee 9. juuli 1958. a. määrusega nr. 620 kinnitatud juhendist «Tööraamatute pidamise korra kohta ettevõtetes, asutustes ja organisatsioonides».

3. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel kindlustada, et küla- ja alevinõukogude täitevkomiteed ning majavalitsused enne tööraamatu saamiseks vajaliku tõendi kodanikele väljaandmist, selgitaksid põhjalikult välja nende viimase tegevuse.

Väljavõte

PUUDUSTE KOHTA NOORTE SPETSIALISTIDE JAOTAMISEL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. augusti 1961. a. määrus nr. 373
(ENSV MKK 1961, nr. 33, art. 127 — KK 1961, III, akt 182)

2. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume, keskasutusi, rajoonide ja linnade TSN täitevkomiteesid:

a) tagama hoolika ja õigeaegse ettevalmistamise noorte spetsialistide töölevõtmiseks alluvates ettevõtetes, organisatsioonides ja asutustes, võtma tarvitusele abinõud selleks, et neid kasutataks nende erialal, ning looma neile normaalsed elukondlikud tingimused. Esitama õppeasutustele õigeaegselt andmeid, mis on vajalikud noorte spetsialistide personaalseks jaotamiseks;

b) nõudma alluvatelt ettevõtetelt, organisatsioonidelt ja asutustelt, kelle korraldusel noored spetsialistid suunatakse, et nad

õigeaegselt teataksid õppeasutustele nende lõpetajate saabumisest töökohta;

c) arutama läbi noorte spetsialistide tööle suunamise plaanide täitmise, nende õige kasutamise ja neile vajalike töö- ja elutingimuste loomise küsimused, kuulates ära alluvate ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste aruanded neis küsimustes.

3. Juhtida ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste juhtijate tähelepanu vajadusele võtta tarvitusele kõik abinõud tööle suunatavate noorte spetsialistide varustamiseks elamispinnaga vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja NLKP Keskkomitee 1954. a. 30. augusti määrusele nr. 1863 «Kõrgema ja kesk-eriharidusega spetsialistide paremast ettevalmistamisest, jaotamisest ja kasutamisest». Haridus-, kultuuri-, tervishoiu-, kaubandus-, kohtu- ja prokuratuuriasutustesse tööle suunatavaid noori spetsialiste, juhul kui puudub ametkondlik elamispind, peavad elamispinnaga varustama kohalike töörahva saadikute nõukogud vastavate asutuste ja organisatsioonide taotlusel. [1]

Väljavõte

HÜPOFÜSAARSET NANISMI PÕDEVATE KODANIKE (LILIPUTTIDE) MATERIAALSE KINDLUSTATUSE PARANDAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. oktoobri 1961. a. määrus nr. 435
(ENSV MKK 1961, nr. 39, art. 145 — KK 1961, IV, akt 210)

3. Rajoonide ja linnade TSN täitevkomiteedel võtta tarvitusele abinõud hüpofüsaarset nanismi põdevate haigete (liliputtide) abistamiseks nende tööle paigutamisel.

Väljavõte

REPATRIEERUNUTE OLUKORRA KOHTA EESTI NSV-s

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 28. oktoobri 1961. a. otsus

1. Kohustada Eesti NSV ministeeriume ja keskasutusi ning rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid tagama kõigi repatrieerunud kodanike töölepaigutamine ja nende varustamine elamispinnaga.

2. Pidada vajalikuks, et kolhooside juhatused ning asutuste ja ettevõtete juhtkonnad pööraksid rohkem tähelepanu repatrieerunud kodanike poolt eriala omandamisele ning neile võimetekohase töö saamisele ja nende tööalase kvalifikatsiooni tõstmisele.

---

[1] Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. märtsi 1962. a. korraldusega nr. 249-k (ENSV MKK 1962, nr. 12, art. 52) täiendati antud punkti riiklike statistikaorganite noorte spetsialistide elamispinnaga kindlustamise osas.

Väljavõte

TÖÖKAITSE EDASISE PARANDAMISE ABINÕUDE KOHTA VABARIIGI ETTEVÕTETES JA EHITUSTEL

EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu Presiidiumi 26. aprilli 1962. a. määrus nr. 197 (ENSV MKK 1962, nr. 23, art. 90 — KK 1962, I, akt 82)

3. Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul, ministeeriumidel ja keskasutustel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel seada sisse range kontroll ettevõtete, tsehhide ja agregaatide ekspluatatsiooni vastuvõtmise üle, mitte lubades anda ekspluatatsiooni objekte, mille osas ei ole täidetud töökaitsealaseid nõudeid ega ole lõpetatud tööd, mis on seotud ohutustehnika ja töötervishoiu tagamisega. Tagada, et vastuvõtukomisjonides oleksid tingimata ametiühingukomiteede esindajad ja Ametiühingute Nõukogu tehnilised inspektorid.

5. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume, keskasutusi, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid ning ettevõtete ning ehituste juhatajaid:

a) tagama, et tööliste ja insenertehniliste töötajate kvalifikatsiooni tõstmise õppustel õpitaks tundma ohutustehnika-, töötervishoiu- ja tööhügieenieeskirju ja -norme, samuti korraldataks praktilisi õppusi koos ohutute töömeetodite demonstreerimisega;

b) instrueerima tööle asuvaid töölisi ohutustehnika küsimustes ja õpetama neile ohutuid töömeetodeid vahetult töökohtadel mitme vahetuse kestel.

Töötajate korduvad instrueerimised viia läbi tööstusharude ohutustehnikaeeskirjades ettenähtud aegadel. Mitte lubada üle viia töölisi teisele tööle ilma vastava instrueerimiseta;

c) organiseerima ettevõtetes ja ehitustel spetsiaalsed kursused töölistele, kes töötavad agregaatidel, seadmetel ja mehhanismidel, mille suhtes esitatakse ohutustehnika kõrgendatud nõudeid; kursused lõpetanud ja katsed sooritanud isikutele anda välja spetsiaalsed tunnistused, mis annavad neile õiguse nimetatud mehhanismide juhtimiseks;

d) seadma ettevõtetes vajaduse korral sisse tootmises töötavate juhtivate ja insenertehniliste töötajate teadmiste kontrollimise ohutustehnika, töötervishoiu ja tööseadusandluse alal, tagades nende vastava ettevalmistamise nimetatud õppeainete osas;

f) seadma 1962. a. jooksul sisse ettevõtetes ja ehitustel, kus ohutustehnika suhtes on suuremad nõudmised, ohutustehnika kabinetid, Tallinna ja Kohtla-Järve linnas aga — alalised töökaitsealased näitused;

g) tagama ettevõtetes ja ehitustel töötraumatismi ja kutsehaiguste juhtude täieliku arvestuse ning vastavate aruandeandmete tõepärasuse.

Väljavõte

JUHTIVATE JA INSENERTEHNILISTE TÖÖTAJATE NING TEENISTUJATE PREMEERIMISE KORRA OSALISE MUUTMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. juuli 1962. a. määrus nr. 347
(ENSV MKK 1962, nr. 35, art. 131 — KK 1962, II, akt 136)

3. Anda Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogule, ministeeriumidele, keskasutustele ja kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele õigus premeerida juhtivaid ja insenertehnilisi töötajaid ning teenistujaid ettevõtetes, kus ei nähta plaanis ette toodangu omahinna alandamist neist mitte sõltuvatel põhjustel (hindade ja tariifide muutmine, toodangu struktuuri muutmine, tootmise geoloogiliste tingimuste muutmine, töötasustamise tingimuste muutmine), suuruses, mis on EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. augusti 1959. a. määrusega nr. 304 kehtestatud nende ettevõtete töötajate jaoks, kus plaan näeb ette toodangu omahinna alandamist.

Väljavõte

PUUDUSTE KÕRVALDAMISE KOHTA TÖÖRAAMATUTE PIDAMISEL VABARIIGI ETTEVÕTETES, ASUTUSTES JA ORGANISATSIOONIDES

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
2. novembri 1962. a. määrus nr. 519
(ENSV MKK 1962, nr. 55, art. 199 — KK 1962, III, akt 223)

2. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume ja keskasutusi, linnade, rajoonide, külade ja alevite töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

2) tõstma ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhatajate vastutust tööraamatute õige pidamise eest ja panema vastutuse selle töö eest ühele konkreetsele isikule;

3) võtma tarvitusele abinõud arhiividokumentide (tööliste ja teenistujate töölevõtmise ja vabastamise käskkirjad, palgalehed, isikulised arved töötasu kohta jm.) hoidmise korrastamiseks alluvates ettevõtetes, asutustes ja organisatsioonides;

4) tugevdada tööraamatute pidamisega tegelevate töötajate kaadrit haritud ning tööseadusandlust tundvate töötajatega, samuti varustama neid sellealaste instruktiivmaterjalidega.

3. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume, keskasutusi, linnade, rajoonide, külade ja alevite töörahva

saadikute nõukogude täitevkomiteesid ning ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhatajaid:

1) tagama tööraamatute täitmise tööleasunud tööliste ja teenistujate kohta kindlaksmääratud aja jooksul, tööraamatutesse õigeaegsete ja õigete sissekannete tegemise ümberpaigutuste kohta töös, tariifse kategooria, ametikoha, elukutse, perekonnanime muutmise, ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide ümbernimetamise, aunimetuste andmise, ergutuste ja autasustamiste, juurutatud leiutiste ja ratsionaliseerimisettepanekute ning nende eest väljamakstud tasu kohta;

2) tööliste ja teenistujate töölt vabastamisel andma neile õigeaegselt kätte tööraamatud töölt vabastamise kohta tehtud sissekandega, mis vastab täpselt kehtiva seadusandluse formuleeringutele, või näidates ära seaduse vastava paragrahvi ja punkti.

NOORUKITE TÖÖGA KINDLUSTAMISE PARANDAMISE KOHTA[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. jaanuari 1964. a. määrus nr. 4 (ENSV MKK 1964, nr. 1, art. 5 — KK 1964, I, akt 1)

3. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel tugevdada tööd noorukite tööga kindlustamise alal vastavalt Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. aprilli 1959. a. määrusele nr. 127, pöörates erilist tähelepanu kaheksaklassilisi üldharidusliikke koole lõpetanud noorukite õigeaegse töölesuunamise organiseerimisele ja mittetöötavate noorukite väljaselgitamisele ning neile kutseala ja töökoha valikul abi osutamisele.

4. Rahvamajanduse Nõukogul, ministeeriumidel ja keskasutustel kohustada ettevõtete ja ehituste juhtijaid:

1) takistamatult võtma tööle noorukeid broneeritud kohtade piirides;

2) vajaduse korral, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede nõudmisel, leidma täiendavaid võimalusi noorukite töölevõtmiseks üle ettenähtud broneeritud kohtade;

3) õigeaegselt valmistama ette töökohad noorukite töölevõtmiseks pärast kooli lõpetamist aasta III—IV kvartalis ja looma vajalikud tingimused nende väljaõppeks.

---

[1] Käesoleva määruse osalise muutmise kohta vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. märtsi 1966. a. määruse nr. 130 punkti 10.

Väljavõte

ALAEALISTE TÖÖD REGULEERIVATE SEADUSTE RIKKUMISE JA NOORTÖÖLISTEGA TEHTAVA KASVATUSTÖÖ PUUDUSTE KOHTA TRANSPORDI- JA EHITUSORGANISATSIOONIDES

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. juuli 1964. a. otsus

1. Kohustada Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi, Eesti NSV Ehitusministeeriumi, Eesti NSV Kolhoosidevaheliste Ehitusorganisatsioonide Vabariikliku Nõukogu juhatust ja linnade ning rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

1) likvideerima alaealiste tööd reguleerivate seaduste rikkumised ning puudused noortööliste hulgas tehtavas kasvatustöös;

2) sisse seadma alluvates organisatsioonides pideva kontrolli tööseadusandluse sätete täpse täitmise üle, mis tagaks seaduserikkumiste õigeaegse avastamise; võtma rangele vastutusele seaduserikkumistes süüdiolevad isikud ning arutama perioodiliselt neid küsimusi ministeeriumi kolleegiumil, organisatsioonide juhatuste koosolekutel ning töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede istungitel;

3) nõudma, et ettevõtetes ja organisatsioonides tegeldaks pidevalt noortööliste kasvatamisega ning neile normaalsete elamis- ja töötingimuste loomisega;

4) organiseerima ettevõtete ja organisatsioonide juhtivatele töötajatele seminare tööseadusandluse tundmaõppimiseks.

Väljavõte

TÖÖSEADUSANDLUSE RIKKUMISE KOHTA TÖÖLISTE JA TEENISTUJATE VALLANDAMISEL ADMINISTRATSIOONI INITSIATIIVIL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
31. juuli 1964. a. määrus nr. 348
(ENSV MKK 1964, nr. 32, art. 118)

1. Märkida, et Eesti NSV Ehitusministeeriumi, Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi, Eesti NSV Kolhoosidevaheliste Ehitusorganisatsioonide Vabariikliku Nõukogu ning rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juhtijad ei võta tarvitusele vajalikke abinõusid selleks, et neile alluvate ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhatajad peaksid kinni tööseadusandlusest tööliste ja teenistujate vallandamisel administratsiooni initsiatiivil.

2. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume ja keskasutusi ning rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

1) tagama, et ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhatajad peaksid rangelt kinni tööseadusandlusest tööliste ja teenistujate vallandamisel administratsiooni initsiatiivil;

2) seadma sisse süstemaatilise kontrolli tööseadusandlusest kinnipidamise üle, arutama perioodiliselt seda küsimust kolleegiumide, nõukogude ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede koosolekutel, ametiühingute vabariiklike, linna- ja rajoonikomiteede osavõtul, et võtta tarvitusele abinõud seaduserikkumiste kõrvaldamiseks;

3) komplekteerima kaadriinspektorite ametikohad kvalifitseeritud töötajatega, kes tunnevad tööseadusandlust;

4) organiseerida tööseadusandluse tundmise kontrollimist ja selle süstemaatilist tundmaõppimist ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhatajate poolt;

5) tõstma nõudlikkust juriidilise teenistuse töötajate suhtes nende poolt tööliste ja teenistujate vallandamise seaduslikkuse kohta põhjendatud seisukohtade ning kehtiva tööseadusandluse kohta selgituste andmisel;

6) võtma tarvitusele abinõud ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide varustamiseks vajaliku juriidilise kirjandusega;

7) võtma rangele distsiplinaarsele ja materiaalsele vastutusele ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhatajaid, kes on süüdi tööliste ja teenistujate põhjendamatus vallandamises.

Väljavõte

LINNADE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE TÄITEVKOMITEEDE (LINNADES, MIS EI OLE ARVATUD GRUPPIDESSE NÕUKOGUDE TÖÖTAJATE TÖÖTASUSTAMISE OSAS) NING ALEVITE JA KÜLADE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE JUURES ASUVATE TSENTRALISEERITUD RAAMATUPIDAMISTE TÖÖTAJATE TÖÖTASUSTAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. mai 1965. a. määrus nr. 256
(KK 1965, II, akt 142)

Anda rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele õigus kehtestada linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede (linnades, mis ei ole arvatud gruppidesse nõukogude töötajate töötasustamise osas) ning alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude juures asuvate tsentraliseeritud raamatupidamiste (mis teenindavad haridus- ja tervishoiuasutusi) tööta-

jatele ametipalgad suuruses, mis on kehtestatud NLKP Keskkomitee, NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja ÜAÜKN-i 15. juuli 1964. a. määrusega nr. 620 antud tsentraliseeritud raamatupidamiste poolt teenindatavate haridus- ja tervishoiuasutuste arveala- ja raamatupidamistöötajatele kui nende asutuste arveala- ja raamatupidamistöötajate palgad on kõrgemad tsentraliseeritud raamatupidamiste töötajate palkadest.

Kulud, mis on seotud antud ürituste läbiviimisega, teostada vastavatele rajoonidele 1965. a. kehtestatud administratiivpersonali töötasufondi piirides.

EESTI NSV AUNIMETUSTE RINNAMÄRGI KIRJELDUSE KINNITAMISE KOHTA

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 28. juuli 1966. a. otsus
(ENSV ÜVT 1966, nr. 35, art. 244 — KK 1966, II, akt 191)

1. Kinnitada Eesti NSV aunimetuste rinnamärgi kirjeldus.

2. Teha Eesti NSV Ministrite Nõukogule ülesandeks tagada rinnamärkide valmistamine.

Eesti NSV aunimetuste rinnamärgi kirjeldus:

1. Eesti NSV rahvakunstniku ja Eesti NSV rahvakirjaniku rinnamärk kujutab endast 16×16 mm suurust ruudukujulist punase emailiga kaetud ja 1 mm laiuse kullatud äärisega ümbritsetud uushõbedast plaati, mille all paremas nurgas on 2,5 mm suuruste kullatud tähtedega kiri «ENSV».

Märgi pealispinnale kallakuga paremale on kinnitatud kullatud 24 mm pikkune stiliseeritud loorberioksa kujutis.

Rinnamärk kinnitatakse riiete külge kinnituskruvi või nõela abil.

2. Teiste Eesti NSV aunimetuste rinnamärgil on ääris, tähed ja loorberioksa kujutis hõbetatud.

Väljavõte

HALDUSAPARAADI ÜLALPIDAMISKULUDE VÄHENDAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. jaanuari 1967. a. määrus nr. 17

5. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, ettevõtete, organisatsioonide ja asutuste juhtijatel mitte lubada vahendite liigset kulutamist haldusaparaadi teenistusruumide jaoks mööbli, inventari ja muu sisseseade soetamiseks.

Väljavõte

TSENTRALISEERITUD RAAMATUPIDAMISTE POOLT TEENINDATAVATES HARIDUS- JA MEDITSIINIASUTUSTES TÖÖTAJATELE PALGA MAKSMISE KORRA KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. aprilli 1967. a. määrus nr. 137
(KK 1967, I, akt 62)

Kehtestada, et linnades, alevites ja maa-asulates asuvate haridus- ja meditsiiniasutuste, mida teenindavad tsentraliseeritud raamatupidamised, on töötajate palga maksmise tähtpäevadeks määratud poole kuu eest 23. ja 8. kuupäev, arvates 1967. a. aprillikuu I poole töötasu väljamaksmisest.

Väljavõte

MÕNINGATE KÜSIMUSTE KOHTA, MIS ON SEOTUD ETTEVÕTETE, ASUTUSTE JA ORGANISATSIOONIDE TÖÖLISTE NING TEENISTUJATE ÜLEVIIMISEGA KAHE PUHKEPÄEVAGA VIIEPÄEVASELE TÖÖNÄDALALE

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. aprilli 1967. a. korraldus nr. 474-k
(ENSV ÜVT 1967, nr. 21, art. 179 — KK 1967, I, akt 86)

Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel võtta teadmiseks ja juhindumiseks juurdelisatud [1] NSV Liidu Ministrite Nõukogu Riikliku Töö ja Töötasu Komitee ning Üleliidulise Ametiühingute Kesknõukogu Presiidiumi 8. aprilli 1967. a. seletus nr. 4/P-10 «Mõningatest küsimustest, mis on seotud ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide tööliste ning teenistujate üleviimisega kahe puhkepäevaga viiepäevasele töönädalale».

[1] Lisa ei tooda.

Väljavõte

EESTI NSV ETTEVÕTETE, ASUTUSTE JA ORGANISATSIOONIDE TÖÖLISTE NING TEENISTUJATE ÜLEVIIMISE KOHTA KAHE PUHKEPÄEVAGA VIIEPÄEVASELE TÖÖNÄDALALE [1]

EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 26. mai 1967. a. määrus nr. 219
(ENSV ÜVT 1967, nr. 23, art. 187 — KK 1967, II, akt 98)

1. Teostada Eesti NSV riiklike, kooperatiiv- ja ühiskondlike ettevõtete, asutuste ning organisatsioonide tööliste ja teenistujate üleviimine kahe puhkepäevaga viiepäevasele töönädalale käesoleval ajal nädalas kehtiva tööaja üldise kestuse säilitamisega, tingimusel, et need ettevõtted, asutused ja organisatsioonid on üleviimiseks valmis.

5. Kohustada Eesti NSV ministeeriume ja keskasutusi ning rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid, ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhtijaid ning ametiühingute vabariiklikke komiteesid tagama uue töörežiimi tingimustes kõigi kehtestatud ülesannete täitmise tootmise (tööde mahu) ja tööviljakuse kasvu osas ning kasumiplaani ja riigieelarvesse tehtavate maksete plaani täitmise, samuti abinõude ellurakendamise ohutute töötingimuste loomiseks. Õigeaegselt ja operatiivselt kõrvaldada töös esinevad puudused.

6. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, Eesti NSV territooriumil asuvatel liidulise alluvusega ettevõtetel tagada tööstusettevõtete ja ehituste tööliste ning teenistujate üleviimisel viiepäevasele töönädalale:

1) tootmispõhifondide kasutamise efektiivsuse tõstmine ja eriti välja töötada ning ellu rakendada seal, kus tööjõu-, materiaalsed ja teised ressursid seda võimaldavad, abinõud vahetustega töötamise laiendamiseks, samuti pideva tootmise graafiku sisseseadmiseks tootmisaladel, mis lasevad välja rahvatarbekaupu ja defitsiitseid toodanguliike ning töötavad kolme vahetusega;

2) abinõude väljatöötamine ja ellurakendamine seadmete profülaktiliste remontide tegemiseks, töökohtade ettevalmistamiseks ning vajalike materjalide etteandmiseks põhitootmispersonali mittetööpäevadel;

3) ettevõtete vahel väljakujunenud tootmisalaste ja teiste majanduslike sidemete edasine parendamine, samuti ettevõtete ja varustus-, turustus- ning transpordiorganisatsioonide vaheliste sidemete parendamine;

---

[1] Vt. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. novembri 1967. a. määrust nr. 448.

4) abinõude väljatöötamine ja ellurakendamine veoste ühtlaseks peale- ja mahalaadimiseks nädala jooksul, ilma et sealjuures esineks raudteevagunite, jõe- ja merelaevastiku laevade ning autotranspordivahendite ülenormatiivseid seisakuid.

Ettevõtted ja organisatsioonid, sealhulgas autotranspordi ettevõtted ning organisatsioonid, kes saadavad ja saavad kaupu raudteejaamade ning sadamate kaudu, peavad teostama nende veoste väljastamist, peale- ja mahalaadimist, kohaletoimetamist ning vastuvõttu kõigil nädalapäevadel. Panna Eesti NSV ministeeriumide, keskasutuste, ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide ning liidulise alluvusega ettevõtete juhtijatele isiklik vastutus ülalnimetatud abinõude ellurakendamise eest.

7. Kohustada Eesti NSV ministeeriume ja keskasutusi, partei linna- ja rajoonikomiteesid ning partei-algorganisatsioone, ametiühingute vabariiklikke komiteesid ja linnade ning rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid tagama tööliste ja teenistujate kultuur-elukondliku teenindamise parendamise kahepäevase puhkeaja tingimustes, samuti töörežiimi vajaliku muutmise ettevõtetes, asutustes ja organisatsioonides, kes on seotud elanikkonna teenindamisega (linna ja linnalähedase reisijateveo, kaubandus- ja ühiskondliku toitlustamise, kultuuri-, kunsti-, kommunaal- ning elukondliku teenindamise ettevõtted ja organisatsioonid, meditsiiniasutused jt.), vastavalt tööliste ja teenistujate tööning puhkeaja uutele tingimustele.

Väljavõte

PIIMA TASUTA ANDMISE KORRA KOHTA TERVIST KAHJUSTAVATE TINGIMUSTEGA TÖÖDEL TÖÖTAVATELE TÖÖLISTELE JA TEENISTUJATELE

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. juuni 1967. a. määrus nr. 240
(ENSV ÜVT 1967, nr. 27, art. 220 — KK 1967, II, akt 111)

2. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel tagada tervist kahjustavate töötingimustega töödel töötavate tööliste ja teenistujate häireteta varustamine piima ning teiste samaväärsete toiduainetega ja sisse seada kontroll nende väljaandmise õigsuse üle.

Sotsiaalkindlustus

1. PENSIONID, TOETUSED, INVALIIDID, LASTERIKKAD EMAD

Väljavõte

INVALIIDIDE-PIMEDATE TASUTA SÕIDU ÕIGUSEST LINNASISESE TRANSPORDIGA[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. märtsi 1954. a. korraldus nr. 387-k

1. Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrusele 9. märtsist 1954. a. nr. 399 kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid andma invaliididele-pimedatele tasuta sõidu õigus linnatranspordil — trammil ja linna autobussiliinidel (välja arvatud taksod) kõigis Eesti NSV linnades.

2. Tasuta sõit invaliididele-pimedatele linnatranspordil lubatakse Pimedate Keskuse liikmekaardi esitamisel.

Praegu kehtiv «Riiklike pensionide seadus» on vastu võetud NSV Liidu Ülemnõukogu poolt 14. juulil 1956. a. Pensionide määramise korda reguleerib lähemalt «Riiklike pensionide määramise ja väljamaksmise korra määrustik», mis on vastu võetud NSV Liidu Ministrite Nõukogu poolt 4. augustil 1956. a.

[1] Antud korralduse täiendamise kohta vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. veebruari 1968. a. korraldust nr. 142-k (ENSV ÜVT 1968, nr. 9, art. 74).

Väljavõte

INVALIIDIDE KASUTUSES OLEVATE MOOTORKÄRUDE JA AUTODE PROFÜLAKTILISEST TEENINDAMISEST JA REMONTIMISEST[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. märtsi 1959. a. määrus nr. 72 (ENSV T 1959, nr. 15, art. 71 — KK 1959, I, akt 29)

2. Kohustada Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumi,[2] Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumi ning rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid organiseerima alluvates ettevõtetes invaliidide kasutuses olevate mootorkärude ja sõiduautode profülaktilise teenindamise ja jooksva remondi, samuti ekspluatatsiooni vajadusteks tagavaraosade müügi.

5. Mootorkärude ja sõiduautode profülaktilise teenindamise ja remondi (välja arvatud garantiiaja kestel teostatav remont) maksumus tasutakse invaliidide poolt Eesti NSV Ministrite Nõukogu poolt kinnitatud hinnakirjade järgi.

Mootorkärude ja sõiduautode garantiiaja kestel teostatud remondi maksumus kuulub tasumisele remonditava sõiduki valmistanud tehase poolt.

---

[1] Vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. veebruari 1961. a. määrust nr. 79 «Invaliidide mootorkärude remondi kohta» (ENSV MKK 1961, nr. 9, art. 26).

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

SOODUSTUSTEST JA EELISTEST VABARIIGI KOHALIKUS MAJANDUSES TÖÖTAVATELE INVALIIDIDELE[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 7. aprilli 1959. a. määrus nr. 120
(ENSV T 1959, nr. 21, art. 109 — KK 1959, I, akt 56)

1. Kinnitada Eesti NSV kohalikus majanduses töötavatele invaliididele antavate soodustuste ja eeliste määrustik vastavalt lisale.

2. Lubada vabariigi kohaliku majanduse süsteemi ettevõtetel võtta tööle I ja II grupi invaliide, samuti eakaid töötajaid kuni 10 protsenti üle ettevõtetele määratud töötajate arvulise plaani, vältides seejuures palgafondi suhtelist ülekulutamist. Ülalnimetatud töötajaid ei arvata üleplaanilise tööjõu hulka.

Lisa
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
7. aprilli 1959. a. määruse
nr. 120 juurde

Eesti NSV kohalikus majanduses töötavate invaliidide soodustuste ja eeliste määrustik

Invaliidide töö organiseerimisel kohaliku majanduse süsteemis on põhiliseks ülesandeks invaliidide ja eakate isikute töölepaigutamine nende kaasatõmbamiseks tootmistegevusse ja nende ainelise olukorra parandamiseks.

Kõigi gruppide ja kategooriate invaliidide ning eakate isikute tervise kaitse tagamiseks ja soodsamate töölepaigutamise tingimuste loomiseks organiseerivad kohaliku majanduse ettevõtted peale töö võimaldamise üldtöökodades nendele tööd ka kodus töötamiseks.

Invaliidid kasutavad järgmisi soodustusi ja eeliseid:

1. Invaliidide, sealhulgas ka kodus töötavate invaliidide, korralise puhkuse kestuseks määratakse:

a) invaliididele, kes puhkuse õiguse saamise päevaks on saanud 18-aastaseks, — 18 tööpäeva, juurde arvates puhkuse ajale langevad puhkepäevad;

---

[1] Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. detsembri 1966. a. määrusega nr. 500 «Soodustuste ja eeliste kohta Eesti NSV Kohaliku Tööstuse Ministeeriumi ettevõtetes töötavatele invaliididele» (ENSV ÜVT 1966, nr. 55, art. 415) laiendati nimetatud määruse kehtivust Eesti NSV Kohaliku Tööstuse Ministeeriumi ettevõtetes töötavatele invaliididele ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. mai 1967. a. määrusega nr. 222 «Soodustuste ja eeliste kohta Eesti NSV Kurtide Ühingu ettevõtetes töötavatele invaliididele» (ENSV ÜVT 1967, nr. 24, art. 199) Eesti NSV Kurtide Ühingu ettevõtetes töötavatele invaliididele.

b) invaliididele, kes puhkuse õiguse saamise päevaks ei ole veel saanud 18-aastaseks, — üks kalendrikuu, kuid mitte vähem kui 24 tööpäeva, juurde arvates puhkuse ajale langevad puhkepäevad;

e) invaliididele-pimedatele — 24 tööpäeva, juurde arvates puhkuse ajale langevad puhkepäevad.

2. Invaliididele, sealhulgas ka kodustöötajatele, kes on töötanud ettevõttes vähemalt kaks aastat, antakse iga aasta, alates kolmandast töötamise aastast, lisapuhkust üks päev iga töötatud aasta eest, kuid mitte üle kuue tööpäeva.

3. Invaliididele, kes töötavad tervist kahjustavatel töödel, antakse lisapuhkust kooskõlas kehtiva seadusandlusega.

Invaliididele, kes töötavad kodus, lisapuhkust tervist kahjustava töö eest ei anta.

4. Puhkust antakse invaliididele puhkuse graafikus ettenähtud järjekorras, võimalikult suvel, samuti antakse neile eelistatud korras tuusikuid kuurortidesse, sanatooriumidesse ja puhkekodudesse.

5. Vastavalt ATEK-i soovitusele määratakse invaliididele lühendatud tööpäev. Sellest tulenev palgavahe üldkehtiva ja lühendatud tööpäeva eest kompenseerimisele ei kuulu.

Invaliididele, kes töötavad eri tsehhides, määratakse kuuetunniline tööpäev ja töönormid kaheksatunnise tööpäeva kuuetunnisele tööpäevale ümberarvestamise teel vastavate hinnete kõrgendamisega.

Eri tsehhe võib organiseerida töötamiseks samalaadse haigestumisvormiga invaliididele, nagu: vereringehaigust, närvi- ja vaimuhaigust, kopsutuberkuloosi ja haavandhaigusi põdevatele invaliididele ning pimedatele.

6. I ja II grupi invaliididele ning eakatele kodustöötajatele määratakse diferentseeritud töönormid lähtudes nende tervislikust seisundist ja ATEK-i poolt määratud töövõime kaotuse astmest.

7. Invaliidide vallandamine invaliidsuse motiividel ei ole lubatud. Invaliide, kes tervisliku seisundi tõttu ei saa täita edukalt oma tööülesandeid, tuleb üle viia teisele tööle vastavalt ATEK-i soovitusele.

8. Invaliididele, kes töötavad eriti tervist kahjustavatel töödel, antakse tööpäeval ettevõtte arvel 0,5 liitrit piima vastavalt vabariigi endise tööndusko operatsiooni süsteemis kehtinud korrale.

Väljavõte

INVALIIDIDE MOOTORKÄRUDE REMONDI KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. veebruari 1961. a. määrus nr. 79
(ENSV MKK 1961, nr. 9, art. 26 — KK 1961, II, akt 38)

1. Kehtestada, et alates 1. jaanuarist 1961. a. tehakse invaliididele kuuluvate mootorkärude kapitaalremonti tasuta üks kord viie aasta jooksul arvates nende väljaandmise päevast.

Mootorkärude kapitaalremondi kulud kanda vabariigi eelarves sotsiaalkindlustuseks ettenähtud vahendite arvele.

2. Kohustada Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeeriumi[1] ja Tallinna Linna Töörahva Saadikute Nõukogu Täitevkomiteed:

a) organiseerima invaliidide mootorkärude kapitaalremonti Tallinnas tööstuskombinaadi «Ühendus»[2] autoremonditöökojas, suurendades töökoja läbilaskevõimet ulatuseni, mis kindlustaks nii invaliidide mootorkärude kui ka individuaalautode häireteta remontimise.

Väljavõte

KONTROLLI TUGEVDAMISE KOHTA RIIKLIKE PENSIONIDE MÄÄRAMISE JA VÄLJAMAKSMISE ÕIGSUSE ÜLE

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu Presiidiumi 28. juuni 1961. a. määrus nr. 284
(ENSV MKK 1961, nr. 25, art. 93 — KK 1961, III, akt 142)

3. Kohustada Eesti NSV Sotsiaalkindlustuse Ministeeriumi andma linnade ja rajoonide sotsiaalkindlustuse osakondade kaudu ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele abi töölistele ja teenistujatele pensioni määramiseks vajalike dokumentide eelvormistamise organiseerimisel ja pidevalt tutvustama neile kehtivaid pensioni määramise eeskirju.

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 10. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45, art. 169) reorganiseeriti Eesti NSV Kohaliku Majanduse Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumiks. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

[2] Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. jaanuari 1963. a. määrusega nr. 23 on tööstuskombinaadi «Ühendus» baasil moodustatud elukondliku teenindamise kombinaat «Ühendus».

5. Kohustada rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid, ametiühingute vabariiklikke ning vabriku-, tehase-, käitis- ja kohalikke komiteesid laialdase ühiskondliku aktiivi (alalised komisjonid, pensionäride nõukogud jne.) kaasabil pidevalt kontrollima riiklike pensionide määramise ja väljamaksmise õigsust.

Väljavõte

ÕPPE-TOOTMISKOMBINAATIDES JA -TSEHHIDES ÕPPIVATE INVALIIDIDE MATERIAALSE KINDLUSTUSE TINGIMUSTE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. detsembri 1962. a. korraldus nr. 1752-k (ENSV MKK 1962, nr. 60, art. 233 — KK 1962, III, akt 265)

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 17. novembri 1962. a. korraldusele nr. 3100-r:

1) maksta invaliididele (välja arvatud Isamaasõja invaliidid), kelle väljaõpe toimub kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele, ministeeriumidele ja keskasutustele (välja arvatud sotsiaalkindlustuse organid) alluvates spetsiaalselt invaliidide jaoks loodud õppe-tootmiskombinaatides ja -tsehhides:

stipendiumi 20 rubla suuruses summas kuus.

25 protsenti töötasust, mida makstakse kombinaadi või tsehhi tootmistegevuse arvel invaliidide poolt valmistatud kõlbliku ning realiseerimisele kuuluva toodangu eest.

Nimetatud materiaalse kindlustuse tingimused seada sisse nende isikute jaoks, keda võetakse väljaõpetamiseks õppe-tootmiskombinaatidesse või tsehhidesse esmakordselt;

2) Isamaasõja invaliididele nende väljaõppe ajal õppe-tootmiskombinaatides ja -tsehhides, mis on näidatud alapunktis 1, maksta töötasu kooskõlas Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. detsembri 1952. a. korraldusega nr. 1764-k.

Väljavõte

KONTROLLI TUGEVDAMISE ABINÕUDE KOHTA RIIKLIKE PENSIONIDE VÄLJAMAKSMISE ÜLE

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 2. oktoobri 1963. a. määrus nr. 450
(ENSV MKK 1963, nr. 37, art. 132 — KK 1963, III, akt 158)

1. Eesti NSV Sotsiaalkindlustuse Ministeeriumil, Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumil,[1] Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuval Riikliku Julgeoleku Komiteel, Eesti NSV Sõjakomissariaadil, ametiühingute vabariiklikel komiteedel ning rajoonide ja linnade TSN täitevkomiteedel: 1) tugevdada kontrolli pensionide määramise ja väljamaksmise õigsuse üle, likvideerida pensionialase seadusandluse rikkumised, tõmmates sellele tööle laialdasemalt kaasa ühiskondlikku aktiivi; 2) perioodiliselt instrueerida ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhatajaid ning kaadri- ja arveala töötajaid pensionidokumentide vormistamise ning tööstaaži, töö iseloomu ja töötasu tõendavate dokumentide väljaandmise küsimustes.

4. Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel vähemalt kord aastas arutada töötajate pensioneerimisalast olukorda rajoonis või linnas.

Väljavõte

TOETUSTE MAKSMISEST AJATEENIJATE LASTE PEALT

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. novembri 1963. a. määrus nr. 519
(KK 1963, III, akt 187)

1. Maksta ajateenijate sõdurite, madruste, seersantide ja vanemate naistele toetusi laste pealt määrades:

1) kes alaliselt elavad linnades, alevites, samuti maakohtades, kuid ei ole seotud põllumajandusega — ühe lapse pealt 15 rubla ja kahe ja rohkema lapse pealt 22 rubla kuus;

2) kes alaliselt elavad maakohtades ja on seotud põllumajandusega — ühe lapse pealt 7 rbl. 50 kop. ja kahe ja rohkema lapse pealt 12 rubla kuus.

2. Toetusi määrab ajateenija perekonna elukohajärgne rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee juures asuv komisjon koosseisus:

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 4. detsembri 1968. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1968, nr. 50, art. 386) nimetati Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeerium Eesti NSV Siseministeeriumiks.

komisjoni esimees — rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee esimehe asetäitja;

komisjoni liikmed — rajooni (linna) sõjakomissar ja rajooni (linna) sotsiaalkindlustuse osakonna juhataja.

Rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee juures asuv komisjon vaatab läbi ajateenistusse kutsutava või tema naise taotluse lapse pealt toetuse määramiseks, samuti materjalid, mis rajooni (linna) kutsekomisjon selles küsimuses esitab.

3. Toetust lapse pealt makstakse sõjaväelase tegevteenistuses viibimise aja jooksul.

Väljavõte

INVALIIDSUSE VÄHENDAMISE ABINÕUDEST JA ARSTLIKU TÖÖEKSPERTIISI PARANDAMISEST VABARIIGIS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 18. jaanuari 1964. a. määrus nr. 24
(ENSV MKK 1964, nr. 4, art. 11 — KK 1964, I, akt 9)

1. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume ja keskasutuste juhatajaid, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid koos tervishoiuorganite ja ametiühinguorganisatsioonidega:

2) võtma tarvitusele abinõud tööstusettevõtete tööliste meditsiinilise eelisteenindamise kindlustamiseks; laiendama tööstusettevõtete tööliste dispanseerset teenindamist, pöörates erilist tähelepanu nende töötajate dispanseersele teenindamisele, kes töötavad rasketel ja tervist kahjustavatel töödel;

3) süstemaatiliselt kontrollima tööliste ja teenistujate hulgas invaliidsuse vähendamiseks tarvituselevõetud abinõusid ja invaliidide töölerakendamist.

2. Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogul, ministeeriumidel ja keskasutuste juhatajatel koos ametiühinguorganisatsioonidega:

1) tagada töötavate invaliidide arvestust ning võtta tarvitusele vajalikud abinõud nende tööle rakendamiseks vastavalt AKK ja ATEK-i soovitustele; luua tingimused selleks, et invaliidid oleksid tööle rakendatud neis ettevõtetes ja organisatsioonides, kus nad jäid invaliidideks;

tagada ettevõtetes ja asutustes töötavatele invaliididele töötingimused, mis kergendavad nende tööd;

tagada kõigi tööliste ja teenistujate, kes on haiged pikemat aega, üleviimine ravi ajaks kergemale tööle tervishoiuasutuste arstide otsuste alusel;

2) nõuda alluvate ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhatajatelt, et nad teataksid asukohajärgsetele rajooni või linna

töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede sotsiaalkindlustuse osakondadele töökohtadest, mis on komplekteeritavad invaliididega. Lubada ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhtkonnal täita vabanenud töökohad oma äranägemisel vaid juhtudel, kui sotsiaalkindlustuse osakond 10 päeva jooksul ei saada vastavat kandidaati.

11. Kehtestada, et vabariikliku ATEK-i esimees on samaaegselt ka vabariigi peaeksperdiks arstliku tööekspertiisi alal.

12. Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumil koos linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega kindlustada arstlikud tööekspertiisi komisjonid vastavate ruumidega, samuti vajaliku majandusliku ja meditsiinilise sisseseadega raviasutuste arvel, mille baasil komisjonid on organiseeritud.

13. Eesti NSV Sotsiaalkindlustuse Ministeeriumil koos Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumiga organiseerida ATEK-ite väljasõiduistungeid ettevõtetes, sovhoosides ja raviasutustes raviarstide, insenertehniliste töötajate ja ametiühingute esindajate osavõtul.

Kohustada ettevõtete, sovhooside asutuste, raviasutuste ja organisatsioonide juhatajaid kindlustama arstlikud tööekspertiisi komisjonid transpordiga väljasõiduistungite läbiviimiseks ettevõtetes, sovhoosides ja raviasutustes.

15. Pidada vajalikuks, et sotsiaalkindlustuse organid koos tervishoiuorganitega ning rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega vähemalt 2 korda aastas viiksid läbi arstliku tööekspertiisi alase töö analüüsi ja rakendaksid abinõud arstliku tööekspertiisi taseme tõstmiseks.

16. Kohustada ametiühingute vabariiklikke komiteesid, vabriku-, tehase- ja kohalikke komiteesid koos meditsiiniasutuste töötajatega ja ettevõtete administratsiooniga selgitama invaliidsuse põhjusi ning välja töötama ja rakendama abinõud nende kõrvaldamiseks; koos sotsiaalkindlustuse organitega igal aastal viima läbi arstlikesse tööekspertiisi komisjonidesse valitud ametiühingute esindajate vastava väljaõppe ja instrueerimise.

17. Kinnitada juurdelisatud arstlike tööekspertiisi komisjonide (ATEK) põhimäärus.[1]

[1] Põhimäärust ei tooda.

PENSIONÄRIDE MATERIAALSE HUVITATUSE TÕSTMISE KOHTA TOOTMISES TÖÖTAMISEKS[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. märtsi 1964. a. määrus nr. 121 (ENSV MKK 1964, nr. 11, art. 41 — KK 1964, I, akt 49)

1. Soovitada ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhtijatele tootmisvajaduse korral tööle võtta töövõimelisi pensionäre, kes saavad vanaduspensioni.[2]

2. Eesti NSV Sotsiaalkindlustuse Ministeeriumil, Rahvamajanduse Nõukogul, ministeeriumidel, keskasutustel ning rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta juhindumiseks, et alates 1. aprillist 1964. a. kehtestati aastaiks 1964—1968 töötavatele pensionäridele vanaduspensionide maksmise järgnev kord:[2]

1) 50 protsenti määratud pensionist, kuid mitte vähem riiklike pensionide seaduses kindlaksmääratud vanaduspensionide minimaalmäärast, makstakse:

töölistele, nooremale teenindavale personalile ja massiliste kutsealade töötajatele side alal — sõltumata töökohast;

tööstusettevõtete, ehitus-, montaaži- ning remondi- ja ehitusorganisatsioonide, transpordi- (välja arvatud raudteevalitsuste, auto- ja linnatranspordivalitsuste, laevandusvalitsuste ja tsiviilõhulaevastiku territoriaalsete valitsuste), side-, elamu- ja kommunaalmajanduse ekspluatatsioonettevõtete ja -organisatsioonide, elukondliku teenindamise ettevõtete insenertehnilistele töötajatele;

riiklike põllumajandusettevõtete insenertehnilistele töötajatele ja spetsialistidele;

kaubandus- ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtete letitöötajatele, kokkadele, ettekandjatele ja teistele neile vastavate kategooriate töötajatele;

ravi- ja profülaktika- ning lasteasutuste (haiglate, kliinikute, dispanserite, sanatooriumide, lasteaedade, lastesõimede jne.), invaliidide ja vanadekodude arstidele, kesk- ja nooremale meditsiinipersonalile, farmaatsia- ja teistele apteegitöötajatele, üldharidus-like koolide õpetajatele, sealhulgas töölis- ja maanoorte koolide õpetajatele, lasteasutuste kasvatajatele ja pedagoogidele.

Nimetatud pensionäridele, kes töötavad Uraali, Siberi ja Kaug-Ida territooriumil, makstakse 75 protsenti määratud pensionist,

[1] Käesoleva raamatu trükkimise ajal kehtestati Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. jaanuari 1970. a. määrus nr. 32 «Töövõimeliste vanaduspensionäride materiaalse huvi edasise suurendamise abinõude kohta töötamise jätkamiseks pärast pensioni määramist» (ENSV ÜVT 1970, nr. 5, art. 39).

[2] Punktide 1 ja 2 kehtivust pikendati 1969. aastaks — Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. jaanuari 1969. a. määrus nr. 38 (ENSV ÜVT 1969, nr. 5, art. 73).

kuid mitte vähem riiklike pensionide seaduses kindlaksmääratud vanaduspensioni minimaalmäärast.

Kui käesolevas alapunktis ettenähtud pensionäride pension ja töötasu ületab üldsummas 200 rubla kuus, siis vähendatakse vastavalt väljamakstava pensioni määra sellise arvestusega, et pension ja töötasu koos ei ületaks 200 rubla kuus;

2) alapunktis 1 märgitud töötavatele pensionäridele, kellele on vanaduspension määratud soodustatud tingimustel kui allmaatöödel, kahjulike töötingimustega töödel ja kuumades tsehhides töötanuile, makstakse pensioni selles alapunktis ettenähtud ulatuses olenemata saadavast töötasust;

3) pensionäridele, kes ettevõtte juhataja isiklikul loal (kooskõlastatult ametiühinguorganisatsiooniga) on võetud töölistena allmaatöödele maagikaevandustes ja kaevandustes, makstakse vanaduspension välja täies ulatuses arvestamata töötasu;

4) kehtiv pensionide väljamaksmise kord säilitatakse pensionäridele, kes ei ole nimetatud alapunktides 1, 2 ja 3 ning pensionäridele, kellele pension on määratud mittetäieliku tööstaaži korral.

4. Kohustada ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhatajaid teatama 5 päeva jooksul vastavatele sotsiaalkindlustuse osakondadele pensionäride tööle võtmisest, kellele makstakse pensioni töötasu arvestamisega.

Väljavõte

KOLHOOSILIIKMETE PENSIONIDE JA TOETUSTE SEADUSE TÄITMISE KOHTA EESTI NSV-S

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 29. novembri 1965. a. otsus

1. Teha Eesti NSV Sotsiaalkindlustuse Ministeeriumile, Kolhoosnikute Vabariiklikule Sotsiaalkindlustuse Nõukogule ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele ülesandeks kõrvaldada puudused, mis veel esinevad kolhoosiliikmete pensionide ja toetuste seaduse ellurakendamisel.

2. Kohustada rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

1) pidevalt kontrollima ja suunama kolhoosnikute pensioneerimist ja naiskolhoosnikutele rasedus- ja sünnitustoetuste määramist, rakendades selleks ka külanõukogusid, vastavaid alalisi komisjone ja rahvasaadikuid ning vajaduse korral arutama neid küsimusi täitevkomiteede istungitel või nõukogude istungjärkudel;

2) tugevdama kontrolli sotsiaalkindlustuse ja rahandusosakondade, samuti kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse rajooninõukogude töö üle kolhoosnikute pensionide ja toetuste seaduse ellurakenda-

misel, võttes ühtlasi tarvitusele abinõud sotsiaalkindlustuse kolhoosinõukogude töö aktiviseerimiseks.

3. Teha Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumile ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele ülesandeks kindlustada kolhoosides abistamisfondi moodustamine, selleks et toetada elatanud või invaliidistunud kolhoosnikuid, kellel ei ole õigust pensionile, ja abistada kolhoosnikuid töövõimetuse puhul ning muudel vajalikel juhtudel. Samuti soovitada kolhoosidel igakülgselt abistada elatanud ja töövõimetuid kolhoosiliikmeid aiamaa harimisel, kütte varumisel jne.

Väljavõte

IGAKUUSTE RIIKLIKE TOETUSTE MÄÄRAMISE JA VÄLJAMAKSMISE KOHTA TÖÖVÕIMETUTELE KODANIKELE[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. detsembri 1965. a. määrus nr. 574 (KK 1965, IV, akt 333)

1. Kehtestada, et igakuuseid riiklikke toetusi võib määrata materiaalset abi vajavatele I ja II grupi invaliididele, kes ei saa riiklikku pensioni ja keda ei ole võimalik paigutada invaliidide kodusse ning kellel pole sugulasi, kes on seaduse järgi kohustatud neid ülal pidama, samuti toitja kaotanud alaealistele.

Erandkorras võib määrata igakuuseid riiklikke toetusi kodanikele, kellel on sugulasi, kes seaduse järgi on kohustatud neid ülal pidama, kuid kontrollandmete kohaselt ei ole selleks majanduslikult suutelised.

Igakuuseid riiklikke toetusi määravad: maal ja alevites elavatele kodanikele — küla või alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee, vabariigilise ja rajoonilise alluvusega linnades elavatele kodanikele — rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee juures asuv pensionide määramise komisjon pärast toetust taotlenud kodaniku materiaalse olukorra põhjalikku kontrollimist.

2. Kehtestada igakuuse riikliku toetuse määraks 10 rubla.

Varemmääratud igakuused riiklikud toetused tõstetakse käesoleva määrusega kehtestatud määrani.

Kui varemmääratud igakuuse riikliku toetuse määr ületab käesoleva määrusega kehtestatud toetuse määra, säilitatakse see varemmääratud suuruses.

---

[1] Tekst on toodud muudatustega, mis on tehtud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. novembri 1968. a. määrusega nr. 387, «Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. detsembri 1965. a. määruse nr. 574 osalise muutmise kohta» (ENSV ÜVT 1968, nr. 48, art. 372).

Igakuused riiklikud toetused makstakse välja kohalike eelarvete summadest.

3. Igakuuse riikliku toetuse saajaid võib abistada täiendavalt ühekordse rahalise toetusega summadest, mis nähakse selleks ette kohalikus eelarves ja mis ei ole väiksemad kui $^1/_{10}$ osa igakuuste riiklike toetuste väljamaksmiseks eraldatud summadest.

Ühekordse rahalise toetuse määramise vajaduse ja selle suuruse otsustab: sõltuvalt toetusesaaja elukohast — küla või alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee esimees või rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee sotsiaalkindlustuse osakonna juhataja.

Väljavõte

LASTERIKASTE EMADE AUTASUSTAMISE OLUKORRA KOHTA VABARIIGIS

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 28. aprilli 1966. a. otsus

1. Juhtida vabariigi linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede tähelepanu lasterikaste emade autasustamisalases töös esinevatele puudustele ja nõuda nende puuduste viivitamatut kõrvaldamist.

2. Kohustada vabariigi linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid tunduvalt parandama oma juhtivat ja organiseerivat tegevust lasterikaste emade autasustamise alal. Selleks:

1) arutada vähemalt üks kord aastas täitevkomitee istungil lasterikaste emade autasustamise olukorda linnas või rajoonis;

2) õppida paremini tundma autasustamisele kuuluvate lasterikaste emade eluolustikulisi tingimusi ja koos autasustamiseks esitamisega arutada kohalike majandusjuhtide ning ühiskondlike organisatsioonide esindajatega ka lasterikka perekonna elutingimuste parandamise küsimusi;

3) pidada täpselt kinni lasterikaste emade autasustamisalastest eeskirjadest ja likvideerida viivitamine autasustamisalases asjaajamises;

4) korraldada kohalike majandite juhtkondade ja ühiskondlike organisatsioonide kaasabil autasude kätteandmine nii, et see oleks autasustatuile võimalikult pidulik ja meeldejääv sündmus ning informeerida sellest ka avalikkust;

5) kuulata perioodiliselt täitevkomiteede sotsiaalkindlustuse osakondade tööaruandeid lasterikastele emadele toetuste määramise ja nende autasustamiseks esitamise kohta.

3. Teha ülesandeks Eesti NSV Sotsiaalkindlustuse Ministeeriumile koos linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega rakendada abinõud lasterikaste emade teenindamise edasiseks parandamiseks sotsiaalkindlustuse osakondade sisemise töökorralduse ja nende tegevuse operatiivsemaks muutmise teel.

Väljavõte

SOTSIAALHOOLDUSE ASUTUSTE VÕRGU EDASISE LAIENDAMISE JA NEIS ELUNEVATE INVALIIDIDE JA VANADE ELUOLUSTIKULISTE TINGIMUSTE PARANDAMISE ABINÕUDE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. jaanuari 1968. a. määrus nr. 8

4. Eesti NSV Ehitusministeeriumil, Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil,[1] linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta tarvitusele abinõud sotsiaalhoolduse asutuste ehitus- ja kapitaalremonttööde plaanide tingimusteta täitmiseks ja objektide tähtaegseks ekspluatatsiooniandmiseks.

5. Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumil [1] ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel eraldada ehitus- ja remondiorganisatsioonidele hanketööde limiidid sotsiaalhoolduse asutuste kapitaalremondiks vastavalt nendele asutustele kapitaalremondiks eraldatud rahalistele vahenditele.

11. Eesti NSV Sotsiaalkindlustuse Ministeeriumil ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel tutvuda põhjalikult olukorraga alluvates hooldusasutustes ja võtta tarvitusele abinõud esinevate puuduste likvideerimiseks ning hoolealuste eluolustikulise, meditsiinilise ja kultuurilise teenindamise edasiseks parendamiseks.

Vajaduse korral organiseerida sotsiaalhoolduse asutuste juurde põllumajanduslikud abimajandid ja raviotstarbelised töökojad, sisustades need vajaliku inventari ja seadmetega.

13. Kehtestada alates 1. jaanuarist 1968. a. arvestusliku toiduraha normid ühe hoolealuse kohta vanade- ja invaliidide kodudes (täiskasvanutele) ja invaliidide kutsekool-internaatides 84 kop. päevas ning laste invaliidide kodudes 95 kop. päevas (välja arvatud poliomüeliiti põdenud füüsiliste defektidega kasvandikud laste invaliidide kodudes).

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

RIIKLIKU SOTSIAALKINDLUSTUSE MAKSUDE TARIIFIMÄÄRADE KOHTA, MIS ON ETTE NÄHTUD AMETIÜHINGUTELE

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. jaanuari 1968. a. määrus nr. 23

1. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhindumiseks, et riikliku sotsiaalkindlustuse maksude tariifimäärade kohta, mis on ette nähtud ametiühingutele, kehtivate normatiivaktide vastastikuseks kooskõlastamiseks ja nende paljuse likvideerimiseks on tunnistatud vajalikuks ühendada selles küsimuses NSV Liidu valitsuse poolt varem vastuvõetud otsused ning sõnastada need järgmiselt:

Riikliku sotsiaalkindlustuse makse tasutakse tariifimäärade järgi, mis on ametiühingutele ette nähtud järgmises suuruses (protsentides palgast):

söetööstuse tööliste ametiühing	9,0
nafta- ja keemiatööstuse tööliste ametiühing	8,4
metallurgiatööstuse tööliste ametiühing	7,9
masinaehituse tööliste ametiühing	7,7
laevaehitustööstuse tööliste ametiühing	7,7
raudteetranspordi tööliste ametiühing	7,5
lennuki- ja kaitsetööstuse tööliste ametiühing	7,3
tekstiili- ja kergetööstuse tööliste ametiühing	6,8
toiduainete tööstuse tööliste ametiühing	6,8
mere- ja jõelaevastiku tööliste ametiühing	6,7
lennundustöötajate ametiühing	6,7
elektrijaamade ja elektrotehnikatööstuse tööliste ametiühing	6,6
raadio- ja elektroonikatööstuse tööliste ametiühing	6,6
ehitus- ja ehitusmaterjalide tööstuse tööliste ametiühing	6,1
meditsiinitöötajate ametiühing	5,5
haridusala, kõrgemate koolide ja teaduslike asutuste töötajate ametiühing	5,5
sidetöötajate, autotranspordi- ja maanteetööliste ametiühing	5,3
geoloogiliste uurimistööde tööliste ametiühing	4,8
metsa-, paberi- ja puidutööstuse tööliste ametiühing	4,7
kohaliku tööstuse ja kommunaal-elukondlike ettevõtete tööliste ametiühing	4,7
kultuuritöötajate ametiühing	5,5
riigiasutuste töötajate ametiühing	5,5
riikliku kaubanduse ja tarbijate kooperatiivide töötajate ametiühing	4,5
põllumajandus- ja varumistööliste ja -teenistujate ametiühing	4,4

Väljavõte

VANADE JA TÖÖVÕIMETUTE KOLHOOSILIIKMETE PAREMA ABISTAMISE KOHTA

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. septembri 1968. a. määrus nr. 319 (ENSV ÜVT 1968, nr. 42, art. 300)

1. Eesti NSV Sotsiaalkindlustuse Ministeeriumil, Eesti NSV Kolhoosnikute Sotsiaalkindlustuse Vabariiklikul Nõukogul, Eesti NSV Põllumajanduse Ministeeriumil, rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ja rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel parendada sotsiaalkindlustuse kolhoosinõukogude tööd, selleks et rohkem abistada vanu ja töövõimetuid kolhoosiliikmeid.

2. Soovitada kolhooside juhatustel ja sotsiaalkindlustuse kolhoosinõukogudel:

1) välja selgitada kõik abivajavad vanad ja töövõimetud kolhoosiliikmed ja võtta tarvitusele abinõud nende materiaalse kindlustamise parendamiseks;

2) kasumi jaotamisel suurendada vajaduse korral kolhoosnikute abistamis- ja pensioneerimisfondi kantavaid eraldisi vastavalt kolhoosiliikmete tulude kasvule ühismajapidamisest;

3) kasutada kolhoosnikute abistamis- ja pensioneerimisfondi vahendeid:

vanade ja töövõimetute kolhoosnikute, kellel ei ole õigust pensioni saamiseks kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse üleliidulise tsentraliseeritud fondi vahenditest, abistamiseks pensionilise kindlustamise korras;

vanadele ja töövõimetutele kolhoosiliikmetele, kes saavad pensioni alammäära ja kellel ei ole seadusjärgseid toitjaid ning kes ei saa tulu isiklikust majapidamisest, lisatoetuse maksmiseks kolhoosi juhatuse poolt määratavas suuruses;

üksikutele tööveteranidele, kellel on erilisi teeneid kolhoosi kollektiivi ees, määratud pensionile lisa maksmiseks kolhoosi juhatuse otsuse alusel;

kolhoosiliikmete ülalpidamiseks vanadekodudes. Neil juhtudel, kui kõrvalabi vajavatel kolhoosiliikmetel ei ole seadusjärgseid toitjaid ja puudub ka võimalus nende vanadekodusse paigutamiseks, määrata neile kolhoosi poolt hooldajad ja eraldada selleks vajalikud vahendid;

kolhoosiliikmetele ajutise töövõimetuse korral toetuste maksmiseks riikliku ettevõtete töötajate osas kehtivatel tingimustel;

abivajavatele kolhoosiliikmetele ühekordsete toetuste andmiseks kolhoosi juhatuse poolt määratud ulatuses;

vajaduse korral vahendite eraldamiseks kooliõpilaste (kolhoosnikute laste) tasuta toitlustamiseks koolides;

vanadele ja invaliididele abistamise korras osutatud teenuste maksumuse katmiseks kolhoosi juhatuse otsuse alusel;

vanadele ja töövõimetutele kolhoosiliikmetele tasuta või osalise tasu eest sanatooriumi- ja puhkekodutuusikute võimaldamiseks ning proteeside soetamise otstarbel vahendite eraldamiseks kolhoosi juhatuse otsuse alusel.

3. Rajoonide põllumajandusliku tootmise valitsustel kontrollida kolhoosides dokumentaalrevisjonide korraldamisel kolhoosnikute abistamis- ja pensioneerimisfondi vahendite eraldamise ja nende sihipärase kasutamise õigsust.

Sotsialistlik seaduslikkus

1. AVALIKU KORRA JA SOTSIALISTLIKU OMANDI KAITSE, KURITEGEVUSE VASTU VÕITLEMINE, PARASIITLUS, ARMUANDMINE, SUNDRAVI

Väljavõte

JOOMISE VASTU PEETAVA VÕITLUSE TÕHUSTAMISEST NING KORRA LOOMISEST KANGETE ALKOHOOLSETE JOOKIDE KAUBASTAMISEL[1]

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. jaanuari 1959. a. määrus nr. 23 (ENSV T 1959, nr. 9, art. 46 — KK 1959, I, akt 13)

1. Kohustada partei linna- ja rajoonikomiteesid, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogusid, ametiühingu- ja komsomoliorganisatsioone, vabariigi Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume ja keskasutusi, kultuur-haridusasutusi, ajalehtede ja ajakirjade toimetusi, Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuvat Raadio ja Televisiooni Komiteed[2] võtma juhindumiseks ja kõrvalekaldumatuks täitmiseks NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1958. a. 15. detsembri määrus nr. 1365 «Joomise vastu peetava võitluse tõhustamisest ning korra loomisest kangete alkohoolsete jookide kaubastamisel». Organiseerima ja töötajate seas laiaulatuslikult läbi viima tervete eluviiside propageerimist, kasutades selleks kõiki näitliku ja suulise agitatsiooni vorme ning konkreetselt näidates seda kahju, mida joomine tekitab tootmisele, perekonnaelu põhialustele, sotsialistliku kooselu reeglitele ning kodanike isiklikule julgeolekule.

3. Panna ette Eesti NSV Siseministeeriumile ja kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele tõhustada võitlust joodikute, puskariajamise, alkohoolsete jookide ebaseadusliku müügi vastu, samuti ühiskondliku korra rikkumise vastu tänavatel ja avalikes kohtades, eriti aga isikute vastu, kes panevad korra-

[1] Antud määruse täitmise käigu kohta vt. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. novembri 1968. a. määrust nr. 402 (ENSV ÜVT 1968, nr. 49, art. 376).

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 22. mai 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 22, art. 70) muudeti Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuv Raadio ja Televisiooni Komitee Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikuks Raadio ja Televisiooni Komiteeks.

rikkumisi toime joobnud olekus. Võtta tarvitusele vajalikud abinõud alkohoolsete jookide joomise vältimiseks kauplustes, sööklates ja muudes keelatud kohtades, rakendades sellele võitlusele laialaulatuslikku ühiskondlikku aktiivi.

4. Eesti NSV Kaubandusministeeriumil, ETKV Liidul ning linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteedel kümne päeva jooksul vaadata läbi ja kinnitada kaupluste võrk, kus on lubatud müüa viina, võttes arvesse viina müügi täielikku keelamist:

a) liha-, kalatoodete, köögi- ja puuvilja, piimasaaduste ja dieetiliste toiduainete ning konservide spetsialiseeritud kauplustes, linnade väike-jaekaubandusvõrgus, sööklates, kohvikutes, toidubaarides ja einelaudades ning rajoonide universaalkauplustes;

b) kõigis kaubandus- ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtetes (välja arvatud restoranid), mis asuvad vaksalites, sadamates, lennuväljadel ning vaksali- ja jaamalähedastel väljakutel;

c) kaubandusettevõtetes, mis asuvad tööstusettevõtete, õppe- ja lasteasutuste, haiglate, sanatooriumide ja puhkekodude, kultuuriasutuste, teatrite ja kinode vahetus läheduses ning samuti töötajate massilise kogunemise kohtades ja puhkepaikades.

5. Eesti NSV Kaubandusministeeriumil, ETKV Liidul ning TVO-de juhatajatel:

b) määrata viina müügi piirnormiks restoranides mitte üle 100 g ühele külastajale ning alates 1. veebruarist 1959. a. suurendada juurdehindlust restoranides müüdavale konjakile ja viinale 50 protsendini jaehinnast;

c) selgitada kaubandus- ja ühiskondliku toitlustamise töötajatele, et kangete alkohoolsete jookide müügiks kehtestatud korra rikkumise eest võetakse nad rangele vastutusele.

Väljavõte

KODANIKE POOLT MITTETÖISE TULUGA EHITATUD VÕI SOETATUD MAJADE, SUVILATE JA MUUDE EHITISTE TASUTA ÄRAVÕTMISE KOHTA

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 17. septembri 1962. a. seadlus (ENSV ÜT 1962, nr. 38, art. 133 — KK 1962, III, akt 189)

1. Määrata kindlaks, et majad, suvilad ja muud ehitised, mis on kodanike poolt ehitatud või soetatud mittetöise tuluga, samuti riiklike ettevõtete, asutuste, kolhooside või teiste kooperatiiv- või ühiskondlike organisatsioonide vahendite ebaseadusliku kasutamisega, kuuluvad tasuta äravõtmisele ning üleandmisele rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu kommunaalelamufondi, kolhoo-

sile või mõnele teisele kooperatiiv- või ühiskondlikule organisatsioonile.

2. Kohustada rajoonide (linnade) töörahva saadikute nõukogusid tagama, et üksikute isikute poolt maja, suvila või muude ehitiste mittetöise tuluga, samuti riiklike või ühiskondlike vahendite ebaseadusliku kasutamisega ehitamise või soetamise kohta olemasolevaid materjale hoolikalt kontrollitaks.

Kontrollimise tulemused vaatab läbi rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee, kes küllaldase aluse olemasolul võtab vastu otsuse kontrollmaterjalide rajooni (linna) rahvakohtule suunamise kohta (Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 24. juuni 1967. a. seadluse — ENSV ÜVT 1967, nr. 30, art. 241 — redaktsioonis).

3. Ehitise püstitamiseks või soetamiseks kulutatud vahendite allikate kontrollimisel rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitees, samuti ehitise tasuta äravõtmise küsimuse lahendamisel rahvakohtus, on ehitise omanikul õigus tutvuda kontrollimise materjalidega, anda seletusi, esitada oma väidete kinnitamiseks dokumente ja teisi tõendeid.

4. Mittetöise tuluga, riiklike või ühiskondlike vahendite ebaseadusliku kasutamisega ehitatud või soetatud maja, suvila või muu ehitise kodanikelt tasuta äravõtmise materjalid vaatab läbi rajooni (linna) rahvakohus avalikul kohtuistungil prokuröri ja ühiskondlike organisatsioonide esindajate osavõtul.

Rahvakohus, teinud kindlaks, et maja, suvila või muu ehitis on ehitatud või soetatud mittetöise tuluga, samuti riiklike ettevõtete, asutuste, kolhooside või teiste kooperatiiv- või ühiskondlike organisatsioonide vahendite ebaseadusliku kasutamisega, võtab vastu otsuse nende ehitiste tasuta äravõtmise ning rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu kommunaalelamufondi, kolhoosile või mõnele teisele kooperatiiv- või ühiskondlikule organisatsioonile üleandmise kohta. Sama otsusega võib rahvakohus võtta ehitise endiselt omanikult ja temaga koos elunevatelt isikutelt õiguse kasutada elamispinda äravõetavas majas, suvilat või muid ehitisi. Kui väljatõstetavatel pole teist eluruumi, annab neile elamispinna kehtivate normide järgi see organisatsioon, kellele anti üle äravõetud majavaldus.

5. Kui rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee või rahvakohus tuvastavad üksikute isikute poolt mittetöise tuluga ehitatud või soetatud ehitiste kohta käivate materjalide kontrollimisel ja läbivaatamisel nende isikute tegudes kuriteo tunnuseid, antakse need materjalid üle prokurörile uurimise läbiviimiseks.

VASTUTUSEST KÜLMRELVADE EBASEADUSLIKU VALMISTAMISE, KANDMISE, HOIDMISE VÕI EDASIANDMISE EEST

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 26. detsembri 1964. a. seadlus (ENSV ÜT 1964, nr. 52, art. 242 —KK 1964, IV, akt 251)

1. Kehtestada, et külmrelva valmistamise, kandmise, hoidmise või edasiandmise eest, välja arvatud Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumi[1] poolt kindlaks määratud juhud,

— kohaldatakse aresti kolmest kuni viieteistkümne ööpäevani või rahatrahvi kuni kolmekümne rublani koos külmrelva konfiskeerimisega.

2. Eelmises paragrahvis ettenähtud teo toimepanemise eest kuni kuueteistkümne aasta vanuse alaealise poolt,

— trahvitakse alaealise üht vanemat või viimast asendavat isikut kuni kolmekümne rublaga koos külmrelva konfiskeerimisega.

4. Materjalid käesoleva seadluse §-s 2 tähendatud isikute kohta vaadatakse läbi rajoonide, linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvates administratiivkomisjonides.

ALKOHOOLSEID JOOKE KURITARVITAVATE ISIKUTE SUNDRAVI JA TÖÖGA ÜMBERKASVATAMISE KOHTA

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 24. aprilli 1965. a. seadlus (ENSV ÜT 1965, nr. 17, art. 60 — KK 1965, II, akt 99)

1. Kehtestada, et alkohoolseid jooke kuritarvitavad isikud, kes vaatamata nende suhtes tarvituselevõetud ühiskondliku või administratiivse mõjutamise abinõudele jätkavad süstemaatiliselt alkohoolsete jookide kuritarvitamist, töödistsipliini, avaliku korra ja sotsialistliku ühiselu reeglite rikkumist, suunatakse ravi- ja tööprofülaktooriumi sundravile ja tööga ümberkasvatamisele tähtajaga kuuest kuust kuni kahe aastani.

Ravi- ja tööprofülaktooriumist tagasipöördunud isikud ja kinnipidamiskohtadest vabastatud isikud, kelle suhtes kohtu poolt määratud alkoholismivastane sundravi ei ole vabadusekaotuse ärakandmise ajaks lõpetatud, samuti vabadusekaotuseta karistust kandvad isikud, keda kohus on allutanud alkoholismivastasele sundravile, on kohustatud ilmuma elukohajärgsesse tervishoiuasu-

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 4. detsembri 1968. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1968, nr. 50, art. 386) nimetati Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeerium Eesti NSV Siseministeeriumiks.

tusse registreerimiseks ja vajalikel juhtudel alkoholismivastaseks raviks.

Kui need isikud hoiduvad kõrvale tervishoiuasutusse ilmumisest, kuuluvad nad sundtoomisele miilitsaorganite poolt, aga alkohoolsete jookide kuritarvitamise puhul kuuluvad nad rahvakohtu määruse põhjal ravi- ja tööprofülaktooriumi saatmisele korduvaks raviks ja tööga ümberkasvatamiseks (Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. augusti 1967. a. seadluse — ENSV ÜVT 1967, nr. 38, art. 305 — redaktsioonis).

3. Kohtus läbivaatamisele kuuluvate materjalide ettevalmistamist ja saatmist teostavad miilitsaorganid.

Isikud, kelle suhtes on algatatud taotlus sundravi ja tööga ümberkasvatamise kohta ning kes hoiduvad kõrvale meditsiinilisele järelevaatusele või kohtusse ilmumisest, kuuluvad sundtoomisele miilitsaorganite poolt.

5. Ravi- ja tööprofülaktooriumis viibimise aeg arvatakse üldise tööstaaži hulka, puhkust selle aja eest ei anta.

Ravi- ja tööprofülaktooriumis viibiva isiku töötasust ja pensionist tehakse kinnipidamisi profülaktooriumi ülalpidamise kulude osaliseks katteks, toitlustamise, riietuse, jalanõude ja spetsiaalsete ravimite eest ning teisi kinnipidamisi üldistel alustel. Ülejäänud summa kantakse üle perekonnale, perekonna puudumisel — isiklikule arvele.

Ravi- ja tööprofülaktooriumist tagasipöördunud isikud rakendatakse tööle üldreeglina nende endises töökohas ning selle tagavad rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed.

Isikutele, kes viibivad ravi- ja tööprofülaktooriumis, säilitatakse õigus elamispinnale nende endises elukohas.

7. Sundravi ja tööga ümberkasvatamist profülaktooriumis ei rakendata isikute suhtes, kes põevad psüühilisi haigusi, alaealiste, esimese grupi invaliidide, rasedate naiste, rinnalapsi omavate emade ning üle 60 aasta vanuste meeste ja üle 55 aasta vanuste naiste suhtes (Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. augusti 1967. a. seadluse — ENSV ÜVT 1967, nr. 38, art. 303 — redaktsioonis).

8. Teha Eesti NSV Ministrite Nõukogule ülesandeks välja töötada ja rakendada vajalikud abinõud käesoleva seadluse täitmiseks.[1]

[1] Vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. juuli 1965. a. määrust nr. 319.

ÜHISKONDLIKULT KASULIKUST TÖÖST KÕRVALEHOIDUVATE ISIKUTE VASTUTUSE KOHTA[1]

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 29. juuni 1966. a. seadlus
(ENSV ÜVT 1966, nr. 31, art. 206 — KK 1966, II, akt 165)

1. Kehtestada, et täisealised töövõimelised kodanikud, kes ei täida tähtsaimat konstitutsioonilist kohustust — ausalt töötada oma võimete kohaselt —, kes hoiduvad kõrvale ühiskondlikult kasulikust tööst ja elavad ühiskonnavastast, parasiitlikku elu, suunatakse rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsusega ühiskondlikult kasulikule tööle nende alalises elukohas paiknevatesse ettevõtetesse.

Rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsus töölesuunamise kohta tehakse pärast seda, kui ühiskondlikult kasulikust tööst kõrvalehoiduja ei ole ühe kuu jooksul arvates miilitsaorganite poolt tehtud hoiatusest tööle asunud, vaid jätkab parasiitlikku eluviisi.

2. Ühiskonnavastase eluviisiga I ja II grupi invaliide, üle 60-aastasi mehi ja üle 55-aastasi naisi võidakse rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsusega suunata invaliidide või vanadekodudesse.

3. Rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsus käesoleva seadluse §-des 1 ja 2 ettenähtud mõjutamise vahendite rakendamise kohta on lõplik ega kuulu edasikaebamisele.

4. Ühiskondlikult kasulikust tööst kõrvalehoiduvate ja ühiskonnavastase, parasiitliku eluviisiga isikute väljaselgitamist ning sellega seoses olevate asjaolude kontrollimist teostavad miilitsaorganid kas omal initsiatiivil või riigiorganite, ühiskondlike organite või organisatsioonide algatusel või kodanike avalduste alusel. Kui kontrolli tulemusena selgitati välja parasiitliku eluviisiga isik, siis miilitsaorgan hoiatab teda, et ta peab ühe kuu jooksul tööle asuma.

Kui ühiskonnavastase, parasiitliku eluviisiga isik ka pärast hoiatamist ei asu ühiskondlikult kasulikule tööle, saadab miilitsaorgan materjalid sellise isiku kohta rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele.

5. Rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee poolt ühiskonnavastase, parasiitliku eluviisiga isiku töölesuunamise kohta vastuvõetud otsuse täitmise kontroll panna miilitsaorganitele.

Ettevõtte administratsioon on kohustatud tagama töölesuuna-

[1] Antud seadluse rakendamise korra kohta vt. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 29. juuni 1966. a. otsust (KK 1966, II, akt 168).

tute töölerakendamise ning ühiskondlike organisatsioonide kaasabil organiseerima nende isikute ümberkasvatamist.

6. Kui rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsusega töölesuunatud isik tegelikult tööle ei asu või hoidub tööst kõrvale, siis võetakse ta vastutusele «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» § 201[2] lg. 1 või 2 järgi.

7. Kehtestada, et Eesti NSV 8. juuni 1961. aasta seaduse «Võitluse tugevdamisest ühiskonnavastaste, parasiitlike elementide vastu» alusel töölesuunatud isikute asjad uuesti läbivaatamisele ei kuulu.

Nende isikute asukohajärgse rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee võib ühiskondliku organi, organisatsiooni või töötajate kollektiivi taotlusel lubada töölesuunatud isikul ise valida endale töökoht, kui selline isik on käitunud eeskujulikult ning suhtunud ausalt töösse vähemalt poole talle määratud tähtaja jooksul.

Väljavõte

KURITEGEVUSEVASTASE VÕITLUSE INTENSIIVISTAMISE ABINÕUDE KOHTA

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. augusti 1966. a. määrus nr. 382 (ENSV ÜVT 1966, nr. 40, art. 278 — KK 1966, II, akt 205)

1. EKP linna- ja rajoonikomiteedel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta tarvitusele resoluutsed abinõud eeskujuliku avaliku korra loomiseks linnades, rajoonides ja asustatud punktides; tagada riigi ja kodanike huvide kindel kaitsmine huligaanide, varaste, riisujate ja teiste kurjategijate kuritegelike rünnete eest. Süstemaatiliselt ja põhjalikult analüüsida olukorda kuritegevuse valdkonnas; tõhustada igati töötajate aktiivsust võitluses õiguserikkumistega, eriti huligaansusega; suurendada ettevõtete, ehituste, asutuste, organisatsioonide, sovhooside ja kolhooside partei-, komsomoli- ja ametiühinguorganisatsioonide ning juhtijate osatähtsust ja vastutust sellel alal. Tõhustada ühiskondliku korra kaitse, prokuratuuri- ja kohtuorganite juhtimist, anda neile töö organiseerimisel rohkem praktilist abi, pidevalt kontrollida kuritegevusevastase võitluse tõhustamise otsuste täitmist.

Korraldada partei-algorganisatsioonide sekretäridele nendes küsimustes seminare; organiseerida laialdane selgitustöö töötajate kollektiivides ja õppeasutustes, perioodiliselt kuulata parteikomiteedes ja kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedes ettekandeid kuritegevuse ja selle vastu peetava võitluse seisukorra kohta.

2. Juhtida partei-, nõukogude, ametiühingu- ja komsomoliorganite, majandus- ja ühiskondlike organisatsioonide juhtijate tähelepanu vajadusele järsult tõhustada kodanike, eelkõige noorte hulgas ettevõtetes, ehitustel, õppe- ja ametiasutustes ning nende elukohas tehtavat kasvatus- ja massilist kultuuritööd.

Aktiviseerida majavalitsuste parteiorganisatsioonide tööd ja igati toetada elukoha järgi loodavate kodu ja kooli abistamise nõukogude tegevust, samuti teisi vorme üldsuse osavõtuks tööst laste ja noorukitega; suunata kasvatuslike ürituste korraldamisele ja töötajate, eriti noorte, vaba aja veetmise organiseerimisele aktiivsemaid kommuniste ja kommunistlikke noori pedagoogide, inseneride, loomingulise intelligentsi, teadlaste ning kultuuri- ja sporditegelaste hulgast. Praktiseerida individuaalset šeflust raskesti kasvatatavate noorukite üle.

ELKNÜ Keskkomiteel, Eesti NSV Ametiühingute Nõukogul, Eesti NSV Spordiühingute ja -organisatsioonide Liidu Nõukogul, Eesti NSV Haridusministeeriumil, ALMAVÜ Vabariiklikul Komiteel ja Vabariiklikul Sõjakomissariaadil igati laiendada ja parandada spordi- ja töölaagrite, sõjaliste spordialade laagrite ja pioneerilaagrite organiseerimist. Kolme kuu jooksul ette valmistada ja esitada Eesti NSV Ministrite Nõukogule kinnitamiseks spordi- ja töölaagrite ning sõjaliste spordialade laagrite põhimääruse projekt.

6. Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumil[1], Eesti NSV Prokuratuuril ja Eesti NSV Ülemkohtul tõhustada võitlust huligaanitsemise ja teiste kuritegelike nähtuste vastu tänavatel, parkides, klubides ja muudes avalikes kohtades; tagada huligaansuse asjade kiire juurdlemine, eeluurimine ja kohtus läbivaatamine, resoluutselt teha lõpp huligaanide suhtes esineva mahituse ja liberalismi juhtudele.

Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta tarvitusele abinõud linnade ja asulate, eriti uusehituste rajoonide, parkide ja haljasalade paremaks valgustamiseks, tagada majade ukseesiste ja trepikodade valgustamine, taksofonide ülesseadmine äärelinnades.

8. Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumil[1] rakendada vajalikud abinõud vabariigi linnades ja rajoonides miilitsaorganite administratiiv- (avaliku) järelevalve organiseerimiseks kinnipidamiskohtadest vabastatud retsidivistide ja teiste eriti ohtlike kurjategijate üle.

9. Elanikkonna aktiivsuse tõstmiseks avaliku korra kaitsmisel:

1) partei linna- ja rajoonikomiteedel ning partei-algorganisatsioonidel õigeaegselt toetada ja arendada kodanike initsiatiivi avaliku korra kaitsmisel, üldistada ja levitada töötajate omaalga-

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 4. detsembri 1968. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1968, nr. 50, art. 386) nimetati Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeerium Eesti NSV Siseministeeriumiks.

tuslike organisatsioonide positiivseid kogemusi õiguserikkumiste vastases võitluses, taotledes nende tegevuse edasist tõhustamist;

2) Eesti NSV Ametiühingute Nõukogul, vabariiklikel ja kohalikel ametiühingukomiteedel, linnade ning rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta tarvitusele abinõud seltsimehelike kohtute töö parandamiseks;

3) prokuratuuri-, kohtu- ja ühiskondliku korra kaitse organitel teatada töö- või elukohta kodanikest, kes võtavad aktiivselt osa võitlusest õiguserikkumiste vastu; lubada kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ja ühiskondliku korra kaitse organitel vajaduse korral autasustada kõige enam silmapaistnud kodanikke rahaliste preemiate või kingitustega;

4) vabariiklike ja kohalike ajalehtede toimetustel, Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riiklikul Raadio ja Televisiooni Komiteel süstemaatiliselt avaldada trükis materjale ning organiseerida raadio- ja televisioonisaateid, mis laialdaselt selgitavad kehtivaid Nõukogude seadusi, kodanike õigusi ja kohustusi õiguskorra kaitsmisel, kohtu-, prokuratuuri- ning miilitsaorganite osatähtsust riigi ja kodanike huvide kaitsmisel kuritegelike rünnete eest, samuti informeerivad elanikkonda olulisematest, kasvatuslikku tähtsust omavatest kohtuprotsessidest.

10. Pidades silmas vabatahtlike rahvamalevate suurt tähtsust ühiskondliku korra kaitsmisel ja nende tegevuse aktiviseerimiseks:

1) partei linna- ja rajoonikomiteedel jõuda 1. oktoobriks 1966 selgusele iga rahvamaleva töö organiseerimise ja seisukorra kohta, tugevdada nende koosseisu energiliste, algatusvõimeliste inimestega, pidades seejuures rangelt kinni vabatahtlikkuse printsiibist. Keskendada rahvamalevate peamised jõupingutused avalikes kohtades huligaanitsemise ärahoidmisele ja tõkestamisele, pöörata erilist tähelepanu miilitsatöötajate ja rahvamalevlaste operatiivse koostöö parandamisele avaliku korra kaitsmise kohustuste täitmisel. Tagada rahvamalevlaste gruppide komplekteerimine füüsiliselt tervete meeste hulgast patrullimiseks ja valvepidamiseks tänavatel, hoovides, parkides ja muudes avalikes kohtades;

2) asutada eeskujuliku rahvamalevlase rinnamärk. Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumil[2] töötada välja ning ühe kuu jooksul esitada EKP Keskkomiteele ja Eesti NSV Ministrite Nõukogule eeskujuliku rahvamalevlase rinnamärgi kavand, kirjeldus ja põhimääruse projekt.[3]

12. Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuval Vabariiklikul Alaealiste Asjade Komisjonil ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel tugevdada organisatsiooniliselt ja parandada tunduvalt alaealiste asjade komisjonide tegevust.

[2] Vt. viide 1. lk. 696.

[3] Vt. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. veebruari 1967. a. määrust nr. 68 (ENSV ÜVT 1967, nr. 11, art. 58).

Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel lubada jooksva töö teostamiseks ning komisjonide otsuste täitmise kontrollimiseks sisse seada linnade ja rajoonide alaealiste asjade komisjonides palgaliste vastutavate sekretäride ametikohad kohalike töörahva saadikute nõukogude poolt eraldatava arvulise koosseisu ja töötasufondi arvel.

20. Kohustada partei linna- ja rajoonikomiteesid, ELKNÜ Keskkomiteed, Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu, Eesti NSV Prokuratuuri, Eesti NSV Ülemkohut ja Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumi[2] kandma käesoleva määruse täitmise käigust ette EKP Keskkomiteele ja Eesti NSV Ministrite Nõukogule iga aasta 1. märtsiks.

Väljavõte

SOTSIALISTLIKU OMANDI RIISUMISE VASTU PEETAVA VÕITLUSE TÕHUSTAMISE ABINÕUDE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. jaanuari 1967. a. määrus nr. 31 (KK 1967, I, akt 13)

1. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta tarvitusele vajalikud abinõud sotsialistliku omandi kaitsmise põhjalikuks parendamiseks, vajaliku korra loomiseks riigi ja ühiskonna materiaalsete väärtuste säilitamisel, töötajates neisse hoolika suhtumise kasvatamisel.

9. Soovitada Eesti NSV Ametiühingute Nõukogul ja linnade ning rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta tarvitusele abinõud seltsimehelike kohtute ja nende nõukogude tegevuse aktiviseerimiseks, parandada seltsimehelike kohtute juhtimist, anda neile konkreetsemat ja tõhusamat abi, korraldada sagedamini seminare ja õppe-metoodilisi konverentse seltsimehelike kohtute töö küsimustes.

10. Eesti NSV ministeeriumidel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel süstemaatiliselt kuulata kolleegiumide ja komiteede koosolekutel majandusorganisatsioonide juhtijate ettekandeid sotsialistliku omandi säilimise olukorra ja riisumisi soodustavate tingimuste kõrvaldamiseks nende poolt rakendatud abinõude kohta.

EKP KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU 26. JAANUARI 1959. A. MÄÄRUSE NR. 23 «JOOMISE VASTU PEETAVA VÕITLUSE TÕHUSTAMISEST NING KORRA LOOMISEST KANGETE ALKOHOOLSETE JOOKIDE KAUBASTAMISEL» TÄITMISE KÄIGU KOHTA

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. novembri 1968. a. määrus nr. 402

1. Eestimaa KP linna- ja rajoonikomiteedel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel ning ametiühingu- ja komsomoliorganisatsioonidel pühendada joomisevastasele võitlusele ja kangete alkohoolsete jookide müügi korrastamisele rohkem tähelepanu, võtta tarvitusele mõjuvad abinõud elanikkonna hulgas laialdase massilise poliitilise ja kultuurkasvatusliku töö arendamiseks, mille eesmärgiks on otsustav võitlus joomise kui suure ühiskondliku pahe vastu, laialdasemalt tõmmata selleks kaasa töötajaid ja püüda saavutada, et ettevõtetes ja ehitustel, kolhoosides, sovhoosides ja asutustes loodaks sallimatuse ja ühiskondliku hukkamõistu õhkkond joodikute ja nende soosijate ümber.

Töö ajal joomise iga juhtumit, töötajate ilmumist ebakaines olekus tööle ja avalikesse kohtadesse tuleb vaadelda kui erakorralist juhtumit kollektiivis, viia üldsuse kohtu ette ja rangelt hukka mõista.

3. Vabariiklike ja kohalike ajalehtede ning ajakirjade toimetustel avaldada süstemaatiliselt artikleid, följetone ja sõnumeid, mis teravalt piitsutavad joodikuid ja inimesi, kes rikuvad sotsialistliku ühiselu reegleid. Laialdasemalt tõmmata kaasa neis küsimustes ajakirjanduses esinema kogenud propagandiste, arste, õpetajaid, juriste, tootmise eesrindlasi ja tööveterane, partei-, nõukogude ja ametiühingutöötajaid.

8. Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumil:

2) linnades ja rajoonides, kus ei ole narkoloogiakabinette, teha sundravilt tagasi pöördunud isikute arvestus ja dispanseerne järelevaatus ülesandeks närviarstidele;

3) koos miilitsaorganitega organiseerida sundravi vajavate krooniliste alkohoolikute väljaselgitamist ja arvelevõtmist;

4) kohustada psühhoneuroloogiahaiglate dispansereid teatama alkohoolikute töökohtadesse ja miilitsajaoskondadesse isikutest, kes ravi omavoliliselt katkestavad või ei käi regulaarselt raviprotseduuridel, selleks et võtta tarvitusele abinõud ravi jätkamiseks.

12. Eesti NSV Kaubandusministeeriumil, ETKVL-il ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) täiendavalt vaadata läbi jaekaubandusettevõtete nimestik, kellel on õigus müüa kangeid alkohoolseid jooke, et vähendada nende ettevõtete arvu;

2) keelata jaekaubandusvõrgus üle 30 protsendi alkoholi sisaldavate alkohoolsete jookide müük enne kella 10 hommikul ja pärast kella 21 õhtul;

3) keelata kõigi üle 30 protsendi alkoholi sisaldavate alkohoolsete jookide müük töötajate puhkepaikades, spordivõistlustel, laulupidudel ja muudel massiüritustel;

4) keelata alkohoolsete jookide müük väljaviimiseks ühiskondliku toitlustamise ettevõtetes;

5) ühiskondliku toitlustamise ettevõtetes, välja arvatud restoranid, ei tohi ühele külastajale müüdava viina ja muude kangete alkohoolsete jookide üldkogus ületada 100 grammi, kusjuures alkohoolseid jooke tuleb serveerida ainult koos suupistetega;

6) keelata kõigis ühiskondliku toitlustamise ja jaekaubandusettevõtetes alkohoolsete jookide müük alla 18 aasta vanustele noortele ja ebakaines olekus isikutele ning mitte lubada alaealistel külastada restorane õhtul ja öösel;

7) laiendada hästi sisustatud õllesaalide, -baaride, -paviljonide ja -kioskite võrku ja välistada igasugune võimalus seal alkohoolseid jooke tarvitada. Koos miilitsaorganitega sisse seada eeskujulik kord õllemüügikohtades.

2. ARHIIVID, KOHUS, MIILITS, NOTARIAAT, PEREKONNASEISUAKTIDE BÜROOD, RAHVAMALEV, RAHVAKONTROLL, TULETÕRJE, VETELPÄÄSTE

Väljavõte

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUSTE 28. MAIST 1946. A. NR. 436 JA 10. OKTOOBRIST 1950. A. NR. 867 TÄITMISE KONTROLLIMISE TULEMUSTEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. juuli 1952. a. määrus nr. 629

5. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

a) iga aasta kindlustama perekonnaseisuaktide registreerimise bürood linnades ja rajoonides vajalike rahaliste vahenditega mööbli muretsemiseks, koristus-, kütte- ja remondikuludeks, arhiivimaterjali köitmiseks, kantseleitarvete muretsemiseks ning postikulude katteks;

6. ... Instrueerimisnõupidamistel alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude sekretäridega käsitleda ka perekonnaseisuaktide registreerimise töösse puutuvaid küsimusi.

7. Kohustada linnade, rajoonide ja alevite töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid ning külanõukogude esimehi korraldama elanikkonna hulgas massilist selgitustööd loengute, vestluste, kohaliku ajakirjanduse ja raadio kaudu perekonnaseisuaktide registreerimise korrast ja tähtaegadest ning nõukogude seadusandlusest perekonna ja abielu küsimustes.

8. Kohustada kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede esimehi või aseesimehi abielude registreerimise tähtsuse ja pidulikkuse suurendamiseks perioodiliselt viibima isiklikult abielude registreerimise juures perekonnaseisuaktide registreerimise organites.

Väljavõte

RIIKLIKE ARHIIVIDE TÖÖ PARANDAMISEST EESTI NSV RAJOONIDES JA LINNADES

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. juuni 1954. a. määrus nr. 268

2. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

a) teostama linnade ja rajoonide riiklike arhiivide administratiiv-majanduslikku juhtimist ning vormistama õiendid ja dokumentide ärakirjad, mis antakse välja arhiivide poolt asutuste nõudmiste ja kodanike avalduste põhjal;

b) kindlustama riiklikud arhiivid ruumidega, mis tagavad dokumentaalmaterjalide säilitamist, samuti kindlustama nende õigeaegne finantseerimine rajooni või linna eelarve summadest.

Väljavõte

ABINÕUDEST MINISTEERIUMIDE JA KESKASUTUSTE ARHIIVIMATERJALIDE HOIUREŽIIMI KORRASTAMISEKS JA NENDE PAREMAKS ÄRAKASUTAMISEKS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. aprilli 1956. a. määrus nr. 83 (ENSV T 1956, nr. 7, art. 67 — KK 1956, I, akt 38)

6. Dokumentaalsete materjalide paremaks säilitamiseks, nende teadusliku ja praktilise kasutamise laiendamiseks kohustada linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteesid rakendama vajalikud abinõud linnade ja rajoonide arhiivide töö parandamiseks, komplekteerima need selleks tööks paremini ettevalmistatud kaadriga ning kindlustama ruumidega, mis vastaksid arhiivide säilitamise nõuetele. Kus ruumid puuduvad, rakendama abinõud uute ruumide ehitamiseks NSV Liidu Siseministeeriumi poolt kinnitatud tüüpprojektide järgi.

13. Linnade ja rajoonide arhiivide varustamise paremaks organiseerimiseks panna nende varustamine vastavatele TSN täitevkomiteedele.

16. Panna rajoonide ja linnade TSN täitevkomiteedele ette rakendada vajalikud abinõud kohalike arhiiviorganite töö parandamiseks, selleks et parandada dokumentaalsete materjalide säilitamist ja laiendada nende teaduslikku ja praktilist kasutamist.

Väljavõte

PEREKONNASEISUAKTIDE REGISTREERIMISE ALASEST TÖÖST EESTI NSV-S

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 16. juuni 1956. a. otsus

1. Kohustada kõiki rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

a) organiseerima rahva hulgas ulatuslikku selgitustööd nõukogude perekonna- ja abieluseadusandluse kohta ja tutvustades kodanike kohustusi ja õigusi perekonnaseisuaktide registreerimise alal;

b) tagama perekonnaseisuaktide registreerimine kõrgel poliitilisel ja kultuurilisel tasemel, pöörates erilist tähelepanu abielu registreerimise pidulikkusele;

c) eraldama perekonnaseisuaktide büroodele ruumid võimalikult paremas kohas linna- või rajoonikeskuses ning sisustama ühe toa abielude registreerimiseks ning teise arhiivi jaoks;

d) varustama perekonnaseisuaktide bürood vajalike majandussummadega ning tagama perekonnaseisuaktide büroole ruumide regulaarne kütmine ning korrashoid;

e) organiseerima ilmalike matusetalituste läbiviimist.

Väljavõte

JUHENDITE «PEREKONNASEISUAKTIDE REGISTREERIMISE KORRA KOHTA LINNADE JA RAJOONIDE PEREKONNASEISUAKTIDE BÜROODES» JA «PEREKONNASEISUAKTIDE REGISTREERIMISE KORRA KOHTA LINNADE, KÜLADE JA ALEVITE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE TÄITEVKOMITEEDE POOLT» KINNITAMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. juuli 1957. a. korraldus nr. 1016-k (KK 1957, II, akt 58)

Seoses Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. aprilli 1957. a. määruse nr. 144 «Perekonnaseisuaktide registreerimise organite töö parandamisest vabariigis» vastuvõtmisega:

1. Kinnitada Eesti NSV Siseministeeriumi ja Eesti NSV Vabariikliku Perekonnaseisuaktide Büroo poolt esitatud juhendid «Perekonnaseisuaktide registreerimise korra kohta linnade ja rajoonide perekonnaseisuaktide büroodes» ja «Perekonnaseisuaktide registreerimise korra kohta linnade, külade ja alevite töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede poolt» vastavalt lisale nr. 1 ja nr. 2.[1]

[1] Lisasid ei tooda.

Väljavõte

EESTI NSV VABATAHTLIKU TULETÕRJE ÜHINGUTE JA SALKADE VAHELISE SOTSIALISTLIKU VÕISTLUSE KORRALDAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. juuni 1959. a. määrus nr. 248 (ENSV T 1959, nr. 38, art. 198 — KK 1959, II, akt 116)

1. Asutada Eesti NSV Ministrite Nõukogu rändpunalipp sotsialistlikus võistluses esikohale tulnud linna või rajooni vabatahtliku tuletõrje ühingu autasustamiseks ja kolm rahalist preemiat kaheksa tuhande, viie tuhande ja kolme tuhande rubla[1] suuruses.

4. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede esimehi abistama vabatahtliku tuletõrje ühinguid vabatahtliku tuletõrje salkade vahelise sotsialistliku võistluse organiseerimisel.

5. Soovitada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele asutada linna või rajooni töörahva saadikute nõukogu rändpunalipp linnas või rajoonis sotsialistlikus võistluses esikohale tulnud vabatahtliku tuletõrje salga autasustamiseks.

Väljavõte

TULETÕRJEALASE TÖÖ TUGEVDAMISE KOHTA EESTI NSV KOLHOOSIDES, SOVHOOSIDES JA PÕLLUMAJANDUSETTEVÕTETES[1]

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. septembri 1960. a. määrus nr. 357 (ENSV MKK 1960, nr. 32, art. 96 — KK 1960, III, akt 234)

1. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

b) ...Mitte lubama anda ekspluatatsiooni valmisehitamata hooneid, mis ei ole ehitatud vastavalt projektile ning millel puuduvad vajalikud veevarud tule kustutamiseks;

d) tugevdama vabatahtliku tuletõrje salku kolhoosides ja sovhoosides; kolme kuu jooksul moodustama salgad kõikidel objektidel; seadma sisse range kontroll tuletõrjevahendite õige kasutamise üle. Uurima iga tuletõrjevahendi mitte sihipärase kasutamise ja rikkumise juhtu ning võtma süüdlased vastutusele;

---

[1] NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. mai 1960. a. määrusega nr. 470 (NSVL MK 1960, nr. 10, art. 69; ENSV ÜT 1960, nr. 7) muudeti alates 1. jaanuarist 1961. a. hindade mastaap kümnekordselt.

[1] Vt. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. jaanuari 1964. a. määrust nr. 6 (ENSV MKK 1964, nr. 2, art. 6).

e) kindlustama vabatahtliku tuletõrje ühingute liikmete ööpäevase valve linna- ja rajoonikeskuste tuletõrjedepoode juures, samuti kolhooside ja sovhooside tuletõrjedepoode juures vastavalt Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. mai 1954. a. määrusele nr. 252 ja 24. veebruari 1950. a. määrusele;

f) tegema külanõukogudele ülesandeks määrata igale kolhoositalundile üks vahend tuletõrjeinventari liikidest, millega elanikud peavad ilmuma tulekahjule;

g) laste ulakuse läbi tekkivate tulekahjude ärahoidmiseks viima lastevanemate seas läbi vastav selgitustöö, organiseerima kolhoosnikute ja sovhoositööliste laste vaba aja paremat veetmist, eriti põllutööde perioodil. Andma kohad lasteasutustes ja pioneerilaagrites esmajärjekorras töötavate vanemate ja vallasemade lastele. Võtma tarvitusele abinõud uute lasteasutuste organiseerimiseks kolhoosides ja sovhoosides;

h) ehitusmaterjalide turufondi jaotamisel nägema ette ehitusmaterjalide müügi elanikkonnale kütteseadmete ja suitsulõõride remontimiseks ja ehitamiseks;

j) organiseerima spetsiaalseid tuletõrjepaviljone või -stendide väljapanekut rajoonide põllumajandusnäitustel, selleks et populariseerida paremat tulekaitse organiseerimist kolhoosides, sovhoosides ja maa-asulates;

k) tõsta kolhoosijuhatuste, sovhooside, remondi- ja tehnikajaamade[2] direktorite ning teiste põllumajandusettevõtete juhatajate vastutust tuleohutuse seisukorra eest ja vaatama iga tulekahju juhtu kui hooletust nende poolt;

l) abistama linnade ja rajoonide vabatahtliku tuletõrje ühinguid kunstilise isetegevuse arendamisel repertuaari väljatöötamisel tuletõrjealastel teemadel.

7. Kohustada Eesti NSV Siseministeeriumi:

b) organiseerima koos rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega iga-aastased vabatahtliku tuletõrjesalkade ülemate ja motoristide ettevalmistuskursused, vabastades nad põhitööst 3—5 päevaks.

---

[2] Vastavalt EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. märtsi 1961. a. määrusele nr. 114 (ENSV MKK 1961, nr. 11, art. 36) lülitati remondi- ja tehnikajaamad ning maaparandusjaamad Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondise «Eesti Põllumajandustehnika» rajooniosakondade koosseisu. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. oktoobri 1963. a. määrusega nr. 462 (ENSV MKK 1963, nr. 38, art. 136) reorganiseeriti need koondise «Eesti Põllumajandustehnika» rajoonikoondisteks ja osakondadeks.

Väljavõte

EESTI NSV METSADE TULEOHUTUSE EESKIRJAD

Kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. augusti 1962. a. määrusega nr. 369
(ENSV MKK 1962, nr. 40, art. 145 — KK 1962, II, akt 146)

7. Eriti tuleohtlikul ajal on kohalikel rajoonide ja linnade TSN täitevkomiteedel õigus keelata igasugune tuletegemine ja suitsetamine väljaspool selleks eraldatud kohti, kõikides metsades ja metsaga vahetult piirnevatel heinamaadel ja aasadel.

35. Rajoonide ja linnade täitevkomiteed on kohustatud:

1) määrama igal kevadel kindlaks tuleohtliku aja alguse ja sügisel selle lõppemise kuupäeva ning avaldama need rajooni, linna ajalehtedes hiljemalt kolm nädalat enne tuleohtliku aja algust või lõppemist;

2) koostama igal aastal enne tuleohtliku aja algust metsatulekahjude kustutamise operatiivplaanid, mis näevad ette elanikkonna ning tuleohutusvahendite ja transpordi rakendamise korra võitluses metsatulekahjudega, samuti täiendavad tuletõrjeabinõud, mis ei ole ette nähtud tuleohutuse eeskirjades;

3) metsatulekahjude kustutamise organiseerimise üldiseks juhtimiseks asutada igal aastal rajoonide ja linnade TSN täitevkomiteede juurde komisjonid eesotsas esimehe või selle asetäitjaga.

Väljavõte

PEREKONNASEISUAKTIDE BÜROODE TÖÖ JA MATUSETALITUSTE KORRALDAMISE PARANDAMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. novembri 1962. a. määrus nr. 573
(KK 1962, III, akt 243)

1. Kohustada Eesti NSV Vabariiklikku Perekonnaseisuaktide Bürood ja rajoonide ning linnade TSN täitevkomiteesid võtma tarvitusele abinõud perekonnaseisuaktide büroode töö ja matusetalituste korraldamise parandamiseks, osutama suuremat tähelepanu büroode töötajate valikule ja kasvatamisele, samuti hoolikamalt suhtuma nende ettepanekutesse kombetalituste korraldamise kohta.

2. Kohustada rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid eraldama sotsiaalhooldusasutustele neile lähemal asuvail üldkasutatavail kalmistutel hoolealuste matmiseks eraldi matmispaiga, mida hoida korras kohaliku eelarve summade arvel.

Väljavõte

TULEOHUTUSE EDASISE PARANDAMISE ABINÕUDE KOHTA EESTI NSV-S

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. jaanuari 1964. a. määrus nr. 6

1. Kohustada Eesti NSV Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume, keskasutusi, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

1) ... Tõstma tuletõrjetehniliste komisjonide osatähtsust, tugevdama vabatahtliku tuletõrje salku ja tagama üldsuse laialdane osavõtt tulekahjude ärahoidmisest ja kustutamisest. Korraldama tuletõrje-eeskirjade tutvustamist töölistele ja teenistujatele ning kontrollima nende teadmisi tuletõrje tehnilise miinimumi ulatuses riikliku tuletõrje järelevalveprogrammi alusel;

2) organiseerima tööstusettevõtetes, ehitustel, kolhoosides, sovhoosides, ladudes, baasides, laste- ja raviasutustes ning kultuuriasutustes ja etendusi andvates asutustes õigeaegse tuletõrje- ja profülaktiliste abinõude täitmise, tuletõrjevahendite hoidmise alalises valmisolekus ning seadma sisse iga tuletõrjedepoo juures (kus on üksused) valve vabatahtliku tuletõrje salga liikmetest, autojuhtidest (motoristidest). Eraldama vajaliku transpordi tuletõrjevahendite kohaletoimetamiseks tulekahju kohale ja kohandama kõik virtsalaotajad, piimaveokid ja teised majapidamises olevad autotsisternid tulekahjude kustutamiseks;

3) võtma tarvitusele abinõud tuletõrjealaste puuduste ja projektidest kõrvalekaldumiste likvideerimiseks hoonete ja ehitiste püstitamisel ja ekspluatatsiooni andmisel;

4) kapitaalmahutuste plaani projektide koostamisel nägema ette vajalike assigneeringute ja tulekindluse tõstmiseks suunatud materiaalsete ressursside eraldamise tootmishoonete rekonstrueerimiseks, samuti tuletõrjedepoode ehitamiseks, tuletõrje paremaks varustamiseks veega, automaattulekustutamise ja signaliseerimise vahendite juurutamiseks. Tagama tuletõrjeüksuste seitsme aasta plaanide ja aktide täitmise.

2. Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumil[1]:

2) ... Koos linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega organiseerida igal aastal vabatahtliku tuletõrjesalkade ülemate ja motoristide ettevalmistuskursused, vabastades nad põhitööst 3—5 päevaks;

10. Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukond-

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 4. detsembri 1968. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1968, nr. 50, art. 386) nimetati Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeerium Eesti NSV Siseministeeriumiks.

liku Teenindamise Ministeeriumil[2] ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) töötada välja ja viia ellu abinõud tuletõrje veevarustuse parandamiseks vabariigi linnades;

2) tõhustada kontrolli riikliku elamufondi kaitsmise üle tulekahjude eest ning tuleohutuse eeskirjade täitmise üle korteriüürnike poolt;

3) elumajade kapitaalremondi ajal ja rekonstrueerimisel kõrvaldada tuletõrjealased puudused;

4) koos Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumi[3] Tuletõrje Valitsusega ja Eesti Vabariikliku Vabatahtliku Tuletõrje Ühinguga moodustada iga majavalitsuse juurde vabatahtliku tuletõrje salk, kelle liikmetel tuleb organiseerida tuletõrje profülaktilist tööd elumajades.

VABATAHTLIKU TULETÕRJE ÜHINGUTELE TULETÕRJEVAHENDITE TASUTA ÜLEANDMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. juuni 1964. a. korraldus nr. 1007-k

Lubada Eesti NSV alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) riikliku kindlustuse maksetest tuletõrjeüritusteks eraldatud summade arvel soetatud ja kolhoosidele ning tuletõrjeühingutele kasutada antud tuletõrjeautosid, mootor- ja käsipritse erandina tasuta üle anda vabatahtliku tuletõrje ühingutele;

2) tuletõrjevahendid, mis on kasutamisel sovhoosides ja teistes riiklikes majandites, anda üle nende kasutajate bilanssi

Väljavõte

KRIMINAALKARISTUSTE KOHALDAMISE PRAKTIKA KOHTA EESTI NSV-S

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 26. detsembri 1964. a. otsus

3. Teha rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele ülesandeks abistada rahvakohtuid väljasõiduistungite organiseerimisel.

---

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. märtsi 1969. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1969, nr. 13, art. 136) reorganiseeriti Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeerium Eesti NSV Kommunaalmajanduse Ministeeriumiks ja Eesti NSV Teenindusministeeriumiks.

[3] Vt. viide 1. lk. 707.

Väljavõte

SELTSIMEHELIKE KOHTUTE TÖÖ PARANDAMISE ABINÕUDE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 9. veebruari 1965. a. määrus nr. 60 (ENSV MKK 1965, nr. 6, art. 20 — KK 1965, I, akt 27)

1. Kohustada ametiühingute vabariiklikke komiteesid, vabriku-, tehase- ja kohalikke komiteesid, rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid:

1) tõstma seltsimehelike kohtute osatähtsust töötajate kommunistlikul kasvatamisel ja töödistsipliini tugevdamisel. Kõrvaldama puudused seltsimehelike kohtute töös, tagades nendele pandud ülesannete täitmise. Pöörama erilist tähelepanu seltsimehelikes kohtutes asjade ettevalmistamise ja läbivaatamise parandamisele ja võtma tarvitusele abinõud seltsimehelike kohtute istungite kasvatusliku osa tugevdamiseks;

3) tugevdama seltsimehelike kohtute töö juhtimist ja kontrolli, süstemaatiliselt viima läbi seminare seltsimehelike kohtute liikmete õpetamiseks, regulaarselt uurima ja levitama nende töö positiivseid kogemusi.

2. Kohustada ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhtijaid rohkem kasutama seltsimehelike kohtute abi töödistsipiini tugevdamiseks ja võtma aktiivselt osa seltsimehelike kohtute istungitest.

4. Moodustada Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu juures Seltsimehelike Kohtute Vabariiklik Nõukogu, kellele panna kõigi seltsimehelikke kohtuid juhtivate ja neid abistavate organite tegevuse koordineerimine.

Nõukogu koosseisu viia ametiühinguorganisatsioonide, samuti rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede, kohtu- ja prokuratuuriorganite esindajad.

5. Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel organiseerida rajooni (linna) seltsimehelike kohtute nõukogud, kelle ülesandeks on rajooni (linna) seltsimehelike kohtute tegevuse koordineerimine nendele pandud ülesannete eduka täitmise kindlustamiseks.

Väljavõte

«RAJOONI (LINNA) SELTSIMEHELIKE KOHTUTE NÕUKOGU PÕHIMÄÄRUSE» JA «SELTSIMEHELIKE KOHTUTE VABARIIKLIKU NÕUKOGU PÕHIMÄÄRUSE» KINNITAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 19. juuni 1965. a. määrus nr. 287 (ENSV MKK 1965, nr. 22, art. 92 — KK 1965, II, akt 165)

1. Kinnitada juurdelisatud[1] «Rajooni (linna) seltsimehelike kohtute nõukogu põhimäärus» ja «Seltsimehelike Kohtute Vabariikliku Nõukogu põhimäärus».

2. Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel (Tallinna linnas linnarajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel) moodustada rajooni (linna) seltsimehelike kohtute nõukogud hiljemalt 1 kuu jooksul.

Väljavõte

EESTI NSV RAHVAKOHTUNIKE ARUANDLUSE KOHTA VALIJATE EES JA RAHVAKAASISTUJATE OSAVÕTUST ÕIGUSEMÕISTMISEST

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 26. juuni 1965. a. otsus

2. Kohustada Eesti NSV rahvakohtunikke:

1) rangelt täitma Eesti NSV kohtukorralduse nõuet — esineda süstemaatiliselt aruannetega valijate ees; seostada aruanded selle kollektiivi tegevusega, kus aruandega esinetakse, ning tõmmata aruandega esinemisele kaasa vastavast kollektiivist valitud rahvakaasistujaid;

2) pöörata erilist tähelepanu aruannete põhjalikule ettevalmistamisele; taotleda võimalikult suurema arvu valijate aktiivset osavõttu aruandekoosolekutest.

4. Rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel pöörata rohkem tähelepanu rahvakohtunike valijate ees aruandlusele ning osutada kaasabi valijate suuremaarvuliseks ja aktiivsemaks osavõtmiseks aruandekoosolekutest.

---

[1] Lisa ei tooda.

RAHVAKONTROLLIORGANITE KOHTA EESTI NSV-S

Eesti NSV 28. detsembri 1965. a. seadus
(ENSV ÜT 1965, nr. 52, art. 232 — KK 1965, IV, akt 340)

Vastavalt NSV Liidu 9. detsembri 1965. aasta seadusele «Rahvakontrolliorganite kohta NSV Liidus» Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu otsustab:

1. Ümber kujundada Eesti NSV partei- ja riigikontrolliorganid Eesti NSV rahvakontrolliorganeiks.

2. Kehtestada, et Eesti NSV-s on rahvakontrolliorganiks Eesti NSV Rahvakontrolli Komitee, linnade ja rajoonide rahvakontrollikomiteed, samuti rahvakontrolliigrupid ja -postid külade ja alevite töörahva saadikute nõukogude juures, ettevõtetes, kolhoosides, asutustes ja organisatsioonides.

Väljavõte

EESTI NSV NOTARIAADI MÄÄRUSTIK

Kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 20. aprilli 1966. a. määrusega nr. 167
(ENSV ÜVT 1966, nr. 18 art. 109 — KK 1966, I, akt 92)

1. Eesti NSV notariaadi ülesandeks on sotsialistliku seaduslikkuse tugevdamine, õiguserikkumiste vältimine, kodanike, samuti riigiasutuste, ettevõtete, kolhooside ja muude kooperatiiv- ning ühiskondlike organisatsioonide õiguste ja seaduslike huvide kaitsmine tehingute tõestamise ja teiste notariaaltoimingute teostamise teel.

2. Notariaaltoiminguid teostavad notariaalkontorid. Asulates, kus puuduvad notariaalkontorid, teostavad käesoleva määrustiku punktis 5 märgitud notariaaltoiminguid linnade, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed.

5. Asulates, kus puuduvad notariaalkontorid, teostavad linnade, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed järgmisi notariaaltoiminguid:

1) tõestavad lepinguid summaga mitte üle 300 rubla, välja arvatud elamute võõrandamise lepingud;

2) tõestavad volikirju, välja arvatud volikirjad tehingute teostamiseks välismaal;

3) tõestavad dokumentidest tehtud ärakirjade ja väljavõtete õigsust, välja arvatud ärakirjad dokumentidest kõrgemate, kesk-eriõppeasutuste ja keskkoolide lõpetamise kohta;

4) tõestavad allkirja ehtsust dokumentidel;

5) võtavad tarvitusele abinõusid pärandvara hoidmiseks.

6. ... Linnade, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedes teostab notariaaltoiminguid täitevkomitee sekretär. Sekretäri äraolekul (haigus, komandeering, puhkus jne.) teostab notariaaltoiminguid täitevkomitee esimees.

125. Juhendi notariaaltoimingute teostamise korra kohta linnade, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedes kinnitab Eesti NSV Ministrite Nõukogu.[1]

Väljavõte

ALMAVÜ EESTI NSV VABARIIKLIKU KOMITEE VABASTAMISE KOHTA MÕNEDEST FUNKTSIOONIDEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 7. juuni 1966. a. määrus nr. 275 (KK 1966, II, akt 139)

1. Vabastada ALMAVÜ Eesti NSV Vabariiklik Komitee talle mitteomastest vetelpäästeteenistuse juhtimise funktsioonidest. Panna inimeste elu kaitse organiseerimine jõgedel, järvedel ning rannaäärsetes merepiirkondades rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele ning Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumile.[1]

Väljavõte

NOTARIAALORGANITE TÖÖ PARENDAMISE ABINÕUDE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. märtsi 1967. a. määrus nr. 128 (KK 1967, I, akt 59)

1. Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuval Juriidilisel Komisjonil:

1) võtta tarvitusele abinõud vabariigi notariaalkontorite töö parendamiseks ning linnade, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede metoodilise juhendamise tugevdamiseks notariaaltoimingute teostamisel.

2. Rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel võtta tarvitusele abinõud linnade, alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede töö parendamiseks notariaaltoimingute teostamisel.

3. Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel abistada notariaalkontoreid nende töö parendamisel.

[1] Juhend on kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. novembri 1966. a. määrusega nr. 479 (ENSV ÜVT 1966, nr. 52, art. 389).

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 4. detsembri 1968. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1968, nr. 50, art. 386) nimetati Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeerium Eesti NSV Siseministeeriumiks.

VETELPÄÄSTETEENISTUSE PARENDAMISE KOHTA EESTI NSV JÕGEDEL, JÄRVEDEL JA MEREÄÄRSETES KOHTADES

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. mai 1967. a. määrus nr. 198
(ENSV ÜVT 1967, nr. 22, art. 183 — KK 1967, II, akt 88)

1. Pidada kõigi nõukogude organite, kehakultuuri-, majandus- ja ühiskondlike organisatsioonide tähtsaks ülesandeks laialaulatusliku selgitustöö ja profülaktiliste ürituste organiseerimist elanikkonna hulgas õnnetusjuhtumite vältimiseks veekogudel, otsustavate abinõude tarvituselevõtmist inimelude kaitseks veekogudel ja käesolevas määruses märgitud puuduste kõrvaldamiseks.

2. Eesti NSV ministeeriumidel, keskasutustel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) tõsta ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide juhtijate vastutust inimelude kaitse eest veekogudel, mida kasutatakse tööstuslikuks otstarbeks või mida kasutavad sanatooriumid, puhkekodud, turismibaasid, koolid, laagrid jne.;

2) kohustada ettevõtteid, asutusi ja organisatsioone, kes kasutavad veekogusid tööstuslikuks otstarbeks, töötajate supluseks ja puhkuseks, pioneerilaagrite ujumiskohtadena või on rajanud sinna paadisadamad, veespordibaasid ja üleveokohad, organiseerima nendel veekogudel ametkondlikud või ühiskondlikud vetelpäästepostid ning sisustama need vetelpäästevahenditega;

3) nõuda ettevõtetelt, asutustelt ja organisatsioonidelt turbavõtmise, paekaevandamise, liiva- ja jäävõtmise kohtade ning üleveokohtade tähistamist ja vastavate alade hoiatusmärkidega piiramist.

3. Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumil[1]:

6) koos linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega tugevdada ühiskondliku korra kaitset supelrandades, supluskohtades, paatide laenutusjaamades ja veespordibaasides;

6. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) organiseerida lihtsamate üldkasutatavate välisujulate ja eeskirjadele vastavate supluskohtade rajamist veekogudel ning sisustada suvehooaja alguseks supelrannad, ujulad, ujumis- ja supluskohad nõutava vetelpäästevarustusega.

2) anda kohalikele spordi- ja teistele organisatsioonidele ning asutustele igakülgset abi ujumiskursuste korraldamisel, rajades

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 4. detsembri 1968. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1968, nr. 50, art. 386) nimetati Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeerium Eesti NSV Siseministeeriumiks.

selleks lihtsamaid ujuma õpetamise kohti, sisustades neid vajalike vahenditega. Tõmmata ujuma õpetamisele kaasa koolide kehalise kasvatuse õpetajaid, ettevõtete ja asutuste kehakultuuri metoodikuid ning ujumisinstruktoreid;

3) teostada vetelpäästejaamade ja -postide hoonete remonti ja materiaal-tehnilise baasi täiendamist, eraldades selleks summasid üle kohalike eelarvete laekuvate tulude arvel;

4) võtta vastu otsused korra loomiseks ja kindlustamiseks ning õnnetuste vältimiseks veekogudel.

23. Kehtestada, et supelrandu, paadilaenutusjaamu, välisbasseine, ülekäigukohti ja veekogude ääres paiknevaid pioneerilaagreid võib avada ainult pärast küsimuse kooskõlastamist vetelpäästejaamadega.

Väljavõte

«KOHALIKE TÖÖRAHVA SAADIKUTE NÕUKOGUDE TÄITEVKOMITEEDE JUURES ASUVATE MITTEKOOSSEISULISTE TULETÕRJEINSPEKTORITE RÜHMADE PÕHIMÄÄRUSE» KINNITAMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. mai 1967. a. määrus nr. 217 (ENSV ÜVT 1967, nr. 24, art. 197 — KK 1967, II, akt 95)

1. Kinnitada juurdelisatud «Kohalike töörahva saadikute nõukogude juures asuvate mittekoosseisuliste tuletõrjeinspektorite rühmade põhimäärus».[1]

2. Kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) riikliku tuletõrje järelevalveorganite esildisel moodustada mittekoosseisuliste tuletõrjeinspektorite rühmad vastavalt käesoleva määruse punktiga 1 kinnitatud põhimäärusele;

2) mittekoosseisuliste tuletõrjeinspektorite rühmade tegevust korraldada tihedas koostöös riikliku tuletõrje järelevalve kohalike organitega;

3) välja töötada mittekoosseisuliste tuletõrjeinspektorite ergutamise kord aktiivse töö eest tulekahjude ärahoidmisel ja nende vastu võitlemisel.

3. Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumil[2]:

1) abistada mittekoosseisuliste tuletõrjeinspektorite rühmade juhtide kandidaatide väljavalimisel ning tagada pidev kontroll kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvate mittekoosseisuliste tuletõrjeinspektorite rühmade tegevuse üle;

2) korraldada mittekoosseisuliste tuletõrjeinspektorite ettevalmistamist ja instrueerimist tuleohutuse küsimustes.

[1] Põhimäärust ei tooda.

[2] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 4. detsembri 1968. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1968, nr. 50, art. 386) nimetati Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeerium Eesti NSV Siseministeeriumiks.

Väljavõte

VETELPÄÄSTETEENISTUSE PARENDAMISE ABINÕUDE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. mai 1968. a. määrus nr. 180 (ENSV ÜVT 1968, nr. 22, art. 153)

1. Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumil[1] ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel:

1) töötada välja ja rakendada täiendavad abinõud veekogudel inimelude kaitse organiseerimise parendamiseks;

2) laialdaselt tõmmata vetelpäästeteenistuse organiseerimisele ja tööle kaasa üldsust, rakendades abinõud vetelpäästejaamade ja -postide õigeaegseks komplekteerimiseks kaadriga ja tagada vajalik kontroll nende töö üle.

8. Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumil[1] töötada välja ja kinnitada vetelpäästeteenistuse põhimäärus.

Väljavõte

EESTI NSV RAJOONIDE RIIKLIKE ARHIIVIDE JA NARVA LINNA RIIKLIKU ARHIIVI REORGANISEERIMISE KOHTA

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. septembri 1968. a. määrus nr. 328 (ENSV ÜVT 1968, nr. 42, art. 306)

1. Reorganiseerida rajoonide muutuva dokumentaalsete materjalide koosseisuga riiklikud arhiivid ja Narva linna muutuva dokumentaalsete materjalide koosseisuga riiklik arhiiv alalise dokumentaalsete materjalide koosseisuga riiklikeks arhiivideks alates 1. oktoobrist 1968. a.

2. Kinnitada juurdelisatud «Eesti NSV linna, rajooni alalise dokumentaalsete materjalide koosseisuga riikliku arhiivi põhimäärus».

---

[1] Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 4. detsembri 1968. a. seadlusega (ENSV ÜVT, 1968, nr. 50, art. 386) nimetati Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeerium Eesti NSV Siseministeeriumiks.

EESTI NSV LINNA, RAJOONI ALALISE DOKUMENTAALSETE MATERJALIDE KOOSSEISUGA RIIKLIKU ARHIIVI PÕHIMÄÄRUS

Kinnitatud
Eesti NSV Ministrite Nõukogu
24. septembri 1968. a. määrusega nr. 328

1. Alalise dokumentaalsete materjalide koosseisuga linna, rajooni riiklik arhiiv (edaspidi arhiiv) on moodustatud NSV Liidu Riikliku Arhiivifondi dokumentaalsete materjalide säilitamiseks ja kasutamise organiseerimiseks ning allub vahetult vastava linna, rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele. Teaduslikult ja organisatsioonilis-metoodiliselt juhendab arhiivi Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuv Arhiivide Valitsus.

2. Arhiiv juhindub oma töös NSV Liidu ja Eesti NSV kehtivast seadusandlusest, linna või rajooni töörahva saadikute nõukogu ja selle täitevkomitee otsusest, NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Arhiivide Peavalitsuse ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Arhiivide Valitsuse käskkirjadest ja juhenditest, samuti käeolevast põhimäärusest.

3. Arhiivi dokumentaalsete materjalide koosseisu kuuluvad:

1) NSV Liidu Riikliku Arhiivifondi dokumentaalsed materjalid, mis on moodustunud alates 1944. aastast (välja arvatud Tallinna Linna Riiklik Arhiiv, kus säilitatakse dokumentaalseid materjale alates XIII sajandist) linna, rajooni territooriumil paiknevate ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide tegevuses ning omavad riiklikku, poliitilist, teaduslikku, rahvamajanduslikku ja kultuurilist väärtust ning ei kuulu Eesti NSV Oktoobrirevolutsiooni ja Sotsialistliku Ülesehitustöö Riiklikus Keskarhiivis säilitamisele;

2) riigi-, poliitika-, ühiskonna-, teadus-, tehnika-, kirjandus- ja kultuuritegelaste, põllumajanduse ja tööstuse eesrindlaste ja novaatorite dokumentaalsed materjalid;

3) fotodokumendid, millel on teaduslik-ajalooline ja kultuuriline väärtus antud linna, rajooni seisukohalt;

4) trükised, illustratiivsed, käsikirjalised ja teised materjalid, mis täiendavad arhiivi dokumentaalseid materjale ning on vajalikud teaduslikus uurimistöös, teatme-informatsioonilises töös ja arhiivitöö teistes liikides;

5) mikrofoto- ja teiste dokumentaalsete materjalide koopiad, sealhulgas linna, rajooni ajalugu kajastavate, kuid teistes arhiivides säilitatavate dokumentaalsete materjalide koopiad;

6) dokumentaalsete materjalide teaduslik teatmeaparaat (nimistud, kataloogid, registrid, ülevaated ja teised teatmikud ning arvestusdokumendid).

4. Arhiivi ülesanneteks on:

1) arhiivi dokumentaalsete materjalide säilitamine;

2) arhiivi komplekteerimine nende ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide ning üksikisikute dokumentaalsete materjalidega, mis kuuluvad riikliikule säilitamisele;

3) rajooni, linna territooriumil paiknevates ettevõtetes, asutustes ja organisatsioonides säilitatavate dokumentaalsete materjalide hoiutingimuste ja seisukorra, samuti jooksva asjaajamise dokumentaalosa korralduse kontrollimine;

4) ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele metoodilise abi osutamine, seminaride ja nõupidamiste läbiviimine ning konsultatsioonide andmine arhiivinduse ja asjaajamise küsimustes;

5) ettevõtetes, asutustes ja organisatsioonides säilitatavate dokumentaalsete materjalide arvestamine;

6) arhiivi dokumentaalsete materjalide teaduslik-tehniline korrastamine ja nende teadusliku ning praktilise väärtuse ekspertiisi tegemine; dokumentaalsete materjalide arvestuse ja teadusliku teatmeaparaadi täiustamine;

7) arhiivi tegevusega seotud metoodiliste küsimuste läbitöötamine, vajalike metoodiliste juhendite ettevalmistamine ja arhiivinduse eesrindlike kogemuste rakendamine;

8) dokumentaalsete materjalide väljaselgitamine ja nende kasutamise organiseerimine teaduslikel, rahvamajanduslikel, agitatsiooni- ja propagandatöö ning kultuurhariduslikel eesmärkidel asjast huvitatud ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide informeerimise ning näituste, kohtumisõhtute, ajakirjanduses, raadios ja televisioonis esinemiste läbiviimise teel;

9) osavõtmine dokumentide kogumike, publikatsioonide ja teiste arhiividokumentide põhjal koostatud teaduslike tööde ning artiklite ettevalmistamisest ja väljaandmisest;

10) lugemissaali töö organiseerimine ning abi osutamine arhiividokumentide uurijatele;

11) kehtestatud korras arhiivi dokumentaalsete materjalide põhjal arhiiviteatiste, väljavõtete ja ärakirjade väljaandmine ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele ning NSV Liidu kodanikele;

12) linna, rajooni töörahva saadikute nõukogu ja selle täitevkomitee informeerimine asjaajamise ja arhiivinduse olukorrast ning ettepanekute tegemine selle edasiseks parendamiseks;

13) arhiivi töö kohta perspektiivplaanide ja aastaplaanide koostamine ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuvale Arhiivide Valitsusele aruandmine.

5. Arhiiv töötab tihedas seoses ühiskondlike organisatsioonide ja teaduslike asutustega, tõmmates laialdaselt kaasa üldsust arhiivi tööst osa võtma.

6. Arhiivi juhib direktor (juhataja), kes määratakse linna, rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee poolt kooskõlastatult Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Arhiivide Valitsusega. Direktor (juhataja) juhib kogu arhiivi organisatsioonilist ja

teaduslikku tööd, kannab vastutust arhiivile pandud ülesannete täitmise eest ning annab välja käskkirju oma kompetentsi piirides, võtab tööle ja vabastab töölt arhiivi töötajaid.

7. Arhiivis säilitatavate ja riiklikule hoiule vastuvõtmisele kuuluvate dokumentaalsete materjalide teadusliku ja praktilise väärtuse kindlakstegemiseks tegutseb arhiivi juures ekspertiisikomisjon. Komisjoni koosseisu kuuluvad arhiivi teaduslikud töötajad, inspektorid ning ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide esindajad. Ekspertiisikomisjoni koosseisu kinnitab arhiivi direktor (juhataja). Komisjoni otsused kinnitab Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuv Arhiivide Valitsus.

8. Arhiivi struktuuri ja koosseisu kinnitab Eesti NSV Ministrite Nõukogu.

9. Arhiiv on linna, rajooni eelarvel.

Arhiivi eelarve täitmise arvestust peab linna, rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee üldosakonna raamatupidamine.

10. Arhiivil on Eesti NSV riigivapi kujutisega ja oma nimetusega pitsat.

3. ADMINISTRATIIVVASTUTUS

Väljavõte

ADMINISTRATIIVKORRAS MÄÄRATAVATE RAHATRAHVIDE KOHALDAMISE EDASISE PIIRAMISE KOHTA[1]

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 7. veebruari 1962. a. seadlus (ENSV ÜT 1962, nr. 6, art. 13 — KK 1962, I, akt 23)

Vastavalt NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 21. juuni 1961. a. seadlusele «Administratiivkorras määratavate rahatrahvide kohaldamise edasisest piiramisest», Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

1. Vastavalt NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 21. juuni 1961. aasta seadluse «Administratiivkorras määratavate rahatrahvide kohaldamise edasisest piiramisest» §-le 1 kehtestatakse Eesti NSV territooriumil rahatrahvid administratiivkaristusena NSV Liidu kõrgemate riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite, Eesti NSV kõrgemate riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite poolt nende pädevuse piires ja neid võidakse määrata ainult kõrgemate riigivõimu- ja riigivalitsemisorganite aktides otseselt ettenähtud juhtudel.

2. Vastavalt ülalnimetatud NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadluse §-le 2 võib NSV Liidu seadustega, NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadlustega või NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrustega rahatrahve administratiivkaristusena kehtestada eeskirjade rikkumise eest, mille kinnitamine kuulub NSV Liidu ainupädevusse:

---

[1] Seadluse tekst on toodud muudatustega, mis on tehtud Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 31. oktoobri 1962. a. (ENSV ÜT 1962, nr. 44, art. 157), 29. veebruari 1964. a. (ENSV ÜT 1964, nr. 10, art. 55), 18. detsembri 1964. a. (ENSV ÜT 1964, nr. 52, art. 228), 26. detsembri 1964. a. (ENSV ÜT 1964, nr. 52, art. 243), 24. detsembri 1966. a. (ENSV ÜVT 1966, nr. 57, art. 424) 25. märtsi 1967. a. (ENSV ÜVT1967, nr. 14, art. 104), 23. veebruari 1968. a. (ENSV ÜVT 1968. a., nr. 10, art. 75), 26. aprilli 1968. a. (ENSV ÜVT 1968. a., nr. 18, art. 125) ja 27. detsembri 1968. a. (ENSV ÜVT 1969, nr. 1, art. 4) seadlustega.

1) raudtee-, mere- ja õhutranspordi ohutut liiklemist tagavate eeskirjade ja nimetatud transpordiliikide kasutamise eeskirjade rikkumise eest;

2) sõjaväekohuslaste arvestuse eeskirjade rikkumise eest;

3) piirirežiimi, tollieeskirjade rikkumise eest ja salakaubaveo eest.

NSV Liidu seadustega, NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadlustega, NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrustega võidakse rahatrahve administratiivkaristusena kehtestada ka käesoleva seadluse §-s 3 loetletud eeskirjade rikkumise eest, mille kehtestamine kuulub NSV Liidu ja Eesti NSV ühispädevusse.

Teiste eeskirjade rikkumise eest, mille kinnitamine kuulub NSV Liidu pädevusse, võidakse rahatrahve administratiivkaristusena kehtestada NSV Liidu seadustega ja NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadlustega.

3. Eesti NSV seadustega, Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlustega ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrustega võidakse rahatrahve administratiivkaristusena kehtestada kooskõlas NSV Liidu seadusandlusega;

1) ohutustehnika- ja töökaitse-eeskirjade rikkumise eest tööstuse, ehituse, transpordi ja põllumajanduse alal;

2) koopereerumata kodutööndajate ja käsitööliste registreerimise eeskirjade rikkumise eest ning keelatud tööndusega tegelemise eest;

3) sanitaar-epideemiatõrje ja sanitaar-hügieeni eeskirjade ning loomade karantiini, muude veterinaar- ja sanitaareeskirjade ning taimede karantiinieeskirjade rikkumise eest;

4) avaliku korra rikkumise ja passisüsteemi-eeskirjade rikkumise eest;

5) atmosfääri õhu, pinnase, maapõuevarade ja metsade, veeressursside ja kalavarude kaitse eeskirjade rikkumise eest;

6) tuleohutuse eeskirjade rikkumise eest;

7) auto- ja jõetranspordi ohutut liiklemist tagavate eeskirjade ja nimetatud transpordiliikide kasutamise eeskirjade rikkumise eest;

8) sidealaste eeskirjade rikkumise eest.

Teiste eeskirjade rikkumise eest, mille kehtestamine kuulub NSV Liidu ja Eesti NSV ühispädevusse, võidakse rahatrahve administratiivkaristusena kehtestada Eesti NSV seadustega ja Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlustega kooskõlas NSV Liidu seadusandlusega.

4. Eesti NSV seadustega, Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlustega ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrustega võidakse rahatrahve administratiivkaristusena kehtestada eeskirjade rikkumise eest, mille kinnitamine kuulub vabariigi ainupädevusse:

1) kuivendussüsteemide ja neil asuvate hüdrotehniliste ehitiste ekspluatatsiooni, kaitse ja korrashoiu korra rikkumise eest;

2) looduskaitse- ja kultuurimälestiste kaitse eeskirjade rikkumise eest;

3) loodusõnnetuste, epideemiate ja epizootiate vastu võitlemise eeskirjade rikkumise eest;

4) istandike kaitse ja heakorra eeskirjade rikkumise eest;

5) jahinduseeskirjade rikkumise eest;

6) autoteede ja teedepäraldiste kasutamise ja kaitse eeskirjade rikkumise eest;

7) kaubanduseeskirjade rikkumise eest.

Teiste eeskirjade rikkumise eest, mille kehtestamine kuulub vabariigi ainupädevusse, võidakse rahatrahve administratiivkaristusena kehtestada Eesti NSV seadustega ja Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlustega.

5. Anda rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogudele õigus vastu võtta otsuseid, mis näevad ette nende rikkumise eest rahatrahvide määramise administratiivkaristusena järgmistes küsimustes:

1) avaliku korra eeskirjade rikkumise eest;

2) loodusõnnetuste, epideemiate ja epizootiate vastu võitlemise eeskirjade rikkumise eest;

3) istandike kaitse ja heakorra eeskirjade rikkumise eest;

4) linna elektritranspordi kasutamise eeskirjade rikkumise eest.

Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed võivad vastu võtta otsuseid, mis näevad ette nende rikkumise eest rahatrahvi määramise administratiivkorras, ainult loodusõnnetuste, epideemiate ja epizootiate vastu võitlemise küsimustes.

Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogudel ja nende täitevkomiteedel ei ole õigust vastu võtta otsuseid, mis näevad ette nende rikkumise eest rahatrahvi määramise administratiivkorras, küsimustes, mis on juba reguleeritud kõrgemalseisvate organite aktidega, milles on kindlaks määratud nende rikkumise eest vastutuse liik.

6. Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude ja nende täitevkomiteede otsustes peab olema tähendatud, millisele territooriumile laieneb otsuse kehtivus, samuti ka selle jõustumise tähtaeg. See tähtaeg ei tohi olla vähem kui 15 päeva arvates otsuse avaldamisest. Erakorraliselt kiire vajaduse korral loodusõnnetuste, epideemiate ja epizootiate vastases võitluses võidakse otsused kehtestada nende avaldamise momendist. Otsuseid, mis näevad ette nende rikkumise eest rahatrahvi määramise administratiivkorras, antakse tähtajaga kuni kaks aastat. Tähtaja lõppemisel nad kaotavad jõu.

Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogud ja nende täitevkomiteed peavad üldreeglina enne otsuste, mis näevad ette nende rikkumise eest rahatrahvide määramise administratiivkorras, vastuvõtmist praktiseerima vastavate otsuste projektide eelnevat läbiarutamist üldsusega. Otsused kuuluvad kohustuslikule avaldamisele ja tehakse elanikkonnale laialdaselt teatavaks.

7. Tühistada administratiivkorras rahatrahvide määramine asutustele, ettevõtetele ja organisatsioonidele.

Kehtestada, et vastavalt kehtivale seadusandlusele määratakse rahatrahvid neile ametiisikutele, kes oma teenistuskohustuste täitmise korras oleksid pidanud tarvitusele võtma abinõud kehtivate eeskirjade õigeaegseks täitmiseks. Keelata asutustel, ettevõtetel ja organisatsioonidel võtta ametiisikutele määratud rahatrahvid oma kanda.

8. Kehtestada, et rahatrahvi võidakse määrata isikule, kes on süüdi administratiivse üleastumise toimepanemises.

Rahatrahvi suurus määratakse olenevalt toimepandud üleastumise raskusest, arvesse võties süüdlase isiksust ja varanduslikku seisundit.

9. Rahatrahvi võidakse määrata isikule, kes administratiivse üleastumise toimepaneku ajal oli vähemalt 16-aastane.

10 Üleastumiste eest, mis tingivad rahatrahvi määramise administratiivkorras, kannavad sõjaväelased, samuti siseministeeriumi organite rea- ja juhtivasse koosseisu kuuluvad isikud vastutust vastavalt distsiplinaarmäärustikele.

11. Kodanikele administratiivkorras määratava rahatrahvi suurus ei tohi ületada 10 rubla ja ametiisikutele — 50 rubla.

Vastavalt ülalnimetatud NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadluse §-le 10 võidakse NSV Liidu seadustega, NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi seadlustega, Eesti NSV seadustega ja Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlustega vastutuse tugevdamise erilise vajaduse korral teatavat liiki üleastumiste eest kehtestada rahatrahvide kõrgendatud määra kodanikele kuni 50 rubla ja ametiisikutele kuni 100 rubla.

Tänavatel liiklemise, avaliku korra, sanitaareeskirjade ja transpordi kasutamise eeskirjade rikkumise eest võidakse rikkumise kohal määrata administratiivkorras rahatrahvi kuni üks rubla.

12. Rahatrahve määravad administratiivkorras rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvad administratiivkomisjonid, kuid käesoleva seadluse §-s 14 ettenähtud juhtudel — vastavad riiklikud organid ja ametiisikud.

Külade ja alevite töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed võivad määrata administratiivkorras rahatrahve avaliku korra rikkumise, asulates puhtuse hoidmise eeskirjade, loodus- ja kultuurimälestiste kaitse, asulate heakorrastamise ja hoonestamise eeskirjade, loodusõnnetuste, epideemiate ja epizootiate vastu võitlemise eeskirjade ning alkohoolsete jookidega kauplemise eeskirjade rikkumise eest, samuti kolhooside ja sovhooside põllukultuuride kahjustamise eest ning muude õiguserikkumiste eest juhtudel ja korras, mis on ette nähtud Eesti NSV seadusandluses.

Külade ja alevite töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed määravad rahatrahve korras, mis on ette nähtud administratiivkomisjonidele.

Külade ja alevite töörahva saadikute nõukogud võivad vajaduse korral moodustada kõrgemalseisva nõukogu täitevkomitee loal küla- või alevinõukogu täitevkomitee juurde administratiivkomisjoni nende õiguserikkumiste läbivaatamiseks, mis kuuluvad karistamisele administratiivkorras.

Eesti NSV seadusandlusega võib rajoonide ja linnade alaealiste asjade komisjonidele anda õiguse määrata kodanikele rahatrahvi NSV Liidu ja Eesti NSV seadusandluses ettenähtud juhtudel alaealiste asjade komisjonide pädevusse antud asjade läbivaatamisel.[1]

13. Administratiivkomisjonid moodustatakse vastavate töörahva saadikute nõukogude poolt nõukogu saadikutest ja ühiskondlike organisatsioonide esindajatest. Oma tegevuses tuginevad administratiivkomisjonid üldsuse laialdasele aktiivile.

14. Vastavalt NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 21. juuni 1961. aasta seadluse §-le 13 omavad administratiivkorras rahatrahvide määramise õiguse administratiivkomisjonide poole pöördumata:

1) miilitsaorganid — avaliku korra rikkumise, piirirežiimi eeskirjade, välismaalaste ja kodakondsuseta isikute NSV Liidu territooriumil elamise, sissekirjutamise ja liiklemise eeskirjade, transpordi ohutut liiklemist tagavate eeskirjade, samuti transpordi kasutamise eeskirjade rikkumise eest;

2) raudteetranspordi, mere-, jõe- ja õhulaevastiku organid — transpordivahendite kasutamise eeskirjade, liiklemise korra ja ohutu liiklemise kaitse eeskirjade, samuti transpordi alal tuleohutuse ja sanitaareeskirjade rikkumise eest;

3) ametiühingute nõukogu tehnilised inspektorid — ohutustehnika- ja töökaitse-eeskirjade rikkumise eest;

4) tolliorganid — tollieeskirjade rikkumise ja salakaubaveo eest;

6) kaitseministeeriumi organid — sõjaväekohuslaste arvestuse eeskirjade rikkumise eest ning sõjaväekohuslaste kutsealuste sõjakomissariaati väljakutsel mitteilmumise eest mõjuvate põhjusteta:

7) riikliku sanitaarinspektsiooni organid — sanitaarhügieeni ja sanitaar-epideemiatõrje eeskirjade rikkumise eest;

8) riikliku tuletõrje järelevalveorganid — tuleohutuse eeskirjade rikkumise eest;

9) veeressursside kaitse, kalakaitse ja metsamajanduse organid — veeressursside kaitsmise ja kasutamise eeskirjade, kalapüügieeskirjade, metsades tuleohutuse eeskirjade rikkumise eest;

10) riikliku veterinaarjärelevalve organid — loomade karantiinieeskirjade ning teiste «NSV Liidu veterinaarmäärustikus» ettenähtud veterinaar- ja sanitaareeskirjade, samuti kohalike töörahva

---

[1] Vt. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 24. novembri 1967. a. seadlusega kinnitatud «Alaealiste asjade komisjonide põhimäärust» (ENSV ÜVT 1967, nr. 51, art. 435).

saadikute nõukogude ja nende täitevkomiteede epizootiavastast võitlust käsitlevate otsuste rikkumise eest;

11) reisijate veoks ettenähtud linna- ja linnadevahelise autotranspordi ja elektritranspordi (trollibuss ja tramm) organid — autotranspordi ja elektritranspordi kasutamise eeskirjade rikkumise eest;

12) riikliku tehnilise ja mäejärelevalve organid — riikliku tehnilise ja mäejärelevalve organite poolt kontrollitavates tööstusharudes ja objektidel tööohutuse eeskirjade, normide ja juhendite korduva rikkumise eest.

NSV Liidu seadusandlusega ja Eesti NSV seadusandlusega võidakse käesolevas paragrahvis ettenähtud õiguserikkumiste üksikute liikide läbivaatamine üle anda rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvatele administratiivkomisjonidele.

Käesolevas paragrahvis ettenähtud organid ja ametiisikud võivad materjalid õiguserikkujate kohta rahatrahvi määramiseks üle anda ka administratiivkomisjonidele.

15. Iga administratiivse õiguserikkumise kohta, välja arvatud juhud, mil kooskõlas kehtiva seadusandlusega nõutakse rahatrahv sisse kohapeal, peab olema koostatud protokoll (akt) õiguserikkuja isiku, üleastumise iseloomu, koha ja aja, samuti tunnistajate äranäitamisega.

Menetluskord administratiivsete õiguserikkumiste asjus määratakse kindlaks Eesti NSV seadusandlusega.

16. Rahatrahvi administratiivkorras ei või määrata hiljem kui 1 kuu, arvates üleastumise toimepanemise päevast.

Administratiivkomisjoni, mõne teise organi või ametiisiku rahatrahvi määrus, mis pole 3 kuu jooksul, arvates määruse tegemise päevast, täide viidud, ei kuulu täitmisele.

17. Organid ja ametiisikud, kellele on antud õigus määrata kodanikele rahatrahve administratiivkorras, võivad rahatrahvi määramise asemel teha õiguserikkujale kas hoiatuse või anda materjalid tema kohta seltsimehelikule kohtule või ühiskondlikule organisatsioonile tema töö- või elukoha järgi, selleks et kohaldada ühiskondliku mõjutamise vahendeid.

Organ või ametiisik, kes on määranud administratiivkaristuse, peab üldreeglina sellest teatama üldsusele õiguserikkuja töö- või elukoha järgi.

18. Kodanikule, samuti ametiisikule määratud rahatrahv, mis on 15 päeva jooksul, arvates trahvimääruse kätteandmise päevast, jäänud tasumata, nõutakse sisse vastuvaidlematus korras trahvitu töötasust administratiivkomisjoni või mõne teise organi või ametiisiku poolt tehtud trahvimääruse põhjal.

Kui rahatrahviga karistatud isik ei tööta, toimub rahatrahvi sissenõudmine kohtutäituri poolt sissenõudmise pööramise teel selle isiku varale «Eesti NSV tsiviilprotsessi koodeksis» ettenähtud

korras administratiivkomisjoni või vastava riikliku organi või ametiisiku trahvimääruse põhjal.

19. Kodanikel, samuti ametiisikutel, keda on administratiivkorras karistatud rahatrahviga, on õigus trahvimääruse peale edasi kaevata rajooni (linna) rahvakohtule oma elukoha järgi 10 päeva jooksul, arvates trahvimääruse kätteandmise päevast.

Mainitud tähtajaks kohtule kaebuse esitamine peatab rahatrahvi sissenõudmise. Sel juhul käesoleva seaduse §-s 16 ettenähtud kolmekuuline aegumistähtaeg peatub.

Kaebustelt ei võeta riigilõivu ja avaldaja vabastatakse kohtukulude tasumisest.

20. Rahatrahvi ebaõige määramise kohta esitatud kaebused vaadatakse läbi kohtutes «Eesti NSV tsiviilprotsessi koodeksis» ettenähtud korras.

21. Rajooni (linna) rahvakohtu määrus jõustub selle tegemise momendil ja on lõplik.

22. Rahatrahvi tasumata jätmisel on keelatud selle asendamine parandusliku tööga.

23. Kinnitada administratiivkomisjonide põhimäärus (lisa nr. 1).

Lisa nr. 1
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 7. veebruari 1962. aasta seadluse juurde.

ADMINISTRATIIVKOMISJONIDE PÕHIMÄÄRUS

I. Administratiivkomisjonide ülesanded ja organiseerimise kord

1. Administratiivkomisjonid moodustatakse rajoonide, rajoonilise jaotuseta linnade ja linnarajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures.

Kõrgemalseisva nõukogu täitevkomitee loal võib vajaduse korral administratiivkomisjone moodustada ka küla ja alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteede juures.

2. Administratiivkomisjonid moodustatakse vastavate töörahva saadikute nõukogude poolt nõukogu saadikute ja partei-, komsomoli-, ametiühingu- ning teiste ühiskondlike organisatsioonide esindajaist 7—9-liikmelises koosseisus töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee volituste kehtivuse ajaks.

Komisjoni esimees, esimehe asetäitja ja sekretär valitakse komisjoni liikmete hulgast.

3. Administratiivkomisjonide põhiülesandeks on nõukogude seaduslikkuse täitmise kindlustamine ning üldsuse abistamine võit-

luses avaliku korra ja sotsialistliku ühiselu reeglite rikkumiste vastu. Selleks administratiivkomisjonid:

a) teevad selgitustööd elanikkonna hulgas nõukogude seadusliikkuse, avaliku korra ja sotsialistliku ühiselu reeglite täitmise kindlustamiseks;

b) kohaldavad isikute suhtes, kes on süüdi administratiivsete üleastumiste toimepanemises, administratiivkaristuse seaduses ettenähtud piirides või võtavad tarvitusele teisi mõjutamisvahendeid;

c) võtavad tarvitusele abinõusid nende põhjuste ja tingimuste kõrvaldamiseks, mis soodustavad administratiivsete üleastumiste levikut komisjoni tööpiirkonnas.

4. Administratiivkomisjonid annavad oma tegevusest aru neid moodustanud töörahva saadikute nõukogudele. Töörahva saadikute nõukogude istungjärkudevahelisel ajal annavad administratiivkomisjonid oma tegevusest aru täitevkomiteedele.

5. Administratiivkomisjonid tuginevad oma töös üldsuse laialdasele aktiivile.

6. Administratiivkomisjonid võtavad lahendamiseks vastu materjale ametiisikute ja kodanike poolt toimepandud üleastumiste kohta, kui nende materjalide lahendamine kuulub administratiivkomisjoni kompetentsi.

Administratiivkomisjonidel on õigus:

a) anda materjale üleastumiste kohta õiguserikkuja töö- või elukohajärgsetele ühiskondlikele organisatsioonidele, töötajate kollektiividele või seltsimehelikele kohtutele tema suhtes ühiskondliku mõjutamise vahendite kohaldamiseks;

b) nõuda ettevõtetelt, asutustelt ja organisatsioonidelt administratiivkomisjonile vajaliku informatsiooni või dokumentide esitamist;

c) korraldada komisjoni istungeid õiguserikkuja töö- või elukohas üldsuse laialdasel osavõtul.

II. Menetluse kord asjade läbivaatamisel administratiivkomisjonides

7. Administratiivkomisjoni esimees või tema asetäitja vaatab komisjonile esitatud materjalid eelnevalt 3 päeva jooksul läbi, arvates nende komisjonile saabumise päevast.

Teines kindlaks, et üleastumise kohta esitatud materjal on küllaldane asja läbivaatamiseks, määrab esimees või tema asetäitja asja läbivaatamisele. Kui esitatud materjal on asja läbivaatamiseks puudulik, tagastatakse see täiendamiseks organile, kelle poolt materjal oli koostatud või esitatud.

8. Administratiivkomisjonile esitatud materjalid tuleb läbi vaadata hiljemalt 10 päeva jooksul, arvates nende komisjonile saabumise päevast.

9. Administratiivkomisjoni esimees või tema asetäitja saadab õiguserikkujale hiljemalt 3 päeva enne istungit kutse, ära näidates administratiivkomisjoni istungi toimumise aja ja koha.

10. Õiguserikkuja mitteilmumine administratiivkomisjoni istungile, kui teatis on õigeaegselt üle antud, ei takista asja läbivaatamist komisjoni poolt.

11. Arutamisele tulevast asjast teatab administratiivkomisjoni esimees või tema asetäitja vajaduse korral ka ettevõttele või asutusele, kus õiguserikkuja töötab, või ühiskondlikule organisatsioonile, mille liikmeks-ta on, ning kutsub nende esindajaid osa võtma administratiivkomisjoni istungist.

12. Kui asja otsustamiseks administratiivkomisjonis osutub vajalikuks välja kutsuda tunnistajaid, kelle seletused on asjas olulised, kutsub administratiivkomisjoni esimees või tema asetäitja neid teatisega komisjoni istungile.

13. Administratiivkomisjoni istungit juhatab komisjoni esimees või tema asetäitja. Komisjoni istung on otsustusvõimeline, kui sellest võtab osa vähemalt pool komisjoniliikmete arvust, nende seas komisjoni esimees või tema asetäitja.

14. Administratiivkomisjon on kohustatud administratiivasja läbivaatamisel arvesse võtma kõik asjaolud ja üksikasjaliselt motiveerima oma otsust, näidates selles täpselt, millist normatiivset akti on rikutud ja milles rikkumine seisnes.

Komisjoni otsused võetakse vastu lihthäälteenamusega.

Vastuvõetud otsus kuulutatakse välja samal istungil.

15. Administratiivkomisjoni istungi kohta koostab protokolli sekretär või komisjoni esimehe poolt määratud komisjoniliige.

16. Administratiivkomisjoni istungi protokolli kantakse istungi toimumise koht ja aeg; protokolli järjekorra number; komisjoni esimehe ja komisjoniliikmete, samuti teiste komisjoni istungile kutsutud isikute nimed; päevakord; andmed õiguserikkuja kohta; üleastumise sisu; tunnistajate seletused ja üldsuse esindajate arvamused; vastuvõetud otsused.

Protokoll kirjutatakse alla komisjoni esimehe või tema asetäitja, samuti sekretäri või komisjoniliikme poolt, kes koostas protokolli.

17. Kui administratiivkomisjoni otsusega määratakse administratiivkaristus, siis vormistatakse selle otsuse alusel administratiivkomisjoni määrus, mis peab olema alla kirjutatud komisjoni esimehe või tema asetäitja ja sekretäri poolt.

Administratiivkomisjoni määruses peab olema administratiivkomisjoni nimetus, õiguserikkuja perekonna-, ees- ja isanimi ning elukoht, üleastumise koht, aeg ja olemus; rikutud akti nimetus, selle väljaandmise kuupäev ja number; määratud karistus, rahatrahvi maksmise kord ja selle edasikaebamise kord.

18. Administratiivkomisjoni määrus koostatakse kahes eksemplaris. Üks eksemplar määrusest antakse õiguserikkujale allkirja vastu kätte hiljemalt 3 päeva jooksul, arvates määruse tegemisest,

või saadetakse temale posti teel tähitud kirjaga; määruse teine eksemplar koos allkirjaga selle õiguserikkujale üleandmise või postikviitungiga temale määruse väljasaatmise kohta lisatakse toimikusse.

Administratiivkomisjoni määrus tehakse üldreeglina üldsusele teatavaks õiguserikkuja töö- või elukoha järgi.

19. Administratiivkomisjonil on õigus määrata isikule, kes on süüdi administratiivse üleastumise toimepanemises, järgmisi karistusi:

1) hoiatus;

2) rahatrahv;

3) muud karistused, mis on ette nähtud administratiivse üleastumise eest vastavalt kehtivale seadusandlusele.

20. Administratiivkaristuse määramisel peab komisjon silmas pidama üleastumise raskust, süüdlase isiksust, üleastumist soodustanud asjaolusid, korduvust, samuti teisi vastutust kergendavaid või raskendavaid asjaolusid.

21. Rahatrahvi suurus määratakse kehtivas seadusandluses ettenähtud piires olenevalt toimepandud üleastumise raskusest, võttes arvesse süüdlase isiksust ja varanduslikku seisundit.

22. Administratiivkaristust võidakse määrata ainult isikule, kes administratiivse üleastumise toimepaneku ajal oli vähemalt 16-aastane.

23. Juhul kui administratiivkomisjon leiab, et administratiivasi allub rahvakohtule, saadab ta materjalid vastava rajooni (linna) rahvakohtule.

24. Juhul kui administratiivkomisjon leiab asjas kriminaalkuriteo tunnuseid, saadab ta materjalid juurdlus- või uurimisorganitele.

25. Alaealise poolt toimepandud üleastumise asjas saadab administratiivkomisjon seaduses ettenähtud juhtudel alaealise kohta esitatud materjalid lahendamiseks alaealiste asjade komisjonile alaealise töö- või õppimiskoha järgi.

Alaealise poolt toimepandud üleastumisest informeerib administratiivkomisjon alaealise vanemaid või viimaseid asendavaid isikuid, samuti asutust, ettevõtet või organisatsiooni, kus alaealine õpib või töötab.

26. Nende üleastumiste eest, mis tingivad rahatrahvi määramise administratiivkorras, kannavad sõjaväelased, samuti siseministeeriumi organite rea- ja juhtivasse koosseisu kuuluvad isikud vastutust vastavalt distsiplinaarmäärustikule.

27. Juhul kui administratiivvastutusele on võetud tingimisi enne tähtaega kinnipidamiskohast vabastatud isik, kes kannab kohtu poolt mõistetud parandusliku töö karistust, või on karistatud tingimisi, teatab administratiivkomisjon sellest vastavale järelevalvekomisjonile.

28. Juhul kui üleastumise materjalide vastuvõtmisel või üle-

andmisel tekib vaidlus nende alluvuse või vastuvõtmise-üleandmise otstarbekohasuse suhtes, esitab administratiivkomisjon selle küsimuse lahendamiseks töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele.

29. Administratiivkomisjoni määrus peab olema tehtud hiljemalt ühe kuu jooksul, arvates üleastumise toimepanemise päevast. Sellest tähtajast mittekinnipidamisel kuulub asi administratiivkomisjoni poolt lõpetamisele.

Administratiivkomisjoni määrus, mis pole 3 kuu jooksul, arvates määruse tegemise päevast, täide viidud, ei kuulu täitmisele.

30. Administratiivkomisjoni määrused küsimustes, mis on nende kompetentsi antud, on kohustuslikud kõigile asutustele, ettevõtetele, organisatsioonidele, ametiisikutele ja kodanikele.

31. Administratiivkomisjoni poolt määratud rahatrahvi peab õiguserikkuja hiljemalt 15 päeva jooksul, arvates administratiivkomisjoni määruse kättesaamise päevast, sisse maksma NSV Liidu Riigipanga osakonda, hoiukassasse või sidejaoskonda liidulise eelarve tuludesse kandmiseks.

Kviitung rahatrahvi tasumise kohta tuleb esitada töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele, kelle juurde administratiivkomisjon on moodustatud. Administratiivasjade registreerimise žurnaalis tehakse märge määruse täitmise kohta.

32. Kodanikule, samuti ametiisikule määratud rahatrahv, mis pole 15 päeva jooksul, arvates trahvimääruse kätteandmise päevast, tasutud, nõutakse administratiivkomisjoni trahvimääruse põhjal vastuvaidlematus korras sisse trahvitu töötasust.

Kui rahatrahviga karistatud isik ei tööta, nõuab kohtutäitur administratiivkomisjoni trahvimääruse alusel rahatrahvi sisse nõude pööramise teel trahvitu varale.

33. Kodanikel, samuti ametiisikutel, keda on administratiivkorras karistatud rahatrahviga, on õigus trahvimääruse peale edasi kaevata rajooni (linna) rahvakohtule oma elukoha järgi 10 päeva jooksul, arvates trahvimääruse kättesaamise päevast.

Mainitud tähtajaks kohtule kaebuse esitamine peatab rahatrahvi sissenõudmise. Sel juhul käesoleva põhimääruse 29. punktis ettenähtud kolmekuuline aegumistähtaeg peatub.

Isikutel, kellele administratiivkomisjon on määranud karistuse, mis ei ole seotud rahatrahviga, on õigus karistamise määruse peale kaevata vastava rajooni, linna, küla või alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele, kelle otsus on lõplik.

III. Administratiivkomisjoni asjaajamine

34. Administratiivkomisjoni asjaajamist ja tehniist teenindamist teostab töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee, kelle juurde administratiivkomisjon on moodustatud. Komisjoni tööga seoses olevad kulud kannab vastav töörahva saadikute nõukogude täitevkomitee.

35. Administratiivkomisjonis läbivaadatud materjalid säilitatakse 2 aastat töörahva saadikute nõukogu täitevkomitees, kelle juurde administratiivkomisjon on moodustatud.

Järgnevalt on toodud aktide loetelu, millistega on ühel või teisel alal kehtestatud eeskirju, mille rikkumise eest võidakse karistusena kohaldada rahatrahvi administratiivkorras, ja asutuste loetelu, kellel lasub kohustus teostada nende eeskirjade täitmise kontrolli; ning osutatud, millal on ka kohalikul nõukogul (administratiivkomisjonil) õigus kohaldada rahatrahvi administratiivkaristusena.*

Ühtlasi on toodud viited «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» paragrahvidele, mis tulevad kohtu korras rakendamisele siis, kui on tegemist raskemate süütegudega.

Alaealiste, nende vanemate või neid asendavate isikute vastutust käsitleb: Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 24. novembri 1967. a. seadlusega kinnitatud «Alaealiste asjade komisjonide põhimäärus» (ENSV ÜVT 1967, nr. 51, art. 435).

Raudtee-, mere- ja õhutranspordi ohutut liiklemist tagavatest eeskirjadest ja nimetatud transpordiliikide kasutamise eeskirjadest on NSV Liidu seadusandlusega kehtestatud:

a) NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 26. detsembri 1961. a. seadlusega kinnitatud «NSV Liidu õhukoodeks» (ENSV ÜT 1962, nr. 1). Rahatrahvi määramise õigus kuulub vaid õhulaevastiku organitele;

b) NSV Liidu Ministrite Nõukogu 2. jaanuari 1963. a. määrus nr. 5 «Administratiivkorras määratavate rahatrahvide kohaldamise edasise piiramise kohta raudtee-, mere- ja õhutranspordis». Teatavaks tehtud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. jaanuari 1963. a. määrusega nr. 43 (ENSV MKK 1963, nr. 4, art. 16 — KK 1963, I, akt 15).

Rahatrahvi määramise õigus kuulub raudtee-, mere- ja õhutranspordi, tuletõrje-, sanitaar-epidemioloogia ning miilitsaorganitele. Raskemate süütegude eest sellel alal näeb «Eesti NSV kriminaalkoodeks» §-des 82, 83, 84, 204, 205, 205[1] ette kriminaalkaristused.

Sõjaväekohuslaste arvestuse alal on NSV Liidu seadusandlusega kehtestatud:

a) NSV Liidu 12. oktoobri 1967. a. seadus «Üldisest sõjaväekohustusest» (NSVL ÜT 1967, nr. 42, art. 552).

Rahatrahvi määramise õigus kuulub kaitseministeeriumi organitele. Raskemate süütegude eest sellel alal näeb «Eesti NSV kriminaalkoodeks» §-des 78, 79, 189[1] ette kriminaalkaristused.

Piirirežiimi, tollieeskirjade ning salakaubaveo osas on NSV Liidu seadusandlusega kehtestatud:

* Käesoleva kogumiku piiratud mahu tõttu neid akte ära tuua ei osutunud võimalikuks. Seisuga 1. november 1965. a. on nad kogumikus «Administratiivvastutus». Koostaja E. Talvik, Tallinn 1966.

a) NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 5. augusti 1960. a. seadlusega kinnitatud — «Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liidu piiri kaitsmise põhimäärus» (ENSV ÜT 1960, nr. 29);

b) NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 5. mai 1964. a. seadlusega kinnitatud «NSV Liidu tollikoodeks» (ENSV ÜT 1964, nr. 22).

Rahatrahvi määramise õigus kuulub miilitsa- ja tolliorganitele. Raskemate süütegude eest sellel alal näeb «Eesti NSV kriminaalkoodeks» §-des 76, 81 ette kriminaalkaristused.

Ohutustehnika- ja töökaitse-eeskirjadest tööstuse, ehituse, transpordi ja põllumajanduse alal on kehtestatud:

a) NSV Liidu Kesktäitevkomitee ja Rahvakomissaride Nõukogu 2. jaanuari 1929. a. määrus «Abinõudest võitluses tööseadusandluse rikkumiste vastu»* (LSKK 1929, nr. 4, art. 31);

b) NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu 30. juuni 1944. a. määrus nr. 808 «Trahvide määramisest töökaitse ja ohutustehnika eeskirjade rikkumise eest» (NSVL MK 1944, nr. 9, art. 134);**

c) ÜAÜKN-i Presiidiumi 17. jaanuari 1958. a. otsusega kinnitatud «Ametiühingute nõukogu tehnilise inspektori põhimäärus». Kõigi nende aktide osas kuulub rahatrahvi määramise õigus ametiühingute nõukogu tehnilistele inspektoritele;

d) NSV Liidu Ministrite Nõukogu 30. novembri 1961. a. määrusega nr. 1058 kinnitatud «Põllumajandustehnika» rajooni (rajoonidevahelise) osakonna riikliku tehnilise inspektori põhimäärus (ENSV MKK 1962, nr. 3, art. 13 — KK 1962, I, akt 5). Rahatrahvi määramise õigus kuulub riiklikele tehnilistele inspektoritele;

e) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. juuni 1968. a. määrusega nr. 207 kinnitatud «Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Tehnilise ja Mäejärelevalve Valitsuse põhimäärus» (ENSV ÜVT 1968, nr. 33, art. 234).

f) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. märtsi 1964. a. määrus nr. 102 «Administratiivvastutuste kohta ohutuseeskirjade rikkumise eest mäe-, gaasi-, keemia- ja katlajärelevalvele kuuluvate ettevõtete ja seadmete ekspluateerimisel ning ehitamisel» (ENSV MKK 1964, nr. 10, art. 37 — KK 1964, I, akt 40).

Rahatrahve määravad riikliku tehnilise ja mäejärelevalve organite ja rajoonide või linnade TSN täitevkomiteede juures asuvad administratiivkomisjonid. Raskemate süütegude eest näeb «Eesti NSV kriminaalkoodeks» §-des 98^1, 135, 206 ette kriminaalkaristused.

Koopereerumata kodutööndajate ja käsitööliste registreerimise eeskirjade ning keelatud tööndusega tegelemise osas:

a) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. juuli 1949. a. mää-

---

* Osaliselt muudetud NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 3. novembri 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 45).

** Osaliselt muudetud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 3. juuni 1963. a. määrusega nr. 612 (NSVL MK 1963, nr. 13, art. 121).

rusega nr. 557 kehtestatud «Mittekoopereerunud kodutööndajate ja käsitööliste registreerimise eeskirjad»* (ENSV T 1949, nr. 23, art. 143);

b) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. mai 1958. a. määrus nr. 182 «Mittekoopereerunud kodutööndajate ja käsitööliste registreerimise eeskirjade muutmisest»** (ENSV T 1958, nr. 6, art. 91 — KK 1958, I, akt 56);

c) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. novembri 1960. a. korraldus nr. 1648-k «Koopereerumata käsitööliste poolt valmistatavate kujutava ja dekoratiivtarbekunsti esemete kvaliteedi kontrolli kohta»** (ENSV MKK 1960, nr. 43, art. 134 — KK 1960, III, akt 291)[1];

d) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. jaanuari 1962. a. määrus nr. 18 «Muudatuste kohta ENSV Ministrite Nõukogu 1961. a. 28. novembri määruses nr. 472»** (ENSV MKK 1962, nr. 4, art. 16 — KK 1962, I, akt 9);

e) Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. aprilli 1964. a. seadlus «Rahatrahvi kõrgendatud määra kehtestamise kohta koopereerumata kodutööndajate ja käsitööliste registreerimise eeskirjade rikkumise ning keelatud tööndusega tegelemise eest» (ENSV ÜT 1964, nr. 18, art. 86 — KK 1964, I, akt 75).

Kõigi nende aktide osas kuulub rahatrahvide määramise õigus rajoonide ja linnade TSN täitevkomiteede juures asuvatele administratiivkomisjonidele. Raskemate süütegude eest sellel alal näeb «Eesti NSV kriminaalkoodeks» §-des 146, 148 ette kriminaalkaristused.

Sanitaar-epideemiatõrje ja sanitaar-hügieeni ning loomade karantiini, muude veterinaar- ja sanitaareeskirjade ning taimede karantiini alal on kehtestatud:

a) NSV Liidu Ministrite Nõukogu 6. oktoobri 1948. a. määrus nr. 3786 «Väliskarantiinist NSV Liitu veetavatele seemnetele, taimedele, põllumajandus- ja metsatoodetele»***;

b) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. oktoobri 1949. a. määrus nr. 853 «Abinõudest hädaohtlike karantiinsete kahjurite, haiguste ja pahaloomuliste umbrohtude leviku vältimiseks ja õigeaegseks

---

* Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. detsembri 1969. a. määrusega nr. 470 (ENSV ÜVT 1969, nr. 49, art. 487) tühistati Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. juuli 1949. a. määrus nr. 557 ja kehtestati uued «Mittekoopereerunud kodutööndajate ja käsitööliste registreerimise eeskirjad».

** Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. detsembri 1969. a. määrusega nr. 470 (ENSV ÜVT 1969, nr. 49, art. 487) tühistati Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. mai 1958. a. määrus nr. 182, 26. novembri 1960. a. korraldus nr. 1648-k ja 12. jaanuari 1962. a. määrus nr. 18.

*** Osaliselt muudetud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 1963. a. 3. juuni määrusega nr. 612 (NSVL MK 1963, nr. 12, art. 121).

avastamiseks põllumajanduslike ja metsa-dekoratiivkultuuridel Eesti NSV territooriumil»*;

c) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. oktoobri 1950. a. määrus nr. 865 «Täiendavate abinõude tarvituselevõtmisest kartuliviha vastu võitlemiseks»**;

d) NSV Liidu Ministrite Nõukogu 22. detsembri 1967. a. määrusega nr. 1142 kinnitatud «NSV Liidu veterinaarmäärustik» (ENSV ÜVT 1968, nr. 13. art. 95);

e) NSV Liidu Ministrite Nõukogu 29. oktoobri 1963. a. määrusega nr. 1107 kinnitatud «NSV Liidu riikliku sanitaarjärelevalve põhimäärus» (ENSV MKK 1964, nr. 17, art. 60 — KK 1964, I, akt 69);

f) NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 11. novembri 1963. a seadlus «Loomade karantiini eeskirjade ning teiste «NSV Liidu veterinaarmäärustikus» ettenähtud veterinaar- ja sanitaareeskirjade, samuti kohalike töörahva saadikute nõukogude ja nende täitevkomiteede epizootiavastast võitlust käsitlevate otsuste rikkumise eest rahatrahvi määramise korra kohta» (ENSV ÜT 1963, nr. 47);

g) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 15. mai 1964. a. määrus nr. 211 «Kartuli-kiduussi leviku vältimise abinõude kohta» (ENSV MKK 1964, nr. 22, art. 76 — KK 1964, I, akt 87);

h) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. mai 1964. a. määrus nr. 230 kinnitatud «Taimede karantiini alal ühiskondlike volinike põhimäärus» (ENSV MKK 1964, nr. 23, art. 83 — KK 1964, II, akt 94).

Rahatrahve võivad nendes küsimustes määrata raudteetranspordi, mere-, jõe- ja õhulaevastiku organid, riikliku sanitaarinspektsiooni organid, riikliku veterinaarjärelevalve organid ja rajoonide või linnade TSN täitevkomiteede juures asuvad administratiivkomisjonid.

Erandina võivad administratiivkorras määrata rahatrahve ka külade ja alevite töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteed ja nende juures asuvad administratiivkomisjonid asulates puhtuse hoidmise, epideemiate ja epizootiate vastu võitlemise eeskirjade rikkumise eest.

Raskemate süütegude eest näeb «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» § 211 ette kriminaalkaristuse.

Avaliku korra alal on kehtestatud:

a) Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. jaanuari 1957. a.

---

* Osaliselt muudetud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. jaanuari 1964. a. määrusega nr. 12 (ENSV MKK 1964, nr. 2, art. 8), ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. jaanuari 1964. a. määrusega nr. 35 (ENSV MKK 1964, nr. 5, art. 15).

** Osaliselt muudetud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. jaanuari 1964. a. määrusega nr. 35 (ENSV MKK 1964, nr. 5, art. 15).

seadlus «Vastutusest huligaanse käitumise eest»* (ENSV T 1957, nr. 3, art. 24 — KK 1957, I, art. 2);

b) Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 21. juuni 1958. a. seadlus «Vastutusest pisispekulatsiooni eest»** (ENSV T 1958, nr. 8, art. 126 — KK 1958, I, akt 73);

c) Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 29. juuni 1966. a. seadlus «Ühiskondlikult kasulikust tööst kõrvalehoiduvate isikute vastutuse kohta» (ENSV ÜVT 1966, nr. 31, art. 206 — KK 1966, II, akt 165);

d) NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 15. veebruari 1962. a. seadlus «Vastutuse tugevdamisest ründe eest miilitsatöötajate või rahvamalevlaste elule, tervisele või väärikusele» (ENSV ÜT 1962, nr. 8);

e) NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 4. aprilli 1962. a. otsus «Mõjutamise vahendite kohaldamise kohta miilitsatöötaja või rahvamalevlase seadusliku korralduse või nõudmise täitmisest kuritahtliku keeldumise eest» (ENSV ÜT 1962, nr. 15);

f) Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 29. juuni 1963. a. seadlus «Vastutuse tugevdamise kohta riiklikest ja kooperatiivkauplustest ostetud teraviljasaaduste loomadele söötmise eest» (ENSV ÜT 1963, nr. 28, art. 108 — KK 1963, II, akt 102);

g) Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 26. detsembri 1964. a. seadlus «Vastutusest külmrelvade ebaseadusliku valmistamise, kandmise, hoidmise või edasiandmise eest» (ENSV ÜT 1964, nr. 52, art. 242 — KK 1964, IV, akt 251);

h) Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 3. aprilli 1965. a. seadlus «Võitluse tugevdamise kohta tulirelvade valmistamise, omandamise, hoidmise ja kasutamise korra rikkumiste vastu» (ENSV ÜT 1965, nr. 14, art. 46 — KK 1965, I, akt 79);

i) NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 27. märtsi 1965. a. seadlus «Ametiisikute administratiivvastutusest elektri- ja soojusenergia pillava kulutamise eest» (ENSV ÜT 1965, nr. 14);

j) Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 24. aprilli 1965. a. seadlus «Alkohoolseid jooke kuritarvitavate isikute sundravi ja tööga ümberkasvatamise kohta»*** (ENSV ÜT 1965, nr. 17, art. 60 — KK 1965, II, akt 99);

k) Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. septembri 1965. a. seadlus «Kolhoosi liikmeks mitteolevatele kodanikele kuuluvate kariloomade normi kohta» (ENSV ÜT 1965, nr. 39, art. 157 — KK 1965, III, akt 251).

Raskemate kuritegude eest näeb «Eesti NSV kriminaalkoodeks»

---

* Kehtib Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 24. detsembri 1966. a. seadluse redaktsioonis (ENSV ÜVT 1966, nr. 57, art. 427).

** Osaliselt muudetud Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 24. detsembri 1966. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1966, nr. 57, art. 427).

*** Osaliselt muudetud Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. augusti 1967. a. seadlusega (ENSV ÜVT 1967, nr. 38, art. 303).

§-des 152[1], 153, 182—184[1], 195, 201[2], 207—211 ette kriminaalkaristused.

Passisüsteemi alal on kehtestatud:

a) Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu 31. mai 1945. a. määrus nr. 477 «Passirežiimi kindlustamise kohta»* (ENSV T 1945, nr. 22, art. 321);

b) NSV Liidu Ministrite Nõukogu 21. oktoobri 1953. a. määrusega kinnitatud «Passimäärustik».**

Rahatrahvide määramise õigus eeltoodud küsimustes kuulub miilitsaorganitele, rajoonide ning linnade töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteede juures asuvatele administratiivkomisjonidele ja avaliku korra ning alkohoolsete jookide kauplemise eeskirjade rikkumise eest ka küla või alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele ja selle juures asuvale administratiivkomisjonile. Raskemate süütegude eest näeb «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» § 189 ette kriminaalkaristuse.

Atmosfääri õhu, pinnase, maapõuevarade ja metsade, veeressursside ja kalavarude kaitse alal on kehtestatud:

a) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. oktoobri 1947. a. määrusega nr. 812 kinnitatud «Eeskirjad heinategemise ja karjatamise kohta ENSV metsades» (ENSV T 1947, nr. 34, art. 274);

b) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. aprilli 1964. a. määrusega nr. 164 kinnitatud «Elanikkonna poolt metsa, puude või põõsaste ebaseadusliku raiumise või kasvujõuetuseni vigastamisega tekitatud kahju eest kahjutasu arvestustaksid ja nende rakendamise kord» (ENSV MKK 1964, nr. 16, art. 57 — KK 1964, I, akt 64);

c) NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 27. märtsi 1964. a. seadlus «Administratiivvastutuse tugevdamise kohta NSV Liidu veekogudes kalapüügi- ja kalavarude kaitse eeskirjade rikkumise eest» (ENSV ÜT 1964, nr. 14);

d) NSV Liidu Ministrite Nõukogu 15. septembri 1958. a. määrusega nr. 1045 kinnitatud «Määrustik kalavarude kaitse ja kalapüügi reguleerimise kohta NSV Liidu veekogudes»*** (avaldatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. detsembri 1958. a. määrusega nr. 474 — ENSV T 1959, nr. 1, art. 12 — KK 1958, II, akt 151);

e) NSV Liidu Ministrite Nõukogu 17. veebruari 1960. a. määruse nr. 170 alusel NSV Liidu Riikliku Plaanikomitee poolt 21. juunil 1960. a. kinnitatud «Eeskirjad kalapüügi kohta Balti mere basseinis» (ENSV MKK 1960, nr. 44, art. 136 — KK 1960, III, akt 295);

f) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. augusti 1962. a. määrus

---

* Osaliselt muudetud ja täiendatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. mai 1946. a. määrusega nr. 358 (ENSV T 1946, nr. 28, art. 229).

** Osaliselt muudetud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 3. mai 1962. a. määrusega nr. 428 (Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. septembri 1962. a. määrus nr. 450).

*** Osaliselt muudetud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 3. juuni 1963. a. määrusega nr. 612 (ENSV MKK 1964, nr. 5, art. 15).

nr. 362 «Vastutuse kohta pinnavete ja maa-aluste vete saastamise ja risustamise ning veeressursside kasutamise ja kaitse eeskirjade muude rikkumiste eest» (ENSV MKK 1962, nr. 38, art. 141 — KK 1962, II, akt 142);

g) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. juuni 1962. a. määrusega nr. 311 kinnitatud «Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Veeressursside Kasutamise ja Kaitse Valitsuse põhimäärus»* (ENSV MKK 1962, nr. 38, art. 140 — KK 1962, II, art 121);

h) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. augusti 1962. a. määrusega nr. 362 kinnitatud «Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Veeressursside Kasutamise ja Kaitse Valitsuse poolt rahatrahvide määramise korra määrustik»* (ENSV MKK 1962, nr. 38, art. 141 — KK 1962, II, akt 142);

i) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1. aprilli 1968. a. määrusega nr. 93 kinnitatud «Metsamajandite looduskaitseinspektorite põhimäärus» (ENSV ÜVT 1968, nr. 16, art. 115);

j) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. juuni 1968. a. määrus nr. 199 «Veekogude kalamajandusliku kasutamise parendamise kohta Eesti NSV-s» (ENSV ÜVT 1968, nr. 28, art. 197);

k) NSV Liidu Kalamajanduse Ministeeriumi 19. juuni 1968. a. käskkirjaga nr. 194 kinnitatud «Peipsi ja Pihkva järve basseini kalapüügieeskirjad» (ENSV ÜVT 1968, nr. 41, art. 295);

l) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. oktoobri 1968. a. määrus nr. 362 «Materiaalse vastutuse korra ja määrade kohta metsamajandusele tekitatud kahjude eest» (ENSV ÜVT 1968, nr. 47, art. 364).

Rahatrahvide määramise õigus nendes küsimustes kuulub veeressursside kaitse, looduskaitse-, kalakaitse- või metsamajanduse organitele. Raskemate süütegude eest on «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» §-des 97, 98, 155, 156, 157, 158 ette nähtud kriminaalkaristused.

Tuleohutuse eeskirjadest on kehtestatud:

a) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. aprilli 1941. a. määrus nr. 779 «Kahjutulevastaste ettevaatusabinõude tarvituselevõtmise kohta» (ENSV T 1941, nr. 49, art. 737);

b) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. augusti 1962. a. määrusega nr. 369 kinnitatud «Eesti NSV metsade tuleohutuse eeskirjad»** (ENSV MKK 1962, nr. 40, art. 145 — KK 1962, II, akt 146);

c) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. oktoobri 1962. a. määrusega nr. 489 kinnitatud «Eesti NSV metsade tuleohutuse eeskirjade rikkumise eest rahatrahvide määramise korra määrustik»** (ENSV MKK 1962, nr. 52, art. 186 — KK 1962, III, akt 206);

---

* Käesoleval ajal kuulub Veeressursside Kasutamise ja Kaitse Valitsus Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Maaparanduse ja Veemajanduse Komitee koosseisu.

** Osaliselt täiendatud ja muudetud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. jaanuari 1964. a. määrusega nr. 35 (ENSV MKK 1964, nr. 5, art. 15).

d) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. detsembri 1963. a. määrus nr. 537 «Administratiivvastutuse kohta tuleohutuse eeskirjade rikkumise eest» (ENSV MKK 1963, nr. 44, art. 156 — KK 1963, III, akt 191).

Rahatrahve administratiivkorras on nendes küsimustes õigus määrata raudteetranspordi, mere-, jõe- ja õhulaevastiku organitel transpordi alal kehtestatud tuleohutuse eeskirjade rikkumise eest, riikliku tuletõrje järelevalveorganitel ja metsamajanduse organitel metsades tuleohutuse eeskirjade rikkumise eest. Kriminaalkaristus tuleohutuse eeskirjade rikkumise eest on ette nähtud «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» §-is 206.[1]

Auto- ja jõetranspordi ohutut liiklemist tagavate eeskirjade ja nimetatud transpordiliikide kasutamise alal on kehtestatud:

a) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. jaanuari 1964. a. määrusega nr. 39 kinnitatud «Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumi* Riikliku Autoinspektsiooni põhimäärus» (ENSV MKK 1964, nr. 6, art. 18 — KK 1964, I, akt 18). Rahatrahvi määramise õigus kuulub miilitsaorganitele;

b) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. veebruari 1964. a. määrus nr. 73 «Administratiivvastutuse kohta jõetranspordis ohutut liiklust tagavate eeskirjade ning laevatatavatel jõgedel ning järvedel selle transpordiliigi kasutamise eeskirjade rikkumise eest» (ENSV MKK 1964, nr. 7, art. 26 — KK 1964, I, akt 33). Rahatrahvi määramise õigus kuulub jõelaevastiku sanitaarinspektsiooni ja miilitsaorganitele;

c) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. novembri 1964. a. määrus nr. 523 «Administratiivvastutuse kohta NSV Liidu teedel ning linnade ja asulate tänavatel liiklemise eeskirjade rikkumise eest Eesti NSV territooriumil»** (ENSV MKK 1964, nr. 49, art. 196 — KK 1964, IV, akt 226).

Sama määrusega on kinnitatud lisad: «NSV Liidu teedel ja tänavatel liiklemise eeskirjade rikkumiste loetelu, mis toovad kaasa rahatrahvide kohaldamise administratiivkorras» ja «Täiendav loetelu liikluseeskirjade ja mehhaaniliste transpordivahendite kasutamise eeskirjade rikkumise kohta, mis toovad kaasa rahatrahvide kohaldamise administratiivkorras». Karistamise õigus kuulub miilitsaorganitele;

d) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. märtsi 1968. a. määrus nr. 68 «Administratiivvastutuse kohta reisijateveo autotranspordi kasutamise eeskirjade rikkumise eest» (ENSV ÜVT 1968, nr. 12, art. 93).

Nimetatud määrus annab rahatrahvi määramise õiguse autotranspordi- ja miilitsatöötajatele. Protokolle võivad koostada ka

---

* Käesoleval ajal Eesti NSV Siseministeerium.

** Osaliselt muudetud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. juuli 1965. a. määrusega nr. 332 (ENSV MKK 1965, nr. 25, art. 108).

autotranspordi ühiskondlikud kontrolörid, rahvamalevlased ja mittekoosseisulised miilitsatöötajad.

e) Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. oktoobri 1968. a. seadlus «Administratiivvastutuse tugevdamise kohta teedel ning linnade ja asulate tänavatel liiklemise eeskirjade ning transpordivahendite kasutamise eeskirjade rikkumise eest» (ENSV ÜVT 1968, nr. 46, art. 339);

f) Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 11. septembri 1968. a. määrus nr. 312 «Ühiskondlike autoinspektorite põhimääruse» kinnitamise kohta» (ENSV ÜVT 1968, nr. 39, art. 278).

Raskemate süütegude eest sellel alal näeb «Eesti NSV kriminaalkoodeks» §-des 84, 204, 205 ette kriminaalkaristused.

Sidealaste eeskirjadena on kehtestatud:

a) NSV Liidu Rahvakomissaride Nõukogu 29. septembri 1939. a. määrus nr. 1593 «Traathäälingu sõlmede, traathäälingu kuuldepunktide ja raadiovastuvõtjate kohta»* (ENSV T 1941, nr. 41, art. 615);

b) Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 21. mai 1960. a. seadlus «Vastutuse kohta raadiosaateseadmete ebaseadusliku valmistamise ja kasutamise eest» (ENSV ÜT 1960, nr. 8, art. 22 — KK 1960, II, akt 137);

c) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. detsembri 1962. a. määrus nr. 593 «Administratiivvastutuse kohta side-eeskirjade rikkumise eest»** (ENSV MKK 1962, nr. 59, art. 221 — KK 1962, III, akt 252).

Rahatrahvi määramise õigus kuulub rajoonide ja linnade TSN täitevkomiteede juures asuvatele administratiivkomisjonidele.

Kuivendussüsteemide ja neil asuvate hüdrotehniliste ehitiste ekspluatatsiooni, kaitse ja korrashoiu alal on kehtestatud:

a) Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 16. aprilli 1960. a. seadlus «Vastutuse kohta kuivendussüsteemide ja neil asuvate hüdrotehniliste ehitiste ning nende ekspluatatsiooni, kaitse ja korrashoiu korra rikkumise eest»*** (ENSV ÜT 1960, nr. 3, art. 10 — KK 1960, I, 108);

b) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. oktoobri 1960. a. määrusega nr. 422 kinnitatud «Kuivendussüsteemide ja neil asuvate hüdrotehniliste ehitiste ekspluatatsiooni, kaitse ja korrashoiu ning

---

* Osaliselt muudetud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 23. jaanuari 1962. a. määrusega nr. 71. Avaldatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. aprilli 1962. a. määrusega nr. 174 (ENSV MKK 1962, nr. 20, art. 80).

** Osaliselt muudetud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. juuni 1966. a. määrusega nr. 280 (ENSV ÜT 1966, nr. 27, art. 177).

*** Osaliselt muudetud Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 7. veebruari 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 6, art. 13).

kahjude hüvitamise ja trahvide sissenõudmise korra põhimäärus»* (ENSV MKK 1960, nr. 39, art. 120 — KK 1960, III, akt 271).

Rahatrahvide määramise õigus on rajoonide ja linnade TSN täitevkomiteede juures asuvatel administratiivkomisjonidel.

Looduskaitse ja kultuurimälestiste kaitse alal on kehtestatud:

a) Eesti NSV 7. juuni 1957. a. seadus «Eesti NSV looduse kaitsest» (KK 1957, I, akt 45);

b) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. augusti 1958. a. määrus nr. 277 «Matsalu, Nigula, Vaika ja Viidumäe riiklike looduskaitsealade piiride ja põhimääruste kinnitamisest»** (ENSV T 1958, nr. 10, art. 156 — KK 1958, II, akt 86) ja lisadena selle juurde kuuluvad riiklike looduskaitsealade põhimäärused;

c) Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seadus «Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi kultuurimälestiste kaitse kohta»*** (ENSV ÜT 1961, nr. 23, art. 80 — KK 1961, III, akt 119);

d) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. jaanuari 1963. a. määrus nr. 9 «Looduskaitse tugevdamise abinõude kohta» (ENSV MKK 1963, nr. 2, art. 5 — KK 1963, I, akt 5).

Rahatrahvide määramise õigus administratiivkaristusena kuulub rajooni ja linna TSN täitevkomitee juures asuvale administratiivkomisjonile ja ka küla või alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele ja selle juures asuvale administratiivkomisjonile. Raskemate süütegude eest on «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» §-s 198 ette nähtud kriminaalkaristus.

Istandike kaitse ja heakorra alal on vabariigis kehtestatud:

a) NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 11. jaanuari 1955. a. seadlus «Vastutusest kultuuride kahjustamise eest kolhoosides ja sovhoosides» (NSVL ÜT 1955, nr. 1, art. 4);

b) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. septembri 1956. a. määrusega nr. 238 kinnitatud «Juhend trahvide ja kahjutasude sundkorras sissenõudmise korra kohta vastavalt NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 11. jaanuari 1955. a. seadlusele «Vastutusest kultuuride kahjustamise eest kolhoosides ja sovhoosides»» (ENSV T 1956, nr. 16, art. 168 — KK 1956, II, akt 103);

c) Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 31. oktoobri 1962. a. seadlus «Võitluse tugevdamisest põllumajanduslike maade umbrohtumise ja võsastumise vastu» (ENSV ÜT 1962, nr. 44, art. 156 — KK 1962, III, akt 220).

Rahatrahvide määramine administratiivkaristusena kuulub

---

* Täiendatud ja muudetud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. jaanuari 1964. a. määrusega nr. 35 (ENSV MKK 1964, nr. 5, art. 15).

** Matsalu osas kehtetu — vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrusi 14. veebruarist 1962. a. nr. 78 (ENSV MKK 1962, nr. 11, art. 43) ja 22. aprillist 1966. a. nr. 182. Vaika osas muudetud — vt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. juuni 1962. a. määrust nr. 315 (ENSV MKK 1962, nr. 33, art. 122).

*** Osaliselt muudetud Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 7. veebruari 1962. a. seadlusega (ENSV ÜT 1962, nr. 6, art. 13).

rajoonide ja linnade TSN täitevkomiteede juures asuvatele administratiivkomisjonidele, ja kolhooside ning sovhooside põllukultuuride kahjustamise eest ka küla või alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele ja selle juures asuvale administratiivkomisjonile.

Jahinduse alal on kehtestatud:

a) Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 3. aprilli 1965. a. seadlus «Vastutuse kohta jahipidamise eeskirjade rikkumise eest» (ENSV ÜT 1965, nr. 14, art. 47 — KK 1965, I, akt 80);

b) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 7. juuli 1967. a. määrusega nr. 280 kinnitatud «Eesti NSV jahimajanduse põhimäärus» (ENSV ÜVT 1967, nr. 33, art. 263).

Rahatrahve administratiivkorras on nendes küsimustes õigus määrata rajooni ja linna TSN täitevkomiteede juures asuvatel administratiivkomisjonidel. Raskemate süütegude eest on «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» §-s 157 ette nähtud kriminaalkaristus.

Autoteede ja teepäraldiste kasutamise ning kaitse alal on vabariigis kehtestatud:

a) Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 21. veebruari 1959. a. seadlus «Kolhooside, sovhooside, tööstus-, transpordi-, ehitus- ja muude ettevõtete ning majandusorganisatsioonide osavõtust kohaliku tähtsusega autoteede ehitamisest ja remontimisest» (ENSV T 1959, nr. 12, art. 58 — KK 1959, I, akt 23);

b) Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. septembri 1966. a. määrusega nr. 424 kinnitatud «Eesti NSV autoteede ja tee-ehitiste kasutamise ja kaitse eeskirjad» (ENSV ÜVT 1966, nr. 47, art. 352).

Rahatrahve võivad nendes küsimustes administratiivkaristusena määrata rajoonide ja linnade TSN täitevkomiteede juures asuvad administratiivkomisjonid. Raskemate süütegude eest on «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» §-s 84 ette nähtud kriminaalkaristus.

Lähtudes põhimõttest, et vabariik võib ka teistes küsimustes, milles eeskirjade kehtestamine kuulub vabariigi ainupädevusse, kehtestada seaduste ja seadlustega rahatrahve administratiivkaristusena, võttis Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium 3. juunil 1961. a. vastu seadluse **«Vastutuse kohta ehituseeskirjade rikkumise ja ehitusmaterjalide** ebaseadusliku hankimise eest»* (ENSV ÜT 1961, nr. 22, art. 69 — KK 1961, III, akt 112). Selle alusel on Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. veebruari 1965. a. määrusega nr. 52 kinnitanud «Ehituseeskirjade rikkumise eest vastutusele võtmise korra määrustik» (ENSV MKK 1965, nr. 5, art. 16 — KK 1965, I, akt 22).

Rahatrahvide määramise õigus kuulub nendes küsimustes rajoonide ja linnade TSN täitevkomiteede juures asuvatele administratiivkomisjonidele ja hoonestamise eeskirjade osas ka küla või

---

* Seadluse redaktsiooni on muudetud Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlustega 7. veebruarist 1962. a. (ENSV ÜT 1962, nr. 6, art. 13) ja 26. detsembrist 1964. a. (ENSV ÜT 1964, nr. 52, art. 243).

alevi töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteele ja selle juures asuvale administratiivkomisjonile. «Eesti NSV tsiviilkoodeksi» § 113 lg. 2 järgi võib linna või rajooni rahvakohtu otsusega toimuda ka kodaniku poolt omavoliliselt ehitatud elamu, suvila või juurdeehitise tasuta äravõtmine ning kohaliku töörahva saadikute nõukogu fondi arvamine. Raskemate süütegude eest näeb «Eesti NSV kriminaalkoodeks» §-des 147^1, 188^1 ette kriminaalkaristused.

Peale ülalnimetatud normatiivaktide on vabariigi ainupädevusse kuuluvates küsimustes kehtestatud:

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 29. juuni 1966. a. seadlus «Administratiivvastutuse kohta **usukultuse** seadusandluse rikkumise eest» (ENSV ÜVT 1966, nr. 31, art. 209 — KK 1966, II, art. 167). Raskemate süütegude eest on «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» §-de 137, 138 ja 201^1 alusel ette nähtud kriminaalkaristus.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 29. aprilli 1967. a. seadlus «**Vastutusest loomade ja lindude julma kohtlemise** eest» (ENSV ÜVT 1967, nr. 20, art. 170). Vt. ka «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» § 195^1.

Riigikaitse

ÜLDINE SÕJAVÄEKOHUSTUS, TSIVIILKAITSE, ALMAVÜ, DEMOBILISEERITUTE TÖÖ- JA ELUTINGIMUSED

Väljavõte

NÕUKOGUDE ARMEEST JA SÕJALAEVASTIKUST TAGAVARASSE ARVATAVATE OHVITSERIDE TÖÖLE PAIGUTAMISEST

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. septembri 1953. a. määrus nr. 641

3. Kohustada rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid kindlustama tagavarasse arvatud ohvitsere esimeses järjekorras elamispinnaga. Kooskõlas NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 26. augusti 1948. a. seadlusega ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrusega 2. septembrist 1948. a. nr. 834 osutada neile abi maatükkide eraldamisel, individuaalelamute ehitamisel ja riiklike hindadega ehitusmaterjalide saamisel.

4. Võtta teatavaks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrus 8. septembrist 1953. a. nr. 2364:

a) kohustas ministeeriumide, keskasutuste, ettevõtete ja asutuste juhatajaid võimaldama tagavarasse arvatavatele ohvitseridele eesõigused koolidesse ja kursustele astumiseks vastava elukutse õppimiseks. Õppimise perioodil maksta tagavarasse arvatud ohvitseridele stipendiumi 75 protsendi ulatuses tariifimäärast (kuupalgast) ametikoha järgi, milleks nad ette valmistavad, välja arvatud pensioni saavad isikud.

Väljavõte

ABINÕUDEST TAGAVARASSE VÕI ERRU LASTAVATE NÕUKOGUDE ARMEE JA SÕJALAEVASTIKU OHVITSERIDE MATERIAALSEKS KINDLUSTAMISEKS

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. oktoobri 1953. a. määrus nr. 670

1. Kohustada töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid andma tagavarasse või erru lastavatele ohvitseridele elamispinda ministeeriumidelt ja keskasutustelt saadava elamispinna 10 protsendi arvel kooskõlas Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu 2. oktoobri 1945. a. määruse nr. 873 punktiga 8.

4. Panna linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele tagavarasse või erru lastavate ohvitseride ja nende perekonnaliikmete töölepaigutamise ja korteriolude korraldamise juhtimine, milleks viie päeva jooksul moodustada erikomisjonid koosseisus: esimees — üks täitevkomitee esimehe asetäitjatest ja liikmed — EKP linna (rajooni) komitee esindaja, linna (rajooni) sõjakomissar, linna (rajooni) plaanikomisjoni esimees ja ametiühinguorganisatsiooni esindaja.

Väljavõte

RÄNDPUNALIPU ASUTAMISE KOHTA VABARIIGI LINNADE JA RAJOONIDE JAOKS MASSILISE RIIGIKAITSEALASE JA SPORDITÖÖ PARIMA ORGANISEERIMISE EEST

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. aprilli 1960. a. määrus nr. 145 (ENSV MKK 1960, nr. 4, art. 16 — KK 1960, I, akt 104)

1. Asutada Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu rändpunalipp koos rahalise preemiaga seitsme tuhande rubla[1] suuruses määramiseks vabariigi rajoonile või linnale, milline saavutas parimaid töönäitajaid juurdelisatud[2] sotsialistliku võistluse tingimuste täitmisel.

Kehtestada teine rahaline preemia viie tuhande rubla[1] suuruses ja kolmas rahaline preemia kolme tuhande rubla[1] suuruses.

Saadud preemiasummad kasutatakse ära õppe- ja spordivarade soetamiseks.

2. Kohustada ALMAVÜ Eesti NSV Vabariiklikku Komiteed, rajooni- ja linnakomiteesid ning rajoonide ja linnade TSN täitev-

[1] NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. mai 1960. a. määrusega nr. 470 (NSVL MK 1960, nr. 10, art. 69; ENSV ÜT 1960, nr. 7) muudeti hindade mastaap alates 1. jaanuarist 1961. a. kümnekordselt.

[2] Lisa ei tooda.

komiteesid organiseerima sotsialistliku võistluse tingimuste laialdast arutelu kõigis ettevõtetes, asutustes, kolhoosides, sovhoosides, remondi- ja tehnikajaamades,[3] õppeasutustes, koolides ja majavalitsustes.

3. Kohustada ALMAVÜ Eesti NSV Vabariiklikku Komiteed iga aasta 1. veebruariks esitama EKP Keskkomiteele ja Eesti NSV Ministrite Nõukogule materjalid rajoonide ja linnade poolt sotsialistliku võistluse tingimuste täitmise kokkuvõtete kohta, et otsustada rändpunalipu ja preemia määramise küsimust.

4. Kehtestada, et rändpunalipp ja preemiad eelneva aasta sotsialistliku võistluse tingimuste täitmise tulemuste eest antakse rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele kätte iga aasta Nõukogude armee ja sõjalaevastiku aastapäevaks s. o. 23. veebruariks.

5. Soovitada EKP rajooni- ja linnakomiteedele ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele sisse seada rändpunalipp riigikaitsealase töö parima organiseerimise eest ettevõttes, kolhoosis, sovhoosis, remondi- ja tehnikajaamas,[3] asutuses, koolis, õppeasutuses ja majavalitsuses.

6. Kohustada EKP rajooni- ja linnakomiteesid ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid tugevdama ALMAVÜ organisatsioonide juhtimist, osutama neile süstemaatilist abi sõjalis-massilise ja sporditöö ning elanikkonna õhukaitsealaste õppuste läbiviimisel, rändpunalipu taotlemiseks peetava sotsialistliku võistluse arendamisel.

---

[3] Vastavalt EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. märtsi 1961. a. määrusele nr. 114 (ENSV MKK 1961, nr. 11, art. 36) lülitati remondi- ja tehnikajaamad Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondise «Eesti Põllumajandustehnika» rajooniosakondade koosseisu. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. oktoobri 1963. a. määrusega nr. 462 (ENSV MKK 1963, nr. 38, art. 136) reorganiseeriti need koondise «Eesti Põllumajandustehnika» rajoonikoondisteks ja osakondadeks.

Väljavõte

NÕUKOGUDE ARMEE JA SÕJALAEVASTIKU VÄEOSADEST, ASUTUSTEST JA ETTEVÕTETEST SEOSES NÕUKOGUDE LIIDU RELVASTATUD JÕUDUDE UUE TUNDUVA VÄHENDAMISEGA VABASTATAVATE TÖÖLISTE JA TEENISTUJATE TÖÖLEPAIGUTAMISEST JA NENDE MATERIAALSEST NING ELUKONDLIKUST KINDLUSTAMISEST

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. juuni 1960. a. määrus nr. 237 (KK 1960, II, 161)

1. Kohustada Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume ja keskasutusi, partei linna- ja rajoonikomiteesid, kohalike TSN täitevkomiteesid kindlustama Nõukogude armee ja sõjalaevastiku väeosadest, asutustest ja ettevõtetest seoses Nõukogude Liidu relvastatud jõudude uue tunduva vähendamisega vabastatavate tööliste ja teenistujate töölepaigutamisi kahe kuu jooksul arvates vabastamise päevast, välja arvatud sõidu aeg nende elukohta, arvestades nende eriala ja töökogemusi.

2. Kohustada Rahvamajanduse Nõukogu, ministeeriume, keskasutusi ja linnade ja rajoonide TSN täitevkomiteesid:

a) looma Nõukogude armeest ja sõjalaevastikust vabastatavatele töölistele ja teenistujatele vajalikud tingimused eriala omandamiseks, korraldades selleks vastavad kursused;

b) maksma isikuile, kellel ei ole tootmiseriala ning kes asuvad õppima tootmiseriala töötajate ettevalmistamise kursustele ja koolidesse kuni 6-kuulise õppeajaga, stipendiumi 75 protsendi ulatuses selle ametikoha tariifimäärast (kuupalgast), millisel nad valmistuvad töötama, kuid mitte alla 400[1] rubla kuus;

c) tagama vabastatavaile laenu andmise individuaalelamute ehitamiseks 7000[1] rubla suuruses, tasumisega 7 aasta jooksul, arvates teisest aastast pärast laenu väljaandmist.

3. Teha teatavaks, et NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 8. juuni 1960. a. määrusega nr. 592 antakse käesoleva määruse 1. punktis nimetatud töölistele ja teenistujatele järgmised soodustused:

a) säilitatakse pidev tööstaaž, kui vaheaeg töös pärast vabastamist ei ületa 3 kuud, välja arvatud sõidu aeg uude elukohta;

b) makstakse vabastamisel vallandustoetust ühe kuupalga suuruses.

4. Kohustada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteesid kindlustama käesoleva määruse 1. punktis nimetatud töölised ja teenistujad, kes vahetavad elukohta, uues töökohas elamispinnaga, olenemata selle ametkondlikust kuuluvusest.

[1] NSV Liidu Ministrite Nõukogu 4. mai 1960. a. määrusega nr. 470 (NSVL MK 1960, nr. 10, art. 69; ENSV ÜT 1960, nr. 7) muudeti alates 1. jaanuarist 1961. a. hindade mastaap kümnekordselt.

Väljavõte

ABINÕUDEST ÕNNETUSJUHTUMITE VÄLTIMISEKS LÕHKEMISOHTLIKE ESEMETE KÄSITSEMISEL

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu
6. juuni 1961. a. määrus nr. 260
(KK 1961, III, akt 115)

1. Kohustada ALMAVÜ Vabariiklikku Komiteed, Eesti NSV Sõjakomissariaati koos väeosade komandöridega organiseerima vabariigi elanikkonna, eriti aga õppiva noorsoo keskel laialdast selgitustööd ohutusabinõudest ja käsitsemiseeskirjadest lõhkemisohtlike esemete leidmisel. Partei rajooni- ja linnakomiteedel abistada selle töö organiseerimist.

2. Kinnitada meelespea tekst ettevaatusabinõude kohta lõhkemisohtlike esemete käsitsemisel (vastavalt lisale)[1].

4. Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, rajoonide ja linnade sõjakomissariaatidel sisse seada pidev kontakt rajooni (linna) juurde kinnistatud sõjaväeosaga nende territooriumil avastatud lõhkemisohtlike esemete kahjutuks tegemise organiseerimise küsimuses.

Väljavõte

MASSILISE RIIGIKAITSEALASE TÖÖ PARANDAMISE ABINÕUDE KOHTA EESTI NSV-S

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu
5. juuni 1964. a. määrus nr. 267
(KK 1964, II, akt 94)

3. Soovitada ALMAVÜ Vabariiklikul Komiteel võtta tarvitusele abinõud ühingu oma tulude suurendamiseks, eriti isemajandavate spordiettevõtete võrgu, autojuhtide, motoristide, traktoristide, radistide ettevalmistamise koolide ja kursuste laiendamise ning tasuliste spordiürituste korraldamise teel, milleks:

2) kooskõlastatult linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedega organiseerida alalised, hooajalised ja ajutised tasulised autode ja mootorrataste parkimisplatsid;

4) korraldada organisatsioonidele ja eraisikutele kuuluvate väiksemate ujuvvahendite tasulisi tehnilisi ülevaatusi ja registreerimist, samuti supluskohtade iga-aastasi ülevaatusi ja põhja puhastamist organisatsioonide tellimusel, kellele supelrannad alluvad.

[1] Lisa ei tooda.

ARMEE, LENNUVÄE JA MERELAEVASTIKU ABISTAMISE VABATAHTLIKU ÜHINGU VABARIIKLIKU ORGANISATSIOONI TÖÖ SEISUKORRA JA SELLE PARANDAMISE ABINÕUDE KOHTA

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. juuli 1966. a. määrus nr. 335 (KK, 1966, II, akt 186)

5. Eesti NSV linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, ministeeriumidel ja keskasutustel, ettevõtete, organisatsioonide, asutuste, kolhooside, sovhooside ja õppeasutuste juhtijatel on vaja suurendada tähelepanu ALMAVÜ töö vastu, osutada talle praktilist abi elanikkonna hulgas tehtava massilise riigikaitsealase töö taseme edasisel tõstmisel, relvastatud jõudude ja rahvamajanduse jaoks massiliste tehniliste elukutsete kaadri ettevalmistamise parandamisel, sõjalis-tehniliste spordialade edasiarendamisel vabariigis, materiaalse ja õppebaasi täiustamisel.

8. Selle osa noorsoo sõjaväeteenistusse astumise ettevalmistamiseks, kes ei ole haaratud erialase ettevalmistusega ALMAVÜ klubides, luua ettevõtetes, organisatsioonides, sovhoosides ja kolhoosides (vajalikel juhtudel piirkondlikud) ALMAVÜ õppepunktid, milleks:

1) rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel, ettevõtete, organisatsioonide, kolhooside ja sovhooside juhtijail võtta tarvitusele abinõud õppepunktide varustamiseks vajalike ruumidega ja materiaaltehniliste vahenditega vastavalt ALMAVÜ õppepunktis toimuvate õppuste programmi nõuetele;

2) Eesti NSV Sõjakomissariaadil, Eesti NSV Spordiühingute ja -organisatsioonide Liidu Nõukogul ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel anda ettevõtete, organisatsioonide, sovhooside ja kolhooside juhtijatele ning ALMAVÜ komiteedele praktilist abi õppe- ja kasvatustöö organiseerimisel õppepunktides ning kutsealuste noorte poolt tehniliste spordialade kompleksi «Valmis kodumaa kaitseks» normatiivide täitmisel.

14. Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel varustada ALMAVÜ klubid ning õppeorganisatsioonid ja nende filiaalid vajalike õppe-, garaaži- ja laoruumidega.

Lubada linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel rajada ettevõtete ja kolhooside vahendite ning kohaliku eelarve vabade summade koopereerimise arvel lasketiire,

kartodroome, kordodroome, auto-motovõistluste radasid jm., kui nende ehitamiseks ei ole nõutavad fondeeritud ehitusmaterjalid ja seadmed.

ÜLDISEST SÕJAVÄEKOHUSTUSEST

NSV Liidu 12. oktoobri 1967. a. seadus[1]
(NSVL ÜT 1967, nr. 42, art. 552)

Väljavõte

ÜLDHARIDUSLIKE KESK- JA KAHEKSAKLASSILISTE KOOLIDE ÕPILASTE TSIVIILKAITSEALASE ETTEVALMISTAMISE KOHTA

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. oktoobri 1967. a. määrus nr. 420

1. Eestimaa KP linna- ja rajoonikomiteedel, linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedel pidevalt abistada üldhariduslike kesk- ja kaheksaklassiliste koolide 5., 6., 7. ja 9. klassi õpilaste tsiviilkaitsealase väljaõppe ettevalmistamist ja organiseerida kontroll selle käigu üle.

Ettevõtete, asutuste, organisatsioonide, kolhooside ja sovhooside juhtijatel abistada üldhariduslikke koole tsiviilkaitsealaste õppuste materiaalses varustamises.

---

[1] Kuna see on NSV Liidu akt, siis selle teksti ei tooda.

Kehtivate määrustike, põhimääruste, juhendite, eeskirjade, tüüplepingute, võistluste tingimuste jne. loetelu

I. KOHALIKE NÕUKOGUDE TÖÖ ÜLDISED ALUSED

1955, 19. aug. NSV Liidu riigilipu põhimäärus ja NSV Liidu riigilipu põhimääruse rakendamise juhend (ENSV T 1956, nr. 5, art. 64 — KK 1956, I, akt 26).

1955, 22. okt. Eesti NSV riigilipu põhimäärus (ENSV T 1955, nr. 13, art. 103 — KK 1955, akt 65).

1956, 29. märts Eesti NSV riigilipu põhimääruse rakendamise juhend (ENSV T 1956, nr. 5, art. 65 — KK 1956, I, akt 27).

1957, 26. jaan. Eesti NSV kohalike töörahva saadikute nõukogude alaliste komisjonide põhimäärus (ENSV T 1957, nr. 4 art. 29 — KK 1957, I, akt 5).

1960, 5. apr. Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvate järelevalvekomisjonide põhimäärus (ENSV MKK 1960, nr. 2, art. 7 — KK 1960, I, akt 90).

1960, 19. aug. Eesti NSV rajooni, linna, alevi ja küla töörahva saadikute nõukogu saadiku ärakutsumise korra kohta (ENSV ÜT 1960, nr. 27, art. 65 — KK 1960, II, akt 214).

1961, 13. mai Asulate linnadeks ja aleviteks ümberkujundamise korra põhimäärus (ENSV ÜT 1961, nr. 19, art. 59 — KK 1961, III, akt 91).

1961, 25. nov. Eesti NSV Ülemnõukogu saadikute kirjade, alaliste komisjonide ettepanekute ning Ülemnõukogu istungjärkudel tehtud kriitiliste märkuste ja ettepanekute registreerimise ja arvestamise korra ning nende täitmise kontrolli organiseerimise eeskirjad (ENSV ÜT 1961, nr. 49, art. 170 — KK 1961, IV, akt 221).

1962, 7. veebr. Administratiivkomisjonide põhimäärus (ENSV ÜT 1962, nr. 6, art. 13 — KK 1962, I, akt 23).

1963, 22. mai Eesti NSV asutuste, organisatsioonide ja ettevõtete asjaajamise korraldamise näidisjuhend (ENSV MKK 1963, nr. 21, art. 84 — KK 1963, I, akt 83).

1967, 8. veebr. Eesti NSV külade töörahva saadikute nõukogude sotsialistliku võistluse tingimused (ENSV ÜVT 1967, nr. 8, art. 44 — KK 1967, I, akt 24).

1967, 13. juuni Alaealiste ühiskondlike kasvatajate põhimäärus (ENSV ÜVT 1967, nr. 26, art. 214 — KK 1967, II, akt 120).

1967, 24. nov. Alaealiste asjade komisjonide põhimäärus (ENSV ÜVT 1967, nr. 51, art 435 — KK 1967, III, akt 219).

1968, 22. juuli Kodanike ettepanekute, avalduste ja kaebuste läbivaatamise korra juhend (ENSV ÜVT 1968, nr. 35, art. 249).

1969, 27. apr. Rahvakontrolli komiteede poolt rahaliste tasendusmaksete määramise eeskirjad (ENSV ÜVT 1969, nr. 36, art. 364).

II. PLANEERIMINE, ARVESTUS JA ARUANDLUS

1957, 15. okt. Eesti NSV kohalike töörahva saadikute nõukogude ettevõtete, ehituste ja asutuste statistilise aruandluse tabel (KK 1957, II, akt 83 lisa).

1959, 8. apr. Eesti NSV rahvamajanduse materiaal-tehnilise varustamise plaani koostamise kord ja tähtajad (KK 1959, I, akt 58 lisa 1).

1960, 4. apr. Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Statistika Keskvalitsuse (ENSV SKV) ja tema kohalike organite põhimäärus (ENSV MKK 1960, nr. 1, art. 4 — KK 1960, I, akt 87).

1962, 11. aug. Riikliku statistika ühiskondlike inspektorite põhimäärus (ENSV MKK 1962, nr. 41, art. 148 — KK 1962, II, akt 154).

III. EELARVE JA RAHANDUS

1959, 28. nov. Põllumajanduslikus artellis kassaoperatsioonide teostamise eeskirjad (ENSV T 1959, nr. 58, art. 311 — KK 1959, III, akt 230).

1959, 28. nov. Põllumajandusliku artelli (pea-, vanem-) raamatupidaja põhimäärus (ENSV T 1959, nr. 58, art. 311 — KK 1959, III, akt 230).

1959, 28. nov. Põllumajandusliku artelli revisjonikomisjoni põhimäärus (ENSV T 1959, nr. 58, art. 311 — KK 1959, III, akt 230).

1960, 5. mai Ürituste loetelu, millede finantseerimiseks võib suunata 10-protsendilisi eraldisi kohustusliku määrkindlustuse ja vabatahtliku kindlustuse maksetest (ENSV MKK 1960, nr. 7, art. 28 — KK 1960, II, akt 124).

1960, 5. mai Ühekordse toetuse väljamaksmise kord vabatahtliku tuletõrje üksuste liikmete surma või töövõime kaotuse puhul (ENSV MKK 1960, nr. 7, art. 28 — KK 1960, II, akt 124).

1963, 26. juuni Piirtasunormid põllumajanduslike kultuuride ja kasutamata kulutuste eest (ENSV MKK 1963, nr. 24, art. 91 — KK 1963, II, akt 100).

1963, 26. juuni Eraldatavatele maadele jäävate viljapuude, marjaistandike, ehispuude ja -põõsaste ning muude istandike piirtasunormid (ENSV MKK 1963, nr. 24, art 91 — KK 1963, II, akt 100).

1963, 26. juuni Piirtasunormid kasutamata kulutuste tasumiseks maaparanduslike tööde eest, samuti eraldatud põllumajanduslike maade asemel uudismaade kasutusele võtmise kulude tasumiseks (ENSV MKK 1963, nr. 24, art. 91 — KK 1963, II, akt 100).

1965, 25. dets. Ehituse finantseerimise eeskirjad (ENSV MKK 1965, nr. 48, art. 217 — KK 1965, IV, akt 337).

1967, 29. dets. Kolhooside vara üksikute liikide kindlustuse maksude määrad (ENSV ÜVT 1968, nr. 3, art. 20).

1967, 29. dets. Abinõude loetelu, mille finantseerimiseks võidakse suunata vahendeid kolhooside vara riikliku kohustusliku kindlustuse maksudest tehtavatest 4-protsendilistest eraldistest (ENSV ÜVT 1968, nr. 3, art. 20).

IV. TÖÖSTUS

1959, 21. veebr. Põhimäärus kodustöötajate tööjõu kasutamise korra kohta Eesti NSV kohaliku tööstuse ettevõtetes (ENSV T 1959, nr. 14, art. 64 — KK 1959, I, akt 24).

1959, 22. mai Tootmistehnilise otstarbega toodangu hangete põhimäärus (ENSV ÜVT 1969, nr. 34, art. 348).

1961, 4. märts Töötajate kultuuriliste ja olustikuliste tingimuste parandamise ja tootmise täiustamise ettevõttefondi põhimäärus (ENSV MKK 1961, nr. 9, art. 31 — KK 1961, II, akt 50).

1961. 2. aug. Eesti NSV linnade ja rajoonide vabariikliku sotsialistliku võistluse tingimused musta ja värvilise vanametalli ning metallijäätmete varumise ja ärasaatmise alal (ENSV MKK 1961, nr. 29, art. 112 — KK 1961, III, akt 170).

1962, 12. juuni Juhised leiutus- ja ratsionaliseerimistegevuse esmasdokumentatsiooni tüüpvormide kasutamiseks ja täitmiseks ettevõtetes ja organisatsioonides (ENSV MKK 1962, nr. 58, art. 212 — KK 1962, III, akt 248).

1967, 4. jaan. Määrustik ettevõtete ja organisatsioonide töötajate premeerimise kohta vana väärismetalli ja väärismetallide jäätmete kogumise ning riiklikku fondi andmise eest (ENSV ÜVT 1967, nr. 7, art. 40 — KK 1967, I, akt 18).

1968, 27. veebr. Eesti NSV vabariigilise alluvusega linnade ja Eesti NSV rajoonide tööstus-, ehitus- ja transpordialase vabariikliku sotsialistliku võistluse tingimused (ENSV ÜVT 1968, nr. 12, art. 92).

1968, 20. märts Tsentraliseeritud korras mittejaotatavate tööstusjäätmete Eesti NSV ettevõtetes kogumise, hoidmise ja realiseerimise tingimuste põhimäärus (ENSV ÜVT 1968, nr. 14, art. 101).

1969, 9. aprill Rahvatarbekaupade hangete põhimäärus (ENSV ÜVT 1969, nr. 34, art. 348).

1969, 12. dets. Mittekoopereerunud kodutööndajate ja käsitööliste registreerimise eeskirjad (ENSV ÜVT 1969, nr. 49, art. 487).

1951, 3. aug. Rajooni põllumajandusnäituse korraldamise juhend (ENSV T 1951, nr. 10, art. 94).

1956, 18. sept. Juhend trahvide ja kahjutasude sundkorras sissenõudmise korra kohta vastavalt NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 11. jaanuari 1955. a. seadlusele «Vastutusest kultuuride kahjustamise eest kolhoosides ja sovhoosides» (ENSV T 1956, nr. 16, art. 168 — KK 1956, II, akt 103).

1957, 28. dets. Maaparanduse valitsuste põhimäärus (ENSV T 1958, nr. 1, art. 16 — KK 1957, II, akt 95).

1961, 5. apr. Rajooni näidis-katsemajandi töö põhisuunad (ENSV MKK 1961, nr. 14, art. 51 — KK 1961, II, akt 70).

1962, 26. märts Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni näidispõhimäärus (ENSV MKK 1962, nr. 17, art. 73 — KK 1962, I, akt 60).

1962, 26. märts Kolhoosidevahelise ehitusorganisatsiooni tehnilise baasi tugevdamise fondi põhimäärus (ENSV MKK 1962, nr. 17, art. 73 — KK 1962, I, akt 60).

1963, 28. mai Eesti NSV territooriumil umbrohtude vastu võitlemise eeskirjad (ENSV MKK 1963, nr. 20, art. 82 — KK 1963, I, akt 86).

1964, 21. mai Taimede karantiini alal ühiskondlike volinike põhimäärus (ENSV MKK 1964, nr. 23, art. 83 — KK 1964, II, akt 94).

1966, 23. juuni Põhimäärus «Põllumajandustehnika» koondiste, samuti kolhooside, sovhooside ja teiste põllumajandusettevõtete ning -organisatsioonide varalise vastutuse kohta põllumajandusmasinate ja teiste materiaal-tehniliste vahendite tellimustest tulenevate kohustuste rikkumise eest (ENSV ÜVT 1966, nr. 43, art. 297 — KK 1966, III, akt 229).

1966, 3. sept. Kutsealade järgi nimetuste «Vabariigi parim loomakasvataja», «Vabariigi suurte saakide meister» ja «Vabariigi parim mehhanisaator» andmise tingimused (ENSV ÜVT 1966, nr. 42, art. 293 — KK 1966, III, akt 214).

1966, 1. dets. Tingimused Eestimaa KP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu rändpunalippude ning Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu rändpunalippude ja rahaliste preemiate määramiseks põllumajandussaaduste tootmise ja varumise suurendamise ning tootmise rentaabluse tõstmise eest peetava sotsialistliku võistluse võitjatele (ENSV ÜVT 1966, nr. 54, art. 408 — KK 1966, III, akt 289).

1967, 22. dets. NSV Liidu veterinaarmäärustik (ENSV ÜVT 1968, nr. 13, art. 95).

1968, 4. juuli Kolhoosidevahelise sanatooriumi «Narva-Jõesuu» põhikiri (ENSV ÜVT 1968, nr. 31, art. 221).

VI. MAAKASUTUS, METSAD JA LOODUSKAITSE

1955, 29. juuni Eeskirjad kasvava metsa väljaandmiseks NSV Liidu metsades (ENSV T 1955, nr. 10, art. 70 — KK 1955, akt 48).

1956, 18. juuni ENSV linnade, rajoonikeskuste ja alevite maade korraldamise põhimäärus (ENSV T 1956, nr. 10, art. 101 — KK 1956, I, akt 59).

1958, 15. sept. Määrustik kalavarude kaitse ja kalapüügi reguleerimise kohta NSV Liidu veekogudes (ENSV T 1959, nr. 1, art. 12 — KK 1958, II, akt 151).

1960, 21. juuni Eeskirjad kalapüügi kohta Balti mere basseinis (ENSV MKK 1960, nr. 44, art. 136 — KK 1960, III, akt 295).

1962, 2. aug.	Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Veeressursside Kasutamise ja Kaitse Valitsuse poolt trahvide määramise korra määrustik (ENSV MKK 1962, nr. 38, art. 141 — KK 1962, II, akt 142).
1962, 4. aug.	Eesti NSV metsade tuleohutuse eeskirjad (ENSV MKK 1962, nr. 40, art. 145 — KK 1962, II, akt 146).
1962, 18. okt.	Eesti NSV metsade tuleohutuse eeskirjade rikkumise eest rahatrahvide määramise korra määrustik (ENSV MKK 1962, nr. 52, art. 186 — KK 1962, III, akt 206).
1963, 23. märts	Rajooni (linna) TSN täitevkomitee looduskaitsekomisjoni tüüppõhimäärus (Kinnitatud Eesti NSV MN Metsamajanduse ja Looduskaitse Peavalitsuse juhataja käskkirjaga nr. 55 23.03. 1963).
1965, 28. apr.	Aianduskooperatiivi tüüppõhimäärus (ENSV MKK 1965, nr. 16, art. 65 — KK 1965, II, akt 107).
1967, 9. veebr.	Eesti NSV Jahimeeste Seltsi põhikiri (ENSV ÜVT 1967, nr. 9, art. 49 — KK 1967, I, akt 25).
1967, 17. märts	Leht-tarbepuidu ja peenemõõdulise okas-tarbepuidu ratsionaalse kasutamise kord metsa varumisel Eesti NSV-s (ENSV ÜVT 1967, nr. 14, art. 107 — KK 1967, I, akt 51).
1967, 7. juuli	Eesti NSV jahimajanduse põhimäärus (ENSV ÜVT 1967, nr. 33, art. 263 — KK 1967, II, akt 136).
1967, 21. dets.	Juhend kodanike isiklikus omanduses olevate ja maal asuvate elamute ja majandushoonete registreerimise korra kohta (ENSV ÜVT 1968, nr. 2, art. 15).
1968, 4. märts	Kolhoosimetsade põhimäärus (ENSV ÜVT 1968, nr. 22, art. 154).

1968, 1. apr. Metsamajandite looduskaitseinspektorite põhimäärus (ENSV ÜVT 1968, nr. 16, art. 115).

1968, 5. juuni Eesti NSV siseveekogude kalapüügieeskirjad (ENSV ÜVT 1968, nr. 28, art. 197).

1968, 5. juuni Eesti NSV veekogudes vääriskalade ebaseadusliku püügiga tekitatud ja sissenõudmisele kuuluva kahju suuruse arvutamise taksid (ENSV ÜVT 1968, nr. 28, art. 197).

VII. EHITUS

1946, 22. märts Juhend Eesti NSV linnades ja alevites ajutiste ehitiste püstitamise ja lammutamise kohta (ENSV T 1946, nr. 20, art. 162).

1958, 4. märts Juhend individuaalelamute projektide läbivaatamise ja kinnitamise, nende elamute ehitamise üle kontrolli teostamise ning ekspluatatsiooni võtmise korra kohta (ENSV T 1958, nr. 4. art. 54 — KK 1968, I, akt 20).

1958, 9. apr. Juhend individuaalelamute ehituskruntide eraldamise korra kohta Eesti NSV linnades, rajoonikeskustes ja alevites (ENSV T 1958, nr. 5, art. 73 — KK 1958, I, akt 39).

1958, 31. juuli Suvilaehituse kooperatiivi näidispõhikiri (ENSV T 1958, nr. 10, art. 155).

1958, 13. dets. Ajutised abinõud defitsiitsete ehitusmaterjalide kokkuhoidmiseks (KK 1958, II, akt 143).

1960, 28. juuli Abinõud metalli, seadmete, masinate, ehituskonstruktsioonide ja hoonete kaitsmiseks korrosiooni eest (KK 1960, II, akt 191).

1961, 19. aug. Individuaal-elamuehituseks ehitusmaterjalide hankimise korra määrustik (ENSV MKK 1961, nr 31, art. 123 — KK 1961, III, akt 179).

1962, 12. juuni Rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee rajooni vanemarhitekti põhimäärus (ENSV MKK 1962, nr. 31, art. 117 — KK 1962, II, akt 116).

1962, 18. sept. Elamuehituse kooperatiivi näidispõhikiri (ENSV MKK 1962, nr. 49, art. 174 — KK 1962, III, akt 190).

1964, 16. märts Arvelduste kord ehitamisel olevate ja linnade ning rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede poolt elamuehituskooperatiividele üleantavate elamute eest (ENSV MKK 1964, nr. 11, art. 40 — KK 1964, I, akt 48).

1965, 3. veebr. Ehituseeskirjade rikkumise eest vastutusele võtmise korra määrustik (ENSV MKK 1965, nr. 5, art. 16 — KK 1965, I, akt 22).

1966, 30. mai Individuaalelamute tööettevõtu korras ehitamise juhend (ENSV ÜVT 1966, nr. 26, art. 168 — KK 1966, II, akt 132).

1966, 30. mai Individuaalelamute tööettevõtu korras ehitamise tüüpleping (ENSV ÜVT 1966, nr. 26, art. 168).

1967, 3. jaan. Tellija (hoonestaja) poolt tööstus-, põllumajandus-, elu- ja ühiskondlike hoonete ning ehitiste ehitamise üle Eesti NSV-s teostatava tehnilise järelevalve põhimäärus (ENSV ÜVT 1967, nr. 2, art. 9 — KK 1967, I, akt 2).

VIII. TRANSPORT JA SIDE

1959, 23. veebr. Juhend kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele majandusorganisatsioonidele üleantud teede remondi ja korrashoiu kohta (ENSV T 1959, nr. 12, art. 59 — KK 1959, I, akt 25).

1960, 22. juuni Üldkasutatava veoautotranspordi kasutamise põhimäärus (ENSV MKK 1960, nr. 19, art. 62 — KK 1960, II, akt 160).

1963, 30. sept. NSV Liidu teedel ja tänavatel liiklemise eeskirjade rikkumiste loetelu, mis toovad kaasa rahatrahvide kohaldamise administratiivkorras (ENSV MKK 1964, nr. 49, art. 196 — KK 1964, IV, akt 226).

1963, 30. sept. Maksude loetelu, mis võetakse seoses automototranspordi ekspluateerimisega (ENSV MKK 1964, nr. 49, art. 196 — KK 1964, IV, akt 226).

1964, 25. nov. Täiendav loetelu liikluseeskirjade ja mehhaaniliste transpordivahendite kasutamise eeskirjade rikkumiste kohta, mis toovad kaasa rahatrahvide kohaldamise administratiivkorras (ENSV MKK 1964, nr. 49, art. 196 — KK 1964, IV, akt 226).

1966, 3. juuni. Juhised individuaalsõidukite valdajatele kütte- ja määrdeainete müügi korra kohta ettetasutud talongide vastu (ENSV ÜVT 1967, nr. 1, art. 5 — KK 1966, III, akt 312).

1966, 30. sept. Eesti NSV autoteede ja tee-ehitiste kasutamise ja kaitse eeskirjad (ENSV ÜVT 1966, nr. 47, art. 352 — KK 1966, III, akt 242).

1967, 11. okt. Rajoonisidesõlme ja kolhoosi vaheline tüüpleping postiveo kohta hobutranspordiga (ENSV ÜVT 1967, nr. 45, art. 377 — KK 1967, III, akt 188).

1967, 11. okt. Rajoonisidesõlme ja kolhoosi vaheline tüüpleping postisaadetiste adressaatidele kättetoimetamise kohta maal (ENSV ÜVT 1967, nr. 45, art. 377 — KK 1967, III, akt 188).

1967, 29. dets. Riiklike ettevõtete ja organisatsioonide, kolhooside ning ETKV Liidu ettevõtete ja majandusorganisatsioonide poolt teedefondi vahendite eraldamise korra juhend (ENSV ÜVT 1968, nr. 4, art. 24).

IX. ELAMU- JA KOMMUNAALMAJANDUS, HEAKORD

1959, 4. juuni Eesti NSV linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede majavalitsuste sotsialistliku võistluse tingimused (ENSV T 1959, nr. 34, art. 176 — KK 1959, II, akt 98).

1962, 7. juuni	Eesti NSV vabariiklikus ja kohalikus eelarves väljaspool riiklikku kapitaalehituste plaani ettenähtud limiidiväliste kapitaalmahutuste vahendite arvel linnades ja alevites tehtavate väliste heakorrastustööde loetelu (ENSV MKK 1962, nr. 31, art. 116 — KK 1962, II, akt 111).
1963, 10. dets.	Eluruumide kasutamise eeskirjad (ENSV MKK 1963, nr. 43, art. 155 — KK 1963, III, akt 189).
1963, 10. dets.	Kohaliku töörahva saadikute nõukogu riikliku, kooperatiivse või ühiskondliku organisatsiooni majas eluruumide üürimise tüüpleping (ENSV MKK, 1963, nr. 43, art. 155 — KK 1963, III, akt 189).
1964, 21. apr.	Eesti NSV linnade ja alevite individuaal-elamurajoonide planeerimise, hoonestamise ja heakorrastamise juhend (ENSV MKK 1964, nr. 18, art. 61 — KK 1964, I, akt 71).
1964, 21. apr.	Eesti NSV linnade, alevite ja maa-asulate individuaalelamute komiteede tüüppõhimäärus (ENSV MKK 1964, nr. 18, art. 61 — KK 1964, I, akt 71).
1965, 23. nov.	Eluruumide vahetamise korra põhimäärus (ENSV MKK 1965, nr. 43, art. 187 — KK 1965, IV, akt 307).
1966, 25. jaan.	Võõrastemajade kasutamise eeskirjad (ENSV T 1966, nr. 4, art. 23 — KK 1966, I, akt 22).
1966, 8. juuni	Teenistuslike eluruumide andmise korra põhimäärus (ENSV ÜVT 1966, nr. 27, art. 178 — KK 1966, II, akt 141).
1967, 9. märts	Sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajandusettevõtetes, olenemata ehitus- ja montaažitööde kindlaksmääratud limiitidest, tsentraliseerimata finantseerimisallikate arvel tehtavate heakorrastustööde loetelu (ENSV ÜVT 1967, nr. 13, art. 94 — KK 1967, I, akt 43).
1967, 20. märts	Eluruume vajavate kodanike arvelevõtmise ja eluruumide andmise korra põhimäärus (ENSV ÜVT 1967, nr. 16, art. 124 — KK 1967, I, akt 53).

1967, 21. dets. Juhend kodanike isiklikus omanduses olevate ja maal asuvate elamute ja majandushoonete registreerimise korra kohta (ENSV ÜVT 1968, nr. 2, art. 15 — KK 1967, III, akt 241).

1968, 30. jaan. Ühiselamute põhimäärus (ENSV ÜVT 1968, nr. 6, art. 41).

X. ELUKONDLIK TEENINDAMINE

1961, 4. veebr. Töötajate kultuuriliste ja olustikuliste tingimuste parandamise ja tootmise täiustamise ettevõttefondi põhimäärus (ENSV MKK 1961, nr. 9, art. 31 — KK 1961, II, akt. 50).

XI. KAUBANDUS, ÜHISKONDLIK TOITLUSTAMINE

1959, 17. märts Eesti NSV Kaubandusministeeriumi Kaubanduse ja Kaupade Kvaliteedi Riikliku Inspektsiooni põhimäärus (ENSV T 1959, nr. 19, art. 97 — KK 1959, I, akt 41).

1960, 13. mai Kaubandusorganisatsioonide ja ostjate vahel, viimastele müüdavate valmisehitatud standardmajade eest, ning kaubandusorganisatsioonide ja standardmaju ehitavate ehitusorganisatsioonide vahel peetavate arvelduste korra juhend (ENSV MKK 1960, nr. 10, art. 37 — KK 1960, II, akt 128).

1961, 12. jaan. Jahutoodete (leiva ja saia) hanke eritingimused (ENSV MKK 1961, nr. 3, art. 7 — KK 1961, II, akt 10).

1961, 21. apr. Eesti NSV kaubandusministri 21. aprilli 1961. a. käskkiri nr. 74 sõiduautode müügikorra kohta.

1963, 19. veebr. Rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee ühiskondliku kaubandusosakonna näidispõhimäärus (ENSV MKK 1963, nr. 7, art. 31 — KK 1963, I, akt 30).

1964, 31. dets. Individuaalmootorsõidukite valdajatele ettetasutud talongide järgi kütte- ja määrdeainete müümise korra juhised (ENSV MKK 1965, nr. 21. art. 88 — KK 1965, II, akt 137).

1966, 25. apr. Juhend tootmistehnilise otstarbega toodangu ja rahvatarbekaupade kvaliteedilise vastuvõtmise korra kohta (ENSV ÜVT 1966, nr. 41, art. 283 — KK 1966, III, akt 216).

1968, 29. jaan. Eesti NSV linna ja rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee juures asuva hindade ja kaubanduseeskirjade rakendamise kontrolli komisjoni põhimäärus (ENSV ÜTV 1968, nr. 7, art. 45).

XII. HARIDUS

1956, 21. sept. Tagavaraõpetajate põhimäärus (KK 1956, II, akt 105).

1956, 23. nov. Tasumäärad laste ülalpidamise eest internaatkoolides; Internaatkooli kasvandike rõivastuse, jalatsite ja pehme inventariga varustamise normid; Internaatkoolide administratiiv-, õppe-abi- ja teenindava personali tüüpkoosseisud ja palgamäärad (KK 1956, II, akt 123).

1959, 13. aug. Lastepäevakodu põhimäärus (ENSV T 1959, nr. 44, art. 236 — KK 1959, II, akt 152).

1959, 3. nov. Üldise koolikohustuse fondi põhimäärus (ENSV T 1959, nr. 56, art. 303 — KK 1959, III, akt 212).

1959, 3. nov. Koolieelse laste ja alaealiste laste arvestamise juhend (ENSV T 1959, nr. 56, nrt. 304 — KK 1956, III, akt 213).

1960, 14. märts Rajoonide, vabariigilise alluvusega linnade ja Tallinna linnarajoonide vahelise sotsialistliku võistluse tingimused üldhariduslike koolide, töölis- ja maanoorte koolide ning lastekodude õigeaegseks ettevalmistamiseks uueks õppeaastaks ning uuele haridussüsteemile ülemineku kindlustamiseks (KK 1960, I, akt 66).

1960, 8. aug. Eesti NSV Haridusministeeriumi alg-, seitsmeklassiliste ja keskkoolide administratiiv-, õppe-abi- ja teenindava personali tüüpkoosseisud (ENSV MKK 1960, nr. 24, art. 80 — KK 1960, II, akt 201).

1960, 8. aug. Internaaditöötajate normatiivid ja töötasumäärad (ENSV MKK 1960, nr. 24, art. 80 — KK 1960, II, akt 201).

1960, 16. aug. Kaheksaklassilise kooli põhimäärus (ENSV MKK 1960, nr. 26, art. 85 — KK 1960, II, akt 210).

1960, 16. aug. Eesti NSV üldhariduslikku polütehnilise tootmisõpetusega töökeskkooli põhimäärus (ENSV MKK 1960, nr. 26, art. 85 — KK 1960, II, akt 210).

1960, 16. aug. Eesti NSV üldhariduslikku õhtuse (vahetustega töötava) keskkooli põhimäärus (ENSV MKK 1960, nr. 26, art. 85 — KK 1960, II, akt 210).

1961, 13. veebr. Lasteaedade administratiiv-, pedagoogilise ja teenindava personali tüüpkoosseisud ning koosseisunormatiivid (ENSV MKK 1961, nr. 6, art. 18 — KK 1961, II, akt 33).

1961, 13. veebr. Lastepäevakodude administratiiv-, meditsiinilise, pedagoogilise ja teenindava personali tüüpkoosseisud ning koosseisunormatiivid (ENSV MKK 1961, nr. 6, art. 18 — KK 1961, II, akt. 33).

1961, 31. juuli Pikapäevakooli ja -rühma ajutine põhimäärus. Eesti NSV haridusministri käskkiri nr. 153.

1961, 27. nov. Kooliinternaadi põhimäärus. Eesti NSV haridusministri käskkiri nr. 252.

1966, 18. juuli Üldhariduslikes polütehnilistes töökeskkoolides polütehnilise tööõpetuse organiseerimise juhend (ENSV ÜVT 1966, nr. 35, art. 248 — KK 1966, II, akt 183).

1966, 25. okt. Eesti NSV sotsiaal-kultuuriliste asutuste töötajate toitlustamise organiseerimise korra juhend (ENSV ÜVT 1966, nr. 49, art. 370 — KK 1966, III, akt 258).

XIII. KULTUURHARIDUS

1957, 16. nov. Juhend Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. nov. 1957. a. määrus nr. 375 «Avalike tasuliste kunstiliste ettekannete korraldamise kohta» rakendamiseks (ENSV T 1957, nr. 18, art. 178).

1964, 31. dets. Eesti NSV territooriumil asuvate kultuurimälestiste kaitse korraldamise juhend (ENSV MKK 1964, nr. 51, art. 206 — KK 1964, IV, akt 260).

XIV. TERVISHOID, KEHAKULTUUR JA SPORT

1963, 29. okt. NSV Liidu Riikliku Sanitaarjärelevalve põhimäärus (ENSV MKK 1964, nr. 17, art. 60 — KK 1964, I, akt 69).

1964, 18. apr. Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumi Sanitaar-Epidemioloogia Valitsuse põhimäärus (ENSV MKK, 1964, nr. 17, art. 60 — KK 1964, I, akt 69).

1965, 6. aug. Ühiskondliku inspektori-soojustehniku põhimäärus (ENSV MKK 1965, nr. 28, art. 121 — KK 1965, III, akt 208).

1966, 2. aug. Eesti NSV Vabatahtliku Spordiühingu «Jõud» põhikiri (ENSV ÜVT 1966, nr. 36, art. 251 — KK 1966, II, akt 200).

XV. TÖÖ

1957, 12. jaan. Riiklike, kooperatiivsete ja ühiskondlike ettevõtete ja asutuste tööliste ja teenistujate töösisekorra tüüpeeskirjad (ENSV T 1957, nr. 7, art. 73).

1957, 31. jaan. Töötülide läbivaatamise korra põhimäärus (ENSV T 1957, nr. 8, art. 80)

1958, 29. märts Vabariikliku autahvli põhimäärus (ENSV T 1958, nr. 4, art. 53 — KK 1958, I, akt 34).

1967, 25. jaan. Eesti NSV aunimetuste põhimäärus (ENSV ÜVT 1967, nr. 4. art. 19 — KK 1967, I, akt 11).

1967, 25. jaan. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirja põhimäärus (ENSV ÜVT 1967, nr. 4, art 19 — KK 1967, I, akt 11).

1967, 6. veebr. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirja põhimäärus (ENSV ÜVT 1967, nr. 7, art. 38 — KK 1967, I, akt 23).

XVI. SOTSIAALKINDLUSTUS

1949, 28. sept. Teaduslike töötajate pensionikindlustuse määrustik (ENSV T 1949, nr. 28, art. 182).

1955, 5. veebr. Riikliku sotsiaalkindlustuse toetuste määramise ja väljamaksmise korra määrustik. Riikliku sotsiaalkindlustuse toetused. Kommenteeritud väljaanne. Kirjastus «Eesti Raamat», Tallinn 1969.

1956, 4. aug. Riiklike pensionide määramise ja väljamaksmise korra määrustik (ENSV MKK 1957, nr. 1, art. 1).

1956, 8. aug. Rasedatele naistele, paljulapselistele ja vallasemadele toetuste määramise ja maksmise korra määrustik (ENSV T 1956, nr. 14, art. 148 — KK 1956, II, akt 88).

1956, 14. nov. Personaalpensionide määrustik (KK 1956, II, akt 128).

1959, 7. apr. Eesti NSV kohalikus majanduses töötavate invaliidide soodustuste ja eeliste määrustik (ENSV T 1959, nr. 21, art. 109 — KK 1959, I, akt 56).

1961, 22. veebr. Invaliidide mootorkärudele kapitaalremondi tegemise korra juhend (ENSV MKK 1961, nr. 9, art. 26 — KK 1961, II, akt 38).

1963, 21. sept. Rajooni (linna) töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee juures asuva pensionide määramise komisjoni põhimäärus (ENSV MKK 1963, nr. 34, art. 124 — KK 1963, II, akt 151).

1964, 18. jaan. Arstliku tööekspertiisi komisjonide (ATEK) põhimäärus (ENSV MKK 1964, nr. 4, art. 11).

1964, 4. nov. Naiskolhoosnikute rasedus- ja sünnitustoetuste määramise ja väljamaksmise korra määrustik (NSVL MK 1964, nr. 22, art. 136).

1964, 6. nov. Kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse üleliidulise tsentraliseeritud fondi põhimäärus (NSVL MK 1964, nr. 22, art. 137).

1964, 6. nov. Kolhoosnikutele pensionide ja toetuste määramise komisjoni põhimäärus (NSVL MK 1964, nr. 22, art. 138).

1964, 6. nov. Kolhoosnikute sotsiaalkindlustuse nõukogude põhimäärus (NSVL MK 1964, nr. 22, art. 139).

1967, 24. juuni Sotsiaalkindlustuse osakondade tüüpkoosseisud (ENSV ÜVT 1967, nr. 29, art. 238 — KK 1967, II, akt 127).

1968, 28. juuni ENSV Kurtide Ühingu põhimäärus (ENSV ÜVT 1968, nr. 30, art. 209).

1957, 26. juuli «Juhend perekonnaseisuaktide registreerimise korra kohta linnade ja rajoonide perekonnaseisuaktide büroodes» (KK 1957, II, akt 58).

1960, 24. okt. Eesti NSV rajoonide (linnade) rahvakohtute valimiste määrustik (ENSV ÜT 1960, nr. 39, art. 97 — KK 1960, III, akt 272).

1961, 19. dets. Avalikku korda kaitsvate Eesti NSV vabatahtlike rahvamalevate põhimäärus (ENSV MKK 1962, nr. 1, art. 1 — KK 1961, IV, akt 239).

1961, 26. dets. Seltsimehelike kohtute põhimäärus (ENSV ÜT 1961, nr. 52, art. 182 — KK 1961, IV, akt 246).

1961, 26. dets. Eesti NSV kohtute, kohtunike ja rahvakaasistujate ärakutsumise korra määrustik (ENSV ÜT 1961, nr. 52, art. 183 — KK 1961, IV, akt 247).

1963, 10. aug. Eesti Vabariikliku Vabatahtliku Tuletõrje Ühingu (EVVTÜ) põhikiri (ENSV MKK 1963, nr. 28, art. 103 — KK 1963, II, akt 120).

1965, 19. juuni Seltsimehelike Kohtute Vabariikliku Nõukogu põhimäärus (ENSV MKK 1965, nr. 22, art. 92 — KK 1965, II, akt 165).

1965, 19. juuni Rajooni (linna) seltsimehelike kohtute nõukogu põhimäärus (ENSV MKK 1965, nr. 22, art. 92 — KK 1965, II, akt 165).

1966, 22. veebr. Eesti NSV Advokaatide Kolleegiumi põhimäärus (ENSV ÜVT 1966, nr. 9, art. 46 — KK 1966, I, akt 43).

1966, 23. märts Advokaatide poolt kodanikele, ettevõtetele, asutustele, sovhoosidele, kolhoosidele ja teistele organisatsioonidele antava juriidilise abi eest tasu maksmise korra juhend (ENSV ÜVT 1966, nr. 14, art. 87 — KK 1966, I, akt 61).

1966, 20. apr. Eesti NSV notariaadi määrustik (ENSV ÜVT 1966, nr. 18, art. 109 — KK 1966, I, akt 92).

1967, 17. veebr. Rinnamärgi «Eeskujulik malevlane» põhimäärus (ENSV ÜVT 1967, nr. 11, art. 58 — KK 1967, I, akt 33).

1967, 25. mai Kohalike TSN täitevkomiteede juures asuvate mittekoosseisuliste tuletõrjeinspektorite rühmade põhimäärus (ENSV ÜVT 1967, nr. 24, art. 197 — KK 1967, II, akt 95).

1968, 19. dets. NSV Liidu Rahvakontrolliorganite põhimäärus (NSVL MK 1969, nr. 1, art. 2).

XVIII. RIIGIKAITSE

1960, 13. apr. Eesti NSV linnade ja rajoonide vahelise sotsialistliku võistluse tingimused parimate näitajate saavutamiseks sõjalis-massilises ja sporditöös (ENSV MKK 1960, nr. 4, art. 16 — KK 1960, I, akt 104).

KASUTATUD LÜHENDID

ENSV MKK	— Eesti NSV Ministrite Nõukogu Määruste ja Korralduste Kogu
ENSV T	— Eesti NSV Teataja
ENSV ÜT	— Eesti NSV Ülemnõukogu Teataja
ENSV ÜVT	— Eesti NSV Ülemnõukogu ja Valitsuse Teataja
NSVL ÜT	— NSV Liidu Ülemnõukogu Teataja
NSVL MK	— NSV Liidu Valitsuse Määruste Kogu
LMKK	— NSV Liidu Valitsuse Määruste ja Korralduste Kogu
LSKK	— NSV Liidu Seaduste ja Korralduste Kogu
KK	— Eesti NSV Seadusandlike Aktide Kronoloogiline Kogu

MÄRKSÕNALINE SISUJUHT

(Numbrid viitavad kogumiku lehekülgedele)

Abiettevõtted — vt. «Ettevõtted».

Abimajandid — Põllumajandussaaduste ülejääkide realiseerimisest teadusliku uurimise asutuste ja õppeasutuste katse- ja tootmismajandite, õppe- ja katsemajandite ning teiste riiklike majandite poolt — 250; Abinõudest internaatkoolide organiseerimiseks — 297.

Administratiivkomisjonid — «Mittekoopereerunud kodutööndajate ja käsitööliste registreerimiseeskirjade» kinnitamise kohta — 193; Võitluse tugevdamisest põllumajanduslike maade umbrohtumise ja võsastumise vastu — 279; Kartuli-kiduussi leviku vältimise abinõude kohta — 281; Looduskaitse tugevdamise abinõude kohta (p. 8) — 322; Materiaalse vastutuse korra ja määrade kohta metsamajandusele tekitatud kahjude eest — 334; Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi kultuurimälestiste kaitse kohta (§ 11) — 615; Vastutusest külmrelvade ebaseadusliku valmistamise, kandmise, hoidmise või edasiandmise eest — 692; Administratiivkorras määratavate rahatrahvide kohaldamise edasise piiramise kohta — 719.

Administratiivtrahvid — vt. «Trahvid».

Administratiivvastutus — vt. lk. 719—741.

Aiandus — Viljapuu- ja marjapõõsaste istanduste loenduse tulemustest ja Eesti NSV-s aianduse arendamise abinõudest — 228; Aiandusnädala organiseerimisest — 234; Aianduse arendamise alase töö parandamisest vabariigis — 279; Tööliste ja teenistujate kollektiiv- ja individuaalaiapidamise edasiarendamise abinõudest — 298; Kollektiivaedadeks eraldatud maatükkide töölistele ja teenistujatele individuaalseks kasutamiseks kinnitamise tühistamise kohta — 300; Tööliste ja teenistujate kollektiivaianduse kohta — 305.

Ajakirjad — vt. «Ajakirjandus».

Ajakirjandus — Nõukogude, nende organite ja rahvasaadikute töö valgustamisest vabariiklikes ja kohalikes ajalehtedes — 76; Kodanike ettepanekute, avalduste ja kaebuste läbivaatamise korra kohta — 126; Abinõude kohta riigi petmise faktide vältimiseks ning kontrolli tõhustamiseks plaanide ja kohustuste täitmise aruannete autentsuse üle (p. 10) — 150; Abinõudest ajalehtede ja aja-

kirjade väljaandmise levitamise, ekspedeerimise, edasisaatmise ja vabariigi elanikkonnale kättetoimetamise parandamiseks — 436.

Ajalehed — vt. «Ajakirjandus».

Ajateenijad — Toetuste maksmisest ajateenijate laste pealt — 675.

Ajutised töötajad — Abinõudest põllumajandusliku artelli põhikirja rikkumiste likvideerimiseks vabariigi kolhoosides (p. 3) — 223.

Aktid, otsused — Kohalike töörahva saadikute nõukogude, nende täitevkomiteede ning asutuste ja ettevõtete administratsioonide õiguslike aktide seaduslikkuse kohta — 73; Töö organiseerimisest Eesti NSV Ministrite Nõukogus — 99; Kohalike töörahva saadikute nõukogude otsuste täitmisest Viljandi ja Tõrva rajoonis — 103; Eesti NSV seaduste, Eesti NSV Ülemnõukogu otsuste ning Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluste ja otsuste avaldamise ja jõustumise korrast — 103; Eesti NSV Ministrite Nõukogu määruste ja korralduste avaldamise ja jõustumise korrast — 104; Maa tähtajata (põlise) kasutamise riiklike aktide väljaandmisest põllumajanduslikele artellidele — 291; Eesti NSV maafondi ühtsest riiklikust arvestusest — 295.

Akumulatsioon — Teenindusettevõtete töö parandamise abinõude kohta — 522; Tervishoiu edasise parendamise ja arstiteaduse arendamise abinõude kohta vabariigis (p. 22) — 629.

Alaealised — Eesti NSV vabariikliku laste ja noorukite järelevalvetuse vastu võitlemise ning nende elukorralduse komisjoni ümbermuutmisest ja selle koosseisu kinnitamisest — 66; «Alaealiste asjade komisjonide põhimääruse» kinnitamise kohta — 82; «Alaealiste ühiskondlike kasvatajate põhimääruse» kinnitamise kohta — 94; Laste järelevalvetuse likvideerimise ning nende õiguste kaitse ebarahuldavast olukorrast vabariigis — 574; 1966. aastal üldharidusliku kooli lõpetavate noorte õpetamise laiendamise ja rahvamajanduses töölerakendamise abinõude kohta — 597; Noorukite tööga kindlustamise parandamise kohta — 660; Alaealiste tööd reguleerivate seaduste rikkumise ja noortöölistega tehtava kasvatustöö puuduste kohta transpordi- ja ehitusorganisatsioonides — 661; Vastutusest külmrelvade ebaseadusliku valmistamise, kandmise, hoidmise või edasiandmise eest — 692; Kuritegevusevastase võitluse intensiivistamise abinõude kohta — 695; EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. jaanuari 1959. a. määruse nr. 23 «Joomise vastu peetava võitluse tõhustamisest ning korra loomisest kangete alkohoolsete jookide kaubastamisel» täitmise käigu kohta (p. 12) — 699; Administratiivkorras määratavate rahatrahvide kohaldamise edasise piiramise kohta — 719.

Alaealiste asjade komisjonid — vt. «Alaealised».

Alalised komisjonid — Küla ja alevi töörahva saadikute nõukogu kohta — 20; Eesti NSV kohalike töörahva saadikute nõukogude alaliste komisjonide põhimäärus — 57; Kohalike nõukogude alaliste komisjonide töö kohta Haapsalu rajoonis ja Kohtla-Järve linnas — 70.

Alevid — «Asulate linnadeks ja aleviteks ümberkujundamise korra põhimääruse» kinnitamise kohta — 66; Maakasutuse korraldamisest Eesti NSV linnades, rajoonikeskustes ja alevites — 293; Eesti NSV linnade ja alevite maakasutuse korrastamise kohta — 309; Eesti NSV linnades ja alevites ajutiste ehitiste püstitamise ja lammutamise juhendi kinnitamise kohta — 337; Abinõudest omavolilise ehituse vastu võitlemiseks linnades ja linna tüüpi alevites — 338; Linnades, alevites ja teistes asustatud punktides, seoses maade eraldamisega riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks, lammmutatavate, kodanikele kuuluvate hoonete maksumuse hüvitamise korra kohta — 370.

Alkohol — Riiklike vahendite liigse kulutamise kohta aktiivide ja nõupidamiste korraldamisel, samuti vastuvõttudeks ning bankettideks — 185; Joomise vastu peetava võitluse tõhustamisest ning korra loomisest kangete alkohoolsete jookide kaubastamisel — 689; Alkohoolseid jooke kuritarvitavate isikute sundravi ja tööga ümberkasvatamise kohta — 692; Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. jaanuari 1959. a. määruse nr. 23 «Joomise vastu peetava võitluse tõhustamisest ning korra loomisest kangete alkohoolsete jookide kaubastamisel» täitmise käigu kohta — 699.

ALMAVÜ — ALMAVÜ Eesti NSV Vabariikliku Komitee vabastamise kohta mõnedest funktsioonidest — 712; Massilise riigikaitsealase töö parandamise abinõude kohta Eesti NSV-s — 749; Armee, Lennuväe ja Merelaevastiku Abistamise Vabatahtliku Ühingu vabariikliku organisatsiooni töö seisukorra ja selle parandamise abinõude kohta — 750.

Ametimaad — Tööliste ja teenistujate ametimaade suuruste korrastamise kohta — 306.

Ametiühingud — Sanatooriumide ja puhkekodude üleandmisest ametiühingutele — 628; Ametiühinguorganite osavõtust tootmis-, töö- ja elukondlike küsimuste läbiarutamisest nõukogude ja majandusorganeis — 654.

Arbitraaž — Ettevõtete ja organisatsioonide materiaalse vastutuse kohta ülesannete ning kohustuste mittetäitmise eest — 209.

Arest — Vastutusest külmrelvade ebaseadusliku valmistamise, kandmise, hoidmise või edasiandmise eest — 692.

Arhiivid — Riiklike arhiivide töö parandamisest Eesti NSV rajoonides ja linnades — 702; Abinõudest ministeeriumide ja keskasutuste arhiivimaterjalide hoiurežiimi korrastamiseks ja nende paremaks ärakasutamiseks — 702; Eesti NSV rajoonide riiklike arhiivide ja Narva linna riikliku arhiivi reorganiseerimise kohta — 715.

Aruandlus ja arvestus — Küla ja alevi töörahva saadikute nõukogu kohta (p. 10) — 20; Eesti NSV kohalike nõukogude saadikute aruandlusest oma valijatele — 54; Kohalike töörahva saadikute nõukogude ettevõtete ja organisatsioonide statistilise arvestuse ja aruandluse organiseerimisest — 145; Eesti NSV rahvamajanduse arendamise plaani ja eelarve täitmise tulemustest 1960. a. I kvartalis — 149; Abinõude kohta riigi petmise faktide vältimiseks ning kontrolli tõhustamiseks plaanide ja kohustuste täitmise aruannete autentsuse üle — 150; Käibemaksu laekumise, maksudistsipliini ja aruannete kontrolli kohta — 155; Puudustest käibemaksu plaanimises, arvutamises ja laekumises — 155; Algarvestuse ja aruandluse vormide kinnitamisest külade töörahva saadikute nõukogudele — 175; Kohaliku alluvusega ettevõtete ja majandusorganisatsioonide raamatupidamisaruannete ja bilansside koostamise, esitamise ning läbivaatamise korrast ja tähtaegadest — 176; Eesti NSV kolhooside, sovhooside, remondi- ja tehnikajaamade ning masina-traktorijaamade statistilise aruandluse ja põllumajandussaaduste varumise aruandluse tsentraliseerimisest NSV Liidu Statistika Keskvalitsuse organites — 235; Põllumajanduse arendamise plaani täitmise arvestamisest — 238; Aruande kinnitamisest Eesti NSV maade jagunemise kohta kõlvikute ja maakasutajate järgi ning nende maade kasutamise kohta seisuga 1. november 1958. a. — 238; Eesti NSV maafondi ühtsest riiklikust arvestusest — 295; Maade võõrandamise ja kasutamise korrastamise kohta autoteede, kuivenduskanalite ja teiste liiniehitiste jaoks — 300; Maade riikliku arvestamise ja nende kasutamise parandamise kohta Eesti NSV põllumajanduses — 303; Kevadiste metsapäevade korraldamise kohta Eesti NSV-s — 310; Ehituste projektide ja eelarvete läbivaatamise ja kinnitamise korrast — 347; Täidetud ehitus-montaažitööde arvestuste juurutamisest koondkonstruktiivelementide järgi — 359; «Eluruume vajavate kodanike arvelevõtmise ja eluruumide andmise korra põhimääruse» kinnitamise kohta — 495; Kodanike isiklikus omanduses olevate ja maal asuvate elamute ja majandushoonete arvestuse korra parendamise kohta — 506; Töökaitse edasise parandamise abinõude kohta vabariigi ettevõtetes ja ehitustel — 658; Eesti NSV rahvakohtunike aruandluse kohta valijate ees ja rahvakaasistujate osavõtust õigusemõistmisest — 710.

Arveldused — Külade ja alevite töörahva saadikute nõukogude materiaalse ja rahandusliku baasi tugevdamise abinõude kohta (p. 15) — 51; Rahvamajanduses arvelduste parandamise abinõudest — 181; Seadmete eest toimuvate arvelduste parema korraldamise abinõude kohta — 188; Isikukindlustuse lepingutega kindlaksmääratud kindlustusmaksude tasumise kohta tööliste ja teenistujate poolt sularahata arvelduste korras — 189; Abinõudest põllumajandusliku artelli põhikirja rikkumiste likvideerimiseks vabariigi kolhoosides — 223; Kol-

hoosnikute materiaalse huvi tõstmise kohta ühiskondliku tootmise arendamisel — 265; Arvelduste sooritamise korra kohta tööstus- ja muude objektide ehitamisel tehtud tööde eest —373; Kooperatiivelamuehituse ebarahuldava arengu kohta vabariigis (p. 5) — 400; EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. aprilli 1959. a. määruse nr. 155 «Abinõudest elanikkonna elukondliku teenindamise parandamiseks» täitmise käigust — 515.

Arvestus — vt. «Aruandlus ja arvestus».

Asfaltbetoon — Teede asfaltbetoon- ja mustkatte materjalide tootmise võimsuste arendamise kohta — 497; Liha- ja piimatööstuse arendamise täiendavate abinõude kohta — 510.

Asjaajamine — Abinõudest asjaajamise parendamise kohta Eesti NSV-s — 106.

Asulad — Asulate linnadeks ja aleviteks ümberkujundamise korra põhimääruse kinnitamise kohta — 66; Eesti NSV rajoonide ja külanõukogude ning linnade ja teiste asulate, ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide nimetamise ja ümbernimetamise korra kohta — 74; Maal asuvate üksikelamute ja väikeste asulate elektrifitseerimise kohta — 262.

Asutused, organisatsioonid — Eesti NSV rajoonide ja külanõukogude ning linnade ja teiste asulate, ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide nimetamise ja ümbernimetamise korra kohta — 74; Kohalike töörahva saadikute nõukogude otsuste täitmisest Viljandi ja Tõrva rajoonis — 103; Kohaliku alluvusega ettevõtete ja majandusorganisatsioonide raamatupidamisaruannete ja bilansside koostamise, esitamise ning läbivaatamise korrast ja tähtaegadest — 176; Tervishoiu-, haridus- ja kultuuriasutuste eelarvetes ettenähtavate vahendite kasutamise korrast nende asutuste juhatajate poolt — 178; Ametkondliku kontrollrevisjonitöö parandamise abinõude kohta vabariigis — 183; Ettevõtete ja organisatsioonide materiaalse vastutuse kohta ülesannete ning kohustiste mittetäitmise eest — 209; Heinamaade eraldamise korrast töö- ja produktiivloomi omavatele asutustele, ettevõtetele ja organisatsioonidele — 294; Heinamaade eraldamise korrast töö- ja produktiivloomi omavatele ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele — 297; Riiklike asutuste, ettevõtete ja ühiskondlike organisatsioonide poolt kohalike nõukogude majavaldustes elu- ja mitteeluruumide ehitamise korrast — 353; Ühiskondliku toitlustamise edasise arendamise ja paremale järjele seadmise abinõude kohta — 563; «Eesti NSV sotsiaal-kultuuriliste asutuste töötajate toitlustamise organiseerimise korra juhendi» kinnitamise kohta — 600; Ravi- ja profülaktiliste asutuste ehituse normatiividest — 626; Eesti NSV elanikkonna meditsiinilise teenindamise ja tervishoiukorralduse edasise parandamise abinõudest — 627; Sotsiaalhoolduse asutuste võrgu edasise laiendamise ja neis elunevate invaliidide ja vanade eluolustikuliste tingimuste parendamise abinõude kohta — 682. Vt. samuti «Kultuurihariduslikud asutused», «Lasteasutused», «Teaduslikud asutused», «Õppeasutused», «Ehitusorganisatsioonid», «Projekteerimisorganisatsioonid».

ATEK — Invaliidsuse vähendamise abinõudest ja arstliku tööekspertiisi parandamisest vabariigis — 676.

Aukirjad — Postside kohta maal (p. 4) — 440.

Aunimetused — vt. «Nimetused».

Autahvel — Vabariiklikust autahvlist — 653.

Autasustamine — Taimede karantiini alal ühiskondlike volinike põhimäärus (p. 13) — 323; Lasterikaste emade autasustamise olukorra kohta vabariigis — 681.

Autod — vt. «Transpordivahendid».

Autoritunnistus — vt. «Autoriõigus».

Autoteed — vt. «Teed».

Autotransport — vt. «Transport».

Avaldamine, jõustumine — Eesti NSV seaduste, Eesti NSV Ülemnõukogu otsuste ning Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluste ja otsuste avaldamise ja jõustumise korrast — 103; Eesti NSV Ministrite Nõukogu määruste ja korralduste avaldamise ja jõustumise korrast — 104.

Avaldused, kaebused — Kodanike ettepanekute, avalduste ja kaebuste läbivaatamise korra kohta — 126; Kodanike ettepanekute, avalduste ja kaebuste läbivaatamise korra kohta — 131; Abinõudest põllumajandusliku artelli põhikirja rikkumiste likvideerimiseks vabariigi kolhoosides — 223; Linnades, alevites ja teistes asustatud punktides, seoses maade eraldamisega riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks, lammutatavate, kodanikele kuuluvate hoonete maksumuse hüvitamise korra kohta — 370; NSV Liidu riikliku sanitaarjärelevalve põhimäärus (p. 10) — 636; Administratiivkorras määratavate rahatrahvide kohaldamise edasise piiramise kohta — 719.

Avariid — Abinõudest liiklusõnnetuste ärahoidmiseks Eesti NSV-s — 413; Võitluse tõhustamisest avariijuhtumitega autotranspordis — 417; Mootortranspordivahendite avariide ärahoidmise täiendavate abinõude kohta — 423.

Banketid, vastuvõtud — Riiklike vahendite liigse kulutamise kohta aktiivide ja nõupidamiste korraldamisel, samuti vastuvõttudeks ning bankettideks — 185.

Barakid — Kodanike ümbermajutamise korra kohta barakkidest ja elamiseks vähekõlblikest ruumidest — 494; Elamufondi ja kommunaalmajanduse objektide ekspluateerimise parandamise abinõude kohta (p. 11) — 498.

Bensiinijaamad — Bensiinijaamade ja sõiduautode tehnilise teenindamise jaamade ehitamise kohta Eesti NSV-s aastail 1966—1970 — 429.

Debitoorne võlgnevus — Rahvamajanduses arvelduste parandamise abinõudest — 181.

Distsiplinaarvastutus — Abinõudest omavolilise ehituse vastu võitlemiseks linnades ja linna tüüpi alevites — 338.

Eelarve — Küla ja alevi töörahva saadikute nõukogu kohta (p. 11) — 20; Külade ja alevite töörahva saadikute nõukogude materiaalse ja rahandusliku baasi tugevdamise abinõude kohta — 51; Rahandusorganite õiguste edasise laiendamise kohta — 53; Töö seisukorrast külaeelarvete täitmise alal — 156; Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi ja Eesti NSV kohalike töörahva saadikute nõukogude eelarveõiguste kohta — 159; Eesti NSV 1967. aasta riigieelarve täitmise aruande kinnitamise ja 1968. aasta eelarve täitmise käigu kohta — 173; Limiidiväliste kapitalimahutuste finantseerimise korrast liiduvabariikide eelarveliste vahendite arvel — 174; Tervishoiu-, haridus- ja kultuuriasutuste eelarvetes ettenähtavate vahendite kasutamise korrast nende asutuste juhatajate poolt — 178; Rajoonide põllumajandusnäituste organiseerimisest — 223; Kolhoosides maade põhjaliku parandamise kulude kandmise kohta riigieelarve arvele — 306; Kooperatiivelamute ehitamise täiendavate kulude hüvitamise korra kohta seoses uute hulgihindade ja tariifide kehtestamisega — 409; Tervishoiu edasise parendamise ja arstiteaduse arendamise abinõude kohta vabariigis (p. 22) — 629.

Eeskirjad — Eeskirjad kasvava metsa väljaandmiseks NSV Liidu metsades — 312; Eeskirjadest kalapüügi kohta Balti mere basseinis — 320; Veekogude kalamajandusliku kasutamise parendamise kohta Eesti NSV-s — 331; Eesti NSV tänavatel ja teedel liiklemise eeskirjadest — 414; NSV Liidu linnade ja asustatud punktide tänavatel, samuti teedel liiklemise eeskirjade kehtestamise kohta — 422; «Eesti NSV autoteede ja tee-ehitiste kasutamise ja kaitse eeskirjade» kohta — 424; Eesti NSV metsade tuleohutuse eeskirjad — 706.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu — vt. «Ministrite Nõukogu».

Ehitus — Küla ja alevi töörahva saadikute nõukogu kohta (p. 16) — 20; Eesti NSV majanduse riikliku planeerimise ja finantseerimise korra muutmisest ning Eesti NSV ministritele lahendamiseks antavatest küsimustest — 40; Eesti NSV rahvamajanduse arendamise 1959. a. plaanist — 146; Eesti NSV rahvamajanduse arendamise plaani ja eelarve täitmise tulemustest 1960. a. I kvartalis — 149; Kapitaalehituse juhtimise täiustamise kohta vabariigis — 152; Abinõudest põllumajanduse varustamise paremaks korraldamiseks — 232; Kolhooside poolt kultuur-elukondlike objektide ehitamisest — 244; Maaehituse organiseerimise parandamise kohta vabariigis — 252; Tööliste ja teenistujate kollektiiv- ja individuaalaiapidamise edasiarendamise abinõudest (p. 8) — 298;

Eesti NSV linnades ja alevites ajutiste ehitiste püstitamise ja lammutamise juhendi kinnitamise kohta — 337; Abinõudest omavolilise ehituse vastu võitlemiseks linnades ja linna tüüpi alevites — 338; Ehituskruntide eraldamise, arhitektuurilis-planeerimise ülesannete väljaandmise ja punaste joonte määramise korrast — 340; Abinõudest ehituse edasiseks industrialiseerimiseks, kvaliteedi parandamiseks, maksumuse alandamiseks ja ehitusmaterjalide tootmise arendamiseks — 341; Liialduste likvideerimisest projekteerimises ja ehitustegevuses — 342; Ehitatavate elamute esimeste korruste kasutamisest — 343; Abinõudest elamuehituse arendamiseks Eesti NSV-s — 344; Plekk-katuste paremast säilitamisest ja katusepleki ratsionaalsemast kasutamisest ehitustegevuses — 346; Ehituste projektide ja eelarvete läbivaatamise ja kinnitamise korrast — 347; Töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele alluvate transpordi-, kommunaal- ja ehitus-remondiettevõtete ning organisatsioonide üleplaanilisest kasumist kuni 30 protsendi kasutamisest elamuehituseks — 348; Kolhooside abistamisest koolimajade ehitamisel — 349; Tüüpprojektide ulatuslikumast kasutamisest ehituses — 349; Elamu-, kommunaal- ja kultuur-elukondlikuks ehituseks kapitaalmahutuste planeerimise korrast — 351; Riiklike asutuste, ettevõtete ja ühiskondlike organisatsioonide poolt kohalike nõukogude majavaldustes elu- ja mitteeluruumide ehitamise korrast — 353; Abinõudest puuduste kõrvaldamiseks materjalide kulutamisel ehitustel — 354; Ehitusalase projekteerimise parandamisest — 355; Ehituspuidu antisepteerimise parandamisest — 357; Liialduste kõrvaldamisest ühiskondlike hoonete viimistluses, sisustamises ja sisekujunduses — 358; Täidetud ehitus-montaažitööde arvestuste juurutamisest koondkonstruktiivelementide järgi — 359; Rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede ehituste projekteerimis-uurimistöödeks riiklike kapitaalmahutuste eraldamise korrast — 360; Ekspluatatsiooni antavate tervishoiuobjektide, koolide ja koolieelsete lasteasutuste ehituse käigust — 361; Ehituse ja kapitaalremondi tehnilise järelevalve tõhustamisest — 362; Ehitusprojektide ja -eelarvete ekspertiisi korra kohta — 362; Tsentraliseerimata finantseerimisallikate arvel üle riikliku plaani teostatavaks kapitaalehituseks vahendite kulutamise korrastamise kohta — 363; Riiklikust elamuehitusest — 365; Ehitustegevuse kvaliteedi parandamisest Eesti NSV-s — 366; Abinõude kohta kapitaalmahutuste efektiivsemaks kasutamiseks ja kontrolli tõhustamiseks ehitatavate ettevõtete käikulaskmise üle — 366; Suuremate koolimajade ja koolieelsete lasteasutuste ehitamisest — 373; Arvelduste sooritamise korra kohta tööstus- ja muude objektide ehitamisel tehtud tööde eest — 373; Valmisehitatud ettevõtete, hoonete ja ehitiste ekspluatatsiooni vastuvõtmise korra kohta — 374; Hüdrometeoroloogiateenistuse parandamise abinõudest Eesti NSV-s — 375; Ehituste tiitelnimestike kinnitamise korra kohta — 376; Puhkekodude ja tervistuslike turismiasutuste ehitamise kohta — 380; Tööviljakuse edasise kasvu tagamise abinõude kohta vabariigi tööstuses ja ehituses — 382; Elamuehituse planeerimise korra küsimused — 383; Kapitaalehituse kaadriga varustamise abinõude kohta — 386; Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. augusti 1960. a. määruse nr. 325 punkti 3 osalise muutmise kohta — 390; Kolhooside, sovhooside, tööstus-, transpordi-, ehitus- ja muude ettevõtete ning majandusorganisatsioonide osavõtust kohaliku tähtsusega autoteede ehitamisest ja remontimisest — 415; Abinõudest kohaliku tähtsusega autoteede ehitamise, remondi ja korrashoiu parandamiseks — 416; Bensiinijaamade ja sõiduautode tehnilise teenindamise jaamade ehitamise kohta Eesti NSV-s aastail 1966—1970 — 429; Üldkasutatavate kohalike autoteede ehituseks, remondiks ja korrashoiuks vahendite eraldamise kohta — 432; Heakorrastusehitiste ja elanikkonna elukondliku teenindamise ettevõtete ehitamise finantseerimisest — 450; Piirdeaedade ja plankude ehitamise piiramisest — 463; Eesti NSV linnade, asulate ja autoteede eraldusribade heakorrastamise ning haljastamise kvaliteedi edasise tõstmise kohta — 482; Linnades ja teistes asulates, samuti tööstusettevõtetes ehitatavate maa-aluste insenerivõrkude ja -ehitiste geodeetiliste kontrollmõõdistamiste sooritamise ja teostusjooniste koostamise korra kohta — 492; Inseneerikommunikatsioonide ja -seadmete ehituse parendamise abinõude kohta — 509; Teenindusettevõtete töö parandamise abinõude kohta —

522; Kultuuri- ja elukondlike objektide ehitamise ning elanikkonna teenindamise parandamise kohta Eesti NSV maa-asulates — 524; Maal toimuva kultuur-elukondliku ehituse ja maaelanikkonna elukondliku teenindamise parendamise kohta Eesti NSV-s — 527; Kaubanduse edasise parandamise abinõudest — 544; Kauplusruumide ehituskulude krediteerimise kohta — 554; Internaatkoolide võrgu arendamise kindlustamise abinõudest aastail 1959—1965 — 579; NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 21. mai 1959. a. määruse nr. 558 «Koolieelsete lasteasutuste edasiarendamisest, eelkoolieaeliste laste kasvatamise ja meditsiinilise teenindamise parandamisest» täitmise abinõudest — 580; Koolide ehitamisest ning abinõudest koolide materiaalse baasi tugevdamiseks — 587; Koolieelsete lasteasutuste ebarahuldavast ehitamisest vabariigis — 589; Ravi- ja profülaktiliste asutuste ehituse normatiividest — 626; Eesti NSV elanikkonna meditsiinilise teenindamise ja tervishoiukorralduse edasise parandamise abinõudest — 627; Sanatooriumide ja puhkekodude üleandmisest ametiühingutele — 628; Tervishoiu edasise parendamise ja arstiteaduse arendamise abinõude kohta vabariigis — 629; Vabariigi kehakultuuri ja spordi edendamise abinõude kohta — 645. Vt. samuti «Individuaalelamuehitus», «Kooperatiivelamuehitus».

Ehituskruntide eraldamine — vt. «Maade eraldamine».

Ehitusmaterjalid — Külade ja alevite töörahva saadikute nõukogude materiaalse ja rahandusliku baasi tugevdamise abinõude kohta (p. 6) — 51; Abinõudest NSV Liidu Ministrite Nõukogu 30. juuni 1958. a. määruse nr. 690 «Müügikohustuste ja masina-traktorijaamade töö eest naturaaltasu maksmise kaotamisest ning põllumajandussaaduste varumise uuest korrast, varumise hindadest ja tingimustest» täitmiseks (p. 11) — 237; Soodustustest vabariigi kolhoosidesse ja sovhoosidesse ümberasujatele (p. 7) — 240; Kuivendatavatel maadel paiknevatest taludest kodanike ümberasustamisega seotud täiendavate abinõude kohta — 333; Abinõudest ehituse edasiseks industrialiseerimiseks, kvaliteedi parandamiseks, maksumuse alandamiseks ja ehitusmaterjalide tootmise arendamiseks — 341; Plekk-katuste paremast säilitamisest ja katusepleki ratsionaalsemast kasutamisest ehitustegevuses — 346; Abinõudest puuduste kõrvaldamiseks materjalide kulutamisel ehitustel — 354; Ehituspuidu antiseptеerimise parandamisest — 357; Defektide kõrvaldamisest puidust katuseturvikutes — 358; Tsentraliseerimata finantseerimisallikate arvel üle riikliku plaani teostatavaks kapitaalehituseks vahendite kulutamise korrastamise kohta — 363; Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. jaanuari 1962. a. määruse nr. 14 «Linnades, alevites ja teistes asustatud punktides, seoses maade eraldamisega riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks, lammutatavate, kodanikele kuuluvate hoonete maksumuse hüvitamise korra kohta» rakendamisega seotud mõningate küsimuste kohta — 380; Elamuehitus- ja suvilate ehituse kooperatsiooni arendamisest vabariigis — 395; Elanikkonnale standardmajade ja kohalikest ehitusmaterjalidest seintega majade detailide komplektide müümise parandamise abinõudest — 396; Individuaal- ja kooperatiivelamute ehituse kohta — 397; Maal toimuva kultuur-elukondliku ehituse ja maaelanikkonna elukondliku teenindamise parendamise kohta Eesti NSV-s — 527; Ehitusmaterjalidega kauplemise parandamisest — 539; Uute rasketööstuse toodangu hulgihindade, elektri- ja soojusenergiatariifide ning kaubaveotariifide kehtestamisega seoses olevate abinõude kohta (p. 2) — 555.

Ehitusorganisatsioonid — Kolhooside poolt kultuur-elukondlike objektide ehitamisest — 244; Maaehituse organiseerimise parandamise kohta vabariigis — 252; Töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele alluvate transpordi-, kommunaal- ja ehitus-remondiettevõtete ning organisatsioonide üleplaanilisest kasumist kuni 30 protsendi kasutamisest elamuehituseks — 348; Mõningate abinõude kohta vabariigi ehitusorganisatsioonide abistamiseks tööjõuga varustamise alal — 386.

Ehituspank — vt. «Pangad».

Ekspertiis — Abinõudest leiutiste ja ratsionaliseerimisettepanekute rahvamajandusse juurutamise parandamiseks — 203; Ehitusprojektide ja eelarvete ekspertiisi korra kohta — 362.

Ekspluatatsiooniandmine — Abinõudest ehituse edasiseks industrialiseerimiseks, kvaliteedi parandamiseks, maksumuse alandamiseks ja ehitusmaterjalide tootmise arendamiseks — 341; Defektide kõrvaldamisest puidust katuseturvikutes — 358; Valmisehitatud ettevõtete, hoonete ja ehitiste ekspluatatsiooni vastuvõtmise korra kohta — 374; Ekspluatatsiooni antavates majades 10 protsendi elamispinna üleandmisest kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede korraldusse — 450; Ekspluatatsiooni antavast elamispinnast 10 protsendi üleandmise kohta tellijate poolt ehitustööettevõtu-organisatsioonidele — 496.

Elamispind — Linnade territooriumide edasise parema kasutamise kohta ehituseks ja individuaalelamute ehitamiseks maatükkide eraldamise ja kasutamise korra rikkumiste kõrvaldamise kohta — 372; Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. jaanuari 1962. a. määruse nr. 14 «Linnades, alevites ja teistes asustatud punktides, seoses maade eraldamisega riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks, lammutatavate, kodanikele kuuluvate hoonete maksumuse hüvitamise korra kohta» rakendamisega seotud mõningate küsimuste kohta — 380; Mõningate abinõude kohta vabariigi ehitusorganisatsioonide abistamiseks tööjõuga varustamise alal — 386; Individuaalelamuehituse kohta vabariigis (p. 4) — 401; Kooperatiivelamuehituse edasiarendamise kohta (p. 9) — 403; Telefonside edasise arendamise kohta maal — 439; Töölisasulates ja maal kvalifitseeritud töötajatele tasuta korteri, kütte ja valgustuse andmise kohta — 447; Soodustuste kohta korteri alal Isamaasõja rindeil langenud või teadmata kaduma jäänud sõjaväelaste ja partisanide perekondadele — 448; Ekspluatatsiooni antavates majades 10 protsendi elamispinna üleandmisest kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede korraldusse — 450; Tööliste ja teenistujate oma tööjõuga ehitatavates majades elamispinna jaotamisest — 452; Abinõudest elamufondi majandamise ja säilitamise, elamispinna jaotamise ja kodanike sissekirjutamise korrastamiseks — 454; Pensionile minevate töötajate kindlustamisest elamispinnaga — 461; Riikliku julgeoleku organitest ja vägedest vabastatud sõjaväelaste elamispinnaga kindlustamise korrast — 462; Kvalifitseeritud tööliskaadri ettevalmistamise edasisest arendamisest ja parandamisest kutsekoolides ja tootmises — 464; Sovhoosidele kuuluvates majades elamispinna kasutamise korrastamise kohta — 466; Kohalikele töörahva saadikute nõukogudele elamispinna andmisest vabastamisest majades, mis on ehitatud geoloogilisteks uurimistöödeks eraldatud eelarveliste assigneeringute arvel — 469; Nõukogude armee ja sõjalaevastiku ohvitserikoosseisu ja üleajateenijate kindlustamisest elamispinnaga — 471; Vastutuse tõstmise kohta elamufondi säilitamise ja korrashoiu eest — 472; Isamaasõja invaliididele ja Suures Isamaasõjas langenud sõjaväelaste perekonnaliikmetele antavate soodustuste laiendamise kohta — 481; NSV Liidu relvastatud jõudude ning NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Julgeoleku Komitee piirivalvevägede ohvitserikoosseisu ja üleajateenijate elamispinnaga varustamise kohta — 484; Ettevõtete ja organisatsioonide vahendite arvel ehitatud elamispinna asustamise korra kohta — 490; Kodanike ümbermajutamise korra kohta barakkidest ja elamiseks vähekõlblikest ruumidest — 494; Ekspluatatsiooni antavast elamispinnast 10 protsendi üleandmise kohta tellijate poolt ehitustööettevõtu-organisatsioonidele — 496; Eesti NSV ministeeriumide, ametkondade ja keskasutuste loetelu kohta, kellele eraldatakse linnades ja rajoonikeskustes elamispinda Eesti NSV Ministrite Nõukogu otsuse kohaselt — 497; Abinõude kohta elanike paremaks teenindamiseks linnade reisijateveotranspordiga — 507; Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumi ning kohalike nõukogude ettevõtete ja majandusorganisatsioonide tööst 1963. aastal — 520; Eesti NSV-s kaubanduse ja ühiskondliku toitlustamise parandamise kohta — 551; Üldhariduslike koolide tööst Eesti NSV-s — 570; Vabariigi üldhariduslike koolide ja koolieelsete lasteasutuste pedagoogilise kaadri ettevalmistamise kohta — 599; Üldhariduslike keskkoolide töö edasise parendamise abinõude kohta — 600; Tuberkuloositõrje üritustest Eesti NSV-s — 625; Tervishoiu edasise parendamise ja arstiteaduse arendamise abinõude kohta vabariigis (p. 6) — 629; Abinõudest tuberkuloosi haigestumise edasiseks vähendamiseks Eesti

NSV-s — 635; Puuduste kohta noorte spetsialistide jaotamisel — 656; Kodanike poolt mittetöise tuluga ehitatud või soetatud majade, suvilate ja muude ehitiste tasuta äravõtmise kohta — 690; Nõukogude armeest ja sõjalaevastikust tagavarasse arvatavate ohvitseride tööle paigutamisest — 745; Abinõudest tagavarasse või erru lastavate Nõukogude armee ja sõjalaevastiku ohvitseride materiaalseks kindlustamiseks — 746; Nõukogude armee ja sõjalaevastiku väeosadest, asutustest ja ettevõtetest seoses Nõukogude Liidu relvastatud jõudude uue tunduva vähendamisega vabastatavate tööliste ja teenistujate tööle paigutamisest ja nende materiaalsest ning elukondlikust kindlustamisest — 748.

Elamud — vt. «Hooned, elamud».

Elamuehitus — vt. «Ehitus»

Elamufond — Mõnede küsimuste lahendamise üleandmisest Eesti NSV vabariigilise alluvusega linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele — 43; Abinõudest riikliku elamufondi paremaks ekspluateerimiseks ja säilitamiseks — 452; Abinõudest elamufondi majandamise ja säilitamise, elamispinna jaotamise ja kodanike sissekirjutamise korrastamiseks — 454; Ametkondliku elamufondi varustamine küttega — 455; Riikliku elamufondi tehnilise seisukorra parandamise ja heakorrastuse tõstmise abinõudest — 456; Vastutuse tõstmise kohta elamufondi säilitamise ja korrashoiu eest — 472; Elamufondi kapitaalremondi parandamise kohta — 478; Riikliku elamufondi kapitaalremondi käigu kohta — 485; Elamufondi ja kommunaalmajanduse objektide ekspluateerimise parandamise abinõude kohta — 498.

Elektrienergia — Elektrienergia kasutamise korraldamisest Eesti NSV lõunarajoonides — 203; Elektri- ja soojusenergia ning kütuse säästliku kulutamise kohta Eesti NSV-s — 203; 1968/69. a. sügis-talveperioodil Eesti NSV rahvamajanduse elektrienergiaga varustamise tagamise edasilükkamatute abinõude kohta — 217; Maaehituse organiseerimise parandamise kohta vabariigis — 252; Maal asuvate üksikelamute ja väikeste asulate elektrifitseerimise kohta — 262; Ühiskondliku toitlustamise edasise arendamise ja paremale järjele seadmise abinõude kohta — 563.

Elektrifitseerimine — vt. «Elektrienergia».

Elukondlik teenindamine — Küla ja alevi töörahva saadikute nõukogu kohta (p. 18) — 20; Rahvatarbekaupade tootmise laiendamiseks ja elanikkonna elukondliku teenindamise parandamiseks tehtavate kulutuste krediteerimise kohta — 183; Heakorrastusehitiste ja elanikkonna elukondliku teenindamise ettevõtete ehitamise finantseerimisest — 450; Eesti NSV Kohaliku, Põlevkivi- ja Keemiatööstuse Ministeeriumi ja Eesti Vabariikliku Tööndusskooperatsiooni Nõukogu elanikkonna elukondliku teenindamise ettevõtete ebarahuldavast tööst — 511; Eesti NSV kohaliku majanduse juhtimise ümberkorraldamise abinõudest — 511; Abinõudest elanikkonna paremaks teenindamiseks saunade, pesumajade ja võõrastemajade poolt — 512; Abinõudest elanikkonna elukondliku teenindamise parendamiseks — 512; EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. aprilli 1959. a. määruse nr. 155 «Abinõudest elanikkonna elukondliku teenindamise parandamiseks» täitmise käigust — 515; Elanikkonna elukondliku teenindamise edaspidise parandamise kohta — 516; Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumi moodustamisega seotud abinõudest — 520; Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumi ning kohalike nõukogude ettevõtete ja majandusorganisatsioonide tööst 1963. aastal — 520; Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumi ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede ettevõtete ja majandusorganisatsioonide töö kohta 1964. aastal — 521; Teenindusettevõtete töö parandamise abinõude kohta — 522; Kultuuri- ja elukondlike objektide ehitamise ning elanikkonna teenindamise parandamise kohta Eesti NSV maa-asulates — 524; Maal toimuva kultuur-elukondliku ehituse ja maaelanikkonna elukondliku teenindamise parendamise kohta Eesti NSV-s — 527; Elanikkonna elukondliku teenindamise edasise arendamise abinõude kohta — 530.

Eluruumid — Eluruumide vahetamise korra põhimäärus — 486; Kodanike

ümbermajutamise korra kohta barakkidest ja elamiseks vähekõlblikest ruumidest — 494; «Eluruume vajavate kodanike arvelevõtmise ja eluruumide andmise korra põhimääruse» kinnitamise kohta — 495. Vt. samuti «Teenistuslikud eluruumid».

Eraldusvööndid — Heinamaade eraldamisest kolhoosidele — 293; Eriotstarbeliste maade kasutamisest põllumajandusliku tootmise laiendamiseks — 293; Maade eraldamise normidest magistraaltorujuhtmete alla — 299.

Ergutused — Taimede karantiini alal ühiskondlike volinike põhimäärus (p. 13) — 323.

Eririietus — Kapitaalehituse kaadriga varustamise abinõude kohta (p. 11) — 386.

ETKVL — Soodustustest vabariigi kolhoosidesse ja sovhoosidesse ümberasujatele (p. 8) — 240; Toorsoolte, -libemagude, harjaste, hobusejõhvi, udusulgede ja sulgede varumisorganisatsioonides vastuvõtmise ning hoidmise ja nimetatud tooraine kokkuostuhindade kohta — 277; Kultuuri- ja elukondlike objektide ehitamise ning elanikkonna teenindamise parandamise kohta Eesti NSV maa-asulates — 524; Tarbijaskooperatsiooni maakaupluste ebarahuldavast varustamisest rahvatarbekaupadega — 537; Põllumajandussaaduste kooperatiivsest kaubandusest linnades ja töölisasulates — 541.

Ettevõtted — Eesti NSV rajoonide ja külanõukogude ning linnade ja teiste asulate, ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide nimetamise ja ümbernimetamise korra kohta — 74; Kohalike töörahva saadikute nõukogude otsuste täitmisest Viljandi ja Tõrva rajoonis — 103; Kohaliku alluvusega ettevõtete ja majandusorganisatsioonide raamatupidamisaruannete ja bilansside koostamise, esitamise ning läbivaatamise korrast ja tähtaegadest — 176; Ametkondliku kontrollrevisjonitöö parandamise abinõude kohta vabariigis — 183; Rahvatarbekaupade tootmise laiendamiseks ja elanikkonna elukondliku teenindamise parandamiseks tehtavate kulutuste krediteerimise kohta — 183; Ettevõtete ja organisatsioonide materiaalse vastutuse kohta ülesannete ning kohustiste mittetäitmise eest — 209; Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete täielikule isemajandamisele üleviimise kohta — 274; Põllumajanduse abiettevõtete edasise väljaarendamise kohta — 276; Muldade erosiooni eest kaitsmise ja maade parema sihipärase kasutamise abinõude kohta — 284; Heinamaade eraldamise korrast töö- ja produktiivloomi omavatele asutustele, ettevõtetele ja organisatsioonidele — 294; Heinamaade eraldamise korrast töö- ja produktiivloomi omavatele ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele — 297; Riiklike asutuste, ettevõtete ja ühiskondlike organisatsioonide poolt kohalike nõukogude majavaldustes elu- ja mitteeluruumide ehitamise korrast — 353; Valmisehitatud ettevõtete, hoonete ja ehitiste ekspluatatsiooni vastuvõtmise korra kohta — 374; Kolhooside, sovhooside, tööstus-, transpordi-, ehitus- ja muude ettevõtete ning majandusorganisatsioonide osavõtust kohaliku tähtsusega autoteede ehitamisest ja remontimisest — 415; Ühiskondliku toitlustamise edasise arendamise ja paremale järjele seadmise abinõude kohta (p. 9) — 563; Ohutustehnika seisukorrast Eesti NSV tööstusettevõtetes ja põllumajanduses — 651. Vt. samuti «Kaubandusettevõtted», «Kommunaalettevõtted».

Finantsdistsipliin — Puudustest käibemaksu plaanimises, arvutamises ja laekumises — 155; Eesti NSV 1967. aasta riigieelarve täitmise aruande kinnitamise ja 1968. aasta eelarve täitmise käigu kohta — 173.

Finantseerimine — Eesti NSV majanduse riikliku planeerimise ja finantseerimise korra muutmisest ning Eesti NSV ministritele lahendamiseks antavatest küsimustest — 40; Eesti NSV vabariigilise alluvusega linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele lahendamiseks antavatest küsimustest — 41; Limiidiväliste kapitalimahutuste finantseerimise korrast liiduvabariikide eelarveliste vahendite arvel — 174; Ürituste kohta, millede finantseerimine võib toimuda kohustusliku ja vabatahtliku kindlustuse eraldiste arvel — 181; Mehhanisaatorite kaadri parema ettevalmistamise kohta põllumajanduse jaoks (p. 2) — 258; Eesti NSV linnades ja alevites ajutiste ehitiste püstitamise ja lammutamise juhendi kinnitamise kohta — 337; Tüüpprojektide ulatuslikumast kasutamisest ehituses (p. 2) — 349; Tsentraliseerimata finantseerimisallikate

arvel üle riikliku plaani teostatavaks kapitaalehituseks vahendite kulutamise korrastamise kohta — 363; Riiklikust elamuehitusest — 365; Abinõude kohta kapitaalmahutuste efektiivsemaks kasutamiseks ja kontrolli tõhustamiseks ehitatavate ettevõtete käikulaskmise üle — 366; Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. augusti 1960. a. määruse nr. 325 punkti 3 osalise muutmise kohta — 390; Heakorrastusehitiste ja elanikkonna elukondliku teenindamise ettevõtete ehitamise finantseerimisest — 450; Linnade ja alevite heakorrastustööde finantseerimise kohta — 475; Tsentraliseerimata finantseerimisallikate parema kasutamise kohta sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajandusettevõtetes — 493; Monumentide ja mälestusmärkide projekteerimise ja püstitamise korra kohta — 619; Tervishoiu edasise parendamise ja arstiteaduse arendamise abinõude kohta vabariigis (p. 8) — 629.

Finantskontroll — Liialduste kõrvaldamisest ühiskondlike hoonete viimistluses, sisustamises ja sisekujunduses — 358.

Finantsmajanduslik tegevus — Puudustest kolhooside finantsmajanduslikus tegevuses — 179; Rahvamajanduses arvelduste parandamise abinõudest — 181; Kultuurihariduslike asutuste finantsmajanduslikust tööst — 607.

Fondid — Mõningate majandusliku ja kultuurilise ülesehitustöö küsimuste täiendavalt Eesti NSV ministeeriumidele, keskasutustele ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele otsustamiseks andmise kohta — 46; Majandusliku ja kultuurilise ülesehitustöö küsimuste kohta, mis on täiendavalt antud Eesti NSV vabariiklike ja liidulis-vabariiklike ministeeriumide ning keskasutuste ja vabariigilise alluvusega linnade ning vabariigi rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede otsustada — 50; Tööndusk ooperatsiooni reorganiseerimisest — 199; Teravilja, lina ja heintaimede seemnekasvatuse parandamisest Eesti NSV-s — 231; Eesti NSV 1962. a. rahvamajanduse arendamise plaani kohta — 250; Maaehituse organiseerimise parandamise kohta vabariigis (p. 18) — 252; Eesti NSV maafondi ühtsest riiklikust arvestusest — 295; Kolhooside ja sovhooside metsades metsaraiefondi ning kolhoosidele riiklikust metsafondist eraldatava tarbepuidu kasutamise parandamise kohta — 319; Kolhooside, sovhooside, tööstus-, transpordi-, ehitus- ja muude ettevõtete ning majandusorganisatsioonide osavõtust kohaliku tähtsusega autoteede ehitamisest ja remontimisest — 415; Üldkasutatavate kohalike autoteede ehituseks, remondiks ja korrashoiuks vahendite eraldamise kohta — 432; Kolhoositurgude töötajate kultuur-elukondlike tingimuste parendamise fondi kohta — 553. Vt. samuti «Elamufond», «Töötasufond».

Gaas — Elektrienergia ratsionaalsest kasutamisest valgustuseks ja ökonoomsete gaasilahenduslampide juurutamisest valgustusvõrkudesse — 462; Linnades ja alevites üksikute objektide gasifitseerimistööde täitmise kohta kapitaalremondiks eraldatavate vahendite arvel — 480; Uute rasketööstuse toodangu hulgihindade, elektri- ja soojusenergiatariifide ning kaubaveotariifide kehtestamisega seoses olevate abinõude kohta (p. 4) — 555.

Garaažid — Individuaalautodele garaažide ehituse korrastamise kohta — 397; Individuaalsõiduautode omanikele rendile antavate garaažide eest tasu maksmise kohta — 460.

Haldusaparaat — Haldusaparaadi ülalpidamiskulude vähendamise kohta — 663.

Haljastamine — vt. «Heakorrastus».

Hanked — Eesti NSV rahvamajanduse materiaal-tehnilise varustamise korrast — 147; Ettevõtete ja organisatsioonide materiaalse vastutuse kohta ülesannete ning kohustiste mittetäitmise eest — 209.

Haridus — Maal toimuva kultuur-elukondliku ehituse ja maaelanikkonna elukondliku teenindamise parendamise kohta Eesti NSV-s (p. 8) — 527; Kooli ja elu sidemete tugevdamisest ning haridussüsteemi edasiarendamisest Eesti NSV-s — 576; Töölis- ja maanoorte koolide töö parandamise abinõude kohta — 593; Üldise koolikohustuse seaduse täitmise olukorra kohta vabariigis — 596; Üldhariduslike keskkoolide töö edasise parendamise abinõude kohta — 600.

Heakorrastus — Ehitustegevuse kvaliteedi parandamisest Eesti NSV-s — 366;

Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi tööst vabariigi maanteeäärsete maa-alade korrastamisel ja haljastamisel — 421; Heakorrastusehitiste ja elanikkonna elukondliku teenindamise ettevõtete ehitamise finantseerimisest — 450; Võõrastemajade ja talurahvakodude heakorrastamisest — 451; Riikliku elamufondi tehnilise seisukorra parandamise ja heakorrastuse tõstmise abinõudest — 456; Eesti NSV Ülemnõukogu otsuse «Vabariigi linnade, alevite ja teiste asulate heakorrastamisest» täitmise käigust — 458; Vabariigi linnade heakorrastamise ja haljastamise tööde teostamise korrast — 466; Individuaal-elamurajoonide planeerimise, hoonestamise ja heakorrastamise parandamise ning individuaalelamute komiteede tüüppõhimääruse kinnitamise kohta — 474; Linnade ja alevite heakorrastustööde finantseerimise kohta — 475; Vabariigi linnade, teiste asulate ja tootmisettevõtete edasise heakorrastamise kohta — 475; Eesti NSV linnade, asulate ja autoteede eraldusribade heakorrastamise ning haljastamise kvaliteedi edasise tõstmise kohta — 482.

Heinamaad — Heinamaade eraldamisest kolhoosidele — 293; Eriotstarbeliste maade kasutamisest põllumajandusliku tootmise laiendamiseks — 293; Heinamaade eraldamise korrast töö- ja produktiivloomi omavatele asutustele, ettevõtetele ja organisatsioonidele — 294; Heinamaade eraldamise korrast töö- ja produktiivloomi omavatele ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele — 297; Postside kohta maal (p. 12) — 440.

Hinnad, tariifid — Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste kontrolli tugevdamise kohta kinnitatud hindadest ja tariifidest ning kehtivast hindade kujundamise korrast kinnipidamise üle — 186; Tööstusettevõtete ja elektrijaamade soojusjääkide kasutamisest kolhooside, sovhooside ja teiste ettevõtete abimajandite kasvuhoonete ja lavade kütmiseks — 198; Abinõudest NSV Liidu Ministrite Nõukogu 30. juuni 1958. a. määruse nr. 690 «Müügikohustuste ja masina-traktorijaamade töö eest naturaaltasu maksmise kaotamisest ning põllumajandussaaduste varumise uuest korrast, varumise hindadest ja tingimustest» täitmiseks — 237; Kolhoosnikute materiaalse huvi tõstmise kohta ühiskondliku tootmise arendamisel — 265; Toorsoolte, -libemagude, harjaste, hobusejõhvi, udusulgede ja sulgede varumisorganisatsioonides vastuvõtmise ning hoidmise ja nimetatud tooraine kokkuostuhindade kohta — 277; Linnades, alevites ja teistes asustatud punktides, seoses maade eraldamisega riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks, lammutatavate, kodanikele kuuluvate hoonete maksumuse hüvitamise korra kohta — 370; Kolhoosidelt ja eraisikutelt geoloogiliste uurimistööde assigneeringute arvel ehitiste omandamise korra kohta — 470; Kaubandusorganisatsioonide ja -ettevõtete varustamisest hinnakirjadega ning kontrolli tõhustamisest kaupade jaehindadest kinnipidamise üle — 550; Abinõude kohta võitluse tõhustamiseks riiklike jaehindade rikkumiste vastu — 554; Uute raskeetööstuse toodangu hulgihindade, elektri- ja soojusenergiatariifide ning kaubaveotariifide kehtestamisega seoses olevate abinõude kohta — 555.

Hooned, elamud — Kuivendatavatel maadel paiknevatest taludest kodanike ümberasustamisega seotud täiendavate abinõude kohta — 333; Linnades, alevites ja teistes asustatud punktides, seoses maade eraldamisega riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks, lammutatavate, kodanikele kuuluvate hoonete maksumuse hüvitamise korra kohta — 370; Valmisehitatud ettevõtete, hoonete ja ehitiste ekspluatatsiooni vastuvõtmise korra kohta — 374; Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. jaanuari 1962. a. määruse nr. 14 «Linnades, alevites ja teistes asustatud punktides, seoses maade eraldamisega riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks, lammutatavate, kodanikele kuuluvate hoonete maksumuse hüvitamise korra kohta» rakendamisega seotud mõningate küsimuste kohta — 380; Individuaalelamute ehitamise kohta müümiseks töölistele, insenertehnilistele töötajatele ning ettevõtete, ehituste ja asutuste teenistujatele — 449; Kodanike isiklikus omanduses olevate ja maal asuvate elamute ja majandushoonete arvestuse korra parendamise kohta — 506; Kodanike poolt mittetöise tuluga ehitatud või soetatud majade, suvilate ja muude ehitiste tasuta äravõtmise kohta — 690.

Hulgihinnad — vt. «Hinnad, tariifid».

Hüdrometeoroloogiateenistus — Hüdrometeoroloogiateenistuse parandamise abinõudest Eesti NSV-s — 375.

Individuaalelamuehitus — Kindralitele, admiralidele ja vanemohvitseridele individuaalelamute ehitamiseks eraldatavate maatükkide ja selleks antava rahalise laenu suurusest — 299; Kuivendatavatel maadel paiknevatest taludest kodanike ümberasustamisega seotud täiendavate abinõude kohta — 333; Abinõudest omavolilise ehituse vastu võitlemiseks linnades ja linnatüüpi alevites — 338; Abinõudest elamuehituse arendamiseks Eesti NSV-s — 344; Linnade territooriumide edasise parema kasutamise kohta ehituseks ja individuaalelamute ehitamiseks maatükkide eraldamise ja kasutamise korra rikkumiste kõrvaldamise kohta — 372; Kodanike individuaalelamute ehitamise korra kohta — 391; Laenu suuruse alandamisest ja elanikkonna omavahendite erikaalu suurendamisest individuaalelamuehituses — 393; Konsultatsioonipunktide organiseerimise kohta individuaalehitajate juhendamiseks ja neile tehnilise abi osutamiseks — 394; Elanikkonnale standardmajade ja kohalikest ehitusmaterjalidest seintega majade detailide komplektide müümise parandamise abinõudest — 396; Individuaal- ja kooperatiivelamute ehituse kohta — 397; Kaksikindividuaalelamute ja individuaalelamutes täiendava köögi ning abiruumide ehitamisest — 399; Individuaalelamuehituse kohta vabariigis — 401; EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. augusti 1964. a. määruse nr. 376 osalise muutmise kohta — 405; Vabariigi individuaalelamuehituse edendamise abinõude kohta — 405; Ehitatavate elamute ja majandushoonete suuruse piirmäärade kohta, mis võivad olla kodanike isiklikus omanduses — 407; Individuaalelamute tööettevõtu korras ehitamise juhendi ja tüüplepingu kinnitamise kohta — 408; Isamaasõja invaliididele ja Suures Isamaasõjas langenud sõjaväelaste perekonnaliikmetele antavate soodustuste laiendamise kohta — 481; Nõukogude armee ja sõjalaevastiku väeosadest, asutustest ja ettevõtetest seoses Nõukogude Liidu relvastatud jõudude uue tunduva vähendamisega vabastatavate tööliste ja teenistujate tööle paigutamisest ja nende materiaalsest ning elukondlikust kindlustamisest — 748.

Insenerivõrgud — Linnades ja teistes asulates, samuti tööstusettevõtetes ehitatavate maa-aluste insenerivõrkude ja -ehitiste geodeetiliste kontrollmõõdistamiste sooritamise ja teostusjooniste koostamise korra kohta — 492; Inseneri-kommunikatsioonide ja -seadmete ehituse parendamise abinõude kohta — 509.

Inspektsioonid — Muldade erosiooni eest kaitsmise ja maade parema sihipärase kasutamise abinõude kohta — 284.

Internaatkoolid — vt. «Õppeasutused».

Invaliidid — Mõningate majandusliku ja kultuurilise ülesehitustöö küsimuste täiendavalt Eesti NSV ministeeriumidele, keskasutustele ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele otsustamiseks andmise kohta — 46; Isamaasõja invaliididele ja Suures Isamaasõjas langenud sõjaväelaste perekonnaliikmetele antavate soodustuste laiendamise kohta — 481; Invaliidide-pimedate tasuta sõidu õigusest linnasisese transpordiga — 669; Invaliidide kasutuses olevate mootorkärude ja autode profülaktilisest teenindamisest ja remontimisest — 670; Soodustustest ja eelistest vabariigi kohalikus majanduses töötavatele invaliididele — 671; Invaliidide mootorkärude remondi kohta — 673; Õppe-tootmiskombinaatides ja -tsehhides õppivate invaliidide materiaalse kindlustuse tingimuste kohta — 674; Invaliidsuse vähendamise abinõudest ja arstliku tööekspertiisi parandamisest vabariigis — 676; Sotsiaalhoolduse asutuste võrgu edasise laiendamise ja neis elunevate invaliidide ja vanade eluolustikuliste tingimuste parendamise abinõude kohta — 682.

Inventar — Külade ja alevite töörahva saadikute nõukogude materiaalse ja rahandusliku baasi tugevdamise abinõude kohta (p. 6) — 51.

Isemajandamine — Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete täielikule isemajandamisele üleviimise kohta — 274.

Isiklik omand — vt. «Omand».

Istungjärgud — Kohalike töörahva saadikute nõukogude istungjärkude ettevalmistamisest ja läbiviimisest — 55; Rajoonide töörahva saadikute nõukogude istungjärkude ettevalmistamisest ja läbiviimisest — 61; Eesti NSV ministrite ja keskasutuste juhatajate osavõtu kohta rajoonide ja vabariigilise alluvusega töörahva saadikute nõukogude istungjärkudest — 70.

Jahindus — Linnades ja rajoonides jahibrigaadide organiseerimise kohta huntide hävitamiseks — 312; Jahimajanduse olukorra parandamise kohta Eesti NSV-s — 327.

Jalatsid — Äärmistes suurustes õmblustoodete ja jalatsite valmistamisest — 202.

Juhendid — Abinõudest asjaajamise parendamise kohta Eesti NSV-s — 106; Kodanike ettepanekute, avalduste ja kaebuste läbivaatamise korra kohta — 131; Juhend maal elavate kooliõpilaste tasuta sõidu kohta — 595; Üldhariduslike polütehniliste töökeskkoolide polütehnilise tööõpetuse kallakute, erialade ning baasettevõtete ja -asutuste nimestiku kinnitamise kohta — 599; «Eesti NSV sotsiaal-kultuuriliste asutuste töötajate toitlustamise organiseerimise korra juhendi» kinnitamise kohta — 600.

Juriidiline teenindamine — Kolhooside ja sovhooside juriidilise teenindamise parandamise kohta — 262.

Juriidilised liikmed — Eesti Vabariikliku Teaduslik-Tehniliste Ühingute Nõukogu töö parandamisest ettevõtetes ja asutustes — 200.

Jõustumine — vt. «Avaldamine, jõustumine».

Jõusõõt — vt. «Loomasõõt».

Järelevalvekomisjonid — Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvate järelevalvekomisjonide põhimääruse kinnitamise kohta — 61.

Jäätmed — Hõbedat sisaldavate jäätmete kogumisest — 218; Määrustik ettevõtete ja organisatsioonide töötajate premeerimise kohta vana väärismetalli ja väärismetallide jäätmete kogumise ning riiklikku fondi andmise eest — 220; Piirituse- ja kartulipraaga kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele põllumajanduslikele ettevõtetele väljastamise korrast — 243; Puudustest söödaks kõlblike töötusjäätmete kasutamisel — 246; Loomade nuuma, karjamaanuuma ja järelnuuma parandamise abinõudest Eesti NSV-s — 248; Sigade nuumamise parandamise abinõude kohta linnaelanikelt ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtetelt kogutavate toidujäätmetega — 259; Eesti NSV-s kaubanduse ja ühiskondliku toitlustamise parandamise kohta (p. 24) — 551.

Kaadrid — Abinõude kohta riigi petmise faktide vältimiseks ning kontrolli tõhustamiseks plaanide ja kohustuste täitmise aruannete autentsuse üle — 150; Abinõudest vabariigi kolhooside tugevdamiseks kvalifitseeritud arvestusalatöötajatega — 249; Mehhanisaatorite kaadri parema ettevalmistamise kohta põllumajanduse jaoks — 258; Kalapüügi ja kalasaaduste tootmise parandamisest — 260; Vabariigi kalamajanduse edendamise ning kalatoodangu kvaliteedi ja sortimendi parendamise abinõude kohta (p. 10) — 324; Mõningate abinõude kohta vabariigi ehitusorganisatsioonide abistamiseks tööjõuga varustamise alal — 386; Kapitaalehituse kaadriga varustamise abinõude kohta — 386; Kultuuri- ja elukondlike objektide ehitamise ning elanikkonna teenindamise parandamise kohta Eesti NSV maa-asulates — 524; Tervishoiu edasise parendamise ja arstiteaduse arendamise abinõude kohta vabariigis — 629.

Kaebused — vt. «Avaldused, kaebused».

Kalakasvatus — Tiigikalakasvatuse arendamisest Eesti NSV kolhoosides ja sovhoosides — 313; Kalavarude kaitse ja taastamise tõhustamisest Eesti NSV veekogudes — 316.

Kalapüük — Kalapüügi ja kalasaaduste tootmise parandamisest — 260; Kalavarude kaitse ja taastamise tõhustamisest Eesti NSV veekogudes — 316; Eeskirjadest kalapüügi kohta Balti mere basseinis — 320; Vabariigi kalamajanduse edendamise ning kalatoodangu kvaliteedi ja sortimendi parendamise abinõude kohta — 324; Veekogude kalamajandusliku kasutamise parandamise kohta Eesti NSV-s — 331.

Kalatööstus — Kalapüügi ja kalasaaduste tootmise parandamisest — 260.

Kalavarude kaitse — Kalavarude kaitse ja taastamise tõhustamisest Eesti NSV veekogudes — 316.

Kalurikolhoosid — vt. «Kolhoosid, sovhoosid».

Kapitaalmahutused — Mõnede küsimuste lahendamise üleandmisest Eesti NSV vabariigilise alluvusega linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele — 43; Majandusliku ja kultuurilise ülesehitustöö küsimuste kohta, mis on täiendavalt antud Eesti NSV vabariiklike ja liidulis-vabariiklike ministeeriumide ning keskasutuste ja vabariigilise alluvusega linnade ning vabariigi rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede otsustada — 50; Eesti NSV rahvamajanduse arendamise 1959. a. plaanist — 146; Elamu-, kommunaal- ja kultuur-elukondlikuks ehituseks kapitaalmahutuste planeerimise korrast — 351; Rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede ehituste projekteerimis-uurimistöödeks riiklike kapitaalmahutuste eraldamise korrast — 360; Tsentraliseerimata finantseerimisallikate arvel üle riikliku plaani teostatavaks kapitaalehituseks vahendite kulutamise korrastamise kohta — 363; Abinõude kohta kapitaalmahutuste efektiivsemaks kasutamiseks ja kontrolli tõhustamiseks ehitatavate ettevõtete käikulaskmise üle — 366; Elamuehituse planeerimise korra küsimused — 383; kapitaalehituse kaadriga varustamise abinõude kohta — 386; EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. septembri 1960. a. määruse nr. 371 «Kaubanduse edasise parandamise abinõudest» täitmise käigust — 548; Internaatkoolide võrgu arendamise kindlustamise abinõudest aastail 1959—1965 — 579.

Kapitaalremondiks ettenähtud vahendid — vt. «Remont».

Kapitaalremont — vt. «Remont».

Kapitalimahutused — Limiidiväliste kapitalimahutuste finantseerimise korrast liiduvabariikide eelarveliste vahendite arvel — 174.

Kariloomad — Kolhoosi liikmeks mitteolevatele kodanikele kuuluvate kariloomade normi kohta — 263; Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. septembri 1965. a. seadluse «Kolhoosi liikmeks mitteolevatele kodanikele kuuluvate kariloomade normi kohta» rakendamise kohta — 264.

Karjamaad — Abinõudest põllumajandusliku artelli põhikirja rikkumiste likvideerimiseks vabariigi kolhoosides — 223; Veisekasvatuse olukorrast Viljandi rajooni kolhoosides ja sovhoosides — 276.

Kartul — Piirituse- ja kartulipraaga kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele põllumajanduslikele ettevõtetele väljastamise korrast — 243; Kartuli-kiduussi leviku vältimise abinõude kohta — 281; Kartuli-kiduussi ja kartulivähi tõrje abinõude kohta — 287.

Kasum — Tööndusko operatsiooni reorganiseerimisest — 199; Töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele alluvate transpordi-, kommunaal- ja ehitus-remondiettevõtete ning organisatsioonide üleplaanilisest kasumist kuni 30 protsendi kasutamisest elamuehituseks — 348; Tsentraliseerimata finantseerimisallikate arvel riikliku plaani teostatavaks kapitaalehituseks vahendite kulutamise korrastamise kohta — 363; Võõrastemajade ja talurahvakodude heakorrastamisest — 451; Elanikkonna elukondliku teenindamise edasise arendamise abinõude kohta (p. 18) — 530; Eesti NSV-s kaubanduse ja ühiskondliku toitlustamise parandamise kohta (p. 19) — 551.

Kasvuhooned, lavad — Tööstusettevõtete ja elektrijaamade soojusjääkide kasutamisest kolhooside, sovhooside ja teiste ettevõtete abimajandite kasvuhoonete ja lavade kütmiseks — 198; Linnade territooriumide edasise parema kasutamise kohta ehituseks ja individuaalelamute ehitamiseks maatükkide eraldamise ja kasutamise korra rikkumiste kõrvaldamise kohta — 372.

Katsemajandid — Põllumajandussaaduste ülejääkide realiseerimisest teadusliku uurimise asutuste ja õppeasutuste katse- ja tootmismajandite ja õppe- ja katsemajandite ning teiste riiklike majandite poolt — 250.

Kaubamärgid — Leiutiste ja tööstuslike näidiste patenteerimise ning kaubamärkide registreerimise eest võetavate lõivude kohta — 206.

Kaubandus — Abinõudest tööstus- ja muude kaupade ning materjalide riiklikest organisatsioonidest kõrvaldamise ja kolhoosidele müümise vältimiseks — 236; Abinõudest NSV Liidu Ministrite Nõukogu 30. juuni 1958. a. määruse nr. 690 «Müügikohustuste ja masina-traktorijaamade töö eest naturaaltasu maksmise kaotamisest ning põllumajandussaaduste varumise uuest korrast, varumise hindadest ja tingimustest» täitmiseks — 237; Soodustustest vabariigi kol-

hoosidesse ja sovhoosidesse ümberasujatele (p. 8) — 240; Kalavarude kaitse ja taastamise tõhustamisest Eesti NSV veekogudes (p. 9) — 316; Vabariigi kalamajanduse edendamise ning kalatoodangu kvaliteedi ja sortimendi parendamise abinõude kohta (p. 9) — 324; Elanikkonnale standardmajade ja kohalikest ehitusmaterjalidest seintega majade detailide komplektide müümise parandamise abinõudest — 396; Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. mai 1965. a. määruse nr. 245 osalise muutmise kohta — 430; Liha- ja piimatööstuse arendamise täiendavate abinõude kohta — 510; Kultuuri- ja elukondlike objektide ehitamise ning elanikkonna teenindamise parandamise kohta Eesti NSV maa-asulates — 524; Maal toimuva kultuur-elukondliku ehituse ja maaelanikkonna elukondliku teenindamise parendamise kohta Eesti NSV-s — 527; Tarbijaskooperatsiooni maakaupluste ebarahuldavast varustamisest rahvatarbekaupadega — 537; Raamatukaubanduse korraldamise parandamisest vabariigis — 538; Ehitusmaterjalidega kauplemise parandamisest — 539; Sõiduautode müügi korrastamisest — 540; Sovhoositöötajate kaubandusliku teenindamise parandamisest — 541; Põllumajandussaaduste kooperatiivsest kaubandusest linnades ja töölisasulates — 541; Vabariigi kaubanduse ja ühiskondliku toitlustamise olukorra ning selle parendamise abinõude kohta — 541; Kaubanduse edasise parandamise abinõudest — 544; EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. sept. 1960. a. määruse nr. 371 «Kaubanduse edasise parandamise abinõudest» täitmise käigust — 548; Rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee ühiskondliku kaubandusosakonna näidispõhimääruse kinnitamisest — 549; Õllemüügi parandamise kohta — 550; Eesti NSV-s kaubanduse ja ühiskondliku toitlustamise parandamise kohta — 551; Kauplusruumide ehituskulude krediteerimise kohta — 554; Abinõude kohta võitluse tõhustamiseks riiklike jaehindade rikkumiste vastu — 554; Mõningate kaubanduse edasise parendamise abinõude kohta — 555; Eesti NSV linna ja rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee juures asuva hindade ja kaubanduseeskirjade rakendamise kontrolli komisjoni põhimäärus — 556; «Sotsialistliku riikliku tootmisettevõtte põhimääruse» kehtivuse laiendamise kohta riiklikele kaubandus- ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtetele ning organisatsioonidele — 559; Joomise vastu peetava võitluse tõhustamisest ning korra loomisest kangete alkohoolsete jookide kaubastamisel — 689; EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. jaanuari 1959. a. määruse nr. 23 «Joomise vastu peetava võitluse tõhustamisest ning korra loomisest kangete alkohoolsete jookide kaubastamisel» täitmise käigu kohta — 699.

Kaubandusettevõtted — Kaubandusettevõtete külmutusseadmetega varustamise suurendamisest 1950—1954. a. — 537; Kaubanduse edasise parandamise abinõudest — 544; Kaubandusorganisatsioonide ja -ettevõtete varustamisest hinnakirjadega ning kontrolli tõhustamisest kaupade jaehindadest kinnipidamise üle — 550.

Kehakultuur — Vabariigi kehakultuuri ja spordi edendamise abinõude kohta — 645.

Kergetööstus — Äärmistes suurustes õmblustoodete ja jalatsite valmistamisest — 202.

Kindlustus — vt. «Riiklik kindlustus» ja «Sotsiaalkindlustus».

Kinnipidamised (töötasust) — Alkohoolseid jooke kuritarvitavate isikute sundravi ja tööga ümberkasvatamise kohta (p. 5) — 692.

Kino — Kinode ja kinoseadmete tuleohutuse abinõudest — 608; Kinode 1952. a. tulude plaani täitmise kindlustamise abinõudest — 608; Kultuurharidustöö edasise parandamise abinõudest vabariigis — 611; Abinõudest elanike kinoga teenindamise parandamiseks — 613; Kitsasfilmi kinematograafia arendamise ja selle laialdase kasutamise kohta õppe- ning poliitharidustöös — 618.

Kodustöötajad — Kodustöötajate tööjõu kasutamise korrastamisest riiklikes, kooperatiivsetes ja ühiskondlikes ettevõtetes — 201.

Kodutööndus — «Mittekoopereerunud kodutööndajate ja käsitööliste registreerimiseeskirjade» kinnitamise kohta — 193.

Kohakaaslus — Postside kohta maal (p. 4) — 440.

Kohalik tööstus — Tööndusкooperatsiooni reorganiseerimisest — 199.

Kohalikud nõukogud — Küla ja alevi töörahva saadikute nõukogu kohta — 20; Rajooni, linna, linnarajooni, alevi ja küla töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee riigivapiga pitsati näidise ning kirjelduse kinnitamise kohta — 38; Eesti NSV majanduse riikliku planeerimise ja finantseerimise korra muutmisest ning Eesti NSV ministritele lahendamiseks antavatest küsimustest — 40; Eesti NSV vabariigilise alluvusega linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele lahendamiseks antavatest küsimustest — 41; Mõnede küsimuste lahendamise üleandmisest Eesti NSV vabariigilise alluvusega linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele — 43; Mõningate majandusliku ja kultuurilise ülesehitustöö küsimuste täiendavalt Eesti NSV ministeeriumidele, keskasutustele ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele otsustamiseks andmise kohta — 46; Majandusliku ja kultuurilise ülesehitustöö küsimuste kohta, mis on täiendavalt antud Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste ning vabariigilise alluvusega linnade ja vabariigi rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede otsustada — 48; Majandusliku ja kultuurilise ülesehitustöö küsimuste kohta, mis on täiendavalt antud Eesti NSV vabariiklike ja liidulis-vabariiklike ministeeriumide ning keskasutuste ja vabariigilise alluvusega linnade ning vabariigi rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede otsustada — 50; Külade ja alevite töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede materiaalse ja rahandusliku baasi tugevdamise abinõude kohta — 51; Eesti NSV kohalike nõukogude saadikute aruandlusest oma valijatele — 54; Kohalike töörahva saadikute nõukogude istungjärkude ettevalmistamisest ja läbiviimisest — 55; Eesti NSV kohalike töörahva saadikute nõukogude alaliste komisjonide põhimäärus — 57; Rajoonide töörahva saadikute nõukogude istungjärkude ettevalmistamisest ja läbiviimisest — 61; Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvate järelevalvekomisjonide põhimääruse kinnitamise kohta — 61; Eesti NSV rajooni, linna, alevi ja küla töörahva saadikute nõukogu saadiku ärakutsumise korra kohta — 64; Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede ühiskondlike (mittekoosseisuliste) osakondade töö kohta — 68; Nõukogude töö eesrindlike kogemuste üldistamisest ja levitamisest vabariigis — 68; Kohalike töörahva saadikute nõukogude, nende täitevkomiteede ning asutuste ja ettevõtete administratsioonide õiguslike aktide seaduslikkuse kohta — 73; Eesti NSV kohalike nõukogude tööst nõukogude demokraatia põhiprintsiipide elluviimisel 1965. aastal — 75; Külade töörahva saadikute nõukogude sotsialistliku võistluse kohta — 78; Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi ja Eesti NSV kohalike töörahva saadikute nõukogude eelarveõiguste kohta — 159; Algarvestuse ja aruandluse vormide kinnitamisest külade töörahva saadikute nõukogudele — 175; Abinõudest tööstus- ja muude kaupade ning materjalide riiklikest organisatsioonidest kõrvaldamise ja kolhoosidele müümise vältimiseks — 236; Abinõudest NSV Liidu Ministrite Nõukogu 30. juuni 1958. a. määruse nr. 690 «Müügikohustuste ja masina-traktorijaamade töö eest naturaaltasu maksmise kaotamisest ning põllumajandussaaduste varumise uuest korrast, varumise hindadest ja tingimustest» täitmiseks — 237; Aruande kinnitamisest Eesti NSV maade jagunemise kohta kõlvikute ja maakasutajate järgi ning nende maade kasutamise kohta seisuga 1. nov. 1958. a. — 238; Soodustustest vabariigi kolhoosidesse ja sovhoosidesse ümberasujatele — 240; Kolhooside poolt kultuur-elukondlike objektide ehitamisest — 244; Maaehituse organiseerimise parandamise kohta vabariigis — 252; Kolhooside ja sovhooside juriidilise teenindamise parandamise kohta — 263; Maal asuvate üksikelamute ja väikeste asulate elektrifitseerimise kohta — 262; Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. sept. 1965. a. seadluse «Kolhoosi liikmeks mitteolevatele kodanikele kuuluvate kariloomade normi kohta» rakendamise kohta — 264; Võitluse tugevdamisest põllumajanduslike maade umbrohtumise ja võsastumise vastu — 279; Maade võõrandamise ja kasutamise korrastamise kohta autoteede, kuivenduskanalite ja teiste liiniehitiste jaoks — 300; Piirtasunormide kinnitamise kohta põllumajanduslike maade eraldamisel riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks — 304; Tööliste ja teenistujate kollektiivaianduse kohta — 305; Kuivendatavatel

maadel paiknevatest taludest kodanike ümberasustamisega seotud täiendavate abinõude kohta — 333; Abinõudest omavolilise ehituse vastu võitlemiseks linnades ja linna tüüpi alevites — 338; Ehitatavate elamute esimeste korruste kasutamisest — 343; Abinõudest elamuehituse arendamiseks Eesti NSV-s — 344; Riiklike asutuste, ettevõtete ja ühiskondlike organisatsioonide poolt kohalike nõukogude majavaldustes elu- ja mitteeluruumide ehitamise korrast — 353; Rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede ehituste projekteerimisuurimistöödeks riiklike kapitaalmahutuste eraldamise korrast — 360; Abinõude kohta kapitaalmahutuste efektiivsemaks kasutamiseks ja kontrolli tõhustamiseks ehitatavate ettevõtete käikulaskmise üle — 366; Linnades, alevites ja teistes asustatud punktides, seoses maade eraldamisega riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks, lammutatavate, kodanikele kuuluvate hoonete maksumuse hüvitamise korra kohta — 370; Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. jaanuari 1962. a. määruse nr. 14 «Linnades, alevites ja teistes asustatud punktides, seoses maade eraldamisega riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks, lammutatavate, kodanikele kuuluvate hoonete maksumuse hüvitamise korra kohta» rakendamisega seotud mõningate küsimuste kohta — 380; Üldkasutatavate kohalike autoteede ehituseks, remondiks ja korrashoiuks vahendite eraldamise kohta — 432; Ekspluatatsiooni antavates majades 10 protsendi elamispinna üleandmisest kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede korraldusse — 450; Kütuse kulunormide kohta hoonete kütmisel Eesti NSV-s — 470; Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede, nende valitsuste ja osakondade teenindava personali teenindusnormide kinnitamise kohta — 509; Rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee ühiskondliku kaubandusosakonna näidispõhimääruse kinnitamisest — 549; Eesti NSV linna ja rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee juures asuva hindade ja kaubanduseeskirjade rakendamise kontrolli komisjoni põhimäärus — 556; Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede õiguste laiendamisest — 573; Teatrietenduste, kontsertide ja tsirkuseetenduste alguse kellaaegade kehtestamise kohta — 620; Linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede (linnades, mis ei ole arvatud gruppidesse nõukogude töötajate töötasustamise osas) ning alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude juures asuvate tsentraliseeritud raamatupidamiste töötajate töötasustamise kohta — 662; Kodanike poolt mittetõise tuluga ehitatud või soetatud majade, suvilate ja muude ehitiste tasuta äravõtmise kohta — 690; Ühiskondlikult kasulikust tööst kõrvalehoiduvate isikute vastutuse kohta — 694; Eesti NSV notariaadi määrustik — 711; «Kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvate mittekoosseisuliste tuletõrjeinspektorite rühmade põhimääruse» kinnitamise kohta — 714.

Kokkuost — vt. «Põllumajandussaaduste varumine».

Kolhoosid, sovhoosid — Sotsialistliku seaduslikkuse ja demokraatia tagamise olukorra kohta Rapla rajooni kolhoosides — 98; Põllumajanduslikus artellis kassaoperatsioonide teostamise eeskirjade ning põllumajanduslikku artelli raamatupidaja ja revisjonikomisjoni põhimääruste kinnitamisest — 179; Puudustest kolhooside finantsmajanduslikus tegevuses — 179; Vabariigi kolhooside otsesele pangakrediteerimisele üleviimise kohta — 186; Kolhooside vara riikliku kohustusliku kindlustuse kohta — 187; Abinõudest põllumajanduslikku artelli põhikirja rikkumiste likvideerimiseks vabariigi kolhoosides — 223; Teravilja, lina ja heintaimede seemnekasvatuse parandamisest Eesti NSV-s — 231; Abinõudest põllumajanduse varustamise paremaks korraldamiseks — 232; Veiste, eeskätt lehmade arvu suurendamise kindlustamisest kolhoosides — 232; Mesinduse arendamise abinõudest Eesti NSV-s — 233; Eesti NSV kolhooside, sovhooside, remondi- ja tehnikajaamade ning masina-traktorijaamade statistilise aruandluse ja põllumajandussaaduste varumise aruandluse tsentraliseerimisest NSV Liidu Statistika Keskvalitsuse organites — 235; Abinõudest tööstus- ja muude kaupade ning materjalide riiklikest organisatsioonidest kõrvaldamise ja kolhoosidele müümise vältimiseks — 236; Kolhooside abistamisest töökodade sisustamisel — 240; Soodustustest vabariigi kolhoosidesse ja sovhoosidesse ümberasujatele — 240; Loomade ja lindude parema töötlemise abinõudest — 242; Piirituse- ja kartulipraaga kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele põllumajandus-

likele ettevõtetele väljastamise korrast — 243; Kolhooside poolt kultuur-elukondlike objektide ehitamisest — 244; Põllumajandusliku artelli põhikirja ja seaduslikkuse rikkumise faktidest Viljandi rajooni kolhoosides — 245; Teravilja ja heintaimede seemnekasvatuse parandamise kohta — 245; Kalurikolhooside majanduse edasise tugevdamise abinõudest — 247; Abinõude kohta masina-traktoripargi tehnilise teenindamise ja hoidmise parendamiseks vabariigi kolhoosides ja sovhoosides — 249; Abinõudest vabariigi kolhooside tugevdamiseks kvalifitseeritud arvestusalatöötajatega — 249; Maaehituse organiseerimise parandamise kohta vabariigis — 252; Kolhooside ja sovhooside juriidilise teenindamise parandamise kohta — 262; «Põllumajandustehnika» koondiste, samuti kolhooside, sovhooside ja teiste põllumajandusettevõtete ning -organisatsioonide varalise vastutuse kohta põllumajandusmasinate ja teiste materiaal-tehniliste vahendite tellimustest tulenevate kohustuste rikkumise eest — 271; Sotsialistliku võistluse organiseerimise kohta põllumajanduses — 272; Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete täielikule isemajandamisele ülemiimise kohta — 274; Muldade erosiooni eest kaitsmise ja maade parema sihipärase kasutamise abinõude kohta — 284; Maa tähtajata (põlise) kasutamise riiklike aktide väljaandmisest põllumajanduslikele artellidele — 291; Kolhoosimaade nöörraamatute ja maade registreerimise riiklike maaraamatute sisseseadmisest — 292; Heinamaade eraldamisest kolhoosidele — 293; Eriotstarbeliste maade kasutamisest põllumajandusliku tootmise laiendamiseks — 293; Kolhoosides maade põhjaliku parandamise kulude kandmise kohta riigieelarve arvele — 306; Tiigikalakasvatuse arendamisest Eesti NSV kolhoosides ja sovhoosides — 313; Kolhooside ja sovhooside metsades metsaraiefondi ning kolhoosidele riiklikust metsafondist eraldatava tarbepuidu kasutamise parandamise kohta — 319; Kolhoosimetsade ja kinnistatud metsade parema majandamise ja metsaressursside ratsionaalsema kasutamise kohta — 323; «Kolhoosimetsade põhimääruse» kohta — 330; Kolhooside abistamisest koolimajade ehitamisel — 349; Üldkasutatavate kohalike autoteede ehituseks, remondiks ja korrashoiuks vahendite eraldamise kohta — 432; Telefonside edasise arendamise kohta maal — 439; Postside kohta maal — 440; Sovhoosidele kuuluvates majades elamispinna kasutamise korrastamise kohta — 466; Tsentraliseerimata finantseerimisallikate parema kasutamise kohta sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajandusettevõtetes — 493; Vastumüügi korras kolhoosidele realiseerimiseks määratud autode müügi korrastamisest — 538; Sovhoositöötajate kaubandusliku teenindamise parandamisest — 541; Abinõudest lasteasutuste töö parandamiseks kolhoosides — 569; Eesti NSV elanikkonna meditsiinilise teenindamise ja tervishoiukorralduse edasise parandamise abinõudest (p. 5) — 627; Tuletõrjealase töö tugevdamise kohta Eesti NSV kolhoosides, sovhoosides ja põllumajandusettevõtetes — 704.

Kolhoosidevahelised ehitusorganisatsioonid — vt. «Ehitusorganisatsioonid».

Kolhoosnikud — Kolhoosnikute materiaalse huvi tõstmise kohta ühiskondliku tootmise arendamisel — 265; Kolhoosiliikmete pensionide ja toetuste seaduse täitmise kohta Eesti NSV-s — 679; Vanade ja töövõimetute kolhoosiliikmete parema abistamise kohta — 684.

Komiteed — vt. «Riiklikud komiteed».

Kommunaalettevõtted — Võõrastemajade ja talurahvakodude heakorrastamisest — 451; Abinõudest elanikkonna paremaks teenindamiseks saunade, pesumajade ja võõrastemajade poolt — 512.

Kommunaalteenused — Töölisasulates ja maal kvalifitseeritud töötajatele tasuta korteri, kütte ja valgustuse andmise kohta — 447; Tasuta kommunaalteenuste võimaldamisest kvalifitseeritud töötajatele — 467; Elamufondi ja kommunaalmajanduse objektide ekspluateerimise parandamise abinõude kohta — 498.

Konstitutsioon — Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Konstitutsioon — 11.

Kontraheerimine — Põllumajandussaaduste ülejääkide realiseerimisest teadusliku uurimise asutuste ja õppeasutuste katse- ja tootmismajandite ning õppe- ja katsemajandite ning teiste riiklike majandite poolt — 250.

Koolid — vt. «Õppeasutused».

Koondis «Eesti Põllumajandustehnika» — Abinõude kohta masina-traktoripargi tehnilise teenindamise ja hoidmise parandamiseks vabariigi kolhoosides ja sovhoosides — 249; Masinate ja teiste materiaalsete ja tehniliste vahendite realiseerimise korra kohta Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondise «Eesti Põllumajandustehnika» kaudu — 252; Maaehituse organiseerimise parandamise kohta vabariigis — 252; «Põllumajandustehnika» koondiste, samuti kolhooside, sovhooside ja teiste põllumajandusettevõtete ning -organisatsioonide varalise vastutuse kohta põllumajandusmasinate ja teiste materiaal-tehniliste vahendite tellimustest tulenevate kohustuste rikkumise eest — 271.

Kooperatiivelamuehitus — Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. jaanuari 1962. a. määruse nr. 14 «Linnades, alevites ja teistes asustatud punktides, seoses maade eraldamisega riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks, lammutatavate, kodanikele kuuluvate hoonete maksumuse hüvitamise korra kohta» rakendamisega seotud mõningate küsimuste kohta — 380; Elamuehitus- ja suvilate ehituse kooperatsiooni arendamisest vabariigis — 395; Individuaal- ja kooperatiivelamute ehituse kohta — 397; Kooperatiivelamuehituse ebarahuldava arengu kohta vabariigis — 400; Kooperatiivelamuehituse parandamise abinõude kohta vabariigis — 403; Kooperatiivelamuehituse edasiarendamise kohta — 403; Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1. dets. 1966. a. määruse nr. 490 täiendamise kohta — 408; Kooperatiivelamute ehitamise täiendavate kulude hüvitamise korra kohta seoses uute hulgihindade ja tariifide kehtestamisega — 409.

Koosseisud — Eesti NSV alg-, seitsmeklassiliste ja keskkoolide administratiiv-, õppe-, abi- ja teenindava personali tüüpkoosseisude kohta — 585; Lasteaedade ja lastepäevakodude tüüpkoosseisude ning koosseisunormatiivide kinnitamise kohta — 588; Kohaliku alluvusega ravi- ja profülaktiliste asutuste meditsiinilise personali ja köögi ning sööklate tööliste koosseisude kinnitamise korra kohta — 625.

Korrosioonivastane töö — Tööde organiseerimise parandamise kohta rahvamajanduses masinate, seadmete, laevade, hoonete, ehituste allmaakommunikatsioonide ja metalltoodete kaitseks korrosiooni vastu — 204; Abinõudest metalli, seadmete, masinate, ehituskonstruktsioonide ja hoonete kaitsmiseks korrosiooni eest — 362; Metallide korrosiooni vastu võitlemise tõhustamisest — 455.

Krediit — vt. «Laenud, krediit».

Kriminaalvastutus — NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 29. detsembri 1961. aasta seadluse «Kriminaalvastutusest põllumajandusliku tehnika kuritegelikult hooletu kasutamise või hoidmise eest» elluviimise kohta — 261; Abinõudest omavolilise ehituse vastu võitlemiseks linnades ja linna tüüpi alevites — 338; Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi kultuurimälestiste kaitse kohta (§ 11) — 615; Ühiskondlikult kasulikust tööst kõrvalehoiduvate isikute vastutuse kohta (p. 6) — 694.

Kultuurhariduslikud asutused — Kultuurhariduslike asutuste finantsmajanduslikust tööst — 607; Klubiliste asutuste ringijuhtidele töötasu maksmise korrast — 609; Avalike tasuliste kunstiliste etenduste ja esinemiste korraldamise kohta — 610; Kultuuriharidustöö edasise parandamise abinõudest vabariigis — 611; Teatrietenduste, kontsertide ja tsirkuseetenduste alguse kellaaegade kehtestamise kohta — 620.

Kultuurimälestised — Eesti NSV territooriumil asuvate riikliku kaitse alla kuuluvate kultuurimälestiste arvelevõtmise, kaitse organiseerimise ja kaitse kontrolli tugevdamise kohta — 609; Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi kultuurimälestiste kaitse kohta — 615; Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi 8. juuni 1961. aasta seaduse «Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi kultuurimälestiste kaitse kohta» täitmise käigust vabariigis — 617; Kultuurimälestiste kaitse korraldamise kohta Eesti NSV-s — 617; Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi 8. juuni 1961. a. seaduse «Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi kultuurimälestiste kaitse kohta» elluviimisest aastatel 1964—1968 — 620.

Kuritegevus — Kuritegevusevastase võitluse intensiivistamise abinõude kohta — 695.

Kursused — Mehhanisaatorite kaadri parema ettevalmistamise kohta põllumajanduse jaoks (p. 2) — 258; Töökaitse edasise parandamise abinõude kohta vabariigi ettevõtetes ja ehitustel — 658; Tuletõrjealase töö tugevdamise kohta Eesti NSV kolhoosides, sovhoosides ja põllumajandusettevõtetes (p. 7) — 704; Tuleohutuse edasise parandamise abinõude kohta Eesti NSV-s (p. 2) — 707.

Kutsekoolid — vt. «Õppeasutused».

Kvalifikatsiooni tõstmine — Veisekasvatuse olukorrast Viljandi rajooni kolhoosides ja sovhoosides — 276; Muldade erosiooni eest kaitsmise ja maade parema sihipärase kasutamise abinõude kohta — 284; Kapitaalehituse kaadriga varustamise abinõude kohta — 386.

Kvaliteet — Ettevõtete ja organisatsioonide materiaalse vastutuse kohta ülesannete ning kohustiste mittetäitmise eest — 209; Täiendavatest abinõudest vabariigi kolhooside ja sovhooside poolt riigile müüdava ja antava piima kvaliteedi parandamiseks — 279; Vabariigi kalamajanduse edendamise ning kalatoodangu kvaliteedi ja sortimendi parendamise abinõude kohta — 324; Abinõudest ehituse edasiseks industrialiseerimiseks, kvaliteedi parandamiseks, maksumuse alandamiseks ja ehitusmaterjalide tootmise arendamiseks — 341; Defektide kõrvaldamisest puidust katuseturvikutes — 358.

Kõrgemad õppeasutused — vt. «Õppeasutused».

Käsitööndus — vt. «Kodutööndus».

Külmrelvad — Vastutusest külmrelvade ebaseadusliku valmistamise, kandmise, hoidmise või edasiandmise eest — 692.

Küte, kütus — Elektri- ja soojusenergia ning kütuse säästliku kulutamise kohta Eesti NSV-s — 203; Abinõudest vabariigi metsamajanduse edasiseks parandamiseks (p. 9) — 316; Mootorrataste ja motorollerite kütuse kulunormide kinnitamise korra kohta — 421; Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. mai 1965. a. määruse nr. 245 osalise muutmise kohta — 430; Ettevalmistuste kohta ülemineku kuks tarbijate limiidivabale varustamisele naftasaadustega — 431; Ametkondliku elamufondi varustamine küttega — 455; ENSV Ministrite Nõukogu Riikliku Kõrgema ja Kesk-eriharidu se Komitee ja ENSV Ministrite Nõukogu Kutsehariduse Peavalitsuse ning nende allasutuste materiaal-tehnilise varustamise korrast — 460; Elanikkonna kommunaal-elukondlike vajaduste paremast rahuldamisest kütuse osas — 464; Küttemasuudi kasutamise korrastamisest — 467; Kütuse kulunormide kohta hoonete kütmisel Eesti NSV-s — 470; Kommunaal-elukondlike vajaduste ja elanikkonna kütusega parema varustamise abinõude kohta 1965. aastal — 480; Abinõudest elanikkonna paremaks teenindamiseks saunade, pesumajade ja võõrastemajade poolt — 512; Uute rasketööstuse toodangu hulgihindade, elektri- ja soojusenergiatariifide ning kaubaveotariifide kehtestamisega seoses olevate abinõude kohta — 555; Ühiskondliku toitlustamise edasise arendamise ja paremale järjele seadmise abinõude kohta — 563; Üldhariduslike koolide tööst Eesti NSV-s — 570; Üldhariduslike keskkoolide töö edasise parendamise abinõude kohta (p. 20) — 600.

Küülikukasvatus — Abinõudest küülikukasvatuse arendamiseks Eesti NSV kolhoosides, sovhoosides, koolides, kolhoosnikute, tööliste ja teenistujate majandites — 239.

Laadimistööd — Rahvamajanduslike veoste õigeaegse raudteevagunitesse laadimise ja neist mahalaadimise tagamise kohta — 431.

Laenud, krediit — Mõnede küsimuste lahendamise üleandmisest Eesti NSV vabariigilise alluvusega linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele — 43; Majanduslik u ja kultuurilise ülesehitustöö küsimuste kohta, mis on täiendavalt antud Eesti NSV vabariiklike ja liidulis-vabariiklike ministeeriumide ning keskasutuste ja vabariigilise alluvusega linnade ning vabariigi rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede otsustada — 50; Rahvamajanduses arvelduste parandamise abinõudest — 181; Rahvatarbekaupade tootmise laiendamiseks ja elanikkonna elukondliku teenindamise parandamiseks tehtavate kulutuste krediteerimise kohta — 183; Vabariigi kolhooside otsesele pangakrediteerimisele üleviimise kohta — 186; Seadmete eest toimuvate arvelduste parema korraldamise abinõude kohta — 188; Soodustustest vabariigi kolhoosidesse ja sovhoosidesse ümberasujatele — 240; Kolhoosnikute materiaalse

huvi tõstmise kohta ühiskondliku tootmise arendamisel — 265; Kindralitele, admiralidele ja vanemohvitseridele individuaalelamute ehitamiseks eraldatavate maatükkide ja selleks antava rahalise laenu suurusest — 299; Puhkekodude ja tervistuslike turismiasutuste ehitamise kohta — 380; Laenu suuruse alandamisest ja elanikkonna omavahendite erikaalu suurendamisest individuaalelamuehituses — 393; Individuaalelamute ehitamise kohta müümiseks töölistele, insenertehnilistele töötajatele ning ettevõtete, ehituste ja asutuste teenistujatele (p. 3) — 449; Isamaasõja invaliididele ja Suures Isamaasõjas langenud sõjaväelaste perekonnaliikmetele antavate soodustuste laiendamise kohta — 481; Elanikkonna elukondliku teenindamise edaspidise parandamise kohta (p. 9) — 516; Elanikkonna elukondliku teenindamise edasise arendamise abinõude kohta (p. 18) — 530; Kauplusruumide ehituskulude krediteerimise kohta — 554; Nõukogude armee ja sõjalaevastiku väeosadest, asutustest ja ettevõtetest seoses Nõukogude Liidu relvastatud jõudude uue tunduva vähendamisega vabastatavate tööliste ja teenistujate tööle paigutamisest ja nende materiaalsest ning elukondlikust kindlustamisest — 748.

Lammutamine — Eesti NSV linnades ja alevites ajutiste ehitiste püstitamise ja lammutamise juhendi kinnitamise kohta — 337; Abinõudest omavolilise ehituse vastu võitlemiseks linnades ja linna tüüpi alevites — 338; Linnades, alevites ja teistes asustatud punktides, seoses maade eraldamisega riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks, lammutatavate, kodanikele kuuluvate hoonete maksumuse hüvitamise korra kohta — 370; Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. jaan. 1962. a. määruse nr. 14 «Linnades, alevites ja teistes asustatud punktides, seoses maade eraldamisega riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks, lammutatavate, kodanikele kuuluvate hoonete maksumuse hüvitamise korra kohta» rakendamisega seotud mõningate küsimuste kohta — 380; Kodanike individuaalelamute ehitamise korra kohta — 391; Kooperatiivelamuehituse edasiarendamise kohta — 403; Kodanike ümbermajutamise korra kohta barakkidest ja elamiseks vähekõlblikest ruumidest — 494.

Lasteaiad — vt. «Lasteasutused».

Lasteasutused — Suuremate koolimajade ja koolieelsete lasteasutuste ehitamisest — 373; Abinõude kohta elanike paremaks teenindamiseks linnade reisijateveotranspordiga — 507; Eesti NSV-s kaubanduse ja ühiskondliku toitlustamise parandamise kohta — 551; Abinõudest lasteasutuste töö parandamiseks kolhoosides — 569; NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 8. juuli 1944. a. seaduse täitmisest Eesti NSV-s lasteasutuste osas — 570; Abinõudest vanemate hoolduseta jäänud laste kasvatamise parandamiseks — 571; Abinõudest vabariigi lastekodude töö parandamiseks—575; NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 21. mai 1959. a. määruse nr. 558 «Koolieelsete lasteasutuste edasiarendamisest, eelkoolialiste laste kasvatamise ja meditsiinilise teenindamise parandamisest» täitmise abinõudest — 580; Lastekodude kontrollimise tulemuste kohta — 582; Lasteaedade ja lastepäevakodude tüüpkoosseisude ning koosseisunormatiivide kinnitamise kohta — 588; Koolieelsete lasteasutuste ebarahuldavast ehitamisest vabariigis — 589.

Lastekodud — vt. «Lasteasutused».

Lastesõimed — vt. «Lasteasutused».

Leiutised — Abinõudest leiutiste ja ratsionaliseerimisettepanekute rahvamajandusse juurutamise parandamiseks — 203; Leiutiste ja tööstuslike näidiste patenteerimise ning kaubamärkide registreerimise eest võetavate lõivude kohta — 206.

Leppetrahvid — vt. «Trahvid».

Lihakombinaadid — Loomade ja lindude parema töötlemise abinõudest — 242.

Lillekasvatus — Lillekasvatuse arendamise ja elanikkonnale lillede müügi suurendamise abinõude kohta — 274.

Linnad — «Asulate linnadeks ja aleviteks ümberkujundamise korra põhimääruse» kinnitamise kohta — 66; Maakasutuse korraldamisest Eesti NSV linnades, rajoonikeskustes ja alevites — 293; Eesti NSV linnade ja alevite maakasutuse korrastamise kohta — 309; Eesti NSV linnades ja alevites ajutiste

ehitiste püstitamise ja lammutamise juhendi kinnitamise kohta — 337; Abinõudest omavolilise ehituse vastu võitlemiseks linnades ja linna tüüpi alevites — 338; Liiklemise ohutuse suurendamise kohta linnades ja teistes asulates ning autoteedel — 433; Tallinna vanalinna riikliku kaitsetsooni loomise kohta — 618.

Linnukasvatus — Loomade ja lindude parema töötlemise abinõudest — 242; Lindude nuumamise, vastuvõtmise ja töötlemise parandamise abinõudest — 248.

Lipp — vt. «Riigilipp».

Lisatasu — Kolhoosnikute materiaalse huvi tõstmise kohta ühiskondliku tootmise arendamisel — 265.

Looduskaitse — Eesti NSV looduse kaitsest — 313; Abinõudest looduskaitse organiseerimiseks Eesti NSV-s — 315; Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi seaduse «Eesti NSV loodúse kaitsest» täitmise käigu kohta — 321; Looduskaitse tugevdamise abinõude kohta — 322; Iga-aastaste looduskaitsealaste massiliste ürituste läbiviimise kohta — 329.

Loomakasvatus — Veiste, eeskätt lehmade arvu suurendamise kindlustamisest kolhoosides — 232; Loomade ja lindude parema töötlemise abinõudest — 242; Loomade nuuma, karjamaanuuma ja järelnuuma parandamise abinõudest Eesti NSV-s — 248; Sigade nuumamise parandamise abinõude kohta linnaelanikelt ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtetelt kogutavate toidujäätmetega — 259; Kolhoosi liikmeks mitteolevatele kodanikele kuuluvate kariloomade normi kohta — 263; Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. sept. 1965. a. seadluse «Kolhoosi liikmeks mitteolevatele kodanikele kuuluvate kariloomade normi kohta» rakendamise kohta — 264; Veisekasvatuse olukorrast Viljandi rajooni kolhoosides ja sovhoosides — 276; Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. nov. 1965. a. määruse nr. 534 osalise muutmise kohta — 282.

Loomasõöt — Abinõudest küülikukasvatuse arendamiseks Eesti NSV kolhoosides, sovhoosides, koolides, kolhoosnikute, tööliste ja teenistujate majandites — 239; Piirituse- ja kartulipraaga kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele põllumajanduslikele ettevõtetele väljastamise korrast — 243; Puudustest sõödaks kõlblike tööstusjäätmete kasutamisel — 246; Loomade nuuma, karjamaanuuma ja järelnuuma parandamise abinõudest Eesti NSV-s — 248; Sigade nuumamise parandamise abinõude kohta linnaelanikelt ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtetelt kogutavate toidujäätmetega — 259; Mürkkemikaalide söötadesse ja toiduainetesse kogunemise vältimise kohta — 286.

Lõhkemisohtlikud esemed — Abinõudest õnnetusjuhtumite vältimiseks lõhkemisohtlike esemete käsitsemisel — 749.

Lõivud — vt. «Maksud, lõivud».

Maade eraldamine — Mõnede küsimuste lahendamise üleandmisest Eesti NSV vabariigilise alluvusega linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele — 43; Muldade erosiooni eest kaitsmise ja maade parema sihipärase kasutamise abinõude kohta — 284; Abinõudest internaatkoolide organiseerimiseks — 297; Tööliste ja teenistujate kollektiiv- ja individuaalaiapidamise edasiarendamise abinõudest — 298; Kindralitele, admiralidele ja vanemohvitseridele individuaalelamute ehitamiseks eraldatavate maatükkide ja selleks antava rahalise laenu suurusest — 299; Maade eraldamise normidest magistraaltorujuhtmete alla — 299; Kollektiivaedadeks eraldatud maatükkide töölistele ja teenistujatele individuaalseks kasutamiseks kinnitamise tühistamise kohta — 300; Maade võõrandamise ja kasutamise korrastamise kohta autoteede, kuivenduskanalite ja teiste liiniehitiste jaoks — 300; Maade riikliku arvestamise ja nende kasutamise parandamise kohta Eesti NSV põllumajanduses — 303; Piirtasunormide kinnitamise kohta põllumajanduslike maade eraldamisel riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks — 304; Maal elunevate tööliste ja teenistujate maakasutuse suuruse ning neile maa väljaandmise korra kohta — 307; Abinõudest omavolilise ehituse vastu võitlemiseks linnades ja linna tüüpi alevites — 338; Ehituskruntide eraldamise, arhitektuurilis-planeerimise ülesannete väljaandmise ja punaste joonte määramise korrast — 340; Linnades, alevites ja teistes asustatud punktides, seoses maade eraldamisega riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks, lammutatavate, kodanikele kuuluvate hoonete maksu-

muse hüvitamise korra kohta — 370; Linnade territooriumide edasise parema kasutamise kohta ehituseks ja individuaalelamute ehitamiseks maatükkide eraldamise ja kasutamise korra rikkumiste kõrvaldamise kohta — 372; Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. jaan. 1962. a. määruse nr. 14 «Linnades, alevites ja teistes asustatud punktides, seoses maade eraldamisega riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks, lammutatavate, kodanikele kuuluvate hoonete maksumuse hüvitamise korra kohta» rakendamisega seotud mõningate küsimuste kohta — 380; Individuaal- ja kooperatiivelamute ehituse kohta — 397; Individuaalelamuehituse kohta vabariigis — 401; EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. aug. 1964. a. määruse nr. 376 osalise muutmise kohta — 405; Vabariigi individuaalelamuehituse edendamise abinõude kohta — 405; Isamaasõja invaliididele ja Suures Isamaasõjas langenud sõjaväelaste perekonnaliikmetele antavate soodustuste laiendamise kohta — 481; Ettevõtete ja organisatsioonide vahendite arvel ehitatud elamispinna asustamise korra kohta — 490; Kaubanduse edasise parandamise abinõudest — 544.

Maakasutus, maakorraldus — Aruande kinnitamisest Eesti NSV maade jagunemise kohta kõlvikute ja maakasutajate järgi ning nende maade kasutamise kohta seisuga 1. nov. 1958. a. — 238; Muldade erosiooni eest kaitsmise ja maade parema sihipärase kasutamise abinõude kohta — 284; Maa tähtajata (põlise) kasutamise riiklike aktide väljaandmisest põllumajanduslikele artellidele — 291; Kolhoosimaade nöörraamatute ja maade registreerimise riiklike maaraamatute sisseseadmisest — 292; Eriotstarbeliste maade kasutamisest põllumajandusliku tootmise laiendamiseks — 293; Maakasutuse korraldamisest Eesti NSV linnades, rajoonikeskustes ja alevites — 293; Eesti NSV maafondi ühtsest riiklikust arvestusest — 295; Maade võõrandamise ja kasutamise korrastamise kohta autoteede, kuivenduskanalite ja teiste liiniehitiste jaoks — 300; Maade riikliku arvestamise ja nende kasutamise parandamise kohta Eesti NSV põllumajanduses — 303; Kolhoosides maade põhjaliku parandamise kulude kandmise kohta riigieelarve arvele — 306; Tööliste ja teenistujate ametimaade suuruste korrastamise kohta — 306; Maal elunevate tööliste ja teenistujate maakasutuse suuruse ning neile maa väljaandmise korra kohta — 307; Eesti NSV linnade ja alevite maakasutuse korrastamise kohta — 309; Linnade territooriumide edasise parema kasutamise kohta ehituseks ja individuaalelamute ehitamiseks maatükkide eraldamise ja kasutamise korra rikkumiste kõrvaldamise kohta — 372.

Maanteed — vt. «Teed».

Maaparandus — Maaparandustööde korrastamisest vabariigis — 244; NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu määruse «Maaparanduse laialdasest arendamisest teravilja ning muude põllukultuuride suurte ja stabiilsete saakide kogumiseks» täitmise abinõude kohta — 269; Kolhoosides maade põhjaliku parandamise kulude kandmise kohta riigieelarve arvele — 306.

Maarent — Riiklike ja kohalike maksude ning lõivumäärade muutmisest Eesti NSV-s alates 1. jaanuarist 1961. a. — 156; Kodanike individuaalelamute ehitamise korra kohta — 391.

Majapidamisraamatud — Puudustest põllumajandusmaksu määramisel ja sissenõudmisel Eesti NSV-s — 172.

Majavalitsused — Loomade nuuma, karjamaanuuma ja järelnuuma parandamise abinõudest Eesti NSV-s — 248; Sigade nuumamise parandamise abinõude kohta linnaelanikelt ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtetelt kogutavate toidujäätmetega — 259; Riiklike asutuste, ettevõtete ja ühiskondlike organisatsioonide poolt kohalike nõukogude majavaldustes elu- ja mitteeluruumide ehitamise korrast — 353; Raadiotranslatsioonipunktide kasutamise eest abonementmaksu võtmise korra kohta — 439; Sotsialistliku võistluse organiseerimisest linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede majavalitsuste vahel — 457; Vastutuse tõstmise kohta elamufondi säilitamise ja korrashoiu eest — 472; Laste ja noorukite hulgas tehtavast kasvatustööst ühiselamutes ja majavalitsustes — 597.

Maksud, lõivud — Mõnede küsimuste lahendamise üleandmisest Eesti NSV

vabariigilise alluvusega linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele — 43; Külade ja alevite töörahva saadikute nõukogude materiaalse ja rahandusliku baasi tugevdamise abinõude kohta — 51; Käibemaksu laekumise, maksudistsipliini ja aruannete kontrolli kohta — 155; Riiklike ja kohalike maksude ning lõivude määrade muutmisest Eesti NSV-s alates 1. jaanuarist 1961. a. — 156; Puudustest põllumajandusmaksu määramisel ja sissenõudmisel Eesti NSV-s — 172; Käibemaksumäärade vähendamise korra kohta — 173; «Mittekoopereerunud kodutööndajate ja käsitööliste registreerimiseeskirjade» kinnitamise kohta — 193; Leiutiste ja tööstuslike näidiste patenteerimise ning kaubamärkide registreerimise eest võetavate lõivude kohta — 206; Raadiotranslatsioonipunktide kasutamise eest abonementmaksu võtmise korra kohta — 439; Riikliku sotsiaalkindlustuse maksude tariifimäärade kohta, mis on ette nähtud ametiühingutele — 683.

Marjaistandikud — vt. «Viljapuu- ja marjaistandikud».

Marutaud — Abinõudest marutõveohu täielikuks likvideerimiseks — 633.

Masina-traktoripark — vt. «Põllumajandustehnika».

Materiaalne vastutus — Ettevõtete ja organisatsioonide materiaalse vastutuse kohta ülesannete ning kohustiste mittetäitmise eest — 209; Materiaalse vastutuse korra ja määrade kohta metsamajandusele tekitatud kahjude eest — 334.

Materiaal-tehniline varustamine — Eesti NSV rahvamajanduse materiaal-tehnilise varustamise korrast — 147.

Materjalid, seadmed — Eesti NSV rahvamajanduse materiaal-tehnilise varustamise korrast — 147; Seadmete eest toimuvate arvelduste parema korraldamise abinõude kohta — 188; Olemasolevate reservide ja kohalike võimaluste maksimaalse kasutamise kohta rahvatarbekaupade tootmise suurendamiseks — 205; Abinõudest tööstus- ja muude kaupade ning materjalide riiklikest organisatsioonidest kõrvaldamise ja kolhoosidele müümise vältimiseks — 236; Liialduste kõrvaldamisest ühiskondlike hoonete viimistluses, sisustamises ja sisekujunduses — 358; Abinõudest metalli, seadmete, masinate, ehituskonstruktsioonide ja hoonete kaitsmiseks korrosiooni eest — 362; Teenindusettevõtete töö parandamise abinõude kohta — 522; Kaubandusettevõtete külmutusseadmetega varustamise suurendamisest 1950—1954. a. — 537; Ühiskondliku toitlustamise edasise arendamise ja paremale järjele seadmise abinõude kohta — 563; Abinõudest vanemate hooldusetа jäänud laste kasvatamise parandamiseks — 571; Üldhariduslike keskkoolide töö edasise parendamise abinõude kohta — 600; Näitlike õppevahendite ja -seadmete tootmise laiendamise ning nendega üldhariduslike koolide parema varustamise abinõude kohta — 603. Vt. samuti «Metsamaterjalid».

Meditsiiniline personal — Kohaliku alluvusega ravi- ja profülaktiliste asutuste meditsiinilise personali ja köögi ning sööklate tööliste koosseisude kinnitamise korra kohta — 625; Kooliõpetajatele, meditsiinitöötajatele ja põllumajanduse spetsialistidele palga maksmise korrast — 652.

Mehhanisaatorid — Mehhanisaatorite kaadri parema ettevalmistamise kohta põllumajanduse jaoks — 258.

Mehhaniseerimine — Eesti NSV 1962. a. rahvamajanduse arendamise plaani kohta — 250.

Mesindus — Mesinduse arendamise abinõudest Eesti NSV-s — 233.

Metsad, metsamajandus — Põllumajanduskultuuride, viljapuude, marjapõõsaste ja metsakultuuride kahjurite, haiguste ning umbrohu tõrje parandamise abinõudest Eesti NSV-s — 278; Muldade erosiooni eest kaitsmise ja maade parema sihipärase kasutamise abinõude kohta — 284; Kevadiste metsapäevade korraldamise kohta Eesti NSV-s — 310; Eeskirjad kasvava metsa väljaandmiseks NSV Liidu metsades — 312; Abinõudest vabariigi metsamajanduse edasiseks parandamiseks — 316; Abinõudest metsatulekahjude vastu võitlemise intensiivistamiseks vabariigis — 318; Kolhooside ja sovhooside metsades metsaraiefondi ning kolhoosidele riiklikust metsafondist eraldatava tarbepuidu kasutamise parandamise kohta — 319; Kolhoosimetsade ja kinnistatud metsade parema majandamise ja metsaressursside ratsionaalsema kasutamise kohta — 323;

Metsamaterjalide kokkuhoiu täiendavate abinõude kohta — 326; Metsade gruppidesse liigitamise ja ühest grupist teise üleviimise korra kohta — 330; «Kolhoosimetsade põhimääruse» kohta — 330; Metsade parema kaitsmise kohta tulekahjude, putukkahjurite ja haiguste eest — 332; Materiaalse vastutuse korra ja määrade kohta metsamajandusele tekitatud kahjude eest — 334; Eesti NSV metsade tuleohutuse eeskirjad — 706.

Metsamaterjalid — Kolhooside ja sovhooside metsades metsaraiefondi ning kolhoosidele riiklikust metsafondist eraldatava tarbepuidu kasutamise parandamise kohta — 319; Metsamaterjalide kokkuhoiu täiendavate abinõude kohta — 326.

Miilits — Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumi sanitaarjärelevalve organite ja Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumi miilitsaorganite ülesannete kohta Eesti NSV asulates sanitaarjärelevalve teostamisel — 642; Alkohoolseid jooke kuritarvitavate isikute sundravi ja tööga ümberkasvatamise kohta — 692; Ühiskondlikult kasulikust tööst kõrvalehoiduvate isikute vastutuse kohta — 694.

Mineraalväetised — Abinõudest põllumajanduse varustamise paremaks korraldamiseks — 232.

Ministeeriumid — Mõningate majandusliku ja kultuurilise ülesehitustöö küsimuste täiendavalt Eesti NSV ministeeriumide, keskasutuste ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele otsustamiseks andmise kohta — 46; Majandusliku ja kultuurilise ülesehitustöö küsimuste kohta, mis on täiendavalt antud Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste ning vabariigilise alluvusega linnade ja vabariigi rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede otsustada — 48; Majandusliku ja kultuurilise ülesehitustöö küsimuste kohta, mis on täiendavalt antud Eesti NSV vabariiklike ja liidulis-vabariiklike ministeeriumide ning keskasutuste ja vabariiglise alluvusega linnade ning vabariigi rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede otsustada — 50; Käibemaksumäärade vähendamise korra kohta — 173; Eesti NSV riikliku kindlustuse organite üleandmisest Eesti NSV Rahandusministeeriumi alluvusse — 177; Eesti NSV põllumajanduse juhtimise ümberkorraldamisest — 255; Muldade erosiooni eest kaitsmise ja maade parema sihipärase kasutamise abinõude kohta — 284; Eesti NSV maafondi ühtsest riiklikust arvestusest — 295; Jahimajanduse olukorra parendamise kohta Eesti NSV-s — 327; Veekogude kalamajandusliku kasutamise parandamise kohta Eesti NSV-s — 331; Kuivendatavatel maadel paiknevatest taludest kodanike ümberasustamisega seotud täiendavate abinõude kohta — 333; Abinõude kohta kapitaalmahutuste efektiivsemaks kasutamiseks ja kontrolli tõhustamiseks ehitatavate ettevõtete käikulaskmise üle — 366; Ehituste tiitelnimestike kinnitamise korra kohta — 376; Projekteerimise parendamise kohta vabariigis — 379; «Eesti NSV autoteede ja tee-ehitiste kasutamise ja kaitse eeskirjade» kohta — 424; Eesti NSV ministeeriumide, ametkondade ja keskasutuste loetelu kohta, kellele eraldatakse linnades ja rajoonikeskustes elamispinda Eesti NSV Ministrite Nõukogu otsuse kohaselt — 497; Mõnede plaaninäitajate kinnitamise üleandmisest vabariigi ministritele ja keskasutuste juhatajaile — 573; Avalike tasuliste kunstiliste etenduste ja esinemiste korraldamise kohta — 610; Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi 8. juuni 1961. aasta seaduse «Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi kultuurimälestiste kaitse kohta» elluviimisest aastatel 1964—1968 — 620; Tervishoiu edasise parendamise ja arstiteaduse arendamise abinõude kohta vabariigis — 629.

Ministrid — Eesti NSV majanduse riikliku planeerimise ja finantseerimise korra muutmisest ning Eesti NSV ministritele lahendamiseks antavatest küsimustest — 40; Kohalike töörahva saadikute nõukogude istungjärkude ettevalmistamisest ja läbiviimisest — 55; Eesti NSV ministrite ja keskasutuste juhatajate osavõtu kohta rajoonide ja vabariigilise alluvusega töörahva saadikute nõukogude istungjärkudest — 70; Ürituste kohta, millede finantseerimine võib toimuda kohustusliku ja vabatahtliku kindlustuse eraldiste arvel — 181.

Ministrite Nõukogu — Töö organiseerimisest Eesti NSV Ministrite Nõukogus — 99; Eesti NSV Ministrite Nõukogu määruste ja korralduste avaldamise ja jõustumise korrast — 104; Aruande kinnitamisest Eesti NSV maade jagune-

mise kohta kõlvikute ja maakasutajate järgi ning nende maade kasutamise kohta seisuga 1. nov. 1958. a. — 238; Maade võõrandamise ja kasutamise korrastamise kohta autoteede, kuivenduskanalite ja teiste liiniehitiste jaoks — 300; Metsade gruppidesse liigitamise ja ühest grupist teise üleviimise korra kohta — 330; Rinnamärkide asutamise ja valmistamise korrast — 654.

Mitteeluruumid — Riiklike asutuste, ettevõtete ja ühiskondlike organisatsioonide poolt kohalike nõukogude majavaldustes elu- ja mitteeluruumide ehitamise korrast — 353; Ehitatavate elamute ja majandushoonete suuruse piirmäärade kohta, mis võivad olla kodanike isiklikus omanduses — 407.

Mittetöine tulu — Kodanike poolt mittetöise tuluga ehitatud või soetatud majade, suvilate ja muude ehitiste tasuta äravõtmise kohta — 690.

Monumendid, mälestusmärgid — Monumentide ja mälestusmärkide projekteerimise ja püstitamise korra kohta — 619.

Muldade erosioon — Muldade erosiooni eest kaitsmise ja maade parema sihipärase kasutamise abinõude kohta — 284.

Muuseumid — Tervishoiu edasise parendamise ja arstiteaduse arendamise abinõude kohta vabariigis — 629.

Määrustikud — Määrustik ettevõtete ja organisatsioonide töötajate premeerimise kohta vana väärismetalli ja väärismetallide jäätmete kogumise ning riiklikku fondi andmise eest — 220; «NSV Liidu veterinaarmäärustiku» kohta — 287; Maade võõrandamise ja kasutamise korrastamise kohta autoteede, kuivenduskanalite ja teiste liiniehitiste jaoks — 300; Soodustustest ja eelistest vabariigi kohalikus majanduses töötavatele invaliididele — 671; Eesti NSV notariaadi määrustik — 711.

Mürkkemikaalid — Mürkkemikaalide söötadesse ja toiduainetesse kogunemise vältimise kohta — 286; Abinõude kohta elanikkonna tervise kaitseks seoses põllumajanduses keemiliste taimekaitsevahendite kasutamise suurenemisega — 643.

Müümine — vt. «Ost-müük».

Navigatsioonivahendid — Navigatsioonivahendite kaitse ja normaalse tegevuse kindlustamise abinõude kohta — 419.

Nimetamised — Eesti NSV rajoonide ja külanõukogude ning linnade ja teiste asulate, ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide nimetamise ja ümbernimetamise korra kohta — 74.

Nimetused — Kutsealade järgi nimetuste «Vabariigi parim loomakasvataja», «Vabariigi suurte saakide meister» ja «Vabariigi parim mehhanisaator» andmise tingimuste kohta — 270; Eesti NSV aunimetuste rinnamärgi kirjelduse kinnitamise kohta — 663.

Noorukid — vt. «Alaealised».

Normid — Kolhoosi liikmeks mitteolevatele kodanikele kuuluvate kariloomade normi kohta — 263; Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. sept. 1965. a. seadluse «Kolhoosi liikmeks mitteolevatele kodanikele kuuluvate kariloomade normi kohta» rakendamise kohta — 264; Maa eraldamise normidest magistraaltorujuhtmete alla — 299; Mootorrataste ja motorollerite kütuse kulunormide kinnitamise korra kohta — 421; Abinõudest riikliku elamufondi paremaks ekspluateerimiseks ja säilitamiseks — 452; Riikliku elamufondi tehnilise seisukorra parandamise ja heakorrastuse tõstmise abinõudest — 456; Elamufondi ja kommunaalmajanduse objektide ekspluateerimise parandamise abinõude kohta — 498; Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede, nende valitsuste ja osakondade teenindava personali teenindusnormide kinnitamise kohta — 509. Vt. samuti «Töönormid».

Notariaat — Vastutuse tõstmise kohta elamufondi säilitamise ja korrashoiu eest — 472; Eesti NSV notariaadi määrustik — 711; Notariaalorganite töö parendamise abinõude kohta — 712.

Nõupidamised — Riiklike vahendite liigse kulutamise kohta aktiivide ja nõupidamiste korraldamisel, samuti vastuvõttudeks ning bankettideks — 185.

Näidismajandid — Põllumajandusorganite alamastme lüli reorganiseerimise kohta — 246.

Näitused — Olemasolevate reservide ja kohalike võimaluste maksimaalse kasutamise kohta rahvatarbekaupade tootmise suurendamiseks — 205; Rajoonide põllumajandusnäituste organiseerimisest — 223; Kunstinäituste organiseerimise korra kohta — 619.

Ohutustehnika — Töötingimuste ja ohutustehnika parandamise kohta koolide töökodades ja tootmisõpetuse baasettevõtetes — 586; Ohutustehnika seisukorrast Eesti NSV tööstusettevõtetes ja põllumajanduses — 651; Töökaitse edasise parandamise abinõude kohta vabariigi ettevõtetes ja ehitustel — 658.

Ohvitserid — vt. «Sõjaväelased».

Omand — Kolhooside ja sovhooside jurdiilise teenindamise parandamise kohta — 262; Kodanike individuaalelamute ehitamise korra kohta — 391; Sotsialistliku omandi riisumise vastu peetava võitluse tõhustamise abinõude kohta — 698.

Organisatsioonid — vt. «Asutused, organisatsioonid».

Ost-müük — Mõnede küsimuste lahendamise üleandmisest Eesti NSV vabariigilise alluvusega linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele — 43; Veiste, eeskätt lehmade arvu suurendamise kindlustamisest kolhoosides — 232; Individuaalelamute ehitamise kohta müümiseks töölistele, insenertehnilistele töötajatele ning ettevõtete, ehituste ja asutuste teenistujatele — 449; Kolhoosidelt ja eraisikutelt geoloogiliste uurimistööde assigneeringute arvel ehitiste omandamise korra kohta — 470.

Otsused — vt. «Aktid, otsused».

Palk — vt. «Töötasu».

Pangad — Vabariigi partei-, nõukogude ja majandusorganite vastutuse suurendamisest raharingluse seisukorra eest, kaubakäibe kindlustamise eest vajalike kaubafondidega ning kontrolli tõhustamisest töötasufondide kasutamise üle — 177; Puudustest kolhooside finantsmajanduslikus tegevuses — 179; Rahvamajanduses arvelduste parandamise abinõudest — 181; Rahvatarbekaupade tootmise laiendamiseks ja elanikkonna elukondliku teenindamise parandamiseks tehtavate kulutuste krediteerimise kohta — 183; Vabariigi kolhooside otsesele pangakrediteerimisele üleviimise kohta — 186; NSV Liidu Riigipanga poolt palkadeks vahendite andmise korra kohta — 190; Tüüpprojektide ulatuslikumast kasutamisest ehituses — 349; Arvelduste sooritamise korra kohta tööstus- ja muude objektide ehitamisel tehtud tööde eest — 373; Elamufondi ja kommunaalmajanduse objektide ekspluateerimise parandamise abinõude kohta —498; Elanikkonna elukondliku teenindamise edaspidise parandamise kohta (p. 9) — 516.

Parasiitlik eluviis — Ühiskondlikult kasulikust tööst kõrvalehoiduvate isikute vastutuse kohta — 694.

Pargid — Abinõudest parkide säilitamiseks ja korrastamiseks vabariigis — 317.

Patendindus — Leiutiste ja tööstuslike näidiste patenteerimise ning kaubamärkide registreerimise eest võetavate lõivude kohta — 206.

Pensionid — Isamaasõja invaliidide ja Suures Isamaasõjas langenud sõjaväelaste perekonnaliikmetele antavate soodustuste laiendamise kohta — 481; Kontrolli tugevdamise kohta riiklike pensionide määramise ja väljamaksmise õigsuse üle — 673; Kontrolli tugevdamise abinõude kohta riiklike pensionide väljamaksmise üle — 675; Kolhoosiliikmete pensionide ja toetuste seaduse täitmise kohta Eesti NSV-s — 679; Vanade ja töövõimetute kolhoosiliikmete parema abistamise kohta — 684.

Pensionärid — Pensionile minevate töötajate kindlustamisest elamispinnaga — 461; Elanikkonna elukondliku teenindamise edasise arendamise abinõude kohta — 530; Pensionäride materiaalse huvitatuse tõstmise kohta tootmises töötamiseks — 678.

Perekonnaseisuaktid — Eesti NSV Ministrite Nõukogu määruste 28. maist 1946. a. nr. 436 ja 10. okt. 1950. a. nr. 867 täitmise kontrollimise tulemustest — 701; Perekonnaseisuaktide registreerimise alasest tööst Eesti NSV-s — 703; Juhendite «Perekonnaseisuaktide registreerimise korra kohta linnade ja rajoonide perekonnaseisuaktide büroodes» ja «Perekonnaseisuaktide registreeri-

mise korra kohta linnade, külade ja alevite töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede poolt» kinnitamisest — 703; Perekonnaseisuaktide büroode töö ja matusetalituste korraldamise parandamisest — 706.

Pesumajad — vt. «Kommunaalettevõtted».

Piim — Täiendavatest abinõudest vabariigi kolhooside ja sovhooside poolt riigile müüdava ja antava piima kvaliteedi parandamiseks — 279; Piima tasuta andmise korra kohta tervist kahjustavate tingimustega töödel töötavatele töölistele ja teenistujatele — 666; Soodustustest ja eelistest vabariigi kohalikus majanduses töötavatele invaliididele — 671.

Piirtasunormid — Piirtasunormide kinnitamise kohta põllumajanduslike maade eraldamisel riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks — 304; Kuivendatavatel maadel paiknevatest taludest kodanike ümberasustamisega seotud täiendavate abinõude kohta — 333.

Pitsat — Rajooni, linna, linnarajooni, alevi ja küla töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee riigivapiga pitsati näidise ning kirjelduse kinnitamise kohta — 38.

Plaanid, planeerimine — Eesti NSV majanduse riikliku planeerimise ja finantseerimise korra muutmisest ning Eesti NSV ministritele lahendamiseks antavatest küsimustest — 40; Eesti NSV vabariigilise alluvusega linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele lahendamiseks antavatest küsimustest — 41; Mõnede küsimuste lahendamise üleandmisest Eesti NSV vabariigilise alluvusega linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele — 43; Eesti NSV rahvamajanduse arendamise 1959. a. plaanist — 146; Raudteevedude planeerimise edasisest täiustamisest — 147; Eesti NSV rahvamajanduse materiaal-tehnilise varustamise korrast — 147; Eesti NSV rahvamajanduse arendamise plaani ja eelarve täitmise tulemustest 1960. a. I kvartalis — 149; Abinõude kohta riigi petmise faktide vältimiseks ning kontrolli tõhustamiseks plaanide ja kohustuste täitmise aruannete autentsuse üle — 150; Kapitaalehituse juhtimise täiustamise kohta vabariigis — 152; Puudustest käibemaksu plaanimises, arvutamises ja laekumises — 155; Põllumajanduse arendamise plaani täitmise arvestamisest — 238; Elamu-, kommunaal- ja kultuur-elukondlikuks ehituseks kapitaalmahutuste planeerimise korrast — 351; Elamuehituse planeerimise korra küsimused — 383; Individuaalelamurajoonide planeerimise, hoonestamise ja heakorrastamise parandamise ning individuaalelamute komiteede tüüppõhimääruse kinnitamise kohta — 474.

Postiljonid — Postside kohta maal — 440.

Premeerimine — Eesti NSV vabariigilise alluvusega linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele lahendamiseks antavatest küsimustest — 41; Rahvamajanduses arvelduste parandamise abinõudest — 181; Määrustik ettevõtete ja organisatsioonide töötajate premeerimise kohta vana väärismetalli ja väärismetallide jäätmete kogumise ning riiklikku fondi andmise eest — 220; Kolhoosnikute materiaalse huvi tõstmise kohta ühiskondliku tootmise arendamisel — 265; Taimede karantiini alal ühiskondlike volinike põhimäärus — 323; Jahimajanduse olukorra parendamise kohta Eesti NSV-s — 327; Mõningate kaubanduse edasise parendamise abinõude kohta — 555; Juhtivate ja insenertehniliste töötajate ning teenistujate premeerimise korra osalise muutmise kohta — 659; Rändpunalipu asutamise kohta vabariigi linnade ja rajoonide jaoks massilise riigikaitsealase ja sporditöö parima organiseerimise eest — 746.

Projekteerimisorganisatsioonid — Väiksemate projekteerimistööde teostamisest ja puurkaevude projekteerimisest — 352; Ehitusalase projekteerimise parandamisest — 355.

Projekteerimine — Maaehituse organiseerimise parandamise kohta vabariigis — 252; Liialduste likvideerimisest projekteerimises ja ehitustegevuses — 342; Abinõudest elamuehituse arendamiseks Eesti NSV-s — 344; Ehituste projektide ja eelarvete läbivaatamise ja kinnitamise korrast — 347; Tüüpprojektide ulatuslikumast kasutamisest ehituses — 349; Väiksemate projekteerimistööde teostamisest ja puurkaevude projekteerimisest — 352; Ehitusalase projekteerimise

parandamisest — 355; Rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede ehituste projekteerimis-uurimistöödeks riiklike kapitaalmahutuste eraldamise korrast — 360; Ehitusprojektide ja -eelarvete ekspertiisi korra kohta — 362; Projekteerimise parendamise kohta vabariigis — 379; Elanikkonna elukondliku teenindamise edaspidise parandamise kohta — 516.

Puhkus — «Alaealiste ühiskondlike kasvatajate põhimääruse» kinnitamise kohta — 94; Kolhoosnikute materiaalse huvi tõstmise kohta ühiskondliku tootmise arendamisel — 265; Kapitaalehituse kaadriga varustamise abinõude kohta — 386; Tervishoiu edasise parendamise ja arstiteaduse arendamise abinõude kohta vabariigis — 629; Soodustustest ja eelistest vabariigi kohalikus majanduses töötavatele invaliididele — 671; Alkoholseid jooke kuritarvitavate isikute sundravi ja tööga ümberkasvatamise kohta (p. 5) — 692.

Puurkaevud — Riikliku kontrolli tõhustamisest põhjavete kasutamise alal ning abinõudest nende kaitseks — 458.

Põhimäärused — Vt. Kehtivate määrustike, põhimääruste, juhendite, eeskirjade, tüüplepingute, võistluse tingimuste jne. loetelu lk. 753—774.

Põllumajandus — Rajoonide põllumajandusnäituste organiseerimisest — 223; Abinõudest põllumajanduse varustamise paremaks korraldamiseks — 232; Põllumajanduse arendamise plaani täitmise arvestamisest — 238; Põllumajandusorganite alamastme lüli reorganiseerimise kohta — 246; Eesti NSV põllumajanduse juhtimise ümberkorraldamisest — 255; Mehhanisaatorite kaadri parema ettevalmistamise kohta põllumajanduse jaoks — 258; NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu määruse «Maaparanduse laialdasest arendamisest teravilja ning muude põllukultuuride suurte ja stabiilsete saakide kogumiseks» täitmise abinõude kohta — 269; Sotsialistliku võistluse organiseerimise kohta põllumajanduses — 272; Põllumajanduse abiettevõtete edasise väljaarendamise kohta — 276; Põllumajanduskultuuride, viljapuude, marjapõõsaste ja metsakultuuride kahjurite, haiguste ning umbrohutõrje parandamise abinõudest Eesti NSV-s — 278; Võitluse tugevdamisest põllumajanduslike maade umbrohtumise ja võsastumise vastu — 279; Maade riikliku arvestamise ja nende kasutamise parandamise kohta Eesti NSV põllumajanduses — 303; Ohutustehnika seisukorrast Eesti NSV tööstusettevõtetes ja põllumajanduses — 651; Kooliõpetajatele, meditsiinitöötajatele ja põllumajanduse spetsialistidele palga maksmise korrast — 652.

Põllumajanduslikud artellid — vt. «Kolhoosid, sovhoosid».

Põllumajandussaaduste varumine — Abinõudest NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 24. jaanuari 1956. a. määruse nr. 96 «Varumistöö parandamisest ja masina-traktorijaamade, sovhooside, põllumajandus- ning varumisorganite töötajate vastutuse tõstmisest põllumajandussaaduste tootmise ja varumise suurendamise eest» täitmiseks — 229; Liha tootmise ja varumise plaani täitmise käigust 1956. a. I poolaastal — 230; Eesti NSV kolhooside, sovhooside, remondi- ja tehnikajaamade ning masina-traktorijaamade statistilise aruandluse ja põllumajandussaaduste varumise aruandluse tsentraliseerimisest NSV Liidu Statistika Keskvalitsuse organites — 235; Abinõudest NSV Liidu Ministrite Nõukogu 30. juuni 1958. a. määruse nr. 690 «Müügikohustuste ja masina-traktorijaamade töö eest naturaaltasu maksmise kaotamisest ning põllumajandussaaduste varumise uuest korrast, varumise hindadest ja tingimustest» täitmiseks — 237; Loomade ja lindude parema tööstamise abinõudest — 242; Loomade nuuma, karjamaanuuma ja järelnuuma parandamise abinõudest Eesti NSV-s — 248; Põllumajandussaaduste ülejääkide realiseerimisest teadusliku uurimise asutuste ja õppeasutuste katse- ja tootmismajandite ja õppe- ja katsemajandite ning teiste riiklike majandite poolt — 250; Eesti NSV põllumajanduse juhtimise ümberkorraldamisest — 255; Toorsoolte, -libemagude, -harjaste, hobuseiõhvi, udusulgede ja sulgede varumisorganisatsioonides vastuvõtmise ning hoidmise ja nimetatud tooraine kokkuostuhindade kohta — 277.

Põllumajandustehnika — Abinõude kohta masina-traktoripargi tehnilise teenindamise ja hoidmise parandamiseks vabariigi kolhoosides ja sovhoosides — 249; Eesti NSV 1962. a. rahvamajanduse arendamise plaani kohta — 250;

Masinate ja teiste materiaalsete ja tehniliste vahendite realiseerimise korra kohta Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondise «Eesti Põllumajandustehnika» kaudu — 252; NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 29. dets. 1961. a. seadluse «Kriminaalvastutusest põllumajandusliku tehnika kuritegelikult hooletu kasutamise või hoidmise eest» elluviimise kohta — 261.

Raadio — Telefonside sisseseadmisest Eesti NSV territooriumil asuvatel uusehitustel ja nende radiofitseerimisest — 437; Raadiotranslatsioonipunktide kasutamise eest abonementmaksu võtmise korra kohta — 439.

Raamatukogud — Eesti NSV raamatukogude töö parendamise ja materiaalse baasi tugevdamise kohta — 614; Rahvaraamatukogude võrgu reorganiseerimisest — 616.

Raamatupidajad — Põllumajanduslikus artellis kassaoperatsioonide teostamise eeskirjade ning põllumajandusliku artelli raamatupidaja ja revisjonikomisjoni põhimääruste kinnitamisest — 179.

Rahandusorganid — Rahandusorganite õiguste edasise laiendamise kohta — 53; Töö seisukorrast külaeelarvete täitmise alal — 156; Käibemaksumäärade vähendamise korra kohta — 173; «Mittekoopereerunud kodutööndajate ja käsitööliste registreerimiseeskirjade» kinnitamise kohta — 193.

Raharinglus — Vabariigi partei-, nõukogude ja majandusorganite vastutuse suurendamisest raharingluse seisukorra eest, kaubakäibe kindlustamise eest vajalike kaubafondidega ning kontrolli tõhustamisest töötasufondide kasutamise üle — 177.

Rahvakohus — Kodanike poolt mittetõise tuluga ehitatud või soetatud majade, suvilate ja muude ehitiste tasuta äravõtmise kohta — 690; Kriminaalkaristuste kohaldamise praktika kohta Eesti NSV-s — 708; Eesti NSV rahvakohtunike aruandluse kohta valijate ees ja rahvakaasistujate osavõtust õigusemõistmisest — 710.

Rahvakontrolliorganid — Rahvakontrolliorganite kohta Eesti NSV-s — 711.

Rahvamalev — Kuritegevusevastase võitluse intensiivistamise abinõude kohta (p. 10) — 695.

Rahvasaadikud — vt. «Saadikud».

Rahvatarbekaubad, rahvakunstitooted — Rahvatarbekaupade sortimendi laiendamise ja kvaliteedi parendamise ning nõukogude võimu 50. aastapäevaks uudiskaupade ja suveniiride väljalaskmise kohta müügiks elanikkonnale — 205; Olemasolevate reservide ja kohalike võimaluste maksimaalse kasutamise kohta rahvatarbekaupade tootmise suurendamiseks — 205.

Ratsionaliseerimine — Abinõudest leiutiste ja ratsionaliseerimisettepanekute rahvamajandusse juurutamise parandamiseks — 203.

Raudteetransport — vt. «Transport».

Ravi- ja profülaktilised asutused — vt. «Asutused, organisatsioonid».

Registreerimine — «Mittekoopereerunud kodutööndajate ja käsitööliste registreerimiseeskirjade» kinnitamise kohta — 193; Leiutiste ja tööstuslike näidiste patenteerimise ning kaubamärkide registreerimise eest võetavate lõivude kohta — 206; Kolhoosimaade nöörraamatute ja maade registreerimise riiklike maaraamatute sisseseadmisest — 292; Eesti NSV maafondi ühtsest riiklikust arvestusest — 295; Jahimajanduse olukorra parendamise kohta Eesti NSV-s (p. 8) — 327; Veekogude kalamajandusliku kasutamise parendamise kohta Eesti NSV-s — 331; NSV Liidu linnade ja asustatud punktide tänavatel, samuti teedel liiklemise eeskirjade kehtestamise kohta — 422; Kodanike isiklikus omanduses olevate ja maal asuvate elamute ja majandushoonete arvestuse korra parendamise kohta — 506; Abinõudest marutõveohu täielikuks likvideerimiseks (p. 2) — 633.

Remont — Ehituse ja kapitaalremondi tehnilise järelevalve tõhustamisest — 362; Abinõudest kohaliku tähtsusega autoteede ehitamise, remondi ja korrashoiu parandamiseks — 416; Eesti NSV teedemajanduse edasise parendamise abinõude kohta — 434; Tänavate ja väljakute asfalteerimise tööde teostamisest heakorra objektide kapitaalremondiks ettenähtud assigneeringute arvel — 449; Abinõudest riikliku elamufondi paremaks ekspluateerimiseks ja säilitami-

seks — 452; Riikliku elamufondi tehnilise seisukorra parandamise ja heakorrastuse tõstmise abinõudest — 456; Elamufondi kapitaalremondi parandamise kohta — 478; Linnades ja alevites üksikute objektide gasifitseerimistööde täitmise kohta kapitaalremondiks eraldatavate vahendite arvel — 480; Riikliku elamufondi kapitaalremondi käigu kohta — 485; Elamufondi ja kommunaalmajanduse objektide ekspluateerimise parandamise abinõude kohta — 498; Üldhariduslike koolide tööst Eesti NSV-s (p. 2) — 570; Invaliidide kasutuses olevate mootorkärude ja autode profülaktilisest teenindamisest ja remontimisest — 670; Invaliidide mootorkärude remondi kohta — 673.

Rent — Individuaalsõiduautode omanikele rendile antavate garaažide eest tasu maksmise kohta — 460; Kolhoosnikute ja kolhooside põllumajandussaaduste ülejääkide turustamise parema organiseerimise kohta — 547; Kultuurimälestiste kaitse korraldamise kohta Eesti NSV-s — 617; Tallinna vanalinna riikliku kaitsetsooni loomise kohta — 618. Vt. samuti «Maarent».

Revideerimine, revisjon — Põllumajanduslikus artellis kassaoperatsioonide teostamise eeskirjade ning põllumajandusliku artelli raamatupidaja ja revisjonikomisjoni põhimääruste kinnitamisest — 179; Ametkondliku kontroll-revisjonitöö parandamise abinõude kohta vabariigis — 183; Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste kontrolli tugevdamise kohta kinnitatud hindadest ja tariifidest ning kehtivast hindade kujundamise korrast kinnipidamise üle — 186.

Riigikaitse — Rändpunalipu asutamise kohta vabariigi linnade ja rajoonide jaoks massilise riigikaitsealase ja sporditöö parima organiseerimise eest — 746.

Riigilipp — NSV Liidu riigilipu põhimäärus — 17; Eesti NSV riigilipu põhimäärus — 19; Küla ja alevi töörahva saadikute nõukogu kohta — 20.

Riigipank — vt. «Pangad».

Riigivapp — Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi riigivapi kujutise tarvitamise kohta — 17.

Riiklik kindlustus — Eesti NSV riikliku kindlustuse organite üleandmisest Eesti NSV Rahandusministeeriumi alluvusse — 177; Üürituste kohta, millede finantseerimine võib toimuda kohustusliku ja vabatahtliku kindlustuse eraldiste arvel — 181; Kolhooside vara riikliku kohustusliku kindlustuse kohta — 187; Isikukindlustuse lepingutega kindlaksmääratud kindlustusmaksude tasumise kohta tööliste ja teenistujate poolt sularahata arvelduste korras — 189.

Riiklikud komiteed — Kapitaalehituse juhtimise täiustamise kohta vabariigis — 152; Abinõudest puuduste kõrvaldamiseks materjalide kulutamisel ehitustel — 354; Ehituste tiitelnimestike kinnitamise korra kohta — 376; Projekteerimise parendamise kohta vabariigis — 379; Elamuehituse planeerimise korra küsimused — 383; Rahvakontrolliorganite kohta Eesti NSV-s — 711.

Rinnamärgid — Rinnamärkide asutamise ja valmistamise korrast — 654; Eesti NSV aunimetuste rinnamärgi kirjelduse kinnitamise kohta — 663; Kuritegevusevastase võitluse intensiivistamise abinõude kohta (p. 10) — 695.

Rändpunalipp — Rändpunalipu asutamise kohta vabariigi linnade ja rajoonide jaoks massilise riigikaitsealase ja sporditöö parima organiseerimise eest — 746.

Saadikud — Eesti NSV kohalike nõukogude saadikute aruandlusest oma valijatele — 54; Kohalike töörahva saadikute nõukogude istungjärkude ettevalmistamisest ja läbiviimisest — 55; Eesti NSV rajooni, linna, alevi ja küla töörahva saadikute nõukogu saadiku ärakutsumise korra kohta — 64; Esmakordselt valitud rahvasaadikute instrueerimisest ja abistamisest Tartu linnas ja Valga rajoonis — 69; Tallinna linnanõukogu saadikutele tasuta sõidu võimaldamisest autobussides Tallinna linna administratiivpiires — 414.

Sanatooriumid, puhkekodud — Puhkekodude ja tervistuslike turismiasutuste ehitamise kohta — 380; Sanatooriumide ja puhkekodude üleandmisest ametiühingutele — 628.

Sanitaaria — Riikliku kontrolli tõhustamisest põhjavete kasutamise alal ning abinõudest nende kaitseks — 458; Eesti NSV elanikkonna meditsiinilise teenindamise ja tervishoiukorralduse edasise parandamise abinõudest — 627; Tervishoiu edasise parendamise ja arstiteaduse arendamise abinõude kohta vabarii-

gis — 629; Nakkushaiguste vältimise ja likvideerimise abinõudest vabariigis — 635; NSV Liidu riikliku sanitaarjärelevalve põhimäärus — 636; Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumi sanitaarjärelevalve organite ja Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumi miilitsaorganite ülesannete kohta Eesti NSV asulates sanitaarjärelevalve teostamisel — 642.

Saunad — vt. «Kommunaalettevõtted».

Seadmed — vt. «Materjalid, seadmed».

Seadusandlikud aktid — vt. «Aktid, otsused».

Seadused, seadlused — Eesti NSV seaduste, Eesti NSV Ülemnõukogu otsuste ning Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluste ja otsuste avaldamise ja jõustumise korrast — 103.

Seemnekasvatus — Teravilja, lina ja heintaimede seemnekasvatuse parandamisest Eesti NSV-s — 231; Teravilja ja heintaimede seemnekasvatuse parandamise kohta — 245.

Sekundaarne tooraine — Hõbedat sisaldavate jäätmete kogumisest — 218; Eesti NSV rahvamajanduses sekundaarse tooraine kogumise ja kasutamise planeerimise korrastamise abinõude kohta — 219; Määrustik ettevõtete ja organisatsioonide töötajate premeerimise kohta vana väärismetalli ja väärismetallide jäätmete kogumise ning riiklikku fondi andmise eest — 220.

Seltsimehelikud kohtud — «Alaealiste asjade komisjonide põhimääruse» kinnitamise kohta — 82; Kolhooside ja sovhooside juriidilise teenindamise parandamise kohta — 262; Sotsialistliku omandi riisumise vastu peetava võitluse tõhustamise abinõude kohta — 698; Seltsimehelike kohtute töö parandamise abinõude kohta — 709; «Rajooni (linna) seltsimehelike kohtute nõukogu põhimääruse» ja «Seltsimehelike kohtute Vabariikliku Nõukogu põhimääruse» kinnitamise kohta — 710.

Side — Abinõudest ajalehtede ja ajakirjade väljaandmise, levitamise, ekspedeerimise, edasisaatmise ja vabariigi elanikkonnale kättetoimetamise parandamiseks — 436; Telefonside sisseseadmisest Eesti NSV territooriumil asuvatel uusehitustel ja nende radiofitseerimisest — 437; Telefonside arendamisest maal — 437; Elanikkonna postsidega teenindamise parandamise abinõudest — 438; Telefonside edasise arendamise kohta maal — 439; Vabariigi telefonside töö kvaliteedi parendamise abinõude kohta — 439; Postside kohta maal — 440.

Soodustused — Soodustustest vabariigi kolhoosidesse ja sovhoosidesse ümberasujatele — 240; Ümberasumise soodustuste kohta — 274; Tallinna linnanõukogu saadikutele tasuta sõidu võimaldamisest autobussides Tallinna linna administratiivpiires — 414; «Eesti NSV autoteede ja tee-ehitiste kasutamise ja kaitse eeskirjade» kohta — 424; Töölisasulates ja maal kvalifitseeritud töötajatele tasuta korteri, kütte ja valgustuse andmise kohta — 447; Soodustuste kohta korteri alal Isamaasõja rindeil langenud või teadmata kaduma jäänud sõjaväelaste ja partisanide perekondadele — 448; Isamaasõja invaliididele ja Suures Isamaasõjas langenud sõjaväelaste perekonnaliikmetele antavate soodustuste laiendamise kohta — 481; Internaatkoolide võrgu arendamise kindlustamise abinõudest aastail 1959—1965 — 579; Pikendatud päevaga koolide organiseerimise kohta — 584; Internaatkoolide töö parandamisest ja nende ülalpidamiseks eraldatavate vahendite ökonoomsemast kulutamisest — 594; Maal elavate kooliõpilaste tasuta sõidu kohta — 595; Juhend maal elavate kooliõpilaste tasuta sõidu kohta — 595; Invaliididele-pimedatele tasuta sõidu õigusest linnasisese transpordiga — 669; Soodustustest ja eelistest vabariigi kohalikus majanduses töötavatele invaliididele — 671.

Soojusenergia — Tööstusettevõtete ja elektrijaamade soojusjääkide kasutamisest kolhooside, sovhooside ja teiste ettevõtete abimajandite kasvuhoonete ja lavade kütmiseks — 198; Elektri- ja soojusenergia ning kütuse säästliku kulutamise kohta Eesti NSV-s — 203.

Sotsiaalkindlustus — Riikliku sotsiaalkindlustuse maksude tariifimäärade kohta, mis on ette nähtud ametiühingutele — 683.

Sotsialistlik seaduslikkus — Sotsialistliku seaduslikkuse ja demokraatia tagamise olukorra kohta Rapla rajooni kolhoosides — 98; Põllumajanduslikku

artelli põhikirja ja seaduslikkuse rikkumise faktidest Viljandi rajooni kolhoosides — 245.

Sotsialistlik võistlus — Vabariigilise alluvusega linnade ja vabariigi rajoonide vahel sotsialistliku võistluse organiseerimise kohta tööstuse, ehituse ning transpordi alal — 71; Vabariigilise alluvusega linnade ning vabariigi rajoonide tööstus-, ehitus- ja transpordialase sotsialistliku võistluse tingimuste muutmise kohta — 71; Külade töörahva saadikute nõukogude sotsialistliku võistluse kohta — 78; Mälestuseseme dekoratiivplaat «Külvaja» asutamise kohta vabariiklikus põllumajandusalases sotsialistlikus võistluses esikohale tulnud rajoonile, sovhoosile ja kolhoosile — 271; Sotsialistliku võistluse organiseerimise kohta põllumajanduses — 272; Abinõudest elamuehituse arendamiseks Eesti NSV-s — 344; Sotsialistliku võistluse organiseerimisest linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede majavalitsuste vahel — 457; Maal toimuva kultuur-elukondliku ehituse ja maaelanikkonna elukondliku teenindamise parendamise kohta Eesti NSV-s — 527; Rajoonide, vabariigilise alluvusega linnade ja Tallinna linnarajoonide vahelise sotsialistliku võistluse organiseerimisest üldhariduslike koolide, töölis- ja maanoorte koolide ning lastekodude ettevalmistamiseks uueks õppeaastaks — 583; Eesti NSV elanikkonna meditsiinilise teenindamise ja tervishoiukorralduse edasise parandamise abinõudest — 627; Eesti NSV vabatahtliku tuletõrje ühingute ja salkade vahelise sotsialistliku võistluse korraldamise kohta — 704; Rändpunalipu asutamise kohta vabariigi linnade ja rajoonide jaoks massilise riigikaitsealase ja sporditöö parima organiseerimise eest — 746.

Sovhoosid — vt. «Kolhoosid, sovhoosid».

Spetsialistid — Puuduste kohta noorte spetsialistide jaotamisel — 656.

Sport — vt. «Kehakultuur».

Stipendiumid — Kapitaalehituse kaadriga varustamise abinõude kohta — 386; Õppe-tootmiskombinaatides ja tsehhides õppivate invaliidide materiaalse kindlustuse tingimuste kohta — 674; Nõukogude armeest ja sõjalaevastikust tagavarasse arvatavate ohvitseride tööle paigutamisest — 745.

Suvilaehituskooperatiivid — Elamuehitus- ja suvilate ehituse kooperatsiooni arendamisest vabariigis — 395.

Sõjaväekohustus — Üldisest sõjaväekohustusest — 751.

Sõjaväelased — Kindralitele, admiralidele ja vanemohvitseridele individuaalelamute ehitamiseks eraldatavate maatükkide ja selleks antava rahalise laenu suurusest — 299; Soodustuste kohta korteri alal Isamaasõja rindeil langenud või teadmata kaduma jäänud sõjaväelaste ja partisanide perekondadele — 448; Riikliku julgeoleku organitest ja vägedest vabastatud sõjaväelaste elamispinnaga kindlustamise korrast — 462; Nõukogude armee ja sõjalaevastiku ohvitserikoosseisu ja üleajateenijate kindlustamisest elamispinnaga — 471; NSV Liidu relvastatud jõudude ning NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Julgeoleku Komitee piirivalvevägede ohvitserikoosseisu ja üleajateenijate elamispinnaga varustamise kohta — 484; Nõukogude armeest ja sõjalaevastikust tagavarasse arvatavate ohvitseride tööle paigutamisest — 745; Abinõudest tagavarasse või erru lastavate Nõukogude armee ja sõjalaevastiku ohvitseride materiaalseks kindlustamiseks — 746.

Seltsid — Kolhooside abistamisest töökodade sisustamisel — 240; Üldhariduslike koolide õpilaste tsiviilkaitsealase ettevalmistamise kohta — 603.

Taara — Metsamaterjalide kokkuhoiu täiendavate abinõude kohta — 326.

Tariifid — vt. «Hinnad, tariifid».

Teaduslikud asutused — Eesti Vabariikliku Teaduslik-Tehniliste Ühingute Nõukogu töö parandamisest ettevõtetes ja asutustes — 200.

Teed — Maade võõrandamise ja kasutamise korrastamise kohta autoteede, kuivenduskanalite ja teiste liiniehitiste jaoks — 300; Tööliste ja teenistujate kollektiivaianduse kohta — 305; Abinõudest liiklusõnnetuste ärahoidmiseks Eesti NSV-s — 413; Eesti NSV tänavatel ja teedel liiklemise eeskirjadest — 414; Kolhooside, sovhooside, tööstus-, transpordi-, ehitus- ja muude ettevõtete ning majandusorganisatsioonide osavõtust kohaliku tähtsusega autoteede ehitami-

sest ja remontimisest — 415; Abinõudest kohaliku tähtsusega autoteede ehitamise, remondi ja korrashoiu parandamiseks — 416; Eesti NSV peamiste autoteede rekonstrueerimisest — 419; Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi tööst vabariigi maanteeäärsete maa-alade korrastamisel ja haljastamisel — 421; 1964—1966. a. talveperioodil lahtihoitavate teede võrgu laiendamisest — 421; NSV Liidu linnade ja asustatud punktide tänavatel, samuti teedel liiklemise eeskirjade kehtestamise kohta — 422; «Eesti NSV autoteede ja tee-ehitiste kasutamise ja kaitse eeskirjade» kohta — 424; Üldkasutatavate kohalike autoteede ehituseks, remondiks ja korrashoiuks vahendite eraldamise kohta — 432; Liiklemise ohutuse suurendamise kohta linnades ja teistes asulates ning autoteedel — 433; Eesti NSV teedemajanduse edasise parendamise abinõude kohta — 434; Tänavate ja väljakute asfalteerimise tööde teostamisest heakorra objektide kapitaalremondiks ettenähtud assigneeringute arvel — 449; Eesti NSV linnade, asulate ja autoteede eraldusribade heakorrastamise ning haljastamise kvaliteedi edasise tõstmise kohta — 482; Teede asfaltbetoon- ja mustkattematerjalide tootmise võimsuste arendamise kohta — 497.

Teenistuslikud eluruumid — Teenistuslike eluruumide andmise korra põhimäärus — 488.

Telefon — vt. «Side».

Tervishoid — Eesti NSV Ülemnõukogu 26. sept. 1956. a. otsuse «Tervishoiu olukorrast vabariigis ja selle edasise parandamise abinõudest» täitmise käigust — 626; Eesti NSV elanikkonna meditsiinilise teenindamise ja tervishoiukorralduse edasise parandamise abinõudest — 627; Abinõude kohta elanikkonna stomatoloogilise teenindamise parandamiseks — 629; Tervishoiu edasise parendamise ja arstiteaduse arendamise abinõude kohta vabariigis — 629; Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumi epideemiavastase võitluse ürituste läbiviimiseks antud eelarveliste vahendite kulutamise ja arvestamise korraldamisest — 633; Nakkushaiguste vältimise ja likvideerimise abinõudest vabariigis — 635; Abinõude kohta elanikkonna tervise kaitseks seoses põllumajanduses keemiliste taimekaitsevahendite kasutamise suurenemisega — 643.

Tervist kahjustavad töötingimused — Piima tasuta andmise korra kohta tervist kahjustavate tingimustega töödel töötavatele töölistele ja teenistujatele — 666.

Tiitelnimestikud — Abinõudest puuduste kõrvaldamiseks materjalide kulutamisel ehitustel (p. 6) — 354; Abinõude kohta kapitaalmahutuste efektiivsemaks kasutamiseks ja kontrolli tõhustamiseks ehitatavate ettevõtete käikulaskmise üle — 366; Ehituste tiitelnimestike kinnitamise korra kohta — 376.

Toetused — Ürituste kohta, millede finantseerimine võib toimuda kohustusliku ja vabatahtliku kindlustuse eraldiste arvel (p. 2) — 181; Toetuste maksmisest ajateenijate laste pealt — 675; Kolhoosiliikmete pensionide ja toetuste seaduse täitmise kohta Eesti NSV-s — 679; Igakuuste riiklike toetuste määramise ja väljamaksmise kohta töövõimetutele kodanikele — 680.

Trahvid — «Alaealiste asjade komisjonide põhimääruse» kinnitamise kohta — 82; «Mittekoopereerunud kodutööndajate ja käsitööliste registreerimiseeskirjade» kinnitamise kohta — 193; Ettevõtete ja organisatsioonide materiaalse vastutuse kohta ülesannete ning kohustiste mittetäitmise eest — 209; Võitluse tugevdamisest põllumajanduslike maade umbrohtumise ja võsastumise vastu — 279; Kartuli-kiduussi leviku vältimise abinõude kohta — 281; Looduskaitse tugevdamise abinõude kohta — 322; Materiaalse vastutuse korra ja määrade kohta metsamajandusele tekitatud kahjude eest — 334; Kolhooside, sovhooside, tööstus-, transpordi-, ehitus- ja muude ettevõtete ning majandusorganisatsioonide osavõtust kohaliku tähtsusega autoteede ehitamisest ja remontimisest (p. 7) — 415; «Eesti NSV autoteede ja tee-ehitiste kasutamise ja kaitse eeskirjade» kohta — 424; Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi kultuurimälestiste kaitse kohta — 615; NSV Liidu riikliku sanitaarjärelevalve põhimäärus — 636; Vastutusest külmrelvade ebaseadusliku valmistamise, kandmise, hoidmise või edasiandmise eest — 692; Administratiivkorras määratavate rahatrahvide kohaldamise edasise piiramise kohta — 719. Vt. samuti peatükki «Administratiivvastutus» lk. 719—741.

Transpordivahendid — Eesti NSV Ministrite Nõukogu 20. märtsi 1958. a. määruse nr. 88 «Kulunud ja kasutamiskõlbmatuks muutunud seadmete ja transpordivahendite väljapraakimise ja vanametalliks mahakandmise korrast» täiendamise kohta — 414; Mootorrataste ja motorollerite kütuse kulunormide kinnitamise korra kohta — 421; NSV Liidu linnade ja asustatud punktide tänavatel, samuti teedel liiklemise eeskirjade kehtestamise kohta — 422; Mootortranspordivahendite avariide ärahoidmise täiendavate abinõude kohta — 423; «Eesti NSV autoteede ja tee-ehitiste kasutamise ja kaitse eeskirjade» kohta — 424; Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. mai 1965. a. määruse nr. 245 osalise muutmise kohta — 430; Postside kohta maal — 440; Vastumüügi korras kolhoosidele realiseerimiseks määratud autode müügi korrastamisest — 538; Sõiduautode müügi korrastamisest — 540; Invaliidide kasutuses olevate mootorkärude ja autode profülaktilisest teenindamisest ja remontimisest — 670; Invaliidide mootorkärude remondi kohta — 673.

Transport — Raudteevedude planeerimise edasisest täiustamisest — 147; Võitluse tõhustamisest avariijuhtumitega autotranspordis — 417; Lumetõrje abinõude kohta raudteel — 420; Rahvamajanduslike veoste õigeaegse raudteevagunitesse laadimise ja neist mahalaadimise tagamise kohta — 431; Liiklemise ohutuse suurendamise kohta linnades ja teistes asulates ning autoteedel — 433; Abinõude kohta elanike paremaks teenindamiseks linnade reisijateveotranspordiga — 507; Invaliidide-pimedate tasuta sõidu õigusest linnasisese transpordiga — 669.

Tsiviilkaitse — Üldhariduslike koolide õpilaste tsiviilkaitsealase ettevalmistamise kohta — 603; Üldhariduslike kesk- ja kaheksaklassiliste koolide õpilaste tsiviilkaitsealase ettevalmistamise kohta — 751.

Tuberkuloos — Tuberkuloositõrje üritustest Eesti NSV-s — 625; Abinõudest tuberkuloosi haigestumise edasiseks vähendamiseks Eesti NSV-s — 635.

Tuletõrje — Ürituste kohta, millede finantseerimine võib toimuda kohustusliku ja vabatahtliku kindlustuse eraldiste arvel — 181; Abinõudest metsatulekahjude vastu võitlemise intensiivistamiseks vabariigis — 318; Metsade parema kaitsmise kohta tulekahjude, putukkahjurite ja haiguste eest — 332; Kinode ja kinoseadmete tuleohutuse abinõudest — 608; Eesti NSV vabatahtliku tuletõrje ühingute ja salkade vahelise sotsialistliku võistluse korraldamise kohta — 704; Tuletõrjealase töö tugevdamise kohta Eesti NSV kolhoosides, sovhoosides ja põllumajandusettevõtetes — 704; Eesti NSV metsade tuleohutuse eeskirjad — 706; Tuleohutuse edasise parandamise abinõude kohta Eesti NSV-s — 707; Vabatahtliku tuletõrje ühingutele tuletõrjevahendite tasuta üleandmisest — 708; «Kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvate mittekoosseisuliste tuletõrjeinspektorite rühmade põhimääruse» kinnitamise kohta — 714.

Turud — Riiklike ja kohalike maksude ning lõivude määrade muutmisest Eesti NSV-s alates 1. jaan. 1961. a. — 156; Kolhoosnikute ja kolhooside põllumajandussaaduste ülejääkide turustamise parema organiseerimise kohta — 547; Kolhoositurgude töötajate kultuur-elukondlike tingimuste parendamise fondi kohta — 553.

Tõendid — Kodanikele kirjalike tõendite väljaandmise korrastamisest — 105; Abinõudest asjaajamise parendamise kohta Eesti NSV-s — 105.

Tänavad — vt. «Teed».

Töö — Töö organiseerimisest Eesti NSV Ministrite Nõukogus — 99; Noorukite tööga kindlustamise parandamise kohta — 660; Alaealiste tööd reguleerivate seaduste rikkumise ja noortöölistega tehtava kasvatustöö puuduste kohta transpordi- ja ehitusorganisatsioonides — 661.

Tööjõud — Kodustöötajate tööjõu kasutamise korrastamisest riiklikes, kooperatiivsetes ja ühiskondlikes ettevõtetes — 201; Mõningate abinõude kohta vabariigi ehitusorganisatsioonide abistamiseks tööjõuga varustamise alal — 386.

Töölevõtmine — 1966. aastal üldhariduslikku kooli lõpetavate noorte õpetamise laiendamise ja rahvamajandusse tööle rakendamise abinõude kohta — 597; Kutsehaiguse pneumokonioosi tagajärjel invaliidistunud tööliste ümberkvalifitseerimisest — 655; Hüpofüsaarset nanismi põdevate kodanike (liliputtide) mate-

riaalse kindlustatuse parandamise kohta — 657; Repatrieerunute olukorra kohta Eesti NSV-s — 657.

Tööndusko operatsioon — Tööndusko operatsiooni reorganiseerimisest — 199.

Töönormid — Kolhoosnikute materiaalse huvi tõstmise kohta ühiskondliku tootmise arendamisel — 265; Kapitaalehituse kaadriga varustamise abinõude kohta — 386; Soodustustest ja eelistest vabariigi kohalikus majanduses töötavatele invaliididele — 671.

Tööpäev, töönädal — Mõningate küsimuste kohta, mis on seotud ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide tööliste ning teenistujate üleviimisega kahe puhkepäevaga viiepäevasele töönädalale — 664; Eesti NSV ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide tööliste ning teenistujate üleviimise kohta kahe puhkepäevaga viiepäevasele töönädalale — 665; Soodustustest ja eelistest vabariigi kohalikus majanduses töötavatele invaliididele — 671.

Tööraamatud — Tööraamatute pidamise olukorra kohta vabariigis — 656; Puuduste kõrvaldamise kohta tööraamatute pidamisel vabariigi ettevõtetes, asutustes ja organisatsioonides — 659.

Töörahva saadikute nõukogud — vt. «Kohalikud nõukogud».

Tööseadusandlus — Tööseadusandluse rikkumise kohta tööliste ja teenistujate vallandamisel administratsiooni initsiatiivil — 661.

Tööstaaž — Külade ja alevite töörahva saadikute nõukogude materiaalse ja rahandusliku baasi tugevdamise abinõude kohta (p. 14) — 51; Kolhoosnikute materiaalse huvi tõstmise kohta ühiskondliku tootmise arendamisel — 265; Alkohoolseid jooke kuritarvitavate isikute sundravi ja tööga ümberkasvatamise kohta — 692; Nõukogude armee ja sõjalaevastiku väeosadest, asutustest ja ettevõtetest seoses Nõukogude Liidu relvastatud jõudude uue tunduva vähendamisega vabastatavate tööliste ja teenistujate töölepaigutamisest ja nende materiaalsest ning elutarbelisest kindlustamisest (p. 3) — 748.

Tööstus — Olemasolevate reservide ja kohalike võimaluste maksimaalse kasutamise kohta rahvatarbekaupade tootmise suurendamiseks — 205; Tööviljakuse edasise kasvu tagamise abinõude kohta vabariigi tööstuses ja ehituses — 382; Liha- ja piimatööstuse arendamise täiendavate abinõude kohta — 510. Vt. samuti «Kalatööstus», «Kergetööstus» ja «Kohalik tööstus».

Tööstuslikud näidised — Leiutiste ja tööstuslike näidiste patenteerimise ning kaubamärkide registreerimise eest võetavate lõivude kohta — 206.

Töötasu — NSV Liidu Riigipanga poolt palkadeks vahendite andmise korra kohta — 190; Põllumajandusorganite alamastme lüli reorganiseerimise kohta (p. 3) — 246; Kolhoosnikute materiaalse huvi tõstmise kohta ühiskondliku tootmise arendamisel — 265; Kapitaalehituse kaadriga varustamise abinõude kohta (p. 11) — 386; Pikendatud päevaga koolide organiseerimise kohta (p. 13) — 584; Lasteaedade ja lastepäevakodude tüüpkoosseisude ning koosseisunormatiivide kinnitamise kohta — 588; Klubiasutuste ringijuhtidele töötasu maksmise korrast — 609; Kooliõpetajatele, meditsiinitöötajatele ja põllumajanduse spetsialistidele palga maksmise korrast — 652; Linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede (linnades, mis ei ole arvatud gruppidesse nõukogude töötajate töötasustamise osas) ning alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude juures asuvate tsentraliseeritud raamatupidamiste töötajate töötasustamise kohta — 662; Tsentraliseeritud raamatupidamise poolt teenindatavates haridus- ja meditsiiniasutustes töötajatele palga maksmise korra kohta — 664; Õppe-tootmiskombinaatides ja tsehhides õppivate invaliidide materiaalse kindlustuse tingimuste kohta — 674.

Töötasufond — Mõnede küsimuste lahendamise üleandmisest Eesti NSV vabariigilise alluvusega linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele (p. 9) — 43; Vabariigi partei-, nõukogude ja majandusorganite vastutuse suurendamisest raharingluse seisukorra eest, kaubakäibe kindlustamise eest vajalike kaubafondidega ning kontrolli tõhustamisest töötasufondide kasutamise üle — 177; NSV Liidu Riigipanga poolt palkadeks vahendite andmise korra kohta — 190.

Tööviljakus — Tööviljakuse edasise kasvu tagamise abinõude kohta vabariigi tööstuses ja ehituses — 382.
Tüüpkoosseisud — vt. «Koosseisud».
Tüüpprojektid — vt. «Projekteerimine».
Umbrohu- ja võsatõrje — Põllumajanduskultuuride, viljapuude, marjapõõsaste ja metsakultuuride kahjurite, haiguste ning umbrohutõrje parandamise abinõudest Eesti NSV-s — 278; Võitluse tugevdamisest põllumajanduslike maade umbrohtumise ja võsastumise vastu — 279; Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 31. oktoobri 1962. a. seadluse «Võitluse tugevdamisest põllumajanduslike maade umbrohtumise ja võsastumise vastu» täitmise käigust vabariigis — 283.
Vabatahtlik kindlustus — vt. «Riiklik kindlustus».
Valgustus — Elektrienergia ratsionaalsest kasutamisest valgustuseks ja ökonoomsete gaasilahenduslampide juurutamisest valgustusvõrkudesse — 462; Abinõudest Eesti NSV linnade ja alevite välisvalgustuse parandamiseks — 468; Elektri- ja soojusenergia ning kütuse säästliku kulutamise kohta Eesti NSV-s — 479.
Valimiskomisjoni dokumendid — Eesti NSV Ülemnõukogu ja kohalike töörahva saadikute nõukogude valimiskomisjonide dokumentide ja materjalide säilitamise korra kohta — 80.
Vallandamine — «Alaealiste asjade komisjoni põhimääruse» kinnitamise kohta (§ 11) — 82; Tööseadusandluse rikkumise kohta tööliste ja teenistujate vallandamisel administratsiooni initsiatiivil — 661; Soodustustest ja eelistest vabariigi kohalikus majanduses töötavatele invaliididele — 671.
Vapp — vt. «Riigivapp».
Veekogud — Kalavarude kaitse ja taastamise tõhustamisest Eesti NSV veekogudes — 316; Abinõude kohta Eesti NSV veeressursside kasutamise korrastamiseks ja nende kaitse tõhustamiseks — 318; Veekogude kalamajandusliku kasutamise parandamise kohta Eesti NSV-s — 331.
Vetelpäästeteenistus — ALMAVÜ Eesti Vabariikliku Komitee vabastamise kohta mõnedest funktsioonidest — 712; Vetelpäästeteenistuse parendamise kohta Eesti NSV jõgedel, järvedel ja mereäärsetes kohtades — 713; Vetelpäästeteenistuse parendamise abinõude kohta — 715.
Veterinaaria — Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. nov. 1965. a. määruse nr. 534 osalise muutmise kohta — 282; «NSV Liidu veterinaarmäärustiku» kohta — 287.
Viljapuu- ja marjaistandikud — Viljapuu- ja marjapõõsaste istanduste loenduse tulemustest ja Eesti NSV-s aianduse arendamise abinõudest — 228; Põllumajanduskultuuride, viljapuude, marjapõõsaste ja metsakultuuride kahjurite, haiguste ning umbrohutõrje parandamise abinõudest Eesti NSV-s — 278; Aianduse arendamise alase töö parandamisest vabariigis — 279; Piirtasunormide kinnitamise kohta põllumajanduslike maade eraldamisel riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks — 304; Kuivendatavatel maadel paiknevatest taludest kodanike ümberasustamisega seotud täiendavate abinõude kohta — 333; Kooperatiivelamuehituse edasiarendamise kohta (p. 2) — 403.
Vormiriietus — «Kolhoosimetsade põhimääruse» kohta — 330; Postside kohta maal (p. 4) — 440.
Võõrastemajad — vt. «Kommunaalettevõtted».
Väljatõstmine — Abinõudest omavolilise ehituse vastu võitlemiseks linnades ja linna tüüpi alevites — 338; Nõukogude armee ja sõjalaevastiku ohvitserikoosseisu ja üleajateenijate kindlustamisest elamispinnaga — 471; Vastutuse tõstmise kohta elamufondi säilitamise ja korrashoiu eest — 472; Eluruumide vahetamise korra põhimäärus — 486; Teenistuslike eluruumide andmise korra põhimäärus (p. 9, 10) — 488.
Õppeasutused — Abinõudest asjaajamise parendamise kohta Eesti NSV-s (p. 4) — 106; Abinõudest vabariigi kolhooside tugevdamiseks kvalifitseeritud arvestusalatöötajatega — 249; Mehhanisaatorite kaadri paremа ettevalmistamise kohta põllumajanduse jaoks — 258; Abinõudest internaatkoolide organiseerimiseks — 297; Suuremate koolimajade ja koolieelsete lasteasutuste ehitami-

sest — 373; Kapitaalehituse kaadriga varustamise abinõude kohta — 386; Liiklemise ohutuse suurendamise kohta linnades ja teistes asulates ning autoteedel (p. 3) — 433; Kvalifitseeritud tööliskaadri ettevalmistamise edasisest arendamisest ja parandamisest kutsekoolides ja tootmises — 464; Ühiskondliku toitlustamise edasise arendamise ja paremale järjele seadmise abinõude kohta — 563; Üldhariduslike koolide tööst Eesti NSV-s — 570; Õpilasgruppide organiseerimisest viibimisega koolis peale õppetunde — 572; Mõnede plaaninäitajate kinnitamise üleandmisest vabariigi ministritele ja keskasutuste juhatajatele 573; Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede õiguste laiendamisest — 573; Vabariigi koolide materiaalse olukorra parandamisest kolhooside, sovhooside, ettevõtete ja ühiskondlike organisatsioonide osavõtul — 575; Kooli ja elu sidemete tugevdamisest ning haridussüsteemi edasiarendamisest Eesti NSV-s — 576; Internaatkoolide võrgu arendamise kindlustamise abinõudest aastail 1959—1965 — 579; Eesti NSV seaduse «Kooli ja elu sidemete tugevdamisest ning haridussüsteemi edasiarendamisest Eesti NSV-s» ellurakendamise käigust Eesti NSV Haridusministeeriumi süsteemi õppeasutustes — 581; Lühendatud tööpäeva või lühendatud töönädala kehtestamisest isikutele, kes tootmistööd katkestamata edukalt õpivad töölis- ja maanoorte koolides — õhtustes (vahetustega töötavates, hooajalistes) ja mittestatsionaarsetes üldhariduslikes keskkoolides — 582; Pikendatud päevaga koolide organiseerimise kohta — 584; Eesti NSV alg-, seitsmeklassiliste ja keskkoolide administratiiv-, õppe-, abi- ja teenindava personali tüüpkoosseisude kohta — 585; Töötingimuste ja ohutustehnika parandamise kohta koolide töökodades ja tootmisõpetuse baasettevõtetes — 586; Koolide ehitamisest ning abinõudest koolide materiaalse baasi tugevdamiseks — 587; Tootmisõpetuse parandamise kohta Eesti NSV üldhariduslikes polütehnilistes tootmisõpetusega töökeskkoolides — 590; Vaimselt vähearenenud ja füüsiliste defektidega laste õpetamise ja kasvatamise parandamise kohta — 591; Abinõude kohta üldhariduslike koolide komplekteerimiseks õpetajatega — 592; Töölis- ja maanoorte koolide töö parandamise abinõude kohta — 593; Internaatkoolide töö parandamisest ja nende ülalpidamiseks eraldatavate vahendite ökonoomsemast kulutamisest — 594; Maal elavate kooliõpilaste tasuta sõidu kohta — 595; Juhend maal elavate kooliõpilaste tasuta sõidu kohta — 595; Üldhariduslike polütehniliste töökeskkoolide polütehnilise tööõpetuse kallakute, erialade ning baasettevõtete ja -asutuste nimestiku kinnitamise kohta — 599; Üldhariduslike keskkoolide töö edasise parendamise abinõude kohta — 600; Näitlike õppevahendite ja -seadmete tootmise laiendamise ning nendega üldhariduslike koolide parema varustamise abinõude kohta — 603; Üldhariduslike koolide õpilaste tsiviilkaitsealase ettevalmistamise kohta — 603; Abinõude kohta elanikkonna stomatoloogilise teenindamise parandamiseks — 629; Vabariigi kehakultuuri ja spordi edendamise abinõude kohta — 645; Kooliõpetajatele, meditsiinitöötajatele ja põllumajandusspetsialistidele palga maksmise korrast — 652; Üldhariduslike kesk- ja kaheksaklassiliste koolide õpilaste tsiviilkaitsealase ettevalmistamise kohta — 751.

Õueaiamaad — Kartuli-kiduussi leviku vältimise abinõude kohta — 281; Tööliste ja teenistujate kollektiiv- ja individuaalaiapidamise edasiarendamise abinõudest — 298; Maal elunevate tööliste ja teenistujate maakasutuse suuruse ning neile maa väljaandmise korra kohta — 307; Postside kohta maal (p. 12) — 440.

Ühiselamud — Ühiselamutes elunejate elamistingimuste parendamise kohta — 490; Ühiselamute põhimäärus — 507; Laste ja noorukite hulgas tehtavast kasvatustööst ühiselamutes ja majavalitsustes — 597.

Ühiskondlik toitlustamine — Loomade nuuma, karjamaanuuma ja järelnuuma parandamise abinõudest Eesti NSV-s — 248; Sigade nuumamise parandamise abinõude kohta linnaelanikelt ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtetelt kogutavate toidujäätmetega — 259; Vabariigi kaubanduse ja ühiskondliku toitlustamise olukorra ning selle parandamise abinõude kohta — 541; Eesti NSV-s kaubanduse ja ühiskondliku toitlustamise parandamise kohta — 551; «Sotsialistliku riikliku tootmisettevõtte põhimääruse» kehtivuse laiendamise kohta riik-

likele kaubandus- ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtetele ning organisatsioonidele — 559; Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. aprilli 1959. a. määruse nr. 154 «NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 20. veebruari 1959. a. määruse nr. 182 «Ühiskondliku toitlustamise edasiarendamisest ja parandamisest» täitmise abinõudest» täitmise käigust — 561; Ühiskondliku toitlustamise ettevõtete töö edasise parendamise abinõude kohta — 561; Abinõude kohta elanikkonna paremaks teenindamiseks restoranides ja kohvikutes — 562; Ühiskondliku toitlustamise edasise arendamise ja paremale järjele seadmise abinõude kohta — 563.

Ühiskondlikud inspektorid — Ühiskondlike inspektorite gruppide moodustamise kohta tööstus- ja kommunaalettevõtete katlamajade suitsuta töötamise kontrollimiseks — 644.

Ühiskondlikud kasvatajad — «Alaealiste ühiskondlike kasvatajate põhimääruse» kinnitamise kohta — 94.

Ühiskondlikud organid — Kohalike nõukogude juhtimisel tegutsevate ühiskondlike organite töö korraldamisest Jõgeva rajoonis — 77.

Ühiskondlikud osakonnad — Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede ühiskondlike (mittekoosseisuliste) osakondade töö kohta — 68; Rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee ühiskondliku kaubandusosakonna näidispõhimääruse kinnitamisest — 549.

Ühiskondlikud volinikud — Taimede karantiini alal ühiskondlike volinike põhimäärus — 323.

Ülemnõukogu, Ülemnõukogu Presiidium — Eesti NSV seaduste, Eesti NSV Ülemnõukogu otsuste ning Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluste ja otsuste avaldamise ja jõustumise korrast — 103

Ümberasustamine — Soodustustest vabariigi kolhoosidesse ja sovhoosidesse ümberasujatele — 240; Ümberasumise soodustustuste kohta — 274; Kuivendatavatel maadel paiknevatest taludest kodanike ümberasustamisega seotud täiendavate abinõude kohta — 333.

Ümbernimetamised — vt. «Nimetamised».

Üür — Abinõudest riikliku elamufondi paremaks ekspluateerimiseks ja säilitamiseks — 452; Individuaalsõiduautode omanikele rendile antavate garaažide eest tasu maksmise kohta — 460; Elamufondi ja kommunaalmajanduse objektide ekspluateerimise parandamise abinõude kohta — 498.

SISUKORD

I. KOHALIKE NÕUKOGUDE TÖÖ ÜLDISED ALUSED 9

1. **Konstitutsioonilised alused; riigilipp ja -vapp, pitsat** 11
Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi konstitutsioon (põhiseadus). Vastu võetud Eesti NSV Riigivolikogu poolt 25. augustil 1940. a.

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi riigivapi kujutise tarvitamise kohta. Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu 11. novembri 1940. a. määrus.

NSV Liidu riigilipu põhimäärus. Kinnitatud NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 19. augusti 1955. a. seadlusega.

Eesti NSV riigilipu põhimäärus. Kinnitatud Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 22. oktoobri 1955. a. seadlusega.

Küla ja alevi töörahva saadikute nõukogu kohta. Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi 14. juuni 1968. a. seadus.

Rajooni, linna linnarajooni, alevi ja küla töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee riigivapiga pitsati näidise ning kirjelduse kinnitamise kohta. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 4. detsembri 1968. a. seadlus.

2. **Kohalike töörahva saadikute nõukogude pädevuse laiendamine** 40
Eesti NSV majanduse riikliku planeerimise ja finantseerimise korra muutmisest ning Eesti NSV ministritele lahendamiseks antavatest küsimustest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. augusti 1955. a. määrus nr. 238.

Eesti NSV vabariigilise alluvusega linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele lahendamiseks antavatest küsimustest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. veebruari 1956. a. määrus nr. 36.

Mõnede küsimuste lahendamise üleandmisest Eesti NSV vabariigilise alluvusega linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. aprilli 1957. a. määrus nr. 125.

Mõningate majandusliku ja kultuurilise ülesehitustöö küsimuste täiendavalt Eesti NSV ministeeriumidele, keskasutustele ning linnade ja

rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele otsustamiseks andmise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. jaanuari 1966. a. määrus nr. 46.

Majandusliku ja kultuurilise ülesehitustöö küsimuste kohta, mis on täiendavalt antud Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste ning vabariigilise alluvusega linnade ja vabariigi rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede otsustada. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. detsembri 1967. a. määrus nr. 488.

Majandusliku ja kultuurilise ülesehitustöö küsimuste kohta, mis on täiendavalt antud Eesti NSV vabariiklike ja liidulis-vabariiklike ministeeriumide ning keskasutuste ja vabariigilise alluvusega linnade ning vabariigi rajoonide töörahva saadikute nõukogu täitevkomiteede otsustada. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. mai 1968. a. määrus nr. 170.

Külade ja alevite töörahva saadikute nõukogude materiaalse ja rahandusliku baasi tugevdamise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. mai 1968. a. määrus nr. 171.

Rahandusorganite õiguste edasise laiendamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. detsembri 1968. a. määrus nr. 421.

3. Nõukogu istungjärk, alalised komisjonid, rahvasaadik, sotsialistlik võistlus 54

Eesti NSV kohalike nõukogude saadikute aruandlusest oma valijatele. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 29. aprilli 1955. a. otsus.

Kohalike töörahva saadikute nõukogude istungjärkude ettevalmistamisest ja läbiviimisest. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 18. augusti 1956. a. otsus.

Eesti NSV kohalike töörahva saadikute nõukogude alaliste komisjonide põhimäärus. Kinnitatud Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 26. jaanuari 1957. a. seadlusega.

Rajoonide töörahva saadikute nõukogude istungjärkude ettevalmistamisest ja läbiviimisest. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 26. aprilli 1958. a. otsus.

Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvate järelevalvekomisjonide põhimääruse kinnitamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. aprilli 1960. a. korraldus nr. 494-k.

Eesti NSV rajooni, linna, alevi ja küla töörahva saadikute nõukogu saadiku ärakutsumise korra kohta. Eesti NSV 19. augusti 1960. a. seadus.

ENSV vabariikliku laste ja noorukite järelevalvetuse vastu võitlemise ning nende elukorralduse komisjoni ümbermuutmisest ja selle koosseisu kinnitamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. veebruari 1961. a. määrus nr. 58.

«Asulate linnadeks ja aleviteks ümberkujundamise korra põhimääruse» kinnitamise kohta. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 13. mai 1961. a. seadlus.

Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede ühiskondlike (mittekoosseisuliste) osakondade töö kohta. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 30. augusti 1961. a. otsus.

Nõukogude töö eesrindlike kogemuste üldistamisest ja levitamisest vabariigis. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 23. septembri 1961. a. otsus.

Esmakordselt valitud rahvasaadikute instrueerimisest ja abistamisest Tartu linnas ja Valga rajoonis. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1. juuni 1963. a. otsus.

Kohalike nõukogude alaliste komisjonide töö kohta Haapsalu rajoonis

ja Kohtla-Järve linnas. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 31. augusti 1963. a. otsus.

Eesti NSV ministrite ja keskasutuste juhatajate osavõtu kohta rajoonide ja vabariigilise alluvusega linnade töörahva saadikute nõukogude istungjärkudest. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 26. oktoobri 1963. a. otsus.

Vabariigilise alluvusega linnade ja vabariigi rajoonide vahel sotsialistliku võistluse organiseerimise kohta tööstuse, ehituse ning transpordi alal. EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 25. jaanuari 1965. a. määrus nr. 37.

Vabariigilise alluvusega linnade ning vabariigi rajoonide tööstus-, ehitus- ja transpordialase sotsialistliku võistluse tingimuste muutmise kohta. EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 27. veebruari 1968. a. määrus nr. 61.

Kohalike töörahva saadikute nõukogude, nende täitevkomiteede ning asutuste ja ettevõtete administratsioonide õiguslike aktide seaduslikkuse kohta. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 24. aprilli 1965. a. otsus.

Eesti NSV rajoonide ja külanõukogude ning linnade ja teiste asulate, ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide nimetamise ja ümbernimetamise korra kohta. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. septembri 1965. a. seadlus.

Eesti NSV kohalike nõukogude tööst nõukogude demokraatia põhiprintsiipide elluviimisel 1965. aastal. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 29. jaanuari 1966. a. otsus.

Nõukogude, nende organite ja rahvasaadikute töö valgustamisest vabariiklikes ja kohalikes ajalehtedes. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 29. oktoobri 1966. a. otsus.

Kohalike nõukogude juhtimisel tegutsevate ühiskondlike organite töö korraldamisest Jõgeva rajoonis. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 24. detsembri 1966. a. otsus.

Külade töörahva saadikute nõukogude sotsialistliku võistluse kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 8. veebruari 1967. a. määrus nr. 50.

Eesti NSV Ülemnõukogu ja kohalike töörahva saadikute nõukogude valimiskomisjonide dokumentide ja materjalide säilitamise korra kohta. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 29. septembri 1967. a. otsus.

Alaealiste asjade komisjonide põhimäärus. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 24. novembri 1967. a. seadlus.

Alaealiste ühiskondlike kasvatajate põhimäärus. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. juuni 1967. a. määrus nr. 252.

Sotsialistliku seadluslikkuse ja demokraatia tagamise olukorra kohta Rapla rajooni kolhoosides. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 29. märtsi 1968. a. otsus.

4. Asjaajamine, kodanike kaebused ja avaldused 99

Töö organiseerimisest Eesti NSV Ministrite Nõukogus. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. mai 1955. a. määrus nr. 179.

Kohalike töörahva saadikute nõukogude otsuste täitmisest Viljandi ja Tõrva rajoonis. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1. novembri 1958. a. otsus.

Eesti NSV seaduste, Eesti NSV Ülemnõukogu otsuste ning Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadluste ja otsuste avaldamise ja jõustumise korrast. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 29. novembri 1958. a. seadlus.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määruste ja korralduste avaldamise ja jõustumise korrast. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. aprilli 1959. a. määrus nr. 126.

Kodanikele kirjalike tõendite väljaandmise korrastamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. oktoobri 1959. a. määrus nr. 393.

Abinõudest asjaajamise parendamise kohta Eesti NSV-s. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. mai 1963. a. määrus nr. 275.

Kodanike ettepanekute, avalduste ja kaebuste läbivaatamise korra kohta. NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 12. aprilli 1968. a. seadlus.

Kodanike ettepanekute, avalduste ja kaebuste läbivaatamise korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. juuli 1968. a. määrus nr. 250.

II. RAHVAMAJANDUSE PLANEERIMINE, ARVESTUS JA ARUANDLUS 143

1. Planeerimine, varustamine, statistika ja aruandlus 145

Kohalike töörahva saadikute nõukogude ettevõtete ja organisatsioonide statistilise arvestuse ja aruandluse organiseerimisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 15. oktoobri 1957. a. määrus nr. 348.

Eesti NSV rahvamajanduse arendamise 1959. a. plaanist. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 7. jaanuari 1959. a. määrus nr. 2.

Raudteevedude planeerimise edasisest täiustamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. aprilli 1959. a. korraldus nr. 451-k.

Eesti NSV rahvamajanduse materiaal-tehnilise varustamise korrast. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. aprilli 1959. a. määrus nr. 124.

Eesti NSV rahvamajanduse arendamise plaani ja eelarve täitmise tulemustest 1960. a. I kvartalis. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. mai 1960. a. määrus nr. 179.

Abinõude kohta riigi petmise faktide vältimiseks ning kontrolli tõhustamiseks plaanide ja kohustuste täitmise aruannete autentsuse üle. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. juuli 1961. a. määrus nr. 304.

Kapitaalehituse juhtimise täiustamise kohta vabariigis. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. märtsi 1964. a. määrus nr. 100.

III. EELARVE JA RAHANDUS 153

1. Eelarve, maksud, maarendis 155

Käibemaksu laekumise, maksudistsipliini ja aruannete kontrolli kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. septembri 1947. a. määrus nr. 692.

Puudustest käibemaksu plaanimises, arvutamises ja laekumises. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. aprilli 1951. a. määrus nr. 306.

Töö seisukorrast külaeelarvete täitmise alal. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. juuli 1953. a. määrus nr. 512.

Riiklike ja kohalike maksude ning lõivude määrade muutmisest Eesti NSV-s alates 1. jaanuarist 1961. a. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. septembri 1960. a. määrus nr. 389.

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi ja Eesti NSV kohalike töörahva saadikute nõukogude eelarveõiguste kohta. Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seadus.

Puudustest põllumajandusmaksu määramisel ja sissenõudmisel Eesti NSV-s. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. jaanuari 1964. a. määrus nr. 21. Käibemaksumäärade vähendamise korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1. juuni 1964. a. määrus nr. 252.

Eesti NSV 1967. aasta riigieelarve täitmise aruande kinnitamise ja 1968. aasta eelarve täitmise käigu kohta. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 14. juuni 1968. a. otsus.

2. **Finantseerimine (plaanid, aruandlus, kontroll), hinnad, tariifid, riiklik kindlustus, peremeheta vara** 174

Limiidiväliste kapitalimahutuste finantseerimise korrast liiduvabariikide eelarveliste vahendite arvel. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. novembri 1955. a. korraldus nr. 1321-k.

Algarvestuse ja aruandluse vormide kinnitamisest külade töörahva saadikute nõukogudele. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. veebruari 1956. a. korraldus nr. 207-k.

Kohaliku alluvusega ettevõtete ja majandusorganisatsioonide raamatupidamisaruannete ja bilansside koostamise, esitamise ning läbivaatamise korrast ja tähtaegadest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. jaanuari 1958. a. määrus nr. 3.

Eesti NSV riikliku kindlustuse organite üleandmisest Eesti NSV Rahandusministeeriumi alluvusse. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. mai 1958. a. määrus nr. 176.

Vabariigi partei-, nõukogude ja majandusorganite vastutuse suurendamisest raharingluse seisukorra eest, kaubakäibe kindlustamise eest vajalike kaubafondidega ning kontrolli tõhustamisest töötasufondide kasutamise üle. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. märtsi 1959. a. määrus nr. 89.

Tervishoiu-, haridus- ja kultuuriasutuste eelarvetes ettenähtavate vahendite kasutamise korrast nende asutuste juhatajate poolt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. augusti 1959. a. määrus nr. 338.

Põllumajanduslikus artellis kassaoperatsioonide teostamise eeskirjade ning põllumajandusliku artelli raamatupidaja ja revisjonikomisjoni põhimääruste kinnitamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. novembri 1959. a. määrus nr. 441.

Puudustest kolhooside finantsmajanduslikus tegevuses. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. märtsi 1960. a. määrus nr. 92.

Ürituste kohta, mille finantseerimine võib toimuda kohustusliku ja vabatahtliku kindlustuse eraldiste arvel. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. mai 1960. a. määrus nr. 178.

Rahvamajanduse arvelduste parandamise abinõudest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. veebruari 1964. a. määrus nr. 60.

Ametkondliku kontroll-revisjonitöö parandamise abinõude kohta vabariigis. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. veebruari 1965. a. määrus nr. 62.

Rahvatarbekaupade tootmise laiendamiseks ja elanikkonna elukondliku teenindamise parandamiseks tehtavate kulutuste krediteerimise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. märtsi 1965. a. määrus nr. 108.

Riiklike vahendite liigse kulutamise kohta aktiivide ja nõupidamiste korraldamisel, samuti vastuvõttudeks ning bankettideks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. detsembri 1966. a. määrus nr. 499.

Vabariigi kolhooside otsesele pangakrediteerimisele üleviimise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. detsembri 1966. a. määrus nr. 523.

Eesti NSV ministeeriumide ja keskasutuste kontrolli tugevdamise kohta kinnitatud hindadest ja tariifidest ning kehtivast hindade kujundamise korrast kinnipidamise üle. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. märtsi 1967. a. määrus nr. 98.

Kolhooside vara riikliku kohustusliku kindlustuse kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. detsembri 1967. a. määrus nr. 522.

Seadmete eest toimuvate arvelduste parema korraldamise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. jaanuari 1968. a. määrus nr. 13.

Isikukindlustuse lepingutega kindlaksmääratud kindlustusmaksude tasu-

mise kohta tööliste ja teenistujate poolt sularahata arvelduste korras. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. septembri 1968. a. määrus nr. 314.

NSV Liidu Riigipanga poolt palkadeks vahendite andmise korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1. oktoobri 1968. a. määrus nr. 337.

IV. TÖÖSTUS 191

1. **Tööstus, artellid, kodutööndus, elektrienergia** 193

Mittekoopereerunud kodutööndajate ja käsitööliste registreerimiseeskirjade kinnitamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. detsembri 1969. a. määrus nr. 470.

Tööstusettevõtete ja elektrijaamade soojusjääkide kasutamisest kolhooside, sovhooside ja teiste ettevõtete abimajandite kasvuhoonete ja lavade kütmiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. novembri 1954. a. määrus nr. 502.

Tööndusskooperatsiooni reorganiseerimisest. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. juuni 1956. a. määrus nr. 16.

Eesti Vabariikliku Teaduslik-Tehniliste Ühingute Nõukogu töö parandamisest ettevõtetes ja asutustes. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. augusti 1958. a. korraldus nr. 1307-k.

Kodustöötajate tööjõu kasutamise korrastamisest riiklikes, kooperatiivsetes ja ühiskondlikes ettevõtetes. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. septembri 1958. a. määrus nr. 328.

Äärmistes suurustes õmblustoodete ja jalatsite valmistamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. oktoobri 1958. a. korraldus nr. 1640-k.

Abinõudest leiutiste ja ratsionaliseerimisettepanekute rahvamajandusse juurutamise parandamiseks. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. juuni 1960. a. määrus nr. 247.

Elektrienergia kasutamise korraldamisest Eesti NSV lõunarajoonides. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. novembri 1961. a. määrus nr. 455.

Elektri- ja soojusenergia ning kütuse säästliku kulutamise kohta Eesti NSV-s. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. jaanuari 1965. a. määrus nr. 42.

Tööde organiseerimise parandamise kohta rahvamajanduses masinate, seadmete, laevade, hoonete, ehituste allmaakommunikatsioonide ja metalltoodete kaitseks korrosiooni vastu. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. juuli 1965. a. määrus nr. 349.

Rahvatarbekaupade sortimendi laiendamise ja kvaliteedi parendamise ning nõukogude võimu 50. aastapäevaks uudiskaupade ja suveniiride väljalaskmise kohta müügiks elanikkonnale. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1. novembri 1966. a. määrus nr. 457.

Olemasolevate reservide ja kohalike võimaluste maksimaalse kasutamise kohta rahvatarbekaupade tootmise suurendamiseks. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. veebruari 1967. a. määrus nr. 46.

Leiutiste ja tööstuslike näidiste patenteerimise ning kaubamärkide registreerimise eest võetavate lõivude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. novembri 1967. a. määrus nr. 465.

Ettevõtete ja organisatsioonide materiaalse vastutuse kohta ülesannete ning kohustiste mittetäitmise eest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. novembri 1967. a. määrus nr. 474.

1968/69. a. sügis-talveperioodil Eesti NSV rahvamajanduse elektrienergiaga varustamise tagamise edasilükkamatute abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. novembri 1968. a. määrus nr. 399.

2. **Vana-, värviline, väärismetall** 218

Hõbedat sisaldavate jäätmete kogumisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1. septembri 1958. a. korraldus nr. 1327-k.

Eesti NSV rahvamajanduses sekundaarse tooraine kogumise ja kasutamise planeerimise korrastamise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. mai 1964. a. määrus nr. 216.

V. PÕLLUMAJANDUS 221

1. **Põllumajanduslik tootmine ja individuaalloomapidamine** 223

Rajoonide põllumajandusnäituste organiseerimisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. augusti 1951. a. määrus nr. 643.

Abinõudest põllumajandusliku artelli põhikirja rikkumiste likvideerimiseks vabariigi kolhoosides. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. juuli 1952. a. määrus nr. 630.

Viljapuu- ja marjapõõsaste istanduste loenduse tulemustest ja Eesti NSV-s aianduse arendamise abinõudest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. detsembri 1952. a. määrus nr. 977.

Abinõudest NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 24. jaanuari 1956. a. määruse nr. 96 «Varumistöö parandamisest ja masina-traktorijaamade, sovhooside, põllumajandus- ning varumisorganite töötajate vastutuse tõstmisest põllumajandussaaduste tootmise ja varumise suurendamise eest» täitmiseks. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. veebruari 1956. a. määrus nr. 4.

Liha tootmise ja varumise plaani täitmise käigust 1956. a. I poolaastal. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. mai 1956. a. määrus nr. 13.

Teravilja, lina ja heintaimede seemnekasvatuse parandamisest Eesti NSV-s. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1. juuni 1956. a. määrus nr. 119. Abinõudest põllumajanduse varustamise paremaks korraldamiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. jaanuari 1957. a. määrus nr. 12.

Veiste, eeskätt lehmade arvu suurendamise kindlustamisest kolhoosides. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. septembri 1957. a. korraldus nr. 1266-k.

Mesinduse arendamise abinõudest Eesti NSV-s. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. oktoobri 1957. a. määrus nr. 352.

Aiandusnädala organiseerimisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. aprilli 1958. a. määrus nr. 139.

Eesti NSV kolhooside, sovhooside, remondi- ja tehnikajaamade ning masina-traktorijaamade statistilise aruandluse ja põllumajandussaaduste varumise aruandluse tsentraliseerimisest NSV Liidu Statistika Keskvalitsuse organites. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. juuli 1958. a. määrus nr. 241.

Abinõudest tööstus- ja muude kaupade ning materjalide riiklikest organisatsioonidest kõrvaldamise ja kolhoosidele müümise vältimiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. juuli 1958. a. määrus nr. 260.

Abinõudest NSV Liidu Ministrite Nõukogu 30. juuni 1958. a. määruse nr. 690 «Müügikohustuste ja masina-traktorijaamade töö eest naturaaltasu maksmise kaotamisest ning põllumajandussaaduste varumise uuest korrast, varumise hindadest ja tingimustest» täitmiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. augusti 1958. a. määrus nr. 282.

Põllumajanduse arendamise plaani täitmise arvestamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. septembri 1958. a. korraldus nr. 1493-k.

Aruande kinnitamisest Eesti NSV maade jagunemise kohta kõlvikute ja maakasutajate järgi ning nende maade kasutamise kohta seisuga

1. november 1958. a. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. veebruari 1959. a. määrus nr. 44.

Abinõudest küülikukasvatuse arendamiseks Eesti NSV kolhoosides, sovhoosides, koolides, kolhoosnikute, tööliste ja teenistujate majandites. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. märtsi 1959. a. määrus nr. 107.

Kolhooside abistamisest töökodade sisustamisel. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. aprilli 1959. a. määrus nr. 147.

Soodustustest vabariigi kolhoosidesse ja sovhoosidesse ümberasujatele. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. juuni 1959. a. määrus nr. 215.

Loomade ja lindude parema töötlemise abinõudest. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. novembri 1959. a. määrus nr. 432.

Piirituse- ja kartulipraaga kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele põllumajanduslikele ettevõtetele väljastamise korrast. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. novembri 1959. a. korraldus nr. 1608-k.

Maaparandustööde korrastamisest vabariigis. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. veebruari 1960. a. määrus nr. 39.

Kolhooside poolt kultuur-elukondlike objektide ehitamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. märtsi 1960. a. korraldus nr. 278-k.

Põllumajandusliku artelli põhikirja ja seaduslikkuse rikkumise faktidest Viljandi rajooni kolhoosides. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. mai 1960. a. määrus nr. 187.

Teravilja ja heintaimede seemnekasvatuse parandamise kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. juuli 1960. a. määrus nr. 287.

Puudustest söödaks kõlblike tööstusjäätmete kasutamisel. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. septembri 1960. a. määrus nr. 381.

Põllumajandusorganite alamastme lüli reorganiseerimise kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. aprilli 1961. a. määrus nr. 146.

Kalurikolhooside majanduse edasise tugevdamise abinõudest. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. mai 1961. a. määrus nr. 223.

Loomade nuuma, karjamaanuuma ja järelnuuma parandamise abinõudest Eesti NSV-s. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1. juuni 1961. a. määrus nr. 252.

Lindude nuumamise, vastuvõtmise ja töötlemise parandamise abinõudest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. juuli 1961. a. määrus nr. 323.

Abinõude kohta masina-traktoripargi tehnilise teenindamise ja hoidmise parandamiseks vabariigi kolhoosides ja sovhoosides. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. novembri 1961. a. määrus nr. 456.

Abinõudest vabariigi kolhooside tugevdamiseks kvalifitseeritud arvestusalatöötajatega. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. detsembri 1961. a. määrus nr. 484.

Eesti NSV 1962. a. rahvamajanduse arendamise plaani kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. detsembri 1961. a. määrus nr. 496.

Põllumajandussaaduste ülejääkide realiseerimisest teadusliku uurimise asutuste ja õppeasutuste katse- ja tootmismajandite ning õppe- ja katsemajandite ning teiste riiklike majandite poolt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 15. detsembri 1961. a. määrus nr. 497.

Masinate ja teiste materiaalsete ja tehniliste vahendite realiseerimise korra kohta Eesti NSV Ministrite Nõukogu Koondise «Eesti Põllumajandustehnika» kaudu. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. detsembri 1961. a. määrus nr. 530.

Maaehituse organiseerimise parandamise kohta vabariigis. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. märtsi 1962. a. määrus nr. 135.

Eesti NSV põllumajanduse juhtimise ümberkorraldamisest. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. märtsi 1962. a. määrus nr. 138-a.

Mehhanisaatorite kaadri parema ettevalmistamise kohta põllumajanduse jaoks. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. mai 1962. a. määrus nr. 222.

Sigade nuumamise parandamise abinõude kohta linnaelanikelt ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtetelt kogutavate toidujäätmetega. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. mai 1962. a. määrus nr. 223.

Kalapüügi ja kalasaaduste tootmise parandamisest. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. novembri 1962. a. määrus nr. 525.

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 1961. aasta 29. detsembri seadluse «Kriminaalvastutusest põllumajandusliku tehnika kuritegelikult hooletu kasutamise või hoidmise eest» elluviimise kohta. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 26. jaanuari 1963. a. otsus.

Kolhooside ja sovhooside juriidilise teenindamise parandamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. novembri 1964. a. määrus nr. 509.

Maal asuvate üksikelamute ja väikeste asulate elektrifitseerimise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. juuli 1965. a. korraldus nr. 967-k.

Kolhoosi liikmeks mitteolevatele kodanikele kuuluvate kariloomade normi kohta. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. septembri 1965. a. seadlus.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. septembri 1965. a. seadluse «Kolhoosi liikmeks mitteolevatele kodanikele kuuluvate kariloomade normi kohta» rakendamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. jaanuari 1966. a. määrus nr. 39.

Kolhoosnikute materiaalse huvi tõstmise kohta ühiskondliku tootmise arendamisel. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. juuni 1966. a. määrus nr. 306.

NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu määruse «Maaparanduse laialdasest arendamisest teravilja ning muude põllukultuuride suurte ja stabiilsete saakide kogumiseks» täitmise abinõude kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. juuli 1966. a. määrus nr. 333.

Kutsealade järgi nimetuste «Vabariigi parim loomakasvataja», «Vabariigi suurte saakide meister» ja «Vabariigi parim mehhanisaator» andmise tingimuste kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. septembri 1966. a. määrus nr. 392.

«Põllumajandustehnika» koondiste, samuti kolhooside, sovhooside ja teiste põllumajandusettevõtete ning -organisatsioonide varalise vastutuse kohta põllumajandusmasinate ja teiste materiaal-tehniliste vahendite tellimustest tulenevate kohustuste rikkumise eest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. septembri 1966. a. määrus nr. 403.

Mälestuseseme dekoratiivplaat «Külvaja» asutamise kohta vabariiklikus põllumajandusalases sotsialistlikus võistluses esikohale tulnud rajoonile, sovhoosile ja kolhoosile. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1. novembri 1966. a. määrus nr. 461.

Sotsialistliku võistluse organiseerimise kohta põllumajanduses. EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 1. detsembri 1966. a. määrus nr. 492.

Ümberasumise soodustuste kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. detsembri 1966. a. määrus nr. 504.

Lillekasvatuse arendamise ja elanikkonnale lillede müügi suurendamise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 20. aprilli 1967. a. määrus nr. 168.

Sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete täielikule isemajandamisele üleviimise kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. juuni 1967. a. määrus nr. 244.
Põllumajanduse abiettevõtete edasise väljaarendamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. detsembri 1967. a. määrus nr. 506.
Veisekasvatuse olukorrast Viljandi rajooni kolhoosides ja sovhoosides. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. märtsi 1968. a. määrus nr. 67.
Toorsoolte, -libemagude, harjaste, hobusejõhvi, udusulgede ja sulgede varumisorganisatsioonides vastuvõtmise ning hoidmise ja nimetatud tooraine kokkuostuhindade kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. juuni 1968. a. määrus nr. 222.

2. **Veterinaarteenistus, umbrohu- ja võsatõrje, muldade erosioon, taimekahjurid** 278

Põllumajanduskultuuride, viljapuude, marjapõõsaste ja metsakultuuride kahjurite, haiguste ning umbrohutõrje parandamise abinõudest Eesti NSV-s. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. jaanuari 1959. a. määrus nr. 14.
Aianduse arendamise alase töö parandamisest vabariigis. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. aprilli 1960. a. määrus nr. 153.
Täiendavatest abinõudest vabariigi kolhooside ja sovhooside poolt riigile müüdava ja antava piima kvaliteedi parandamiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. juuni 1960. a. määrus nr. 245.
Võitluse tugevdamisest põllumajanduslike made umbrohtumise ja võsastumise vastu. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 31. oktoobri 1962. a. seadlus.
Kartuli-kiduussi leviku vältimise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 15. mai 1964. a. määrus nr. 211.
Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. novembri 1965. a. määruse nr. 534 osalise muutmise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. augusti 1966. a. määrus nr. 363.
Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 31. oktoobri 1962. aasta seadluse «Võitluse tugevdamisest põllumajanduslike maade umbrohtumise ja võsastumise vastu» täitmise käigust vabariigis. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 1. oktoobri 1966. a. otsus.
Muldade erosiooni eest kaitsmise ja maade parema sihipärase kasutamise abinõude kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. juuli 1967. a. määrus nr. 295.
Mürkkemikaalide söötadesse ja toiduainetesse kogunemise vältimise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. oktoobri 1967. a. määrus nr. 414.
«NSV Liidu veterinaarmäärustiku» kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. veebruari 1968. a. määrus nr. 64.
Kartuli-kiduussi ja kartulivähi tõrje abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. märtsi 1968. a. määrus nr. 85.

VI. MAAKASUTUS, METSAD JA LOODUSKAITSE 289

1. **Maakasutus, maaparandus, aiamaad** 291

Maa tähtajata (põlise) kasutamise riiklike aktide väljaandmisest põllumajanduslikele artellidele. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. juuli 1951. a. määrus nr. 634.
Kolhoosimaade nöörraamatute ja maade registreerimise riiklike maaraamatute sisseseadmisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. märtsi 1953. a. määrus nr. 184.
Heinamaade eraldamisest kolhoosidele. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. juuli 1954. a. korraldus nr. 946-k.

Eriotstarbeliste maade kasutamisest põllumajandusliku tootmise laiendamiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. augusti 1954. a. määrus nr. 397.

Maakasutuse korraldamisest Eesti NSV linnades, rajoonikeskustes ja alevites. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. juuni 1956. a. määrus nr. 137.

Heinamaade eraldamise korrast töö- ja produktiivloomi omavatele asutustele, ettevõtetele ja organisatsioonidele. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. juuni 1956. a. korraldus nr. 733-k.

Eesti NSV maafondi ühtsest riiklikust arvestusest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. augusti 1956. a. määrus nr. 192.

Heinamaade eraldamise korrast töö- ja produktiivloomi omavatele ettevõtetele, asutustele ja organisatsioonidele. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. augusti 1956. a. korraldus nr. 922-k.

Abinõudest internaatkoolide organiseerimiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. novembri 1956. a. määrus nr. 296.

Tööliste ja teenistujate kollektiiv- ja individuaalaiapidamise edasiarendamise abinõudest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. juuni 1957. a. määrus nr. 221.

Kindralitele, admiralidele ja vanemohvitseridele individuaalelamute ehitamiseks eraldatavate maatükkide ja selleks antava rahalise laenu suurusest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. septembri 1958. a. määrus nr. 331.

Maa eraldamise normidest magistraaltorujuhtmete alla. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. aprilli 1959. a. määrus nr. 130.

Kollektiivaedadeks eraldatud maatükkide töölistele ja teenistujatele individuaalseks kasutamiseks kinnitamise tühistamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. novembri 1961. a. määrus nr. 460.

Maade võõrandamise ja kasutamise korrastamise kohta autoteede, kuivenduskanalite ja teiste liiniehitiste jaoks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. augusti 1962. a. määrus nr. 416.

Eesti NSV autoteede eraldusribadeks maade võõrandamise ja kasutamise korra määrustik. Kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. augusti 1962. a. määrusega nr. 416.

Maade riikliku arvestamise ja nende kasutamise parandamise kohta Eesti NSV põllumajanduses. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. oktoobri 1962. a. määrus nr. 483.

Piirtasunormide kinnitamise kohta põllumajanduslike maade eraldamisel riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. juuni 1963. a. määrus nr. 319.

Tööliste ja teenistujate kollektiivaianduse kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 28. aprilli 1965. a. määrus nr. 200.

Tööliste ja teenistujate ametimaade suuruste korrastamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. mai 1965. a. määrus nr. 243.

Kolhoosides maade põhjaliku parandamise kulude kandmise kohta riigieelarve arvele. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1. juuni 1965. a. määrus nr. 257.

Maal elunevate tööliste ja teenistujate maakasutuse suuruse ning neile maa väljaandmise korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. oktoobri 1965. a. määrus nr. 449.

Eesti NSV linnade ja alevite maakasutuse korrastamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. detsembri 1967. a. määrus nr. 513.

2. **Metsad, looduskaitse, kala- ja jahimajandus** 310
Kevadiste metsapäevade korraldamise kohta Eesti NSV-s. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. aprilli 1949. a. määrus nr. 249.
Linnades ja rajoonides jahibrigaadide organiseerimise kohta huntide hävitamiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 20. mai 1954. a. korraldus nr. 718-k.
Eeskirjad kasvava metsa väljaandmiseks NSV Liidu metsades. Kinnitatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 29. juuni 1955. a. määrusega nr. 1220.
Tiigikalakasvatuse arendamisest Eesti NSV kolhoosides ja sovhoosides. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. septembri 1955. a. määrus nr. 272.
Eesti NSV looduse kaitsest. Eesti NSV 7. juuni 1957. a. seadus.
Abinõudest looduskaitse organiseerimiseks Eesti NSV-s. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. juuli 1957. a. määrus nr. 242.
Kalavarude kaitse ja taastamise tõhustamisest Eesti NSV veekogudes. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. detsembri 1958. a. määrus nr. 474.
Abinõudest vabariigi metsamajanduse edasiseks parandamiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. märtsi 1959. a. määrus nr. 81.
Abinõudest parkide säilitamiseks ja korrastamiseks vabariigis. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. juuni 1959. a. määrus nr. 218.
Abinõudest metsatulekahjude vastu võitlemise intensiivistamiseks vabariigis. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. augusti 1959. a. määrus nr. 341.
Abinõude kohta Eesti NSV veeressursside kasutamise korrastamiseks ja nende kaitse tõhustamiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. juuni 1960. a. määrus nr. 238.
Kolhooside ja sovhooside metsades metsaraiefondi ning kolhoosidele riiklikust metsafondist eraldatava tarbepuidu kasutamise parandamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. novembri 1960. a. määrus nr. 462.
Eeskirjadest kalapüügi kohta Balti mere basseinis. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. detsembri 1960. a. määrus nr. 479.
Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi seaduse «Eesti NSV looduse kaitsest» täitmise käigu kohta. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 28. juuli 1962. a. otsus.
Looduskaitse tugevdamise abinõude kohta Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. jaanuari 1963. a. määrus nr. 9.
Taimede karantiini alal ühiskondlike volinike põhimäärus. Kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. mai 1964. a. määrusega nr. 230.
Kolhoosimetsade ja kinnistatud metsade parema majandamise ja metsaressursside ratsionaalsema kasutamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. aprilli 1966. a. määrus nr. 181.
Vabariigi kalamajanduse edendamise ning kalatoodangu kvaliteedi ja sortimendi parendamise abinõude kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. novembri 1966. a. määrus nr. 466.
Metsamaterjalide kokkuhoiu täiendavate abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. märtsi 1967. a. määrus nr. 99.
Jahimajanduse olukorra parendamise kohta Eesti NSV-s. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 7. juuli 1967. a. määrus nr. 280.
Iga-aastaste looduskaitsealaste massiliste ürituste läbiviimise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 7. juuli 1967. a. korraldus nr. 736-k.
Metsade gruppidesse liigitamise ja ühest grupist teise üleviimise korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. oktoobri 1967. a. määrus nr. 422.
«Kolhoosimetsade põhimääruse» kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. mai 1968. a. määrus nr. 185.
Veekogude kalamajandusliku kasutamise parendamise kohta Eesti NSV-s. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. juuni 1968. a. määrus nr. 199.

Metsade parema kaitsmise kohta tulekahjude, putukkahjurite ja haiguste eest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. juuli 1968. a. määrus nr. 237.
Kuivendatavatel maadel paiknevatest taludest kodanike ümberasustamisega seotud täiendavate abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. oktoobri 1968. a. määrus nr. 338.
Materiaalse vastutuse korra ja määrade kohta metsamajandusele tekitatud kahjude eest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. oktoobri 1968. a. määrus nr. 362.

VII. EHITUS 335

1. Üldeeskirjad, riiklik ja kolhoosiehitus, projekteerimine 337

Eesti NSV linnades ja alevites ajutiste ehitiste püstitamise ja lammutamise juhendi kinnitamise kohta. Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu 22. märtsi 1946. a. määrus nr. 225.
Abinõudest omavolilise ehituse vastu võitlemiseks linnades ja linna tüüpi alevites. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. aprilli 1951. a. määrus nr. 254.
Ehituskruntide eraldamise, arhitektuurilis-planeerimise ülesannete väljaandmise ja punaste joonte määramise korrast. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. detsembri 1953. a. määrus nr. 879.
Abinõudest ehituse edasiseks industrialiseerimiseks, kvaliteedi parandamiseks, maksumuse alandamiseks ja ehitusmaterjalide tootmise arendamiseks. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. veebruari 1956. a. määrus nr. 5.
Liialduste likvideerimisest projekteerimises ja ehitustegevuses. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. veebruari 1956. a. määrus nr. 6.
Ehitatavate elamute esimeste korruste kasutamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. mai 1957. määrus nr. 154.
Abinõudest elamuehituse arendamiseks Eesti NSV-s. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. oktoobri 1957. a. määrus nr. 337.
Plekk-katuste paremast säilitamisest ja katusepleki ratsionaalsemast kasutamisest ehitustegevuses. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. veebruari 1958. a. määrus nr. 65.
Ehituste projektide ja eelarvete läbivaatamise ja kinnitamise korrast. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. aprilli 1958. a. määrus nr. 128.
Töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteedele alluvate transpordi-, kommunaal- ja ehitus-remondiettevõtete ning organisatsioonide üleplaanilisest kasumist kuni 30 protsendi kasutamisest elamuehituseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. mai 1958. a. määrus nr. 192.
Kolhooside abistamisest koolimajade ehitamisel. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. juuni 1958. a. määrus nr. 214.
Tüüpprojektide ulatuslikumast kasutamisest ehituses. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. augusti 1958. a. määrus nr. 295.
Elamu-, kommunaal- ja kultuur-elukondlikuks ehituseks kapitaalmahutuste planeerimise korrast. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. augusti 1958. a. määrus nr. 299.
Väiksemate projekteerimistööde teostamisest ja puurkaevude projekteerimisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. septembri 1958. a. korraldus nr. 1499-k.
Riiklike asutuste, ettevõtete ja ühiskondlike organisatsioonide poolt kohalike nõukogude majavalduste elu- ja mitteeluruumide ehitamise korrast. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. oktoobri 1958. a. korraldus nr. 1617-k.
Abinõudest puuduste kõrvaldamiseks materjalide kulutamisel ehitustel.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. detsembri 1958. a. määrus nr. 449.
Ehitusalase projekteerimise parandamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. aprilli 1959. a. määrus nr. 125.
Ehituspuidu antisepteerimise parandamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. aprilli 1959. a. määrus nr. 133.
Liialduste kõrvaldamisest ühiskondlike hoonete viimistluses, sisustamises ja sisekujunduses. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. juuni 1959. a. määrus nr. 209.
Defektide kõrvaldamisest puidust katuseturvikutes. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. juuni 1959. a. määrus nr. 224.
Täidetud ehitus-montaažitööde arvestuste juurutamisest koondkonstruktiivelementide järgi. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. augusti 1959. a. määrus nr. 316.
Rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede ehituste projekteerimis-uurimistöödeks riiklike kapitaalmahutuste eraldamise korrast. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. oktoobri 1959. a. määrus nr. 387.
Ekspluatatsiooni antavate tervishoiuobjektide, koolide ja koolieelsete lasteasutuste ehituse käigust. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. aprilli 1960. a. määrus nr. 126.
Ehituse ja kapitaalremondi tehnilise järelevalve tõhustamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. aprilli 1960. a. korraldus nr. 626-k.
Abinõudest metalli, seadmete, masinate, ehituskonstruktsioonide ja hoonete kaitsmiseks korrosiooni eest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. juuli 1960. a. määrus nr. 289.
Ehitusprojektide ja -eelarvete ekspertiisi korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. augusti 1960. a. määrus nr. 306.
Tsentraliseerimata finantseerimisallikate arvel üle riikliku plaani teostatavaks kapitaalehituseks vahendite kulutamise korrastamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. augusti 1960. a. määrus nr. 325.
Riiklikust elamuehitusest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. novembri 1960. a. korraldus nr. 1661-k.
Ehitustegevuse kvaliteedi parandamisest Eesti NSV-s. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. aprilli 1961. a. määrus nr. 145.
Abinõude kohta kapitaalmahutuste efektiivsemaks kasutamiseks ja kontrolli tõhustamiseks ehitatavate ettevõtete käikulaskmise üle. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. detsembri 1961. a. määrus nr. 498.
Linnades, alevites ja teistes asustatud punktides, seoses maade eraldamisega riiklikuks ja ühiskondlikeks vajadusteks, lammutatavate, kodanikele kuuluvate hoonete maksumuse hüvitamise korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. jaanuari 1962. a. määrus nr. 14.
Linnade territooriumide edasise parema kasutamise kohta ehituseks ja individuaalelamute ehitamiseks maatükkide eraldamise ja kasutamise korra rikkumiste kõrvaldamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. mai 1962. a. määrus nr. 243.
Suuremate koolimajade ja koolieelsete lasteasutuste ehitamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. augusti 1962. a. määrus nr. 370.
Arvelduste sooritamise korra kohta tööstus- ja muude objektide ehitamisel tehtud tööde eest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. septembri 1962. a. korraldus nr. 1281-k.
Valmisehitatud ettevõtete, hoonete ja ehitiste ekspluatatsiooni vastuvõtmise korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. novembri 1962. a. määrus nr. 577.
Hüdrometeoroloogiateenistuse parandamise abinõudest Eesti NSV-s. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. jaanuari 1964. a. määrus nr. 22.
Ehituste tiitelnimestike kinnitamise korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. detsembri 1964. a. määrus nr. 560.

Projekteerimise parendamise kohta vabariigis. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. märtsi 1966. a. määrus nr. 118.

Puhkekodude ja tervistuslike turismiasutuste ehitamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. märtsi 1966. a. määrus nr. 119.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. jaanuari 1962. a. määrus nr. 14 «Linnades, alevites ja teistes asustatud punktides, seoses maade eraldamisega riiklikeks ja ühiskondlikeks vajadusteks, lammutatavate, kodanikele kuuluvate hoonete maksumuse hüvitamise korra kohta» rakendamisega seotud mõningate küsimuste kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. septembri 1966. a. määrus nr. 402.

Tööviljakuse edasise kasvu tagamise abinõude kohta vabariigi tööstuses ja ehituses. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. veebruari 1967. a. määrus nr. 65.

Elamuehituse planeerimise korra küsimused. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1. aprilli 1967. a. määrus nr. 131.

Mõningate abinõude kohta vabariigi ehitusorganisatsioonide abistamiseks tööjõuga varustamise alal. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. detsembri 1967. a. määrus nr. 489.

Kapitaalehituse kaadriga varustamise abinõude kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. aprilli 1968. a. määrus nr. 99.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. augusti 1960. a. määruse nr. 325 punkti 3 osalise muutmise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. novembri 1968. a. määrus nr. 411.

2. **Individuaal- ja kooperatiivehitus** 391

Kodanike individuaalelamute ehitamise korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. septembri 1948. a. määrus nr. 834.

Laenu suuruse alandamisest ja elanikkonna omavahendite erikaalu suurendamisest individuaalelamuehituses. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. jaanuari 1955. a. määrus nr. 8.

Konsultatsioonipunktide organiseerimise kohta individuaalehitajate juhendamiseks ja neile tehnilise abi osutamiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. detsembri 1957. a. korraldus nr. 1797-k.

Elamuehitus- ja suvilate ehituse kooperatsiooni arendamisest vabariigis. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. aprilli 1958. a. määrus nr. 158.

Elanikkonnale standardmajade ja kohalikest ehitusmaterjalidest seintega majade detailide komplektide müümise parandamise abinõudest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. detsembri 1959. a. määrus nr. 467.

Individuaalautodele garaažide ehituse korrastamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. aprilli 1960. a. määrus nr. 159.

Individuaal- ja kooperatiivelamute ehituse kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. augusti 1962. a. määrus nr. 380.

Kaksik-individuaalelamute ja individuaalelamutes täiendava köögi ning abiruumide ehitamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. augusti 1963. a. määrus nr. 406.

Kooperatiivelamuehituse ebarahuldava arengu kohta vabariigis. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. oktoobri 1963. a. määrus nr. 482.

Individuaalelamuehituse kohta vabariigis. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. augusti 1964. a. määrus nr. 376.

Kooperatiivelamuehituse parandamise abinõude kohta vabariigis. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. novembri 1964. a. määrus nr. 502.

Kooperatiivelamuehituse edasiarendamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. veebruari 1965. a. määrus nr. 55.

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. augusti 1964. a.

määruse nr. 376 osalise muutmise kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. detsembri 1965. a. määrus nr. 580.

Vabariigi individuaalelamuehituse edendamise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. detsembri 1965. a. määrus nr. 581.

Ehitatavate elamute ja majandushoonete suuruse piirmäärade kohta, mis võivad olla kodanike isiklikus omanduses. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. aprilli 1966. a. määrus nr. 195.

Individuaalelamute tööettevõtu korras ehitamise juhendi ja tüüplepingu kinnitamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. mai 1966. a. määrus nr. 253.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1. detsembri 1966. a. määruse nr. 490 täiendamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. märtsi 1968. a. määrus nr. 74.

Kooperatiivelamute ehitamise täiendavate kulude hüvitamise korra kohta seoses uute hulgihindade ja tariifide kehtestamisega. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. märtsi 1968. a. määrus nr. 83.

VII. TRANSPORT, SIDE 411

1. Transport, teed, navigatsioonivahendid 413

Abinõudest liiklusõnnetuste ärahoidmiseks Eesti NSV-s. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. detsembri 1955. a. määrus nr. 341.

Tallinna linnanõukogu saadikutele tasuta sõidu võimaldamisest autobussides Tallinna linna administratiivpiires. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 15. juuli 1957. a. korraldus nr. 962-k.

Eesti NSV tänavatel ja teedel liiklemise eeskirjadest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. mai 1958. a. määrus nr. 190.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 20. märtsi 1958. a. määruse nr. 88 «Kulunud ja kasutamiskõlbmatuks muutunud seadmete ja transpordivahendite väljapraakimise ja vanametalliks mahakandmise korrast» täiendamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. juuni 1958. a. korraldus nr. 965-k.

Kolhooside, sovhooside, tööstus-, transpordi-, ehitus- ja muude ettevõtete ning majandusorganisatsioonide osavõtust kohaliku tähtsusega autoteede ehitamisest ja remontimisest. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 21. veebruari 1959. a. seadlus.

Abinõudest kohaliku tähtsusega autoteede ehitamise, remondi ja korrashoiu parandamiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. veebruari 1959. a. määrus nr. 58.

Võitluse tõhustamisest avariijuhtumitega autotranspordis. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. oktoobri 1959. a. määrus nr. 395.

Eesti NSV peamiste autoteede rekonstrueerimisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. augusti 1960. a. määrus nr. 328.

Navigatsioonivahendite kaitse ja normaalse tegevuse kindlustamise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. mai 1961. a. määrus nr. 251.

Lumetõrje abinõude kohta raudteel. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. oktoobri 1961. a. määrus nr. 410.

Eesti NSV Autotranspordi ja Maanteede Ministeeriumi tööst vabariigi maanteeäärsete maa-alade korrastamisel ja haljastamisel. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 31. oktoobri 1962. a. otsus.

Mootorrataste ja motorollerite kütuse kulunormide kinnitamise korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. detsembri 1962. a. määrus nr. 616.

1964.—1966. a. talveperioodil lahtihoitavate teede võrgu laiendamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. oktoobri 1963. a. määrus nr. 471.

NSV Liidu linnade ja asustatud punktide tänavatel, samuti teedel liiklemise eeskirjade kehtestamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. septembri 1964. a. määrus nr. 448.

Mootortranspordivahendite avariide ärahoidmise täiendavate abinõude kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. juuli 1965. a. määrus nr. 326.

«Eesti NSV autoteede ja tee-ehitiste kasutamise ja kaitse eeskirjade» kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. septembri 1966. a. määrus nr. 424.

Bensiinijaamade ja sõiduautode tehnilise teenindamise jaamade ehitamise kohta Eesti NSV-s aastail 1966—1970. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. novembri 1966. a. määrus nr. 467.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. mai 1965. a. määruse nr. 245 osalise muutmise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. detsembri 1966. a. määrus nr. 533.

Rahvamajanduslike veoste õigeaegse raudteevagunitesse laadimise ja neist mahalaadimise tagamise kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. veebruari 1967. a. määrus nr. 54.

Ettevalmistuste kohta üleminekuks tarbijate limiidivabale varustamisele naftasaadustega. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. aprilli 1967. a. määrus nr. 171.

Üldkasutatavate kohalike autoteede ehituseks, remondiks ja korrashoiuks vahendite eraldamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. detsembri 1967. a. määrus nr. 521.

Liiklemise ohutuse suurendamise kohta linnades ja teistes asulates ning autoteedel. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. veebruari 1968. a. määrus nr. 38.

Eesti NSV teedemajanduse edasise parendamise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. juuli 1968. a. määrus nr. 249.

2. Side, ajakirjanduse levitamine 436

Abinõudest ajalehtede ja ajakirjade väljaandmise, levitamise, ekspedeerimise, edasisaatmise ja vabariigi elanikkonnale kättetoimetamise parandamiseks. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. novembri 1958. a. määrus nr. 430.

Telefonside sisseseadmisest Eesti NSV territooriumil asuvatel uusehitustel ja nende radiofitseerimisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. aprilli 1959. a. määrus nr. 150.

Telefonside arendamisest maal. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. augusti 1960. a. määrus nr. 326.

Elanikkonna postsidega teenindamise parandamise abinõudest. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. aprilli 1964. a. määrus nr. 153.

Telefonside edasise arendamise kohta maal. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 20. detsembri 1966. a. määrus nr. 510.

Vabariigi telefonside töö kvaliteedi parandamise abinõude kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. juuni 1967. a. määrus nr. 232.

Raadiotranslatsioonipunktide kasutamise eest abonementmaksu võtmise korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. septembri 1967. a. määrus nr. 385.

Postside kohta maal. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. oktoobri 1967. a. määrus nr. 404.

IX. ELAMU- JA KOMMUNAALMAJANDUS, HEAKORD 445

1. **Eluurumid, garaažid, remont, majade müük, heakord** 447

Töölisasulates ja maal kvalifitseeritud töötajatele tasuta korteri, kütte ja valgustuse andmise kohta. Eesti NSV Rahvakomissaride Nõukogu 16. märtsi 1945. a. määrus nr. 217.

Soodustuste kohta korteri alal Isamaasõja rindeil langenud või teadmata kaduma jäänud sõjaväelaste ja partisanide perekondadele. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. augusti 1948. a. määrus nr. 805.

Individuaalelamute ehitamise kohta müümiseks töölistele, insenertehnilistele töötajatele ning ettevõtete, ehituste ja asutuste teenistujatele. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. novembri 1948. a. määrus nr. 1098.

Tänavate ja väljakute asfalteerimise tööde teostamisest heakorraobjektide kapitaalremondiks ettenähtud assigneeringute arvel. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. augusti 1954. a. korraldus nr. 1171-k.

Heakorrastusehitiste ja elanikkonna elukondliku teenindamise ettevõtete ehitamise finantseerimisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. augusti 1954. a. korraldus nr. 1180-k.

Ekspluatatsiooni antavates majades 10 protsendi elamispinna üleandmisest kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede korraldusse. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. novembri 1954. a. korraldus nr. 1599-k.

Võõrastemajade ja talurahvakodude heakorrastamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. aprilli 1955. a. korraldus nr. 369-k.

Tööliste ja teenistujate oma tööjõuga ehitatavates majades elamispinna jaotamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. jaanuari 1957. a. korraldus nr. 95-k.

Abinõudest riikliku elamufondi paremaks ekspluateerimiseks ja säilitamiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. juuli 1957. a. määrus nr. 251.

Abinõudest elamufondi majandamise ja säilitamise, elamispinna jaotamise ja kodanike sissekirjutamise korrastamiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. augusti 1958. a. määrus nr. 281.

Ametkondliku elamufondi varustamisest küttega. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. septembri 1958. a. korraldus nr. 1478-k.

Metallide korrosiooni vastu võitlemise tõhustamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. detsembri 1958. a. korraldus nr. 1917-k.

Riikliku elamufondi tehnilise seisukorra parandamise ja heakorrastuse tõstmise abinõudest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. mai 1959. a. määrus nr. 183.

Sotsialistliku võistluse organiseerimisest linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede majavalitsuste vahel. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu Presiidiumi 4. juuni 1959. a. määrus nr. 211.

Eesti NSV Ülemnõukogu otsuse «Vabariigi linnade, alevite ja teiste asulate heakorrastamisest» täitmise käigust. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 26. septembri 1959. a. otsus.

Riikliku kontrolli tõhustamisest põhjavete kasutamise alal ning abinõudest nende kaitseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. oktoobri 1959. a. määrus nr. 396.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu Riikliku Kõrgema ja Kesk-erihariduse Komitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu Kutsehariduse Peavalitsuse ning nende allasutuste materiaal-tehnilise varustamise korrast. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. detsembri 1959. a. määrus nr. 482.

Individuaalsõiduautode omanikele rendile antavate garaažide eest tasu maksmise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. veebruari 1960. a. määrus nr. 36.

Pensionile minevate töötajate kindlustamisest elamispinnaga. EKP Kesk-

komitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. veebruari 1960. a. määrus nr. 40.

Elektrienergia ratsionaalsest kasutamisest valgustuseks ja ökonoomsete gaasilahenduslampide juurutamisest valgustusvõrkudesse. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. veebruari 1960. a. määrus nr. 61.

Riikliku julgeoleku organitest ja vägedest vabastatud sõjaväelaste elamispinnaga kindlustamise korrast. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. augusti 1960. a. määrus nr. 314.

Piirdeaedade ja plankude ehitamise piiramisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 7. veebruari 1961. a. määrus nr. 45.

Kvalifitseeritud tööliskaadri ettevalmistamise edasisest arendamisest ja parandamisest kutsekoolides ja tootmises. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. veebruari 1961. a. määrus nr. 54.

Elanikkonna kommunaal-elukondlike vajaduste paremast rahuldamisest kütuse osas. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. märtsi 1961. a. määrus nr. 101.

Vabariigi linnade heakorrastamise ja haljastamise tööde teostamise korrast. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. märtsi 1961. a. korraldus nr. 325-k.

Sovhoosidele kuuluvates majades elamispinna kasutamise korrastamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. septembri 1961. a. määrus nr. 399.

Küttemasuudi kasutamise korrastamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. veebruari 1962. a. määrus nr. 65.

Tasuta kommunaalteenuste võimaldamisest kvalifitseeritud töötajatele. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. aprilli 1962. a. korraldus nr. 565-k.

Abinõudest Eesti NSV linnade ja alevite välisvalgustuse parandamiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. augusti 1962. a. määrus nr. 427.

Kohalikele töörahva saadikute nõukogudele elamispinna andmisest vabastamisest majades, mis on ehitatud geoloogilisteks uurimistöödeks eraldatud eelarveliste assigneeringute arvel. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. septembri 1962. a. korraldus nr. 1313-k.

Kütuse kulunormide kohta hoonete kütmisel Eesti NSV-s. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. novembri 1962. a. määrus nr. 532.

Kolhoosidelt ja eraisikutelt geoloogiliste uurimistööde assigneeringute arvel ehitiste omandamise korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. detsembri 1962. a. määrus nr. 592.

Nõukogude armee ja sõjalaevastiku ohvitserikoosseisu ja üleajateenijate kindlustamisest elamispinnaga. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 7. oktoobri 1963. a. määrus nr. 454.

Vastutuse tõstmise kohta elamufondi säilitamise ja korrashoiu eest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. detsembri 1963. a. määrus nr. 530.

Individuaal-elamurajoonide planeerimise, hoonestamise ja heakorrastamise parandamise ning individuaalelamute komiteede tüüppõhimääruse kinnitamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. aprilli 1964. a. määrus nr. 174.

Linnade ja alevite heakorrastustööde finantseerimise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1. juuni 1964. a. määrus nr. 251.

Vabariigi linnade, teiste asulate ja tootmisettevõtete edasise heakorrastamise kohta. Eesti NSV Ülemnõukogu 12. juuni 1964. a. otsus.

Elamufondi kapitaalremondi parandamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. detsembri 1964. a. määrus nr. 536.

Elektri- ja soojusenergia ning kütuse säästliku kulutamise kohta Eesti NSV-s. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. jaanuari 1965. a. määrus nr. 42.

Kommunaal-elukondlike vajaduste ja elanikkonna kütusega parema varustamise abinõude kohta 1965. aastal. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. veebruari 1965. a. määrus nr. 66.

Linnades ja alevites üksikute objektide gasifitseerimistööde täitmise kohta kapitaalremondiks eraldatavate vahendite arvel. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. aprilli 1965. a. määrus nr. 147.

Isamaasõja invaliididele ja Suures Isamaasõjas langenud sõjaväelaste perekonnaliikmetele antavate soodustuste laiendamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. aprilli 1965. a. määrus nr. 197.

Eesti NSV linnade, asulate ja autoteede eraldusribade heakorrastamise ning haljastamise kvaliteedi edasise tõstmise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. mai 1965. a. määrus nr. 219.

NSV Liidu relvastatud jõudude ning NSV Liidu Ministrite Nõukogu juures asuva Riikliku Julgeoleku Komitee piirivalvevägede ohvitserikoosseisu ja üleajateenijate elamispinnaga varustamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. septembri 1965. a. määrus nr. 413.

Riikliku elamufondi kapitaalremondi käigu kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. novembri 1965. a. määrus nr. 493.

Eluruumide vahetamise korra põhimäärus. Kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. novembri 1965. a. määrusega nr. 514.

Teenistuslike eluruumide andmise korra põhimäärus. Kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. juuni 1966. a. määrusega nr. 282.

Ettevõtete ja organisatsioonide vahendite arvel ehitatud elamispinna asustamise korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. detsembri 1966. a. määrus nr. 503.

Ühiselamutes elunejate elamistingimuste parendamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. detsembri 1966. a. määrus nr. 509.

Linnades ja teistes asulates, samuti tööstusettevõtetes ehitatavate maa-aluste insenerivõrkude ja -ehitiste geodeetiliste kontrollmõõdistamiste sooritamise ja teostusjooniste koostamise korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. veebruari 1967. a. määrus nr. 58.

Tsentraliseerimata finantseerimisallikate parema kasutamise kohta sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajandusettevõtetes. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. märtsi 1967. a. määrus nr. 88.

Kodanike ümbermajutamise korra kohta barakkidest ja elamiseks vähekõlblikest ruumidest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. märtsi 1967. a. määrus nr. 96.

«Eluruume vajavate kodanike arvelevõtmise ja eluruumide andmise korra põhimääruse» kinnitamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 20. märtsi 1967. a. määrus nr. 100.

Ekspluatatsiooni antavast elamispinnast 10 protsendi üleandmise kohta tellijate poolt ehitustööettevõtu organisatsioonidele. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. juuni 1967. a. määrus nr. 247.

Teede asfaltbetoon- ja mustkatte materjalide tootmise võimsuste arendamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. augusti 1967. a. määrus nr. 334.

Eesti NSV ministeeriumide, ametkondade ja keskasutuste loetelu kohta, kellele eraldatakse linnades ja rajoonikeskustes elamispinda Eesti NSV Ministrite Nõukogu otsuse kohaselt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. oktoobri 1967. a. määrus nr. 402.

Elamufondi ja kommunaalmajanduse objektide ekspluateerimise parandamise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. detsembri 1967. a. määrus nr. 487.

Kodanike isiklikus omanduses olevate ja maal asuvate elamute ja majandushoonete arvestuse korra parendamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. detsembri 1967. a. määrus nr. 514.

Ühiselamute põhimäärus. Kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. jaanuari 1968. a. määrusega nr. 29.
Abinõude kohta elanike paremaks teenindamiseks linnade reisijateveo-transpordiga. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. veebruari 1968. a. määrus nr. 57.
Linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede, nende valitsuste ja osakondade teenindava personali teenindusnormide kinnitamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 20. augusti 1968. a. määrus nr. 277.
Insenerikommunikatsioonide ja -seadmete ehituse parendamise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. augusti 1968. a. määrus nr. 283.
Liha- ja piimatööstuse arendamise täiendavate abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. oktoobri 1968. a. määrus nr. 363.

X. ELUKONDLIK TEENINDAMINE 511

Eesti NSV Kohaliku, Põlevkivi- ja Keemiatööstuse Ministeeriumi ja Eesti Vabariikliku Tööndusкooperatsiooni Nõukogu elanikkonna elukondliku teenindamise ettevõtete ebarahuldavast tööst. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. septembri 1955. a. määrus nr. 273.
Eesti NSV kohaliku majanduse juhtimise ümberkorraldamise abinõudest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 20. detsembri 1958. a. määrus nr. 457.
Abinõudest elanikkonna paremaks teenindamiseks saunade, pesumajade ja võõrastemajade poolt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. aprilli 1959. a. määrus nr. 143.
Abinõudest elanikkonna elukondliku teenindamise parandamiseks. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. aprilli 1959. a. määrus nr. 155.
EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. aprilli 1959. a. määruse nr. 155 «Abinõudest elanikkonna elukondliku teenindamise parandamiseks» täitmise käigust. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. oktoobri 1960. a. määrus nr. 427.
Elanikkonna elukondliku teenindamise edaspidise parandamise kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. novembri 1962. a. määrus nr. 527.
Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumi moodustamisega seotud abinõudest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. detsembri 1962. a. määrus nr. 591.
Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumi ning kohalike nõukogude ettevõtete ja majandusorganisatsioonide tööst 1963. aastal. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. mai 1964. a. määrus nr. 223.
Eesti NSV Kommunaalmajanduse ja Elanikkonna Elukondliku Teenindamise Ministeeriumi ning linnade ja rajoonide töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede ettevõtete ja majandusorganisatsioonide töö kohta 1964. aastal. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. mai 1965. a. määrus nr. 230.
Teenindusettevõtete töö parandamise abinõude kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. juuli 1965. a. määrus nr. 337.
Kultuuri- ja elukondlike objektide ehitamise ning elanikkonna teenindamise parandamise kohta Eesti NSV maa-asulates. Eesti NSV Ülemnõukogu 15. septembri 1966. a. otsus.
Maal toimuva kultuur-elukondliku ehituse ja maaelanikkonna elukondliku teenindamise parendamise kohta Eesti NSV-s. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. veebruari 1967. a. määrus nr. 41.
Elanikkonna elukondliku teenindamise edasise arendamise abinõude kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. novembri 1967. a. määrus nr. 452.

XI. KAUBANDUS, ÜHISKONDLIK TOITLUSTAMINE 535

1. Riiklik ja kooperatiivkaubandus, põllumajandussaaduste kokkuost ja kolhoositurg 537

Kaubandusettevõtete külmutusseadmetega varustamise suurendamisest 1950—1954. a. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. detsembri 1949. a. määrus nr. 1037.

Tarbijaskooperatsiooni maakaupluste ebarahuldavast varustamisest rahvatarbekaupadega. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. detsembri 1952. a. määrus nr. 978.

Vastumüügi korras kolhoosidele realiseerimiseks määratud autode müügi korrastamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. juuni 1955. a. määrus nr. 191.

Raamatukaubanduse korraldamise parandamisest vabariigis. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. septembri 1957. a. korraldus nr. 1358-k.

Ehitusmaterjalidega kauplemise parandamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. jaanuari 1958. a. määrus nr. 21.

Sõiduautode müügi korrastamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. märtsi 1958. a. määrus nr. 91.

Sovhoositöötajate kaubandusliku teenindamise parandamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 7. mai 1958. a. määrus nr. 165.

Põllumajandussaaduste kooperatiivsest kaubandusest linnades ja töölisasulates. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. märtsi 1959. a. määrus nr. 104.

Vabariigi kaubanduse ja ühiskondliku toitlustamise olukorra ning selle parandamise abinõude kohta. Eesti NSV Ülemnõukogu 26. novembri 1959. a. otsus.

Kaubanduse edasise parandamise abinõudest. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. septembri 1960. a. määrus nr. 371.

Kolhoosnikute ja kolhooside põllumajandussaaduste ülejääkide turustamise ja parema organiseerimise kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. aprilli 1961. a. määrus nr. 170.

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. septembri 1960. a. määruse nr. 371 «Kaubanduse edasise parandamise abinõudest» täitmise käigust. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. juuni 1962. a. määrus nr. 292.

Rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee ühiskondliku kaubandusosakonna näidispõhimääruse kinnitamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. veebruari 1963. a. määrus nr. 89.

Kaubandusorganisatsioonide ja -ettevõtete varustamisest hinnakirjadega ning kontrolli tõhustamisest kaupade jaehindadest kinnipidamise üle. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 15. juuni 1963. a. määrus nr. 312.

Õllemüügi parandamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. veebruari 1965. a. määrus nr. 47.

Eesti NSV-s kaubanduse ja ühiskondliku toitlustamise parandamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. mai 1965. a. määrus nr. 231.

Kolhoositurgude töötajate kultuur-elukondlike tingimuste parendamise fondi kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. juuni 1966. a. määrus nr. 302.

Kauplusruumide ehituskulude krediteerimise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. novembri 1966. a. määrus nr. 488.

Abinõude kohta võitluse tõhustamiseks riiklike jaehindade rikkumiste vastu. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. juuli 1967. a. määrus nr. 275.

Uute rasketööstuse toodangu hulgihindade, elektri- ja soojusenergiatariifide ning kaubaveotariifide kehtestamisega seoses olevate abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. juuli 1967. a. määrus nr. 296.

Mõningate kaubanduse edasise parendamise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. oktoobri 1967. a. määrus nr. 415.

Eesti NSV linna ja rajooni töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee juures asuva hindade ja kaubanduseeskirjade rakendamise kontrolli komisjoni põhimäärus. Kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. jaanuari 1968. a. määrusega nr. 26.

«Sotsialistliku riikliku tootmisettevõtte põhimääruse» kehtivuse laiendamise kohta riiklikele kaubandus- ja ühiskondliku toitlustamise ettevõtetele ning organisatsioonidele. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. mai 1968. a. määrus nr. 176.

2. **Ühiskondlik toitlustamine** 561

Eestimaa KP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. aprilli 1959. a. määruse nr. 154 «NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 20. veebruari 1959. a. määruse nr. 182 «Ühiskondliku toitlustamise edasiarendamisest ja parandamisest» täitmise abinõudest» täitmise käigust. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. juuni 1960. a. määrus nr. 222.

Ühiskondliku toitlustamise ettevõtete töö edasise parendamise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. märtsi 1964. a. määrus nr. 129.

Abinõude kohta elanikkonna paremaks teenindamiseks restoranides ja kohvikutes. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. oktoobri 1966. a. määrus nr. 450.

Ühiskondliku toitlustamise edasise arendamise ja paremale järjele seadmise abinõude kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 15. juuni 1967. a. määrus nr. 254.

XII. HARIDUS 567

1. **Koolikohustus, internaatkoolid, spordikoolid, lastekodud, hooldus** . . . 569

Abinõudest lasteasutuste töö parandamiseks kolhoosides. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. oktoobri 1951. a. määrus nr. 851.

NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi 8. juuli 1944. a. seadluse täitmisest Eesti NSV-s lasteasutuste osas. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 26. detsembri 1953. a. otsus.

Üldhariduslike koolide tööst Eesti NSV-s. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. mai 1955. a. määrus nr. 178.

Abinõudest vanemate hooldusetа jäänud laste kasvatamise parandamiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. augusti 1956. a. määrus nr. 218.

Õpilasgruppide organiseerimisest viibimisega koolis pärast õppetunde. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. novembri 1956. a. määrus nr. 282.

Mõnede plaaninäitajate kinnitamise üleandmisest vabariigi ministritele ja keskasutuste juhatajatele. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. detsembri 1956. a. määrus nr. 315.

Rajoonide ja linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede õiguste laiendamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. detsembri 1956. a. korraldus nr. 1421-k.

Laste järelevalvetuse likvideerimise ning nende õiguste kaitse ebarahuldavast olukorrast vabariigis. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. juuni 1957. a. määrus nr. 185.

Abinõudest vabariigi lastekodude töö parandamiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. augusti 1958. a. määrus nr. 303.

Vabariigi koolide materiaalse olukorra parandamisest kolhooside, sovhooside, ettevõtete ja ühiskondlike organisatsioonide osavõtul. Eesti NSV Ülemnõukogu 29. augusti 1958. a. otsus.

Kooli ja elu sidemete tugevdamisest ning haridussüsteemi edasiarendamisest Eesti NSV-s. Eesti NSV 24. aprilli 1959. a. seadus.

Internaatkoolide võrgu arendamise kindlustamise abinõudest aastail 1959—1965. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. augusti 1959. a. määrus nr. 321.

NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 21. mai 1959. a. määruse nr. 558 «Koolieelsete lasteasutuste edasiarendamisest, eelkoolialiste laste kasvatamise ja meditsiinilise teenindamise parandamisest» täitmise abinõudest. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. augusti 1959. a. määrus nr. 325.

Eesti NSV seaduse «Kooli ja elu sidemete tugevdamisest ning haridussüsteemi edasiarendamisest Eesti NSV-s» ellurakendamise käigust Eesti NSV Haridusministeeriumi süsteemi õppeasutustes. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 29. augusti 1959. a. otsus.

Lastekodude kontrollimise tulemuste kohta. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 21. novembri 1959. a. otsus.

Lühendatud tööpäeva või lühendatud töönädala kehtestamisest isikutele, kes tootmistööd katkestamata edukalt õpivad töölis- ja maanoorte koolides: õhtustes (vahetustega töötavates, hooajalistes) ja mittestatsionaarsetes üldhariduslikes keskkoolides. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. novembri 1959. a. määrus nr. 433.

Rajoonide, vabariigilise alluvusega linnade ja Tallinna linnarajoonide vahelise sotsialistliku võistluse organiseerimisest üldhariduslike koolide, töölis- ja maanoorte koolide ning lastekodude ettevalmistamiseks uueks õppeaastaks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 14. märtsi 1960. a. määrus nr. 96.

Pikendatud päevaga koolide organiseerimise kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. märtsi 1960. a. määrus nr. 108.

Eesti NSV alg-, seitsmeklassiliste ja keskkoolide administratiiv-, õppeabi- ja teenindava personali tüüpkoosseisude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. augusti 1960. a. määrus nr. 307.

Töötingimuste ja ohutustehnika parandamise kohta koolide töökodades ja tootmisõpetuse baasettevõtetes. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. augusti 1960. a. määrus nr. 338.

Koolide ehitamisest ning abinõudest koolide materiaalse baasi tugevdamiseks. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. septembri 1960. a. määrus nr. 368.

Lasteaedade ja lastepäevakodude tüüpkoosseisude ning koosseisunormatiivide kinnitamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. veebruari 1961. a. määrus nr. 56.

Koolieelsete lasteasutuste ebarahuldavast ehitamisest vabariigis. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. märtsi 1961. a. määrus nr. 94.

Tootmisõpetuse parandamise kohta Eesti NSV üldhariduslikes polütehnilistes tootmisõpetusega töökeskkoolides. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. juuli 1961. a määrus nr. 326.

Vaimselt vähearenenud ja füüsiliste defektidega laste õpetamise ja kasvatamise parandamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. veebruari 1962. a. määrus nr. 60.

Abinõude kohta üldhariduslike koolide komplekteerimiseks õpetajatega. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. veebruari 1962. a. määrus nr. 86.

Töölis- ja maanoorte koolide töö parandamise abinõude kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. juuli 1962. a. määrus nr. 346.

Internaatkoolide töö parandamisest ja nende ülalpidamiseks eraldatavate vahendite ökonoomsemast kulutamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 15. septembri 1962. a. määrus nr. 449.

Maal elavate kooliõpilaste tasuta sõidu kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. augusti 1965. a. määrus nr. 366.

Juhend maal elavate kooliõpilaste tasuta sõidu kohta. Kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. augusti 1965. a. korraldusega nr. 1185-k.

Üldise koolikohustuse seaduse täitmise olukorra kohta vabariigis. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. septembri 1965. a. otsus.

Laste ja noorukite hulgas tehtavast kasvatustööst ühiselamutes ja majavalitsustes. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. detsembri 1965. a. otsus.

1966. aastal üldhariduslikku kooli lõpetavate noorte õpetamise laiendamise ja rahvamajandusse töölerakendamise abinõude kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. märtsi 1966. a. määrus nr. 130.

Vabariigi üldhariduslike koolide ja koolieelsete lasteasutuste pedagoogilise kaadri ettevalmistamise kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. juuni 1966. a. määrus nr. 287.

Üldhariduslike polütehniliste töökeskkoolide polütehnilise tööõpetuse kallakute, erialade ning baasettevõtete ja -asutuste nimestiku kinnitamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. juuli 1966. a. määrus nr. 330.

«Eesti NSV sotsiaal-kultuuriliste asutuste töötajate toitlustamise organiseerimise korra juhendi» kinnitamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. oktoobri 1966. a. määrus nr. 466.

Üldhariduslike keskkoolide töö edasise parendamise abinõude kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. märtsi 1967. a. määrus nr. 121.

Näitlike õppevahendite ja -seadmete tootmise laiendamine ning nendega üldhariduslike koolide parema varustamise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. oktoobri 1968. a. määrus nr. 359.

Üldhariduslike koolide õpilaste tsiviilkaitsealase ettevalmistamise kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. detsembri 1968. a. määrus nr. 424.

XIII. KULTUURHARIDUS 605

1. Kino, klubid, kultuurimälestised, kunstiline isetegevus, näitused, raamatukogud 607

Kultuurhariduslike asutuste finantsmajanduslikust tööst. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. augusti 1949. a. määrus nr. 654.

Kinode ja kinoseadmete tuleohutuse abinõudest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. märtsi 1950. a. määrus nr. 160.

Kinode 1952. aasta tulude plaani täitmise kindlustamise abinõudest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. aprilli 1952. a. määrus nr. 287.

Klubiliste asutuste ringijuhtidele töötasu maksmise korrast. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. aprilli 1956. a. korraldus nr. 344-k.

Eesti NSV territooriumil asuvate riikliku kaitse alla kuuluvate kultuurimälestiste arvelevõtmise, kaitse organiseerimise ja kaitse kontrolli tugevdamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 20. oktoobri 1956. a. määrus nr. 264.

Avalike tasuliste kunstiliste etenduste ja esinemiste korraldamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. novembri 1957. a. määrus nr. 375.

Kultuurharidustöö edasise parandamise abinõudest vabariigis. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. juuni 1959. a. määrus nr. 231.

Abinõudest elanike kinoga teenindamise parandamiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. juuni 1959. a. määrus nr. 239.

Eesti NSV raamatukogude töö parandamise ja materiaalse baasi tugevdamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. oktoobri 1960. a. määrus nr. 411.

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi kultuurimälestiste kaitse kohta. Eesti NSV 8. juuni 1961. a. seadus.

Rahvaraamatukogude võrgu reorganiseerimisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 15. juuni 1963. a. määrus nr. 309.

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi 8. juuni 1961. aasta seaduse «Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi kultuurimälestiste kaitse kohta» täitmise käigust vabariigis. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. aprilli 1964. a. otsus.

Kultuurimälestiste kaitse korraldamise kohta Eesti NSV-s. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. detsembri 1964. a. määrus nr. 573.

Tallinna vanalinna riikliku kaitsetsooni loomise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. augusti 1966. a. määrus nr. 360.

Kitsasfilmi kinematograafia arendamise ja selle laialdase kasutamise kohta õppe- ning poliitharidustöös. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. augusti 1966. a. määrus nr. 373.

Kunstinäituste organiseerimise korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 15. juuni 1967. a. määrus nr. 255.

Monumentide ja mälestusmärkide projekteerimise ja püstitamise korra kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 15. novembri 1967. a. määrus nr. 456.

Teatrietenduste, kontsertide ja tsirkuseetenduste alguse kellaaegade kehtestamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. märtsi 1968. a korraldus nr. 253-k.

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi 8. juuni 1961. aasta seaduse «Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi kultuurimälestiste kaitse kohta» elluviimisest aastatel 1964—1968. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 4. detsembri 1968. a. otsus.

XIV. TERVISHOID, KEHAKULTUUR JA SPORT 623

1. Tasuta arstiabi, sanatooriumid, puhkekodud, Punase Risti Selts, apteegid 625

Kohaliku alluvusega ravi- ja profülaktiliste asutuste meditsiinilise personali ja köögi- ning sööklate tööliste koosseisude kinnitamise korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. veebruari 1949. a. korraldus nr. 137-k.

Tuberkuloositõrje üritustest Eesti NSV-s. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. detsembri 1951. a. määrus nr. 1087.

Ravi- ja profülaktiliste asutuste ehituse normatiividest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. jaanuari 1956. a. määrus nr. 5.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 26. septembri 1956. a. otsuse «Tervishoiu olukorrast vabariigis ja selle edasise parandamise abinõudest» täitmise käigust. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 21. septembri 1957. a. otsus.

Eesti NSV elanikkonna meditsiinilise teenindamise ja tervishoiukorralduse edasise parandamise abinõudest. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. märtsi 1960. a. määrus nr. 121.

Sanatooriumide ja puhkekodude üleandmisest ametiühingutele. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. aprilli 1960. a. määrus nr. 148.

Abinõude kohta elanikkonna stomatoloogilise teenindamise parandamiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. septembri 1961. a. määrus nr. 406.

Tervishoiu edasise parendamise ja arstiteaduse arendamise abinõude kohta vabariigis. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. oktoobri 1968. a. määrus nr. 380.

2. **Sanitaar-epideemiatõrje, karantiinid, õhu-, pinnase-, veeressursside kaitse** 633

Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumi epideemiavastase võitluse ürituste läbiviimiseks antud eelarveliste vahendite kulutamise ja arvestamise korraldamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. mai 1950. a. määrus nr. 455.

Abinõudest marutõveohu täielikuks likvideerimiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. mai 1959. a. määrus nr. 162.

Abinõudest tuberkuloosi haigestumise edasiseks vähenemiseks Eesti NSV-s. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. oktoobri 1960. a. määrus nr. 413.

Nakkushaiguste vältimise ja likvideerimise abinõudest vabariigis. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. oktoobri 1960. määrus nr. 426.

NSV Liidu riikliku sanitaarjärelevalve põhimäärus. Kinnitatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 29. oktoobri 1963. a. määrusega nr. 1107.

Eesti NSV Tervishoiu Ministeeriumi sanitaarjärelevalve organite ja Eesti NSV Ühiskondliku Korra Kaitse Ministeeriumi miilitsaorganite ülesannete kohta Eesti NSV asulates sanitaarjärelevalve teostamisel. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. juuli 1964. a. määrus nr. 320.

Abinõude kohta elanikkonna tervise kaitseks seoses põllumajanduses keemiliste taimekaitsevahendite kasutamise suurenemisega. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. mai 1965. a. määrus nr. 236.

Ühiskondlike inspektorite gruppide moodustamise kohta tööstus- ja kommunaalettevõtete katlamajade suitsuta töötamise kontrollimiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. augusti 1965. a. määrus nr. 360.

3. **Kehakultuur ja sport** 645

Vabariigi kehakultuuri ja spordi edendamise abinõude kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. detsembri 1966. a. määrus nr. 534.

XV. TÖÖ 649

1. **Töö, tööaeg, töökaitse, töötasu, eriala omandamine, töödistsipliin, ohutustehnika, autasustamine** 651

Ohutustehnika seisukorrast Eesti NSV tööstusettevõtetes ja põllumajanduses. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. oktoobri 1955. a. määrus nr. 300.

Kooliõpetajatele, meditsiinitöötajatele ja põllumajandusspetsialistidele palga maksmise korrast. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. märtsi 1958. a. määrus nr. 107.

Vabariiklikust autahvlist. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu Presiidiumi 29. märtsi 1958. a. määrus nr. 111.

Ametiühinguorganite osavõtust tootmis-, töö- ja elukondlike küsimuste läbiarutamisest nõukogude ja majandusorganeis. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. augusti 1958. a. määrus nr. 310.

Rinnamärkide asutamise ja valmistamise korrast. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. mai 1959. a. määrus nr. 199.

Kutsehaiguse pneumokonioosi tagajärjel invaliidistunud tööliste ümberkvalifitseerimisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. juuli 1959. a. korraldus nr. 1018-k.

Tööraamatute pidamise olukorra kohta vabariigis. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 11. augusti 1960. a. määrus nr. 311.

Puuduste kohta noorte spetsialistide jaotamisel. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. augusti 1961. a. määrus nr. 373.

Hüpofüsaarset nanismi põdevate kodanike (liliputtide) materiaalse kindlustatuse parandamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. oktoobri 1961. a. määrus nr. 435.

Repatrieerunute olukorra kohta Eesti NSV-s. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 28. oktoobri 1961. a. otsus.

Töökaitse edasise parandamise abinõude kohta vabariigi ettevõtetes ja ehitustel. EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu Presiidiumi 26. aprilli 1962. a. määrus nr. 197.

Juhtivate ja insenertehniliste töötajate ning teenistujate premeerimise korra osalise muutmise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. juuli 1962. a. määrus nr. 347.

Puuduste kõrvaldamise kohta tööraamatute pidamisel vabariigi ettevõtetes, asutustes ja organisatsioonides. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 2. novembri 1962. a. määrus nr. 519.

Noorukite tööga kindlustamise parandamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. jaanuari 1964. a. määrus nr. 4.

Alaealiste tööd reguleerivate seaduste rikkumise ja noortöölistega tehtava kasvatustöö puuduste kohta transpordi- ja ehitusorganisatsioonides. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 25. juuli 1964. a. otsus.

Tööseadusandluse rikkumise kohta tööliste ja teenistujate vallandamisel administratsiooni initsiatiivil. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 31. juuli 1964. a. määrus nr. 348.

Linnade töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede (linnades, mis ei ole arvatud gruppidesse nõukogude töötajate töötasustamise osas) ning alevite ja külade töörahva saadikute nõukogude juures asuvate tsentraliseeritud raamatupidamiste töötajate töötasustamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. mai 1965. a. määrus nr. 256.

Eesti NSV aunimetuste rinnamärgi kirjelduse kinnitamise kohta. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 28. juuli 1966. a. otsus.

Haldusaparaadi ülalpidamiskulude vähendamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. jaanuari 1967. a. määrus nr. 17.

Tsentraliseeritud raamatupidamiste poolt teenindatavates haridus- ja meditsiiniasutustes töötajatele palga maksmise korra kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. aprilli 1967. a. määrus nr. 137.

Mõningate küsimuste kohta, mis on seotud ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide tööliste ning teenistujate üleviimisega kahe puhkepäevaga viiepäevasele töönädalale. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. aprilli 1967. a. korraldus nr. 474-k.

Eesti NSV ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide tööliste ning teenistujate üleviimise kohta kahe puhkepäevaga viiepäevasele töönädalale. EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 26. mai 1967. a. määrus nr. 219.

Piima tasuta andmise korra kohta tervist kahjustavate tingimustega töödel töötavatele töölistele ja teenistujatele. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. juuni 1967. a. määrus nr. 240.

XVI. SOTSIAALKINDLUSTUS 667

1. **Pensionid, toetused, invaliidid, lasterikkad emad** 669

Invaliidide-pimedate tasuta sõidu õigusest linnasisese transpordiga. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. märtsi 1954. a. korraldus nr. 387-k.

Invaliidide kasutuses olevate mootorkärude ja autode profülaktilisest teenindamisest ja remontimisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. märtsi 1959. a. määrus nr. 72.

Soodustustest ja eelistest vabariigi kohalikus majanduses töötavatele invaliididele. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 7. aprilli 1959. a. määrus nr. 120.

Invaliidide mootorkärude remondi kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. veebruari 1961. a. määrus nr. 79.

Kontrolli tugevdamise kohta riiklike pensionide määramise ja väljamaksmise õigsuse üle. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu Presiidiumi 28. juuni 1961. a. määrus nr. 284.

Õppe-tootmiskombinaatides ja -tsehhides õppivate invaliidide materiaalse kindlustuse tingimuste kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. detsembri 1962. a. korraldus nr. 1752-k.

Kontrolli tugevdamise abinõude kohta riiklike pensionide väljamaksmise üle. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 2. oktoobri 1963. a. määrus nr. 450.

Toetuste maksmisest ajateenijate laste pealt. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. novembri 1963. a. määrus nr. 519.

Invaliidsuse vähendamise abinõudest ja arstliku tööekspertiisi parandamisest vabariigis. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 18. jaanuari 1964. a. määrus nr. 24.

Pensionäride materiaalse huvitatuse tõstmise kohta tootmises töötamiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. märtsi 1964. a. määrus nr. 121.

Kolhoosiliikmete pensionide ja toetuste seaduse täitmise kohta Eesti NSV-s. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 29. novembri 1965. a. otsus.

Igakuuste riiklike toetuste määramise ja väljamaksmise kohta töövõimetutele kodanikele. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. detsembri 1965. a. määrus nr. 574.

Lasterikaste emade austasustamise olukorra kohta vabariigis. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 28. aprilli 1966. a. otsus.

Sotsiaalhoolduse asutuste võrgu edasise laiendamise ja neis elunevate invaliidide ja vanade eluolustikuliste tingimuste parandamise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. jaanuari 1968. a. määrus nr. 8.

Riikliku sotsiaalkindlustuse maksude tariifimäärade kohta, mis on ette nähtud ametiühingutele. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. jaanuari 1968. a. määrus nr. 23.

Vanade ja töövõimetute kolhoosiliikmete parema abistamise kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. septembri 1968. a. määrus nr. 319.

XVII. SOTSIALISTLIK SEADUSLIKKUS 687

1. **Avaliku korra ja sotsialistliku omandi kaitse, kuritegevuse vastu võitlemine, parasiitlus, armuandmine, sundravi** 689

Joomise vastu peetava võitluse tõhustamisest ning korra loomisest kangete alkoholsete jookide kaubastamisel. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. jaanuari 1959. a. määrus nr. 23.

Kodanike poolt mittetöise tuluga ehitatud või soetatud majade, suvilate ja muude ehitiste tasuta äravõtmise kohta. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 17. septembri 1962. a. seadlus.

Vastutusest külmrelvade ebaseadusliku valmistamise, kandmise, hoidmise või edasiandmise eest. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 26. detsembri 1964. a. seadlus.

Alkohoolseid jooke kuritarvitavate isikute sundravi ja tööga ümberkasvatamise kohta. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 24. aprilli 1965. a. seadlus.

Ühiskondlikult kasulikust tööst kõrvalehoiduvate isikute vastutuse kohta. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 29. juuni 1966. a. seadlus.

Kuritegevusevastase võitluse intensiivistamise abinõude kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. augusti 1966. a. määrus nr. 382.

Sotsialistliku omandi riisumise vastu peetava võitluse tõhustamise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. jaanuari 1967. a. määrus nr. 31.

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. jaanuari 1959. a. määruse nr. 23 «Joomise vastu peetava võitluse tõhustamisest ning korra loomisest kangete alkohoolsete jookide kaubastamisel» täitmise käigu kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. novembri 1968. a. määrus nr. 402.

2. **Arhiivid, kohus, miilits, notariaat, perekonnaseisuaktide bürood, rahvamalev, rahvakontroll, tuletõrje, vetelpääste** 701

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määruste 28. maist 1946. a. nr. 436 ja 10. oktoobrist 1950. a. nr. 867 täitmise kontrollimise tulemustest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. juuli 1952. a. määrus nr. 629.

Riiklike arhiivide töö parandamisest Eesti NSV rajoonides ja linnades. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. juuni 1954. a. määrus nr. 268.

Abinõudest ministeeriumide ja keskasutuste arhiivimaterjalide hoiurežiimi korrastamiseks ja nende paremaks ärakasutamiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. aprilli 1956. a. määrus nr. 83.

Perekonnaseisuaktide registreerimise alasest tööst Eesti NSV-s. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 16. juuni 1956. a. otsus.

Juhendite «Perekonnaseisuaktide registreerimise korra kohta linnade ja rajoonide perekonnaseisuaktide büroodes» ja «Perekonnaseisuaktide registreerimise korra kohta linnade, külade ja alevite töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede poolt» kinnitamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. juuli 1957. a. korraldus nr. 1016-k.

Eesti NSV vabatahtliku tuletõrje ühingute ja salkade vahelise sotsialistliku võistluse korraldamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. juuni 1959. a. määrus nr. 248.

Tuletõrjealase töö tugevdamise kohta Eesti NSV kolhoosides, sovhoosides ja põllumajandusettevõtetes. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. septembri 1960. a. määrus nr. 357.

Eesti NSV metsade tuleohutuse eeskirjad. Kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 4. augusti 1962. a. määrusega nr. 369.

Perekonnaseisuaktide büroode töö ja matusetalituste korraldamise parandamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. novembri 1962. a. määrus nr. 573

Tuleohutuse edasise parandamise abinõude kohta Eesti NSV-s. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. jaanuari 1964. a. määrus nr. 6.

Vabatahtliku tuletõrje ühingutele tuletõrjevahendite tasuta üleandmisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. juuni 1964. a. korraldus nr. 1007-k.

Kriminaalkaristuste kohaldamise praktika kohta Eesti NSV-s. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 26. detsembri 1964. a. otsus.

Seltsimehelike kohtute töö parandamise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 9. veebruari 1965. a. määrus nr. 60.

«Rajooni (linna) seltsimehelike kohtute nõukogu põhimääruse» ja «Seltsimehelike Kohtute Vabariikliku Nõukogu põhimääruse» kinnitamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 19. juuni 1965. a. määrus nr. 287.

Eesti NSV rahvakohtunike aruandluse kohta valijate ees ja rahvakaasistujate osavõtust õigusemõistmisest. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 26. juuni 1965. a. otsus.

Rahvakontrolliorganite kohta Eesti NSV-s. Eesti NSV 28. detsembri 1965. a. seadus.

Eesti NSV notariaadi määrustik. Kinnitatud Eesti NSV Ministrite Nõukogu 20. aprilli 1966. a. määrusega nr. 167.

ALMAVÜ Eesti NSV Vabariikliku Komitee vabastamise kohta mõnedest funktsioonidest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 7. juuni 1966. a. määrus nr. 275.

Notariaalorganite töö parendamise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. märtsi 1967. a. määrus nr. 128.

Vetelpäästeteenistuse parendamise kohta Eesti NSV jõgedel, järvedel ja mereäärsetes kohtades. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. mai 1967. a. määrus nr. 198.

«Kohalike töörahva saadikute nõukogude täitevkomiteede juures asuvate mittekoosseisuliste tuletõrjeinspektorite rühmade põhimääruse» kinnitamise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. mai 1967. a. määrus nr. 217.

Vetelpäästeteenistuse parendamise abinõude kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. mai 1968. a. määrus nr. 180.

Eesti NSV rajoonide riiklike arhiivide ja Narva linna riikliku arhiivi reorganiseerimise kohta. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. septembri 1968. a. määrus nr. 328.

3. Administratiivvastutus 719

Administratiivkorras määratavate rahatrahvide kohaldamise edasise piiramise kohta. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi 7. veebruari 1962. a. seadlus.

XVIII. RIIGIKAITSE 743

1. Üldine sõjaväekohustus, tsiviilkaitse, ALMAVÜ, demobiliseeritute töö- ja elutingimused 745

Nõukogude armeest ja sõjalaevastikust tagavarasse arvatavate ohvitseride tööle paigutamisest. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. septembri 1953. a. määrus nr. 641.

Abinõudest tagavarasse või erru lastavate Nõukogude armee ja sõjalaevastiku ohvitseride materiaalseks kindlustamiseks. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. oktoobri 1953. a. määrus nr. 670.

Rändpunalipu asutamise kohta vabariigi linnade ja rajoonide jaoks massilise riigikaitsealase ja sporditöö parima organiseerimise eest. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. aprilli 1960. a. määrus nr. 145.

Nõukogude armee ja sõjalaevastiku väeosadest, asutustest ja ettevõtetest seoses Nõukogude Liidu relvastatud jõudude uue tunduva vähendamisega vabastatavate tööliste ja teenistujate töölepaigutamisest ja nende

materiaalsest ning elukondlikust kindlustamisest. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. juuni 1960. a. määrus nr. 237.

Abinõudest õnnetusjuhtumite vältimiseks lõhkemisohtlike esemete käsitsemisel. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. juuni 1961. a. määrus nr. 260.

Massilise riigikaitsealase töö parandamise abinõude kohta Eesti NSV-s. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 5. juuni 1964. a. määrus nr. 267.

Armee, Lennuväe ja Merelaevastiku Abistamise Vabatahtliku Ühingu vabariikliku organisatsiooni töö seisukorra ja selle parandamise abinõude kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. juuli 1966. a. määrus nr. 335.

Üldisest sõjaväekohustusest. NSV Liidu 12. oktoobri 1967. a. seadus.

Üldhariduslike kesk- ja kaheksaklassiliste koolide õpilaste tsiviilkaitsealase ettevalmistamise kohta. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. oktoobri 1967. a. määrus nr. 420.

KEHTIVATE MÄÄRUSTIKE, PÕHIMÄÄRUSTE, JUHENDITE, EESKIRJADE, TÜÜPLEPINGUTE, VÕISTLUSTE TINGIMUSTE JNE. LOETELU 753

Kasutatud lühendid 775

Märksõnaline sisujuht 777

Составитель: Сильдмяэ Ило. ПРАВА И ОБЯЗАННОСТИ МЕСТНЫХ СОВЕТОВ. Обложка: Х. Микивер. На эстонском языке. Издательство «Ээсти Раамат». Таллин, Пярнуское шоссе, 10. Toimetaja N. Koort. Kunstiline toimetaja E. Järv. Tehniline toimetaja K. Kallaste. Korrektorid L. Golberg ja T. Kuusik. Laduda antud 29. XII 1969. Trükkida antud 2. III 1970. Paber 60×90/16. Trükipaber nr. 2 — Kohila Paberivabrik. Trükipoognaid 53. Arvestuspoognaid 52,89. Trükiarv 3000. MB-01179. Tellimise nr. 4149. Trükikoda «Ühiselu», Tallinn, Pikk t. 40/42. Hind rbl. 2.75.

Rbl.2.75

A-30509

76 190

TÜ RAAMATUKOGU
1 0300 00494728 1